

Acronis

Acronis Backup Advanced Version 11.7

VZTAHUJE SE NA NÁSLEDUJÍCÍ PRODUKTY:

Advanced pro Windows Server

Advanced pro Linux Server

Advanced pro PC

Advanced pro VMware / Hyper-V / RHEV / Citrix XenServer / Oracle VM

Advanced pro Exchange

Advanced pro SQL

Advanced pro SharePoint

Advanced pro Active Directory

Pro Windows Server Essentials

UŽIVATELSKÁ PŘÍRUČKA

Prohlášení o autorských právech

Copyright © Acronis International GmbH, 2002-2016. Všechna práva vyhrazena.

Acronis a Acronis Secure Zone jsou registrované ochranné známky společnosti Acronis International GmbH.

Acronis Compute with Confidence, Acronis Startup Recovery Manager, Acronis Active Restore a logo Acronis jsou ochranné známky společnosti Acronis International GmbH.

Linux je registrovaná ochranná známka Linuse Torvaldse.

VMware a VMware Ready jsou ochrannými známkami a/nebo registrovanými ochrannými známkami společnosti VMware, Inc. v USA a/nebo dalších jurisdikcích.

Windows a MS-DOS jsou registrované ochranné známky společnosti Microsoft.

Všechny ostatní zmíněné ochranné známky a autorská práva jsou vlastnictvím svých příslušných vlastníků.

Distribuce podstatným způsobem změněných verzí tohoto dokumentu je bez výslovného dovození vlastníka autorských práv zakázána.

Distribuce tohoto díla nebo odvozených děl ve formě jakékoliv standardní (papírové) knihy pro obchodní účely je zakázáno, pokud není předem získáno povolení od vlastníka autorských práv.

DOKUMENTACE JE POSKYTOVÁNA „TAK, JAK JE“ A VEŠKERÉ VÝSLOVNÉ NEBO VYPLÝVAJÍCÍ PODMÍNKY, VYJÁDŘENÍ A ZÁRUKY VČETNĚ VŠECH IMPLICITNÍCH ZÁRUK PRODEJNOSTI, VHODNOSTI PRO KONKRÉTNÍ ÚČEL NEBO NENARUŠENÍ CIZÍCH PRÁV, JSOU VYLOUČENY S VÝJIMKOU ROZSAHU, V NĚMŽ JSOU TAKOVÁTO ODMÍTNUTÍ ZÁRUK POVAŽOVÁNA ZA PRÁVNĚ NEÚČINNÁ.

Se softwarem a/nebo službami může být dodáván kód třetích stran. Licenční podmínky těchto produktů třetích stran jsou popsány v souboru license.txt v kořenovém adresáři instalace. Nejnovější seznam kódu třetích stran a příslušné licenční podmínky těchto produktů používaných se softwarem a/nebo službami naleznete na adrese <http://kb.acronis.com/content/7696>.

Technologie patentované Acronis

Technologie použité v tomto produktu jsou chráněny následujícími patenty: U.S. Patent # 7,047,380; U.S. Patent # 7,246,211; U.S. Patent # 7,318,135; U.S. Patent # 7,366,859; U.S. Patent # 7,636,824; U.S. Patent # 7,831,789; U.S. Patent # 7,886,120; U.S. Patent # 7,934,064; U.S. Patent # 7,949,635; U.S. Patent # 7,979,690; U.S. Patent # 8,069,320; U.S. Patent # 8,073,815; U.S. Patent # 8,074,035.

Obsah

1 Úvod k aplikaci Acronis Backup	10
1.1 Co je nového v aplikaci Acronis Backup 11.7	10
1.2 Součásti Acronis Backup	11
1.2.1 Agent pro Windows	12
1.2.2 Agent pro Linux	12
1.2.3 Agent pro VMware	13
1.2.4 Agent pro Hyper-V	13
1.2.5 Agent pro SQL	13
1.2.6 Agent pro Active Directory	14
1.2.7 Součásti pro centralizovanou správu	14
1.2.8 Konzola pro správu	15
1.2.9 Tvůrce spouštěcích médií	16
1.2.10 Wake-on-LAN Proxy Acronis	16
1.3 Používání produktu ve zkušebním režimu	16
1.4 Podporované systémy souborů	16
1.5 Technická podpora	17
2 Začínáme	18
2.1 Použití konzole pro správu	21
2.1.1 Panel Navigace	22
2.1.2 Hlavní oblast, zobrazení a stránky akcí	24
2.1.3 Možnosti konzole	27
3 Principy Acronis Backup	30
3.1 Vlastníci	30
3.2 Pověření použitá v plánech a úlohách zálohování	30
3.3 Uživatelská oprávnění na spravovaném počítači	32
3.4 Seznam služeb Acronis	32
3.5 Plné, přírůstkové a rozdílové zálohy	35
3.6 Co ukládá záloha disku nebo svazku?	36
3.7 Dynamické a logické svazky	37
3.7.1 Zálohování a obnovení dynamických svazků (Windows)	37
3.7.2 Zálohování a obnova logických svazků a MD zařízení (Linux)	39
3.8 Podpora pro pevné disky Advanced Format (sektory 4K)	45
3.9 Podpora počítačů používajících rozhraní UEFI	46
3.10 Podpora pro Windows 8 a Windows Server 2012	46
3.11 Kompatibilita se šifrovacím softwarem	48
3.12 Podpora pro SNMP	49
4 Záloha	51
4.1 Zálohování	51
4.2 Vytvoření plánu zálohování	51
4.2.1 Výběr dat pro zálohování	53
4.2.2 Pověření k přístupu pro zdroj	55
4.2.3 Vyloučení zdrojových souborů	56

4.2.4	Výběr umístění záloh	57
4.2.5	Pověření k přístupu pro umístění archivu	60
4.2.6	Schémata zálohování	61
4.2.7	Ověření archivu	71
4.2.8	Pověření k plánu zálohování.....	71
4.2.9	Jmenovka (zachování vlastností počítače v záloze)	71
4.2.10	Pořadí operací v plánu zálohování	73
4.2.11	Proč se program vyžaduje heslo?.....	73
4.3	Zjednodušené pojmenování souborů záloh	74
4.3.1	Proměnná [DATE].....	75
4.3.2	Rozdělení zálohy a zjednodušené pojmenování souborů.....	75
4.3.3	Příklady použití	75
4.4	Plánování	78
4.4.1	Denní plán.....	80
4.4.2	Týdenní plán	82
4.4.3	Měsíční plán.....	84
4.4.4	Při události v protokolu událostí systému Windows	86
4.4.5	Pokročilá nastavení plánování.....	88
4.4.6	Podmínky	90
4.5	Replikace a zachování záloh.....	93
4.5.1	Podporovaná umístění.....	94
4.5.2	Nastavení replikace záloh	95
4.5.3	Nastavení zachování záloh.....	96
4.5.4	Pravidla zachování pro vlastní schéma	97
4.5.5	Příklady použití	98
4.6	Jak vypnout katalogizaci záloh	101
4.7	Výchozí možnosti zálohování.....	102
4.7.1	Další nastavení.....	104
4.7.2	Zabezpečení archivu.....	105
4.7.3	Katalogizace záloh	106
4.7.4	Výkon zálohování	107
4.7.5	Dělení zálohy	108
4.7.6	Úroveň komprese.....	109
4.7.7	Plán pro obnovu po poškození (DRP)	110
4.7.8	E-mailová upozornění	111
4.7.9	Zpracování chyb	112
4.7.10	Sledování událostí	113
4.7.11	Rychlá přírůstková/rozdílová záloha.....	114
4.7.12	Snímky záloh na úrovni souborů	114
4.7.13	Úroveň zabezpečení souborů.....	115
4.7.14	Zachycování snímků LVM	115
4.7.15	Média se součástmi.....	117
4.7.16	Přípojný body	117
4.7.17	Snímek více svazků	118
4.7.18	Příkazy před-po.....	118
4.7.19	Příkazy před/po získání dat.....	120
4.7.20	Doba neaktivity replikace/vyčištění	122
4.7.21	Zálohování sektor po sektoru	122
4.7.22	Správa pásek	122
4.7.23	Zpracování selhání úlohy	124
4.7.24	Podmínky spuštění úlohy.....	125
4.7.25	Služba Stínová kopie svazku (Volume Shadow Copy Service).....	126
5	Obnova.....	129
5.1	Vytvoření úlohy obnovy.....	129

5.1.1	Co obnovovat	131
5.1.2	Pověření k přístupu pro umístění.....	135
5.1.3	Pověření k přístupu pro cílové umístění.....	136
5.1.4	Kam obnovovat	136
5.1.5	Kdy obnovit.....	144
5.1.6	Pověření pro úlohy.....	145
5.2	Acronis Universal Restore.....	145
5.2.1	Získání doplňku Universal Restore.....	145
5.2.2	Použití technologie Universal Restore.....	145
5.3	Obnova systémů založených na systému BIOS do systémů založených na rozhraní UEFI a naopak	148
5.3.1	Obnova svazků.....	149
5.3.2	Obnova disků.....	151
5.4	Acronis Active Restore.....	152
5.5	Odstraňování problémů se spouštěním	154
5.5.1	Jak reaktivovat zavaděč GRUB a změnit jeho konfiguraci.....	156
5.5.2	Informace o zavaděčích systému Windows.....	157
5.6	Obnova systému Windows do továrního nastavení.....	157
5.7	Výchozí možnosti obnovení.....	158
5.7.1	Další nastavení.....	160
5.7.2	E-mailová upozornění.....	161
5.7.3	Zpracování chyb	162
5.7.4	Sledování událostí	162
5.7.5	Úroveň zabezpečení souborů.....	163
5.7.6	Přípojný body	164
5.7.7	Příkazy před-po.....	164
5.7.8	Priorita obnovení.....	165
5.7.9	Správa pásek.....	166
6	Převod na virtuální počítač.....	167
6.1	Metody převodu	167
6.2	Převod na automaticky vytvořený virtuální počítač.....	167
6.2.1	Co zvážit před převodem.....	168
6.2.2	Nastavení pravidelných převodů na virtuální počítač	169
6.2.3	Obnova do umístění „Nový virtuální počítač “	172
6.3	Obnova do ručně vytvořeného virtuálního počítače.....	175
6.3.1	Co zvážit před převodem.....	175
6.3.2	Potřebné kroky	176
7	Uložení zálohovaných dat	177
7.1	Úložiště	177
7.1.1	Práce s úložišti	178
7.1.2	Centralizovaná úložiště.....	179
7.1.3	Osobní úložiště	188
7.1.4	Změna výchozí složky vyrovnávací paměti pro soubory katalogu.....	190
7.2	Acronis Secure Zone	191
7.2.1	Tvorba Acronis Secure Zone.....	192
7.2.2	Správa zóny Acronis Secure Zone	194
7.3	Vyměnitelná zařízení.....	195
7.4	Pásková zařízení.....	196
7.4.1	Co je páskové zařízení?	196

7.4.2	Přehled podpory páskových zařízení	197
7.4.3	Začínáme s páskovým zařízením	202
7.4.4	Správa pásek	206
7.4.5	Úložiště na páskách	214
7.4.6	Příklady použití	215
7.5	Uzly úložišť	218
7.5.1	Co je to uzel úložišť?	218
7.5.2	Podporované typy úložišť	219
7.5.3	Operace prováděné uzly úložišť	219
7.5.4	Začínáme s uzlem úložišť	219
7.5.5	Uživatelská oprávnění v uzlu úložišť	220
7.5.6	Operace s uzly úložišť	221
7.5.7	Deduplikace	230
8	Operace s archivy a zálohami	237
8.1	Ověřování archivů a záloh	237
8.1.1	Výběr archivu	238
8.1.2	Výběr zálohy	238
8.1.3	Výběr úložiště	239
8.1.4	Pověření k přístupu pro zdroj	239
8.1.5	Kdy ověřovat	240
8.1.6	Pověření pro úlohy	240
8.2	Export archivů a záloh	241
8.2.1	Výběr archivu	243
8.2.2	Výběr zálohy	243
8.2.3	Pověření k přístupu pro zdroj	244
8.2.4	Výběr cíle	244
8.2.5	Pověření k přístupu k cílovému umístění	245
8.3	Připojení diskového obrazu	246
8.3.1	Výběr archivu	247
8.3.2	Výběr zálohy	247
8.3.3	Pověření k přístupu	247
8.3.4	Výběr svazku	248
8.3.5	Správa připojených image	248
8.4	Operace dostupné v úložištích	249
8.4.1	Operace s archivy	249
8.4.2	Operace se zálohami	250
8.4.3	Převod zálohy na úplnou	251
8.4.4	Odstaňování archivů a záloh	251
9	Spouštěcí médium	253
9.1	Tvorba spouštěcího média	254
9.1.1	Spouštěcí médium založené na Linuxu	254
9.1.2	Spouštěcí média založená na prostředí WinPE	259
9.2	Připojení k počítači spuštěnému ze spouštěcího média	261
9.3	Práce se spouštěcím médiem	262
9.3.1	Nastavení režimu zobrazení	263
9.3.2	Konfigurace zařízení iSCSI a NDAS	263
9.4	Seznam dostupných příkazů a nástrojů u spouštěcího média založeného na systému Linux	264
9.5	Acronis Startup Recovery Manager	265
9.6	Server PXE Acronis	266
9.6.1	Instalace serveru Acronis PXE Server	266

9.6.2	Nastavení spuštění počítače z PXE	267
9.6.3	Práce v podsítích	267
10	Správa disků	268
10.1	Podporované systémy souborů	268
10.2	Základní bezpečnostní opatření.....	268
10.3	Spuštění aplikace Acronis Disk Director Lite.....	269
10.4	Výběr operačního systému pro správu disků	269
10.5	Zobrazení „Správa disku“	270
10.6	Diskové operace.....	270
10.6.1	Inicializace disku	271
10.6.2	Klonování základních disků.....	271
10.6.3	Převod disku: MBR na GPT	273
10.6.4	Převod disku: GPT na MBR	274
10.6.5	Převod disku: základního na dynamický.....	274
10.6.6	Převod disku: dynamického na základní.....	275
10.6.7	Změna stavu disku.....	276
10.7	Operace se svazky	276
10.7.1	Vytváření svazku.....	276
10.7.2	Odstranění svazku	280
10.7.3	Nastavení aktivního svazku	280
10.7.4	Změna písmena svazku.....	281
10.7.5	Změna jmenovky svazku.....	281
10.7.6	Formátování svazku	282
10.8	Operace k provedení.....	282
11	Ochrana aplikací pomocí zálohování na úrovni disku.....	284
11.1	Zálohování serveru aplikací	284
11.1.1	Nalezení souborů databáze	286
11.1.2	Zkrácení protokolových souborů transakcí	289
11.1.3	Doporučené postupy pro zálohování serverů aplikací	292
11.2	Obnova dat serveru SQL	293
11.2.1	Obnova databází serveru SQL ze zálohy disku	294
11.2.2	Přístup k databázím SQL serverů z diskové zálohy	294
11.2.3	Připojení databází serveru SQL	295
11.3	Obnova dat aplikace Exchange Server.....	295
11.3.1	Obnova souborů databáze Exchange Server ze zálohy disku	296
11.3.2	Připojení databází aplikace Exchange Server	296
11.3.3	Částečná obnova poštovních schránek	297
11.4	Obnova dat služby Active Directory.....	297
11.4.1	Obnova řadiče domény (ostatní řadiče jsou dostupné).....	297
11.4.2	Obnova řadiče domény (ostatní řadiče nejsou dostupné).....	298
11.4.3	Obnova databáze služby Active Directory.....	299
11.4.4	Obnova nechtěně odstraněných informací	300
11.4.5	Zabránění vrácení čísla USN zpět	300
11.5	Obnovení dat serveru SharePoint.....	302
11.5.1	Obnovení databáze obsahu.....	302
11.5.2	Obnova databází konfigurací a služeb	304
11.5.3	Obnova jednotlivých položek	305

12	Ochrana serveru Microsoft SQL s jednorůchodovou zálohou	307
13	Obecné informace	308
13.1.1	Agent pro SQL.....	308
13.1.2	Podporované operační systémy.....	308
13.1.3	Podporované verze serveru Microsoft SQL Server.....	308
13.1.4	Oprávnění k zálohování a obnově serveru SQL Server.....	309
13.1.5	Důležité informace o jednorůchodových zálohách	310
13.2	Instalace Agenta pro SQL.....	310
13.3	Zálohování serveru Microsoft SQL Server	311
13.3.1	Nastavení jednorůchodové zálohy	311
13.4	Obnova dat serveru Microsoft SQL Server	312
13.4.1	Obnovení databází SQL do instancí	312
13.4.2	Extrahování souborů databáze do složek.....	315
13.5	Připojení databází serveru SQL z jednorůchodové zálohy.....	315
13.5.1	Odpojení připojených databází serveru SQL.....	316
13.6	Ochrana instancí clusteru serveru SQL a AAG	316
14	Ochrana dat služby Microsoft Active Directory pomocí jednorůchodové zálohy	318
14.1	Agent pro Active Directory	318
14.2	Podporované operační systémy	318
14.3	Instalace Agenta pro Active Directory	318
14.4	Zálohování dat služby Microsoft Active Directory.....	319
14.5	Obnova dat služby Microsoft Active Directory	319
14.5.1	Nové povýšení řadiče domény	320
14.5.2	Obnova dat služby Active Directory z jednorůchodové zálohy	320
15	Správa spravovaného počítače	322
15.1	Plány a úlohy zálohování	322
15.1.1	Akce s plány a úlohami zálohování	322
15.1.2	Stavy plánů zálohování a úloh	324
15.1.3	Export a import plánů zálohování	327
15.1.4	Nasazení plánů zálohování jako souborů	330
15.1.5	Podrobnosti plánu zálohování.....	331
15.1.6	Podrobnosti o úloze/aktivitě	332
15.2	Protokol	333
15.2.1	Akce se záznamy protokolů	333
15.2.2	Podrobnosti položky protokolu.....	334
15.3	Výstrahy	335
15.4	Změna licence	335
15.5	Shromažďování systémových informací	337
15.6	Úprava možností počítače	337
15.6.1	Další nastavení.....	337
15.6.2	Program zlepšování softwaru Acronis	337
15.6.3	Výstrahy	338
15.6.4	Nastavení e-mailu.....	339
15.6.5	Sledování událostí	340
15.6.6	Pravidla čištění protokolu	342
15.6.7	Správa počítače	343
15.6.8	Proxy nastavení zálohování do cloudu	343

16	Centralizovaná správa	345
16.1	Porozumění centralizované správě.....	345
16.1.1	Základní pojmy	345
16.1.2	Oprávnění pro centralizovanou správu	346
16.1.3	Komunikace mezi součástmi aplikace Acronis Backup	350
16.2	Zálohování.....	354
16.3	Vytvoření plánu centralizovaného zálohování	354
16.3.1	Výběr dat pro zálohování.....	355
16.3.2	Pravidla výběru pro soubory a složky	357
16.3.3	Výběrová pravidla pro svazky.....	359
16.3.4	Výběr umístění záloh	362
16.3.5	Pověření centralizovaného plánu zálohování	363
16.3.6	Co když počítač nemá data shodující se s pravidly výběru.....	363
16.4	Správa Acronis Backup Management Serveru.....	364
16.4.1	Kontrolní panel	364
16.4.2	Počítače s agenty.....	365
16.4.3	Virtuální počítače	378
16.4.4	Plány a úlohy zálohování	379
16.4.5	Uzly úložišť	381
16.4.6	Licence.....	382
16.4.7	Výstrahy	384
16.4.8	Zprávy.....	385
16.4.9	Protokol.....	390
16.4.10	Možnosti management serveru.....	392
16.5	Konfigurace součástí aplikace Acronis Backup	397
16.5.1	Parametry nastavené pomocí šablony pro správu	398
16.5.2	Parametry nastavované prostřednictvím registru Windows.....	412
17	Slovníček	414

1 Úvod k aplikaci Acronis Backup

1.1 Co je nového v aplikaci Acronis Backup 11.7

Instalace

- K ukládání databází Serveru pro správu Acronis Backup lze používat Microsoft SQL Server 2014.

Licencování

- Podpora pro model licencování předplatného. Další informace najdete v nejčastějších dotazech ohledně licencování aplikace Acronis Backup.

Deduplikace

- Místo 3 GB se požaduje 128 MB paměti RAM na 1 TB unikátních dat.
- Není potřeba přidělovat deduplikační databáze na nákladných discích SSD. Běžné pevné disky lze používat bez snížení výkonu.
- Obnovení z deduplikované zálohy je nyní o 40 procent rychlejší.
- Se zvyšující se velikostí deduplikační databáze se nyní nesnižuje rychlost zálohy.
- Čas spouštění uzlu úložišť u velkých datových sad je snížen na 1–3 minuty.
- Ověřování deduplikovaných záloh a stlačování datového úložiště je nyní 2,5krát rychlejší.

Tato vylepšení jsou platná tehdy, když se agenti verze 11.7 zálohují do deduplikujících se úložišť vytvořených v uzlech úložišť verze 11.7. Když se nový agent zálohuje do starého úložiště nebo když se nový agent zálohuje do nového úložiště, je použitý původní algoritmus deduplikace. Aby bylo možné použít nový algoritmus deduplikace na staré zálohy, musíte tyto zálohy naimportovat do nově vytvořeného úložiště.

Podpora páskových zařízení

- Konfigurovatelná velikost bloku (str. 198) pro čtení z pásek a zapisování na pásy. Výchozí hodnota je převzata z ovladače páskového zařízení.
- Nově je použit seznam kompatibilního hardwaru a nástroje pro určení kompatibility hardwaru. Seznam kompatibility hardwaru obsahuje pásková zařízení s potvrzenou podporou aplikace Acronis Backup. Pokud chcete zjistit, jestli je podporováno vaše konkrétní zařízení, použijte nástroj pro určení kompatibility hardwaru.
- Plná podpora pro technologii LTO-7. Přesné názvy testovaných zařízení najdete v seznamu kompatibilních zařízení.

Centralizovaná správa

- Pro každý počítač, který je zahrnutý do plánu centralizovaného zálohování, lze specifikovat vlastní umístění zálohy (str. 362).
- Licence můžete ze serveru pro správu vyexportovat do souboru XML a navíc také do souboru TXT (str. 383).

Podpora pro Microsoft Exchange Server

- Agent pro Exchange dokáže zálohovat a obnovovat databáze systému Microsoft Exchange Server 2016. Zálohování a obnovování poštovních schránek aplikace Exchange 2016 (včetně obnovování poštovních schránek ze záloh databáze) není podporováno.

Podporované operační systémy

- Podpora pro Windows Server 2016 Technical Preview 4.
- Podpora linuxového jádra verze 4.2, 4.3 a 4.4.
- Podpora pro Red Hat Enterprise Linux 7.2, Oracle Linux 7.2, ClearOS, Debian 8.2, Ubuntu 15.10 a Fedora 23.
- Podpora pro Windows 2000 v aplikaci Acronis Backup Advanced je omezena. Součásti verze 11.7 nelze do tohoto operačního systému nainstalovat. Pokud chcete zálohovat počítače se systémem Windows 2000 použijte agenty verze 11.5. Agenti verze 11.5 jsou kompatibilní se součástmi správy verze 11.7.

Aplikaci Acronis Backup pro Windows Server a Acronis Backup pro PC nelze nainstalovat do systému Windows 2000. Pokud chcete zálohovat počítače s tímto operačním systémem, použijte verzi 11.5.

Aplikace Acronis Backup 11.5 podporuje Windows 2000 SP4.

Jiné

- Je možné používat kompresi v kombinaci s hardwarovou nebo softwarovou deduplikací třetích stran (pouze pro zálohy na úrovni disku). Tím dochází k efektivnímu zmenšování prostoru úložiště obsazeného zálohami.
- Další funkce jsou dostupné prostřednictvím rozhraní příkazového řádku:
 - Generování zpráv serveru pro správu
 - Nasazení Agentu pro VMware (Virtual Appliance)
- Agent pro VMware nezalohuje nezávislé disky a disky RDM (Raw Device Mapping) v režimu fyzické kompatibility, bez ohledu na stav virtuálního počítače. Toto omezení je zavedeno pro lepší předvídatelnost chování produktu.
- Velikost 32bitových linuxových spouštěcích médií byla optimalizována odstraněním jen zřídka používaného nástroje **acrocnd**.
- Když je připojená záloha disku v režimu čtení/zápis, k vytvoření odpovídající přírůstkové zálohy nedojde okamžitě, ale až poté, co je záloha disku odpojena. Když je připojená záloha, změny se ukládají do složky %Temp%.

1.2 Součásti Acronis Backup

V aplikaci Acronis Backup existují následující hlavní typy součástí.

Součásti pro spravované počítače (agenti)

Jsou to aplikace, které provádí zálohování dat, obnovu a další operace v počítačích spravovaných pomocí Acronis Backup. Agenti pro provádění operací vyžadují licenci pro každý spravovaný počítač.

Součásti pro centralizovanou správu

Tyto součásti, které jsou obsaženy v aplikaci Acronis Backup Advanced, poskytují funkce centralizované správy. Používání těchto součástí není licencováno.

Konzola

Konzola nabízí grafické uživatelské rozhraní k dalším součástem aplikace Acronis Backup. Používání konzoly není licencováno.

Tvůrce spouštěcích médií

Pomocí Tvůrce spouštěcích médií můžete vytvořit médium, které může v záchranném prostředí využívat agenty nebo jiné záchranné nástroje.

Tvůrce spouštěcích médií nepožaduje licenci, pokud je nainstalován společně s agentem. Chcete-li použít Tvůrce médií v počítači bez agenta, bude nutné zadat licenční klíč nebo mít alespoň jednu licenci na licenčním serveru. Licence mohou být buď dostupné, nebo přiřazené.

1.2.1 Agent pro Windows

Tento agent umožňuje ochranu dat v systému Windows na úrovni disků a na úrovni souborů.

Záloha disků

Ochrana dat na úrovni disku je založena buď na zálohování systému souborů disku, nebo svazků jako celku, spolu s veškerými informacemi potřebnými pro spuštění operačního systému nebo všech sektorů disku pomocí přístupu sektor po sektoru (režim RAW). Záloha, která obsahuje kopii disku nebo svazku v zabaleném stavu, se označuje jako záloha disku (svazku), neboli obraz disku (svazku). Z takové zálohy je možné obnovit disky nebo svazky jako celek i jednotlivé složky nebo soubory.

Zálohování souborů

Ochrana dat na úrovni souborů je založena na zálohování souborů a složek umístěných v počítači s instalovaným agentem nebo ve sdílené síťové položce. Soubory mohou být obnoveny do svého původní umístění nebo jinam. Je možné obnovit všechny soubory a složky, které byly zálohovány, nebo je možné vybrat, které z nich obnovit.

Další operace

Převod na virtuální počítač

Agent pro Windows provede převod obnovou zálohy disku do nového virtuálního počítače kteréhokoli z následujících typů: VMware Workstation, Microsoft Virtual PC, Citrix XenServer Open Virtual Appliance (OVA) nebo Red Hat KVM (Kernel-based Virtual Machine). Soubory zcela nakonfigurovaného a funkčního počítače budou umístěny dle vašeho výběru. Počítač můžete spustit pomocí příslušného virtualizačního softwaru nebo připravit soubory počítače pro další použití.

Obnova na odlišný hardware

Funkci obnovy můžete použít u odlišného hardwaru v počítači, ve kterém je nainstalován agent, a vytvořit spouštěcí médium s touto funkcí. Doplněk Acronis Universal Restore řeší rozdíly v zařízeních, která jsou důležitá pro spuštění operačního systému, například ovladače paměti, základní desky nebo čipové sady.

Správa disků

Agent pro Windows obsahuje Acronis Disk Director Lite – efektivní nástroj pro správu disků. V operačním systému nebo s využitím spouštěcího média mohou být prováděny operace správy disků, například klonování disků, převody disků, vytváření, formátování a mazání svazků, změna techniky dělení disků mezi záznamem MBR a GPT nebo změna jmenovek disků.

1.2.2 Agent pro Linux

Tento agent umožňuje ochranu dat na úrovni disků a na úrovni souborů v systémech Linux.

Záloha disků

Ochrana dat na úrovni disku je založena buď na zálohování celého systému souborů disku nebo jednotky, spolu s veškerými informacemi potřebnými pro spuštění operačního systému, nebo všech sektorů disku pomocí přístupu sektor po sektoru (režim RAW). Záloha, která obsahuje kopii disku nebo svazku v zabaleném stavu, se označuje jako záloha disku (svazku), neboli obraz disku (svazku). Z takové zálohy je možné obnovit disky nebo svazky jako celek, jakož i jednotlivé složky nebo soubory.

Zálohování souborů

Ochrana dat na úrovni souborů je založena na zálohování souborů a adresářů umístěných v počítači s instalovaným agentem nebo na sdílené položce v síti s využitím protokolu smb nebo nfs. Soubory mohou být obnoveny do svého původní umístění nebo jinam. Je možné obnovit všechny soubory a adresáře, které byly zálohovány, nebo je možné vybrat, které z nich obnovit.

Převod na virtuální počítač

Agent pro Linux provede převod obnovou zálohy disku do nového virtuálního počítače některého z následujících typů: VMware Workstation, Microsoft Virtual PC, Citrix XenServer Open Virtual Appliance (OVA) nebo Red Hat KVM (Kernel-based Virtual Machine). Soubory zcela nakonfigurovaného a funkčního počítače budou umístěny do zvoleného adresáře. Počítač můžete spustit s využitím příslušného virtualizačního softwaru nebo připravit soubory počítače pro další použití.

Obnova na jiný hardware

Funkci obnovy můžete použít u odlišného hardwaru v počítači, ve kterém je nainstalován agent, a vytvořit spouštěcí médium s touto funkcí. Doplněk Acronis Universal Restore řeší rozdíly v zařízeních, která jsou důležitá pro spuštění operačního systému, například ovladače pamětí, základní desky nebo čipové sady.

1.2.3 Agent pro VMware

Agent pro VMware aplikace Acronis Backup umožňuje provádět zálohu a obnovu virtuálních počítačů ESX(i) bez instalace agentů na hostující systémy. Tato metoda zálohování je známa jako záloha bez agenta nebo zálohování na úrovni hypervisoru.

Agent se dodává ve dvou verzích:

- Agent pro VMware (Virtual Appliance) je možné importovat nebo nainstalovat do hostitele VMware ESX(i).
- Pro zálohu bez zátěže je možné Agent pro VMware (Windows) nainstalovat do počítače se systémem Windows.

1.2.4 Agent pro Hyper-V

Acronis Backup Agent pro Hyper-V zabezpečuje virtuální počítače umístěné na virtualizačních serverech Hyper-V. Agent umožňuje zálohovat virtuální počítače v hostiteli, aniž by bylo nutné instalovat agenta do každého virtuálního počítače.

1.2.5 Agent pro SQL

Acronis Backup Agent pro SQL umožňuje vytvořit jednorůchodové zálohy disku a aplikací a obnovit z nich databáze Microsoft SQL. Tyto databáze lze obnovit přímo do spuštěné instance serveru SQL nebo je lze extrahovat do složky systému souborů.

Agent zajišťuje konzistenci zálohované databáze pomocí služby Microsoft VSS. Po úspěšné záloze agent může zkrátit transakční protokol serveru SQL.

Agent je součástí instalačního programu aplikace Acronis Backup Advanced.

Agent je instalován spolu s Agentem pro Windows (str. 12) nebo do počítače, kde je Agent pro Windows již nainstalován.

1.2.6 Agent pro Active Directory

Acronis Backup Agent pro Active Directory umožňuje vytvořit jednopřechodové zálohy disku a aplikací a extrahovat z nich data služby Microsoft Active Directory do složky v souborovém systému.

Agent zajišťuje konzistenci zálohovaných dat pomocí služby Microsoft VSS.

Agent je součástí instalačního programu aplikace Acronis Backup Advanced.

Agent je instalován spolu s Agentem pro Windows (str. 12) nebo do počítače, kde je Agent pro Windows již nainstalován.

1.2.7 Součásti pro centralizovanou správu

V této části je uveden seznam součástí, které jsou zahrnuty v produktu Acronis Backup Advanced a poskytují funkce centralizované správy. Kromě těchto součástí je třeba do všech počítačů vyžadujících ochranu dat nainstalovat Acronis Backup Agenty.

1.2.7.1 Server pro správu

Server pro správu Acronis Backup je centrální server, který řídí ochranu dat ve firemní síti. Server pro správu nabízí administrátorům:

- jednotný vstupní bod pro infrastrukturu aplikace Acronis Backup
- snadný způsob ochrany dat ve více počítačích (str. 421) pomocí centralizovaných plánů zálohování a seskupování
- integrace s VMware vCenter k vyhledání virtuálních počítačů pro ochranu
- funkce celopodnikového monitorování a zpráv
- správa vestavěné licence
- možnost vytvářet centralizovaná úložiště (str. 416) pro ukládání podnikových archivů záloh (str. 415)
- možnost správy uzlů úložišť (str. 425)
- centralizovaný katalog (str. 419) všech dat uložených v uzlech úložišť.

Pokud je v síti více serverů pro správu, pracují nezávisle, spravují různé počítače a používají k ukládání archivů různá centralizovaná úložiště.

1.2.7.2 Uzel úložišť

Uzel úložišť Acronis Backup je server určený k optimalizaci použití různých zdrojů (například firemní kapacity úložišť, zatížení sítě nebo správy vytížení procesoru počítačů) požadovaných pro zabezpečení podnikových dat. Tohoto cíle lze dosáhnout prostřednictvím organizování a správy umístění, která slouží jako vyhrazená úložiště podnikových archivů záloh (spravovaná úložiště).

Nejdůležitější funkcí uzlu úložiště je deduplikace (str. 230) záloh uložených ve svých úložištích. To znamená, že totožná data budou zálohována v tomto úložišti pouze jednou. Tím se minimalizuje použití sítě při zálohování a úložný prostor používaný archivy.

Pokud jde o podporu hardwaru, uzly úložišť umožňují vytvářet snadno rozšiřitelnou a flexibilní infrastrukturu úložišť. Může být nastaveno až 50 uzlů úložišť a každý může spravovat až 20 úložišť.

Administrátor kontroluje uzly úložišť centrálně ze Serveru pro správu Acronis Backup (str. 14). Konzolu nelze připojit k uzlu úložišť přímo.

1.2.7.3 Součásti pro vzdálenou instalaci

Instalační balíčky součástí Acronis používané konzolou pro správu (str. 15) k instalaci ve vzdálených počítačích.

Součásti pro vzdálenou instalaci musí být nainstalovány v počítači s konzolou nebo na serveru pro správu (str. 14). Během instalace uloží instalační program tyto součásti do výchozího umístění a toto umístění uloží do cesty v registru. Výsledkem bude, že součásti budou dostupné ke čtení v Průvodci vzdálenou instalací jako „registrované součásti“.

1.2.7.4 PXE Server

Acronis PXE Server umožňuje spouštění počítačů pomocí zaváděcích součástí Acronis prostřednictvím sítě.

Spouštění po síti:

- Odstraňuje potřebu mít na místě technika, který vloží zaváděcí médium (str. 424) do systému, jenž má být zaveden.
- Během skupinových operací snižuje ve srovnání s použitím fyzických zaváděcích médií čas potřebný pro spuštění více počítačů.

1.2.7.5 Licenční server

Tento server umožňuje spravovat licence produktů Acronis a instalovat součásti, které vyžadují licence.

Licenční server můžete nainstalovat jako samostatnou součást nebo můžete použít licenční server začleněný v serveru pro správu. Funkce licenčního serveru (str. 382) jsou podobné v obou typech instalace.

1.2.8 Konzola pro správu

Konzola pro správu Acronis Backup je nástroj pro správu pro přístup k agentům Acronis Backup a v aplikaci Acronis Backup Advanced k Serveru pro správu Acronis Backup.

Konzola má dvě verze: k instalaci v systému Windows a k instalaci v systému Linux. I když obě verze umožňují připojení k jakémukoliv agentovi Acronis Backup a Serveru pro správu Acronis Backup, doporučujeme použití konzoly pro Windows, pokud je to možné. Konzola instalovaná v Linuxu má omezené funkce:

- není dostupná vzdálená instalace součástí Acronis Backup;
- nejsou dostupné funkce vztahující se k Active Directory, například prohlížení AD.

1.2.9 Tvůrce spouštěcích médií

Tvůrce spouštěcích médií Acronis je specializovaný nástroj pro vytváření spouštěcích médií (str. 424). Existují dvě distribuce tvůrce médií: k instalaci v systému Windows a k instalaci v systému Linux.

Tvůrce médií instalovaný ve Windows může vytvořit spouštěcí médium založené buď na Win PE (Windows Preinstallation Environment), nebo na jádře Linuxu. Tvůrce médií, který se instaluje v Linuxu, může vytvořit spouštěcí médium založené na jádře Linuxu.

1.2.10 Wake-on-LAN Proxy Acronis

Wake-on-LAN Proxy Acronis umožňuje Serveru pro správu Acronis Backup probuzení zálohovaných počítačů nacházející se v jiné podsíti. Wake-on-LAN Proxy Acronis se instaluje na všechny servery v podsíti, ve které se nachází počítače, které chcete zálohovat.

1.3 Používání produktu ve zkušebním režimu

Před zakoupením licence k aplikaci Acronis Backup můžete software vyzkoušet. To lze provést bez licenčního klíče.

Chcete-li nainstalovat produkt ve zkušebním režimu, spusťte instalační program v počítači nebo použijte funkci vzdálená instalace. Bezobslužná instalace a další způsoby instalace nejsou podporovány.

Omezení zkušebního režimu

Při instalaci ve zkušebním režimu má aplikace Acronis Backup následující omezení:

- Funkčnost doplňku Universal Restore je vypnuta.

Další omezení pro spouštěcí média:

- Funkce správy disků nejsou dostupné. Můžete si vyzkoušet uživatelské rozhraní, ale není zde možnost použít změny.
- Funkce obnovy jsou dostupné, ale funkce zálohování nikoliv. Chcete-li si vyzkoušet funkce zálohování, nainstalujte software do operačního systému.

Upgrade na plný režim

Po uplynutí zkušebního období se v aplikaci zobrazí upozornění požadující zadání nebo získání licenčního klíče.

Chcete-li zadat licenční klíč, klikněte na tlačítko **Nápověda > Změnit licenci** (str. 335). Zadání klíče spuštěním instalačního programu není možné.

Jestliže jste si aktivovali zkušební verzi nebo zakoupili předplatné pro službu zálohování do cloudu, bude zálohování do cloudu aktivní, dokud nevyprší doba předplatného, ať už zadáte licenční klíč, nebo ne.

1.4 Podporované systémy souborů

Acronis Backup umožňuje zálohování a obnovu následujících systémů s následujícími omezeními:

- FAT16/32
- NTFS

- ReFS – obnova svazku bez možnosti změny velikosti svazku. Podporováno pouze v systémech Windows Server 2012/2012 R2 a Windows Server 2016 (str. 46).
- Ext2/Ext3/Ext4
- ReiserFS3 – ze záloh disků v Uzlu úložišť Acronis Backup nelze obnovit jednotlivé soubory.
- ReiserFS4 – obnova svazků bez možnosti změny velikosti svazku; ze záloh disků v Uzlu úložišť Acronis Backup nelze obnovit jednotlivé soubory.
- XFS – obnova svazků bez možnosti změny velikosti svazku; ze záloh disků v Uzlu úložišť Acronis Backup nelze obnovit jednotlivé soubory.
- JFS – ze záloh disků v Uzlu úložišť Acronis Backup nelze obnovit jednotlivé soubory.
- Linux SWAP

Acronis Backup umožňuje provádět zálohování a obnovu poškozených nebo nepodporovaných systémů souborů sektor po sektoru.

1.5 Technická podpora

Program podpory a údržby

Pokud potřebujete pomoc s produkty Acronis, přejděte na <http://acronis.cz/support/>

Aktualizace produktů

Po přihlášení ke svému **účtu** (<https://www.acronis.cz/my>) a registraci produktů Acronis na našich webových stránkách si zde můžete kdykoliv stáhnout jejich nejnovější aktualizace. Viz článek o registraci produktů **Registrace produktů společnosti Acronis na webových stránkách** (<http://kb.acronis.com/content/4834>) a příručka k webovým stránkám Acronis **Webová uživatelská příručka Acronis** (<http://kb.acronis.com/content/8128>).

2 Začínáme

Krok 1. Instalace

 Pomocí těchto stručných pokynů instalace můžete produkt začít rychle používat. Úplný popis metod a postupů instalace naleznete v dokumentaci k instalaci.

Před instalací se ujistěte, že:

- Použitý hardware splňuje systémové požadavky.
- Máte licenční klíče pro produkt, který si vyberete.
- Máte instalační program. Můžete jej stáhnout z webových stránek společnosti Acronis.

Postup

Podle níže uvedených pokynů můžete vybrat více než jednu úlohu počítače.

1. Nainstalujte server pro správu a budete moci spravovat více počítačů.
 - a. Spusťte instalační program a klikněte na možnost **Instalovat Acronis Backup**.
 - b. Po souhlasu s podmínkami licenční dohody zaškrtněte políčko **Centrálně sledovat a konfigurovat zálohování fyzických a virtuálních počítačů**.
 - c. Zadejte licenční klíče nebo je importujte z textového souboru.
 - d. Postupujte podle pokynů na obrazovce.
Podrobnosti: Konzola se nainstaluje také, proto bude možné řídit server pro správu místně.
2. Do každého počítače, který chcete zálohovat, nainstalujte agenta.
 - a. Spusťte instalační program a klikněte na možnost **Instalovat Acronis Backup**.
 - b. Po souhlasu s podmínkami licenční dohody zaškrtněte políčko **Zálohovat data v tomto počítači**.
 - c. Zvolte **Zaplatil jsem licenci nebo předplatné**.
 - d. Zvolte **Přidat licence**, zaškrtněte políčko **Použít následující licenční server** a poté zadejte název nebo IP adresu dříve nainstalovaného serveru pro správu.
 - e. Po vyzvání zaregistrujte počítač na serveru pro správu.
 - f. Postupujte podle pokynů na obrazovce.
Podrobnosti Konzola se do každého počítače nainstaluje také.
3. [Nepovinné] Nainstalujte uzel úložišť do počítače, který bude sloužit jako úložiště pro zálohy ostatních počítačů.
 - a. Spusťte instalační program a klikněte na možnost **Instalovat Acronis Backup**.
 - b. Po souhlasu s podmínkami licenční dohody zaškrtněte políčko **Ukládat zálohy jiných počítačů**.
 - c. Na výzvu zaregistrujte uzel úložišť na serveru pro správu.
 - d. Postupujte podle pokynů na obrazovce.
4. [Nepovinné] Nainstalujte konzolu do počítače, ze kterého budete systém ovládat (pokud tento počítač není server pro správu a nemá agenta).
 - a. Spusťte instalační program a klikněte na možnost **Instalovat Acronis Backup**.
 - b. Po souhlasu s podmínkami licenční dohody zaškrtněte políčko **Připojovat se ke vzdáleným počítačům**.

- c. Postupujte podle pokynů na obrazovce.

Krok 2. Spuštění

Spusťte Konzolu pro správu Acronis Backup.

- Ve **Windows**: Výběrem možnosti **Acronis Backup** v nabídce **Start** spusťte konzolu.
- V **Linuxu** Přihlaste se jako uživatel s oprávněním root nebo jako obyčejný uživatel a pak uživatele přepněte podle potřeby. Spusťte konzolu příkazem

```
/usr/sbin/acronis_console
```


Vysvětlení ovládacích prvků grafického uživatelského rozhraní naleznete v tématu „Použití konzoly pro správu“ (str. 21).

Krok 3. Spouštěcí média

Chcete-li obnovit operační systém po nezdařeném spuštění systému nebo jej nainstalovat do zcela nového počítače, vytvořte spouštěcí médium.

1. V nabídce vyberte **Nástroje** > **Vytvořit spouštěcí médium**.
2. V uvítacím okně klikněte na tlačítko **Další**. Klikte na tlačítko **Další**, dokud se neobjeví seznam součástí.
3. Postupujte podle tématu „Spouštěcí média založená na Linuxu“ (str. 254).

Krok 4. Připojení

Připojte konzolu ke spravovanému počítači nebo k serveru pro správu.

Na první stránce konzoly klikněte na jednu z následujících možností:

Správa tohoto počítače

Pokud je agent nainstalován do stejného počítače jako konzole.

Správa vzdáleného počítače

Pokud je agent nainstalován do vzdáleného počítače.

Připojit k serveru pro správu

Pro správu více fyzických a virtuálních počítačů.

Krok 5. Zálohování

Zálohování (str. 51)

Kliknutím na tlačítko **Zálohovat nyní** provedete jednorázovou zálohu v několika jednoduchých krocích. Proces zálohování se spustí hned po provedení požadovaných kroků.

Jak uložit počítač do souboru:

V nabídce **Kam zálohovat** klikněte na položku **Umístění** a vyberte umístění, do kterého chcete uložit zálohu. Kliknutím na tlačítko **OK** potvrďte výběr. Kliknutím na tlačítko **OK** v dolní části okna spustíte zálohování.

Tip: Pomocí spustitelných médií je možné provádět zálohování offline stejným způsobem, jako v operačním systému.

Vytvořit plán zálohování (str. 51)

Vytvořte plán zálohování, pokud potřebujete dlouhodobou strategii zálohování zahrnující schémata zálohování, plány a podmínky, časové odstraňování záloh nebo jejich přesouvání do jiných umístění.

Poznámky pro uživatele aplikace Acronis Backup Advanced: Při vytváření plánu zálohování na serveru pro správu můžete:

- vybrat celé počítače nebo skupiny počítačů,
- vybrat různé datové položky na každém počítači,
- pomocí pravidel výběru vybrat stejné datové položky v různých počítačích.

Tak vytvoříte plán centralizovaných záloh, který bude nasazen do vybraných počítačů. Další informace naleznete v tématu Vytvoření plánu centralizovaného zálohování (str. 354).

Krok 6. Obnova

Obnovit (str. 129)

Chcete-li obnovit data, je třeba vybrat zálohovaná data a cíl, do kterého chcete data obnovit. Výsledkem bude vytvoření úlohy obnovení.

Obnovení disku nebo svazku pomocí svazku uzamknutého operačním systémem vyžaduje restartování počítače. Po dokončení obnovení je obnovený operační systém automaticky online.

Jestliže selže spuštění počítače nebo potřebujete systém obnovit ve zcela novém počítači, spusťte počítač pomocí spouštěcího média a nakonfigurujete operaci obnovení stejným způsobem jako úlohu obnovení.

Poznámky pro uživatele aplikace Acronis Backup Advanced: V rámci spouštěcích médií nelze řídit operace pomocí serveru pro správu. Od serveru však můžete odpojit konzolu a připojit ji k počítači spuštěnému z média.

Krok 7. Správa

Panel **Navigace** (na levé straně konzoly) umožňuje procházet zobrazení produktu, která se používají k různým účelům správy.

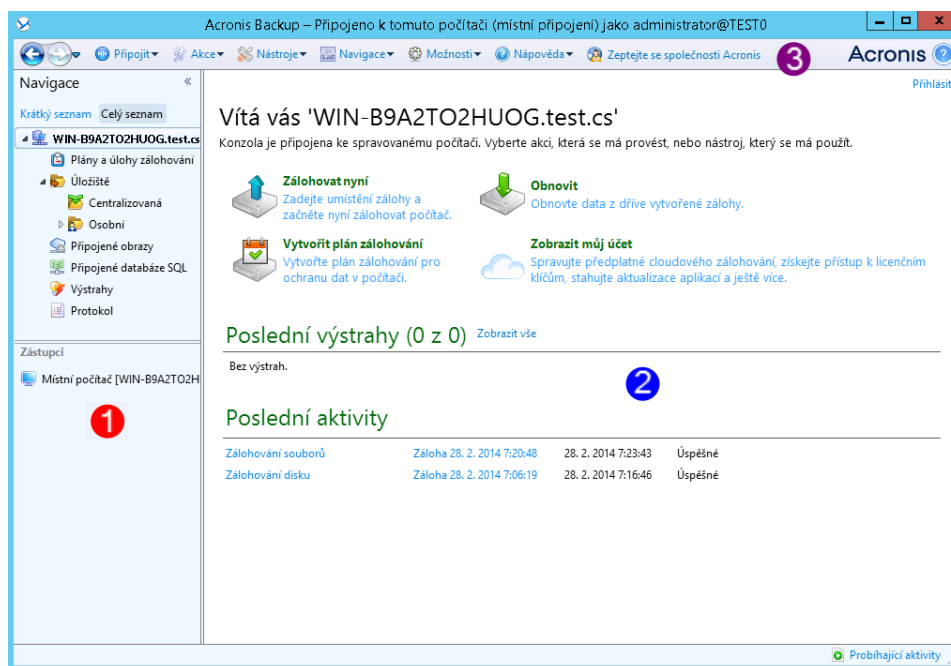
- Pomocí zobrazení **Plány a úlohy záloh** lze spravovat plány a úlohy záloh, spuštění, úprava, zastavení a odstranění plánů a úloh, zobrazení jejich stavů.
- Pomocí zobrazení **Upozornění** lze rychle identifikovat a řešit problémy.
- Pro prohlížení protokolu operací použijte zobrazení **Protokolový soubor**.
- Umístění, kam se ukládají archivy záloh, se nazývá úložiště (str. 425). Informace o úložištích naleznete v zobrazení **Úložiště** (str. 177). Pro zobrazení záloh a jejich obsahu přejděte k požadovanému úložišti. Můžete také vybrat data k obnově a provádět ruční operace se zálohami (připojování, ověřování a odstraňování).

Správa serveru pro správu

- Pomocí zobrazení **Počítače s agenty** lze spravovat počítače registrované na serveru pro správu. Pro efektivní práci s větším počtem počítačů je vhodné je řadit do skupin (str. 366).
- Pomocí zobrazení **Virtuální počítače** (str. 378) lze spravovat podporovaná virtualizační prostředí.
- Pokud se rozhodnete uložit všechny archivy záloh v jednom nebo několika místech propojených sítí, vytvořte pro tato umístění centralizovaná úložiště. Po vytvoření úložiště můžete prohlížet a spravovat jeho obsah výběrem možnosti **Úložiště** > **Centralizovaná** > **'Název úložiště'** na panelu **Navigace**. Zástupci úložišť budou nasazeni do všech registrovaných počítačů. Úložiště může být určeno jako umístění záloh v každém plánu zálohování, který je vytvořen vámi nebo uživateli registrovaných počítačů.
- Po vytvoření centralizovaných spravovaných úložišť v uzlu úložišť (str. 219) budete moci:
 - Vyhledávat v **Katalogu dat** (str. 133) požadovanou verzi zálohovaných dat ve všech spravovaných úložištích.
 - Zálohovat více počítačů do páskových zařízení (str. 196) připojených k uzlu úložišť.
 - Pomocí deduplikace (str. 230) minimalizovat potřebné místo na disku zabrané daty a omezit zátěž sítě během zálohování.

2.1 Použití konzole pro správu

Jakmile se konzola připojí ke spravovanému počítači (str. 425) nebo k serveru pro správu (str. 423), příslušné položky se zobrazí na pracovní ploše konzoly (v nabídce, v hlavní oblasti obrazovky **Vítejte**, nebo na panelu **Navigace**) a umožní vám provádět operace specifické pro agenta nebo pro server.

Konzola pro správu Acronis Backup – Uvítací okno

Klíčové prvky pracovní plochy konzoly

	Název	Popis
	Panel Navigace	Obsahuje strom Navigace a panel Zástupci . Umožňuje vybírat různá

		zobrazení. Další informace naleznete v tématu Navigační panel (str. 22).
2	Hlavní oblast	Zde nastavujete a monitorujete zálohování, obnovování a další operace. Hlavní oblast nabízí zobrazení a stránky akcí (str. 24) v závislosti na položkách vybraných v nabídce nebo ve stromu Navigace .
3	Panel nabídek	Zobrazuje se nad oknem aplikace. Umožňuje provádět většinu operací dostupných v aplikaci Acronis Backup. Položky nabídky se dynamicky mění v závislosti na vybrané položce ve stromu Navigace a hlavní oblasti.

2.1.1 Panel Navigace

Panel navigace obsahuje strom **Navigace** a panel **Zástupců**.

Strom Navigace

Strom **Navigace** umožňuje procházení mezi zobrazeními aplikace. Zobrazení závisí na tom, zda je konzola připojena ke spravovanému počítači nebo k serveru pro správu. V obou případech je možné vybírat mezi **celým seznamem** nebo **krátkým seznamem** zobrazení. **Krátký seznam** obsahuje nejčastěji používaná zobrazení z **celého seznamu**.

Zobrazení pro spravované počítače

Když je konzola připojena k spravovanému počítači, jsou ve stromu navigace dostupná následující zobrazení:

Krátký seznam zobrazuje

- **[Název počítače]**. Toto je kořen stromu, také nazývaný **Úvodní okno**. Zobrazuje název počítače, ke kterému je konzola aktuálně připojena. Toto zobrazení použijte pro rychlý přístup k hlavním operacím, které jsou k dispozici u spravovaného počítače.
 - **Plány a úlohy zálohování**. Toto zobrazení použijte pro správu plánů záloh ve spravovaném počítači: spuštění, úprava, zastavení a odstranění plánů a úloh, zobrazení jejich stavů.
 - **Úložiště**. Pomocí tohoto zobrazení je možné spravovat osobní úložiště a archivy zde uložené, přidávat nová úložiště, přejmenovat a odstranit existující úložiště, ověřovat úložiště, prohledávat obsah zálohy, provádět operace na archivech a zálohách atd. Pokud je počítač registrovaný na serveru pro správu, můžete prohledávat centralizovaná úložiště a provádět operace na archivech, pro které máte příslušná oprávnění.
 - **Upozornění**. Pomocí tohoto zobrazení je možné prohlížet zprávy s upozorněním pro nespravovaný počítač.

Celý seznam navíc zobrazuje

- **Správa pásky**. Pomocí tohoto zobrazení lze provádět operace s páskami.
- **Správa disků**. Pomocí tohoto zobrazení můžete provádět operace na jednotkách pevných disků.
- **Protokol**. Pomocí tohoto zobrazení můžete prozkoumávat informace o operacích, které aplikace provedla ve spravovaném počítači.
- **Připojené obrazy**. Tento uzel se zobrazí, pokud je připojen alespoň jeden svazek. Pomocí tohoto zobrazení je možné spravovat připojené svazky.

Zobrazení serveru pro správu

Pokud je konzola připojena k serveru pro správu, ve stromu navigace jsou dostupná následující zobrazení:

Krátký seznam zobrazuje

- **[Název serveru pro správu]**. Toto je kořen stromu, také nazývaný **Uvítací** okno. Zobrazuje název serveru pro správu, ke kterému je konzola právě připojena. Toto zobrazení použijte pro rychlý přístup k hlavním operacím, které jsou k dispozici na serveru pro správu.
 - **Kontrolní panel**. Chcete-li na první pohled zjistit, zda jsou data ve spravovaných počítačích registrovaných na serveru pro správu úspěšně chráněna, použijte toto zobrazení.
 - **Počítače s agenty**. Toto zobrazení umožňuje správu počítačů registrovaných na serveru pro správu.
 - **Plány a úlohy zálohování**. Pomocí tohoto zobrazení lze spravovat centralizované plány a úlohy zálohování na serveru pro správu.
 - **Úložiště**. Pomocí tohoto zobrazení lze spravovat centralizovaná úložiště a v nich uložené archivy: vytvořit nová centralizovaná úložiště, přejmenovat a odstranit ta existující, přiřadit uživatele a správce úložišť, provádět operace na archivech a zálohách.
 - **Upozornění**. Pomocí tohoto zobrazení je možné prohlížet zprávy s upozorněními pro server pro správu a všechny registrované počítače.

Celý seznam navíc zobrazuje

- **Katalog dat**. V tomto zobrazení je možné rychle najít požadovanou verzi zálohovaných dat v centrálně spravovaných úložištích.
- **Virtuální počítače**. Toto zobrazení použijte pro správu podporovaných virtualizačních prostředí.
- **Uzly úložišť**. Toto zobrazení umožňuje správu uzlů úložišť: Přidání uzlů úložišť umožňuje vytvořit centralizovaná úložiště, která budou pomocí uzlu spravována.
- **Správa pásek**. Pomocí tohoto zobrazení je možné provádět operace s páskami.
- **Licence**. Pomocí tohoto zobrazení lze spravovat licence.
- **Zprávy**. Pomocí tohoto zobrazení je možné vytvářet zprávy.
- **Protokol**. Pomocí tohoto zobrazení je možné procházet historii operací centralizované správy a také historii operací zaznamenaných v místních protokolech registrovaných počítačů a uzlů úložišť.

Panel Zástupci

Panel **Zástupci** je pod stromem navigace. Umožňuje vám snadný a praktický způsob připojení k počítačům tím, že počítače přidáte jako zástupce.

Jak přidat zástupce počítače

1. Připojte konzolu ke spravovanému počítači.
2. Ve stromu navigace klikněte pravým tlačítkem na název počítače (kořenová část navigačního stromu) a vyberte **Vytvořit zástupce**.

Pokud je ve stejném počítači nainstalována konzola i agent, zástupce pro tento počítač bude automaticky přidán na panel zástupců jako **Místní počítač [název počítače]**.

Operace s panelem

Jak rozbalit nebo minimalizovat panely

Panel **Navigace** se ve výchozím nastavení zobrazí rozbalený. Možná budete potřebovat panel minimalizovat pro uvolnění dalšího pracovního místa minimalizoval. Chcete-li to provést, klikněte na prýmek (☐). Panel se minimalizuje a prýmek změní směr (☐). Dalším kliknutím na prýmek znovu panel rozbalíte.

Jak změnit okraj panelu

1. Najedťte kurzorem na okraj panelu.
2. Když se ukazatel změní na oboustrannou šipku, přetažením ukazatele přesuňte okraj panelu.

2.1.2 Hlavní oblast, zobrazení a stránky akcí

Hlavní oblast je základním místem, kde pracujete s konzolou. Lze zde vytvářet, upravovat a spravovat plány zálohování a úlohy pro obnovu a provádět další operace. Hlavní oblast nabízí zobrazení a karty akcí v závislosti na položkách vybraných v nabídce nebo ve stromu **Navigace**.

2.1.2.1 Zobrazení

Zobrazení se v hlavní oblasti objeví při kliknutí na libovolnou položku ve stromu **Navigace** v Panelu navigace (str. 22).

Aktivita	Plán zálohov...	Úloha	Datum spuštění	Datum ukončení	Trvání
Katalogizace dat	-	-	3. 3. 2014 18:46:08	3. 3. 2014 18:46:37	29 sek.
Katalogizace dat	-	-	3. 3. 2014 18:39:49	3. 3. 2014 18:40:24	35 sek.
Spuštění plánu zálohování 'Z...	Záloha 3. 3. ...	Jednoduchá...	3. 3. 2014 18:35:59	3. 3. 2014 18:40:26	4 min. 27 sek.
Ověření zálohy	Záloha 3. 3. ...	Jednoduchá...	3. 3. 2014 18:39:50	3. 3. 2014 18:40:25	35 sek.
Zálohování disku	Záloha 3. 3. ...	Jednoduchá...	3. 3. 2014 18:36:07	3. 3. 2014 18:39:42	3 min. 35 sek.
Spuštění plánu zálohování 'Z...	Záloha 3. 3. ...	Jednoduchá...	3. 3. 2014 18:40:49	3. 3. 2014 18:46:48	5 min. 59 sek.

Typ	Datum a čas	Zpráva
🟢	3. 3. 2014 18:40:25	Ověření archivu bylo úspěšně dokončeno.
🟢	3. 3. 2014 18:40:25	Příkaz 'Ověrování' byl dokončen úspěšně.
🟢	3. 3. 2014 18:39:53	Ověření archivu bylo zahájeno.
🟢	3. 3. 2014 18:39:53	Nastavená operace 3 spuštěna: 'Ověřit archiv záloh 0'.
🟢	3. 3. 2014 18:39:50	Příkaz 'Ověrování' se spouští.

Prohlížeč protokolových souborů

Běžný způsob práce se zobrazeními

Obecně platí, že každé zobrazení obsahuje tabulku položek, tabulku panelu nástrojů s tlačítky a panel **Informace**.

- Pomocí funkcí pro filtrování a řazení (str. 25) v tabulce vyhledejte položku, která vás zajímá.
- V tabulce vyberte požadovanou položku.

- V panelu informací (ve výchozím nastavení sbalený) zobrazte podrobnosti o položce. Chcete-li panel rozbalit, klikněte na šipku (▲).
- Provedte s vybranou položkou požadovanou akci. Existuje několik způsobů provedení stejné akce s vybranou položkou:
 - Kliknutím na tlačítka na panelu nástrojů tabulky.
 - Výběrem položek v nabídce **Akce**.
 - Kliknutím pravého tlačítka a výběrem operace v místní nabídce.

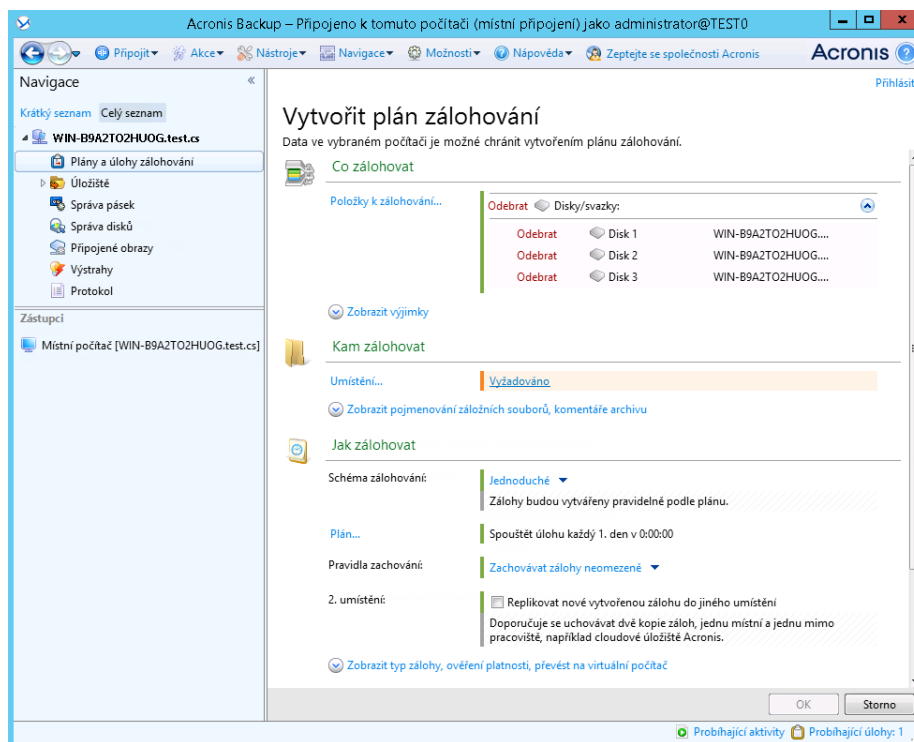
Řazení, filtrování a konfigurace položek tabulky

Následující popis slouží k seřazení, filtrování a konfiguraci položek v tabulce v jakémkoli zobrazení.

Požadovaná operace	Postup
Seřazení položek podle jakéhokoli sloupce	Kliknutím na záhlaví sloupce seřaďte položky ve vzestupném pořadí. Dalším kliknutím je seřadíte sestupně.
Filtrování položek podle předdefinované hodnoty sloupce	V poli pod záhlavím odpovídajícího sloupce vyberte požadovanou hodnotu v rozevíracím seznamu.
Filtrování položek podle zadané hodnoty	Hodnotu zadejte do pole pod záhlavím odpovídajícího sloupce. V seznamu zůstanou pouze hodnoty, které se zcela nebo částečně shodují se zadanou hodnotou.
Filtrování položek podle předdefinovaných parametrů	Klikněte na odpovídající tlačítko nad tabulkou. Například v zobrazení Protokol můžete filtrovat položky protokolu podle typu události (Chyba, Upozornění, Informace) nebo podle doby, kdy k události došlo (Za posledních 24 hodin , Za poslední týden , Za poslední 3 měsíce nebo Za jinou dobu).
Zobrazení nebo skrytí sloupců tabulky	Ve výchozím nastavení má každá tabulka pevný počet zobrazených sloupců, ostatní jsou skryty. Je-li to požadováno, můžete skrýt zobrazené sloupce a zobrazit skryté. Jak zobrazit nebo skrýt sloupce <ol style="list-style-type: none"> 1. Kliknutím pravého tlačítka na záhlaví libovolného sloupce zobrazte místní nabídku. 2. Klikněte na položku, u které chcete, aby byla zobrazena či skryta.

2.1.2.2 Stránky akcí

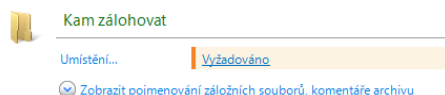
V hlavní oblasti se po kliknutí na jakoukoli položku akce v nabídce **Akce** zobrazí karta akce. Obsahuje všechny kroky potřebné k vytvoření a spuštění kterékoliv úlohy nebo plánu zálohování.

Stránka akcí – Vytvoření plánu zálohování

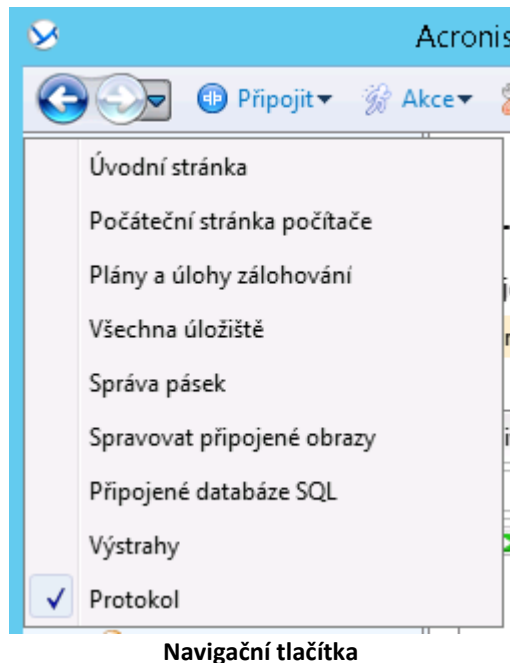
Použití ovládacích prvků a upřesňujících nastavení

Pomocí aktivních ovladačů je možné zadat nastavení a parametry plánu zálohování nebo úlohy pro obnovu. Ve výchozím nastavení jsou pole, jako například možnosti, komentáře a některá další, skryta. Většina nastavení se konfiguruje kliknutím na příslušné odkazy **Zobrazit....** Jiná se vybírají v rozevíracím seznamu nebo ručně zapíší do textových polí na stránce.

Stránka akcí – Ovládací prvky

Acronis Backup si pamatuje změny provedené na stránkách akcí. Pokud například zahájíte tvorbu plánu zálohování a potom z nějakého důvodu přepnete do jiného zobrazení bez dokončení tvorby plánu, můžete kliknout na navigační tlačítko **Zpět** v nabídce. Nebo při přechodu o několik kroků dále můžete po kliknutí na šipku **Dolů** vybrat v seznamu okno, ve kterém jste zahájili tvorbu plánu. Tak je možné provést zbývající kroky a dokončit tvorbu plánu zálohování.

2.1.3 Možnosti konzole

Možnosti konzole určují způsob, jakým jsou informace zobrazovány v grafickém uživatelském rozhraní programu Acronis Backup.

Pro přístup k možnostem konzole vyberte v horní nabídce položky **Možnosti** -> **Možnosti konzole**.

2.1.3.1 Možnosti zobrazení výstrah

Tato možnost určuje, které výstrahy budou v zobrazení **Výstrahy** zobrazeny a které skryty.

Výchozí nastavení: **Všechny výstrahy**.

Chcete-li zobrazit nebo skrýt výstrahy, zaškrtněte nebo zrušte zaškrtnutí políček vedle odpovídajících typů výstrah.

2.1.3.2 Vyrovnávací paměť pověření

Tato možnost určuje, zda se pověření zadaná při používání konzoly pro správu mají ukládat.

Přednastaveno je: **Povoleno**.

Pokud je tato možnost zapnuta, pověření pro různá umístění, která zadáte během relace konzoly, jsou uložena pro použití v dalších relacích. V systému Windows jsou pověření uložena ve Správci pověření systému Windows. V systému Linux jsou pověření uložena ve zvláštním šifrovaném souboru.

Pokud je tato možnost vypnuta, pověření jsou uložena pouze do zavření konzoly.

Chcete-li vyprázdnit mezipaměť pověření aktuálního uživatelského účtu, klikněte na tlačítko **Smazat mezipaměť pověření**.

2.1.3.3 Písma

Tato možnost určuje, která písma se používají v grafickém uživatelském rozhraní aplikace Acronis Backup. Nastavení **Písmo nabídek** ovlivňuje rozevírací seznamy a místní nabídky. Nastavení **Písmo aplikace** ovlivňuje všechny ostatní prvky grafického uživatelského rozhraní.

Výchozí nastavení: **Výchozí písmo systému** pro nabídky i položky rozhraní aplikace.

Chcete-li provést výběr, vyberte písmo v příslušných rozevíracích seznamech a nastavte vlastnosti písma. Kliknutím na tlačítko **Procházet** napravo je možné zobrazit náhled vzhledu písma.

2.1.3.4 Vyskakovací zprávy

Tyto možnosti mají vliv pouze v případě, že je konzola připojena ke spravovanému počítači nebo k serveru pro správu.

Dialogové okno „Aktivity vyžadují spolupráci“

Tato možnost určuje, zda se má zobrazit vyskakovací okno, pokud jedna nebo více aktivit vyžaduje spolupráci uživatele. Toto okno umožňuje určit rozhodnutí pro všechny aktivity na jednom místě, například potvrdit restart nebo provést nový pokud po uvolnění místa na disku. Dokud alespoň jedna aktivita vyžaduje spolupráci, je možné toto okno kdykoli otevřít na uvítací obrazovce spravovaného počítače. Alternativně lze zobrazit stavy provádění úloh v zobrazení **Plány a úlohy záloh** a určit rozhodnutí pro každou úlohu na panelu informací.

Výchozí nastavení: **Povoleno**.

Chcete-li provést výběr, zaškrtněte nebo zrušte zaškrtnutí políčka **Dialogové okno „Aktivity vyžadují spolupráci“**.

Dialogové okno „Potvrzení zpětné vazby“

Tato možnost definuje, zda se má po výskytu chyby zobrazit vyskakovací okno s informacemi o systému. Tyto informace je možné poslat technické podpoře Acronis.

Výchozí nastavení: **Povoleno**.

Chcete-li provést výběr, zaškrtněte nebo zrušte zaškrtnutí políčka **Dialogové okno „Potvrzení zpětné vazby“**.

Upozornit, pokud se nevytvoří spouštěcí médium

Tato možnost určuje, zda se vyskakovací zpráva, pokud je konzola pro správu spuštěna, ale nebyla vytvořena žádná spouštěcí média.

Výchozí nastavení: **povoleno**.

Možnost nastavíte zaškrtnutím políčka **Upozornit, pokud se nevytvoří spouštěcí médium**.

Upozornění v případě, že je konzola pro správu připojena k součásti jiné verze

Tato možnost určuje, zda se má zobrazit vyskakovací okno, pokud je konzola připojena k agentovi nebo serveru pro správu a jejich verze se liší.

Výchozí nastavení: **Povoleno**.

Chcete-li provést volbu, zaškrtněte nebo zrušte zaškrtnutí políčka **Upozornit při připojení konzoly pro správu k součásti jiné verze**.

Při vysunování pásky vyžadovat popis

Tato možnost definuje, zda se má zobrazit výzva k popsání pásky, když ji vysunete (str. 210) z páskového zařízení pomocí aplikace Acronis Backup. Můžete například popsat fyzické umístění, ve kterém bude páska uložena (doporučeno). Pokud je páska vysunuta automaticky podle možnosti **Po úspěšném zálohování vysunout pásky** (str. 122), nezobrazí se žádná výzva.

Výchozí nastavení: **povoleno**.

Chcete-li provést výběr, zaškrtněte nebo zrušte zaškrtnutí políčka **Při vysunování pásky vyžadovat popis**.

Poznámka: Pásková zařízení lze použít pouze s produktem Acronis Backup Advanced.

O výsledcích provedení úlohy

Tato možnost se projeví, když je konzola připojena k spravovanému počítači.

Tato možnost určuje, zda se zobrazí vyskakovací zprávy o výsledcích spuštěných úloh: úspěšném dokončení, selhání či úspěchu s varováním. Pokud je zobrazování vyskakovacích zpráv vypnuto, můžete zobrazit stavy a výsledky provádění úlohy v zobrazení **Plány a úlohy záloh**.

Výchozí nastavení: **Povoleno** pro všechny výsledky.

Chcete-li nastavení pro jednotlivé výsledky (úspěšné dokončení, selhání či úspěch s varováním) určit zvlášť, vyberte nebo zrušte zaškrtnutí příslušného políčka.

2.1.3.5 Spouštěcí okno

Tato možnost určuje, zda se má při připojení konzoly k serveru pro správu zobrazit **uvítací** okno nebo zobrazení **Kontrolní panel**.

Výchozí nastavení: **Uvítací** okno.

Chcete-li provést výběr, zaškrtněte nebo zrušte zaškrtnutí políčka **Zobrazit Kontrolní panel**.

Tato možnost může být také nastavena v **uvítacím** okně. Pokud v **uvítacím okně** zaškrtnete políčko **Při spuštění místo aktuální obrazovky zobrazit kontrolní panel**, aktualizuje se odpovídajícím způsobem výše zmíněné nastavení.

3 Principy Acronis Backup

Tento oddíl se pokusí čtenářům poskytnout jasnou představu o produktu, aby jej mohli využívat za různých okolností bez nutnosti instrukcí krok-za-krokem.

3.1 Vlastníci

Toto téma popisuje pojmy plán zálohování (úlohy) a vlastník archivu.

Vlastník plánu (úlohy)

Vlastníkem místního plánu zálohování je uživatel, který vytvořil nebo naposledy modifikoval tento plán.

Vlastník centralizovaného plánu zálohování je správce serveru pro správu, který vytvořil nebo naposledy upravil centralizovaný plán zálohování.

Úlohy, které náležejí k plánu zálohování, a to buď k místnímu nebo centralizovanému, jsou vlastněny vlastníkem plánu zálohování.

Úlohy, které nepatří do plánu zálohování, například úloha obnovení, jsou ve vlastnictví uživatele, který vytvořil nebo naposledy upravoval úlohu.

Správa plánů (úloh) vlastněných jiným uživatelem

S oprávněním správce může uživatel v počítači upravit místní plán zálohování a úlohy ve vlastnictví libovolného uživatele registrovaného v operačním systému.

Když uživatel otevře pro úpravy plán nebo úlohu, kterou vlastní jiný uživatel, všechna hesla nastavená v úloze jsou smazána. To zabrání triku „upravit nastavení, nechat hesla“. Aplikace zobrazí upozornění pokaždé, když se snažíte upravit plán (úlohu), který byl naposledy upraven jiným uživatelem. Když se zobrazí upozornění, máte dvě možnosti:

- Kliknout na **Storno** a vytvořit si vlastní plán nebo úlohu. Původní úloha zůstane nezměněna.
- Pokračovat v úpravách. Ke spuštění plánu nebo úlohy budete muset zadat všechna požadovaná pověření k přístupu

Vlastník archivu

Vlastník archivu je uživatel, který jej uložil do cílového umístění. Abychom byli přesnější, je to uživatel, jehož účet byl zadán při vytváření plánu zálohování v kroku **Kam zálohovat**. Ve výchozím nastavení jsou použita pověření k přístupu plánu.

3.2 Pověření použitá v plánech a úlohách zálohování

V tomto tématu jsou popsány koncepce pověření k přístupu, pověření k plánu zálohování a pověření k úlohám.

Pověření k přístupu

Při procházení umístění záloh, nastavování záloh nebo tvorbě úloh obnovení může být nutné zadávat pověření pro přístup k různým prostředkům, například k datům, která se budou zálohovat, nebo k umístění, do kterého se zálohy ukládají.

Pokud je možnost **Mezipaměť pověření** (str. 27) zapnuta (výchozí nastavení), pověření zadaná v relaci konzoly se uloží pro použití v pozdějších relacích. Nebude tedy nutné je příště zadávat. Pověření se do paměti ukládají nezávisle pro každého uživatele, který v počítači konzolu použije.

Pověření k plánu zálohování

Veškeré plány zálohování spuštěné v počítači probíhají pod účtem některého uživatele.

Ve Windows

Ve výchozím nastavení je plán spuštěn pod účtem služby agenta (pokud byl vytvořen uživatelem, který v počítači má oprávnění správce). Pokud jej vytvořil běžný uživatel, například člen skupiny **Users**, plán se spustí pod tímto účtem.

Při tvorbě plánu zálohování budete k zadání pověření vyzváni pouze ve specifických případech.

Například:

- Plánujete zálohování jako běžný uživatel a nezadali jste pověření při připojení konzoly k počítači. Tento případ může nastat, když je konzola nainstalována v počítači, který zálohujete.
- Zálohujete cluster Microsoft Exchange do uzlu úložiště.

Explicitní zadání pověření

Máte možnost explicitně zadat uživatelský účet, pod kterým bude plán zálohování spuštěn. To lze provést pomocí následujících úkonů na stránce tvorby plánu zálohování:

1. V části **Parametry plánu** klikněte na možnost **Zobrazit pověření plánu, komentáře, jmenovku**.
2. Klikněte na možnost **Pověření plánu**.
3. Zadejte pověření, pod kterými se plán bude spouštět. Při zadávání jména uživatelského účtu služby Active Directory se ujistěte, že zadáváte název domény (DOMENA\Uzivatelskejmeno nebo Uzivatelskejmeno@domena).

V Linuxu

Pověření plánu zálohování není nutné zadávat. V systému Linux se plány zálohování vždy spouštějí pod účtem uživatele root.

Pověření k přístupu

Podobně jako plány zálohování probíhají veškeré úlohy pod účtem některého uživatele.

Ve Windows

Při vytváření úlohy máte možnost výslovně určit, v rámci kterého účtu se úloha spustí. Vaše volba závisí na tom, zda je úloha určena k ručnímu spuštění, nebo k provedení podle plánu.

▪ Ruční spuštění

Při každém ručním spuštění úlohy se úloha spustí s pověřeními k přístupu, s nimiž jste právě přihlášení. Každá osoba, která má v počítači oprávnění správce, může úlohu spustit také. Úloha bude probíhat v rámci pověření této osoby.

Pokud explicitně zadáte pověření k přístupu úlohy, poběží pod stejnými pověřeními k přístupu, a to bez ohledu na uživatele, který úlohu skutečně spouští.

▪ Plánované nebo odložené spuštění

Pověření úlohy jsou povinná. Tvorbu úlohy nelze bez zadání pověření úlohy dokončit. Pověření úloh se zadávají na stránce tvorby úlohy podobně jako pověření plánu.

V Linuxu

Pověření úlohy není nutné zadávat. V systému Linux se úlohy vždy spouštějí pod účtem uživatele root.

3.3 Uživatelská oprávnění na spravovaném počítači

Windows

Při správě počítače s operačním systémem Windows, závisí rozsah práv uživatele pro správu na oprávněních uživatele na počítači.

Běžní uživatelé

Běžný uživatel, například člen skupiny Users, má následující práva pro správu:

- Provádět zálohování a obnovu souborů na úrovni souborů, souborů, ke kterým má uživatel přístup, ale bez ukládání snímku záloh na úrovni souborů (str. 114).
- Vytvářet plány a úlohy zálohování a spravovat je.
- Zobrazovat (ale ne spravovat) plány zálohování a úlohy vytvořené ostatními uživateli.
- Zobrazovat místní protokol událostí.

Operátoři zálohování

Uživatel, který je členem skupiny operátorů zálohování, má také následující oprávnění pro správce:

- Zálohovat a obnovovat celý počítač nebo kterákoliv data na počítači s nebo bez použití snímku disku. Používání poskytovatele snímku hardwaru může stále vyžadovat oprávnění správce.

Správci

Uživatel, který je členem skupiny správců, má také následující oprávnění pro správce:

- Zobrazovat a spravovat plány zálohování a úlohy, které vlastní kterýkoliv uživatel na počítači.

Linux

Při správě počítače se systémem Linux uživatel má nebo získá oprávnění správce a může tedy:

- Zálohovat a obnovovat jakákoliv data nebo celý počítač, mít plnou kontrolu nad všemi operacemi agenta aplikace Acronis Backup a soubory protokolů v počítači.
- Provádět správu místních plánů zálohování a úloh ve vlastnictví libovolného uživatele registrovaného v operačním systému.

Abyste se nemuseli rutinně přihlašovat k systému jako root, může se uživatel s právy root přihlásit pomocí pověření k přístupu běžného uživatele a pak přepínat uživatele podle potřeby.

3.4 Seznam služeb Acronis

Při instalaci vytvoří aplikace Acronis Backup několik služeb.

- Hlavní služby představují hlavní součásti aplikace Acronis Backup: agenta, server pro správu, uzel úložišť.
- Přídavné služby zpřístupňují určité funkce hlavních součástí.
- Společné služby pomáhají s funkcemi různých součástí Acronis Backup a dalších produktů Acronis.

Služby součástí aplikace Acronis Backup

Hlavní služba může být spuštěna pod vyhrazeným účtem nebo pod účtem, který zadáte při instalaci. Těmto účtům se přidělí oprávnění nutná k fungování služby. Mezi oprávnění patří sada uživatelských pravidel, členství v skupinách zabezpečení a oprávnění **Úplné řízení** pro klíče v registru v následujícím klíči: HKEY_LOCAL_MACHINE\SOFTWARE\Acronis. K jiným klíčům registru nejsou přidělena žádná oprávnění.

Následující tabulka uvádí služby součástí aplikace Acronis Backup a oprávnění pro jejich účty.

Název služby	Účel	Účet použitý službou	Oprávnění přidaná pro účet		
			Uživatelská oprávnění	Členství ve skupinách	Oprávnění pro klíče registru
Služby pro agenty aplikace Acronis Backup					
Acronis Managed Machine Service (Hlavní služba)	Zálohování a obnova dat v počítači	Acronis Agent User (<i>nový účet</i>) nebo uživatelský určený účet	Přihlášení jako služba Nastavení paměťových kvót pro proces Nahrazení tokenů úrovně procesu Úprava hodnot prostředí firmwaru	Backup Operators (<i>pro libovolný účet</i>) Administrators (<i>pouze pro nový účet</i>)	BackupAndRecovery Šifrování Globální MMS
Acronis VSS Provider (přídavná služba vytvářená pouze pro agenta pro Windows v operačním systému Windows Server)	Použití služby stínové kopie svazku (VSS) (str. 126) dodávané s aplikací Acronis Backup	Místní systém	Žádná další oprávnění		
Acronis Removable Storage Management Service (přídavná služba)	Správa lokálně připojených páskových zařízení. Může ji využívat také služba uzlu úložišť.	Místní systém	Žádná další oprávnění		
Služby pro server pro správu aplikace Acronis Backup					
Acronis Management Server Service (hlavní služba)	Centrální správa operací zálohování ve více počítačích	AMS User (<i>nový účet</i>) nebo uživatelský zadaný účet	Přihlášení jako služba	Acronis Centralized Admins	AMS BackupAndRecovery

Název služby	Účel	Účet použitý službou	Oprávnění přidaná pro účet		
			Uživatelská oprávnění	Členství ve skupinách	Oprávnění pro klíče registru
SQL Server (ACRONIS) (přídavná služba vytvářená pouze v případě, že je nainstalován nový server SQL)	Spuštění serveru Microsoft SQL Server, který je volitelně nainstalován se serverem pro správu	Místní systém	Žádná další oprávnění		
Acronis Web Server Service (přídavná služba)	Hostitelství webových stránek serveru pro správu	Stejně jako pro službu Acronis Management Server Service			
Služby pro uzel úložišť aplikace Acronis Backup					
Acronis Storage Node Service (hlavní služba)	Správa a deduplikace záloh a správa centralizovaného katalogu dat	ASN User (<i>nový účet</i>) nebo uživatelský zadaný účet	Přihlášení jako služba	Backup Operators (<i>pro libovolný účet</i>) Administrators (<i>pouze pro nový účet</i>)	ASN BackupAndRecovery Šifrování
Acronis Removable Storage Management Service (přídavná služba)	Správa místně připojených páskových zařízení. Může ji využívat také služba Managed Machine Service.	Místní systém	Žádná další oprávnění		

Společné služby

Následující služby mohou používat různé součásti aplikace Acronis Backup a jiné produkty Acronis. Tyto služby jsou vždy spuštěny pod systémovým účtem. Účtu nejsou přidělena žádná další oprávnění.

Název služby	Účel	Účet použitý službou
Služby pro Acronis PXE Server		
Acronis PXE Server Service	Spuštění počítačů do spustitelných součástí Acronis přes síť	Místní systém
Acronis File Server Service	Zprostředkování spustitelných součástí pro Acronis PXE Server	Místní systém
Vzdálený přístup a služby plánování		
Acronis Remote Agent Service	Zajištění konektivity mezi součástmi Acronis	Místní systém (Windows Vista a novější) nebo NetworkService (systémy starší než Windows Vista)

Acronis Scheduler2 Service	Zprostředkování plánování pro úlohy prováděné součástmi Acronis	Místní systém
----------------------------	---	---------------

Závislosti na dalších službách

Hlavní služby závisí na službě Acronis Scheduler2 Service a následujících standardních službách systému Windows: **Vzdálené volání procedur (RPC)** a **Chráněné úložiště**. Služba Acronis Managed Machine Service a služba Acronis Storage Node Service také závisí na standardní službě **Windows Management Instrumentation (WMI)**.

Chcete-li zobrazit seznam závislostí pro službu, proveďte následující úkony:

1. V modulu snap-in **Služby** klikněte dvakrát na název služby.
2. Na kartě **Závislosti** si prohlédněte pole **Tato služba je závislá na...**

3.5 Plné, přírůstkové a rozdílové zálohy

Acronis Backup poskytuje možnost použít oblíbená schémata zálohování, jako jsou GFS (Grandfather-Father-Son) a Hanojská věž, jakož i vytvářet vlastní schémata zálohování. Všechna schémata zálohování jsou založena na metodách plné, přírůstkové a rozdílové zálohy. Termín "schéma" ve skutečnosti označuje algoritmus použití těchto metod plus algoritmus vyčištění archivu.

Porovnání metod zálohování mezi sebou nemá smysl, protože metody ve schématu zálohování fungují jako tým. Každá metoda musí hrát určitou roli podle toho, jaké má výhody. Vhodné schéma zálohování přináší výhody všech metod zálohování a zmenšuje nevýhody všech těchto metod. Například, týdenní rozdílová záloha usnadňuje vyčištění archivu, protože může být snadno vymazána společně s týdenní sadou přírůstkových záloh, které jsou na ni závislé.

Zálohování metodou plné, přírůstkové nebo rozdílové zálohy vede k záloze (str. 426) odpovídajícího typu.

Plná záloha

Plná záloha ukládá všechna data vybraná pro zálohování. Plná záloha je základem jakéhokoli archivu a vytváří základ pro přírůstkové a rozdílové zálohy. Archiv může obsahovat více plných záloh nebo se může skládat pouze z plných záloh. Plná záloha je nezávislá - pro obnovení dat z plné zálohy nemusíte mít přístup k jakékoliv jiné záloze.

Je všeobecně přijímáno, že plné zálohy se provádí nejpomaleji, ale nejrychleji se obnovují. S technologiemi Acronis nemusí být obnova z přírůstkové zálohy pomalejší než obnova z plné zálohy.

Plná záloha je nejvhodnější, pokud:

- potřebujete systém vrátit zpět do počátečního stavu;
- tento počáteční stav se často nemění, takže není potřeba pravidelných záloh.

Příklad: V internetové kavárně, ve škole nebo v univerzitní laboratoři, kde administrátor často odstraňuje změny provedené studenty nebo hosty, ale zřídka aktualizuje referenční zálohu (ve skutečnosti, pouze po instalaci aktualizace softwaru). V tomto případě není rozhodující doba zálohování a v případě obnovení z plné zálohy bude doba obnovení systému minimální. Administrátor může mít pro větší jistotu několik kopií plné zálohy.

Přírůstková záloha

Přírůstková záloha ukládá změnu dat vzhledem k **poslední záloze**. Pro obnovení dat z přírůstkové zálohy potřebujete přístup k dalším zálohám ze stejného archivu.

Přírůstková záloha je nevhodnější, pokud:

- potřebujete možnost vrátit se zpět do některé z mnoha uložených stavů;
- změna dat bývá malá v porovnání s celkovou velikostí dat.

Je všeobecně přijímáno, že přírůstkové zálohy jsou méně spolehlivé než plné, protože pokud by byla jedna záloha v "řetězci" poškozena, následující již nelze použít. Nicméně, když potřebujete více předchozích verzí vašich dat, ukládání mnoha plných záloh není řešením, protože spolehlivost nadrozměrných archivů je ještě problematictější.

Příklad: Zálohování transakčních logů databáze.

Rozdílová záloha

Rozdílová záloha ukládá změnu dat vzhledem k **poslední plné záloze**. Pro obnovu dat z rozdílové zálohy potřebujete přístup k odpovídající plné záloze.

Rozdílová záloha je nevhodnější, pokud:

- máte zájem o ukládání pouze nejnovějšího stavu dat;
- změna dat bývá malá v porovnání s celkovou velikostí dat.

Obvyklý závěr: "Rozdílové zálohy se provádí déle a jejich obnova je rychlejší než u přírůstkové, zatímco přírůstkové se provádí rychleji a jejich obnova trvá déle. Vlastně neexistuje žádný fyzický rozdíl mezi přírůstkovou zálohou přidanou k plné záloze a rozdílovou zálohou přidanou k stejné plné záloze, pokud byly přidány ve stejný okamžik. Výše uvedené rozdíly předpokládají vytvoření rozdílové zálohy po (nebo místo) vytvoření více přírůstkových záloh."

Přírůstkové nebo rozdílové zálohy vytvořené po defragmentaci disku mohou být podstatně větší, než je obvyklé, protože defragmentace změní umístění souboru na disku a záloha odráží tyto změny. Po defragmentaci disku je proto doporučeno znovu vytvořit plnou zálohu.

Následující tabulka shrnuje výhody a nedostatky každého typu zálohy na základě obecných znalostí. V reálném životě jsou tyto parametry závislé na mnoha faktorech, jako je velikost, rychlost a způsob změny dat, povaha dat, fyzická specifikace zařízení, možnosti zálohování/obnovení, které nastavíte, abychom jmenovali alespoň některé. Praxe je nejlepším rádcem pro výběr optimálního schéma zálohování.

Parametr	Plná záloha	Rozdílová záloha	Přírůstková záloha
Úložný prostor	Maximální	Střední	Minimální
Doba vytvoření	Maximální	Střední	Minimální
Doba obnovení	Minimální	Střední	Maximální

3.6 Co ukládá záloha disku nebo svazku?

Záloha disku nebo svazku ukládá **systém souborů** disku nebo svazku jako celek spolu s informacemi potřebnými ke spuštění operačního systému. Z takových záloh je možné obnovit disky nebo svazky jako celek nebo i jednotlivé složky či soubory.

Windows

Záloha svazku ukládá všechny soubory a složky nezávisle na jejich atributech (včetně skrytých a systémových souborů), spouštěcí záznam, (pokud existuje) tabulku FAT, kořenový adresář a nulovou stopu pevného disku s hlavním spouštěcím záznamem (MBR).

Záloha disku ukládá všechny svazky vybraného disku (včetně skrytých svazků jako je servisní diskový oddíl výrobce) a nulovou stopu s hlavním spouštěcím záznamem (MBR).

Následující položky nejsou zahrnuty v záloze disku nebo svazku (stejně jako v záloze na úrovni souborů):

- Odkládací soubor (pagefile.sys) a soubor hiberfil.sys, který při hibernaci uchovává obsah paměti RAM. Po obnově se na odpovídajícím místě tyto soubory znovu vytvoří s nulovou velikostí.
- Stínová kopie svazku systému Windows. Cesta je určena hodnotou registru **VSS Default Provider**, kterou lze nalézt v klíči registru **HKEY_LOCAL_MACHINE\SYSTEM\CurrentControlSet\Control\BackupRestore\FilesNotToBackup**. To znamená, že v operačních systémech počínaje systémem Windows Vista se body obnovení nezálahují.

Linux

Záloha svazku obsahuje všechny soubory a složky vybraného svazku nezávisle na jejich atributech, spouštěcí záznam a superblok systému souborů.

Záloha disku obsahuje všechny svazky disku i nulovou stopu s hlavním spouštěcím záznamem (MBR).

Se zapnutou možností **sektor po sektoru** obsahuje záloha disku všechny sektory disku. Zálohování sektor po sektoru lze použít k zálohování disků s nerozpoznaným nebo nepodporovaným systémem souborů a dalších vlastních datových formátů.

3.7 Dynamické a logické svazky

3.7.1 Zálohování a obnovení dynamických svazků (Windows)

V tomto tématu je popsáno zálohování a obnova dynamické svazky (str. 417) pomocí aplikace Acronis Backup.

Dynamický svazek je svazek umístěný na dynamických discích (str. 417) nebo přesněji na skupině disků (str. 423). Acronis Backup podporuje následující typy dynamických svazků:

- jednoduché/rozložené;
- prokládané (RAID 0);
- zrcadlené (RAID 1);
- zrcadlení prokládaných (RAID 0+1);
- RAID 5.

Zálohování dynamických svazků

Dynamické svazky jsou zálohovány stejným způsobem jako obyčejné svazky. Při vytváření plánu zálohování pomocí GUI jsou k dispozici jako **Položky pro zálohování** všechny druhy svazků. Při použití příkazové řádky zadejte dynamické svazky s předponou DYN.

Příklady použití příkazového řádku

```
acrocmd backup disk --volume=DYN1,DYN2 --loc=\\srv1\backups  
--credentials=netuser1,pass1 --arc=dyn1_2_arc
```

Tento příkaz zálohuje svazky DYN1 a DYN2 do sdílené složky na síti.

```
acrocnd backup disk --volume=DYN --loc=\\srv1\backups --credentials=netuser1,pass1 --arc=alldyn_arc
```

Tento příkaz zálohuje všechny dynamické svazky místního počítače do složky sdílené v síti.

Obnova dynamických svazků

Dynamický svazek lze obnovit:

- Přes existující svazky libovolného typu.
- Do nepřiděleného prostoru skupiny disků.
- Do nepřiděleného prostoru základního disku.
- Na disk, který nebyl inicializován.

Obnovení přes existující svazek

Při obnově dynamického svazku přes stávající svazek, a to buď základní nebo dynamický, budou data cílového svazku přepsána obsahem zálohy. Typ cílového svazku (základní, jednoduchý/rozložený, prokládaný, zrcadlený, RAID 0+1, RAID-5) se nezmění. Velikost cílového svazku musí být dostatečná pro obsah zálohy.

Obnovení do nepřiděleného prostoru skupiny disků

Při obnově dynamického svazku do nepřiděleného prostoru skupiny disků zachovává software původní typ a velikost svazku. Pokud konfigurace skupiny disků neumožňuje původní typ svazku, bude svazek obnoven jako základní nebo rozložený svazek. Pokud se tento svazek nevejde do nepřiděleného prostoru, změní se velikost svazku zmenšením volného místa.

Příklady konfigurace skupiny disků, které neumožňují zachovat původní typ svazku

Příklad 1. Skupina obsahuje méně disků, než je potřeba pro dynamický svazek. Předpokládejme, že chcete obnovit svazek RAID-5 o velikosti 80 GB, který se skládal ze tří disků, do skupiny disků tvořené dvěma disky. Celková velikost nepřiděleného místa je 100 GB: 40 GB na prvním disku a 60 GB na druhém. Svazek RAID-5 bude obnoven jako rozložený svazek na dva disky.

Příklad 2. Rozložení nepřiděleného místa neumožňuje obnovu dynamických svazků určitých typů. Předpokládejme, že se chystáte obnovit 30 GB prokládaný svazek na skupinu disků složenou ze dvou disků. Celková velikost nepřiděleného místa je 50 GB: 10 GB na prvním disku a 40 GB na druhém. Prokládaný svazek bude obnoven jako jednoduchý na druhý disk.

Obnova do disku, který nebyl inicializován.

V tomto případě bude cílový disk automaticky inicializován ve stylu oddílů MBR. Dynamické svazky budou obnoveny jako základní. Pokud se svazky nevejdou do nepřiděleného místa, bude úměrně zmenšena jejich velikost (zmenšením volného místa).

Tabulka níže představuje výsledné typy svazků podle zálohovaného zdroje a cíle obnovy.

	Záloha (zdroj):	
Obnoveno na:	Dynamický svazek	Základní svazek
Dynamický svazek	Dynamický svazek Typ cíle	Dynamický svazek Typ cíle
Nepřidělený prostor (skupina disků)	Dynamický svazek Typ zdroje	Dynamický svazek Jednoduchý
Základní svazek nebo nepřidělené místo na základním disku	Základní svazek	Základní svazek

Přesouvání a změna velikosti svazků při obnově

Během obnovy můžete ručně změnit velikost výsledného základního svazku nebo umístění svazku na disku. Výsledný dynamický svazek nelze ručně přesunout ani změnit jeho velikost.

Příprava skupiny disků a svazků

Před obnovou dynamických svazků ve zcela novém počítači byste měli na cílovém hardwaru vytvořit skupinu disků.

Rovněž byste mohli potřebovat vytvořit nebo zvětšit nepřidělené místo u existující skupiny disků. Toho lze dosáhnout odstraněním svazků nebo převedením základních disků na dynamické.

Možná budete chtít změnit typ cílového svazku (základní, jednoduchý/rozložený, prokládaný, zrcadlený, RAID 0 +1, RAID 5). Toho lze dosáhnout tím, že odstraníte cílový svazek a vytvoříte nový svazek ve výsledném nepřiděleném prostoru.

Acronis Backup obsahuje šikovné nástroje pro správu disků, které vám umožňují provádět výše uvedené činnosti jak pod operačním systémem, tak ve zcela novém počítači. Další informace o nástroji Acronis Disk Director Lite naleznete v tématu Správa disků (str. 268).

3.7.2 Zálohování a obnova logických svazků a MD zařízení (Linux)

V tomto tématu je uvedeno, jak zálohovat a obnovovat logické svazky spravované pomocí správce logických svazků v Linuxu (Logical Volume Manager – LVM) a vícedisková zařízení (Multiple-Disk – MD) nazývaná Linux Software RAID.

Další informace o LVM naleznete na webových stránkách <http://tldp.org/HOWTO/LVM-HOWTO/> nebo http://www.centos.org/docs/5/html/5.1/Deployment_Guide/ch-lvm.html.

3.7.2.1 Zálohování logických svazků

Acronis Backup Agent pro Linux může zálohovat, obnovovat a přistupovat na logické svazky tehdy, když je v počítači spuštěn systém Linux s jádrem 2.6.x nebo spouštěcí médium založené na systému Linux.

Zálohování

V rozhraní aplikace Acronis Backup se logické svazky zobrazují pod položkou **Dynamické svazky** na konci seznamu svazků dostupných k zálohování. Pokud pro zálohu vyberete logické svazky, bude struktura logického svazku uložena do zálohy společně s obsahem svazku. Tato struktura může být znovu vytvořena automaticky při obnově těchto svazků ze spouštěcího média založeného na systému Linux.

Jestliže chcete zálohovat všechny dostupné disky, vyberte všechny logické svazky a základní svazky, které k nim nepatří. Toto je výchozí možnost při zobrazení stránky **Vytvořit plán zálohování**.

Základní svazky zahrnuté v logických svazcích jsou zobrazeny v seznamu s hodnotou **Žádný** ve sloupci **Systém souborů**. Pokud vyberete takové svazky, aplikace bude zálohovat sektor po sektoru. Ve většině případů to není nutné.

Obnova

Při obnově logických svazků máte dvě možnosti:

- **Obnovení pouze obsahu svazku.** Typ ani další vlastnosti cílového svazku se nezmění. Tato možnost je dostupná jak v operačním systému, tak při použití spouštěcího média. Tato možnost je vhodná v následujících případech:
 - Při ztrátě dat na svazku, pokud ale nedošlo k výměně disku.
 - Při obnově logického svazku na základní disk nebo svazek. V tomto případě je možné změnit velikost výsledného svazku.

Systém obnovený z logického svazku na normální disk nelze spustit, protože se jeho jádro pokouší připojit kořenový systém souborů k logickému svazku. Chcete-li systém spustit, změňte konfiguraci zavaděče a soubor `/etc/fstab` tak, aby se LVM nevyužívalo, a znovu aktivujte zavaděč (str. 156).

 - Při obnově normálního nebo logického svazku do existujícího logického svazku.

Pokud byl zavaděcí diskový oddíl (`/boot`) umístěn v základním svazku, doporučujeme jej obnovit do základního svazku, přestože zavaděč podporuje zavádění z logických svazků.

- **Obnovení struktury logických svazků i jejich obsahu.** To je případ, kdy provádíte obnovu do zcela nového počítače nebo počítače s odlišnou strukturou svazků. Struktura logických svazků může být vytvořena automaticky v okamžiku obnovy (str. 42). Tato možnost je dostupná ze spouštěcího média.

Podrobné pokyny o obnově logických svazků naleznete v tématu **Obnovování zařízení MD a logických svazků** (str. 41).

3.7.2.2 Zálohování zařízení MD

Zařízení MD, známé jako softwarové pole RAID systému Linux, slučuje několik svazků a vytváří z nich samostatná bloková zařízení (`/dev/md0`, `/dev/md1`, ..., `/dev/md31`). Informace o zařízeních MD jsou uloženy v souboru `/etc/raidtab` nebo ve vyhrazených oblastech odpovídajících svazků.

Stejným způsobem jako logické svazky můžete zálohovat aktivní (připojená) zařízení MD. Tato zařízení MD se objevují na konci seznamu svazků dostupných k zálohování. Pokud pro zálohu vyberete zařízení MD, struktura zařízení MD bude zálohována spolu s jejich obsahem.

Když je zařízení MD připojeno, nemá zálohování svazků tohoto zařízení smysl, protože je nebude možno obnovit.

Při obnově zařízení MD za použití spouštěcího média může být struktura MD zařízení obnovena automaticky. Další informace o obnovení zařízení MD za pomoci spouštěcího média naleznete v tématu **Obnova zařízení MD a logických svazků** (str. 41).

Další informace o sestavení zařízení MD při obnově v Linuxu naleznete v tématu **Sestavení zařízení MD pro obnovení (Linux)** (str. 41).

3.7.2.3 Zálohování hardwarových polí RAID (Linux)

Hardwarová pole RAID v systému Linux kombinují několik fyzických jednotek do jednoho disku rozdělitelného na diskové oddíly. Zvláštní soubor související s hardwarovým polem RAID je obvykle umístěn v umístění /dev/ataraid. Hardwarová pole RAID můžete zálohovat stejným způsobem jako běžné pevné disky.

Fyzické jednotky, které jsou součástí hardwarových polí RAID, mohou být zobrazeny společně s dalšími disky, jako kdyby měly poškozenou tabulku diskových oddílů nebo vůbec žádnou tabulku neměly. Zálohování takovýchto disků nemá smysl, protože je nebude možné obnovit.

3.7.2.4 Sestavení zařízení MD pro zálohu (Linux)

V Linuxu, když obnovujete ze zálohy disku na stávající zařízení MD (také označované jako softwarový RAID Linuxu), se ujistěte, že toto zařízení je v době obnovy **sestaveno**.

Pokud zařízení není sestaveno, sestavte je s využitím utility **mdadm**. Zde jsou dva příklady:

Příklad 1. Následující příkaz sestavuje zařízení /dev/md0 spojené ze dvou svazků /dev/sdb1 a /dev/sdc1:

```
mdadm --assemble /dev/md0 -ayes /dev/sdb1 /sdc1
```

Příklad 2. Následující příkaz sestavuje zařízení /dev/md0 spojené z disků /dev/sdb a /dev/sdc:

```
mdadm --assemble /dev/md0 -ayes /dev/sdb /dev/sdc
```

Pokud obnova vyžaduje, aby byl počítač restartován (obvykle, když obnovované svazky obsahují spouštěcí oddíl), postupujte podle těchto pokynů:

- Pokud jsou všechna zařízení MD svazky (typickým příkladem je první příklad), ujistěte se, že typ jednotlivých svazků, označovaný jako typ oddílu nebo systémové ID, je **Linux raid automount**, hexadecimální kód tohoto oddílu je 0xFD. To zajistí, že zařízení budou následně po restartování automaticky sestavena. Chcete-li změnit typ oddílu, použijte nástroj pro dělení disku, jako je **fdisk**.
- Jinak (jako v druhém příkladě), proveďte zálohu ze spouštěcího média. V tomto případě nebude vyžadováno restartování. U spouštěcího média možná bude nutné vytvořit zařízení MD ručně nebo automaticky, jak je popsáno v tématu Obnovení zařízení MD a logických svazků (str. 41).

3.7.2.5 Obnovení zařízení MD a logických svazků

Obnovení zařízení MD nebo svazků vytvořených správcem logických svazků (logické svazky) předpokládá, že odpovídající struktura svazků bude vytvořena znovu.

Ze spouštěcího média založeného na systému Linux můžete znovu vytvořit strukturu svazků automaticky (str. 42).

Tato funkce je primárně určena k obnově celého počítače na nový neformátovaný disk. Software zálohuje a znovu vytvoří celou logickou strukturu svazku, i když nejsou zálohována nebo znovu vytvořena všechna MD zařízení nebo logické svazky. Proto potřebujete minimálně stejný počet disků, jaký obsahovala původní struktura svazku.

Nepokoušejte se znovu vytvořit strukturu svazku automaticky v těchto případech:

- Počítač obsahuje **data, která musí být zachována**. Software zlikviduje všechna data na discích, které vybere k tomu, aby znovu vytvořil strukturu svazku.

- Počítač obsahuje **méně fyzických disků**, než používala původní struktura svazku. Software nedokáže znovu vytvořit strukturu svazku, přestože je kapacita fyzických disků pro umístění všech obnovovaných dat dostatečná.
- Záloha **neobsahuje informace o struktuře svazku**. Tyto informace nemusí být k dispozici v zálohách vytvořených softwarem Acronis Backup & Recovery 10, protože jejich uložení bylo volitelné.

V těchto případech před provedením obnovy vytvořte strukturu svazku ručně (str. 42). Můžete to provést pomocí nástrojů **mdadm** a **lvm** ve spouštěčím médiu založeném na systému Linux nebo v systému Linux.

Automatické vytvoření struktury svazku

Pomocí následujícího postupu automaticky znovu vytvoříte logickou strukturu svazku v počítači.

Varování Výsledkem následujícího postupu je, že aktuální struktura svazku v počítači bude nahrazena strukturou uloženou v záloze. Data uložená na některých nebo na všech discích počítače budou ztracena.

Pokud se změnila konfigurace disků. MD zařízení nebo logický svazek je umístěn na jednom nebo více discích. Pokud jste kterýkoliv z těchto disků mezi zálohou a obnovou nahradili nebo svazky obnovujete na jiný hardware, ujistěte se, že konfigurace nových disků obsahuje alespoň stejný počet disků jako původní struktura svazku. Kapacita disků musí být natolik velká, aby se na ně vešla všechna obnovovaná data.

Automatické vytvoření struktury svazku

1. Spusťte počítač ze spouštěcího média založeného na systému Linux.
2. Klikněte na položku Spouštěcí agent **Acronis**. Potom klikněte na příkaz **Spustit konzolu pro správu**.
3. V konzole pro správu klikněte na tlačítko **Obnovit**.
Acronis Backup v rámci obsahu archivu zobrazí zprávu oznamující, že zjistil informace o struktuře svazku.
4. V oblasti zprávy klikněte na **Podrobnosti**.
5. Zkontrolujte strukturu svazku a kliknutím na **Použít RAID/LVM** strukturu vytvořte.

Ruční vytvoření struktury svazku

Následující postup popisuje obnovení MD zařízení a logických svazků pomocí spouštěcího média založeného na Linuxu a příklady obnovy. V systému Linux můžete používat podobné postupy.

Ruční vytvoření struktury svazku

1. Spusťte počítač ze spouštěcího média založeného na Linuxu.
2. Klikněte na možnost **Acronis Backup**. Potom klikněte na příkaz **Spustit konzolu pro správu**.
3. V panelu nástrojů klikněte na **Akce** a potom na **Spustit příkazový řádek**. Také je možné použít klávesovou zkratku CTRL+ALT+F2.
4. V případě potřeby prozkoumejte pomocí nástroje **acrocmd** strukturu svazků uložených v archivu. Pomocí tohoto nástroje můžete také připojit jeden nebo více těchto svazků, jako by se jednalo o skutečné svazky (viz část "Připojení záloh svazků" dále v tomto tématu).
5. Pomocí nástroje **mdadm** pro MD zařízení, nástroje **lvm** pro logické svazky nebo obou nástrojů vytvořte strukturu svazků odpovídající struktuře v archivu.

Poznámka: Nástroje správce logických disků, například **pvcreate** a **vgcreate**, které jsou v systému Linux obvykle dostupné, nejsou součástí prostředí spouštěcího média, nástroj **Lvm** proto musíte používat pomocí odpovídajícího příkazu. Například: **Lvm pvcreate**, **Lvm vgcreate** a **Lvm lvcreate**.

6. Pokud jste předtím připojili zálohu pomocí nástroje **acrocmd**, odpojte zálohu opět pomocí tohoto nástroje (viz část „Připojení záloh svazků“ dále v tomto tématu).
7. Stisknutím kláves ALT+F1 se vrátíte do konzoly pro správu.
(V tomto okamžiku nerestartujte počítač. Pokud byste počítač restartovali, bylo by nutné vytvořit strukturu svazků znovu.)
8. Klikněte na **Obnovit**, poté zadejte cestu k archivu, případně další požadované parametry a klikněte na tlačítko **OK**.

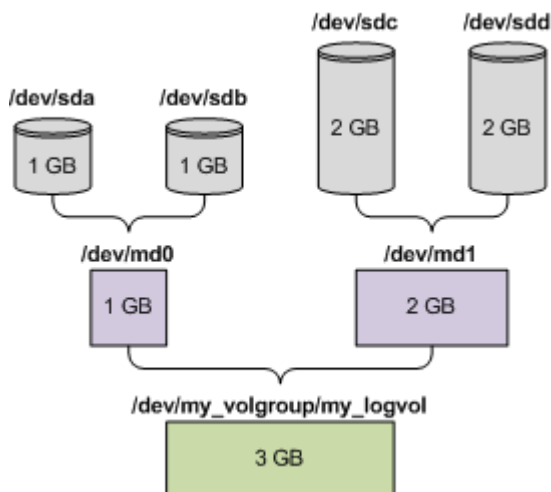
Poznámka: Tento postup nebude fungovat, jestliže používáte vzdálené připojení k Spouštěcímu agentu Acronis Backup, protože v takovém případě není dostupný příkazový řádek.

Příklad

Předpokládejme, že jste předtím provedli zálohu na úrovni disku počítače s následující konfigurací disku:

- Počítač má dva pevné disky SCSI o velikosti 1GB a dva o velikosti 2GB připojené v uvedeném pořadí na **/dev/sda**, **/dev/sdb**, **/dev/sdc** a **/dev/sdd**.
- První a druhá dvojice pevných disků jsou nakonfigurovány jako dvě MD zařízení, obě v konfiguraci RAID-1, a jsou připojeny na **/dev/md0**, respektive **/dev/md1**.
- Logický svazek je založen na MD zařízeních a je připojen na **/dev/my_volgroup/my_logvol**.

Konfiguraci můžete vidět na následujícím obrázku.

Chcete-li obnovit data z archivu, postupujte následovně.

Krok 1: Vytvoření struktury svazku

1. Spustíte počítač ze spouštěcího média založeného na Linuxu.
2. V konzole pro správu stisknete klávesy CTRL+ALT+F2.
3. Vytvořte MD zařízení pomocí následujících příkazů:

```
mdadm --create /dev/md0 --level=1 --raid-devices=2 /dev/sd[ab]
mdadm --create /dev/md1 --level=1 --raid-devices=2 /dev/sd[cd]
```

4. Vytvořte skupinu logických svazků pomocí následujících příkazů:

Varování: Příkaz **pvcreate** zničí veškerá data na zařízeních **/dev/md0** a **/dev/md1**.

```
lvm pvcreate /dev/md0 /dev/md1
lvm vgcreate my_volgroup /dev/md0 /dev/md1
lvm vgdisplay
```

Výstup příkazu **lvm vgdisplay** bude následující :

```
--- Volume group ---
VG Name      my_volgroup
...
VG Access    read/write
VG Status    resizable
...
VG Size      1.99 GB
...
VG UUID      0qoQ41-Vk7W-yDG3-uF11-Q2AL-C0z0-vMeACu
```

5. Vytvořte logický svazek pomocí následujícího příkazu; pomocí parametru **-L** zadejte velikost svazku danou hodnotou **VG Size**:

```
lvm lvcreate -L1.99G --name my_logvol my_volgroup
```

6. Aktivujte skupinu svazků spuštěním následujícího příkazu:

```
lvm vgchange -a y my_volgroup
```

7. Stisknutím kombinace kláves ALT+F1 se vraťte do konzoly pro správu.

Krok 2: Spuštění obnovy

1. V konzole pro správu klikněte na **Obnovit**.
2. V **Archivu** klikněte na **Změnit** a zadejte název archivu.
3. V **Záloze** klikněte na **Změnit** a vyberte zálohu, ze které chcete obnovit data.
4. V seznamu **typ dat** vyberte položku **Svazky**.
5. U **položek pro obnovu** zaškrtněte políčko u **moje_skupina_sv-muj_log_sv**.
6. Pod položkou **Kam obnovit** klikněte na **Změnit** a potom vyberte logický svazek, který jste vytvořili v kroku 1. Kliknutím na tlačítko se šipkou rozbalte seznam disků.
7. Kliknutím na tlačítko **OK** spusťte obnovu.

Úplný seznam příkazů a nástrojů, které lze použít v prostředí spouštěcího média, naleznete v tématu Seznam dostupných příkazů a nástrojů pro spouštěcí média založená na systému Linux (str. 264). Podrobný popis nástroje **acrocnd** naleznete v dokumentaci Acronis Backup – referenční příručka.

Připojení záloh svazků

Před zahájením obnovy možná budete chtít připojit svazek uložený v záloze disku, například kvůli zobrazení některých souborů uložených v tomto svazku.

Jak připojit zálohovaný svazek

1. Pomocí příkazu **acrocnd list content** zobrazte seznam disků a svazků uložených v záloze. Například následující příkaz vypíše obsah poslední zálohy archivu **linux_machine**:

```
acrocnd list content --loc=\\server\backups --credentials=user,MyPassWd
--arc=linux_machine
```

Výsledkem budou řádky podobající se následujícím:

type: disk	Num	Partition	Flags	Size	Type	GUID
--	--					
	Dyn1	my_volgroup-my_lo...		4 GB	Ext 3	
	Dyn2	md0		2.007 GB	Ext 2	
	Disk 1	sda		16 GB	DT_FIXED	
	1-1	sda1	Act,Pri	203.9 MB	Ext 2	
	1-2	sda2	Pri	11.72 GB	Reiser	
	1-3	sda3	Pri	1.004 GB	Linux swap	
	Disk 2	sdb		8 GB	DT_FIXED	
	2-1	sdb1	Pri	2.007 GB	Ext 2	
	2-2	sdb2	Pri	2.007 GB	None	
	Disk 3	sdc		1 GB	DT_FIXED	
	Disk 4	sdd		8 GB	DT_FIXED	
	4-1	sdd1	Pri	2.007 GB	Ext 2	
	4-2	sdd2	Pri	2.007 GB	None	

2. Použijte příkaz **acrocmd mount** s názvem svazku v parametru **--volume**. Například:

```
acrocmd mount --loc=\\server\backups --arc=linux_machine --mount_point=/mnt
--volume=DYN1
```

Tento příkaz připojí logický svazek DYN1 na přípojný bod /mnt.

Jak odpojit zálohovaný svazek

- Použijte příkaz **acrocmd umount** s uvedením přípojného bodu svazku jako parametru. Například:

```
acrocmd umount --mount_point=/mnt
```

3.8 Podpora pro pevné disky Advanced Format (sektory 4K)

Aplikace Acronis Backup může kromě tradičních pevných disků s 512bajtovými sektory zálohovat také pevné disky s velikostí sektoru 4 kB (známé jako disky Advanced Format).

Aplikace Acronis Backup může obnovovat data z jednoho disku na jiný, pokud *oba disky mají stejnou velikost logického sektoru*. (To je velikost sektoru udávaná pro operační systém.) Aplikace Acronis Backup automaticky v případě potřeby srovná svazky disku (str. 142). Tak bude začátek clusteru v systému souborů vždy odpovídat začátku fyzického sektoru na disku.

Funkce správy disků (str. 268) v aplikaci Acronis Backup nejsou pro disky s velikostí logického sektoru 4 kB dostupné.

Určení velikosti logického sektoru

Podle specifikace disku

Vývoj technologie Advanced Format je řízen organizací International Disk Drive Equipment and Materials Association (IDEMA). Podrobnosti naleznete na stránce http://www.idema.org/?page_id=2.

IDEMA specifikuje dva typy disků Advanced Format podle velikosti logického sektoru:

- Disky s **emulací 512 bajtů (512e)** mají velikost logického sektoru 512 bajtů. Tyto disky jsou podporovány v systémech Windows počínaje od Windows Vista a v moderních distribucích systému Linux. Společnosti Microsoft a Western Digital používají termín „Advanced Format“ výhradně pro tento typ disků.

- **4K nativní (4Kn)** disky mají velikost logického sektoru 4 kB. Moderní operační systémy mohou na tyto disky ukládat data, ale obvykle se z nich neumí spustit. Tyto disky jsou často externí s připojením USB.

Spuštěním příslušného příkazu

Chcete-li zjistit velikost logického sektoru disku, proveďte následující postup.

Ve Windows:

1. Zkontrolujte, zda disk obsahuje svazek NTFS.
2. Spustíte následující příkaz jako správce a zadejte písmeno jednotky svazku NTFS:

```
fsutil fsinfo ntfsinfo D:
```
3. Prohlédněte si první hodnotu na řádku **Počet bajtů na sektor (Bytes Per Sector)**. Výsledek může být například následující:

```
Počet bajtů na sektor: 512
```

V Linuxu:

1. Určete název zařízení disku, například /dev/sdb.
2. Spustíte následující příkaz jako uživatel root a zadejte název zařízení:

```
parted /dev/sdb print
```
3. Prohlédněte si první hodnotu na řádku **Velikost sektoru (logická/fyzická) (Sector size (logical/physical))**. Výsledek může být například následující:

```
Sector size (logical/physical): 512B/4096B
```

3.9 Podpora počítačů používajících rozhraní UEFI

Aplikace Acronis Backup může zálohovat a obnovovat počítače používající 64bitové rozhraní UEFI (Unified Extensible Firmware Interface) stejným způsobem jako u počítačů, které používají ke spouštění BIOS.

To se týká virtuálních i fyzických počítačů bez ohledu na to, zda jsou virtuální počítače zálohovány na úrovni hypervizoru nebo z hostujícího operačního systému.

Zálohování a obnova počítačů, které používají 32bitové rozhraní UEFI, nejsou podporovány.

Omezení

- Spouštěcí média založená na WinPE verze starší než 4.0 a Acronis PXE Server nepodporují spouštění pomocí rozhraní UEFI.
- Funkce Acronis Active Restore (str. 414) není v počítačích s rozhraním UEFI k dispozici.
- Správce Acronis Startup Recovery Manager (ASRM) (str. 414) není v počítačích s rozhraním UEFI podporován. V počítačích s rozhraním UEFI a systémem Windows je lepší aktivovat správce ASRM v systému Windows než pomocí spouštěcího média.
- Počítač se systémem Linux nelze převádět mezi rozhraními UEFI a BIOS. Podrobnosti o převodu počítačů se systémem Windows naleznete v tématu Obnovení systémů založených na systému BIOS na systémy založené na rozhraní UEFI nebo naopak (str. 148).

3.10 Podpora pro Windows 8 a Windows Server 2012

V tomto tématu je popsán způsob, jakým aplikace Acronis Backup podporuje funkce představené v operačních systémech Windows 8 a Windows Server 2012.

Informace v této části se týkají i systémů Windows 8.1, Windows Server 2012 R2, Windows 10 a Windows Server 2016.

Omezení

- Aplikace Acronis Disk Director Lite (str. 268) není k dispozici v systémech Windows 8 a Windows Server 2012.
- Operace správy disků založené na spouštěcím médiu mohou fungovat nesprávně, pokud jsou v počítači nakonfigurovány prostory úložišť.
- Funkce Windows To Go operačního systému Windows 8 není podporována.

WinPE 4.0 a WinPE 5.0

Tvůrce spouštěcích médií Acronis může vytvořit spouštěcí médium podle těchto verzí prostředí WinPE (Windows Preinstallation Environment).

Tato spouštěcí média podporují nové funkce Windows 8 a Windows Server 2012 (viz dále v tomto tématu). Mohou se spustit v počítačích používajících rozhraní UEFI (Unified Extensible Firmware Interface).

Pokud chcete spouštěcí médium vytvořit na základě těchto verzí prostředí WinPE, potřebujete sadu Windows Assessment and Deployment Kit (ADK). Další podrobnosti najdete v části Spouštěcí média založená na prostředí WinPE (str. 259).

Zabezpečené spuštění UEFI

V počítači s nainstalovaným operačním systémem Windows 8 nebo Windows Server 2012 a používajícím rozhraním UEFI lze zapnout funkci zabezpečeného spuštění UEFI. Funkce zabezpečeného spuštění zajišťuje, že v počítači lze provést pouze důvěryhodné spuštění systému.

Pomocí Tvůrce spouštěcích médií Acronis můžete vytvořit spouštěcí médium s důvěryhodným spuštěním systému. To můžete provést vytvořením média 64bitového operačního systému Linux nebo jiného systému v prostředí WinPE 4 nebo novějším.

Odolný systém souborů (ReFS)

V operačním systému Windows Server 2012 můžete svazek formátovat pomocí systému souborů ReFS. Tento systém souborů nabízí spolehlivější způsob ukládání dat na svazek než systém souborů NTFS.

V operačním systému **Windows Server 2012** a u **spouštěcích médií založených na prostředí WinPE 4 nebo novějším** můžete svazek ReFS zálohovat i obnovit. Změna velikost svazku ReFS během obnovení není podporována.

Spouštěcí média založená na systému Linux a spouštěcí média založená na **WinPE starší než 4.0** nemohou zapisovat soubory do svazku ReFS. Proto pomocí těchto médií nelze obnovit soubory do svazku ReFS a svazek ReFS nelze vybrat jako cíl zálohy.

Prostory úložišť

Ve Windows 8 a Windows Server 2012 můžete kombinovat několik fyzických disků do jedné *skupiny úložišť*. V této skupině můžete vytvořit jeden nebo více logických disků označované jako prostory úložišť. Jako u běžných disků mohou prostory úložišť mít svazky.

V **operačním systému Windows 8, Windows Server 2012** a u **spouštěcích médií založených na prostředí WinPE 4 nebo novějším** můžete prostory úložišť zálohovat i obnovit. V operačním systému

Windows Server 2012 a u spouštěcích médií založených na prostředí WinPE 4 nebo novějším můžete také obnovit prostor úložiště na běžný disk a opačně.

Spouštěcí média založená na Linuxu nerozpoznají prostory úložišť. Příslušné disky se zálohují sektor po sektor. To stejné platí i pro **Agenta pro VMware** a **Agenta pro Hyper-V**. Pokud obnovíte všechny příslušné disky na *původní* disky, prostory úložišť se vytvoří znovu.

Deduplikace dat

V operačním systému Windows Server 2012 můžete pro svazek NTFS zapnout funkci deduplikace dat. Deduplikace dat snižuje velikost použitého místa ve svazku tak, že ukládá duplicitní části souborů svazku pouze jednou.

Svazek se zapnutou deduplikací dat můžete zálohovat a obnovit na úrovni disku bez omezení. Je podporováno zálohování na úrovni souborů, vyjma případu, kdy je používán zprostředkovatel Acronis VSS Provider. Pokud chcete obnovit soubory ze zálohy disku, připojte zálohu (str. 246) v počítači se systémem Windows Server 2012 a poté zkopírujte soubory z připojeného svazku.

Funkce deduplikace dat operačního systému Windows Server 2012 nesouvisí s funkcí deduplikace aplikace Acronis Backup.

3.11 Kompatibilita se šifrovacím softwarem

Acronis Backup si při spolupráci se softwarem pro šifrování souborů udržuje plnou funkcionalitu.

Software pro šifrování disků šifruje data za běhu. Proto data obsažená v záloze nejsou šifrována. Software pro šifrování disků často provádí změny v systémových oblastech: spouštěcí záznamy, tabulky oddílů nebo tabulky souborového systému. Tyto faktory ovlivňují zálohu a obnovu na úrovni disku, schopnost obnoveného systému spustit se a přístup k Acronis Secure Zone.

Za určitých podmínek je aplikace Acronis Backup kompatibilní s následujícím softwarem pro šifrování disků:

- Microsoft BitLocker Drive Encryption
- McAfee Endpoint Encryption
- PGP Whole Disk Encryption.

Chcete-li zajistit spolehlivou obnovu na úrovni disku, dodržujte obecná pravidla a doporučení pro konkrétní software.

Běžné pravidlo instalace

Velmi se doporučuje instalovat šifrovací software před instalací Acronis Backup.

Způsob používání Acronis Secure Zone

Acronis Secure Zone nesmí být šifrována na úrovni disku. Jediný způsob použití Acronis Secure Zone je následující:

1. Nainstalujte šifrovací software, poté nainstalujte aplikaci Acronis Backup.
2. Vytvořte Acronis Secure Zone.
3. Při šifrování disku nebo svazků nezahrnujte Acronis Secure Zone.

Běžné pravidla zálohování

Zálohu na úrovni disků můžete provést v operačním systému. Nezkoušejte provádět zálohu pomocí spouštěcího média nebo Acronis Startup Recovery Manager.

Postupy obnovení pro konkrétní software

Microsoft BitLocker Drive Encryption

Jak provést obnovu systému, který byl zašifrován programem BitLocker:

1. Spusťte systém ze spouštěcího média.
2. Obnovte systém. Obnovená data nebudou šifrována.
3. Restartujte obnovený systém.
4. Spusťte BitLocker.

Pokud potřebujete obnovit pouze jeden diskový oddíl z disku s více diskovými oddíly, obnovte jej v operačním systému. Obnovení pomocí spouštěcího média může způsobit nezjistitelnost obnoveného diskového oddílu pro systém Windows.

McAfee Endpoint Encryption a PGP Whole Disk Encryption

Šifrovaný systémový diskový oddíl můžete obnovit pouze pomocí spouštěcích médií.

Pokud se obnovený systém nepodaří spustit, vytvořte znovu hlavní spouštěcí záznam podle článku ve Znalostní databázi Acronis: <http://kb.acronis.com/content/1507> a restartujte počítač.

3.12 Podpora pro SNMP

Objekty SNMP

Acronis Backup poskytuje následující objekty protokolu Simple Network Management Protocol (SNMP) pro aplikace správy SNMP:

- Typ události
Identifikátor objektu (OID): 1.3.6.1.4.1.24769.100.200.1.0
Syntaxe: OctetString
Hodnota může být „Informace“, „Upozornění“, „Chyba“ a „Neznámé“. „Neznámé“ se odesílá pouze ve zkušební zprávě.
- Textový popis události
Identifikátor objektu (OID): 1.3.6.1.4.1.24769.100.200.2.0
Syntaxe: OctetString
Hodnota obsahuje textový popis události (vypadá stejně jako zprávy, které aplikace Acronis Backup zapisuje do logu).

Příklad hodnot varbind:

1.3.6.1.4.1.24769.100.200.1.0:Information

1.3.6.1.4.1.24769.100.200.2.0:I0064000B

Podporované operace

Acronis Backup **podporuje pouze operace TRAP**. Acronis Backup nelze nastavit pro použití požadavků GET- a SET-. To znamená, že zprávy TRAP lze přijmout přijímačem SNMP Trap.

O informační databázi pro správu (MIB)

Soubor **acronis-abr.mib** se nachází v instalačním adresáři Acronis Backup. Ve výchozím nastavení: %ProgramFiles%\Acronis\BackupAndRecovery ve Windows a /usr/lib/Acronis/BackupAndRecovery v Linuxu.

Soubor lze zobrazit prohlížečem MIB nebo jednoduchým textovým editorem, například Poznámkový blok nebo editor vi.

O zkušební zprávě

Při konfiguraci oznámení SNMP lze odeslat zkušební zprávu a zkontrolovat, zda jsou nastavení správná.

Parametry zkušební zprávy jsou:

- Typ události
OID: 1.3.6.1.4.1.24769.100.200.1.0
Hodnota: „Neznámý“
- Textový popis události
OID: 1.3.6.1.4.1.24769.100.200.2.0
Hodnota: "?00000000"

4 Záloha

4.1 Zálohování

Pomocí funkce **Zálohovat nyní** nakonfigurujete a spustíte jednorázovou zálohu v několika jednoduchých krocích. Proces zálohování se spustí hned po provedení požadovaných kroků a kliknutí na tlačítko **OK**.

U dlouhodobé strategie zálohování, která zahrnuje plány, podmínky a vhodné odstraňování záloh nebo jejich přesun do jiných umístění, zvažte vytvoření plánu zálohování.

Konfigurace okamžité zálohy je podobná tvorbě plánu zálohování (str. 51) kromě následujících skutečností:

- Nejsou zde žádné možnosti plánování záloh ani nastavení pravidel zachování.
- Pokud to umístění zálohování podporuje, bude použito zjednodušené pojmenování souborů záloh (str. 74). Jinak se použije standardní pojmenování záloh.
Následující umístění nepodporují zjednodušené pojmenování souborů: spravovaná úložiště, páska, Acronis Secure Zone nebo úložiště Acronis Cloud Storage.
Kvůli zjednodušenému pojmenování souborů lze jednotku RDX nebo USB flash použít pouze v režimu vyměnitelných médií (str. 195).
- Převod zálohy na úrovni souborů na virtuální počítač není dostupný jako součást operace zálohování. Výsledná záloha může být převedena později.

4.2 Vytvoření plánu zálohování

Před vytvořením prvního plánu zálohování (str. 421) se seznamte se základními pojmy používanými v aplikaci Acronis Backup.

Chcete-li vytvořit plán zálohování, proveďte následující kroky:

Co zálohovat

Položky k zálohování (str. 53)

Vyberte typ zálohovaných dat a zadejte položky dat. Typ dat závisí na instalovaných agentech.

Pověření k přístupu, výjimky

Toto nastavení je dostupné kliknutím na tlačítko **Zobrazit pověření pro přístup, vyloučení**.

Pověření k přístupu (str. 55)

Pokud účet plánu nemá dostatečná oprávnění k přístupu k datům, zadejte pověření k přístupu ke zdrojovým datům.

Vyloučení (str. 56)

Nastavte vyloučení pro určité typy souborů, které si nepřejete zálohovat.

Kam zálohovat

Umístění (str. 57)

Zadejte cestu k umístění, kam budou uloženy archivy záloh, a název archivu. Název musí být v rámci umístění jedinečný. Jinak bude nově vytvořený plán zálohování umístěn do

existujícího archivu, který náleží jinému plánu zálohování. Výchozí název archivu je Archiv(N), kde N je pořadové číslo archivu ve vybraném umístění.

Vyberte režim, ve kterém bude použito vyměnitelné zařízení (str. 195)

Pokud je zadané umístění jednotka RDX nebo jednotka USB flash, vyberte režim zařízení:

Vyměnitelné médium nebo **Pevný disk**.

Pojmenování souborů záloh, pověření k přístupu, komentáře archivu

Tato nastavení jsou dostupná po kliknutí na příkaz **Zobrazit pojmenování souborů záloh, pověření pro přístup, komentáře archivu**.

Pojmenování souborů (str. 74)

[Nepovinné] Pokud chcete použít zjednodušené pojmenování souborů pro zálohy archivů, zaškrtněte políčko **Použít k pojmenování souborů zálohy název archivu jako v aplikaci Acronis True Image Echo místo automaticky generovaných názvů**.

Tato možnost není dostupná při zálohování do spravovaného úložiště, Acronis Secure Zone nebo úložiště Acronis Cloud Storage. Při zálohování na jednotku RDX nebo USB flash je schéma pojmenování souborů určeno režimem vyměnitelných zařízení (str. 195).

Pověření k přístupu (str. 60)

[Nepovinné] Pokud účet plánu nemá dostatečná oprávnění pro přístup k umístění, zadejte pověření pro přístup k umístění.

Komentáře archivu

[Nepovinné] Zadejte komentář k archivu.

Jednoprůchodová záloha disku a aplikace (str. 311)

Funguje pouze v počítačích s licenci pro jednoprůchodové zálohy

Určuje nastavení související s jednoprůchodovou zálohou disku.

Jak zálohovat

Schéma zálohování (str. 61)

Zadejte, kdy a jak často se mají data zálohovat. Definujte, jak dlouho se mají vytvořené archivy záloh v daném umístění uchovávat. Nastavte plán postupu čištění archivu (další informace naleznete níže v tématu „Nastavení replikace a zachování“).

Nastavení replikace a zachování (str. 93)

Není dostupné pro vyměnitelná média nebo při výběru zjednodušeného pojmenování souborů záloh (str. 74).

Definujte, zda se zálohy budou kopírovat (replikovat) do jiného umístění a jestli se mají přesunout nebo odstranit podle pravidel zachování. Dostupná nastavení závisí na schématu zálohování.

2. umístění

[Nepovinné] Chcete-li nastavit replikaci záloh, zaškrtněte políčko **Zkopírovat nově vytvořenou zálohu do jiného umístění**. Další informace o replikaci záloh naleznete v tématu **Nastavení replikace záloh** (str. 95).

Ověření, převod na virtuální počítač.

K těmto nastavením se dostanete kliknutím na **Zobrazit ověření, převod na virtuální počítač**.

Kdy ověřovat (str. 71)

[Nepovinné] Podle vybraného schématu zálohování určete, kdy a jak často se bude provádět ověření a jestli se má ověřovat celý archiv nebo poslední záloha v archivu.

Převod na virtuální počítač (str. 169)

[Nepovinné] Platí pro: zálohy disků nebo svazků, zálohy celých virtuálních počítačů nebo svazků virtuálních počítačů.

Nastavte pravidelný převod zálohy disků nebo svazků na virtuální počítač.

Parametry plánu

Název plánu

[Nepovinné] Zadejte jedinečný název plánu zálohování. Smysluplný název umožní identifikaci plánu mezi ostatními plány.

Možnosti zálohování

[Nepovinné] Nastavte parametry operace zálohování, například příkazy prováděné před a po záloze, maximální šířku pásma zálohovacího proudu nebo úroveň komprese archivu záloh. Pokud v této části neprovedete nic, použijí se výchozí hodnoty (str. 102).

Pokud se kterékoli nastavení vůči výchozí hodnotě změní, objeví se nový řádek zobrazující nově nastavenou hodnotou. Stav nastavení se změní z **Výchozí** na **Obnovit výchozí**. Pokud změníte toto nastavení znovu, řádek zobrazí novou hodnotu nezávisle na tom, zda se jedná o výchozí hodnotu. Pokud je nastavena výchozí hodnota, řádek se skryje. Proto v této části vždy uvidíte pouze nastavení, která se liší od výchozích hodnot.

Chcete-li obnovit všechna nastavení na výchozí hodnoty, klikněte na **Obnovit výchozí**.

Pověření plánu, komentáře, jmenovka

Toto nastavení je dostupné kliknutím na tlačítko **Zobrazit pověření plánu, komentáře, jmenovku**.

Pověření plánu (str. 71)

[Nepovinné] Zadejte pověření, se kterými se plán (úloha) bude spouštět.

Komentář

[Nepovinné] Zadejte popis plánu zálohování.

Jmenovka (str. 71)

[Nepovinné] Zadejte textový popis zálohovaného počítače. Jmenovka může být použita k identifikaci počítače v různých situacích.

Po provedení všech potřebných kroků vytvoříte plán zálohy kliknutím na tlačítko **OK**.

Poté můžete být dotázáni na heslo (str. 73).

Vytvořený plán bude pro ověření a správu dostupný v zobrazení **Plány a úlohy zálohování** (str. 322).

4.2.1 Výběr dat pro zálohování

Jak vybrat data k zálohování

1. V části **Data pro zálohování** vyberte typ dat, která chcete zálohovat. Seznam dostupných datových typů závisí na agentech běžících v počítači a na typech licencí:

Disky/svazky

Chcete-li tato data zálohovat, musíte mít oprávnění správce nebo operátora zálohování.

Tuto možnost zvolte k zálohování:

- Celých fyzických počítačů nebo jejich jednotlivých disků nebo svazků, pokud je nainstalován Acronis Backup Agent pro Windows nebo Acronis Backup Agent pro Linux. Zálohování na úrovni disku vám umožňuje obnovit celý systém v případě vážné ztráty dat nebo poruchy hardwaru. Je také možné obnovovat jednotlivé soubory a složky. Tento postup zálohování je mnohem rychlejší než kopírování souborů a může značně urychlit proces zálohování, pokud je třeba zálohovat velké množství dat.

- Databáze Microsoft SQL pomocí jednorůchodové zálohy disku a aplikace, pokud je nainstalován Acronis Backup Agent pro SQL.
Agent pro SQL umožňuje vytvořit zálohy disku rozeznávající aplikace a obnovit z nich databáze Microsoft SQL. Další informace naleznete v tématu Ochrana serveru Microsoft SQL Server (str. 307).
- Data služby Microsoft Active Directory pomocí jednorůchodové zálohy disku a aplikace, pokud je nainstalován Acronis Backup Agent pro Active Directory.
Agent pro Active Directory umožňuje vytvořit zálohy disku rozeznávající aplikace a obnovit z nich data služby Microsoft Active Directory. Další informace naleznete v tématu Ochrana dat služby Microsoft Active Directory... (str. 318).

Složky/soubory

Dostupné v případě, že je nainstalován Agent pro Windows Acronis Backup nebo Agent pro Linux Acronis Backup.

Pro zálohování určitých souborů a složek zvolte tuto možnost.

Zálohování na úrovni souborů není dostatečné pro obnovu operačního systému. Zálohování souborů vyberte v případě, že chcete zabezpečit pouze určitá data (například aktuální projekt). Čímž se sníží velikost archivu a ušetří se volné místo na disku.

Abyste obnovili operační systém spolu se všemi nastaveními a aplikacemi, musíte provést zálohování disku.

Virtuální počítače

Dostupné v případě, že je nainstalován Acronis Backup Agent pro VMware nebo Acronis Backup Agent for Hyper-V.

Výběrem této možnosti zálohujete celý virtuální počítač na virtualizačním serveru nebo jeho disky nebo svazky.

Zálohování celého virtuálního počítače, jeho disků nebo svazků vytvoří standardní zálohu disku (str. 427). Záloha navíc ukládá konfiguraci virtuálního počítače. Tato konfigurace bude doporučována jako výchozí při obnovování obsahu zálohy do nového virtuálního počítače. Další informace o zálohování virtuálních počítačů naleznete v tématu Zálohování virtuálních počítačů.

Úložiště informací Microsoft Exchange

Tato možnost je dostupná v případě, že je nainstalován agent Acronis Backup Agent pro Exchange.

Výběrem této možnosti můžete zálohovat úložiště informací, jednotlivé skupiny úložišť nebo databáze serverů Microsoft Exchange. V případě havárie bude možné obnovit ztracené nebo poškozené databáze nebo skupiny úložišť. Je také možné obnovovat jednotlivé schránky, veřejné složky, jednotlivé e-maily, kontakty, události v kalendáři a další položky.

Chcete-li zálohovat data Exchange, je nutné mít účet uživatele domény, který má oprávnění správce na serveru Exchange. V clusteru musí účet mít oprávnění správce pro každý z uzlů.

Další informace o zálohování dat Microsoft Exchange naleznete v tématu Zálohování dat serveru Microsoft Exchange Server.

Poštovní schránky Microsoft Exchange

Tato možnost je dostupná v případě, že je nainstalován agent Acronis Backup Agent pro Exchange.

Výběrem této možnosti můžete zálohovat jednotlivé poštovní schránky a veřejné složky bez zálohování celé databáze Microsoft Exchange. Použitím filtrů vyloučení lze určit položky, které během zálohování schránek chcete vynechat.

Chcete-li zálohovat data Exchange, je nutné mít účet uživatele domény, který má oprávnění správce na serveru Exchange. V clusteru musí účet mít oprávnění správce pro každý z uzlů.

Další informace o zálohování dat Microsoft Exchange naleznete v tématu Zálohování dat serveru Microsoft Exchange Server.

2. Ve stromu pod částí **Data pro zálohování** vyberte položky, které chcete zálohovat.

Chcete-li zálohovat všechny položky vybraného typu dat v počítači, zaškrtněte políčko vedle počítače. Pokud chcete zálohovat jednotlivé datové položky, rozbalte počítač a zaškrtněte políčka těchto položek.

Poznámky pro počítače/disky/svazky

- Pokud se operační systém a jeho zavaděč nachází na různých svazcích, zahrňte do zálohy vždy oba svazky. Tyto svazky je rovněž nutné společně obnovovat, jinak je velká šance, že operační systém nebude možné spustit.
- Poznámka pro uživatele Linuxu: Logické svazky a zařízení MD se zobrazují pod položkou **Dynamické svazky**. Další informace o zálohování takových svazků a zařízení naleznete v tématu „Zálohování a obnova logických svazků a zařízení MD (Linux)“ (str. 39).
- Poznámka pro uživatele Linuxu: Doporučujeme před zálohováním těchto svazků odpojit všechny svazky obsahující nežurnálovací systémy souborů – například systém ext2. Při obnově by tyto svazky jinak mohly obsahovat poškozené soubory; také obnova těchto svazků se změnou velikosti by mohla selhat.

Poznámky pro virtuální počítače

- Zálohování celých virtuálních počítačů je vhodné u malých (ve smyslu velikosti virtuálních disků), ale početných starých serverů, jako jsou ty, které jsou důsledkem slučování pracovního zatížení. Pro každý počítač bude vytvořen samostatný archiv.
- Zálohování jednotlivých disků nebo svazků virtuálního počítače je vhodné v případě, že operační systém a aplikace, například databázový server, běží na virtuálním disku, ale data, například databáze, jsou uložena na velkokapacitním fyzickém disku přidaném ke stejnému počítači. Pro ukládání virtuálního a fyzického disku budete moci používat různé strategie zálohování.

3. Po nastavení dat pro zálohování klikněte na tlačítko **OK**.

4.2.2 Pověření k přístupu pro zdroj

Specifikují pověření k přístupu požadovaná pro přístup k datům, která chcete zálohovat.

Jak zadat pověření

1. Vyberte jednu z následujících možností:

- **Použit pověření plánu**

Aplikace získá přístup ke zdrojovým datům pomocí pověření účtu plánu zálohování zadaných v části **Parametry úlohy**.

- **Použit následující pověření**

Program získá přístup ke zdrojovým datům pomocí zadaných pověření.

Použijte tuto možnost, pokud účet plánu nemá oprávnění přístupu k datům.

Uřčete:

- **Uživatelské jméno.** Při zadávání názvu uživatelského účtu služby Active Directory se ujistěte, že zadáváte název domény (DOMENA\Uzivatskejmeno nebo Uzivatelskejmeno@domena).
- **Heslo.** Heslo účtu.

- **Potvrďte heslo.** Znovu zadejte heslo.
2. Klikněte na tlačítko **OK**.

4.2.3 Vyloučení zdrojových souborů

Tato možnost se projevív v operačním systému Windows a Linux i u spouštěcího média.

Tato možnost má vliv na zálohu *na úrovni disku* pouze u systémů souborů NTFS, FAT, Ext3 a Ext4. Tato možnost má vliv pro zálohu *na úrovni souboru* u všech podporovaných systémů souborů.

Tato možnost určuje, které soubory a složky se mají během procesu zálohování vynechat a tím vyloučit ze seznamu zálohovaných položek.

Poznámka: Výjimky překryjí výběr datových položek k záloze. Pokud například vyberete zálohu souboru *Soubor.tmp* a vyloučíte všechny soubory *.tmp*, soubor *Soubor.tmp* nebude zálohován.

Pomocí následujících parametrů lze určit, které soubory a složky budou vyloučeny.

Vyloučit všechny skryté soubory a adresáře

zaškrtnutím tohoto políčka lze přeskočit soubory a složky, které mají atribut **skryté** (u systémů souborů, které jsou podporovány systémem Windows) nebo které začínají znakem tečka (.) (u systémů souborů používaných systémem Linux, například Ext2 a Ext3). Pokud je složka **skrytá**, vyloučí se veškerý její obsah (včetně souborů, které nejsou skryté).

Vyloučit všechny systémové soubory a složky

Tato možnost je účinná jen u systémů souborů podporovaných systémem Windows. Výběrem tohoto zaškrťovacího políčka přeskočíte soubory a složky s nastaveným atributem **Systémový**. Jestliže má složka atribut **systémový**, veškerý její obsah (včetně souborů, které nemají atribut **systémové**) se vyloučí.

Tip: Atributy souboru nebo složky se zobrazují ve vlastnostech souboru nebo složky nebo je lze zobrazit pomocí příkazu **attrib**. Další informace získáte v Centru pro nápovědu a odbornou pomoc Microsoft.

Vyloučit soubory podle následujících kritérií

Toto políčko vyberte pro vynechání souborů a složek, které splňují jakákoliv z kritérií. Pomocí tlačítek **Přidat**, **Upravit**, **Odebrat** a **Odebrat vše** vytvořte seznam kritérií.

U kritérií se *nerozlišuje* velikost písmen (platí pro systémy Windows a Linux). Pokud například vyloučíte všechny soubory *.tmp* a složku *C:\Temp*, vyloučí se také všechny soubory *.Tmp*, soubory *.TMP* a složka *C:\TEMP*.

Kritéria: úplná cesta

Zadejte úplnou cestu k souboru nebo složce, počínaje písmenem jednotky (při zálohování systému Windows) nebo kořenovým adresářem (při zálohování systému Linux).

V obou systémech, Windows i Linux, je možné v cestě k souboru nebo složce použít lomítko (například **C:/Temp** a **C:/Temp/File.tmp**). V systému Windows je také možné použít obrácené lomítko (například **C:\Temp** a **C:\Temp\File.tmp**).

U spouštěcího média ve stylu Windows může mít svazek rozdílné písmeno jednotky než v systému Windows. Další informace naleznete v tématu *Práce se spouštěcím médiem* (str. 262).

Kritéria: name

Zadejte název souboru nebo složky, například Document.txt. Všechny soubory a složky s tímto jménem budou vyloučeny.

Zástupné znaky

V kritériu můžete použít jeden nebo více zástupných znaků * a ?. Tyto znaky mohou být použity jak v úplné cestě, tak i v názvu souboru nebo složky

Znak hvězdičky (*) nahrazuje v názvu souboru žádný nebo více znaků. Kritérium Doc*.txt například zahrnuje soubory jako Doc.txt a Document.txt.

Znak otazníku (?) nahrazuje v názvu souboru přesně jeden znak. Kritérium Doc?.txt například zahrnuje soubory jako Doc1.txt a Docs.txt, ale nezahrnuje soubory Doc.txt nebo Doc11.txt.

Příklady vyloučení

Kritérium	Příklad	Popis
Windows a Linux		
Podle názvu	F.log F	Vyloučí všechny soubory s názvem „F.log“. Vyloučí všechny složky s názvem „F“.
Podle masky (*)	*.log F*	Vyloučí všechny soubory s příponou LOG. Vyloučí všechny soubory a složky s názvy začínajícími na „F“ (například složky F, F1 a soubory F.log a F1.log).
Podle masky (?)	F???.log	Vyloučí všechny soubory LOG, jejichž název má čtyři znaky a začíná na „F“.
Windows		
Podle cesty souboru	C:\Finance\F.log	Vyloučí soubory pojmenované „F.log“ umístěné ve složce C:\Finance.
Podle cesty složky	C:\Finance\F <i>nebo</i> C:\Finance\F\	Vyloučí složku C:\Finance\F (zkontrolujte, zda jste zadali celou cestu začínající písmenem jednotky).
Linux		
Podle cesty souboru	/home/user/Finance/F.log	Vyloučí soubory pojmenované „F.log“ umístěné ve složce (adresáři) /home/user/Finance.
Podle cesty složky	/home/user/Finance <i>nebo</i> /home/user/Finance/	Vyloučí složku (adresář) /home/user/Finance.

4.2.4 Výběr umístění záloh

Určete, kam bude archiv uložen.

1. Výběr cíle

Do pole **Cesta** zadejte celou cestu k umístění nebo vyberte požadované umístění ve stromu umístění podle pokynů v tématu Výběr umístění zálohy (str. 58).

2. Použití tabulky archivů

Tabulka zobrazuje názvy archivů obsažených v každém umístění, které si zvolíte, což vám usnadňuje výběr správného umístění. Při přezkoumávání obsahu umístění lze do umístění archivy přidávat, odstraňovat je nebo upravovat jiným uživatelem nebo samotnou aplikací dle naplánovaných operací. Chcete-li aktualizovat seznam archivů, klikněte na **Aktualizovat**.

3. Pojmenování archivu

Jakmile zvolíte umístění archivu, aplikace vygeneruje název pro nový archiv a zobrazí jej v poli **Název**. Název je obvykle ve tvaru *Archiv(N)*, kde *N* je pořadové číslo. Vygenerovaný název je ve vybraném umístění unikátní. Pokud jste spokojeni s automaticky vygenerovaným názvem, klikněte na tlačítko **OK**. Jinak zadejte jiný jedinečný název.

Pokud je automaticky vygenerovaný název ve tvaru *[Název počítače]_Archiv(N)*, znamená to, že tento název obsahuje proměnné. Může se jednat o případ, kdy jste si zvolili zálohu virtuálních počítačů. *[Název počítače]* představuje název virtuálního počítače. K názvu můžete přidat přípony, ale nikdy odstranit proměnné, protože každý virtuální počítač se musí zálohovat do samostatného archivu s jedinečným názvem.

Zálohování do existujícího archivu

Plán zálohování můžete nakonfigurovat tak, aby zálohování probíhalo do existujícího archivu. To provedete výběrem archivu v tabulce archivů nebo zadáním názvu archivu do pole **Název**. Pokud je archiv chráněn heslem, aplikace si je vyžádá ve vyskakovacím okně.

Výběrem existujícího archivu zasahujete do oblasti jiného plánu zálohování, který tento archiv používá. Nejedná se o problém, pokud je druhý plán ukončen. Obecně by ale mělo platit následující pravidlo: „jeden plán zálohování - jeden archiv“. Když toto pravidlo nedodržíte, aplikaci to ve fungování překážet nebude, ale s výjimkou některých specifických případů to není praktické ani efektivní.

Proč by dva a více plánů nemělo provádět zálohování do stejného archivu

1. Zálohování různých zdrojů do stejného archivu znesnadňuje jeho používání. Při obnově je často nutné postupovat rychle a orientace v obsahu archivu může být obtížná.

Plány zálohování pracující se stejným archivem by měly zálohovat stejné datové položky (například oba mohou zálohovat svazek C).

2. Použití více pravidel zachování pro archiv způsobuje nepředvídatelnost obsahu archivu. Protože každé pravidlo bude použito pro celý archiv, mohou být zálohy patřící k jednomu plánu zálohování snadno odstraněny spolu se zálohami patřícími ke druhému. Neočekávejte zde klasické chování schémat zálohování GFS a Hanojská věž.

Každý složitý plán zálohování by měl provádět zálohování do vlastního archivu.

4.2.4.1 Výběr umístění záloh

Aplikace Acronis Backup umožňuje zálohovat data do různých fyzických úložišť.

Cílové umístění	Podrobnosti
 Cloudové úložiště	<p>Chcete-li data zálohovat do úložiště Acronis Cloud Storage, klikněte na možnost Přihlásit a zadejte pověření k přihlášení ke cloudovému úložišti. Poté rozbalte skupinu Cloudové úložiště a vyberte účet.</p> <p>Před zálohováním do cloudového úložiště je nutné zaplatit předplatné pro službu zálohování do cloudu a aktivovat předplatné v počítačích, které chcete zálohovat.</p> <p>Zálohování do cloudu není dostupné ze spouštěcího média.</p> <p>Zálohování do cloudu není možné u dat serveru Microsoft Exchange pomocí Agentu pro Exchange.</p> <hr/> <p>Poznámka: Služba Acronis Cloud Backup nemusí být ve vaší oblasti dostupná. Další informace zobrazíte kliknutím zde: http://www.acronis.cz/my/cloud-backup/corporate</p>
 Osobní	<p>Chcete-li zálohovat data do osobního úložiště, rozbalte skupinu Úložiště a klikněte na úložiště.</p> <p>Zóna Acronis Secure Zone je považována za osobní úložiště dostupné všem uživatelům, kteří se mohou přihlásit do systému.</p>
 Centralizované	<p>Chcete-li data zálohovat do centralizovaného úložiště, rozbalte skupinu Úložiště a klikněte na úložiště.</p>
 Počítač	<p>Místní počítač</p>
 Místní složky	<p>Chcete-li data zálohovat do místní složky počítače, rozbalte skupinu <Název počítače> a klikněte na požadovanou složku.</p>
 CD, DVD, BD	<p>Chcete-li data zálohovat na optická média jako disky CD a DVD nebo disky Blu-ray (BD), rozbalte skupinu <Název počítače> a vyberte požadovanou jednotku.</p>
 RDX, USB	<p>Chcete-li data zálohovat na jednotku RDX nebo na USB flash disk, rozbalte skupinu <Název počítače> a vyberte požadovanou jednotku. Další informace o používání těchto jednotek naleznete v tématu nápovědy Vyměnitelná zařízení (str. 195).</p>
 Páskové zařízení	<p>Chcete-li data zálohovat na místně připojené páskové zařízení, rozbalte skupinu <Název počítače> a pak klikněte na požadované zařízení.</p> <hr/> <p>Poznámka: Pásková zařízení lze použít pouze s produktem Acronis Backup Advanced.</p> <hr/> <p>Další informace o používání pásek naleznete v tématu nápovědy Pásková zařízení (str. 196).</p>
 Síťové složky	<p>Chcete-li data zálohovat do sdílené síťové složky, rozbalte skupinu Síťové složky, vyberte požadovaný počítač v síti a potom klikněte na sdílenou složku.</p> <p>Pokud sdílená síťová složka vyžaduje pověření k přístupu, zobrazí aplikace žádost k jejich zadání.</p> <hr/> <p>Poznámka pro uživatele Linuxu: Chcete-li zadat sdílenou síťovou složku CIFS (Common Internet File System), která je připojena k přípojnému bodu jako /mnt/share, vyberte tento přípojný bod místo samotné sdílené síťové složky.</p>

Cílové umístění	Podrobnosti
 FTP, SFTP	<p>Chcete-li data zálohovat na serveru FTP nebo SFTP, zadejte název serveru nebo adresu do pole Cesta následujícím způsobem:</p> <p>ftp://ftp_server:port_číslo nebo sftp://sftp_server:port_číslo</p> <p>Chcete-li navázat připojení FTP v aktivním režimu, použijte následující zápis:</p> <p>aftp://server_ftp:číslo_portu</p> <p>Pokud číslo portu není zadáno, použije se pro FTP port 21 a pro SFTP port 22.</p> <p>Po zadání pověření k přístupu budou složky na serveru dostupné. Klikněte na odpovídající složku na serveru.</p> <p>Pokud to server umožňuje, můžete k němu získat přístup jako anonymní uživatel. V takovém případě klikněte místo zadávání pověření k přístupu na Použít anonymní přístup.</p> <hr/> <p>Poznámka: Dle původní specifikace FTP se pověření k přístupu k FTP serverům přenáší po síti jako prostý text. Znamená to, že je možné pomocí odposlechu zachytit s využitím sledovače paketů jméno a heslo.</p>
 Uzly úložišť	<p>Pokud potřebujete zálohovat data do uzlu úložišť, který není registrován na serveru pro správu, nebo pokud pracujete v počítači spuštěném ze spouštěcího média:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Pro přístup k spravovanému úložišti zadejte do pole Cesta následující řetězec: <p style="margin-left: 20px;">bsp://adresa_uzlu/název_úložiště/</p> ▪ Pro přístup k centralizovanému úložišti bez správy zadejte úplnou cestu ke složce úložiště.
 NFS jednotky	<p>Chcete-li zálohovat data do úložiště NFS, rozbalte skupinu Jednotky NFS a klikněte na složku.</p> <p>Tento postup je možný pouze v systému Linux a ze spouštěcího média založeného na tomto systému.</p>

4.2.5 Pověření k přístupu pro umístění archivu

Zadejte pověření k přístupu požadovaná pro přístup k umístění, kde bude uložen archiv záloh. Uživatel, jehož jméno je zadáno, bude považován za vlastníka archivu.

Jak zadat pověření

1. Vyberte jednu z následujících možností:

- **Použít pověření plánu**

Aplikace získá přístup ke zdrojovým datům pomocí pověření účtu plánu zálohování zadaných v části **Parametry úlohy**.

- **Použít následující pověření**

Program získá přístup ke zdrojovým datům pomocí zadaných pověření.

Tuto možnost použijte, pokud účet plánu nemá oprávnění přístupu k umístění. Pro sdílenou síťovou složku nebo úložiště v uzlu úložišť možná bude nutné zadat speciální pověření.

Určete:

- **Uživatelské jméno.** Při zadávání názvu uživatelského účtu služby Active Directory se ujistěte, že zadáváte název domény (DOMENA\Uzivatelскеjmeno nebo Uzivatelskejmeno@domena).
- **Heslo.** Heslo účtu.
- **Potvrďte heslo.** Znovu zadejte heslo.

2. Klikněte na tlačítko **OK**.

Upozornění: Podle původní specifikace FTP jsou pověření pro přístup k serverům FTP přenášena po síti jako prostý text. To znamená, že jméno a heslo mohou být s využitím sledovače paketů zachyceny pomocí odposlechu.

4.2.6 Schémata zálohování

Zvolte jedno z dostupných schémat zálohování:

- **Jednoduché** – chcete-li naplánovat, kdy a jak často se mají data zálohovat a stanovit pravidla zachování.
- **GFS (Grandfather-Father-Son)** – chcete-li použít schéma Grandfather-Father-Son. Toto schéma nedovoluje, aby data byla zálohována častěji než jednou denně. Můžete nastavit dny v týdnu, kdy se budou provádět denní zálohy, a vybrat z těchto dní dny pro týdenní a měsíční zálohy. Pak můžete nastavit dobu zachování pro denní (dále jen „potomci“), týdenní (dále jen „předci“) a měsíční (dále jen „prapředci“) zálohy. Prošlé zálohy budou automaticky odstraňovány.
- **Hanojská věž** – chcete-li používat schéma Hanojská věž. Toto schéma umožňuje plánovat, kde a jak často zálohovat (relace) a vybrat počet úrovní záloh (až 16). Data lze zálohovat častěji než jednou denně. Nastavením plánu zálohování a výběrem úrovní zálohování automaticky dosáhnete doby možného návratu – zaručený počet relací, které můžete kdykoliv vrátit. Mechanismus automatického čištění udržuje požadovanou dobu návratu odstraněním prošlých záloh a udržováním nejaktuálnějších záloh na každé úrovni.
- **Vlastní** – chcete-li vytvořit vlastní schéma, u něhož máte možnost vytvořit strategii zálohování, která nejvíce vyhovuje vašemu podniku: zadejte více plánů pro různé druhy záloh, přidejte podmínky a stanovte pravidla zachování.
- **Ruční spuštění** – chcete-li vytvořit úlohu zálohy pro ruční spuštění.
- **Počáteční naplnění** – chcete-li místně uložit plnou zálohu, jejímž cílovým umístěním je úložiště Acronis Cloud Storage.

Poznámka pro uživatele Microsoft Exchange: Informace o použitých schématech při zálohování databází Exchange, skupin úložišť nebo poštovních schránek naleznete v tématu Schémata zálohování v dokumentaci „Zálohování dat aplikace Microsoft Exchange Server“.

4.2.6.1 Jednoduché schéma

U jednoduchého schématu zálohování pouze plánujete, kdy a jak často se data zálohují. Další kroky jsou volitelné.

Chcete-li nastavit jednoduché schéma zálohování, určete příslušné volby následovně.

Plán

Nastavte, kdy a jak často data zálohovat. Další informace o nastavení plánu naleznete v tématu Plánování (str. 78).

Pravidla zachování

Zadejte, jak dlouho ukládat zálohy v umístění a zda je poté přesunout nebo odstranit. Pravidla zachování budou použita po vytvoření zálohy. Ve výchozím nastavení je zapnuta možnost **Zachovat zálohy na neurčito**, která znamená, že žádné zálohy nebudou odstraněny automaticky. Další informace o pravidlech zachování naleznete v tématu Nastavení zachování záloh (str. 96).

Typ zálohy

K těmto nastavením se dostanete kliknutím na **Zobrazit typ zálohy, ověření, převod na virtuální počítač**.

Vyberte typ zálohy.

- **Plná** – výchozí nastavení pro všechna umístění zálohy (kromě úložiště Acronis Cloud Storage).
- **Přírůstková**. Nejdříve se vytvoří plná záloha. Další záloha bude přírůstková. Vybrána jako jediný typ zálohy pro úložiště Acronis Cloud Storage.

***Poznámka:** Pokud je spolu s pravidly zachování vybrán typ zálohy **Přírůstková**, archiv bude vyčištěn pomocí slučování (str. 424), které je velmi časově náročné a vyžaduje velké množství prostředků.*

4.2.6.2 Schéma Grandfather-Father-Son

Ve zkratce

- Denní („Son“), týdenní („Father“) a měsíční („Grandfather“) zálohy
- Vlastní den pro týdenní a měsíční zálohy
- Vlastní doby zachování pro zálohy všech typů

Popis

Předpokládejme, že chceme nastavit plán zálohování, který bude pravidelně vytvářet sady denních (D), týdenních (T) a měsíčních (M) záloh. Zde je uveden obvyklý způsob, jak toho dosáhnout: následující tabulka ukazuje vzorek dvouměsíčního období pro takovýto plán.

	Po	Út	St	Čt	Pá	So	Ne
1.1. – 7.1.	D	D	D	D	T	-	-
8.1. – 14.1.	D	D	D	D	T	-	-
15.1. – 21.1.	D	D	D	D	T	-	-
22.1. – 28.1.	D	D	D	D	M	-	-
29.1 – 4.2.	D	D	D	D	T	-	-
5.2. – 11.2.	D	D	D	D	T	-	-
12.2. – 18.2.	D	D	D	D	T	-	-
19.2. – 25.2.	D	D	D	D	M	-	-
26.2. – 4.3.	D	D	D	D	T	-	-

Denní zálohy se spouštějí každý den kromě pátku, který je ponechán pro týdenní a měsíční zálohy. Měsíční zálohy probíhají poslední pátek každého měsíce a týdenní všechny ostatní pátky. V důsledku toho se obvykle pořizuje 12 měsíčních záloh pro celý rok.

Parametry

U schématu Grandfather-Father-Son můžete nastavit následující parametry.

Začátek zálohování	Určuje, kdy se má spustit záloha. Výchozí hodnota je 12:00.
Den zálohování	Určuje dny týdne, kdy se provede záloha. Nastavená výchozí hodnota je Pracovní dny .

Týdně/měsíčně	<p>Určuje, který den týdne (kromě dní vybraných v poli Zálohovat v) chcete vyhradit pro týdenní a měsíční zálohy.</p> <p>Nastavená výchozí hodnota je pátek. S použitím této hodnoty proběhne měsíční záloha poslední pátek každého měsíce. Týdenní zálohy proběhnou všechny ostatní pátky. Jestliže vyberete jiný den týdne, tato pravidla se použijí na zvolený den.</p>
Uchovávat zálohy	<p>Určuje, jak dlouho mají být zálohy uloženy v archivu. Doba lze nastavit na hodiny, dny, týdny, měsíce nebo roky. U měsíčních záloh můžete také vybrat Zachovávat trvale, pokud chcete, aby byly uloženy stále.</p> <p>Výchozí hodnoty u jednotlivých typů záloh jsou následující.</p> <p>Denní: 5 dní (doporučované minimum)</p> <p>Týdenní: 7 týdnů</p> <p>Měsíční: trvale</p> <p>Doba zachování pro týdenní zálohy musí být delší než pro denní zálohy a doba zachování pro měsíční zálohy musí být delší než pro týdenní zálohy.</p> <p>Doporučená doba zachování je u denních záloh minimálně týden.</p>
Typ zálohy	<p>Určuje typy denních, týdenních a měsíčních záloh</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Vždy plná – všechny denní, týdenní a měsíční zálohy budou vždycky plné. Toto je výchozí nastavení pro případy, kdy je jako umístění záloh vybrána pásková jednotka. ▪ Plná/Rozdílová/Přírůstková – denní zálohy jsou přírůstkové, týdenní zálohy jsou rozdílové a měsíční zálohy jsou plné. <p>První záloha je vždy plná. To však neznamená, že to je měsíční záloha. Bude zachována jako denní, týdenní nebo měsíční záloha podle dne v týdnu, kdy je vytvořena.</p>
Pokročilá nastavení	<p>Dostupná pouze v aplikaci Acronis Backup Advanced při vytváření plánu centralizovaného zálohování. Další informace naleznete v tématu „Pokročilá nastavení plánování“ (str. 88).</p>

Záloha se neodstraňuje, dokud všechny zálohy, které jsou na ni přímo závislé, nejsou také určeny pro odstranění. To je důvod, proč můžete vidět několik dní prošlou zálohu, která je označena ikonou .

Příklady

Každý den posledního týdne, každý týden posledního měsíce

Uvažujme schéma zálohování Grandfather-Father-Son (GFS).

- Zálohovat soubory každý den, včetně víkendů
- Schopnost obnovit soubory z kteréhokoli data za posledních sedm dní
- Přístup do týdenních záloh minulého měsíce
- Ponechání měsíčních záloh na neurčito.

Parametry schématu zálohování lze nastavit následovně.

- Začátek zálohování: **23:00**
- Den zálohování: **Všechny dny**
- Týdně/měsíčně: **Sobota** (například)
- Uchovávat zálohy:
 - Denní: **1 týden**

- Týdenní: **1 měsíc**
- Měsíční: **trvale**

Výsledkem je, že se vytvoří archiv denních, týdenních a měsíčních záloh. Denní zálohy budou dostupné po dobu 7 dní od svého vytvoření. Například denní záloha z neděle 1. ledna bude dostupná do příští neděle 8. ledna; první týdenní záloha ze soboty 7. ledna bude uložena v systému do 7. února. Měsíční zálohy nebudou odstraněny nikdy.

Omezené úložiště

Pokud nechcete připravovat velký prostor pro ukládání obrovských archivů, můžete nastavit schéma GFS, abyste zkrátily životnost záloh a současně zajistili možnost obnovení informací v případě náhodné ztráty dat.

Předpokládejme, že potřebujete:

- Provádět zálohy ke konci každého pracovního dne
- Mít možnost obnovit náhodně odstraněné nebo nenávratně modifikované soubory, pokud se na to přišlo relativně rychle
- Mít přístup k týdenním zálohám 10 dní po vytvoření
- Měsíční zálohy zachovávat půl roku

Parametry schématu zálohování mohou být nastaveny následovně.

- Spustit zálohu v: **18:00:00**
- Zálohovat v: **Pracovní dny**
- Týdenní/měsíční: **Pátek**
- Zachovat zálohy:
 - Denní: **1 týden**
 - Týdenní: **10 dní**
 - Měsíční: **6 měsíců**

Pomocí tohoto schématu budete mít týden pro obnovení předchozích verzí poškozených souborů z denních záloh a taktéž 10denní přístup k týdenním zálohám. Každá plná měsíční záloha bude k dispozici po dobu šesti měsíců od data vytvoření.

Pracovní plán

Předpokládejme, že v nějaké firmě pracujete v úterý a ve čtvrtky na částečný pracovní úvazek jako finanční poradce. V tyto dny se na vašem notebooku často mění finanční dokumenty, výkazy a aktualizují se tabulky. Chcete-li zálohovat tato data, můžete chtít:

- Sledovat změny finančních výkazů, tabulek atd. prováděných v úterky a čtvrtky (denní přírůstkové zálohy).
- Mít týdenní shrnutí změn souborů vzhledem k poslednímu měsíci (páteční týdenní rozdílová záloha).
- Mít měsíční plné zálohy souborů.

Navíc předpokládejme, že chcete zachovat přístup ke všem zálohám včetně denních záloh alespoň šest měsíců.

Takovýmto účelům vyhovuje následující schéma GFS:

- Spustit zálohu v: **23:30**
- Zálohovat v: **Úterý, Čtvrtek, Pátek**

- Týdenní/měsíční: **Pátek**
- Zachovat zálohy:
 - Denní: **6 měsíců**
 - Týdenní: **6 měsíců**
 - Měsíční: **5 let**

Zde budou přírůstkové zálohy vytvářeny v úterky a ve čtvrtky a týdenní a měsíční zálohy budou prováděny v pátky. Všimněte si, že aby bylo možné v poli **Týdenní/měsíční** zvolit **Pátek**, musíte jej nejdříve vybrat v poli **Zálohovat v**.

Takovýto archiv by vám umožňoval srovnávat finanční dokumenty z prvního a posledního dne práce a mít 5letou historii všech dokumentů atd.

Žádné denní zálohy

Zvažte exotičtější schéma GFS:

- Spustit zálohu v: **23:00**
- Zálohovat v: **Pátek**
- Týdenní/měsíční: **Pátek**
- Zálohy udržovat:
 - Denní: **1 týden**
 - Týdenní: **1 měsíc**
 - Měsíční: **trvale**

Záloha je tak prováděna pouze v Pátek. To dělá z pátku jedinou volbu pro týdenní a měsíční zálohy, přičemž pro denní zálohy není ponechán žádný další den. Výsledný archiv "GF" (Grandfather-Father) se tak bude skládat pouze z týdenních a měsíčních plných záloh.

I když je možné pro vytvoření takového archivu používat GFS, uživatelské schéma je v takové situaci flexibilnější.

4.2.6.3 Vlastní schéma zálohování

Ve zkratce

- Vlastní plán a podmínky pro zálohy všech typů
- Vlastní plán a pravidla zachování

Parametry

Parametr	Význam
Plán pro plnou zálohu	Určuje, podle kterého plánu a za jakých podmínek se má provádět plná záloha. Pro plnou zálohu můžete například nastavit spuštění na každou neděli v 1:00, jakmile se všichni uživatelé odhlásí.
Plán pro přírůstkovou zálohu	Určuje, podle kterého plánu a za jakých podmínek se má provádět přírůstková záloha. Pokud archiv v době spuštění úlohy neobsahuje žádnou zálohu, místo přírůstkové zálohy se vytvoří plná.

Parametr	Význam
Plán pro rozdílovou zálohu	<p>Určuje, podle kterého plánu a za jakých podmínek se má provádět rozdílová záloha.</p> <p>Pokud archiv v době spuštění úlohy neobsahuje žádnou zálohu, místo rozdílové zálohy se vytvoří plná.</p>
Vyčistit archiv	<p>Určuje, jak se zbavit starých záloh: buď se použijí obvyklá pravidla zachování (str. 97), nebo se při zálohování vyčistí archiv v případě, že v cílovém umístění dojde místo.</p> <p>Ve výchozím nastavení nejsou pravidla zachování určena, což znamená, že starší zálohy nebudou automaticky odstraňovány.</p> <p>Používání pravidel zachování</p> <p>Určete pravidla zachování a kdy se mají použít.</p> <p>Toto nastavení je doporučeno pro umístění záloh, jako jsou sdílené složky nebo centralizovaná úložiště.</p> <p>Když při zálohování není dostatek místa</p> <p>Archiv bude vyčištěn pouze během zálohování a pouze v případě, že v něm není dostatek místa pro vytvoření nové zálohy. V tomto případě bude aplikace postupovat následujícím způsobem:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Odstraní nejstarší plnou zálohu se všemi závislými přírůstkovými nebo rozdílovými zálohami. ▪ Pokud zůstává pouze jedna plná záloha a probíhá vytváření plné zálohy, odstranění se poslední plná záloha se všemi závislými přírůstkovými nebo rozdílovými zálohami. ▪ Pokud zbývá pouze jedna plná záloha a probíhá tvorba přírůstkové nebo rozdílové zálohy, zobrazí se chyba oznamující nedostatek dostupného místa. <p>Toto nastavení se doporučuje při zálohování na USB disk nebo do Acronis <BONE>. Toto nastavení nelze použít na spravovaná úložiště, servery FTP a SFTP.</p> <p>Toto nastavení umožňuje odstranění poslední zálohy v archivu v případě, že úložné zařízení nemůže pojmout více než jednu zálohu. Může však dojít k tomu, že skončíte bez zálohy v případě, že aplikace z nějakého důvodu nebude schopna vytvořit novou zálohu.</p>
Použít pravidla zachování (pouze pokud jsou nastavena pravidla zachování)	<p>Určuje, kdy použít pravidla zachování (str. 97).</p> <p>Například procedura vyčištění může být nastavena na spuštění po každé záloze a také podle plánu.</p> <p>Tato možnost je dostupná pouze v případě, že jste v pravidlech zachování nastavili alespoň jedno pravidlo.</p>
Plán vyčištění (pouze pokud je vybrána možnost Podle plánu)	<p>Určuje plán pro vyčištění archivu.</p> <p>Spuštění vyčištění může být například naplánováno na poslední den každého měsíce.</p> <p>Tato možnost je dostupná, pouze pokud vyberete v Použít pravidla zachování možnost Podle plánu.</p>

Parametr	Význam
2. umístění, 3. umístění, a tak dále	Určuje, kam se mají zkopírovat nebo přesunout (str. 93) zálohy z aktuálního umístění. Tato možnost je dostupná, pouze pokud zaškrtnete políčko Replikovat nově vytvořenou zálohu do jiného umístění v poli Jak zálohovat nebo políčko Přesunout nejstarší zálohy do jiného umístění v okně Pravidla zachování .

Příklady

Týdně plné zálohy

Následující schéma představuje plnou zálohu, která se provádí každý pátek v noci.

Plná záloha: Plánování: Týdně každý pátek ve 22:00

Všechny parametry kromě **Plánování v plné záloze** jsou ponechány prázdné. Všechny zálohy v archivu jsou zachovány na neurčito (neprovádí se žádné vyčištění zálohy).

Plné a přírůstkové zálohy plus vyčištění

Dle následujícího schématu se archiv bude skládat z týdenních plných záloh a denních přírůstkových záloh. Dále požadujeme, aby se plná záloha spustila jedině poté, co se odhlásí všichni uživatelé.

Plná záloha: Plánování: Týdně každý pátek ve 22:00

Plná záloha: Podmínky: Uživatel je odhlášen

Přírůstková: Plánování: Týdně, každý pracovní den ve 21:00

Nechte také všechny zálohy starší než jeden rok odstranit z archivu a nechte provést vyčištění po vytvoření nové zálohy.

Pravidla zachování: Odstranit zálohy starší než 12 měsíců

Použití pravidla: Po zálohování

Při výchozím nastavení nebude jeden rok stará plná záloha odstraněna, dokud nebudou všechny přírůstkové zálohy, které jsou na ní závislé, určené k odstranění. Další informace naleznete v tématu **Pravidla zachování** (str. 97).

Měsíčně plné, týdně rozdílové a denně přírůstkové zálohy plus vyčištění

Tento příklad představuje použití všech operací dostupných ve vlastním schématu.

Předpokládejme, že potřebujeme schéma, které bude měsíčně vytvářet plné zálohy, týdně rozdílové zálohy a denně přírůstkové zálohy. Schéma zálohování může vypadat následovně.

Plná záloha: Plánování: Měsíčně každou poslední neděli měsíce ve 21:00

Přírůstková: Plánování: Týdně každý pracovní den v 19:00

Rozdílová: Plánování: Týdně každou sobotu ve 20:00

Dále chceme přidat podmínky, které musí být splněné, aby se spustila úloha zálohování. To je nastaveno v polích **Podmínky** pro každý typ zálohy.

Plná záloha: Podmínky: Dostupné umístění

Přírůstková: Podmínky: Uživatel je odhlášen

Rozdílová: Podmínky: Uživatel je nečinný

V důsledku toho se plná záloha, původně naplánovaná na 21:00, může ve skutečnosti spustit později: jakmile se umístění zálohy stane dostupným. Stejně tak budou úlohy zálohování pro přírůstkové a rozdílové zálohy čekat, dokud nebudou všichni uživatelé odhlášení a nečinní.

Nakonec vytvoříme pro archiv pravidla zachování: Uchovávejme pouze zálohy, které nejsou starší víc než šest měsíců a provedme vyčištění po každé úloze zálohování a také poslední den každého měsíce.

Pravidla zachování: Odstranit zálohy starší než **6 měsíců**

Použití pravidla: Po zálohování, Podle plánu

Plán vyčištění: Měsíčně poslední den každého měsíce ve **21:00**

Při výchozím nastavení zálohu nelze odstranit, dokud má závislé zálohy, které se musí zachovat. Jestliže se například plná záloha stala subjektem k odstranění, ale existují přírůstkové nebo rozdílové zálohy, které jsou na ní závislé, odstranění je odloženo, dokud nebudou odstraněny také všechny závislé zálohy.

Další informace naleznete v tématu Pravidla zachování (str. 97).

4.2.6.4 Schéma Hanojská věž

Ve zkratce

- Až 16 úrovní plných, rozdílových a přírůstkových záloh
- Zálohy na další úrovni jsou dvakrát méně časté než předchozí úrovni záloh
- V jednom okamžiku je na každé úrovni uložena jedna záloha
- Vyšší četnost aktuálnějších záloh

Parametry

U schématu Hanojská věž můžete nastavit následující parametry.

Plán	Nastavit denní (str. 80), týdenní (str. 82) nebo měsíční (str. 84) plán. Nastavení parametrů plánu umožňuje vytváření jednoduchých plánů (příklad jednoduchého denního plánu: plán zálohování se bude spouštět každý 1 den v 10:00) a také složitější plány (příklad složitějšího denního plánu: úloha se bude spouštět každé 3 dny, počínaje 15. ledna. Během určených dní se bude úloha opakovat každé 2 hodiny od 10:00 do 22:00). Složitější plány takto určují relace, na nichž by toto schéma mělo být spuštěno. V diskusi níže mohou být „dny“ nahrazeny termínem „plánované relace“.
Počet úrovní	Vyberte 2 – 16 úrovní zálohování. Podrobněji viz níže uvedený příklad.
Perioda návratnosti	Zaručený počet relací v archivu, které můžete kdykoliv vrátit. Vypočítá se automaticky podle parametrů plánu a počtu vybraných úrovní. Podrobněji viz níže uvedený příklad.
Typ zálohy	Určuje, jaké budou mít úrovně záloh typy <ul style="list-style-type: none">▪ Vždy plná – všechny úrovně záloh budou plné. Toto je výchozí nastavení pro případy, kdy je jako umístění záloh vybrána pásková jednotka.▪ Plná/Rozdílová/Přírůstková – zálohy různých úrovní budou mít různé typy:<ul style="list-style-type: none">-Zálohy poslední úrovně budou plné-Zálohy střední úrovně budou rozdílové-Zálohy první úrovně budou přírůstkové

Příklad

Parametry **plánu** jsou následující

- Opakovat: Každý 1 den.
- Frekvence: Jednou v 06:00.

Počet úrovní: 4

Typ zálohy: Plná/Rozdílová/Přirůstková

Takto vypadá prvních 14 dní (nebo 14 relací) tohoto plánu schématu. Čísla s barevným pozadím označují úrovně zálohování.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
4	1	2	1	3	1	2	1	4	1	2	1	3	1

Zálohy na různých úrovních jsou různých typů:

- *Poslední úroveň* (v tomto případě úroveň 4) jsou plné zálohy;
- Zálohy *středních úrovní* (2, 3) jsou rozdílové;
- Zálohy na *první úrovni* (1) jsou přirůstkové.

Mechanismus vyčištění zajišťuje, že na každé úrovni jsou zachovány pouze nejnovější zálohy. Zde je uvedeno, jak vypadá archiv 8.den před vytvořením nové plné zálohy.

1	2	3	4	5	6	7	8
4	1	2	1	3	1	2	1

Toto schéma umožňuje efektivní ukládání dat: blíže k aktuální době je akumulováno více záloh. Se čtyřmi zálohami bychom mohli obnovit data ze dneška, včerejška, zpřed půl týdne nebo data před týdnem.

Perioda návratnosti

Počet dnů, které se lze v archivu vrátit zpět, se v různých dnech liší. Minimální počet dní, jejichž existence je zaručena, se nazývá perioda návratnosti.

Následující tabulka ukazuje plné zálohy a periody návratnosti pro schémata na různých úrovních.

Počet úrovní	Plná záloha každé/každých	V jiných dnech se lze vrátit	Perioda návratnosti
2	2 dny	1 až 2 dny	1 dní
3	4 dny	2 až 5 dnů	2 dny
4	8 dnů	4 až 11 dní	4 dny
5	16 dnů	8 až 23 dní	8 dnů
6	32 dnů	16 až 47 dnů	16 dnů

Přidání úrovně zdvojnásobí počet plných záloh a periodu návratnosti.

Chcete-li zjistit, proč je počet dní obnovy různý, vraťme se k předchozímu příkladu.

Zde jsou zálohy existující 12.den (čísla s šedým pozadím označují odstraněné zálohy).

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----

4	1	2	1	3	1	2	1	4	1	2	1
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Nová rozdílová záloha na úrovni 3 dosud nebyla vytvořena, takže záloha pátého dne je stále uložena. Vzhledem k tomu, že závisí na plné záloze z prvního dne, tato záloha je k dispozici také. To nám umožňuje vrátit se až 11 dní, což je nejlepší případ.

Následující den se ale na třetí úrovni vytvoří nová rozdílová záloha a stará plná záloha se odstraní.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
4	1	2	1	3	1	2	1	4	1	2	1	3

To dává jen čtyřdenní interval pro obnovu, což se ukazuje jako nejhoršího případ.

14. den je interval pět dní. Interval se v následujících dnech před opětovným snižováním zvyšuje a stále dokola.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
4	1	2	1	3	1	2	1	4	1	2	1	3	1

Doba návratnosti ukazuje, kolik dní je v nejhorším případě zaručeno mít. U čtyřúrovňového schématu to jsou čtyři dny.

4.2.6.5 Ruční spuštění

Se schématem **Ruční spuštění** nemusíte určovat plán zálohování. Plán zálohování můžete spustit v zobrazení **Plány a úlohy** kdykoliv ručně.

Zadejte příslušná nastavení následovně.

Typ zálohy

Vyberte typ zálohy

- **Plná** – výchozí nastavení pro všechna umístění zálohy (kromě úložiště Acronis Cloud Storage).
- **Přírůstková**. Nejprve se vytvoří plná záloha. Další záloha bude přírůstková. Vybrána jako jediný typ zálohy pro úložiště Acronis Cloud Storage.
- **Rozdílová**. Nejprve se vytvoří plná záloha. Další zálohy budou rozdílové.

4.2.6.6 Počáteční naplnění

Toto schéma zálohování je dostupné, pokud je jako cíl zálohování vybráno úložiště Acronis Cloud Storage. Zálohování proběhne úspěšně jen tehdy, pokud vlastníte licenci služby počátečního naplnění.

Služba počátečního naplnění nemusí být ve vaší oblasti dostupná. Další informace zobrazíte kliknutím sem: <http://kb.acronis.com/content/15118> (<http://kb.acronis.com/content/15118>).

Počáteční naplnění umožňuje přenos první zálohy, která je plná a obvykle největší, do cloudového úložiště na pevném disku místo přes internet. Další zálohy, které jsou všechny přírůstkové a tedy obvykle mnohem menší, lze přenést přes internet po přijetí plné zálohy v cloudovém úložišti.

Pokud zálohujete 500 GB dat nebo více, počáteční naplnění zajišťuje rychlejší dodání zálohovaných dat a nižší náklady na přenos.

Další podrobnosti naleznete v tématu Počáteční naplnění – často kladené otázky.

4.2.7 Ověření archivu

Chcete-li zkontrolovat, zda jsou zálohovaná data obnovitelná, nastavte úlohu ověření. Pokud záloha neprojde úspěšně ověřením, úloha ověření se nezdaří a stav plánu zálohování bude označen jako **chybný**.

Ověření souborových záloh se podobá obnově všech souborů zálohy do fiktivního cílového umístění. U ověření zálohy svazku se pro každý blok dat uložený v záloze spočítá kontrolní součet.

Chcete-li nastavit ověření, zadejte následující parametry:

1. **Kdy ověřovat** – vyberte, kdy se má provést ověření. Protože je ověření operace náročná na prostředky, má smysl jej **naplánovat** mimo pracovní špičku spravovaného počítače. Jestliže je však ověření hlavní součástí vaší strategie na ochranu dat a raději chcete být okamžitě informováni, zda jsou zálohovaná data nepoškozená a mohou být úspěšně obnovena, uvažujte o ověření okamžitě po vytvoření zálohy.
2. **Co ověřovat** – vyberte, zda ověřit celý archiv nebo poslední zálohu v archivu. Ověřením archivu se ověří všechny zálohy archivu a to může trvat dlouhou dobu a spotřebovat mnoho systémových prostředků. Ověření poslední zálohy také trvá nějaký čas, a to i když je záloha přírůstková nebo rozdílová a má malou velikost. To proto, že operace ověří nejen data fyzicky obsažená v záloze, ale také data obnovitelná výběrem zálohy. K tomu je nezbytný přístup k dříve vytvořeným zálohám.
3. **Plán ověřování** (zobrazí se pouze, pokud jste v kroku 1 vybrali položku **Podle plánu**) – nastavte plán ověřování. Další informace naleznete v tématu Plánování (str. 78).

4.2.8 Pověření k plánu zálohování

Zadejte pověření pro účet, pod kterým bude plán spuštěn. Ve výchozím nastavení je plán spuštěn pod účtem služby agenta (pokud byl vytvořen uživatelem, který v počítači má oprávnění správce). Pokud jej vytvořil běžný uživatel, například člen skupiny **Users**, plán se spustí pod tímto účtem.

Jak explicitně zadat pověření

1. Pokud máte v počítači oprávnění správce, vyberte možnost **Použít následující pověření**. Jinak tento krok přeskočte.
2. Určete:
 - **Uživatelské jméno**. Při zadávání jména uživatelského účtu služby Active Directory se ujistěte, že zadáváte název domény (DOMENA\Uzivatelскеjmeno nebo Uzivatelскеjmeno@domena).
 - **Heslo**. Heslo účtu.
 - **Potvrďte heslo**. Znovu zadejte heslo.
3. Klikněte na tlačítko **OK**.

Další informace o operacích dostupných podle uživatelských oprávnění naleznete v tématu Uživatelská oprávnění ve spravovaném počítači (str. 32).

4.2.9 Jmenovka (zachování vlastností počítače v záloze)

Vždy při zálohování dat v počítači se k záloze přidají informace o názvu počítače, operačním systému, aktualizaci Windows Service Pack a bezpečnostním identifikátoru (SID), spolu s uživatelskou textovou jmenovkou. Jmenovka může obsahovat název oddělení, jméno vlastníka počítače nebo podobnou informaci, kterou lze použít jako značku či klíč.

Jestliže počítač obnovíte (str. 129) na VMware ESX(i) pomocí Agenta pro VMware nebo zálohu převedete (str. 169) na virtuální počítač ESX(i), přenesou se tyto vlastnosti do konfigurace virtuálního počítače. Je možné je zobrazit v nastavení virtuálního počítače: **Edit settings > Options > Advanced > General > Configuration parameters**. Virtuální počítače lze pomocí těchto vlastních parametrů třídít a seskupit. To může být užitečné v různých situacích.

Příklad:

Předpokládejme, že přenášíte kancelář nebo datové centrum do virtuálního prostředí. Pomocí softwaru od jiného výrobce, který má přístup k parametrům konfigurace pomocí rozhraní VMware API, je možné na každý počítač automaticky použít zásady zabezpečení ještě před jeho zapnutím.

Jak přidat k záloze textovou jmenovku:

1. Na kartě **Vytvořit plán zálohování** (str. 51) klikněte na **Zobrazit pověření plánu, komentáře, jmenovku**.
2. Do textového pole **Jmenovka** zadejte textovou jmenovku nebo ji vyberte v rozbalovacím seznamu.

Výběr parametrů

Parametr	Hodnota	Popis
acronisTag.label	<řetězec>	Uživatелеm definovaná jmenovka. Jmenovku může uživatel nastavit při tvorbě plánu zálohování.
acronisTag.hostname	<řetězec>	Název hostitele (FQDN)
acronisTag.os.type	<řetězec>	Operační systém
acronisTag.os.servicepack	0, 1, 2...	Verze aktualizace Service Pack nainstalovaná v systému. Pouze pro OS Windows.
acronisTag.os.sid	<řetězec>	SID počítače. Například: S-1-5-21-874133492-782267321-3928949834. Pouze pro OS Windows.

Hodnoty parametru "acronisTag.os.type"

Windows XP všechny verze	winXPProGuest
Windows XP všechny verze (64bitová verze)	winXPPro64Guest
Windows Server 2003, všechny verze	winNetStandardGuest
Windows Server 2003, všechny verze (64bitová verze)	winNetStandard64Guest
Windows 2008	winLonghornGuest
Windows 2008 (64bitová verze)	winLonghorn64Guest
Windows Vista	winVistaGuest
Windows Vista (64bitová verze)	winVista64Guest
Windows 7	windows7Guest
Windows 7 (64bitová verze)	windows7_64Guest
Windows Server 2008 R2 (64bitová verze)	windows7Server64Guest
Linux	otherLinuxGuest
Linux (64bitová verze)	otherLinux64Guest

Jiný operační systém	otherGuest
Jiný operační systém (64bitová verze)	otherGuest64

Příklad

```
acronisTag.label = "DEPT:BUCH; COMP:SUPERSERVER; OWNER:EJONSON"
acronisTag.hostname = "superserver.corp.local"
acronisTag.os.type = "windows7Server64Guest"
acronisTag.os.servicepack = "1"
acronisTag.os.sid = "S-1-5-21-874133492-782267321-3928949834"
```

4.2.10 Pořadí operací v plánu zálohování

Pokud plán zálohování obsahuje více operací, aplikace Acronis Backup je vykoná v následujícím pořadí:

1. Čištění (pokud je vybrána možnost **Před zálohováním**) a ověření (pokud bylo čištění provedeno a ověření je nastaveno na spuštění **po použití pravidel zachování**).
Jestliže byla záloha během čištění přesunuta do jiného umístění, všechny operace nastavené pro následující umístění budou provedeny předtím, než se bude pokračovat v následujících krocích v hlavním umístění.
2. Provedení příkazu před zálohou.
3. Zálohování:
 - a. Provedení příkazu před získáním dat
 - b. Tvorba snímku
 - c. Provedení příkazu po získání dat
 - d. Proces zálohování
4. Spuštění katalogizace zálohy
Katalogizace zálohy může být časově náročná. Provádí se zároveň s následujícími kroky.
5. Provedení příkazu po záloze
6. Tvorba plánu pro obnovu po havárii (DRP)
7. Převod na virtuální počítač
8. Replikace zálohy
9. Vyčištění
Pokud během čištění proběhla replikace nebo byla záloha přesunuta do jiného umístění, všechny operace nastavené pro následující umístění budou provedeny dříve, než se bude pokračovat v následujících krocích v hlavním umístění.
10. Ověření
11. Vysunutí pásky
12. Odeslání e-mailového upozornění

4.2.11 Proč se program vyžaduje heslo?

Naplánovaná nebo odložená úloha se musí spustit bez ohledu na to, zda je uživatel přihlášen. V případě že jste výslovně neuváděli přihlašovací údaje, na základě kterých se úloha spustí, program navrhne použití vašeho účtu. Zadejte své heslo, nebo jiný účet, nebo změňte naplánované spuštění na ruční.

4.3 Zjednodušené pojmenování souborů záloh

Chcete-li použít zjednodušené pojmenování souborů záloh, proveďte jeden z následujících úkonů:

- V uvítacím okně zvolte **Vytvořit plán zálohování** (str. 51), rozbalte položku **Zobrazit pojmenování souborů záloh, komentáře archivu** a zaškrtněte políčko **Použít k pojmenování souborů zálohy název archivu....**

Pokud chcete zálohovat na místně připojené jednotky RDX nebo flash disky USB, políčko **Použít k pojmenování souborů zálohy název archivu...** se nezobrazí. Místo toho režim vyměnitelného zařízení (str. 195) určuje, zda se použije standardní nebo zjednodušené schéma pojmenování. V systému Linux se políčko zobrazí po ručním připojení zařízení.

- V uvítacím okně klikněte na příkaz **Zálohovat nyní** (str. 51). Zjednodušené pojmenování se použije, pokud ho umístění záloh podporuje (viz „Omezení“ níže).

Při použití zjednodušeného pojmenování souborů

- Název souboru první (plné) zálohy v archivu se bude skládat z názvu archivu; například: **Data.tib**. Názvy souborů dalších (přírůstkových nebo rozdílových) záloh budou mít index. Například: **Data2.tib**, **Data3.tib** atd.

Toto jednoduché schéma názvů umožňuje vytvořit přenosný obraz počítače na výměnné médium nebo pomocí skriptu zálohy přesunout do jiného umístění.

- Před vytvořením nové plné zálohy software odstraní celý archiv a spustí nové zálohování. Toto chování je užitečné, pokud zaměňujete pevné disky USB a chcete, aby na každém disku byla uložena jedna plná záloha (str. 77) nebo zálohy vytvořené za týden (str. 77). Jestliže se plná záloha na jediný disk nezdaří, může se stát, že nebudete mít žádnou zálohu. Toto chování lze vypnout přidáním proměnné [Date] (str. 75) do názvu archivu.

Pokud používáte standardní pojmenování souborů

- Každá záloha bude mít jedinečný název s přesnou časovou značkou a typem zálohy. Například: **Data_2010_03_26_17_01_38_960D.tib**. Toto standardní pojmenování souborů umožňuje zálohovat do více umístění zálohy a použít více schémat zálohování.

Omezení

Zjednodušené pojmenování souborů není dostupné v následujících případech:

- Použití plánu centralizovaného zálohování,
- zálohování do spravovaného úložiště, na pásku, do zóny Acronis Secure Zone nebo úložiště Acronis Cloud Storage,
- zálohování virtuálních počítačů pomocí Agentu pro VMware nebo Agentu pro Hyper-V,
- zálohování dat aplikace Microsoft Exchange Server pomocí Agentu pro Exchange.

Pokud používáte zjednodušené pojmenování souborů, nebudou k dispozici následující funkce:

- nastavení plných, přírůstkových a rozdílových záloh v jednom plánu zálohování, pro každý typ zálohy je nutné vytvořit samostatný plán zálohování,
- nastavení replikace záloh,
- nastavení pravidel zachování,
- nastavení pravidelných převodů záloh do virtuálního stroje,
- převod přírůstkové nebo rozdílové zálohy na plnou zálohu.

Omezení názvů archivů

- Název archivu nesmí končit číslem.

- Systémy souborů FAT16, FAT32 a NTFS nepovolují v názvech souborů následující znaky: obrácené lomítko (\), lomítko (/), dvojtečka (:), hvězdička (*), otazník (?), uvozovky ("), znak menší než (<), znak větší než (>) a svislá čára (|).

4.3.1 Proměnná [DATE]

Pokud v názvu archivu určíte proměnnou **[DATE]**, název souboru každé zálohy bude obsahovat datum vytvoření zálohy.

Jestliže použijete tuto proměnnou, první zálohou v novém dni bude plná záloha. Před vytvořením další plné zálohy software odstraní všechny zálohy vytvořené v daném dni. Zálohy vytvořené před tímto dnem se zachovávají. To znamená, že lze uložit více plných záloh s nebo bez přírůstkových záloh, ale ne více než jednu plnou zálohu denně. Zálohy lze řadit podle data. Kopírovat, přesunovat nebo mazat starší zálohy je také možné pomocí skriptu.

Hodnotou této proměnné je aktuální datum v závorkách ([]). Formát data záleží na místním nastavení počítače. Pokud je například datum ve formátu *rok-měsíc-den*, hodnota pro 31. leden 2012 je **[2012-01-31]**. Znaky v názvech souborů, které nejsou podporovány, například lomítka (/), se nahradí podtržítka (_).

Tuto proměnnou lze vložit kamkoli v názvu archivu. V proměnné lze použít malá i velká písmena.

Příklady

Příklad 1. Předpokládejme, že dvakrát denně po dobu dvou dní provádíte přírůstkovou zálohu (o půlnoci a v poledne) od 31. ledna 2012. Název archivu je **Archiv-[DATE]**, formát data je *rok-měsíc-den*. Takto bude vypadat seznam souborů záloh po druhém dni:

- Archiv-[2012-01-31].tib** (plná, vytvořena 31. ledna o půlnoci)
- Archiv-[2012-01-31]2.tib** (přírůstková, vytvořena 31. ledna v poledne)
- Archiv-[2012-02-01].tib** (plná, vytvořena 1. února o půlnoci)
- Archiv-[2012-02-01]2.tib** (přírůstková, vytvořena 1. února v poledne)

Příklad 2. Předpokládejme, že provádíte plné zálohy se stejným plánem, názvem archivu a formátem data jako v předchozím příkladu. Seznam souborů záloh po dvou dnech je potom následující:

- Archiv-[2012-01-31].tib** (plná, vytvořena 31. ledna v poledne)
- Archiv-[2012-02-01].tib** (plná, vytvořena 1. února v poledne)

To je proto, že plné zálohy vytvořené o půlnoci se nahradí novými plnými zálohami ze stejného dne.

4.3.2 Rozdělení zálohy a zjednodušené pojmenování souborů

Pokud je záloha rozdělena podle nastavení rozdělování záloh (str. 108), stejné indexování bude použito také při pojmenování částí zálohy. Název souboru další zálohy bude mít další dostupný index.

Například předpokládejme, že první záloha archivu **Data** byla rozdělena na dvě části. Názvy souborů této zálohy pak budou **Data1.tib** a **Data2.tib**. Druhá záloha (za předpokladu, že nebude rozdělena) bude mít název **Data3.tib**.

4.3.3 Příklady použití

V této části jsou popsány příklady použití zjednodušeného pojmenování souborů.

4.3.3.1 Příklad 1. Denní záloha nahrazující starší

Představte si následující situaci:

- Chcete provádět denní plnou zálohu počítače.
- Zálohu chcete uložit na místně připojený pevný disk USB do souboru **MyMachine.tib**.
- Starou zálohu chcete pokaždé nahradit novou.

V tomto případě vytvořte plán zálohování s denním plánem. Při tvorbě plánu zálohování zadejte pevný disk USB jako umístění archivu, určete **MyMachine** jako název archivu, zaškrtněte políčko **Použit k pojmenování souborů zálohy název archivu...** a vyberte možnost **Plná** jako typ zálohy.

Výsledek: Archiv se vytvoří jako jeden soubor: MyMachine.tib. Tento soubor se před tvorbou nové zálohy odstraní.

Pokud chcete zálohovat na místně připojené jednotky RDX nebo flash disky USB, políčko **Použit k pojmenování souborů zálohy název archivu...** se nezobrazí. Místo toho zkontrolujte, zda je režim vyměnitelných zařízení (str. 195) nastaven na možnost **Vyměnitelné médium**.

4.3.3.2 Příklad 2. Denní plné zálohy s časovým razítkem

Představte si následující situaci:

- Chcete provádět denní plnou zálohu počítače.
- Chcete přesunout staré zálohy do vzdáleného umístění pomocí skriptu.

V tomto případě vytvořte plán zálohování s denním plánem. Při tvorbě plánu zálohování zadejte jako název archivu **Počítač-[DATE]**, zaškrtněte políčko **Použit k pojmenování souborů zálohy název archivu...** a jako typ zálohy zvolte možnost **Plná**.

Výsledek:

- Zálohy z 1. ledna 2012, 2. ledna 2012 atd. se uloží jako počítač-[2012-01-01].tib, počítač-[2012-01-02].tib atd.
- Skript poté může přesouvat starší zálohy pomocí časového razítka.

Další informace naleznete v tématu Proměnná [Date] (str. 75).

4.3.3.3 Příklad 3. Hodinové zálohy během dne

Představte si následující situaci:

- Chcete provádět hodinové zálohy důležitých souborů serveru každý den.
- První záloha každého dne má být plná a spustit se o půlnoci, další zálohy v rámci dne mají být rozdílové a spouštět se v 01:00, 02:00 atd.
- Starší zálohy chcete uchovat v archivu.

V tomto případě vytvořte plán zálohování s denním plánem. Při tvorbě plánu zálohování zadejte jako název archivu položku **ServerSoubory[Date]**, zaškrtněte políčko **Použit k pojmenování souborů zálohy název archivu...**, jako typ zálohy zvolte možnost **Rozdílová** a naplánujte spuštění zálohování na každou hodinu od půlnoci.

Výsledek:

- 24 záloh z 1. ledna 2012 se uloží jako ServerSoubory[1.1.2011].tib, ServerSoubory[1.1.2011]2.tib a tak dále až po ServerSoubory[1.1.2011]24.tib.
- Další den začne zálohování plnou zálohou ServerSoubory[2.1.2012].tib.

Další informace naleznete v tématu Proměnná [Date] (str. 75).

4.3.3.4 Příklad 4. Denní plné zálohy s denní záměnou jednotek

Představte si následující situaci:

- Chcete provádět denní plnou zálohu počítače.
- Zálohu chcete uložit na lokálně připojený pevný disk USB do souboru **MyMachine.tib**.
- Máte dva takové disky. Chcete je měnit před každým zálohováním tak, aby jeden disk obsahoval dnešní zálohu a druhý včerejší zálohu.
- Každá nová záloha má přepsat starou zálohu na momentálně připojeném disku.

V tomto případě vytvořte plán zálohování s denním plánem. Při vytváření plánu zálohování:

- Zadejte **MyMachine** jako název archivu.
- Ve Windows zadejte **D:** jako umístění archivu; **D** představuje písmeno jedné z jednotek v operačním systému při připojení k počítači.
V Linuxu vytvořte adresář, například **/mnt/backup**, a určete jej jako umístění zálohy. Při každém připojení disku jej připojte k přípojnému bodu **/mnt/backup**.
- Zaškrtněte políčko **Použít k pojmenování souborů zálohy název archivu....**
- Vyberte možnost **Plná** jako typ zálohy.

Výsledek. Každá disková jednotka bude obsahovat jednu plnou zálohu. Zatímco je jedna jednotka připojena k počítači, můžete druhou nechat jinde kvůli zlepšení ochrany dat.

Pokud chcete ve Windows zálohovat na místně připojené jednotky RDX nebo flash disky USB, políčko **Použít k pojmenování souborů zálohy název archivu...** se nezobrazí. Místo toho zkontrolujte, zda je režim vyměnitelných zařízení (str. 195) nastaven na možnost **Vyměnitelné médium**.

4.3.3.5 Příklad 5. Denní zálohy s týdenní záměnou jednotek

Představte si následující situaci:

- Chcete provádět denní zálohy počítače: plnou zálohu v pondělí a přírůstkové zálohy od úterý do neděle.
- Zálohy chcete ukládat na lokálně připojený pevný disk USB do archivu **MyMachine**.
- Máte dva takové disky. Chcete je měnit každé pondělí, tak aby jedna jednotka obsahovala zálohy aktuálního týdne (od pondělí do neděle) a aby druhá jednotka obsahovala totéž z minulého týdne.

V tomto případě musíte vytvořit dva plány zálohování podle následujícího postupu:

a) Při vytváření prvního plánu zálohování:

- Zadejte **MyMachine** jako název archivu.
- Ve Windows zadejte **D:** jako umístění archivu; **D** představuje písmeno jedné z jednotek v operačním systému při připojení k počítači.
V Linuxu vytvořte adresář, například **/mnt/backup**, a určete jej jako umístění zálohy. Při každém připojení disku jej připojte k přípojnému bodu **/mnt/backup**.
- Zaškrtněte políčko **Použít k pojmenování souborů zálohy název archivu....**
- Vyberte možnost **Plná** jako typ zálohy.
- Naplánujte zálohy na spuštění každý týden v pondělí.

- b) Při tvorbě druhého plánu zálohování zadejte stejná nastavení jako v případě prvního, ale vyberte možnost **Přírůstková** jako typ zálohy a naplánujte spuštění zálohování každý týden od úterý do neděle.

Výsledek:

- Před tvorbou pondělní zálohy (podle prvního plánu zálohování) se odstraní všechny zálohy na aktuálně připojené jednotce.
- Zatímco je jedna jednotka připojena k počítači, můžete druhou nechat jinde kvůli zlepšení ochrany dat.

Pokud chcete ve Windows zálohovat na místně připojené jednotky RDX nebo flash disky USB, políčko **Použit k pojmenování souborů zálohy název archivu...** se nezobrazí. Místo toho zkontrolujte, zda je režim vyměnitelných zařízení (str. 195) nastaven na možnost **Vyměnitelné médium**.

4.3.3.6 Příklad 6. Zálohování během pracovní doby

Představte si následující situaci:

- Chcete provádět zálohy kritických souborů serveru každý den.
- První záloha každého dne má být plná a spustit se v 01:00 ráno.
- Zálohy během pracovní doby mají být rozdílové a spouštět se každou hodinu od 8:00 ráno do 17:00 odpoledne.
- Každý název souboru zálohy má obsahovat datum vytvoření.

V tomto případě musíte vytvořit dva plány zálohování podle následujícího postupu:

- a) Při tvorbě prvního plánu zálohování zadejte **ServerSoubory[DATE]** jako název archivu, zaškrtněte políčko **Použit k pojmenování souborů zálohy název archivu...**, jako typ zálohy zvolte možnost **Plná** a naplánujte spuštění zálohování na každý den v 01:00:00.
- b) Při tvorbě druhého plánu zálohování zadejte stejná nastavení jako v případě prvního, ale jako typ zálohy vyberte možnost **Rozdílová** a naplánujte spuštění zálohování následovně:
- **Spustit úlohu: Denně**
 - **Vždy: 1 hodinu**
 - **Od: 08:00:00**
 - **Do: 17:01:00**

Výsledek:

- Plná záloha z 31. ledna 2012 se uloží jako ServerSoubory[1.31.2012].tib.
- 10 rozdílových záloh z 31. ledna 2012 se uloží jako ServerSoubory[1.31.2012]2.tib, ServerSoubory[1.31.2012]3.tib a tak dále až po ServerSoubory[1.31.2012]11.tib.
- Další den, 1. února, začne zálohování plnou zálohou ServerSoubory[2.1.2012].tib. Rozdílové zálohy začnou souborem ServerSoubory[2.1.2012]2.tib.

Další informace naleznete v tématu Proměnná [Date] (str. 75).

4.4 Plánování

Plánovač Acronis pomáhá správcům přizpůsobit plány zálohování každodenním běžným úlohám společnosti a pracovnímu stylu zaměstnanců. Úlohy plánů se budou systematicky spouštět při zachování bezpečné ochrany kriticky důležitých dat.

Plánování je dostupné při vytváření plánu zálohování (str. 51) s kterýmkoliv následujícím schématem zálohování: Jednoduché, Vlastní nebo Hanojská věž. Plán může být také nastaven pro úlohy ověřování (str. 237).

Plánovač používá místní čas počítače, na kterém je plán zálohování. Před vytvořením plánu se ujistěte, že nastavení data a času počítače je správné.

Plán

Chcete-li definovat, kdy má být úloha provedena, je třeba zadat událost nebo více událostí. Úloha bude zahájena, jakmile nastane některá z událostí. V následující tabulce je uveden seznam událostí, které jsou k dispozici pro Windows a Linux.

Událost	Windows	Linux
Čas: Denně, Týdně, Měsíčně	+	+
Doba od dokončení poslední úspěšné zálohy v rámci stejného plánu zálohování (zadejte časový interval)	+	+
Přihlášení uživatele (každý uživatel, aktuální uživatel, zadat účet uživatele)	+	-
Odhlášení uživatele** (každý uživatel, aktuální uživatel, zadat účet uživatele) * Vypnutí není totéž jako odhlášení. Úloha při vypnutí systému nebude spuštěna.	+	-
Spuštění systému	+	+
Vypnutí systému	+	-
Událost v protokolu událostí systému Windows (určete parametry události)	+	-

Podmínka

Pouze pro operace zálohování můžete navíc k událostem určit podmínku nebo více podmínek. Jakmile dojde k některé z událostí, plánovač zkontroluje podmínku, a pokud je podmínka splněna, spustí úlohu. Pro povolení provedení úlohy při více podmínkách musí být splněny všechny podmínky současně. V následující tabulce je uveden seznam podmínek, které jsou k dispozici ve Windows a Linuxu.

Podmínka: spouštět úlohu pouze, pokud:	Windows	Linux
Uživatel je nečinný (spořič je spuštěn nebo je počítač uzamknut).	+	-
Hostitel umístění je dostupný.	+	+
Čas spuštění úlohy je v určeném časovém intervalu.	+	+
Všichni uživatelé jsou odhlášení.	+	-
Od dokončení poslední úspěšné zálohy v rámci stejného plánu zálohování uplynul určený časový interval.	+	+

Chování plánovače v případě, že událost nastane, ale podmínka (nebo více podmínek) není splněna, určuje možnost zálohování Podmínky pro spuštění úlohy (str. 125).

Co když

- **Co když nastane událost (a podmínka, pokud nějaká je, je splněna), zatímco předchozí úloha není dokončena?**
Událost bude ignorována.
- **Co když nastane událost, když plánovač čeká na podmínku požadovanou předchozí událostí?**
Událost bude ignorována.
- **Co když podmínka nebyla splněna velmi dlouhou dobu?**
Pokud se oddalování úlohy stává riskantní, můžete podmínku vynutit (například říci uživateli, aby se odhlásil) nebo spustit úlohu ručně. Chcete-li situaci zpracovat automaticky, můžete nastavit časový interval, po kterém se úloha spustí nezávisle na podmínce.

4.4.1 Denní plán

Denní plán se projeví v operačních systémech Windows a Linux.

Jak určit denní plán

V části **Plán** vyberte vhodný parametr:

Opakování: <...> dnů	Nastavte určitý počet dní, po jejichž uplynutí chcete, aby byla úloha spuštěna. Pokud například nastavíte možnost opakování každé 2 dny, úloha se spustí každý druhý den.
-----------------------------------	---

V části **Během dne spustit úlohu...** vyberte jednu z následujících možností:

Jednou v: <...>	Nastavte čas pro jednorázové spuštění úlohy.
Opakování: <...> Od: <...> Do: <...>	Nastavte počet spuštění úlohy v zadaném časovém intervalu. Například při nastavení frekvence úlohy na každou 1 hodinu od 10:00:00 do 22:00:00 umožňuje spuštění úlohy 13krát mezi 10. hodinou a 22. hodinou během jednoho dne.

V části **Platnost...** zadejte následující nastavení:

Od: <...>	Nastavte datum, kdy se plán zapne (datum platnosti). Jestliže políčko není zaškrtnuto, úloha bude spuštěna první den a v čase, který jste určili výše.
Do: <...>	Nastavte datum, kdy se plán vypne. Jestliže políčko není zaškrtnuto, úloha bude spuštěna na neurčitý počet dnů.

Pokud bylo vynecháno spuštění jedné nebo více úloh, protože byl počítač vypnutý, pokusí se software zálohu vytvořit při spuštění počítače. Pokud tuto dodatečnou zálohu nepotřebujete, zrušte zaškrtnutí políčka **Když je počítač vypnutý, spustit vynechané úlohy při spuštění**.

Pokročilá nastavení plánování (str. 88) jsou dostupná pouze pro počítače registrované na serveru pro správu aplikace Acronis Backup. Chcete-li určit tato nastavení, klikněte na příkaz **Změnit** v části **Pokročilá nastavení**.

Všechna provedená nastavení se zobrazí v poli **Výsledek** v dolní části okna.

Příklady

Jednoduchý denní plán

Tento plán spouští úlohu každý den v 18 hodin.

Parametry plánu se tedy nastaví následujícím způsobem.

1. Opakování: **1** den.

2. Jednou v: **18:00:00** .

3. Platnost:

Od: **nenastaveno**. Úloha bude spuštěna daný den, pokud byla vytvořena před 18. hodinou.

Jestliže jste vytvořili úlohu po 18. hodině, úloha bude poprvé spuštěna následující den v 18 hodin.

Do: **nenastaveno**. Úloha se bude provádět neurčitý počet dnů.

Plán Tříhodinový interval trvající tři měsíce

Tento plán spouští úlohu každé tři hodiny. Úloha se spouští v určité datum (řekněme 15. září 2009) a ukončí se po třech měsících.

Parametry plánu se tedy nastaví následujícím způsobem.

1. Opakování: **1** den.

2. Opakování: **3** hodiny

Od: **24:00:00** (půlnoc) Do: **21:00:00** – proto se úloha bude provádět osmkrát denně ve tříhodinovém časovém intervalu. Po posledním denním opakování ve 21 hodin se úloha znovu spustí od půlnoci další den.

3. Platnost:

Od: **15.9.2009**. Jestliže je 15. září 2009 aktuální datum vytvoření úlohy a řekněme, 13:15 je čas vytvoření úlohy, úloha bude spuštěna, až nastane nejbližší časový interval: v 15:00 hodin v našem příkladu.

Do: **15.12.2009**. Úloha bude provedena naposledy v toto datum, ale úloha samotná bude stále dostupná v zobrazení **Úlohy**.

Více denních plánů pro jednu úlohu

Existují některé případy, kdy můžete potřebovat spustit úlohu několikrát za den, případně i s různými časovými intervaly. V takových případech zvažte přidání více plánů k jedné úloze.

Předpokládejme například, že úlohu je nutné spustit každý třetí den pětkrát za den od 20. září 2009:

- nejprve v 8 hodin ráno,
- podruhé ve 12 hodin (v poledne),
- potřetí ve 3 hodiny odpoledne,
- počtvrté ve 5 hodin odpoledne,
- popáté v 7 hodin večer.

Zřejmou možností je přidání pěti jednoduchých plánů. Pokud se nad situací zamyslíte, můžete přijít na optimálnější způsob. Jak je vidět, časový interval mezi prvním a druhým opakováním úlohy je 4 hodiny, zatímco mezi třetím, čtvrtým a pátým jsou to 2 hodiny. V tomto případě je optimálním způsobem přidání dvou plánů k úloze.

První denní plán

1. Opakování: **3** dny.

2. Opakování: **4** hodiny.

Od: **08:00:00** Do: **12:00:00**.

3. Platnost:

Od: **09/20/2009**.

Do: **nenastaveno**.

Druhý denní plán

1. Opakování: **3** dny.
2. Opakování: **2** hodiny.
Od: **15:00:00** Do: **19:00:00**.
3. Platnost:
Od: **09/20/2009**.
Do: **nenastaveno**.

4.4.2 Týdenní plán

Týdenní plán se projeví v operačních systémech Windows a Linux.

Jak určit týdenní plán

V části **Plán** vyberte vhodný parametr:

Opakování: <...> týdnů v: <...>	Zadejte určitý počet týdnů a dny v týdnu, kdy chcete úlohu spouštět. Například při nastavení opakování každé 2 týdny v Po se bude úloha provádět každý druhý týden v pondělí.
--	---

V části **Během dne spustit úlohu...** vyberte jednu z následujících možností:

Jednou v: <...>	Nastavte čas pro jednorázové spuštění úlohy.
Opakování: <...> Od: <...> Do: <...>	Nastavte počet spuštění úlohy v zadaném časovém intervalu. Například při nastavení frekvence úlohy na každou 1 hodinu od 10:00:00 do 22:00:00 umožňuje spuštění úlohy 13krát mezi 10. hodinou a 22. hodinou během jednoho dne.

V části **Platnost...** zadejte následující nastavení:

Od: <...>	Nastavte datum, kdy se plán zapne (datum platnosti). Jestliže políčko není zaškrtnuto, úloha bude spuštěna první den a v čase, který jste určili výše.
Do: <...>	Nastavte datum, kdy se plán vypne. Jestliže políčko není zaškrtnuto, úloha bude spuštěna na neurčitý počet týdnů.

Pokud bylo vynecháno spuštění jedné nebo více úloh, protože byl počítač vypnutý, pokusí se software zálohu vytvořit při spuštění počítače. Pokud tuto dodatečnou zálohu nepotřebujete, zrušte zaškrtnutí políčka **Když je počítač vypnutý, spustit vynechané úlohy při spuštění**.

Pokročilá nastavení plánování (str. 88) jsou dostupná pouze pro počítače registrované na serveru pro správu aplikace Acronis Backup. Chcete-li určit tato nastavení, klikněte na příkaz **Změnit** v části **Pokročilá nastavení**.

Všechna provedená nastavení se zobrazí v poli **Výsledek** v dolní části okna.

Příklady

Plán Jeden den v týdnu

Spustit úlohu každý pátek ve 22:00 od určitého data (například 14.5.2009) a ukončit spuštění po 6 měsících.

Parametry plánu se tedy nastaví následujícím způsobem.

1. Opakování: **1** týden v: **Pá**.
2. Jednou v: **22:00:00**.

3. Platnost:

Od: **13.5.2009**. Úloha bude spuštěna první pátek ve 22 hodin.

Do: **13.11.2009**. Úloha bude provedena naposledy v toto datum, ale úloha samotná bude stále dostupná v zobrazení Úlohy i po tomto datu. (Jestliže by toto datum nebyl pátek, úloha by se naposledy provedla poslední pátek předcházející tomuto datu.)

Tento plán se často používá po vytvoření vlastního schématu zálohování. Plán Jeden den v týdnu je přidán do plných záloh, zatímco přírůstkové zálohy jsou naplánovány, aby se prováděly v pracovních dnech. Další informace naleznete v příkladu plné a přírůstkové zálohy spolu s vyčistěním v tématu Vlastní schéma zálohování (str. 65).

Plán Pracovní dny

Tento plán spouští úlohu každý týden v pracovní dny: od pondělí do pátku. V pracovní den se úloha spustí pouze jednou ve 21 hodin.

Parametry plánu se tedy nastaví následujícím způsobem.

1. Opakování: **1** týden v: **<Pracovní dny>** – zaškrtnutím políčka **<Pracovní dny>** automaticky vyberete odpovídající políčka (**Po, Út, St, Čt a Pá**) a ponecháte zbývající dvě beze změny.
2. Jednou v: **09:00:00 odp..**
3. Platnost:
Od: **prázdné**. Pokud jste úlohu vytvořili řekněme v pondělí v 11:30, bude spuštěna ve stejný den ve 21 hodin. Pokud jste ji vytvořili v pátek po 21. hodině, spustí se poprvé další nejbližší pracovní den (v našem příkladě pondělí) ve 21 hodin.

Datum ukončení: **prázdné**. Úloha bude restartována po neurčitý počet týdnů.

Tento plán se často používá po vytvoření vlastního schématu zálohování. Plán Pracovní dny je přidán do přírůstkových záloh, zatímco plné zálohy jsou naplánovány, aby se prováděly jeden den v týdnu. Další informace naleznete v příkladu plné a přírůstkové zálohy spolu s vyčistěním v tématu Vlastní schéma zálohování (str. 65).

Několik týdenních plánů pro jednu úlohu

V případě, že úloha potřebuje být spuštěna v jiných dnech v týdnu s jinými časovými intervaly, zvažte přidání vyhrazeného plánu pro každý požadovaný den v týdnu nebo na několik dní.

Například potřebujete úlohu, která má být spuštěna s následujícím plánem:

- Pondělí: dvakrát ve 24 hodin (poledne) a ve 21 hodin
- Úterý: každé 3 hodiny od 9 hodin do 21 hodin
- Středa: každé 3 hodiny od 9 hodin do 21 hodin
- Čtvrtek: každé 3 hodiny od 9 hodin do 21 hodin
- Pátek: dvakrát ve 24 hodin a ve 21 hodin (tj. stejně jako v pondělí)
- Sobota: jednou ve 21 hodin
- Neděle: jednou ve 21 hodin

Sloučením stejných časů mohou být následující tři plány přidány do úlohy:

První plán

1. Opakování: **1** týden v: **Po, Pá**.
2. Opakování: **9** hodin
Od: **24:00:00** Do: **21:00:00**.

3. Platnost:
Od: **nenastaveno.**
Do: **nenastaveno.**

Druhý plán

1. Každý **1** týden v: **Út, St, Čt.**
2. Každé **3** hodiny
Od **09:00:00** do **21:00:00.**
3. Platnost:
Od: **nenastaveno.**
Do: **nenastaveno.**

Třetí plán

1. Opakování: **1** týden v: **So, Ne.**
2. Jednou v: **21:00:00.**
3. Platnost:
Od: **nenastaveno.**
Do: **nenastaveno.**

4.4.3 Měsíční plán

Měsíční plán se projeví v operačních systémech Windows a Linux.

Jak určit měsíční plán

V části **Plán** vyberte vhodný parametr:

Měsíce: <...>	Vyberte určité měsíce, ve kterých chcete úlohu spustit.
Dny: <...>	Vyberte určité dny měsíce, ve kterých se má úloha spustit. Můžete také vybrat poslední den měsíce bez ohledu na skutečné datum.
Zapnout: <...> <...>	Vyberte určité dny z týdnů, ve kterých se má úloha spustit.

V části **Během dne spustit úlohu...** vyberte jednu z následujících možností:

Jednou v: <...>	Nastavte čas pro jednorázové spuštění úlohy.
Opakování: <...> Od: <...> Do: <...>	Nastavte počet spuštění úlohy v zadaném časovém intervalu. Například při nastavení frekvence úlohy na každou 1 hodinu od 10:00:00 do 22:00:00 umožňuje spuštění úlohy 13krát mezi 10. hodinou a 22. hodinou během jednoho dne.

V části **Platnost...** zadejte následující nastavení:

Od: <...>	Nastavte datum, kdy se plán zapne (datum platnosti). Jestliže políčko není zaškrtnuto, úloha bude spuštěna první den a v čase, který jste určili výše.
Do: <...>	Nastavte datum, kdy se plán vypne. Jestliže políčko není zaškrtnuto, úloha bude spuštěna na neurčitý počet měsíců.

Pokud bylo vynecháno spuštění jedné nebo více úloh, protože byl počítač vypnutý, pokusí se software zálohu vytvořit při spuštění počítače. Pokud tuto dodatečnou zálohu nepotřebujete, zrušte zaškrtnutí políčka **Když je počítač vypnutý, spustit vynechané úlohy při spuštění.**

Pokročilá nastavení plánování (str. 88) jsou dostupná pouze pro počítače registrované na serveru pro správu aplikace Acronis Backup. Chcete-li určit tato nastavení, klikněte na příkaz **Změnit** v části **Pokročilá nastavení**.

Všechna provedená nastavení se zobrazí v poli **Výsledek** v dolní části okna.

Příklady

Plán Poslední den každého měsíce

Spustíte úlohu ve 22 hodin poslední den každého měsíce.

Parametry plánu se tedy nastaví následujícím způsobem.

1. Měsíce: **<Všechny měsíce>**.
2. Dny: **Poslední**. Úloha bude spuštěna poslední den každého měsíce navzdory skutečnému datu.
3. Jednou v: **22:00:00**.
4. Platnost:
Od: **prázdné**.
Do: **prázdné**.

Tento plán se často používá po vytvoření vlastního schématu zálohování. Plán Poslední den každého měsíce je přidán do plných záloh, zatímco rozdílové zálohy jsou naplánovány, aby se prováděly jednou týdně a přírůstkové v pracovních dnech. Další informace naleznete v příkladu měsíčně plné, týdně rozdílové a denně přírůstkové zálohy spolu s vyčištěním v tématu Vlastní schéma zálohování (str. 65).

Plán Roční období

Tento plán spouští úlohu v pracovních dnech během podzimních ročních období 2009 a 2010 na severní polokouli. Během pracovního dne je úloha provedena každých 6 hodin od 00:00 hodin (půlnoci) do 18 hodin.

Parametry plánu se tedy nastaví následujícím způsobem.

1. Měsíce: **září, říjen, listopad**.
2. Zapnout: **<všechny> <pracovní dny>**.
3. Opakování: **6 hodin**.
Od: **12:00:00** Do: **18:00:00**.
4. Platnost:
Od: **30.8.2009**. Úloha bude skutečně spuštěna první pracovní den v září. Nastavením tohoto data se určí, že úloha musí být spuštěna v roce 2009.
Do: **1.12.2010**. Úloha bude ve skutečnosti končit poslední pracovní den v listopadu. Nastavením tohoto data se pouze určí, že úloha musí být zastavena v roce 2010, poté co končí na severní polokouli podzim.

Několik měsíčních plánů pro jednu úlohu

V případě, že úloha potřebuje být spuštěna v jiných dnech nebo týdnech s jinými časovými intervaly v závislosti na měsíci, zvažte přidání vyhrazeného plánu pro každý požadovaný měsíc nebo několik měsíců.

Předpokládejme, že úloha přejde v účinnost 1.11.2009.

- Během zimy na severní polokouli se úloha spustí jednou ve 22 hodin každý pracovní den.

- Během jara a podzimu na severní polokouli se úloha spustí každých 12 hodin ve všech pracovních dnech.
- Během léta se na severní polokouli úloha spustí každého prvního a patnáctého v každém měsíci ve 22 hodin.

Následující tři plány jsou přidány do úlohy.

První plán

1. Měsíce: **prosinec, leden, únor**.
2. Zapnout: **<všechny> <všechny pracovní dny>**.
3. Jednou v: **22:00:00**.
4. Platnost:
Od: **11/01/2009**.
Do: **nenastaveno**.

Druhý plán

1. Měsíce: **březen, duben, květen, září, říjen, listopad**.
2. Zapnout: **<všechny> <všechny pracovní dny>**.
3. Opakování: **12 hodin**
Od: **12:00:00** Do: **12:00:00**.
4. Platnost:
Od: **11/01/2009**.
Do: **nenastaveno**.

Třetí plán

1. Měsíce: **červen, červenec, srpen**.
2. Dny: **1, 15**.
3. Jednou v: **22:00:00**.
4. Platnost:
Od: **11/01/2009**.
Do: **nenastaveno**.

4.4.4 Při události v protokolu událostí systému Windows

Tento typ plánu platí pouze pro operační systémy Windows.

Je možné naplánovat úlohu zálohování tak, aby byla spuštěna v případě, že je v jednom z protokolů systému Windows (protokol Aplikace, Zabezpečení nebo Systém) zaznamenána určitá událost.

Je například možné nastavit plán zálohování tak, aby byla provedena nouzová plná záloha vašich dat, jakmile systém Windows zjistí, že hrozí havárie pevného disku.

Parametry

Název logu (protokolového souboru)

Určuje jméno logu. Vyberte název standardního protokolu (**Aplikace, Zabezpečení** nebo **Systém**) ze seznamu, nebo napište například: **Microsoft Office Sessions**

Zdroj události

Určuje zdroj události, který typicky indikuje program nebo součást systému, která způsobila událost - například: **disk**

Typ události

Určuje typ události: **Chyba**, **Upozornění**, **Informace**, **Úspěšný audit** nebo **Neúspěšný audit**.

ID události

Určuje číslo události, které typicky identifikuje konkrétní typ událostí mezi událostmi ze stejného zdroje.

Například, událost **Chyba** se Zdrojem události **disk** a Událost ID **7** se objeví, když Windows na disku objeví vadný blok, zatímco událost **Chyba** se Zdrojem události **disk** a Událost ID **15** se objeví, když disk ještě není připraven pro přístup.

Příklady

Nozová záloha při zjištění vadného bloku

Jeden nebo více špatných bloků, které se náhle objevily na pevném disku, obvykle indikují, že pevný disk brzy selže. Předpokládejme, že chcete vytvořit plán zálohování, který jakmile taková situace nastane, bude zálohovat data na pevném disku.

Když systém Windows na pevném disku detekuje špatný blok, je do protokolu **Systém** zaznamenána událost se zdrojem události **disk** a číslem události **7**, druh této události je **Chyba**.

Při vytváření plánu zadejte nebo vyberte v oblasti **Plán** následující pole:

- **Název logu:** Systém
- **Zdroj událostí:** Disk
- **Typ události:** Chyba
- **ID události:** 7

Důležité: Abyste zajistili, že taková úloha se dokončí přes existenci vadných bloků, musíte zajistit, aby úloha ignorovala vadné bloky. To provedete tak, že v **Možnostech zálohování** přejdete k položce **Zpracování chyb** a pak vyberte políčko **Ignorovat chybné sektory**.

Záloha před aktualizací v systému Vista

Předpokládejme, že chcete vytvořit plán zálohování, který bude automaticky provádět zálohování systému - např. zálohou svazku, kde jsou nainstalovány Windows - pokaždé, když se Windows chystá nainstalovat aktualizace.

Po stažení jedné nebo více aktualizací a naplánování jejich instalace operační systém Microsoft Windows Vista zaznamená událost se zdrojem události **Microsoft-Windows- WindowsUpdateClient** a číslem události **18** do protokolu **Systém**; typem události je **Informace**.

Při vytváření plánu zadejte nebo vyberte v oblasti **Plán** následující pole:

- **Název logu:** Systém
- **Zdroj událostí:** Microsoft-Windows-WindowsUpdateClient
- **Typ události:** Informace
- **ID události:** 18

Tip: Chcete-li nastavit podobný plán zálohování pro počítače se systémem Microsoft Windows XP, nahraďte text u položky **Zdroj události** s **Windows Update Agent** a zbývající pole nechte stejné.

Jak zobrazit události v Prohlížeči událostí

Jak otevřít protokol v Prohlížeči událostí

1. Klikněte na ploše nebo v nabídce **Start** pravým tlačítkem myši na položku **Počítač** a poté zvolte možnost **Spravovat**.
2. V konzole **Správa počítače** rozbalte nabídku **Systémové nástroje** a poté nabídku **Prohlížeč událostí**.
3. V **Prohlížeči událostí** klikněte na název protokolu, který chcete zobrazit, například na protokol **Aplikace**.

***Poznámka:** Protokol **Zabezpečení** je možné otevřít jen tehdy, pokud jste členem skupiny Administrators.*

Jak zobrazit vlastnosti události včetně zdroje události a čísla události

1. V **Prohlížeči událostí** klikněte na název protokolu, který chcete zobrazit, například na protokol **Aplikace**.

***Poznámka:** Protokol **Zabezpečení** je možné otevřít pouze jen tehdy, pokud jste členem skupiny Administrators.*

2. V seznamu událostí na pravém panelu dvakrát klikněte na název události, jejíž vlastnosti chcete zobrazit.
3. V dialogovém okně **Vlastnosti události** zobrazíte vlastnosti události, například zdroj události zobrazený v poli **Zdroj** a číslo události zobrazené v poli **ID události**.

Po skončení kliknutím na tlačítko **OK** zavřete dialogové okno **Vlastnosti události**.

4.4.5 Pokročilá nastavení plánování

Následující pokročilá nastavení jsou dostupná při nastavování denních, týdenních a měsíčních plánů v centralizovaném plánu zálohování.

Použití Wake-on-LAN

Pokud je tato možnost zapnuta, Server pro správu Acronis Backup bude pomocí funkce Wake-on-LAN spouštět vypnuté registrované počítače při naplánovaném spuštění zálohy, vyčištění nebo ověřování. Pokud tyto operace spouštíte ručně, funkce Wake-on-LAN nebude použita.

Pokud se úloha zálohování na každém počítači spustí s prodlevou (viz další nastavení), server pro správu spustí (probudí) počítače pomocí těchto prodlev.

Před použitím této možnosti zkontrolujte, zda máte povolenou funkci Wake-on-LAN v registrovaných počítačích. Konfigurace základních vstupních a výstupních systémů počítače (BIOS), konfigurace síťových adaptérů a konfigurace operačního systému musí dovolovat spuštění (probuzení) počítače z vypnutého stavu, jinak známého jako stav napájení S5 nebo G2.

Rozložit čas spuštění do časového rámce

Pokud je toto nastavení zapnuto, úloha zálohování v každém registrovaném počítači se spustí s určitým zpožděním od času spuštění nastaveného v plánu zálohování. To rozloží skutečné časy spuštění úloh v rámci časového intervalu.

Toto nastavení možná budete chtít použít při tvorbě centralizovaného plánu pro zálohování více počítačů do síťového umístění, abyste se vyhnuli nadměrnému zatížení sítě.

Rozsah hodnot prodlevy je od nuly po určenou maximální hodnotu a je určován dle zvolené metody rozložení. Hodnota zpoždění každého počítače se určí po nasazení plánu zálohování do počítače a zůstane stejná, dokud neupravíte plán zálohování a nezměníte maximální hodnotu zpoždění.

Podmínky, pokud nějaké jsou, budou v každém počítači kontrolovány během skutečného času spuštění.

Následující příklady ilustrují tato nastavení:

Příklad 1

Předpokládejme, že nasazujete centralizovaný plán zálohování s následujícím plánem do tří počítačů:

Spustit úlohu: **Denně**

Jednou v: **09:00:00**

Rozložit čas spuštění do časového rámce

Maximální prodleva: **1 Hod.**

Metoda rozložení: **Náhodně**

V tomto případě může být čas spuštění úlohy v každém počítači kdykoliv mezi 09:00:00 a 09:59:59 . Například:

První počítač: Každý den v 09:30:03

Druhý počítač: Každý den v 09:00:00

Třetí počítač: Každý den v 09:59:59

Příklad 2

Předpokládejme, že nasazujete centralizovaný plán zálohování s následujícím plánem do tří počítačů:

Spustit úlohu: **Denně**

Každé: **2 Hod.** Od: **09:00:00** Do: **11:00:00**

Rozložit čas spuštění do časového rámce

Maximální prodleva: **1 Hod.**

Metoda rozložení: **Náhodně**

V tomto případě může být čas prvního spuštění v každém počítači kdykoliv mezi 09:00:00 a 09:59:59 , interval mezi prvním a druhým spuštěním jsou přesně dvě hodiny. Například:

První počítač: Každý den v 09:30:03 a v 11:30:03

Druhý počítač: Každý den v 09:00:00 a v 11:00:00

Třetí počítač: Každý den v 09:59:59 a v 11:59:59

Jak specifikovat pokročilá nastavení

1. Připojte se k serveru pro správu a začněte vytvářet plán zálohování.
2. V poli **Jak zálohovat** vyberte schéma zálohování **Jednoduché**, **GFS (Grandfather-Father-Son)**, **Hanojská věž** nebo **Vlastní**.
3. Podle schématu zálohování proveďte jeden z následujících kroků:
 - U schématu zálohování **GFS (Grandfather-Father-Son)** klikněte na **Pokročilá nastavení**.
 - U schématu zálohování **Jednoduché**, **Hanojská věž** nebo **Vlastní**:
 - a. Kliknutím na **Naplánovat** vytvořte plán schématu.
 - b. Pod položkou **Spuštění úlohy** vyberte **Denně**, **Týdně** nebo **Měsíčně**.
 - c. V poli **Pokročilá nastavení** klikněte na **Změnit**.
4. Chcete-li povolit použití funkce Wake-on-LAN, zaškrtněte políčko **Použít Wake-on-LAN**.

5. Chcete-li rozložit časy spuštění centralizovaných úloh zálohování, zaškrtněte políčko **Rozložit čas spuštění do časového rámce** a pak určete maximální hodnotu prodlevy a metodu rozložení.

4.4.6 Podmínky

Pomocí podmínek obohatíte plánovač o další možnosti, které umožní spouštět úlohy zálohování podle určitých podmínek. Jakmile nastane daná událost (seznam dostupných událostí naleznete v tématu Plánování (str. 78)), plánovač zkontroluje zadanou podmínku a v případě její splnění spustí úlohu.

Podmínky jsou dostupné pouze za použití vlastního schématu zálohování (str. 65). Podmínky je možné nastavit zvlášť pro plné, přírůstkové i rozdílové zálohy.

Chování plánovače, když událost nastane, ale podmínka (nebo více podmínek) není splněna, určuje možnost zálohování **Podmínky pro spuštění úlohy** (str. 125). Zde můžete zadat, jak důležité jsou podmínky pro strategii zálohování:

- Podmínky jsou povinné – úlohy budou pozastaveny, dokud nebudou podmínky splněny.
- Podmínky mají přednost, ale spuštění úlohy má větší prioritu – pozastaví běh úlohy na daný časový úsek. Pokud časový limit vyprší a podmínky stále nebudou splněny, úloha se přesto spustí. S tímto nastavením si program automaticky poradí v situaci, kdy podmínky nejsou splněny příliš dlouho a další odklad zálohování není žádoucí.
- Na časech spuštění úlohy záleží – přeskočí úlohu zálohování, pokud nejsou v době plánovaného spuštění splněny podmínky. Přeskočení spuštění úlohy dává smysl v případech, kdy potřebujete zálohovat data v přesně určený čas, obzvláště pokud se jedná o relativně časté události.

Přidání více podmínek

Pokud jsou zadány dvě nebo více podmínek, zálohování začne pouze v případě, že budou všechny splněny.

4.4.6.1 Uživatel je nečinný

Platí pro: Windows

"Uživatel je nečinný" znamená, že na spravovaném počítači běží spořič nebo počítač je uzamčen.

Příklad:

Spustit úlohu zálohování na spravovaném počítači každý den ve 21 hodin, nejlépe, když je uživatel v nečinnosti. Pokud je uživatel aktivní po 23 hodině, spustit úlohu přesto.

- Akce: **Denně**, každých **1** dní; Jednou v: **21:00:00**.
- Podmínka: **Uživatel je nečinný**.
- Podmínky spuštění úlohy: **Čekat, než budou splněny podmínky**, Rozhodně spustit úlohu po **2** hodinách.

Výsledek

(1) Pokud bude uživatel nečinný před 21 hodinou, záloha se spustí ve 21 hodin.

(2) Pokud je uživatel nečinný mezi 21 a 23 hodinou, úloha se spustí okamžitě, když je uživatel nečinný.

(3) Pokud je uživatel po 23 hodině stále aktivní, záloha se spustí i přesto.

4.4.6.2 Hostitel umístění je dostupný.

Platí pro: *Windows, Linux*

„Hostitel umístění je dostupný“ znamená, že počítač, který je hostitelem cílového umístění pro ukládání záloh na síťovém disku, je k dispozici.

Příklad:

Zálohování dat do umístění v síti se provádí v pracovní dny ve 21:00 hodin. Pokud hostitel umístění není v té době dostupný (například kvůli údržbě), přeskočte zálohu a počkejte se spuštěním úlohy na další pracovní den. Je lepší, aby úloha zálohování vůbec nebyla spuštěna, než aby se nezdařila.

- Akce: **Týdně**, každý **1** týden v **<pracovní dny>**; jednou ve **21:00:00**.
- Podmínka: **Hostitel umístění je dostupný**.
- Podmínky spuštění úlohy: **Přeskočit spuštění úlohy**.

Výsledek

(1) Pokud je 21:00 hodin a hostitel umístění je dostupný, úloha zálohování začne v zadanou dobu.

(2) Pokud je 21:00 hodin a hostitel umístění není právě dostupný, úloha zálohování začne další pracovní den (jestliže bude hostitel umístění dostupný).

(3) Pokud hostitel umístění nebude nikdy dostupný v pracovní dny ve 21:00 hodin, úloha nebude spuštěna nikdy.

4.4.6.3 Přizpůsobení časovému intervalu

Platí pro: *Windows, Linux*

Omezuje čas spuštění úlohy zálohování na určitý interval.

Příklad

Společnost používá odlišné umístění na stejném úložišti připojeném k síti pro zálohování uživatelských dat a serverů. Pracovní den začíná v 8 hodin a končí v 17 hodin. Uživatelská data by se měla zálohovat, jakmile se uživatelé odhlásí, ale ne dříve než v 16:30 a nejpozději do 22 hodin. Každý den ve 23 hodin se zálohují firemní servery. Takže všechna uživatelská data by měla být zálohována nejlépe před tímto termínem, aby uvolnila zatížení sítě. Při zadání horního limitu 22 hodin se předpokládá, že zálohování uživatelských dat nebude trvat déle než jednu hodinu. Pokud je nějaký uživatel v určeném časovém intervalu stále přihlášen nebo se odhlásí kdykoliv jindy - nejsou zálohována data uživatelů, tj. vynechá se provedení úlohy.

- Akce: **Při odhlášení**, Následující uživatel: **Libovolný uživatel**.
- Podmínka: **Vyhovuje časovému intervalu**, od **16:30:00** do **22:00:00**.
- Podmínky spuštění úlohy: **Přeskočit provedení úlohy**.

Výsledek

(1) Pokud se uživatel odhlásí mezi 16:30:00 a 22 hodinou, úloha se spustí okamžitě po odhlášení uživatele.

(2) Pokud se uživatel odhlásí kdykoliv jindy, úloha bude vynechána.

Co když...

Co když je provedení úlohy naplánováno na určitou dobu a tato doba je mimo určený časový interval?

Například:

- Akce: **Denně**, Každých **1** dní; jednou v **15:00:00**.
- Podmínka: **Vyhovuje časovému intervalu**, od **18:00:00** do **23:59:59**.

V tomto případě závisí na podmínkách spuštění úlohy, zda a kdy bude spuštěna:

- Pokud jsou podmínky spuštění **Přeskočit provedení úlohy**, úloha se nikdy nespustí.
- Pokud jsou podmínky spuštění úlohy **Čekat, než budou splněny podmínky** a políčko **Rozhodně spustit úlohu po** je *prázdné*, úloha (na plánované spuštění na 15:00) se spustí v 18:00 - v době splnění podmínky.
- Pokud jsou podmínky spuštění úlohy **Čekat, než budou splněny podmínky** a políčko **Rozhodně spustit úlohu po** je *vybrané*, s například časem čekání **1 Hodina**, úloha (naplánovaná na 15:00) se spustí v 16:00 - v době ukončení doby čekání.

4.4.6.4 Odhlášený uživatel

Platí pro: Windows

Umožňuje úlohu zálohování pozdržet, dokud se všichni uživatelé na spravovaném počítači neodhlásí z Windows.

Příklad

Spustit zálohu ve 20:00 první a třetí pátek v každém měsíci, nejlépe, když jsou všichni uživatelé odhlášení. Pokud je jeden z uživatelů stále přihlášen ve 23 hodin, spustit úlohu přesto.

- Akce: **Měsíčně**, Měsíce: **<Všechny>**; V: **<První>**, **<Třetí>** **<Pátek>**; Jednou v **20:00:00**.
- Podmínka: **Odhlášený uživatel**.
- Podmínky spuštění úlohy: **Čekat, než budou splněny podmínky**, Rozhodně spustit úlohu po **3** hodinách.

Výsledek

(1) Pokud jsou všichni uživatelé v 20:00 odhlášení, úloha zálohování se spustí v 20:00.

(2) Pokud se poslední uživatel odhlásí mezi 21 a 23 hodinou, úloha se spustí okamžitě po odhlášení uživatele.

(3) Pokud je uživatel po 23 hodině stále přihlášen, záloha se přesto spustí.

4.4.6.5 Čas od poslední zálohy

Platí pro: Windows, Linux

Odloží zálohování na dobu, až od dokončení poslední úspěšné zálohy v rámci stejného plánu zálohování uplyne určený časový interval.

Příklad:

Spouštět úlohu zálohování při spuštění systému, ale jen když od poslední úspěšné zálohy uplynulo více jak 12 hodin

- Akce: **Při spuštění**, Spustit úlohu při spuštění počítače

- Podmínka: **Čas od poslední zálohy**, Čas od poslední zálohy: **12 h**
- Podmínky spuštění úlohy: **Čekat, než budou splněny podmínky**

Výsledek

(1) Jestliže je počítač restartován před uplynutím 12 hodin od dokončení poslední úspěšné zálohy, plánovač bude čekat, dokud neuplyne 12 hodin, a potom spustí úlohu.

(2) Jestliže je počítač restartován po uplynutí 12 hodin od dokončení poslední úspěšné zálohy, úloha zálohování se spustí okamžitě.

(3) Jestliže počítač nebude nikdy restartován, úloha se nikdy nespustí. V případě potřeby můžete zálohování spustit ručně v zobrazení **Plány a úlohy zálohování**.

4.5 Replikace a zachování záloh

Při tvorbě plánu zálohování (str. 51) zadáváte primární umístění záloh. Navíc je možné provést následující úkony:

- Replikovat (zkopírovat) každou zálohu do druhého umístění hned po vytvoření.
- Zachovat zálohy podle zadaných pravidel zachování a buď je přesunout do druhého umístění, nebo je odstranit.

Podobně můžete zkopírovat nebo přesunout zálohy z druhého umístění do třetího atd. Je podporováno až pět následných umístění (včetně primárního).

Poznámka: Funkce replikace nahrazuje a vylepšuje možnost **Dvojití umístění**, která byla dostupná v aplikaci Acronis Backup & Recovery 10.

Příklad. Provádíte zálohu do místní složky. Záloha se ihned zkopíruje do síťové složky. V původní místní složce bude záloha uložena jen jeden měsíc.

Tento příklad je na následujícím obrázku ilustruje.

Scénáře použití

- **Spolehlivá obnova po havárii** (str. 98)
Ukládejte zálohy jak na místě (pro okamžitou obnovu) tak na jiném místě (pro ochranu záloh při selhání místního úložiště nebo při přírodní katastrofě).
- **Zachování pouze posledních bodů obnovy** (str. 99)
Odstraněním starších záloh z rychlého úložiště podle pravidel zachování zabráníte přílišnému používání drahého místa úložiště.
- **Ochrana dat před přírodní pohromou pomocí služby Acronis Cloud Backup** (str. 99)
Replikujte archiv do cloudového úložiště přenesením pouze datových změn mimo pracovní dobu.
- **Snížení nákladů na uložení zálohovaných dat** (str. 100)

Ukládejte zálohy do rychlých úložišť, pokud je vysoká pravděpodobnost potřeby přístupu k zálohám. Potom zálohy přesuňte do levnějšího úložiště, kde budou uložena delší dobu. Díky tomu můžete splnit právní požadavky uchování dat.

- **Zálohování na pomalé zařízení v rámci omezeného okna zálohování** (str. 101)
Zálohujte přes noc do spravovaných rychlých úložišť a potom během dne nechte Uzel úložišť Acronis Backup přesunout zálohy na pásky.

Replikace a zachování ve schématech zálohování

V následující tabulce je zobrazena dostupnost pravidel replikace a zachování v různých schématech zálohování.

Schéma zálohování	Je možné kopírovat zálohy	Je možné přesouvat zálohy	Je možné odstraňovat zálohy
Ruční spuštění (str. 70)	Ano	Ne	Ne
Jednoduché (str. 61)	Ano	Ano	Ano
Grandfather-Father-Son (GFS) (str. 62)	Ano	Ne	Ano
Hanojská věž (str. 68)	Ano	Ne	Ano
Vlastní (str. 65)	Ano	Ano	Ano
Počáteční naplnění (str. 70)	Ne	Ne	Ne

Poznámky:

- Nastavení kopírování a přesunutí záloh ze stejného umístění zároveň není možné.
- Se zjednodušeným pojmenováním souborů záloh (str. 74) není dostupná ani replikace, ani použití pravidel zachování.

4.5.1 Podporovaná umístění

Zálohy můžete kopírovat nebo přesouvat z následujících umístění:

- místní složka na pevném disku,
- síťová složka,
- server FTP nebo SFTP,
- Uzel úložišť Acronis Backup,
- Acronis Secure Zone

Zálohy můžete kopírovat nebo přesouvat *do* následujících umístění:

- místní složka na pevném disku,
- síťová složka,
- server FTP nebo SFTP,
- Uzel úložišť Acronis Backup,
- páskové zařízení,
- úložiště Acronis Cloud Storage.
- vyměnitelné zařízení (str. 195) použité v režimu **Pevný disk**. (Režim vyměnitelného zařízení vyberete při tvorbě plánu zálohování.)

Zálohy, které byly zkopírovány nebo přesunuty do jiného umístění, nezávisí na zálohách, které zůstaly v původním umístění, a naopak. Data můžete obnovit z jakékoliv zálohy bez přístupu k jiným umístěním.

Omezení

- Kopírování nebo přesouvání záloh *na a* z optických disků (disky CD, DVD, Blu-ray) není podporováno.
- Kopírování nebo přesouvání záloh *do a* z vyměnitelných zařízení použitých v režimu **Vyměnitelné médium** není podporováno.
- Kopírování a přesouvání záloh z Uzlu úložišť Acronis Backup *do* místní složky není podporováno. Místní složka představuje složku v počítači s agentem, který zálohu vytvořil.
- Pásková zařízení a úložiště Acronis Cloud Storage mohou být pouze konečným umístěním. Další kopírování nebo přesouvání záloh z nich není možné.
- Stejně umístění nemůžete zadat více než jednou. Nemůžete například přesunout zálohu z jedné složky do jiné a potom zpět do původní.

Který počítač provádí operaci?

Kopírování, přesunutí nebo odstranění zálohy z jakéhokoliv umístění je spuštěno agentem, který vytvořil zálohu, a je provedeno:

- Agentem, pokud umístěním *není* spravované úložiště.
- Odpovídajícím uzlem úložišť, pokud umístěním *je* spravované úložiště. Kopírování nebo přesouvání zálohy ze spravovaného úložiště *do* cloudového úložiště se však provádí pomocí agenta, který zálohu vytvořil.

Jak vyplývá z popisu výše, operace může být provedena pouze v případě, že je počítač s agentem zapnut. Pokud je operace naplánována, použije se datum a čas tohoto počítače.

Kopírování a přesouvání záloh mezi spravovanými úložišti

Kopírování nebo přesouvání zálohy z jednoho spravovaného úložiště do jiného se provádí pomocí uzlu úložišť.

Pokud je cílové úložiště deduplikované úložiště (str. 416) (možná v jiném uzlu úložišť), zdrojový uzel úložišť odešle pouze ty bloky dat, které se nenacházejí v cílovém úložišti. Jinými slovy uzel úložišť provádí (podobně jako agent) deduplikaci ve zdroji (str. 232). To snižuje zatížení sítě při replikaci dat mezi geograficky oddělenými uzly úložišť.

4.5.2 Nastavení replikace záloh

Nastavení replikace záloh je dostupné při tvorbě plánu zálohování (str. 51).

- Chcete-li nastavit replikaci z primárního umístění, zaškrtněte políčko **Replikovat nově vytvořenou zálohu do jiného umístění**.
- Chcete-li nastavit replikaci z druhého a dalších umístění, zaškrtněte políčko **Replikovat zálohy do jiného umístění, jakmile se objeví v tomto umístění**.

Dále vyberte umístění, kam budou replikovány zálohy.

Pokud to dovoluje schéma zálohování, můžete dále zadat, kdy budou automaticky odstraněny zálohy z každého umístění.

Záloha se zreplicuje do dalšího umístění ihned, jakmile se objeví v předchozím umístění. Pokud předchozí zálohy nebyly replikovány (například došlo ke ztrátě síťového spojení), aplikace replikuje také všechny zálohy, které se objevily po poslední úspěšné replikaci.

4.5.3 Nastavení zachování záloh

Nastavit pravidla zachování pro zálohy můžete při tvorbě plánu zálohování (str. 51). Dostupná pravidla zachování závisí na vybraném schématu zálohování.

Použití pravidel zachování může být omezeno na možnost **Doba neaktivity replikace/vyčištění** (str. 122).

Jednoduché schéma

Každá záloha je uchována, dokud její věk nepřesáhne zadaný limit. Potom je odstraněna nebo přesunuta.

Chcete-li nastavit odstranění záloh, postupujte následovně:

- V okně **Pravidla zachování**, vyberte možnost **Odstranit zálohy starší než...** a potom zadejte čas zachování.

Chcete-li nastavit přesunutí záloh, postupujte následovně:

- V okně **Pravidla zachování** vyberte možnost **Přesunout zálohy starší než...** a potom zadejte čas zachování. Do pole **Kam zkopírovat/přesunout zálohy** zadejte umístění.

Pravidla zachování budou použita po vytvoření zálohy. Pro druhé a další umístění znamená vytvoření zálohy zkopírování nebo přesunutí zálohy z předchozího umístění.

Schéma Grandfather-Father-Son (GFS)

Zálohy každého typu (denní, týdenní a měsíční) se zachovávají po dobu zadanou v **zachování záloh** a potom jsou odstraněny.

Pravidla zachování budou použita po vytvoření zálohy. Použijí se postupně v primárním, sekundárním a všech dalších umístěních.

Schéma Hanojská věž

Každá záloha je zachována na základě její úrovně (str. 68) a potom odstraněna. Počet úrovní se zadává v poli **Počet úrovní**.

Pravidla zachování budou použita po vytvoření zálohy. Použijí se postupně v primárním, sekundárním a všech dalších umístěních.

Vlastní schéma

Každá záloha je zachována, dokud nejsou splněna zadaná pravidla. Potom je odstraněna nebo přesunuta.

Chcete-li nastavit odstranění záloh, postupujte následovně:

- V okně **Vyčistit archiv** vyberte možnost **Pomocí pravidel zachování**. V okně **Pravidla zachování** (str. 97) zvolte pravidla a zaškrtněte možnost **Pokud jsou zadané podmínky splněny: Odstranit nejstarší zálohy**.
- V okně **Použít pravidla zachování** zadejte, kdy se mají použít pravidla.

Chcete-li nastavit přesunutí záloh, postupujte následovně:

- V okně **Vyčistit archiv** vyberte možnost **Pomocí pravidel zachování**. V okně **Pravidla zachování** (str. 97) zvolte pravidla a zaškrtněte možnost **Pokud jsou zadané podmínky splněny: Přesunout nejstarší zálohy do jiného umístění**. Klikněte na tlačítko **OK** a potom zadejte umístění do pole **Kam zkopírovat/přesunout zálohy**.
- V okně **Použít pravidla zachování** zadejte, kdy se mají použít pravidla.

Můžete vybrat použití pravidel zachování před vytvořením zálohy, po vytvoření zálohy, podle plánu nebo tyto možnosti zkombinovat. Pro druhé a další umístění znamená vytvoření zálohy zkopírování nebo přesunutí zálohy z předchozího umístění.

4.5.4 Pravidla zachování pro vlastní schéma

V okně **Pravidla zachování** můžete vybrat, jak dlouho se budou ukládat zálohy v umístění a jestli je potom přesunout nebo odstranit.

Pravidla budou použita na všechny zálohy, které byly pořízeny na *určitém počítači* a vloženy do tohoto *určitého umístění* tímto *určitým plánem zálohování*. V aplikaci Acronis Backup se taková sada záloh označuje jako *archiv*.

Chcete-li nastavit pravidla zachování záloh, postupujte následovně:

1. Zvolte jednu z následujících možností (možnosti (a) a (b) se vzájemně vylučují):

- a. **Zálohy starší než... a/nebo Velikost archivu větší než...**

Zálohy budou uloženy, dokud se nesplní daná podmínka (nebo obě podmínky).

Poznámka: V deduplikovaném úložišti (str. 416) je většina všech zálohovaných dat uložena v datovém úložišti mimo archiv. Podmínka **Velikost archivu větší než** tudíž není účinná a nezobrazuje se.

Příklad:

Zálohy starší než 5 dnů

Velikost archivu větší než 100 GB

S tímto nastavením bude záloha uložena, dokud nebude starší než 5 dní *a* velikost archivu, ve kterém je obsažena, nepřesáhne 100 GB.

- b. **Počet záloh v archivu přesahuje...**

Pokud počet záloh přesáhne zadanou hodnotu, jedna nebo více nejstarších záloh bude přesunuta nebo odstraněna. Nejmenší hodnota je 1.

2. Vyberte, jestli chcete zálohy odstranit nebo je přesunout do jiného umístění, pokud budou splněny zadané podmínky.

Umístění, kam přesunout zálohy, budete moci zadat a nastavit pro něj pravidla zachování po kliknutí na tlačítko **OK**.

Odstranění poslední zálohy v archivu

Pravidla zachování jsou účinná, pokud archiv obsahuje více než jednu zálohu. To znamená, že bude zachována poslední záloha v archivu i v případě, že je zjištěno porušení pravidel zachování. Prosím, nepokoušejte se *před* zálohováním odstranit jedinou zálohu, kterou máte, aplikováním pravidel zachování. Tento přístup nebude fungovat. Pokud počítáte s rizikem ztráty poslední zálohy, použijte alternativní nastavení **Vyčistit archiv > Když při zálohování není dostatek místa** (str. 65).

Odstranění nebo přesunutí záloh se závislostmi

Chcete-li zobrazit tato nastavení, klikněte na možnost **Zobrazit pokročilá nastavení** v okně **Pravidla zachování**.

Pravidla zachování předpokládají odstranění nebo přesouvání některých záloh a ponechání ostatních. Co když archiv obsahuje přírůstkové nebo rozdílové zálohy, které závisí jedna na druhé a na plných zálohách, na kterých jsou založeny? Nemůžete například odstranit starou plnou zálohu a ponechat její přírůstkové „potomky“.

Pokud odstranění nebo přesun zálohy ovlivní další zálohy, použije se jedno z následujících pravidel:

- **Zachovat zálohu, dokud všechny závislé zálohy nejsou označeny k odstranění (přesunu)**

Zastaralá záloha (označená ikonou) bude zachována, dokud všechny zálohy na ní závislé nebudou zastaralé také. Poté bude celý řetězec odstraněn najednou během běžného vyčištění. Pokud zvolíte přesun zastaralých záloh do dalšího umístění, záloha tam bude zkopírována okamžitě. Pouze její odstranění z aktuálního umístění bude odloženo.

Tento režim zabraňuje potenciálně časově náročnému sloučení, ale vyžaduje místo navíc pro ukládání záloh, jejichž odstranění je odloženo. Velikost archivu, stáří nebo číslo zálohy může překročit zadané hodnoty.

Tento režim není dostupný pro úložiště Acronis Cloud Storage, když v něm kopírujete nebo přesouváte zálohy. V cloudovém úložišti jsou všechny zálohy přírůstkové kromě první zálohy archivu, která je vždy plná. Tento řetězec nemůže být celý odstraněn, protože nejnovější záloha se musí vždy zachovat.

- **Sloučit tyto zálohy**

Software sloučí zálohu, která má být odstraněna nebo přesunuta, při další závislé záloze. Například pravidla zachování požadují odstranění plné zálohy, ale zachování další přírůstkové. Zálohy budou zkombinovány do jediné plné zálohy, jejíž datum bude odpovídat přírůstkové záloze. Pokud je odstraněna přírůstková nebo rozdílová záloha uprostřed řetězce, výsledná záloha bude přírůstkového typu.

Tento režim zajišťuje, aby po každém vyčištění byly velikost archivu a stáří záloh v mezích, které zadáte. Sloučení však může trvat dlouho a spotřebovat spoustu systémových prostředků. Navíc potřebujete v úložišti místo navíc pro dočasné soubory vytvořené během sloučení.

Tento režim není dostupný, pokud vyberete pravidlo **Velikost archivu větší než** pro jakékoli umístění archivu kromě úložiště Acronis Cloud Storage.

Co potřebujete vědět o sloučení

Je třeba si uvědomit, že slučování je pouze metoda odstranění, ale není alternativou k odstranění. Výsledná záloha nebude obsahovat data, která byla obsažena v odstraněné záloze a chyběla v zachovaných přírůstkových nebo rozdílových zálohách.

4.5.5 Příklady použití

V tomto tématu naleznete příklady, jak replikovat zálohy a nastavit pro ně pravidla uchovávání.

4.5.5.1 Příklad 1. Replikace záloh do síťové složky

Představte si následující situaci:

- Chcete provádět ruční plnou zálohu počítače.
- Zálohy chcete ukládat v počítači v zóně Acronis Secure Zone (str. 191).
- Kopii záloh chcete ukládat v síťové složce.

V tomto případě vytvořte plán zálohování se schématem **Ruční spuštění**. Při tvorbě plánu zálohování zadejte zónu Acronis Secure Zone do pole **Umístění**, vyberte možnost **Plná** v poli **Typ zálohy**, zaškrtněte políčko **Replikovat nově vytvořenou zálohu do jiného umístění** a zadejte síťovou složku do pole **2. umístění**.

Výsledek:

- Svazky počítače nebo soubory můžete obnovit z místní zálohy dostupné pro čtení, která je uložena ve vyhrazené oblasti disku.
- Počítač můžete obnovit ze síťové složky, pokud selže pevný disk počítače.

4.5.5.2 Příklad 2. Omezení stáří a celkové velikosti uložených záloh

Představte si následující situaci:

- Chcete provádět týdenní plnou zálohu počítače.
- Chcete uchovat všechny zálohy, které nejsou starší než měsíc.
- Starší zálohy chcete zachovat, dokud celková velikost všech záloh zůstane nižší než 200 GB.

V tomto případě vytvořte plán zálohování se schématem **Vlastní**. Při tvorbě plánu zálohování zadejte týdenní plán pro plnou zálohu. V okně **Vyčistit archiv** vyberte možnost **Pomocí pravidel zachování**.

Klikněte na **Pravidla zachování**, zaškrtněte políčka **Zálohy starší než** a **Velikost archivu větší než** a zadejte popořadě **1 měsíc** a **200 GB**. V okně **Pokud jsou zadané podmínky splněny** vyberte možnost **Odstranit nejstarší zálohy**.

Klikněte na tlačítko **OK**. V okně **Použít pravidla zachování** zaškrtněte políčko **Po záloze**.

Výsledek:

- Zálohy, které nejsou starší než jeden měsíc, jsou uchovány nezávisle na jejich celkové velikosti.
- Zálohy, které jsou starší než jeden měsíc, jsou uchovány, pokud celková velikost všech záloh (starších i mladších) nepřesahuje 200 GB. Jinak software odstraní některé nebo všechny starší zálohy postupně od nejstarší.

4.5.5.3 Příklad 3. Replikace záloh do cloudového úložiště

Tento příklad předpokládá, že jste aktivovali předplatné zálohování do cloudu pro počítač, který zálohujete.

Následující situace předpokládá, že množství zálohovaných dat je relativně malé. Při provádění větších záloh si přečtěte část „Replikace velkého množství dat do cloudového úložiště“ dále v tomto tématu.

Představte si následující situaci:

- Chcete občas zálohovat počítač do místní složky.
- Kopii výsledného archivu uchovávat v jiném umístění v úložišti Acronis Cloud Storage.
- Bez ohledu na dobu spuštění zálohy chcete, aby replikace probíhala mimo pracovní dobu, kdy je zatížení připojení k internetu nižší.

V tomto případě vytvořte plán zálohování s požadovaným schématem. Při tvorbě tohoto plánu zálohování zadejte do pole **Umístění** místní složku. Zaškrtněte políčko **Replikovat nově vytvořenou zálohu do jiného umístění** a potom zadejte cloudové úložiště do pole **2. umístění**.

V části **Možnosti zálohy** přejděte k možnostem **Doba neaktivity replikace/vyčištění** (str. 122) a zadejte pracovní dobu (například od pondělí do pátku od 8:00 do 17:00).

Výsledek:

- Po spuštění plánu zálohování se data zálohují do místní složky.

- Pokud záloha skončí mimo pracovní dobu, replikace okamžitě začne. V opačném případě je odložena a začne až po konci pracovní doby.

Poznámka: V cloudovém úložišti budou druhá a další zálohy vždy přírůstkové bez ohledu na jejich typ v původním umístění. Tím se dosáhne efektivního využívání prostoru úložiště pro vaše předplatné zálohování do cloudu.

Replikace velkého množství dat do cloudového úložiště

Pokud chcete zálohovat 500 GB dat nebo více, můžete první zálohu do cloudového úložiště odeslat na fyzickém pevném disku. Tuto možnost nabízí služba počátečního naplnění, kterou můžete zakoupit spolu s předplatným zálohování do cloudu.

Služba počátečního naplnění nemusí být ve vaší oblasti dostupná. Další informace zobrazíte kliknutím sem: <http://kb.acronis.com/content/15118> (<http://kb.acronis.com/content/15118>).

Při následujících zálohách se do cloudového úložiště odešlou pouze změny původních dat, což nebude mít tak velký vliv na zatížení sítě.

V tomto případě vytvořte plán zálohování se schématem **Počáteční naplnění**. Při tvorbě tohoto plánu zálohování zadejte do pole **Umístění** místní složku. To může být složka na pevném disku, který odešlete. Podrobnosti naleznete v tématu Jak provést počáteční naplnění?.

Po odeslání pevného disku a změně stavu objednávky na **Odeslání dat bylo dokončeno** upravte plán zálohování. Změňte nastavení schématu zálohování, cílového umístění a replikace na hodnoty dříve popsané v tomto tématu.

Aktualizovaný plán zálohování vytvoří zálohy, které budou do cloudového úložiště replikovány mimo pracovní dobu.

4.5.5.4 Příklad 4. Přesunutí starších záloh na pásky

Představte si následující situaci:

- Chcete provádět denní zálohování počítače.
- Zálohy chcete ukládat místně po dobu jednoho týdne.
- Zálohy starší než jeden týden chcete přesunout na páskové zařízení.

Takový scénář se někdy označuje jako vícestupňové zálohování podle schématu D2D2T (disk-to-disk-to-tape).

V tomto případě vytvořte plán zálohování s **jednoduchým** schématem a denním plánem. (Všechny zálohy budou ve výchozím nastavení plné.) Při tvorbě plánu zálohování zadejte místní složku nebo zónu Acronis Secure Zone do pole **Umístění**. V **Pravidlech zachování** zaškrtněte možnost **Přesunout zálohy starší než 1 týden**. Potom zadejte páskové zařízení do pole **2. umístění**.

Zkontrolujte, že páskové zařízení je připraveno. Přípravné kroky jsou popsány v tématu Zálohování počítače do přímo připojeného páskového zařízení (str. 202).

Výsledek:

- Po dokončení zálohování zkontroluje agent zálohy, které je třeba přesunout.
- Agent přesune zálohy, které jsou starší než jeden týden, jejich zkopírováním na páskové zařízení a potom jejich odstraněním z původního umístění.
- Pásky se zálohami můžete vysunout a bezpečně je uložit na jiném místě. Jakmile vyberete data pro obnovu, aplikace Acronis Backup vás vyzve k zadání potřebných pásek.

4.5.5.5 Příklad 5. Zálohování na pásky v rámci omezeného okna zálohování

Tento příklad předpokládá, že používáte Acronis Backup Advanced.

Představte si následující situaci:

- Chcete zálohovat servery každý pracovní den po pracovní době.
- Chcete provádět měsíční plnou zálohu v jednom z pracovních dnů a částečné (přírůstkové nebo rozdílové) zálohy v dalších pracovních dnech.
- Zálohy chcete ukládat do knihovny pásek.
- Okno zálohování serverů je omezené, proto není možné zálohovat přímo na pásky.

V tomto případě nainstalujte Uzel úložišť Acronis Backup a vytvořte dvě spravovaná úložiště: jedno na pevném disku místního uzlu úložišť a další v místě připojené knihovně pásek.

Vytvořte centralizovaný plán zálohování pro všechny počítače se schématem **Grandfather-Father-Son (GFS)**. Při tvorbě plánu zálohování zadejte úložiště na pevném disku do pole **Umístění**. Pod položkou **Typ zálohy** vyberte možnost **Plná/přírůstková/rozdílová**.

Pro primární umístění vyberte v okně **Ponechat zálohy** zachování měsíčních záloh jeden měsíc (je nutné zrušit zaškrtnutí políčka **Zachovat natrvalo**). Takto bude úložiště sloužit jako přechodné dočasné úložiště záloh.

Zaškrtněte políčko **Replikovat nově vytvořenou zálohu do jiného umístění** a potom zadejte úložiště v páskové knihovně do pole **2. umístění**. Pro druhé umístění nastavte zachování měsíčních záloh natrvalo.

Výsledek:

- Agenti zálohují své počítače do úložiště na pevném disku.
- Uzel úložišť kopíruje zálohy na páskové zařízení. Nejsou použity žádné zdroje CPU počítačů.
- Zálohy na pevném disku nezůstávají déle než jeden měsíc. V knihovně pásek jsou měsíční zálohy zachovány trvale.

4.6 Jak vypnout katalogizaci záloh

Katalogizace zálohy přidá obsah zálohy do katalogu dat, jakmile je záloha vytvořena. Tento proces může být časově náročný, zejména v prostředích s velkým množstvím počítačů. Proto možná budete chtít vypnout katalogizaci v celém prostředí.

Úplné vypnutí katalogizace záloh

Tyto kroky lze provést v libovolném pořadí.

1. Upravte registr systému Windows (str. 412) na serveru pro správu.
2. Upravte registr systému Windows (str. 229) v uzlech úložišť.
3. [Ve spravovaných počítačích v doméně Active Directory] Načtěte šablonu pro správu Acronis (str. 398) na řadiči domény a konfiguruje nastavení **Katalogizace** v kategorii šablony **Acronis Backup Agent pro Windows** (str. 402).
4. [Ve spravovaných počítačích nezahrnutých v doméně Active Directory] Připojte konzolu ke každému počítači, přejděte k nabídce **Možnosti > Možnosti počítače** a konfiguruje možnost **Katalogizace záloh**.

4.7 Výchozí možnosti zálohování

Každý agent aplikace Acronis má své vlastní výchozí možnosti zálohování. Po nainstalování agenta mají možnosti přednastavené hodnoty, které jsou v dokumentaci označovány jako **výchozí**. Při vytváření plánu zálohování můžete buď použít výchozí možnosti, nebo přepsat výchozí možnosti vlastními hodnotami, který budou specifické pouze pro tento plán.

Také je možné přizpůsobit samotné výchozí hodnoty změnou jejich hodnot z předdefinovaných. Nová hodnota bude v tomto počítači implicitně použita na všechny později vytvořené plány zálohování.

Chcete-li zobrazit a změnit výchozí možnosti zálohování, připojte konzolu ke spravovanému počítači a v horní nabídce vyberte příkaz **Možnosti > Výchozí možnosti zálohování a obnovy > Výchozí možnosti zálohy**.

Dostupnost možností zálohování

Sada dostupných možností zálohování závisí na:

- prostředí, ve kterém agent funguje (Windows, Linux, spouštěcí médium)
- typu zálohovaných dat (disk, soubor),
- cíli zálohy (umístění v síti nebo místní disk),
- schématu zálohování (ruční spuštění nebo spuštění pomocí plánovače).

Následující tabulka shrnuje dostupnost možností zálohování.

	Agent pro Windows		Agent pro Linux		Spouštěcí médium (založené na Linuxu nebo PE)	
	Záloha disků	Záloha souborů	Záloha disků	Záloha souborů	Záloha disků	Záloha souborů
Další nastavení (str. 104):						
Požádat o první médium během zálohování na vyměnitelná média	Cíl: vyměnitelná média	Cíl: vyměnitelná média	Cíl: vyměnitelná média	Cíl: vyměnitelná média	Cíl: vyměnitelná média	Cíl: vyměnitelná média
Deduplikovat zálohu, pouze po přenosu do úložiště	Cíl: deduplikující se úložiště	Cíl: deduplikující se úložiště	Cíl: deduplikující se úložiště	Cíl: deduplikující se úložiště	Cíl: deduplikující se úložiště	Cíl: deduplikující se úložiště
Resetovat bit archivace	-	+	-	-	-	+
Po dokončení zálohování automaticky restartovat počítač	-	-	-	-	+	+
Zabezpečení archivu (str. 105) (heslo + šifrování)	+	+	+	+	+	+
Katalog záloh (str. 106)	+	+	+	+	-	-
Výkon zálohování:						
Priorita zálohování (str. 107)	+	+	+	+	-	-

	Agent pro Windows		Agent pro Linux		Spouštěcí médium (založené na Linuxu nebo PE)	
	Záloha disků	Záloha souborů	Záloha disků	Záloha souborů	Záloha disků	Záloha souborů
Rychlost zápisu na disk (str. 107)	Cíl: HDD	Cíl: HDD	Cíl: HDD	Cíl: HDD	Cíl: HDD	Cíl: HDD
Rychlost síťového připojení (str. 108)	Cíl: sdílená síťová složka	Cíl: sdílená síťová složka	Cíl: sdílená síťová složka	Cíl: sdílená síťová složka	Cíl: sdílená síťová složka	Cíl: sdílená síťová složka
Rozdělení zálohy (str. 108)	+	+	+	+	+	+
Úroveň komprimace (str. 109)	+	+	+	+	+	+
Plán pro obnovu po poškození (str. 110)	+	+	+	+	-	-
E-mailová upozornění (str. 111)	+	+	+	+	-	-
Zpracování chyb (str. 112):						
Při zpracování nezobrazovat zprávy a dialogová okna (tichý režim)	+	+	+	+	+	+
Pokud dojde k chybě, pokusit se znovu	+	+	+	+	+	+
Ignorovat chybné sektory	+	+	+	+	+	+
Sledování událostí:						
Protokol událostí systému Windows (str. 113)	+	+	-	-	-	-
SNMP (str. 113)	+	+	+	+	-	-
Rychlá přírůstková/rozdílová záloha (str. 114)	+	-	+	-	+	-
Snímky záloh na úrovni souborů (str. 114)	-	+	-	+	-	-
Úroveň zabezpečení souborů: (str. 115):						
Zachovat bezpečnostní nastavení souborů v archivech	-	+	-	-	-	-
V archivech uložit šifrované soubory v dešifrovaném stavu	-	+	-	-	-	-
Zachycování snímků LVM (str. 115)	-	-	+	-	-	-
Média se součástmi (str. 117)	Cíl: vyměnitelná média	Cíl: vyměnitelná média	Cíl: vyměnitelná média	Cíl: vyměnitelná média	-	-
Přípojný bod (str. 117)	-	+	-	-	-	-

	Agent pro Windows		Agent pro Linux		Spouštěcí médium (založené na Linuxu nebo PE)	
	Záloha disků	Záloha souborů	Záloha disků	Záloha souborů	Záloha disků	Záloha souborů
Snímek více svazků (str. 118)	+	+	-	-	-	-
Příkazy před/po záloze (str. 118)	+	+	+	+	Pouze PE	Pouze PE
Příkazy před/po získání dat (str. 120)	+	+	+	+	-	-
Doba neaktivity replikace/vyčištění (str. 122)	+	+	+	+	-	-
Zálohování sektor po sektoru (str. 122)	+	-	+	-	+	-
Správa pásek (str. 122)	Cíl: páska	Cíl: páska	Cíl: páska	Cíl: páska	Cíl: páska	Cíl: páska
Zpracování selhání úlohy (str. 124)	+	+	+	+	-	-
Podmínky spuštění úlohy (str. 125)	+	+	+	+	-	-
Služba Stínová kopie svazku (Volume Shadow Copy Service) (str. 126)	+	+	-	-	-	-

4.7.1 Další nastavení

Další nastavení pro operace zálohování můžete nastavit zaškrtnutím nebo zrušením zaškrtnutí následujících políček.

Požádat o první médium během zálohování na vyměnitelná média

Tato možnost má vliv pouze při zálohování na vyměnitelné médium.

Tato možnost určuje, zda se při zálohování na vyměnitelná média zobrazí výzva **Vložte první médium**.

Výchozí nastavení: **zakázáno**.

Když je tato možnost povolena, může být zálohování na vyměnitelné médium znemožněno, pokud je uživatel nedostupný, protože aplikace bude čekat na stisknutí tlačítka OK v okně s výzvou. Proto byste při plánování zálohování na vyměnitelné médium měli výzvu vypnout. Potom může úloha probíhat bez obsluhy, pokud je dostupné vyměnitelné médium (například vložené DVD).

Resetovat bit archivace

Tato možnost má vliv pouze u záloh na úrovni souborů v operačním systému Windows a u spouštěcích médií.

Výchozí nastavení: **zakázáno**.

V operačním systému Windows mají všechny soubory atribut **Soubor je připraven k archivaci**, který je dostupný pomocí příkazů **Soubor -> Vlastnosti -> Obecné -> Pokročilé -> Archivace a indexování**. Operační systém tento atribut, známý také jako archivační bit, nastaví vždy, když se soubor změní a aplikace pro zálohování jej mohou resetovat vždy, když je soubor zahrnutý do zálohy. Hodnotu archivačního bitu využívají různé aplikace, například databáze.

Když je zaškrtnuto políčko **Resetovat bit archivace**, Acronis Backup resetuje bity archivace všech zálohovaných souborů. Acronis Backup nepoužívá hodnotu bitu archivace. Při provádění přírůstkových nebo rozdílových záloh aplikace pomocí velikosti a data/času souboru určí, zda byl soubor od posledního uložení změněn.

Po dokončení zálohování automaticky restartovat počítač

Tato možnost je dostupná pouze při spuštění ze spouštěcího média.

Výchozí nastavení: **zakázáno**.

Když je tato možnost zapnuta, Acronis Backup po dokončení procesu zálohování restartuje počítač.

Pokud je například počítač spuštěn z pevného disku a ve výchozím nastavení zaškrtnete toto políčko, bude operace probíhat tak, že jakmile spouštěcí agent ukončí vytvoření zálohy, počítač bude restartován a spustí se operační systém.

Deduplikovat zálohu pouze po přenosu do úložiště (nededuplikovat ve zdroji)

Tato možnost je dostupná pouze v aplikaci Acronis Backup Advanced.

Tato možnost má vliv v operačních systémech Windows i Linux a u spouštěcího média, když je umístěním zálohy deduplikující se úložiště.

Výchozí nastavení: **zakázáno**.

Zapnutí této možnosti vypne deduplikaci záloh ve zdroji, což znamená, že deduplikace se bude provádět uzlem úložišť Acronis Backup až po uložení zálohy do úložiště (to se nazývá deduplikace v cíli).

Vypnutí deduplikace ve zdroji může vést k rychlejšímu procesu zálohování, ale k většímu zatížení sítě a většímu zatížení uzlu úložišť. Případná velikost zálohy v úložišti je nezávislá na tom, zda je deduplikace ve zdroji zapnuta.

Deduplikace ve zdroji a v cíli jsou popsány v tématu [Přehled deduplikace \(str. 231\)](#).

4.7.2 Zabezpečení archivu

Tato možnost platí pro operační systémy Windows a Linux i u zaváděcího média.

Tato možnost se projevuje u záloh na úrovni disku i u záloh na úrovni souborů.

Tato možnost určuje, zda bude archiv chráněn heslem a zda bude obsah archivu šifrován.

Tato možnost není dostupná, pokud archiv již obsahuje zálohy. Tato možnost nemusí být dostupná například:

- Pokud určíte jako cíl plánu zálohování existující archiv.
- Pokud upravíte plán zálohování, který již vytvořil zálohu.

Výchozí nastavení: **Vypnuto**.

Jak ochránit archiv před neoprávněným přístupem

1. Zaškrtněte políčko **Nastavit pro archiv heslo**.
2. Do pole **Zadejte heslo** napište heslo.
3. Zadejte heslo znovu do textového pole **Potvrďte heslo**.
4. Vyberte jednu z následujících možností:
 - **Nešifrovat** – archiv bude zabezpečen pouze heslem;
 - **AES 128** – archiv bude šifrován s využitím algoritmu AES (Advanced Standard Encryption) se 128bitovým klíčem;
 - **AES 192** – archiv bude šifrován s využitím algoritmu AES se 192bitovým klíčem;
 - **AES 256** – archiv bude šifrován s využitím algoritmu AES s 256bitovým klíčem.
5. Klikněte na tlačítko **OK**.

Šifrovací algoritmus AES pracuje v režimu zřetězení číselných bloků (CBC) a používá náhodně generovaný klíč s uživatelem definovanou velikostí 128, 192 nebo 256 bitů. Čím větší je klíč, tím déle bude aplikace trvat šifrování archivu a tím více budou zabezpečena vaše data.

Šifrovací klíč je pak šifrován s AES-256 pomocí hodnoty hashovací funkce SHA-256 hesla jako klíče. Samotné heslo není uloženo kdekoli na disku nebo v souboru zálohy; hash hesla se používá pro účely ověření. S tímto dvouúrovňovým zabezpečením jsou data chráněna před neautorizovaným přístupem, ale obnovení ztraceného hesla není možné.

4.7.3 Katalogizace záloh

Katalogizace zálohy přidá obsah zálohy do katalogu dat. Pomocí katalogu dat můžete jednoduše najít potřebnou verzi dat a vybrat ji pro obnovu.

Možnost **Katalogizace záloh** definuje, jestli budou zálohy rychle nebo plně katalogizovány hned po vytvoření.

Tato možnost se projeví pouze v případě, že je v zálohovaném počítači nebo v uzlu úložišť (str. 229) zapnuta katalogizace záloh.

Výchozí nastavení: **Úplná katalogizace**.

Pokud vyberete možnost **Úplná katalogizace**, obsah zálohy se katalogizuje co nejpodrobněji. To znamená, že v katalogu budou zobrazena následující data:

- Disky, svazky, soubory a složky pro zálohu na úrovni disku.
- Soubory a složky pro zálohu na úrovni souborů.
- Databáze nebo skupiny úložišť a poštovní schránky (vždy), složky a e-maily (podle nastavení možnosti **kolekce metadat aplikace Microsoft Exchange**) pro zálohu na úrovni databáze Exchange.
- Poštovní schránky, složky a e-maily pro zálohu Exchange na úrovni poštovních schránek.

Pokud úplná katalogizace ovlivňuje výkon spravovaného počítače nebo je časové okno zálohování příliš úzké, můžete vybrat možnost **Rychlá katalogizace**. V katalogu budou zobrazena následující data:

- Pouze disky a svazky pro zálohu na úrovni disku.
- Nic pro zálohu na úrovni souborů.
- Pouze databáze nebo skupiny úložišť a poštovní schránky pro zálohu na úrovni databáze Exchange.

- Pouze poštovní schránky pro zálohu Exchange na úrovni poštovních schránek.

Celý obsah již vytvořených záloh můžete přidat do katalogu ručním spuštěním úplné katalogizace, až to bude vhodné.

Poznámka pro uživatele Acronis Backup Advanced pro virtuální prostředí: Při zálohování do nespravovaného úložiště (kromě místně připojeného úložiště) bude Agent pro VMware (Virtual Appliance) vždy provádět **rychlou katalogizaci**. Úplnou katalogizaci úložiště lze spustit ručně ze serveru pro správu.

Další informace o katalogu dat naleznete v tématu Katalog dat (str. 133).

4.7.4 Výkon zálohování

Tuto skupinu možností použijte, chcete-li určit množství síťových a systémových prostředků přidělených pro proces zálohování.

Možnosti výkonu zálohování mohou mít větší či menší vliv na rychlost procesu zálohování. Tento vliv závisí na celkové konfiguraci systému a fyzických vlastnostech zařízení, na kterém nebo na které je záloha prováděna.

4.7.4.1 Priorita zálohování

Tato možnost je účinná v operačním systému Windows a Linux.

Priorita procesu běžícího v systému určuje množství CPU a systémových zdrojů poskytnutých procesu. Snížením priority zálohy uvolníte více zdrojů pro další aplikace. Zvýšení priority zálohování může zrychlit proces zálohování žádostí, aby operační systém přidělil zálohovací aplikaci více zdrojů, například procesor. Výsledek ovšem závisí na celkovém zatížení procesoru a dalších faktorech, například rychlosti čtení/zápisu disku nebo síťovém provozu.

Výchozí nastavení: **Nízká**.

Jak určit prioritu procesu zálohování

Vyberte jednu z následujících možností:

- **Nízká** – Tuto hodnotu použijte, pokud chcete minimalizovat prostředky využívané procesem zálohování a ponechat více prostředků ostatním procesům spuštěným v počítači.
- **Normální** – Tuto hodnotu použijte, pokud chcete proces zálohování nechat spuštěný normální rychlostí a přidělit ostatním procesům stejné prostředky.
- **Vysoká** – Tuto hodnotu použijte, chcete-li maximalizovat rychlost procesu zálohování odebráním prostředků ostatním procesům.

4.7.4.2 Rychlost zápisu na disk

Tato možnost se projeví v operačním systému Windows a Linux i u spouštěcího média.

Tato možnost je dostupná v případě, že jako cíl zálohování vyberete vnitřní pevný disk zálohovaného počítače.

Zálohování na interní pevný disk (například do Acronis Secure Zone) může zpomalit výkon operačního systému a aplikací, protože se na disk zapisuje velké množství dat. Využití pevného disku procesem zálohování lze omezit na požadovanou úroveň.

Výchozí nastavení: **Maximální**.

Jak nastavit požadovanou rychlost zápisu na pevný disk pro zálohování

Provedte jeden z následujících postupů:

- Klikněte na možnost **Rychlost zápisu určená jako procenta maximální rychlosti cílového pevného disku** a potom přetáhněte posuvník nebo v příslušném poli zadejte procenta.
- Klikněte na možnost **Rychlost zápisu udaná v kilobajtech za sekundu** a zadejte rychlost zápisu v kilobajtech za sekundu.

4.7.4.3 Rychlost síťového připojení

Tato možnost se projeví v operačním systému Windows a Linux i u spouštěcího média.

Tato možnost je k dispozici v případě, že umístění v síti (sdílená složka, spravované úložiště nebo FTP server) je vybráno jako cílové umístění zálohy.

Tato možnost určuje šířku pásma síťového připojení přidělenou pro přenos zálohovaných dat.

Ve výchozím nastavení je rychlost nastavena na maximum, tj. software využívá celou šířku pásma sítě, jakou může získat pro přenos zálohujících se dat. Tuto možnost použijte k vyhrazení části pásma sítě dalším aktivitám.

Výchozí nastavení: **Maximální**.

Jak nastavit rychlost připojení k síti pro zálohování

Provedte jeden z následujících úkonů:

- Klikněte na položku **Přenosová rychlost určená jako procenta odhadované maximální rychlosti připojení k síti** a pak přetáhněte posuvník nebo do příslušného pole zadejte procenta.
- Klikněte na položku **Rychlost přenosu udaná v kilobajtech za sekundu** a zadejte limit rychlosti přenosu zálohujících se dat v kilobajtech za sekundu.

4.7.5 Dělení zálohy

Tato možnost se projeví v operačním systému Windows a Linux i u spouštěcího média.

Tato možnost nemá vliv, pokud je cílem zálohy spravované úložiště nebo úložiště Acronis Cloud Storage.

Možnost určuje, jak lze zálohu rozdělit.

Výchozí nastavení: **Automaticky**

K dispozici jsou následující nastavení.

Automaticky

S tímto nastavením bude aplikace Acronis Backup postupovat následovně.

- **Při zálohování na pevný disk nebo na síťové úložiště:**
Jeden soubor zálohy se vytvoří, pokud systém souborů cílového disku podporuje odhadovanou velikost souboru.
Pokud systém souborů cílového disku nepodporuje odhadovanou velikost souboru, záloha se automaticky rozdělí do několika souborů. To se může stát například při umístění zálohy do systému souborů FAT16 a FAT32, které mají omezení velikosti souboru 4 GB.

Jestliže na cílovém disku není při vytvoření zálohy dostatek místa, úloha se přepne do stavu **Vyžadující zásah uživatele**. Máte možnost uvolnit další místo a operaci opakovat. Pokud tak učiníte, výsledná záloha bude rozdělena do částí vytvořených před a po pokusu o zálohování.

- **Při zálohování na vyměnitelné médium** (CD, DVD, Blu-ray disky, samostatná pásková jednotka, jednotka RDX nebo USB použitá v režimu vyměnitelné zařízení (str. 195)):

Stav úlohy se změní na **Vyžadující zásah uživatele** a zobrazí se požadavek na nové médium v případě, že je předchozí plné.

- **Při zálohování na server FTP:**

Záloha se automaticky rozdělí do souborů o velikosti maximálně 2 GB. K rozdělení je potřeba povolit obnovení dat přímo ze serveru FTP.

- **Při zálohování na server SFTP:**

Vytvoří se jedna záloha. Pokud při vytvoření zálohy v cílovém úložišti není dostatek místa, úloha se nezdaří.

Při replikaci nebo přesunu zálohy (str. 93) do jiných umístění se použijí tato pravidla nezávisle pro každé umístění.

Příklad.

Předpokládejme, že primární umístění pro zálohu o velikosti 3GB je pevný disk, druhé umístění je server FTP a třetí umístění je síťové úložiště. V takovém případě se zálohy uloží jako jeden soubor do primárního umístění, jako dva soubory do druhého umístění a znovu jako jeden soubor do třetího umístění.

Pevná velikost

Zadejte požadovanou velikost souboru nebo ji vyberte v rozbalovacím seznamu. Záloha se poté rozdělí do více souborů o zadané velikosti. To je užitečné při tvorbě zálohy, kterou chcete později vypálit na více disků CD nebo DVD. Také můžete rozdělit zálohu na soubory o velikosti 2 GB, jestliže zálohujete na pevný disk, ale později plánujete ručně zkopírovat zálohu na server FTP.

4.7.6 Úroveň komprese

Tato volba se projeví v operačním systému Windows a Linux i u zaváděcího média.

Tato možnost určuje úroveň komprimace, která se použije na zálohovaná data.

Přednastaveno je: **Normální**.

Optimální úroveň komprese dat závisí na typu dat, která jsou zálohována. Například ani maximální komprese nesníží významně velikost souboru zálohy, pokud obsahuje zkomprimované soubory jako jsou .jpg, .pdf nebo .mp3. Nicméně formáty souboru jako jsou .doc nebo .xls se budou komprimovat dobře.

Jak zadat úroveň komprimace

Vyberte jednu z následujících možností:

- **Žádná** – data budou kopírována jak jsou, bez jakékoli komprimace. Velikost výsledné zálohy bude maximální.
- **Normální** – doporučeno ve většině případů.
- **Vysoká** – výsledná velikost typické zálohy bude menší než u úrovně **Normální**.

- **Maximální** – data budou komprimována, jak je jen možné. Doba zálohování bude maximální. Při zálohování na vyměnitelná média můžete vybrat maximální kompresi, aby byl snížen počet požadovaných prázdných disků.

4.7.7 Plán pro obnovu po poškození (DRP)

Tato možnost má vliv v systémech Windows a Linux, ale nelze ji použít na spouštěcí média.

Tato možnost není dostupná pro zálohování na úrovni souborů.

Plán pro obnovu po poškození (DRP) obsahuje seznam zálohovaných datových položek a podrobné pokyny, které uživatelé provedou procesem obnovy těchto položek ze zálohy.

Po první úspěšné záloze provedené zálohovacím plánem se vytvoří DRP. Pokud je zapnutá možnost **Odesílat plány obnovy po havárii**, DRP se odešle e-mailem uživatelům definovaným v seznamu. Jestliže je zapnuta možnost **Uložit DRP jako soubor**, DRP se uloží jako soubor do určeného umístění. DRP se vytvoří znovu v následujících případech:

- Plán zálohování byl upraven tak, že se změnilly parametry DRP.
- Záloha obsahuje nové datové položky nebo neobsahuje dříve zálohované položky. (To se nevztahuje na datové položky, například soubory nebo složky.)

Pokud je pomocí plánu zálohování chráněno více počítačů, vytvoří se zvláštní plán DRP pro každý počítač. Jako umístění k uložení DRP můžete určit místní složku (pokud jste připojeni přímo ke spravovanému počítači), síťovou složku, server FTP nebo SFTP.

DRP a příkazy po zálohování

Všimněte si, že se DRP automaticky nezmění, pokud příkazy po zálohování v plánu zálohování zkopírují nebo přesunou zálohy z původního umístění. DRP ukazuje pouze na umístění zadaná v plánu zálohování.

Přidání informací do šablony DRP

Do šablony DRP můžete přidat další informace, pokud dobře rozumíte formátu XML a HTML. Výchozí cesty k šabloně DRP jsou:

- `%ProgramFiles%\Acronis\BackupAndRecovery\drp.xml` – v 32bitovém systému Windows
- `%ProgramFiles(x86)%\Acronis\BackupAndRecovery\drp.xml` – v 64bitovém systému Windows
- `/usr/lib/Acronis/CommandLineTool` – v systému Linux

Nastavení odesílání plánů DRP:

1. Zaškrtněte políčko **Odesílat plány pro obnovu po poškození**.
2. Do textového pole **E-mailová adresa** zadejte e-mailovou adresu. Zadat lze více e-mailových adres oddělených středníkem.
3. [Nepovinné] V případě potřeby změňte výchozí hodnotu pole **Předmět**.
Pokud zálohujete více počítačů pomocí jednoho centralizovaného plánu zálohování a chcete, aby každý uživatel počítač obdržel samostatný email DRP pouze o jeho/jejím počítači:
 - a. Název konkrétního počítače do předmětu e-mailu přidáte pomocí proměnné `%MachineName%`.
 - b. Nastavte poštovní server nebo klient tak, aby filtroval nebo přeposílal emaily pomocí pole **Předmět**.
4. Zadejte parametry přístupu k serveru SMTP. Podrobnější informace naleznete v tématu E-mailová upozornění (str. 161).

5. [Nepovinné] Kliknutím na položku **Zaslat testovací e-mailovou zprávu** zkontrolujte, zda je nastavení správné.

Jak nastavit ukládání DRP jako souborů:

1. Zaškrtněte políčko **Uložit DRP jako soubor**.
2. Kliknutím na tlačítko **Procházet** zadejte umístění souborů DRP.

4.7.8 E-mailová upozornění

Tato možnost je účinná v operačních systémech Windows i Linux.

Tato možnost není k dispozici při spuštění ze spouštěcího média.

Tato možnost umožňuje dostávat upozornění e-mailem o úspěšném dokončení úlohy zálohování, jejím nezdaru nebo potřebě zásahu uživatele.

Výchozí nastavení: **zakázáno**.

Jak nastavit upozornění emailem

1. Upozornění zapnete zaškrtnutím políčka **Zasílat e-mailová upozornění**.
2. Pod položkou **Zasílat e-mailová upozornění** zaškrtněte některá z následujících políček:
 - **Při úspěšném dokončení zálohy**
 - **Při selhání zálohy**
 - **Při nutnosti uživatelské interakce**
3. Pokud chcete, aby e-mailové upozornění obsahovalo položky protokolu operace, zaškrtněte políčko **Přidat k upozornění úplný protokol**.
4. Do textového pole **E-mailové adresy** zadejte cílové e-mailové adresy. Je možné zadat více adres oddělených středníky.
5. Do pole **Předmět** zadejte předmět upozornění.

Předmět může obsahovat obyčejný text a jednu nebo více proměnných. V přijatých e-mailových zprávách je každá proměnná nahrazena její hodnotou v čase provedení úkolu. Podporovány jsou následující proměnné:

 - **%description%**

V počítači se systémem Windows bude proměnná **%description%** nahrazena textem, který je zadán v poli **Popis počítače** tohoto počítače. Chcete-li zadat tento text, přejděte do **Ovládací panely > Systém** nebo spusťte následující příkaz jako správce:

```
net config server /srvcomment:<text>
```

V počítači se systémem Linux bude proměnná **%description%** nahrazena prázdným řetězcem („“).
 - **%subject%**

Proměnná **%subject%** bude nahrazena následujícím výrazem: *Úloha <název úlohy> <výsledek úlohy> v počítači <název počítače>*.
6. Do pole **Server SMTP** zadejte název serveru odchozí pošty (SMTP).
7. Do pole **Port** zadejte port serveru odchozí pošty (SMTP). Ve výchozím nastavení je to port **25**.
8. Pokud server odchozí pošty vyžaduje ověření, zadejte do polí **Uživatelské jméno** a **Heslo** údaje e-mailového účtu odesílatele.

Pokud server SMTP nevyžaduje ověřování, ponechte pole **Uživatelské jméno** a **Heslo** prázdná. Jestliže si nejste jisti, zda server SMTP vyžaduje ověření, kontaktujte správce sítě nebo poskytovatele e-mailových služeb.

9. Kliknutím na možnost **Další parametry e-mailu...** nakonfigurujte další následující parametry e-mailu:
 - a. **Od** – zadejte jméno odesílatele. Pokud toto pole necháte prázdné, bude ve zprávách v poli **Od** e-mailová adresa odesílatele.
 - b. **Použit šifrování** – je možné zvolit šifrované připojení k poštovnímu serveru. K dispozici je výběr mezi typy šifrování SSL a TLS.
 - c. Někteří internetoví poskytovatelé vyžadují před odesláním čehokoliv přihlášení k serveru příchozí pošty. V tomto případě zaškrtnutím políčka **Přihlásit se k serveru příchozí pošty** povolte server POP a proveďte jeho nastavení:
 - **Server příchozí pošty (POP)** – zadejte název serveru POP.
 - **Port** – nastavte port serveru POP. Ve výchozím nastavení je tento port nastaven na hodnotu **110**.
 - Zadejte **uživatelské jméno** a **heslo** serveru příchozí pošty.
 - d. Klikněte na tlačítko **OK**.
10. Kliknutím na položku **Odeslat testovací e-mailovou zprávu** zkontrolujte, zda e-mailová upozornění fungují se zadaným nastavením správně.

4.7.9 Zpracování chyb

Tyto možnosti mají vliv v operačním systému Windows a Linux a u spouštěcích médií.

Umožňují určit, jak se mají zpracovat chyby, které se mohou vyskytnout během zálohování.

Při zpracování nezobrazovat zprávy a dialogová okna (tichý režim)

Výchozí nastavení: **zakázáno**.

S povoleným tichým režimem bude aplikace automaticky zpracovávat situace vyžadující zásah uživatele (kromě zpracování vadných sektorů, jenž je definováno jako samostatná možnost). Když operace nemůže bez zásahu uživatele pokračovat, nezdaří se. Podrobnosti o operaci včetně případných chyb lze nalézt v protokolu operace.

Pokud dojde k chybě, pokusit se znovu

Výchozí nastavení: **povoleno**. **Počet pokusů: 30**. **Intervaly mezi pokusy: 30 sekund**.

Když dojde k opravitelné chybě, aplikace se znovu pokusí provést neúspěšnou operaci. Je možné nastavit interval a počet pokusů. Pokusy budou ukončeny, jakmile se operace zdaří nebo dojde k vykonání zadaného počtu pokusů, podle toho, co nastane dříve.

Například pokud umístění zálohy v síti není k dispozici nebo není dosažitelné, aplikace se bude pokoušet o přístup k tomuto umístění každých 30 sekund, ale ne více než 5krát. Pokusy budou zastaveny, jakmile se obnoví spojení nebo bude dosaženo zadaného počtu pokusů, v závislosti na tom, co se nastane dříve.

*Pokud je jako primární, sekundární nebo další umístění zálohy vybráno úložiště Acronis Cloud Storage, tato možnost je automaticky nastavena na **Povoleno**. **Počet pokusů: 300**, bez ohledu na výchozí hodnotu.*

Ignorovat chybné sektory

Výchozí nastavení: **zakázáno**.

Když je tato možnost vypnuta, zobrazí aplikace okno vždy, když narazí na chybný sektor, a zobrazí dotaz, zda chce pokračovat nebo zastavit proces zálohování. Chcete-li zálohováním zachránit důležité

informace z rychle se poškozujícího disku, zapněte ignorování chybných sektorů. Zbytek dat se zálohuje a vy budete moci připojit výslednou zálohu disku a extrahovat platné soubory na jiný disk.

4.7.10 Sledování událostí

Je možné duplikovat události protokolu událostí operací zálohování prováděné ve spravovaném počítači v protokolu událostí aplikací systému Windows nebo události zasílat určitým správcům SNMP.

4.7.10.1 SNMP upozornění

Tato možnost je účinná v operačních systémech Windows i Linux.

Tato možnost není k dispozici při spuštění ze spouštěcího média.

Tato možnost určuje, zda mají agenti fungující ve spravovaném počítači posílat vlastní protokol událostí operací zálohování určeným správcům SNMP (Simple Network Management Protocol). Můžete si vybrat, které typy události mají být zasílány.

Další informace o použití SNMP s aplikací Acronis Backup naleznete v tématu Podpora pro SNMP (str. 49).

Výchozí nastavení: **Použit nastavení určena v možnostech počítače.**

Jak zvolit odesílání událostí operací zálohování na správce SNMP:

Vyberte si jednu z následujících možností:

- **Použit nastavení určena v možnostech počítače** – využívá nastavení určená pro počítač. Více informací viz Možnosti počítače.
- **Zasílat SNMP upozornění individuálně pro události operací zálohování** – zasílání události operací zálohování určeným správcům SNMP.
 - **Typy událostí, které se mají odesílat** - vyberte typy událostí, které se mají odesílat: **Všechny události, Chyby a varování** nebo **Pouze chyby**.
 - **Název serveru/IP** - zadejte název nebo IP adresu hostitele, na kterém je spuštěna aplikace pro správu SNMP, kam se budou zprávy odesílat.
 - **Komunita** - zadejte název komunity SNMP, do které patří hostitel provozující aplikaci pro správu SNMP i odesílající počítač. Typická komunita je „veřejná“.

Chcete-li zkontrolovat správnost nastavení, klikněte na **Zaslat zkušební zprávu**.

- **Neodesílat SNMP upozornění** – vypnutí zasílání záznamů událostí operací zálohování správcům SNMP.

4.7.10.2 Protokol událostí systému Windows

Tato možnost je účinná pouze v operačních systémech Windows.

Tato možnost není k dispozici při běhu ze zaváděcího média.

Tato volba určuje, zda má agent fungující na spravovaném počítači zaznamenávat události operací zálohování do protokolu událostí aplikací systému Windows (chcete-li jej zobrazit, spusťte příkaz **eventvwr.exe** nebo vyberte položky **Ovládací panely -> Nástroje pro správu -> Prohlížeč událostí**). Zaznamenávané informace můžete filtrovat.

Přednastaveno je: **Použit nastavení, uložená v možnostech počítače.**

Chcete-li zvolit zaznamenávání událostí operací zálohování v protokolu událostí aplikací Windows

Vyberte si jednu z následujících možností:

- **Použít nastavení, uložená v možnostech počítače** – využívá nastavení určená pro počítač. Více informací viz Možnosti počítače.
- **Zaznamenat následující typy událostí** – zaznamenání událostí týkajících se operací zálohování v protokolu událostí aplikací. Určete typy akcí, které se mají zaznamenat:
 - **Všechny události** – zaznamená všechny události (informace, varování a chyby)
 - **Chyby a varování**
 - **Jen chyby**
- **Nezaznamenávat** - zakázat protokolování událostí operací zálohování v Protokolu událostí aplikací.

4.7.11 Rychlá přírůstková/rozdílová záloha

Tato možnost je účinná v operačním systému Windows a Linux i pro zaváděcí médium.

Tato volba se projeví u přírůstkových a rozdílových záloh na úrovni disků.

Tato volba určuje, zda je změna souboru detekována pomocí velikosti souboru a časového razítka nebo porovnáním obsahu souboru se souborem uloženým v archivu.

Přednastaveno je: **Povoleno**.

Přírůstkové a rozdílové zálohy zachycují pouze změny dat. Pro urychlení procesu zálohování program pomocí velikosti a data/času souboru určuje, zda byl nebo nebyl soubor od poslední úpravy změněn. Po vypnutí této funkce bude program porovnávat celý obsah souboru se souborem uloženým v archivu.

4.7.12 Snímky záloh na úrovni souborů

Tato volba platí pouze pro zálohy na úrovni souborů/složek v operačních systémech Windows a Linux.

Tato volba určuje, zda zálohovat soubory jeden po druhém nebo pomocí získání okamžitého snímku dat.

Poznámka: Soubory, které jsou uloženy na síťových sdílených složkách, jsou vždy zálohovány jeden po druhém.

Přednastaveno je: **Pokud je to možné, vytvořit snímek**.

Vyberte jednu z následujících možností:

- **Vždy vytvářet snímek**

Snímek umožňuje zálohování všech souborů, včetně souborů otevřených pro exkluzivní přístup. Soubory budou zálohovány ve stejném okamžiku. Toto nastavení vyberte, pouze pokud jsou tyto faktory důležité, tj. když zálohování souborů bez snímku nemá smysl. Chcete-li použít snímek, plán zálohování musí běžet pod účtem s oprávněním Administrátor nebo Operátor zálohování. Pokud nemůže být snímek získán, záloha selže.
- **Pokud je to možné, vytvořit snímek**

Pokud získání snímku není možné, soubory se zálohují přímo.

▪ **Nevytvářet snímky**

Soubory se vždy zálohují přímo. Oprávnění Administrátor nebo Operátor zálohování nejsou vyžadována. Pokus o zálohování souborů, které jsou otevřené pro exkluzivní přístup, povede k chybě čtení. Soubory v záloze nemusí být časově konzistentní.

4.7.13 Úroveň zabezpečení souborů

Tyto volby jsou účinné pouze u záloh na úrovni souborů v operačních systémech Windows.

V archívech uchovávat šifrované soubory v dešifrovaném stavu

Tato možnost určuje, zda se mají soubory před uložením do archivu zálohy dešifrovat.

Přednastaveno je: **Zakázáno**.

Pokud nepoužívat šifrování, tuto volbu jednoduše ignorujte. Povolte tuto možnost, pokud jsou v záloze šifrované soubory a chcete je po obnovení zpřístupnit všem uživatelům. V opačném případě bude soubory nebo složky schopen číst pouze uživatel, který je zašifroval. Dešifrování může být užitečné i při obnovování zašifrovaných souborů na jiném počítači.

*Šifrování souborů je dostupné ve Windows se systémem souborů NTFS se šifrováním systému souborů (EFS). Chcete-li mít přístup k nastavení šifrování souborů a složek, vyberte položky **Vlastnosti** -> **Obecné** -> **Upřesnit atributy** -> **Šifrovat obsah a zabezpečit tak data**.*

Zachovat bezpečnostní nastavení souborů v archívech

Tato volba určuje, zda se společně se soubory mají zálohovat NTFS oprávnění.

Výchozí nastavení je: **Povoleno**.

Když je tato volba povolena, soubory a složky jsou uloženy v archivu s původními oprávněními pro čtení, zápis nebo spouštění pro každého uživatele nebo skupiny uživatelů. Pokud obnovíte zabezpečený soubor/složku na počítači bez uživatelského účtu specifikovaného v oprávněních, nebudete moci tento soubor ani číst, ani upravovat.

Chcete-li se tomuto druhu problému úplně vyhnout, vypněte zachování nastavení zabezpečení souborů v záloze. Obnovené soubory a složky potom vždy zdědí oprávnění od složky, do které jsou obnoveny, nebo od disku, pokud jsou obnoveny do kořenového adresáře.

Je také možné vypnout obnovení (str. 163) nastavení zabezpečení, i když je v archivu dostupné. Výsledek bude stejný - soubory budou dědit oprávnění nadřazené složky.

*Chcete-li mít přístup k oprávněním souborů nebo složek NTFS, vyberte položky **Vlastnosti** -> **Zabezpečení**.*

4.7.14 Zachycování snímků LVM

Tato možnost platí pouze pro operační systémy Linux. Tato možnost je platná pro zálohy na úrovni disků i souborů při zálohování svazků spravovaných Správcem logických svazků systému Linux (LVM). Takové svazky se také nazývají logické svazky.

Tato možnost definuje způsob pořízení snímku logického svazku. Aplikace Acronis Backup může tyto operace provádět sama nebo pomocí Správce logických svazků systému Linux (LVM). Použití snímků zajišťuje časově konzistentní zálohování svazků, jejichž data se mohou měnit během procesu zálohování.

Výchozí nastavení: **Acronis Backup**

Vyberte jednu z následujících možností:

- **Acronis Backup**

Aplikace Acronis Backup pořídí snímek sama. S tímto nastavením zálohování obvykle proběhne rychleji a nepřidělený prostor ve skupině svazků není nutný. Proto doporučujeme měnit přednastavené hodnoty pouze v případě, že se setkáváte s problémy se zálohováním logických svazků.

- **Správce logických svazků**

Aplikace Acronis Backup použije snímek pořízený LVM. Tento snímek je uložen v nepřiděleném prostoru skupiny svazků. Pokud nepřidělený prostor chybí, aplikace Acronis Backup pořídí snímek sama.

Podrobné vysvětlení tvorby snímků LVM

Jakmile je pořízen snímek svazku a data se začnou měnit, je nutné někde uchovat stará data, dokud nebudou uložena do zálohy.

- Acronis udržuje data většinou v RAM. (Při zálohování na úrovni souborů může software vytvořit dočasný soubor ve složce **/tmp**, pokud se velikost starých dat značně zvýší.)
- LVM vyžaduje k uchování starých dat dočasný logický svazek (logický svazek snímku) – viz http://tldp.org/HOWTO/LVM-HOWTO/snapshots_backup.html. Zápis těchto dat do svazku s sebou nese velké množství I/O operací s diskem. Proto je záloha při pořízení snímku LVM obvykle pomalejší.

Pokud chcete použít LVM, aplikace Acronis Backup sama vytvoří logický svazek snímku. Software bude pokračovat následujícím způsobem:

1. Zkontroluje velikost zálohovaného svazku (ne velikost dat, ale velikost svazku).
2. Vypočítá 10 procent této velikosti – řekněme 10 GB.
3. Zkontroluje, zda odpovídající skupina svazků obsahuje aspoň 10 GB nepřiděleného prostoru.
4. Pokud ano, vytvoří se logický svazek snímku o velikosti 10 GB (pomocí příkazu **lvcreate -s**) a zahájí se zálohování. V opačném případě software provede zálohování pomocí snímku Acronis.
5. Odstraní svazek snímku ve chvíli, kdy již není potřeba.

Větší počet logických svazků se zálohuje po jednom. Pro každý z nich software vytvoří samostatný svazek snímku odpovídající velikosti. V jednom okamžiku se vždy ukládá pouze jeden svazek snímku.

Jestliže se data při zachování snímku softwarem mění extrémně rychle, v logickém svazku snímku dojde volné místo a záloha se nezdaří. Proto je možné výchozí hodnotu 10 procent změnit na jakoukoliv hodnotu až do 100 procent (která zaručí úspěšnost) v souboru **/etc/Acronis/BackupAndRecovery.config**.

Změna výchozí velikosti logického svazku snímku:

1. Rozhodněte se, kolik nepřiděleného prostoru chcete využít. Pokud zálohujete dva nebo více logických svazků, rozhodněte se podle toho největšího.

Tip: Chcete-li zobrazit množství nepřiděleného prostoru ve skupině svazků, spusťte příkaz **vgdisplay** a prohlédněte si řádek **Free PE / Size**. Pokud chcete zobrazit velikosti logických svazků, spusťte příkaz **lvdisplay** a prohlédněte si řádky **LV Size**.

2. Otevřete soubor **/etc/Acronis/BackupAndRecovery.config** v textovém editoru.
3. Vyhledejte řádek **<value name="MMSDirPath" type="TString">**.
4. Přidejte přímo před tento řádek následující zadání:

```
<key name="LVMSnapshots">
  <value name="MinimalVGFreeRelative" type="TString">
    20
  </value>
</key>
```

V tomto příkladu je nová hodnota 20 procent. Musí se jednat o celé číslo.

5. Uložte soubor. Nové nastavení vstoupí v platnost při dalším zálohování. Služby není nutné restartovat.

4.7.15 Média se součástmi

Když je umístěním zálohy disk CD, DVD nebo Blue-ray (BD), je tato možnost účinná v operačních systémech Windows i Linux.

Při zálohování na toto médium z něj můžete přidáním dalších součástí udělat skutečně spouštěcí médium (str. 424) založené na Linuxu. Nebudete tedy potřebovat samostatný záchranný disk.

Výchozí nastavení: **Žádné spouštěcí součásti.**

Vyberte jednu z následujících součástí, kterou chcete vložit na spouštěcí médium:

- **Spouštěcí agent Acronis** je záchranný spouštěcí nástroj (založený na jádru Linux), který zahrnuje většinu funkcí agenta aplikace Acronis Backup. Pokud chcete mít během obnovy k dispozici více funkcí, uložte tuto součást na médium. Operace obnovy budete moci nakonfigurovat stejným způsobem jako s řádným spouštěcím médiem; používat Active Restore nebo Universal Restore. Pokud se médium vytváří ve Windows, bude také dostupná funkce správy disků.
- **Spouštěcí agent Acronis a Obnova jedním kliknutím.** Obnova jedním kliknutím je minimální přídavek k záloze disku uložené na vyměnitelném médiu, umožňujícím lehké obnovení z této zálohy. Pokud počítač spustíte z tohoto média a kliknete na **Spustit Okamžitou obnovu Acronis**, disk bude okamžitě obnoven ze zálohy, která je umístěna na stejném médiu.

***Varování:** Protože postup „jedním kliknutím“ (one-click) nepředpokládá uživatelský výběr, jako je například výběr svazků k obnovení, funkce Okamžitá záloha Acronis obnovuje vždy celý disk. Jestliže váš disk obsahuje několik svazků a chystáte se využívat technologii Okamžitá záloha Acronis, musí být v záloze zahrnuty všechny svazky. Všechny svazky chybějící v záloze budou ztraceny.*

4.7.16 Přípojný body

Tato možnost je účinná jen ve Windows pro zálohování zdrojů dat na úrovni souborů, které zahrnují připojené svazky nebo svazky sdílené v clusteru.

Tato možnost je účinná pouze v případě, že pro zálohování vyberete složku, která je v hierarchii složek výše než přípojný bod. (Přípojný bod je složka, ke které je logicky připojen další svazek.)

- Pokud je taková složka (nadřazená složka) vybrána k zálohování a možnost **Přípojný body** je zapnuta, budou všechny soubory umístěné na připojeném svazku zahrnuty do zálohy. Pokud je možnost **Přípojný body** vypnuta, bude v záloze přípojný bod prázdný.

Obnovení obsahu přípojného bodu během obnovy nadřazené složky závisí na tom, jestli je zapnuta nebo vypnuta možnost obnovy **Přípojný body** (str. 164).

- Pokud vyberete přímo přípojný bod nebo složku v připojeném svazku, budou vybrané složky považovány za běžné složky. Budou zálohovány nezávisle na stavu možnosti **Přípojný body** a obnoveny nezávisle na stavu možnosti obnovy **Přípojný body** (str. 164).

Výchozí nastavení: **Zakázáno.**

Tip: Zálohu virtuálních počítačů Hyper-V, které se nacházejí na svazku sdíleném v rámci clusteru, můžete provést zálohováním potřebných souborů nebo celého svazku na úrovni souborů. Je třeba pouze vypnout virtuální počítače, aby bylo jisté, že záloha bude provedena v konzistentním stavu.

Příklad

Předpokládejme, že složka **C:\Data1** je přípojným bodem připojeného svazku. Svazek obsahuje složky **Složka1** a **Složka2**. Vytvoříte plán zálohování pro zálohu vašich dat na úrovni souborů.

Pokud vyberete svazek C a zapnete možnost **Přípojný bod**, složka **C:\Data1** v záloze bude obsahovat složky **Složka1** a **Složka2**. Při obnově zálohovaných dat dávejte pozor na správné použití možnosti obnovy **Přípojný bod** (str. 164).

Pokud zaškrtnete políčko pro svazek C a zrušíte zaškrtnutí možnosti **Přípojný bod**, složka **C:\Data1** v záloze bude prázdná.

Pokud zaškrtnete políčko pro složku **Data1**, **Složka1** nebo **Složka2**, budou vybrané složky zahrnuty do zálohy jako obvyčejné složky nezávisle na nastavení možnosti **Přípojný bod**.

4.7.17 Snímek více svazků

Tato možnost platí pouze pro operační systémy Windows.

Tato možnost platí pro zálohy na úrovni disku. Platí také pro zálohy na úrovni souborů v případě, že jsou prováděny pořízením snímků. (Možnost Snímky záloh na úrovni souborů (str. 114) určuje, zda bude při záloze na úrovni souborů pořízen snímek).

Možnost určuje, zda se snímky více svazků budou vytvářet zároveň nebo po jednom.

Výchozí nastavení: **povoleno**.

Pokud je tato možnost **povolena**, snímky všech zálohovaných svazků se budou vytvářet současně. Pomocí této možnosti lze vytvořit časově konzistentní zálohu dat rozložených ve více svazcích, například databáze Oracle.

Pokud je tato možnost **zakázána**, snímky svazků se budou vytvářet jeden po druhém. Jestliže jsou tedy data rozložena ve více svazcích, nemusí výsledná záloha být konzistentní.

4.7.18 Příkazy před-po

Tato možnost platí pro operační systémy Windows a Linux i pro zaváděcí médium založená na PE.

Tato možnost umožňuje určit příkazy, které se provedou automaticky před a po procesu zálohování

Následující schéma znázorňuje, kdy jsou příkazy před/po prováděny.

Příkaz před zálohou	Zálohování	Příkaz po záloze
---------------------	------------	------------------

Příklady, jak můžete používat příkazy před/po záloze:

- odstranit z disku dočasné soubory před spuštěním zálohy,
- nastavit antivirové programy od jiných dodavatelů, aby se spouštěly před spuštěním každé zálohy,
- selektivně zkopírovat zálohy z archivu do jiného umístění. Tato možnost může být užitečná, protože replikace nastavená v plánu zálohování kopíruje *každou* zálohu archivu do následujících umístění.

Aplikace Acronis Backup provede replikaci *po* vykonání příkazů, které se spouští po zálohování. Další informace naleznete v tématu Pořadí operací v plánu zálohování (str. 73).

Tento program nepodporuje interaktivní příkazy, tedy příkazy, které vyžadují zásah uživatele (například „pause“).

Jak zadat příkazy před/po

1. Zaškrtnutím jedné z následujících možností povolte příkazy před/po:
 - **Vykonat před zálohou**
 - **Vykonat po záloze**
2. Proveďte jeden z následujících úkonů:
 - Klikněte na možnost **Upravit** pro zadání nového příkazu nebo dávkového souboru.
 - V rozevřacím seznamu vyberte existující příkaz nebo dávkový soubor.
3. Klikněte na tlačítko **OK**.

4.7.18.1 Příkaz před zálohou

Jak zadat příkaz nebo dávkový soubor, který má být proveden před spuštěním procesu zálohování

1. V textovém poli **Příkaz** zadejte příkaz nebo vyhledejte dávkový soubor. Tento program nepodporuje interaktivní příkazy. To jsou příkazy, které vyžadují zásah uživatele (například "pause").
2. V textovém poli **Pracovní adresář** zadejte cestu k adresáři, kde bude spuštěn příkaz nebo dávkový soubor.
3. Pokud je to nutné, zadejte argumenty spouštěných příkazů do textového pole **Argumenty**.
4. V závislosti na požadovaných výsledcích zvolte vhodné možnosti, jak jsou uvedeny v následující tabulce.
5. Chcete-li ověřit správnost příkazu, klikněte na položku **Testovat příkaz**.

Políčko	Nastavení			
	Zaškrtnuto	Nezaškrtnuto	Zaškrtnuto	Nezaškrtnuto
Nechat selhat úlohu, pokud selže vykonávání příkazu*	Zaškrtnuto	Nezaškrtnuto	Zaškrtnuto	Nezaškrtnuto
Neprovádět zálohu před dokončením provedení příkazu	Zaškrtnuto	Zaškrtnuto	Nezaškrtnuto	Nezaškrtnuto
Výsledek				
	Přednastaveno Provést zálohu pouze po úspěšném vykonání příkazu. Nechat selhat úlohu, pokud selhalo spuštění příkazu.	Provést zálohu po vykonání příkazu, ať už vykonání příkazů bylo nebo nebylo úspěšné.	N/A	Provést zálohu současně s vykonáváním příkazu a bez ohledu na výsledek provedení příkazu.

Za selhání příkazu se považuje, pokud jeho návratový kód není roven nule.

4.7.18.2 Příkaz po záloze

Jak určit, aby byl příkaz/spustitelný soubor spuštěn po dokončení zálohy

1. V textovém poli **Příkaz** zadejte příkaz nebo vyhledejte dávkový soubor.

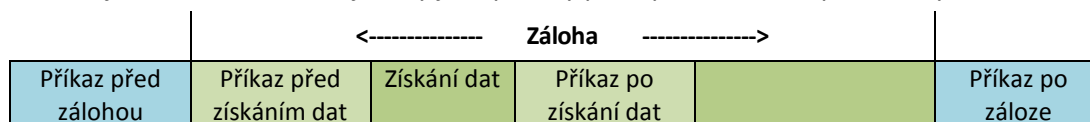
2. V textovém poli **Pracovní adresář** zadejte cestu k adresáři, kde bude spuštěn příkaz nebo dávkový soubor.
3. Pokud je to nutné, zadejte argumenty spouštěných příkazů do textového pole **Argumenty**.
4. Pokud je provedení příkazu velmi důležité, zaškrtněte políčko **Nechat selhat úlohu, pokud selže vykonávání příkazu**. Za selhání příkazu se považuje, pokud jeho návratový kód není roven nule. V případě, že provedení příkazu selže, aplikace odstraní výsledný soubor TIB a pokud to bude možné, i dočasné soubory, a výsledek spuštění úlohy bude nastaven jako Neúspěšné.
Jestliže není toto políčko zaškrtnuto, výsledek provedení příkazu neovlivní úspěch nebo selhání provedení zálohy. Výsledky vykonání příkazu můžete sledovat prozkoumáním protokolu nebo chyb a varování zobrazených v prohlížeči **protokolových souborů**.
5. Chcete-li ověřit správnost příkazu, klikněte na položku **Vyzkoušet příkaz**.

4.7.19 Příkazy před/po získání dat

Tato možnost platí pro operační systémy Windows i Linux.

Tato možnost vám umožňuje určit příkazy, které se provedou automaticky před a po získání dat (tedy pořízením snímku dat). Získání dat provádí aplikace Acronis Backup na začátku procedury zálohování.

Následující schéma znázorňuje, kdy jsou příkazy před/po získání dat prováděny.

Pokud je zaškrtnuta možnost Volume Shadow Copy Service (str. 126), spuštění příkazů a akcí VSS bude uspořádáno následovně:

Příkazy „před získáním dat“ -> pozastavení VSS -> získání dat -> obnovení VSS -> příkazy „po získání dat“.

Pomocí příkazů před/po získání dat můžete pozastavit a opět uvést do chodu databázi nebo aplikaci, která není kompatibilní se službou VSS. Na rozdíl od Příkazů před/po (str. 118) příkazy před/po získání dat budou spuštěny před a po proceduře získání dat. To trvá několik sekund. Celý proces zálohování může trvat mnohem déle podle množství dat, která mají být zálohována. Proto bude doba nečinnosti databáze nebo aplikace minimální.

Jak zadat příkazy před/po získání dat

1. Zaškrtnutím jedné z následujících možností povolte příkazy před/po získání dat:
 - **Vykonat před získáním dat**
 - **Vykonat po získání dat**
2. Proveďte jeden z následujících úkonů:
 - Klikněte na možnost **Upravit** pro zadání nového příkazu nebo dávkového souboru.
 - V rozevíracím seznamu vyberte existující příkaz nebo dávkový soubor.
3. Klikněte na tlačítko **OK**.

4.7.19.1 Příkaz před získáním dat

Jak zadat příkaz nebo dávkový soubor, který má být proveden před získáním dat

1. V textovém poli **Příkaz** zadejte příkaz nebo vyhledejte dávkový soubor. Tento program nepodporuje interaktivní příkazy. To jsou příkazy, které vyžadují zásah uživatele (například "pause").

2. V textovém poli **Pracovní adresář** zadejte cestu k adresáři, kde bude spuštěn příkaz nebo dávkový soubor.
3. Pokud je to nutné, zadejte argumenty spouštěných příkazů do textového pole **Argumenty**.
4. V závislosti na požadovaných výsledcích zvolte vhodné možnosti, jak jsou uvedeny v následující tabulce.
5. Chcete-li ověřit správnost příkazu, klikněte na položku **Testovat příkaz**.

Políčko	Nastavení			
Nechat selhat úlohu zálohování, pokud selže vykonávání příkazu*	Zaškrtnuto	Nezaškrtnuto	Zaškrtnuto	Nezaškrtnuto
Neprovádět získání dat před dokončením provedení příkazu	Zaškrtnuto	Zaškrtnuto	Nezaškrtnuto	Nezaškrtnuto
Výsledek				
	Přednastaveno Provést získání dat pouze po úspěšném vykonání příkazu. Nechat selhat úlohu, pokud selhalo spuštění příkazu.	Provést získání dat po vykonání příkazu, ať už vykonání příkazů bylo nebo nebylo úspěšné.	N/A	Provést získání dat současně s příkazem a to bez ohledu na výsledek provedení příkazu.

Za selhání příkazu se považuje, pokud jeho návratový kód není roven nule.

4.7.19.2 Příkaz po získání dat

Jak zadat příkaz nebo dávkový soubor, který má být proveden po získání dat

1. V textovém poli **Příkaz** zadejte příkaz nebo vyhledejte dávkový soubor. Tento program nepodporuje interaktivní příkazy. To jsou příkazy, které vyžadují zásah uživatele (například "pause").
2. V textovém poli **Pracovní adresář** zadejte cestu k adresáři, kde bude spuštěn příkaz nebo dávkový soubor.
3. Pokud je to nutné, zadejte argumenty spouštěných příkazů do textového pole **Argumenty**.
4. V závislosti na požadovaných výsledcích zvolte vhodné možnosti, jak jsou uvedeny v následující tabulce.
5. Chcete-li ověřit správnost příkazu, klikněte na položku **Testovat příkaz**.

Políčko	Nastavení			
Nechat selhat úlohu, pokud selže vykonávání příkazu*	Zaškrtnuto	Nezaškrtnuto	Zaškrtnuto	Nezaškrtnuto
Neprovádět zálohu před dokončením provedení příkazu	Zaškrtnuto	Zaškrtnuto	Nezaškrtnuto	Nezaškrtnuto
Výsledek				
	Přednastaveno Pokračování v záloze pouze po úspěšném vykonání příkazu. Odstranit soubor TIB,	Pokračovat v záloze po vykonání příkazu, ať už vykonání příkazu bylo nebo	N/A	Pokračování v záloze současně s vykonáváním příkazu, a to bez ohledu na výsledku

	dočasné soubory a nechat selhat úlohu, pokud vykonání příkazu selže.	nebylo úspěšné.		provedení příkazu.
--	--	-----------------	--	--------------------

Za selhání příkazu se považuje, pokud jeho návratový kód není roven nule.

4.7.20 Doba neaktivity replikace/vyčištění

Tato možnost se projeví pouze v případě, že pro zálohy nastavíte pravidla replikace nebo zachování (str. 93).

Tato možnost definuje časový úsek, po který není dovoleno spuštění pravidel replikace nebo zachování. Operace budou provedeny po skončení doby neaktivity, pokud bude v tu dobu počítač zapnutý. Operace, které byly spuštěny před začátkem doby neaktivity, pokračují bez přerušení.

Doba neaktivity ovlivňuje všechna umístění, včetně primárního.

Výchozí nastavení: **Vypnuto**.

Chcete-li zadat dobu neaktivity, zaškrtněte políčko **Nespouštět replikaci/čištění v tomto čase** a potom vyberte dny a časový úsek během dne.

Příklad použití

Tuto možnost můžete použít pro oddělení procesu zálohování od replikace nebo čištění. Předpokládejme například, že zálohujete počítače místně během dne a replikujete zálohy do síťové složky. Nastavte dobu neaktivity tak, aby zahrnovala pracovní dobu. Replikace bude provedena po pracovní době, kdy je zatížení sítě nižší.

4.7.21 Zálohování sektor po sektoru

Tato možnost má vliv pouze na zálohy na úrovni disku.

Přesnou kopii disku nebo svazku na fyzické úrovni lze vytvořit zaškrtnutím políčka **Zálohování sektor po sektoru**. Výsledná záloha bude mít stejnou velikost jako zálohovaný disk (pokud je možnost **Úroveň komprese** (str. 109) nastavena na **Žádná**). Zálohování sektor-po-sektoru použijte pro zálohování disků s nerozpoznaným nebo nepodporovaným systémem souborů a dalších vlastních datových formátů.

4.7.22 Správa pásek

Tato nastavení jsou účinná, pokud je záloha umístěna na páskovém zařízení.

Použit oddělenou sadu pásek pro každý počítač

Výchozí nastavení: **zakázáno**.

Pásky v rámci jednoho fondu mohou být seskupeny do takzvaných **sad pásek**.

Pokud necháte tuto možnost vypnutou, data z jiných počítačů budou zálohována na všechny pásky, které náleží fondu. Pokud je tato možnost zapnuta, zálohy každého počítače se uloží na samostatnou sadu pásek.

Možnost platí pro zálohování do uzlu úložišť.

Povolit obnovu souborů z diskových záloh uložených na páskách

Výchozí nastavení: **zakázáno**.

Pokud je toto políčko zaškrtnuto, software při každé záloze vytvoří dodatečné soubory na pevném disku počítače, ke kterému je připojeno páskové zařízení. Dokud budou tyto dodatečné soubory zachovány, obnovení souborů z diskových záloh je proveditelné. Soubory se automaticky odstraní v případě, že páska s příslušnými zálohami je smazána (str. 210), odebrána (str. 213) nebo přepsána.

Dodatečné soubory jsou umístěny na následujících místech:

- V systému Windows XP a Server 2003: **%ALLUSERSPROFILE%\Application Data\Acronis\BackupAndRecovery\TapeLocation**.
- V systému Windows Vista a novějších verzích systému Windows: **%PROGRAMDATA%\Acronis\BackupAndRecovery\TapeLocation**.
- V Linuxu: **/var/lib/Acronis/BackupAndRecovery/TapeLocation**.

Místo obsazené těmito dodatečnými soubory závisí na počtu souborů v záloze. U plné zálohy disku obsahujícího přibližně 20 000 souborů (typická záloha disku pracovní stanice) mají tyto dodatečné soubory velikost asi 150 MB. Při plné záloze serveru s 250 000 soubory může vzniknout asi 700 MB dodatečných souborů. Pokud si tedy jste jistí, že nebude nutné obnovovat jednotlivé soubory, můžete zaškrtnutí políčka zrušit a ušetřit tak místo na disku.

Pokud konfiguruje jednorůchodovou zálohu disků a aplikací (str. 311), políčko **Povolit obnovu souborů z diskových záloh uložených na páskách** se zaškrtně automaticky. Zaškrtnutí lze zrušit jen po změně umístění zálohy nebo zakázání jednorůchodové zálohy.

Jestliže dodatečné soubory nebyly při zálohování vytvořeny nebo byly smazány, můžete je stále vytvořit překontrolováním (str. 211) pásek, na kterých je záloha umístěna. To neplatí pro zálohy vytvořené aplikací Acronis Backup & Recovery 11 Update 0 (sestavení 17318) a staršími verzemi.

Po úspěšném zálohování vysunout pásky

Výchozí nastavení: **zakázáno**.

Pokud je toto políčko zaškrtnuto, software vysune pásky po úspěšném zálohování. Jestliže podle plánu zálohování za zálohou následují další operace (například ověření nebo replikace do jiného umístění), bude páska vysunuta po jejich dokončení.

Po použití přesunout pásku zpět do slotu

Výchozí nastavení: **povoleno**.

Pokud tuto možnost vypnete, páska po dokončení operace s páskou zůstane v jednotce.

Pokud je zapnuta tato možnost a možnost **Po úspěšném zálohování vysunout pásky**, páska se vysune.

Vždy použít volnou pásku

Ve výchozím nastavení se software pokouší zapsat zálohu na pásku obsahující zálohy ze stejného řetězce záloh nebo archivu. Pokud není nalezena, software hledá pásku ze stejné sady pásek. (Sady pásek lze určit pomocí fondů pásek, možnosti **Použít oddělenou sadu pásek pro každý počítač** a pomocí schémat zálohování Grandfather-Father-Son (str. 62) nebo Hanojská věž (str. 68).) Pokud není nalezena páska ze stejné sady pásek, software se pokusí použít volnou pásku.

Použití volné pásky lze vynutit změnou následujících nastavení.

- **Pro každou plnou zálohu**

Výchozí nastavení: **zakázáno**.

Když je tato možnost zapnuta, bude každá plná záloha zapsána na volnou pásku.

- **Pro každou rozdílovou zálohu** (nelze použít při zálohování dat aplikace Exchange).

Výchozí nastavení: **zakázáno**.

Když je tato možnost zapnuta, každá rozdílová záloha se zapíše na volnou pásku. Navíc bude každá plná záloha zapsána na volnou pásku. Zaškrťovací políčko **Pro každou plnou zálohu** se zapíná a vypíná.

- **Pro každou přírůstkovou zálohu** (nebo zálohu protokolového souboru transakcí při zálohování dat aplikace Exchange).

Výchozí nastavení: **zakázáno**.

Když je tato možnost zapnuta, každá přírůstková záloha se zapíše na volnou pásku. Kromě toho bude každá plná a rozdílová záloha zapsána na volnou pásku. Zaškrťovací políčka **Pro každou plnou zálohu** a **Pro každou rozdílovou zálohu** se zapínají a vypínají.

Při vytváření plné zálohy přepsat pásku v jednotce.

Výchozí nastavení: **zakázáno**.

Tato možnost platí pouze pro samostatné páskové jednotky. Když je tato možnost zapnuta, páska vložená do jednotky bude přepsána při každém vytvoření plné zálohy.

4.7.23 Zpracování selhání úlohy

Tato možnost je účinná v operačních systémech Windows i Linux.

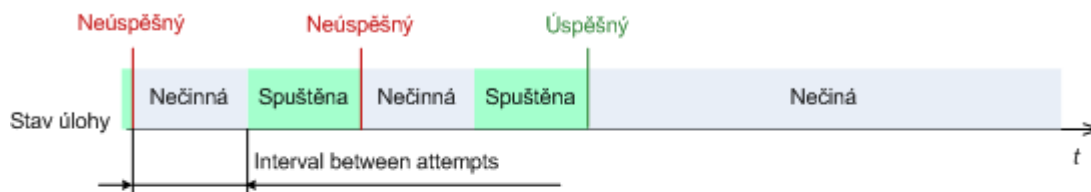
Tato možnost není k dispozici při spuštění ze spouštěcího média.

Tato možnost určuje chování aplikace při selhání libovolné z úloh v plánu zálohování.

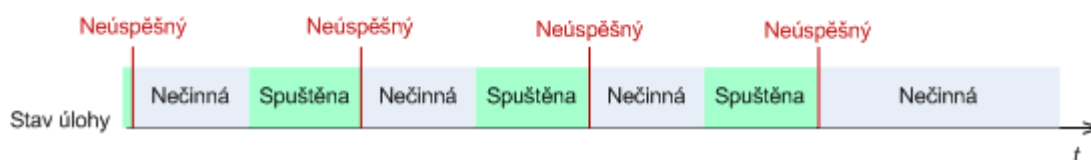
Výchozím nastavením je možnost, že **neúspěšná úloha se nerestartuje**.

Aplikace se pokusí spustit neúspěšnou úlohu znovu, pokud zaškrtnete políčko **Restartovat neúspěšnou úlohu** a zadáte počet pokusů a časový interval mezi nimi. Pokusy budou ukončeny, jakmile se operace zdaří NEBO dojde k vykonání zadaného počtu pokusů, podle toho, co nastane dřív.

N=3: druhý pokus byl úspěšný

N=3: žádný pokus nebyl úspěšný

Pokud úloha selže kvůli chybě v plánu zálohování, budete plán moci upravit, když bude úloha ve stavu nečinnosti. Pokud je úloha spuštěna, budete ji muset před úpravou plánu zálohování zastavit.

4.7.24 Podmínky spuštění úlohy

Tato volba je účinná v operačních systémech Windows a Linux.

Tato možnost není k dispozici při běhu ze zaváděcího média.

Toto nastavení určuje chování programu v případě, že se chystá spuštění zálohy (přijde naplánovaný čas nebo nastane událost specifikovaná v plánovači), ale podmínka (nebo některá z více podmínek) splněna není. Více informací k podmínkám viz Plánování (str. 78) a Podmínky (str. 90).

Přednastaveno je: **Čekat, než budou splněny podmínky.**

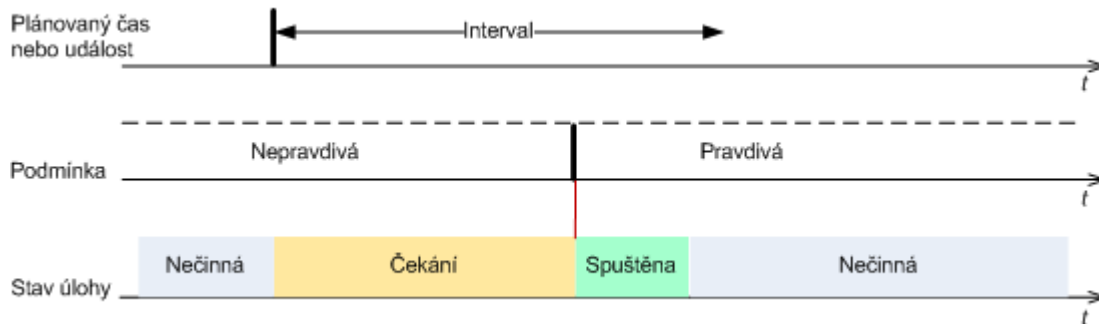
Čekat, než budou splněny podmínky

Při tomto nastavení plánovač spustí monitorování podmínek a jakmile jsou podmínky splněny, úlohu spustí. Pokud se podmínky nikdy nesplní, úloha se nikdy nespustí.

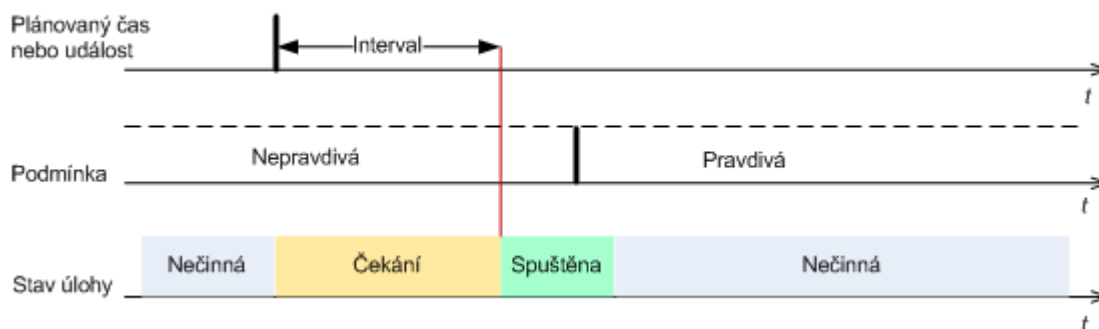
Chcete-li zvládnout situaci, kdy podmínky nejsou splněny příliš dlouho a další zdržení se stává riskantní, můžete nastavit časový interval, po kterém bude úloha provedena bez ohledu na podmínky. Vyberte políčky **Rozhodně spustit úlohu po** a určete časový interval. Úloha bude zahájena, jakmile jsou splněny podmínky nebo uplyne maximální zpoždění a to v závislosti na tom, co nastane dříve.

Časový diagram podmínky: Čekat, než budou splněny podmínky

Interval > Čekání na podmínku

Interval < Čekání na podmínku

Přeskočit provedení úlohy

Zdržení zálohy může být nepřijatelné, například v případě, když data potřebujete zálohovat v přesně stanovenou dobu. Pak má smysl zálohu raději přeskočit, než čekat na podmínky, zejména pokud se jedná tyto události vyskytují poměrně často.

4.7.25 Služba Stínová kopie svazku (Volume Shadow Copy Service)

Tyto možnosti platí pouze pro operační systémy Windows.

Použití služby Stínová kopie svazku (Volume Shadow Copy Service)

Tato možnost určuje, zda zprostředkovatel služby VSS musí upozorňovat aplikace se službou VSS, že bude spuštěno zálohování. Tím je zajištěn konzistentní stav dat používaných danou aplikací a zvláště dokončení všech transakcí databáze v okamžiku pořízení snímku dat pomocí aplikace Acronis Backup. Konzistence dat pak zajišťuje, že aplikace bude obnovena do správného stavu a bude funkční okamžitě po obnově.

Výchozí nastavení: **Použít službu Stínová kopie svazku.**

Použití VSS

Se zaškrtnutou možností **Použít službu Stínová kopie svazku** vyberte zprostředkovatele snímku v následujícím seznamu:

- **Hardware/software – vybrat automaticky**
Služba VSS použije hardwarového zprostředkovatele, který podporuje zdrojový svazek. Pokud žádného nelze najít, pokusí se služba VSS použít softwarového zprostředkovatele, službu Zprostředkovatel softwaru služby Stínová kopie svazků, a zprostředkovatele služby VSS Acronis.
- **Software – vybrat automaticky**

Služba VSS použije libovolného dostupného softwarového zprostředkovatele. Pokud žádného nelze najít, pokusí se služba VSS použít službu Zprostředkovatel softwaru služby Stínová kopie svazků, a zprostředkovatele služby VSS Acronis.

- **Software – Acronis VSS Provider**
Služba VSS použije zprostředkovatele služby VSS značky Acronis.
- **Software – zprostředkovatel systému** (vybráno ve výchozím nastavení)
Služba VSS použije službu Zprostředkovatel softwaru služby Stínová kopie svazků. Během zálohy serverů aplikací (Microsoft Exchange Server, Microsoft SQL Server, Microsoft SharePoint nebo Active Directory) se doporučuje vybrat zprostředkovatele systému.
- **Software – softwarový zprostředkovatel**
Služba VSS použije jakéhokoli dostupného softwarového zprostředkovatele, který podporuje zdrojový svazek.
- **Hardwarový – vybrat automaticky**
Služba VSS použije hardwarového zprostředkovatele, který podporuje zdrojový svazek.

Pokud snímek nelze žádným ze zadaných zprostředkovatelů pořídit, Acronis Backup pořídí snímek prostřednictvím ovladače svého vlastního nástroje Snapshot Manager (snapman.sys).

Poznámka: Použití hardwarového poskytovatele snímku může vyžadovat oprávnění správce.

Bez použití VSS

Pokud vyberete možnost **Nepoužívat službu VSS**, Acronis Backup pořídí snímek prostřednictvím ovladače svého vlastního nástroje Snapshot Manager.

Možnost **Nepoužívat službu VSS** vyberte v případě, že vaše databáze není kompatibilní s VSS. Pořizování snímků je rychlejší, ale konzistenci dat aplikací, jejichž operace nejsou dokončeny v čase vytvoření snímku, nelze zaručit. Pokud chcete zajistit zálohování dat v konzistentním stavu, můžete použít příkazy před/po získání dat (str. 120). Například zadejte příkazy před zachycením dat, které pozastaví databázi a vyprázdní všechny mezipaměti, aby bylo zajištěno, že veškeré transakce jsou dokončeny, a zadejte příkazy po zachycení dat, které po pořízení snímku opět spustí operace databáze.

Zapisovače služby Stínová kopie svazku

Před zálohování dat aplikací se službou VSS se pomocí kontroly seznamu zapisovačů v operačním systému ujistěte, že zapisovače stínové kopie svazku jsou pro tuto aplikaci zapnuty. Chcete-li zobrazit tento seznam, spusťte následující příkaz:

```
vssadmin list writers
```

Poznámka: V OS Microsoft Windows Small Business Server 2003 je zapisovač serveru Microsoft Exchange Server 2003 ve výchozím nastavení vypnut. Pokyny k jeho zapnutí naleznete v tomto článku znalostní databáze Microsoft: <http://support.microsoft.com/kb/838183/>.

Povolení plné zálohy služby VSS

Výchozí nastavení: **Zakázáno**

Tato možnost může být užitečná v případě, že chcete ochránit server Microsoft Exchange Server pomocí zálohy na úrovni disku (str. 284).

Pokud je tato možnost povolena, protokoly aplikace Microsoft Exchange Server a ostatních aplikací s podporou VSS (kromě Microsoft SQL Server) se zkrátí po každé plné, přírůstkové nebo rozdílové záloze.

Tuto možnost ponechte zakázanou v následujících případech:

- Jestliže zálohuje data serveru Exchange Server pomocí agenta Acronis Backup Agent pro Exchange nebo softwaru od externích dodavatelů. To proto, že zkrácování protokolů bude kolidovat s následnými zálohami transakčních protokolů.
- Pokud zálohu dat serveru SQL provádíte pomocí softwaru externích dodavatelů: Důvodem je to, že software externích dodavatelů převezme výslednou zálohu na úrovni disku jako „vlastní“ plnou zálohu. Tím způsobí selhání další rozdílové zálohy dat serveru SQL. Zálohy budou selhávat do doby, kdy si software externího dodavatele vytvoří další „vlastní“ plnou zálohu.
- Pokud jsou v počítači spuštěny aplikace s podporou VSS a potřebujete z libovolného důvodu zachovat jejich protokoly:

Povolení této možnosti nezkrátí protokoly aplikace Microsoft SQL Server. Chcete-li zkrátit protokoly aplikace SQL Server po jednorůchodové záloze (str. 307), povolte možnost **Zkrácení protokolu** v části **Jednorůchodová záloha disku a aplikací** (str. 311) stránky **Vytvořit plán zálohování** nebo **Zálohovat nyní**.

5 Obnova

Při obnově dat zvažte nejdříve použití následujícího postupu: připojte konzolu ke spravovanému počítači, v němž je spuštěn operační systém, a vytvořte úlohu obnovy.

Pokud se nepodaří spustit operační systém počítače nebo potřebujete data obnovit ve zcela novém počítači, spusťte počítač ze spouštěcího média (str. 424) nebo s využitím správce Acronis Startup Recovery Manager a proveďte konfiguraci obnovy.

Doplňěk Acronis Universal Restore umožňuje obnovit a spustit operační systémy na odlišném hardwaru nebo virtuálním počítači.

Acronis Backup umožňuje převádět operační systémy Windows mezi hardwarem založeným na systému BIOS a hardwarem založeným na systému UEFI (Unified Extensible Firmware Interface). Další informace nabízí téma Obnova systémů založených na systému BIOS v systémech založených na UEFI a naopak (str. 148).

Windows lze uvést do chodu během několika sekund, zatímco obnova stále probíhá. Aplikace Acronis Backup s využitím vlastní technologie Acronis Active Restore (str. 152) spustí počítač v operačním systému nacházejícím se v záloze, jako by se jednalo o fyzický disk. Počítač se stává funkčním a připraveným poskytovat potřebné služby. Výpadek systému takto bude minimální.

Dynamický svazek lze obnovit do stávajícího svazku, na nepřidělené místo skupiny disků nebo na nepřidělené místo základního disku. Další informace o obnovování dynamických svazků naleznete v tématu Zálohování a obnova dynamických svazků (Windows) (str. 37).

Podrobnosti o obnově softwarových zařízení RAID v systému Linux a svazků vytvořených Správcem logických svazků (LVM) naleznete v tématu Obnova zařízení MD a logických svazků (str. 41).

Agent pro Windows a Agent pro Linux aplikace Acronis Backup dokáží obnovit zálohu disku (svazku) na nový virtuální počítač. S Agentem pro Hyper-V nebo VMware aplikace Acronis Backup můžete na odpovídajících virtualizačních serverech vytvářet nové virtuální počítače. Další informace naleznete v tématu Obnova do cíle Nový virtuální počítač (str. 172).

Cílové disky bude možná nutné před obnovou připravit. Aplikace Acronis Backup obsahuje efektivní nástroje pro správu disků, které vám umožňují vytvářet nebo mazat svazky, měnit styl rozložení svazků, vytvářet skupiny disků a provádět další operace správy disků na určeném hardwaru jak pod operačním systémem, tak ve zcela novém počítači. Další informace o aplikaci Acronis Disk Director LV naleznete v tématu Správa disku (str. 268).

5.1 Vytvoření úlohy obnovy

Chcete-li vytvořit úlohu obnovení, proveďte následující kroky:

Co obnovovat

Výběr dat (str. 131)

Vyberte data pro obnovu.

Pověření k přístupu (str. 135)

[Nepovinné] Pokud účet úlohy nemá dostatečná oprávnění pro přístup k umístění archivu, zadejte pověření k přístupu. Tato možnost je dostupná kliknutím na tlačítko **Zobrazit pověření k přístupu**.

Kam obnovovat

Tato část se zobrazí, jakmile vyberete požadovanou zálohu a definujete typ dat, který se má obnovit. Zadané parametry závisí na typu obnovovaných dat.

Disky (str. 136)

Svazky (str. 140)

Soubory (str. 143)

Databáze nebo skupiny úložišť aplikace Microsoft Exchange

Veřejné složky nebo poštovní schránky aplikace Microsoft Exchange

Databáze Microsoft SQL (str. 312)

Microsoft Active Directory (str. 320)

[Pouze na serveru pro správu] Vyberte registrovaný počítač, do kterého chcete obnovit data. Většinou je automaticky vybrán počítač, z něhož data pocházejí. Pokud potřebujete obnovit data do síťové sdíleného úložiště nebo virtuálního počítače, vyberte registrovaný počítač s agentem, který provede obnovu.

Acronis Active Restore

[Nepovinné] Pokud potřebujete převést systém nebo databázi do stavu online okamžitě po spuštění obnovy, zapněte funkci Acronis Active Restore. Dostupné při obnově systému Windows (str. 152), databází Microsoft Exchange nebo databází Microsoft SQL (str. 314).

Pověření k přístupu (str. 136)

[Nepovinné] Pokud pověření úlohy neumožňují obnovu vybraných dat, zadejte pověření pro cílové umístění. Toto nastavení je dostupné kliknutím na tlačítko **Zobrazit pověření k přístupu**.

Kdy obnovit

Obnovit (str. 144)

Zvolte, kdy se má spustit obnova. Úloha se může spustit okamžitě po vytvoření, může být naplánována na určité datum a čas v budoucnosti nebo může být jednoduše uložena pro ruční spuštění.

Parametry úlohy

Název úlohy

[Nepovinné] Zadejte jedinečný název úlohy obnovy. Záměrně určený název vám umožňuje rychle identifikovat úlohu mezi ostatními.

Možnosti obnovy

[Nepovinné] Přizpůsobují operace obnovy podle možností nastavení, jako jsou příkazy před/po obnovení, priorita obnovy, zpracování chyb nebo možností upozornění. Pokud v této části neprovedete nic, použijí se výchozí hodnoty (str. 158).

Pokud se kterékoli nastavení vuci výchozí hodnotě změní, objeví se nový řádek zobrazující nově zadanou hodnotu. Stav nastavení se změní z **Výchozí** na **Vlastní**. Pokud změníte toto nastavení znovu, řádek zobrazí novou hodnotu nezávisle na tom, zda se jedná o výchozí hodnotu. Pokud je nastavena výchozí hodnota, řádek se skryje. Proto v této části vždy uvidíte pouze nastavení, která se liší od výchozích hodnot.

Kliknutím na **Nastavit výchozí hodnoty** obnovíte všechna nastavení na výchozí hodnoty.

Pověření k přístupu

[Nepovinné] Úloha bude spuštěna pod uživatelem, který vytváří úlohu. Pokud je to nezbytné, můžete změnit pověření k přístupu účtu úlohy. Toto nastavení je dostupné kliknutím na tlačítko **Zobrazit pověření úlohy**.

[Nepovinné] Universal Restore pro Windows/Linux

Platí pro: obnovu systémového disku nebo svazku.

Universal Restore pro Windows/Linux (str. 145)

Doplňěk Acronis Universal Restore použijte v případě, že potřebujete obnovit nebo spustit operační systém na různém hardwaru.

Jakmile dokončíte všechny požadované kroky, kliknutím na tlačítko **OK** vytvoříte úlohu obnovy.

5.1.1 Co obnovovat

1. Určení umístění archivu

V poli **Cesta k datům** zadejte cestu k archivu nebo klikněte na tlačítko **Procházet** a vyberte požadované umístění pomocí postupu v tématu Výběr umístění archivu (str. 132).

V aplikaci Acronis Backup Advanced si můžete vybrat zadání cesty umístění archivu podle popisu výše nebo použít centralizovaný katalog dat.

2. Výběr dat

Zálohovaná data mohou být vybrána pomocí karty **Zobrazení dat** nebo **Zobrazení archivu**. Karta **Zobrazení dat** zobrazuje všechna zálohovaná data podle verzí (data a času vytvoření zálohy) ve vybraném umístění archivu. Karta **Zobrazení archivu** zobrazuje zálohovaná data podle archivů.

Výběr dat pomocí karty Zobrazení dat

Protože karta **Zobrazení dat** sdílí stejné funkce s katalogem dat, výběr dat na kartě **Zobrazení dat** se provádí stejným způsobem jako v katalogu. Další informace o výběru dat naleznete v tématu Katalog dat (str. 133).

Výběr dat pomocí karty Zobrazení archivu

1. Rozbalte potřebný archiv a vyberte jednu z následných záloh podle data a času vytvoření. Data na disku je takto možné vrátit do určitého okamžiku v čase.

Pokud není seznam archivů zobrazen (například došlo ke ztrátě metadat archivu), klikněte na tlačítko **Aktualizovat**.

Pokud je seznam archivů příliš dlouhý, můžete archivy filtrovat výběrem zobrazení pouze potřebného typu archivů. To provedete výběrem potřebného typu archivu v seznamu **Zobrazit**.

***Poznámka pro uživatele Microsoft Exchange:** Informace o výběru dat Microsoft Exchange naleznete v tématu Výběr dat Exchange pomocí zobrazení archivu v dokumentaci „Zálohování dat aplikace Microsoft Exchange Server“.*

2. Pouze pro zálohy disku nebo svazku: v poli **Obsah zálohy** vyberte typ dat, která chcete zobrazit, v rozevíracím seznamu:
 - **Disky** – pro obnovu disků jako celek (se všemi svazky).
 - **Svazky** – pro obnovu jednotlivých základních nebo dynamických svazků.
 - **Soubory** – pro obnovu samostatných souborů a složek.
 - **Databáze Microsoft SQL** – pro obnovu databází Microsoft SQL z jednorůchodového disku a aplikačních záloh.
 - **Databáze Microsoft Active Directory** – pro rozbalení dat služby Microsoft Active Directory z jednorůchodového disku a aplikačních záloh.
3. V poli **Obsah zálohy** zaškrtněte políčka u položek, které potřebujete obnovit.
4. Klikněte na tlačítko **OK**.

Výběr záznamu MBR

Při obnově systémového svazku vyberete obvykle záznam MBR disku v následujících případech:

- Operační systém nelze spustit.
- Disk je nový a nemá záznam MBR.
- Obnovujete vlastní zavaděč nebo zavaděč jiného systému než Windows (například LILO a GRUB).
- Geometrie disku se liší od geometrie uložené v záloze.

Existují pravděpodobně i jiné případy, kdy je potřeba obnovit záznam MBR, výše zmíněné jsou ale nejběžnější.

Acronis Backup při obnovování záznamu MBR jednoho disku na druhý obnovuje stopu 0, což neovlivňuje tabulku diskových oddílů a rozložení oddílů cílového disku. Acronis Backup po obnově automaticky aktualizuje zavaděče Windows, takže pro tyto systémy není potřeba obnovovat záznam MBR a stopu 0, není-li záznam MBR poškozen.

5.1.1.1 Výběr umístění archivu

Umístění	Podrobnosti
 Cloudové úložiště	<p>Pokud je archiv uložen v úložišti Acronis Cloud Storage, klikněte na položku Přihlásit a zadejte pověření k přihlášení ke cloudovému úložišti. Poté rozbalte skupinu Cloudové úložiště a vyberte účet.</p> <hr/> <p><i>U záloh uložených v úložišti Acronis Cloud Storage není možný export a připojování.</i></p>
 Osobní	<p>Pokud je archiv uložen v osobním úložišti, rozbalte skupinu Osobní a klikněte na požadované úložiště.</p>
 Centralizované	<p>Pokud je archiv umístěn v centralizovaném úložišti, rozbalte skupinu Centralizované a klikněte na příslušné úložiště.</p>
 Název počítače	<p>Místní počítač</p>
 Místní složky	<p>Pokud je archiv uložen v místní složce počítače, rozbalte skupinu <Název počítače> a vyberte požadovanou složku.</p>
 CD, DVD, BD	<p>Pokud je archiv uložen na optických médiích, například CD, DVD nebo Blu-ray disky (BD), rozbalte skupinu <Název počítače> a vyberte požadovanou jednotku. Nejprve vložte poslední disk. Poté na požádání aplikace vkládejte disky v pořadí od prvního disku.</p>
 RDX, USB	<p>Pokud je archiv uložen na jednotce RDX nebo na USB flash disku, rozbalte skupinu <Název počítače> a vyberte požadovanou jednotku. Další informace o používání těchto jednotek naleznete v tématu nápovědy Vyměnitelná zařízení (str. 195).</p>
 Páskové zařízení	<p>Jestliže je archiv uložen na připojeném páskovém zařízení, rozbalte skupinu Pásková zařízení a pak klikněte na požadované zařízení.</p> <hr/> <p>Poznámka: <i>Pásková zařízení lze použít pouze s produktem Acronis Backup Advanced.</i></p> <hr/> <p>Další informace o používání pásek naleznete v tématu nápovědy Pásková zařízení (str. 196).</p>
 Síťové složky	<p>Pokud je archiv uložen ve sdílené síťové složce, rozbalte skupinu Síťové složky, potom vyberte požadovaný počítač v síti a pak klikněte na sdílenou složku. Pokud sdílená síťová složka vyžaduje pověření k přístupu, aplikace zobrazí žádost k jejich zadání.</p> <hr/> <p>Poznámka pro uživatele Linuxu: <i>Chcete-li zadat sdílenou síťovou složku CIFS (Common Internet File System), která je připojena k přípojnému bodu jako /mnt/share, vyberte tento přípojný bod místo samotné sdílené síťové složky.</i></p>

Umístění	Podrobnosti
 FTP, SFTP	<p>Pokud je archiv uložen na serveru FTP nebo SFTP, zadejte název serveru nebo adresu do pole Cesta následujícím způsobem:</p> <p>ftp://server_ftp:číslo_portu nebo sftp://server_sftp:číslo portu</p> <p>Chcete-li navázat připojení FTP v aktivním režimu, použijte následující zápis:</p> <p>aftp://server_ftp:číslo_portu</p> <p>Pokud číslo portu není zadáno, použije se port 21 pro FTP a port 22 pro SFTP.</p> <p>Po zadání pověření k přístupu se složky na serveru stanou dostupnými. Klikněte na odpovídající složku na serveru.</p> <p>K serveru můžete přistupovat jako anonymní uživatel, pokud server umožňuje takovýto přístup. Chcete-li to provést, místo zadávání pověření k přístupu klikněte na Použít anonymní přístup.</p> <hr/> <p><i>Podle původní specifikace FTP jsou pověření potřebná pro přístup k serverům FTP přenášena po síti v textové podobě. To znamená, že jméno a heslo může být s využitím sledovače paketů pomocí odposlechu zachyceno.</i></p>
 Uzly úložišť	<p>Při práci s operačním systémem k uzlu úložišť přistoupíte výběrem příslušného centralizovaného úložiště. Při práci v počítači spuštěným ze spouštěcího média:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Pro přístup k spravovanému úložišti zadejte do pole Cesta následující řetězec: <p style="margin-left: 20px;">bsp://adresa_nodu/název_úložiště/</p> ▪ Pro přístup k centralizovanému úložišti bez správy zadejte úplnou cestu ke složce úložiště.
 Jednotky NFS	<p>Pokud je archiv umístěn v úložišti NFS, rozbalte skupinu Jednotky NFS a klikněte na složku.</p> <p>Tento postup je možný pouze v Linuxu a ze spouštěcího média založeného na Linuxu.</p>

5.1.1.2 Katalog dat

Katalog dat umožňuje snadno nalézt požadovanou verzi dat a obnovit ji. Ve spravovaném počítači je funkce katalogu dat dostupná na kartě **Zobrazení dat** pro všechna úložiště dostupná z tohoto počítače. Na serveru pro správu je funkce katalogu dostupná jak pomocí karty **Zobrazení dat**, tak pomocí centralizovaného **katalogu dat**. Centralizovaný katalog dat zobrazuje na jednom místě všechna data uložená v centralizovaných spravovaných úložištích.

Aplikace Acronis Backup může odesílat soubory katalogů dat z úložiště do místní složky mezipaměti. Ve výchozím nastavení je tato složka umístěna na disku s operačním systémem. Informace o změně výchozí složky mezipaměti naleznete v tématu [Změna výchozí složky mezipaměti pro soubory katalogu \(str. 190\)](#).

Výběr zálohovaných dat k obnovení

1. Provedte jeden z následujících úkonů:
 - Chcete-li zobrazit kartu **Zobrazení dat**, připojte konzolu k počítači nebo k serveru pro správu, přejděte k zobrazení **Úložiště** a klikněte na požadované úložiště.
 - Chcete-li zobrazit **katalog dat**, připojte konzolu k serveru pro správu a ve stromu **Navigace** vyberte **Katalog dat**.
2. V poli **Zobrazit** vyberte typ dat, která chcete zobrazit:
 - Vyberte **počítače, disky nebo svazky**, které chcete procházet, a vyhledejte celé disky a svazky v zálohách na úrovni disků.

- Vyberte **složky/soubory**, které chcete procházet, a vyhledejte soubory a složky v zálohách na úrovni souborů a disků.
 - Vyberte **Úložiště informací Microsoft Exchange** k procházení a prohledávání úložišť informací, samostatných skupin úložišť nebo databází v zálohách na úrovni databáze.
Vyberte **Schránky Microsoft Exchange** k procházení a prohledávání celých schránek, veřejných složek, samostatných složek, událostí v kalendáři, úloh, kontaktů a poznámek na úrovni záloh databází i schránek.
Informace o výběru dat Microsoft Exchange naleznete v tématu Výběr dat Exchange pomocí zobrazení dat nebo katalogu dat v dokumentaci „Zálohování dat aplikace Microsoft Exchange Server“.
 - Pro procházení a vyhledávání databází Microsoft SQL v jednorůchodovém disku a aplikačních zálohách vyberte možnost **Databáze Microsoft SQL**.
 - **Databáze Microsoft Active Directory** – pro vyhledání dat Microsoft Active Directory na jednorůchodovém disku a v aplikačních zálohách.
3. Do pole **Zobrazit data zálohovaná pro** zadejte časový interval, pro který se mají zálohovaná data zobrazovat.
 4. Proveďte jeden z následujících úkonů:
 - Vyberte data k obnově ve stromu katalogu nebo v tabulce napravo od stromu katalogu.
 - Do hledaného řetězce zadejte informace, které pomohou identifikovat požadované datové položky (může se jednat o název počítače, souboru nebo složky nebo jmenovku disku), a pak klikněte na tlačítko **Hledat**. Lze použít zástupné znaky hvězdička (*) a otazník (?).
Jako výsledek se v okně **Hledat** zobrazí seznam zálohovaných datových položek, jejichž názvy zcela nebo částečně odpovídají zadaným hodnotám. Vyberte požadovaná data a kliknutím na tlačítko **OK** se vraťte do **katalogu dat nebo zobrazení dat**.
 5. V seznamu **Verze** vyberte bod v čase, do kterého chcete data vrátit. Ve výchozím nastavení budou data vrácena do nejnovějšího bodu v čase dostupného pro časový interval vybraný v kroku 3.
[Nepovinné, platí pouze pro **katalog dat**] Pokud zálohovaná data mají více kopií uložených ve více než jednom umístění, můžete zvolit umístění, ze kterého budou data obnovena. Chcete-li přistupovat k informacím o umístění vybraných dat, klikněte pravým tlačítkem na verzi a potom klikněte na příkaz **Změnit úložiště, ze kterého proběhne obnova**. Ve výchozím nastavení je vybráno umístění umožňující nejrychlejší přístup k datům. Místní pevné disky jsou nejrychlejší, pásky nejpomalejší.
 6. Po výběru požadovaných dat klikněte na tlačítko **Obnovit** a nakonfigurujte parametry operace obnovy.

Co dělat, když se data nezobrazí v katalogu nebo zobrazení dat

Pravděpodobné důvody jsou následující.

Je nastaven špatný časový interval

Požadovaná data nebyla zálohována během časového intervalu nastaveného pomocí **Zobrazit data zálohovaná pro**.

Řešení: Zkuste zvětšit časový interval.

Katalogizace není zapnuta nebo je zapnuta rychlá katalogizace.

Pokud jsou data zobrazena částečně nebo nejsou zobrazena vůbec, pravděpodobně je katalogizace vypnuta nebo byla při zálohování zapnuta možnost rychlé tvorby katalogu (str. 106).

Řešení:

- Pokud je katalogizace vypnuta
 - Ve spravovaném počítači: Katalogizaci zapnete pomocí možnosti **Katalogizace záloh (Možnosti > Možnosti počítače)**.
 - Na serveru pro správu: Katalogizaci zapnete úpravou registru Windows (str. 412).
 - V uzlech úložišť: Katalogizaci zapnete úpravou registru Windows (str. 229).
- Spusťte úplnou katalogizaci ručně kliknutím na možnost **Katalogizovat nyní**. Pro **katalog dat** budou všechny zálohy uložené ve spravovaných úložištích katalogizovány. Pro kartu **zobrazení dat** budou vytvořeny katalogy pouze pro zálohy uložené na vybraném úložišti. Zálohy, které již byly v katalogu uvedeny, nebudou v katalogu uvedeny znovu.
- Jelikož katalogizace velkého množství zálohovaných dat může trvat delší dobu, lze použít také **Zobrazení archivu** příslušného úložiště. Další informace o použití **Zobrazení archivu** naleznete v části „Procházení obsahu úložiště a výběr dat“ v tématu Práce s úložišti (str. 178).

Data nejsou katalogem podporována

Následující data nelze zobrazit v katalogu ani v zobrazení dat:

- data z šifrovaných a heslem chráněných archivů,
- data z šifrovaných spravovaných úložišť,
- data zálohovaná na vyměnitelná média, například CD, DVD, BD, Iomega REV, RDX nebo USB,
- data zálohovaná do úložiště Acronis Cloud Storage,
- data zálohovaná pomocí aplikace Acronis True Image Echo nebo jejích starších verzí,
- data zálohovaná pomocí zjednodušeného pojmenování záloh.

Řešení: Chcete-li taková data procházet, použijte kartu **Zobrazení archivu** příslušného úložiště.

Data nejsou zahrnuta v centralizovaném katalogu.

Centralizovaný katalog nezobrazuje data z centralizovaných nespravovaných úložišť nebo z osobních úložišť (str. 188).

Řešení pro centralizovaná nespravovaná úložiště: Vyberte úložiště ve **stromu Navigace** a vyberte možnost **Zobrazení dat**.

Řešení pro osobní úložiště: Připojte se přímo k počítači, vyberte úložiště a vyberte možnost **Zobrazení dat**.

5.1.2 Pověření k přístupu pro umístění

Určují pověření k přístupu požadovaná pro přístup k umístění, kde jsou uloženy zálohy.

Jak zadat pověření

1. Vyberte jednu z následujících možností:

- **Použít pověření úlohy**

Aplikace přistoupí k umístění pomocí pověření účtu úlohy zadaných v části **Parametry úlohy**.

- **Použít následující pověření**

Aplikace bude přistupovat k cílovému umístění pomocí pověření, která zadáte. Tuto možnost použijte, pokud účet úlohy nemá oprávnění přístupu k umístění. Pro sdílenou síťovou složku nebo úložiště v uzlu úložišť možná bude nutné zadat speciální pověření.

Určete:

- **Uživatelské jméno.** Při zadávání názvu uživatelského účtu služby Active Directory se ujistěte, že zadáváte název domény (DOMENA\Uzivatelскеjmeno nebo Uzivatelскеjmeno@domena).
- **Heslo.** Heslo účtu.

2. Klikněte na tlačítko **OK**.

Podle původní specifikace FTP jsou pověření pro přístup k serverům FTP přenášena po síti jako prostý text. To znamená, že jméno a heslo mohou být s využitím sledovače paketů zachyceny pomocí odposlechu.

5.1.3 Pověření k přístupu pro cílové umístění

Jak zadat pověření

1. Vyberte jednu z následujících možností:

- **Použit přihlašovací údaje úlohy**

Aplikace přistoupí k cíli pomocí pověření úlohy zadaných v části **Parametry úlohy**.

- **Použit následující pověření**

Aplikace bude přistupovat k cílovému umístění pomocí pověření, která zadáte. Tuto možnost použijte, pokud účet úlohy nemá oprávnění přístupu k cílovému umístění.

Určete:

- **Uživatelské jméno.** Při zadávání názvu uživatelského účtu služby Active Directory se ujistěte, že zadáváte název domény (DOMENA\Uzivatelскеjmeno nebo Uzivatelскеjmeno@domena).
- **Heslo.** Heslo účtu.

2. Klikněte na tlačítko **OK**.

5.1.4 Kam obnovovat

Vyberte umístění, kam budou obnovena vybraná data.

5.1.4.1 Výběr cílových disků

Dostupná umístění disků nebo svazků závisí na agentech fungujících v počítači.

Obnovit na:

Fyzický počítač

Dostupné v případě, že je nainstalován Agent pro Windows nebo Agent pro Linux Acronis Backup.

Vybrané disky budou obnoveny na fyzické disky počítače, ke kterému je konzola připojena. Při výběru této možnosti se dostanete k dále popsanému standardnímu postupu mapování disku.

Nový virtuální počítač

- *Pokud je nainstalován Agent pro Windows nebo Agent pro Linux aplikace Acronis Backup.*

Vybrané disky budou obnoveny do nového virtuálního počítače kteréhokoliv z následujících typů: VMware Workstation, Microsoft Virtual PC, Red Hat KVM (Kernel-based Virtual Machine), Red Hat RHEV (Enterprise Virtualization) nebo Citrix XenServer OVA (Open Virtual Appliance).

Soubory virtuálního počítače budou uloženy do cílového umístění, které určíte v části **Úložiště**. Ve výchozím nastavení bude nový virtuální počítač vytvořen ve složce dokumentů aktuálního uživatele.

- *Pokud je nainstalován Acronis Backup Agent pro Hyper-V nebo Agent pro VMware.*

Tito agenti umožňují vytvoření nového virtuálního počítače na virtualizačním serveru, který zadáte.

Ve výchozím nastavení bude nový virtuální počítač vytvořen ve výchozím úložišti virtualizačního serveru. To, zda můžete změnit úložiště na virtualizačním serveru, nebo ne, záleží na značce virtualizačního produktu a nastaveních. VMware ESX(i) může mít několik úložišť. Server Microsoft Hyper-V umožňuje vytvoření nového virtuálního počítače v kterékoliv místní složce.

Nový virtuální počítač bude nastaven automaticky, přičemž konfigurace zdrojového počítače se zkopíruje všude, kde je to možné. Konfigurace se zobrazuje v části **Nastavení virtuálního počítače** (str. 174). Zkontrolujte nastavení a v případě potřeby proveďte změny.

Poté se dostanete k níže popsanému standardnímu postupu mapování disku.

Existující virtuální počítač

Tato možnost je dostupná, když je nainstalován Acronis Backup Agent pro Hyper-V nebo Agent pro VMware.

Při výběru této možnosti zadáváte virtualizační server a cílový virtuální počítač. Poté se dostanete k níže popsanému standardnímu postupu mapování disku.

Mějte na paměti, že cílový počítač bude před obnovou automaticky vypnut. Pokud dáváte přednost ručnímu vypnutí, upravte možnosti správy napájení virtuálního počítače.

Disky/svazky

Automaticky mapovat

Aplikace Acronis Backup se pokouší mapovat vybrané disky na cílové disky postupem popsaným v tématu Jak funguje automatické mapování (str. 138). Pokud nejste spokojeni s výsledkem mapování, můžete disky znovu mapovat ručně. Předtím je ale nutné zrušit mapování disků v opačném pořadí, to znamená, že jako první je nutné zrušit mapování posledního mapovaného disku. Potom mapujte disky ručně, jak je popsáno níže.

Disk #:

Disk # (MODEL) (str. 137)

Pro každý ze zdrojových disků vyberte cílový disk.

Signatura disku (str. 137)

Zvolte způsob obnovení signatury disku. Signaturu disku používá Windows a kernely Linuxu verze 2.6 a vyšší.

Cílový disk

Jak zadat cílový disk:

1. Vyberte disk, na který chcete obnovit vybraný disk. Prostoru cílového disku by měl být alespoň stejně velký jako velikost nekomprimovaných dat image.
2. Klikněte na tlačítko **OK**.

Všechna data uložená na cílovém disku budou nahrazena zálohovanými daty, buďte tedy opatrní a dávejte pozor na nezálohovaná data, která byste mohli později potřebovat.

Signatura disku

Signatura disku je záznam, který je uchováván v záznamu MBR. Jednoznačně identifikuje pevný disk pro operační systém.

Při obnově disku obsahujícího systémový svazek lze určit, co se má dělat se signaturou cílového disku. Zadejte některý z následujících parametrů:

- **Automatický výběr**

Aplikace ponechá signaturu cílového disku, pokud se jedná o stejnou signaturu disku, která je uložena v záloze. (Jinými slovy, pokud obnovíte disk na stejný disk, který byl zálohován.) Jinak aplikace vygeneruje novou signaturu disku pro cílový disk.

Toto je výchozí možnost doporučená ve většině případů. Následující možnosti použijte pouze v případě, že je opravdu nutně potřebujete.

- **Vytvořit nový**

Aplikace Acronis Backup vygeneruje novou signaturu disku pro cílový pevný disk.

- **Obnovit ze zálohy**

Aplikace Acronis Backup nahradí signaturu cílového pevného disku signaturou ze zálohy disku.

***Poznámka:** Měli byste si být absolutně jisti, že žádný z existujících disků v tomto počítači nemá stejnou signaturu disku. Jinak se při spuštění operační systém spustí z prvního disku, objeví stejnou signaturu na druhém, automaticky vygeneruje novou unikátní signaturu disku a přiřadí ji druhému disku. Výsledkem je, že svazky druhého disku ztratí svá písmena, všechny cesty na disku budou neplatné a programy nenaleznou své soubory. Operační systém na tomto disku nebude spustitelný.*

Obnovení signatury disku může být žádoucí z následujících důvodů:

- Aplikace Acronis Backup vytváří naplánované úlohy pomocí podpisu zdrojového pevného disku. Když obnovíte stejný podpis disku, není třeba dříve vytvořené úlohy znovu vytvářet nebo upravovat.
 - Některé nainstalované aplikace využívají podpis disku pro licencování a k dalším účelům.
 - To umožňuje na obnoveném disku ponechat všechny body obnovení systému Windows.
 - Obnovit snímky VSS používané funkcí Windows Vista: „Předchozí verze“.
- **Ponechat existující**
Aplikace ponechá signaturu cílového pevného disku nedotčenou.

Jak funguje automatické mapování

Acronis Backup automaticky mapuje disky nebo svazky na cílové disky, pouze pokud lze zachovat spustitelnost systému. Jinak je automatické mapování zrušeno a je nutné namapovat disky nebo svazky ručně.

Svazky je také nutné namapovat ručně, pokud se jedná o logické svazky systému Linux nebo softwarové pole RAID systému Linux RAID (zařízení MD). Další informace o obnově logických svazků a zařízení MD naleznete v tématu *Obnova zařízení MD a logických svazků* (str. 41).

Automatické mapování se provádí následujícím způsobem.

1. Pokud je disk nebo svazek obnoven do původního umístění, mapovací proces použije původní rozložení disků nebo svazků.

Původní umístění disku nebo svazku znamená přesně stejný disk nebo svazek, který byl zálohován. Svazek nebude považován za původní, pokud se jeho velikost, umístění nebo jiné fyzické parametry po zálohování změnilo. Změna písmene nebo jmenovky nezabrání aplikaci v rozpoznání svazku.

2. Pokud se disk nebo svazek obnovuje do jiného umístění:
 - **Při obnově disků:** Aplikace zkontroluje velikost a svazky cílového disku. Cílový disk nesmí obsahovat žádné svazky a jeho velikost musí být dostatečná k umístění obnovovaného disku. Neinicializované cílové disky budou inicializovány automaticky.

Pokud požadovaný disk nelze najít, je nutné disky namapovat ručně.

- **Při obnově svazků:** Aplikace zkontroluje nepřidělené místo cílového disku.

Pokud je na disku dostatek nepřiděleného místa, budou svazky obnoveny „tak, jak jsou“.

Pokud je na cílovém disku méně nepřiděleného místa, než je velikost obnovovaných svazků, budou svazky proporcionálně zmenšeny (zmenšením jejich volného místa), aby se vešly do nepřiděleného místa. Pokud se zmenšené svazky do nepřiděleného místa stále nevejdou, je nutné svazky namapovat ručně.

Podpora pro pevné disky Advanced Format (sektory 4K)

Aplikace Acronis Backup může kromě tradičních pevných disků s 512bajtovými sektory zálohovat také pevné disky s velikostí sektoru 4 kB (známé jako disky Advanced Format).

Aplikace Acronis Backup může obnovovat data z jednoho disku na jiný, pokud *oba disky mají stejnou velikost logického sektoru*. (To je velikost sektoru udávaná pro operační systém.) Aplikace Acronis Backup automaticky v případě potřeby srovná svazky disku (str. 142). Tak bude začátek clusteru v systému souborů vždy odpovídat začátku fyzického sektoru na disku.

Funkce správy disků (str. 268) v aplikaci Acronis Backup nejsou pro disky s velikostí logického sektoru 4 kB dostupné.

Určení velikosti logického sektoru

Podle specifikace disku

Vývoj technologie Advanced Format je řízen organizací International Disk Drive Equipment and Materials Association (IDEMA). Podrobnosti naleznete na stránce http://www.idema.org/?page_id=2.

IDEMA specifikuje dva typy disků Advanced Format podle velikosti logického sektoru:

- Disky s **emulací 512 bajtů (512e)** mají velikost logického sektoru 512 bajtů. Tyto disky jsou podporovány v systémech Windows počínaje od Windows Vista a v moderních distribucích systému Linux. Společnosti Microsoft a Western Digital používají termín „Advanced Format“ výhradně pro tento typ disků.
- **4K nativní (4Kn)** disky mají velikost logického sektoru 4 kB. Moderní operační systémy mohou na tyto disky ukládat data, ale obvykle se z nich neumí spustit. Tyto disky jsou často externí s připojením USB.

Spuštěním příslušného příkazu

Chcete-li zjistit velikost logického sektoru disku, proveďte následující postup.

Ve Windows:

1. Zkontrolujte, zda disk obsahuje svazek NTFS.
2. Spusťte následující příkaz jako správce a zadejte písmeno jednotky svazku NTFS:

```
fsutil fsinfo ntfsinfo D:
```
3. Prohlédněte si první hodnotu na řádku **Počet bajtů na sektor (Bytes Per Sector)**. Výsledek může být například následující:

```
Počet bajtů na sektor: 512
```

V Linuxu:

1. Určete název zařízení disku, například /dev/sdb.

2. Spustíte následující příkaz jako uživatel root a zadejte název zařízení:

```
parted /dev/sdb print
```

3. Prohlédněte si první hodnotu na řádku **Velikost sektoru (logická/fyzická) (Sector size (logical/physical))**. Výsledek může být například následující:

```
Sector size (logical/physical): 512B/4096B
```

5.1.4.2 Výběr cílových svazků

Dostupná umístění svazků závisí na agentech fungujících v počítači.

Obnovit na:

Fyzický počítač

Dostupné v případě, že je nainstalován Agent pro Windows Acronis Backup nebo Agent pro Linux Acronis Backup.

Vybrané svazky budou obnoveny na fyzické disky počítače, kde je připojena konzola. Po tomto výběru pokračujte normálním procesem mapování svazku popsaným níže.

Nový virtuální počítač

- *Pokud je nainstalován Agent pro Windows nebo Agent pro Linux aplikace Acronis Backup.*
Vybrané svazky budou obnoveny do nového virtuálního počítače kteréhokoliv z následujících typů: VMware Workstation, Microsoft Virtual PC, Red Hat KVM (Kernel-based Virtual Machine), Red Hat RHEV (Enterprise Virtualization) nebo Citrix XenServer OVA (Open Virtual Appliance).
Soubory virtuálního počítače budou uloženy do cílového umístění, které určíte v části **Úložiště**.
Ve výchozím nastavení bude nový virtuální počítač vytvořen ve složce dokumentů aktuálního uživatele.
- *Pokud je nainstalován Acronis Backup Agent pro Hyper-V nebo Agent pro VMware.*
Tito agenti umožňují vytvoření nového virtuálního počítače na zadaném virtualizačním serveru.
Ve výchozím nastavení se nový virtuální počítač vytvoří ve výchozím úložišti virtualizačního serveru. Zda můžete změnit úložiště na virtualizačním serveru závisí na značce virtualizačního produktu a nastaveních. VMware ESX(i) může mít několik úložišť. Server Microsoft Hyper-V umožňuje vytvoření nového virtuálního počítače v kterémkoliv místní složce.

Nový virtuální počítač se nastaví automaticky, přičemž konfigurace zdrojového počítače se zkopíruje všude, kde je to možné. Konfigurace se zobrazuje v části **Nastavení virtuálního počítače** (str. 174). Zkontrolujte nastavení a v případě potřeby proveďte změny.

Poté budete pokračovat níže popsaným standardním postupem mapování svazků.

Existující virtuální počítač

Tato možnost je dostupná, když je nainstalován Acronis Backup Agent pro Hyper-V nebo Agent pro VMware.

Při výběru této možnosti zadáváte virtualizační server a cílový virtuální počítač. Poté budete pokračovat níže popsaným standardním postupem mapování svazků.

Mějte na paměti, že cílový počítač bude před obnovou automaticky vypnut. Pokud dáváte přednost ručnímu vypnutí, upravte možnosti správy napájení virtuálního počítače.

Disky/svazky

Automaticky mapovat

Acronis Backup se pokusí vybrané svazky automaticky namapovat na cílové disky, jak je popsáno v kapitole „Jak funguje automatické mapování“ (str. 138). Pokud nejste spokojeni s výsledkem mapování, můžete svazky znovu mapovat ručně. Předtím je ale nutné zrušit mapování svazků v opačném pořadí, to znamená, že jako první je nutné zrušit mapování posledního mapovaného svazku. Potom mapujte svazky ručně, jak je popsáno níže.

Obnovit [Disk #] MBR na: [Pokud je pro obnovu vybrán Hlavní spouštěcí záznam – MBR]

Disk # (str. 141)

Vyberte disk, na nějž se má obnovit záznam MBR.

Signatura disku: (str. 137)

Zvolte způsob, jak bude zpracována signatura disku v záznamu MBR. Signaturu disku používá Windows a kernely Linuxu verze 2.6 a vyšší.

Obnovit [Svazek] [Písmeno] na:

Disk # /Svazek

Sekvenčně mapuje každý zdrojový svazek na svazek nebo nepřidělené místo na cílovém disku.

Velikost: (str. 141)

[Volitelné] Mění velikost obnovovaného svazku, umístění a další vlastnosti.

Cíl MBR

Jak zadat cílový disk:

1. Vyberte disk, na který se záznam MBR obnoví.
2. Klikněte na tlačítko **OK**.

Cílové umístění svazku

Jak zadat cílový svazek nebo nepřidělené místo

1. Vyberte svazek nebo nepřidělené místo, kam chcete obnovit vybraný svazek. Místo na cílovém svazku nebo nepřidělené místo by mělo být alespoň stejně velké jako velikost nekomprimovaných dat obrazu.
2. Klikněte na tlačítko **OK**.

Všechna data uložená na cílovém svazku budou nahrazena zálohovanými daty, buďte tedy opatrní a dávejte pozor na nezalohovaná data, která byste mohli později potřebovat.

Při použití spouštěcího média

Písmena disků, která jsou vidět ze spouštěcího média ve stylu Windows, se někdy mohou lišit od písmen, která identifikuje systém Windows. Například disk D: v záchranném nástroji může odpovídat disku E: v systému Windows.

Buďte opatrní! Chcete-li mít jistotu, přiřaďte svazkům jedinečné názvy.

Spouštěcí média pro Linux ukazují místní disky a svazky jako nepřipojené (sda1, sda2...).

Změna vlastností svazku

Velikost a umístění

Při obnovování svazku na základní disk MBR můžete změnit velikost a umístění svazku tažením za něj nebo za jeho hranice myší nebo zadáním odpovídajících hodnot do příslušných políček. Pomocí této

funkce můžete rozšířit diskový prostor mezi obnovovanými svazky. V takovém případě budete muset nejprve obnovit svazek, který budete zmenšovat.

Poznámka: Velikost svazků zálohovaných sektor po sektoru nelze změnit.

Tip: Při obnovování svazku ze zálohy rozdělené na více vyměnitelných médií nelze změnit jeho velikost. Chcete-li velikost svazku změnit, zkopírujte všechny části zálohy do jednoho umístění na disku.

Typ

Základní disk MBR může obsahovat až čtyři primární svazky nebo až tři primární svazky a několik logických jednotek. Vy výchozím nastavení aplikace vybírá původní typ svazku. Pokud je to potřeba, můžete toto nastavení změnit.

- **Primární.** Informace o primárním svazku jsou obsaženy v tabulce diskových oddílů MBR. Většinu operačních systémů lze spustit pouze z primárního svazku prvního pevného disku, počet primárních svazků je ale omezen.
Pokud se na základní disk MBR chystáte obnovit systémový svazek, vyberte políčko Aktivní. Aktivní svazek se používá ke spuštění operačního systému. Nastavení svazku bez operačního systému jako aktivního může zabránit spuštění systému v počítači. Jako aktivní nelze nastavit logickou jednotku nebo dynamický svazek.
- **Logický.** Informace o logických svazcích se neukládají v záznamu MBR, ale v tabulce rozšířených oddílů. Počet logických svazků na disku je neomezený. Logický svazek nelze nastavit jako aktivní. Pokud obnovujete systémový svazek na jiný pevný disk s vlastními svazky a operačním systémem, pravděpodobně potřebujete jen data. V tomto případě můžete obnovit svazek jako logický jen kvůli přístupu k datům.

Systém souborů

Ve výchozím nastavení bude mít obnovený svazek stejný systém souborů jako původní svazek. V případě potřeby můžete změnit systém souborů svazku během obnovy.

Acronis Backup může provádět následující převody systémů souborů: FAT 16 -> FAT 32 a Ext2 -> Ext3. Tato možnost není dostupná pro svazky s jiným nativním systémem souborů.

Předpokládejme, že se chystáte obnovit svazek ze starého disku FAT16 o nízké kapacitě na novější disk. FAT16 by nebyl efektivní a může být dokonce nemožné nastavit jej na vysokokapacitním pevném disku. Je to z toho důvodu, že FAT16 podporuje svazky do velikosti 4 GB, proto beze změny systému souborů takového svazku jej nebudete moci obnovit na svazek, který překračuje tento limit. V tomto případě může mít smysl změnit systém souborů z FAT16 na FAT32.

Starší operační systémy (MS-DOS, Windows 95 a Windows NT 3.x, 4.x) FAT32 nepodporují a po obnovení a změně systému souborů svazku nebudou provozuschopné. Tyto operační systémy mohou být normálně obnoveny pouze na svazek FAT16.

Zarovnání svazku (oddílu)

Aplikace Acronis Backup automaticky odstraňuje nesprávné zarovnání svazku – situaci, kdy clustery svazku nejsou zarovnané se sektory disku. Nesprávné zarovnání nastává při obnově svazků vytvořených se schématem adresování CHS (Cylinder/Head/Sector) na pevné disky (HDD) nebo disky bez pohyblivých součástí (SSD), které mají velikost sektoru 4 kB. Schéma adresování CHS se používá například ve všech operačních systémech Windows, které předcházejí systému Windows Vista.

Jestliže dojde k nesprávnému zarovnání, cluster překrývá více fyzických sektorů, než by překrýval, kdyby k nesprávnému zarovnání nedošlo. Výsledkem je, že je při každé změně dat nutné vymazat a přepsat více fyzických sektorů. Nadbytečné operace čtení a zápisu ztlačí rychlost disku a

sníží celkový výkon počítače. U disku SSD nesprávné zarovnání sníží nejen výkon systému, ale také jejich životnost. Protože paměťové buňky SSD jsou navrženy na určité množství operací čtení a zápisu, nadbytečné operace čtení a zápisu způsobí dřívější degradaci disku SSD

Při obnově dynamických svazků a logických svazků vytvořených v Linuxu pomocí správce logických svazků (LVM) je odpovídající zarovnání nastaveno automaticky.

Při obnově základních svazků MBR a GPT, můžete vybrat metodu zarovnání ručně, pokud vám automatické zarovnání z nějakého důvodu nevyhovuje. Dostupné jsou následující možnosti:

- **Automatický výběr** – (výchozí) doporučeno. Software automaticky nastaví odpovídající zarovnání na základě vlastností zdrojového a cílového disku nebo svazku.

Následující možnosti použijte pouze v případě, že je opravdu nutně potřebujete.

- **CHS (63 sektorů)** – tuto možnost vyberte, pokud obnovený svazek bude použit v systémech Microsoft Windows XP a Windows Server 2003 (nebo starších) na discích, které mají fyzickou velikost sektoru 512 bajtů.
- **VMware VMFS (64 kB)** – tuto možnost vyberte při obnově svazku jako oddílu systému souborů virtuálního počítače VMware.
- **Zarovnání Vista (1 MB)** – tuto možnost vyberte, pokud bude obnovený svazek použit v operačním systému Windows novějším než Windows Vista včetně nebo při obnově svazků na jednotky HDD nebo SSD s velikostí sektoru 4 kB.
- **Vlastní** – zadejte zarovnání svazku ručně. Doporučuje se, aby hodnota byla násobkem fyzické velikosti sektoru.

Písmeno logické jednotky (pouze pro systém Windows)

Implicitně bude svazku přiděleno první nepoužité písmeno. Chcete-li přidělit jiné písmeno, vyberte požadované písmeno v rozevíracím seznamu.

Pokud vyberete prázdnou hodnotu, nebude obnovenému svazku přiřazeno žádné písmeno, což jej skryje operačnímu systému. Svazkům, které nejsou pro Windows přístupné, například těm s jinými systémy souborů než FAT a NTFS, byste neměli písmena přiřazovat.

5.1.4.3 Výběr cílového umístění pro soubory a složky

Kam obnovovat

Cílové umístění

Vyberte umístění pro obnovu zálohovaných souborů:

- **Původní umístění**
Soubory a složky budou obnoveny do stejné cesty, ve které jsou v záloze. Například pokud jste zálohovali všechny soubory a složky v `C:\Documents\Finance\Reports\`, budou soubory obnoveny do stejné složky. Pokud tato složka neexistuje, vytvoří se automaticky.
- **Nové umístění**
Soubory budou obnoveny do umístění, které zadáte ve stromu. Pokud nezrušíte zaškrtnutí políčka **Obnovit bez úplné cesty**, soubory a složky budou obnoveny bez opětovného vytvoření plné cesty.

Přepisování

Zvolte, co si přejete provést v případě, že aplikace v cílové složce nalezne soubor se stejným názvem jako v záloze:

- **Přepsat existující soubory** – při použití této možnosti dostane soubor v záloze přednost před souborem na pevném disku.
- **Přepsat existující soubor, pokud je starší** – při použití této možnosti dostane přednost nejnovější verze souboru bez ohledu na to, zda je v záloze nebo na disku.
- **Nepřepisovat existující soubory** – soubor na pevném disku dostane přednost před souborem v záloze.

Pokud umožníte přepsání souborů, máte stále možnost zabránit přepsání specifických souborů jejich vyloučením z operace obnovení.

Vyloučení při obnovení (str. 144)

Zadejte soubory a složky, které si nepřejete obnovit.

Vyloučení při obnovení

Nastavte vyloučení určitých souborů a složek, které nechcete obnovovat.

Poznámka: Výjimky předefinují výběr datových položek k obnovení. Pokud například zvolíte k obnovení soubor *Soubor.tmp* a vyloučíte všechny soubory *.tmp*, soubor *Soubor.tmp* nebude obnoven.

Pomocí tlačítek **Přidat**, **Upravit**, **Odebrat** a **Odebrat vše** vytvořte seznam souborů a složek, které chcete vyloučit. Zadejte název souboru nebo složky, například *Dokument.txt*.

U názvů se *nerozlišuje* velikost písmen (platí pro systémy Windows a Linux). Pokud například vyloučíte všechny soubory *.tmp* a složky *Temp*, budou také vyloučeny všechny soubory *.Tmp*, soubory *.TMP* a složky *TEMP*.

Také je možné použít více zástupných znaků *** a *?*:

- Znak hvězdičky (***) nahrazuje nula nebo více znaků. Řetězec *Doc*.txt* například zahrnuje soubory jako *Doc.txt* a *Document.txt*.
- Znak otazníku (*?*) nahrazuje přesně jeden znak. Řetězec *Doc?.txt* například zahrnuje soubory jako *Doc1.txt* a *Docs.txt*, ale nezahrnuje soubory *Doc.txt* nebo *Doc11.txt*.

Příklady vyloučení

Kritérium	Příklad	Popis
Podle názvu	F.log F	Vyloučí všechny soubory s názvem „F.log“. Vyloučí všechny složky s názvem „F“.
Podle masky (*)	*.log F*	Vyloučí všechny soubory s příponou LOG. Vyloučí všechny soubory a složky s názvy začínajícími na „F“ (například složky F, F1 a soubory F.log a F1.log).
Podle masky (?)	F???.log	Vyloučí všechny soubory LOG, jejichž název má čtyři znaky a začíná na „F“.

5.1.5 Kdy obnovit

Zvolte, kdy se má spustit úloha obnovy:

- **Nyní** – úloha obnovy se spustí ihned po kliknutí na **OK** v okně **Obnovit data**.
- **Později** - úloha obnovy bude spuštěna později ručně. Pokud je potřeba naplánovat úlohu, zrušte zaškrtnutí políčka **Úloha bude spuštěna ručně** a určete požadované datum a čas.

5.1.6 Pověření pro úlohy

Zadejte pověření pro účet, pod kterým budou úkoly spuštěny.

Jak zadat pověření

1. Vyberte jednu z následujících možností:

- **Použít pověření aktuálního uživatele**

Úloha bude spuštěna s pověřeními, která má uživatel spouštějící úlohu. Pokud má být úkol spuštěn plánovaně, zobrazí se výzva k zadání hesla aktuálního uživatele, aby bylo možné dokončit vytvoření úlohy.

- **Použít následující pověření**

Úlohy budou vždy spuštěny pod pověřeními, která zadáte, ať už jsou spuštěny ručně nebo podle plánu.

Určete:

- **Uživatelské jméno.** Při zadávání názvu uživatelského účtu služby Active Directory se ujistěte, že zadáváte název domény (DOMENA\Uzivatelскеjmeno nebo Uzivatelsкеjmeno@domena).
- **Heslo.** Heslo účtu.

2. Klikněte na tlačítko OK.

Další informace o použití pověření v aplikaci Acronis Backup naleznete v tématu Pověření použitá v plánech a úkolech zálohování (str. 30).

Další informace o operacích dostupných podle uživatelských oprávněních naleznete v tématu Uživatelská oprávnění ve spravovaném počítači (str. 32).

5.2 Acronis Universal Restore

Acronis Universal Restore je technologie vlastněná společností Acronis, která pomáhá obnovit a spustit operační systém na různém hardwaru nebo ve virtuálním počítači. Doplněk Universal Restore řeší rozdíly v zařízeních důležité ke spuštění operačního systému, například ovladače pamětí, základní desky nebo čipové sady.

Technologie Universal Restore je velmi užitečná v následujících případech:

1. Rychlá obnova systému, který selhal, na novém hardwaru.
2. Klonování a instalaci operačního systému nezávisle na hardwaru.
3. Migraci počítače z fyzického na fyzický, fyzického na virtuální a virtuálního na fyzický.

5.2.1 Získání doplňku Universal Restore

Doplněk Universal Restore je součástí všech produktů společnosti Acronis, které umožňují zálohování na úrovni disku nebo jednorůchodové zálohování.

5.2.2 Použití technologie Universal Restore

Během obnovy

Doplněk Universal Restore je dostupný při konfiguraci obnovy disku nebo svazku, pokud se ve výběru disků nebo svazků nachází operační systém Windows nebo Linux. Pokud je ve výběru více než jeden operační systém, můžete použít doplněk Universal Restore na všechny systémy Windows, všechny systémy Linux nebo systémy Windows i Linux.

Pokud software nedokáže zjistit, jestli se v záloze nachází operační systém, navrhne použití doplňku Universal Restore s malou pravděpodobností přítomnosti systému. Tyto případy jsou následující:

- Záloha je rozdělena do několika souborů.
- Záloha je umístěna v deduplikujícím se úložišti, v úložišti Acronis Cloud Storage, na serveru FTP/SFTP, pásce, CD nebo DVD.

Doplňek Universal Restore je někdy použit na pozadí, protože software zná, které ovladače nebo moduly jsou potřebné pro podporované virtuální počítače. Tyto případy jsou následující:

- Obnova systému na nový virtuální počítač.
- Obnova systému na jakýkoliv počítač pomocí Agentu pro VMware nebo Agentu pro Hyper-V.

Universal Restore není dostupný v následujících případech:

- záloha je umístěna v Acronis Secure Zone;
- vybrali jste použití Acronis Active Restore (str. 414);

Tyto funkce jsou totiž primárně určeny pro okamžitou obnovu dat na stejném počítači.

Bez obnovy

Při spuštění ze spouštěcího média můžete také použít doplňek Universal Restore bez obnovy kliknutím na tlačítko **Použít doplňek Universal Restore** v úvodním okně média. Doplňek Universal Restore se použije na operační systém, který již v počítači existuje. Pokud používáte více operačních systémů, budete vyzváni k výběru jednoho z nich, na který se použije doplňek Universal Restore.

5.2.2.1 Nástroj Universal Restore v systému Windows

Příprava

Příprava ovladačů

Před použitím nástroje Universal Restore v operačním systému Windows se ujistěte, že máte k dispozici ovladače pro nový řadič pevného disku a čipovou sadu. Tyto ovladače jsou rozhodující pro spuštění operačního systému. Použijte CD nebo DVD poskytované dodavatelem hardwaru nebo stáhněte ovladače z jeho webových stránek. Soubory ovladačů by měly mít příponu INF. Pokud stáhnete ovladače ve formátu EXE, CAB nebo ZIP, rozbalte je pomocí příslušných aplikací.

Osvědčeným postupem je uchovávat ovladače pro veškerý hardware použitý ve vaší organizaci v jediném úložišti tříděném podle typu zařízení nebo hardwarové konfigurace. Kopii úložiště můžete mít na disku DVD nebo flash disku, můžete vybrat některé ovladače a přidat je na spouštěcí médium, můžete vytvořit vlastní spouštěcí médium s potřebnými ovladači (a požadovanou konfigurací sítě) pro každý ze serverů. Nebo můžete jednoduše při každém použití nástroje Universal Restore zadat cestu k úložišti.

Kontrola přístupu k ovladačům ve spouštěcím prostředí

Zkontrolujte, zda máte při práci ze spouštěcího média přístup k zařízení s ovladači. I když nastavujete konfiguraci obnovení systémového disku v prostředí Windows, počítač se restartuje a obnovení proběhne v prostředí založeném na Linuxu. Jestliže je zařízení k dispozici v systému Windows, ale médium pro systém Linux jej nenalezne, použijte médium pro prostředí WinPE.

Co dělat v případě, že ovladače nemáte

Windows 7 zahrnuje více ovladačů než starší operační systémy Windows. Je velká šance, že doplňek Universal Restore nalezne všechny potřebné ovladače ve složce ovladačů Windows 7. Nemusí tedy

být bezpodmínečně nutné zadávat externí cestu k ovladačům. Přesto je při provádění operace Universal Restore důležité, aby systém používal správné ovladače.

*Výchozí složka úložiště ovladačů Windows je určena hodnotou registru **DevicePath**, kterou lze nalézt v klíči registru **HKEY_LOCAL_MACHINE\SOFTWARE\Microsoft\Windows\CurrentVersion**. Touto složkou úložiště je většinou **WINDOWS/inf**.*

Nastavení nástroje Universal Restore

Automatické vyhledání ovladačů

Určete, kde bude aplikace hledat vrstvu HAL (Hardware Abstraction Layer), ovladač řadiče pevného disku a ovladače síťových adaptérů:

- Jestliže jsou ovladače na disku výrobce nebo na jiném vyměnitelném médiu, zapněte možnost **Prohledávat vyměnitelná média**.
- Pokud jsou ovladače umístěny v síťové složce nebo na spouštěcím médiu, klikněte na možnost **Přidat složku** a zadejte cestu ke složce.

V průběhu obnovení doplněk Universal Restore provede rekurzivní hledání ve všech podsložkách určené složky, nalezne ve všech dostupných ovladačích nejvhodnější ovladače HAL a řadiče disku a nainstaluje je do obnoveného systému. Nástroj Universal Restore také hledá ovladač síťového adaptéru. Cestu k nalezenému ovladači potom nástroj Universal Restore přenesení do operačního systému. Jestliže má hardware více síťových karet, nástroj Universal Restore se pokusí konfigurovat ovladače všech karet.

V každém případě instalovat ovladače velkokapacitních zařízení

Toto nastavení je přístupné po rozbalení položky **Zobrazit ovladače velkokapacitních zařízení pro instalaci v každém případě***.

Toto nastavení potřebujete v následujících případech:

- Cílový hardware obsahuje specifický řadič velkokapacitního paměťového zařízení, například RAID (obzvláště NVIDIA RAID) nebo adaptér Fibre Channel.
- Obnovujete systém na virtuální počítač, který používá řadič pevného disku SCSI a spouští se ze spouštěcího média. Použijte ovladače SCSI dodávané s virtualizačním softwarem nebo stáhněte nejnovější verze ovladačů ze stránek výrobce softwaru.
- Pokud automatické vyhledání ovladačů nepomůže spustit systém.

Určete příslušné ovladače kliknutím na možnost **Přidat ovladač**. Zde definované ovladače se nainstalují s příslušným upozorněním i v případě, že aplikace nalezne lepší ovladač.

Proces obnovy

Pokud doplněk Universal Restore nenalezne kompatibilní ovladač v zadaných umístěních, zobrazí výzvu s problémovým zařízením. Proveďte jeden z následujících úkonů:

- Přidejte ovladač do jednoho z dříve zadaných umístění a klikněte na tlačítko **Opakovat**.
- Pokud si nepamätujete umístění, pokračujte s obnovou. Pokud výsledek není uspokojivý, spusťte doplněk Universal Restore bez obnovy kliknutím na tlačítko **Použít doplněk Universal Restore** v úvodním okně média. Při konfiguraci operace zadejte potřebný ovladač.

Po spuštění systému Windows se spustí běžná procedura instalace nového hardwaru. Pokud je ovladač síťového adaptéru podepsán systémem Microsoft Windows, ovladač se nainstaluje na pozadí. Jinak systém Windows požádá o potvrzení, zda nepodepsaný ovladač instalovat.

Potom bude možné konfigurovat síťové připojení a vybrat ovladače pro grafický adaptér, USB a další zařízení.

5.2.2.2 Doplněk Universal Restore v Linuxu

Doplněk Universal Restore lze použít v operačních systémech Linux s verzí jádra 2.6.8 nebo novější.

Pokud je doplněk Universal Restore použit na operační systém Linux, aktualizuje dočasný systém souborů nazývaný počáteční disk RAM (initrd). To zajistí, že bude možné spustit operační systém na novém hardwaru.

Universal Restore přidá moduly pro nový hardware (včetně ovladačů zařízení) do počátečního disku RAM. Obvykle nalezne potřebné moduly v adresáři **/lib/modules** v operačním systému, který obnovujete. Pokud Universal Restore nenalezne potřebný modul, zapíše název souboru modulu do protokolu (str. 333).

Universal Restore může změnit konfiguraci zavaděče GRUB. To může být například nutné pro zajištění spuštění systému, pokud má nový počítač jiné rozvržení svazků než původní počítač.

Universal Restore nikdy neupravuje jádro Linuxu.

Návrat k původnímu počátečnímu disku RAM

V případě potřeby se můžete vrátit zpět k původnímu počátečnímu disku RAM.

Počáteční disk RAM je uložen v počítači v souboru. Před první aktualizací počátečního disku RAM uloží Universal Restore jeho kopii do stejného adresáře. Název kopie je název souboru následovaný příponou **_acronis_backup.img**. Tato kopie bude přepsána v případě, že spustíte Universal Restore více než jednou (například po přidání chybějících ovladačů).

Chcete-li se vrátit v původnímu počátečnímu disku RAM, proveďte některý z následujících úkonů:

- Přejmenujte odpovídajícím způsobem kopii. Například pomocí příkazu podobného následujícímu:

```
mv initrd-2.6.16.60-0.21-default_acronis_backup.img  
initrd-2.6.16.60-0.21-default
```
- Zadejte kopii v řádku **initrd** konfigurace zavaděče GRUB (str. 156).

5.2.2.3 Použití Universal Restore na více operačních systémech

Během obnovy můžete použít doplněk Universal Restore pro operační systémy určitého typu: všechny systémy Windows, Linux nebo obojí.

Pokud výběr obnovovaných svazků obsahuje více systémů Windows, můžete pro ně zadat všechny ovladače v jednom seznamu. Každý ovladač bude nainstalován v operačním systému, pro který je určen.

5.3 Obnova systémů založených na systému BIOS do systémů založených na rozhraní UEFI a naopak

Aplikace Acronis Backup podporuje přenos 64bitových operačních systémů Windows mezi hardwarem založeným na systému BIOS a hardwarem, který podporuje rozhraní UEFI (Unified Extensible Firmware Interface).

Jak to funguje

Pohle toho, zda je v počítači ke spuštění používán systém BIOS nebo rozhraní UEFI, je nutné, aby na disku byl určitý *styl rozdělení*. Styl rozdělení je záznam MBR (Master Boot Record) pro systém BIOS a tabulka diskových oddílů GUID pro rozhraní UEFI.

Sám operační systém je také citlivý na typ firmwaru.

Během obnovení do počítače, který má odlišný typ firmwaru než původní počítač, aplikace Acronis Backup:

- podle nového firmwaru inicializuje disk, do kterého provádíte obnovení, jako disk MBR nebo disk GPT.
- Upraví operační systém Windows tak, aby bylo možné jej na novém firmwaru spustit.

Další informace včetně seznamu operačních systémů Windows, které mohou být tímto způsobem upraveny, naleznete v tématech *Obnova svazků* (str. 149) a *Obnova disků* (str. 151) v této části.

Doporučení

- Obnovte celý systém na neinicializované disky.
- Při migraci na hardware založený na rozhraní UEFI použijte spouštěcí médium založené na systému Linux nebo spouštěcí médium založené na systému WinPE verze novější než 4.0. Starší verze systému WinPE a server Acronis PXE Server nepodporují rozhraní UEFI.
- Mějte na paměti, že systém BIOS neumožňuje využít více jak 2 TB místa.

Omezení

Přenos systému Linux mezi rozhraním UEFI a systémem BIOS není podporován.

Přenos systému Windows mezi rozhraním UEFI a systémem BIOS není podporován, jestliže je záloha uložena v některých z těchto umístění:

- úložiště Acronis Cloud Storage.
- Páskové zařízení
- Optické disky (disky CD, DVD nebo Blu-ray)

Pokud přenos mezi rozhraním UEFI a systémem BIOS není podporován, aplikace Acronis Backup inicializuje cílový disk se stejným schématem rozdělení jako disk původní. Není provedena žádná úprava operačního systému. Pokud cílový počítač podporuje rozhraní UEFI i systém BIOS, je nutné povolit režim spuštění odpovídající původnímu počítači. Jinak se systém nespustí.

5.3.1 Obnova svazků

Předpokládejme, že jste zálohovali systém a spustitelné svazky (nebo celý počítač) a chcete tyto svazky obnovit na jinou platformu. Schopnost obnoveného systému spustit se závisí na následujících faktorech:

- **Zdrojový operační systém:** je operační systém převoditelný nebo nepřevoditelný? Převoditelný operační systém umožňuje změnu režimu spuštění ze systému BIOS na rozhraní UEFI a zpět.
 - 64bitové verze všech operačních systémů Windows počínaje systémem Windows Vista x64 SP1 jsou převoditelné.
 - 64bitové verze všech operačních systémů Windows Server počínaje systémem Windows Server 2008 x64 SP1 jsou převoditelné.

Všechny ostatní operační systémy nejsou převoditelné.

- **Styl rozdělení zdrojového a cílového disku:** MBR nebo GPT. Systém a spouštěcí svazky platformem BIOS používají disky MBR. Systém a spouštěcí svazky platformem UEFI používají disky GPT.

Při výběru neinicializovaného cílového disku k obnově bude tento disk automaticky inicializován buď na GPT, nebo na MBR, podle stylu rozdělení původního disku, aktuálního režimu spouštění (UEFI nebo BIOS) a typu operačních systémů (převoditelné nebo nepřevoditelné), které se na tomto svazku nacházejí.

Pokud by inicializace mohla mít za následek ztrátu spustitelnosti, aplikace vezme styl rozdělení ze zdrojového svazku a bude ignorovat velikost cílového disku. V takových případech může aplikace vybrat styl rozdělení disku MBR pro disky, jejichž velikost je větší než 2 TB, ale místo nad 2 TB není možné využívat.

V případě potřeby je možné cílový disk inicializovat ručně pomocí funkce Správa disků (str. 268).

Následující tabulka obsahuje souhrn, zda je možné zachovat spustitelnost systému při obnově spouštěcích a systémových svazků ze systému založeného na systému BIOS na systém založený na rozhraní UEFI a zpět.

- Zelené pozadí znamená, že systém lze spustit. Není vyžadován žádný zásah uživatele.
- Žluté pozadí značí, že je nutné provést další kroky, aby bylo možné systém spustit. Tyto kroky není možné na některých počítačích uskutečnit.
- Červené pozadí znamená, že se systém nebude moci spustit kvůli omezením platformy BIOS a UEFI.

Původní systém	Cílový hardware			
	BIOS Disk: MBR	BIOS Disk: GPT	UEFI Disk: MBR	UEFI Disk: GPT
BIOS OS: převoditelný		Řešení Obnovte operační systém na disk MBR nebo na neinicializovaný disk.	<i>Cílový počítač musí podporovat systém BIOS.</i> Další kroky 1. Před obnovou v systému BIOS vypněte podporu rozhraní UEFI.	Převoditelný operační systém bude automaticky převeden tak, aby podporoval spouštění pomocí rozhraní UEFI.
BIOS OS: nepřevoditelný			2. Proveďte obnovu se spouštěcím médiem. nebo Po obnově v systému BIOS vypněte podporu rozhraní UEFI.	Řešení Obnovte operační systém na disk MBR nebo na neinicializovaný disk.
UEFI OS: převoditelný	Převoditelný operační systém bude automaticky převeden tak, aby podporoval spouštění pomocí systému BIOS.	<i>Cílový počítač musí podporovat rozhraní UEFI.</i> Další kroky 1. Před obnovou	Řešení Obnovte operační systém na disk GPT nebo na neinicializovaný disk.	

Původní systém	Cílový hardware			
	BIOS Disk: MBR	BIOS Disk: GPT	UEFI Disk: MBR	UEFI Disk: GPT
UEFI OS: nepřevoditelný	Řešení Obnovte operační systém na disk GPT nebo na neinicializovaný disk.	v systému BIOS zapněte podporu rozhraní UEFI. 2. Proveďte obnovu se spouštěcím médiem. nebo Po obnově v systému BIOS zapněte podporu rozhraní UEFI.		

5.3.2 Obnova disků

Předpokládejme, že jste záložovali celý disk (se všemi jeho svazky) a chcete jej obnovit na jinou cílovou platformu.

Schopnost obnoveného systému spustit se v různých režimech závisí na operačních systémech nainstalovaných na zdrojovém disku. Operační systémy mohou být **převoditelné**, tedy umožňovat změnu spouštěcího režimu ze systému BIOS na rozhraní UEFI a zpět, nebo **nepřevoditelné**. Seznam převoditelných operačních systémů naleznete v tématu Obnova svazků (str. 149).

- Pokud zdrojový disk obsahuje jeden nebo více operačních systémů, a *všechny* jsou převoditelné, lze režim spouštění změnit automaticky. V závislosti na aktuálním režimu spouštění může být cílový disk inicializován buď na styl oddílů GPT nebo MBR.
- Pokud je *alespoň jeden* operační systém na zdrojovém disku nepřevoditelný (nebo zdrojový disk obsahuje spouštěcí svazky nepřevoditelných systémů), nelze režim spouštění změnit automaticky a aplikace inicializuje cílový disk podle zdrojového. Chcete-li spustit cílový počítač, je nutné v systému BIOS ručně zapnout/vypnout rozhraní UEFI. Jinak se systém po obnově nespustí.

Následující tabulka obsahuje souhrn všech případů obnovy disků se systémem založeným na systému BIOS na systém založený na rozhraní UEFI a opačně.

- Zelené pozadí znamená, že systém bude spustitelný. Není vyžadován žádný zásah uživatele.
- Žluté pozadí znamená, že je nutné provést další kroky, aby byl systém spustitelný. Tyto kroky není možné na některých počítačích uskutečnit.

Původní systém	Cílový hardware	
	BIOS	UEFI
BIOS OS: převoditelný		Cílový disk bude inicializován jako GPT. Operační systém bude automaticky převeden tak, aby podporoval spouštění s rozhraním UEFI. Pokud chcete zdrojový disk obnovit „tak, jak je“: 1. Vypněte v systému BIOS podporu rozhraní UEFI. 2. Spusťte počítač ze spustitelného média a proveďte obnovu.

Původní systém	Cílový hardware	
	BIOS	UEFI
BIOS OS: nepřevodíte Iný		<p>Cílový disk bude inicializován jako zdrojový (MBR). <i>Cílový počítač musí podporovat systém BIOS.</i></p> <p>Další kroky</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Vypněte v systému BIOS podporu rozhraní UEFI. 2. Spusťte počítač ze spustitelného média a proveďte obnovu.
UEFI OS: převoditelný	<p>Cílový disk bude inicializován jako MBR.</p> <p>Operační systém bude automaticky převeden tak, aby podporoval spouštění pomocí systému BIOS.</p> <p>Pokud chcete zdrojový disk obnovit „tak, jak je“:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Zapněte v systému BIOS podporu rozhraní UEFI. 2. Spusťte počítač ze spustitelného média a proveďte obnovu. 	
UEFI OS: nepřevodíte Iný	<p>Cílový disk bude inicializován jako zdrojový (GPT). <i>Cílový počítač musí podporovat rozhraní UEFI.</i></p> <p>Další kroky</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Zapněte v systému BIOS podporu rozhraní UEFI. 2. Spusťte počítač ze spustitelného média a proveďte obnovu. 	

Obnova na velké disky v systému BIOS

Po obnově do systému založeném na systému BIOS se cílový disk inicializuje jako MBR. Pokud je disk větší než 2 TB, budou kvůli omezením na velikost disku v systému BIOS dostupné pouze první 2 TB disku. Pokud počítač podporuje rozhraní UEFI, je omezení možné obejít zapnutím podpory rozhraní UEFI a následným provedením obnovy. Disk je inicializován jako GPT. U disků GPT neexistuje omezení na 2 TB.

5.4 Acronis Active Restore

Active Restore je vlastní technologií společnosti Acronis, která převede systém nebo databázi do stavu online okamžitě po spuštění obnovy.

V tomto tématu je popsáno použití technologie Active Restore během obnovení operačního systému.

I když je obnovení založeno na stejné technologii, obnovení databází Microsoft Exchange nebo Microsoft SQL probíhá zcela jinak. Další informace naleznete v následujících tématech:

- Informace o obnovení databází Microsoft Exchange naleznete v tématu Použití doplňku Acronis Active Restore k obnově databáze dokumentu „Zálohování dat serveru Microsoft Exchange“.

- Informace o obnovení databází Microsoft SQL naleznete v tématu Použití doplňku Acronis Active Restore k obnově databáze SQL (str. 314).

Omezení

- Pomocí funkce Active Restore lze okamžitě obnovit data na stejném počítači. Tato funkce není při obnově na odlišný hardware dostupná.
- Jediné podporované umístění archivu je lokální disk nebo přesněji všechna zařízení, která jsou k dispozici prostřednictvím systému BIOS počítače. To může být Acronis Secure Zone, USB disk, flash disk nebo kterýkoliv interní pevný disk.
- Doplňěk Active Restore nepodporuje disky se stylem oddílů GPT jako obnovovaný zdroj, cíl obnovy nebo umístění archivů. To také znamená, že není podporováno rozhraní UEFI. Jediný podporovaný režim spouštění je BIOS.

Jak to funguje

Při konfiguraci operace obnovy vyberete ze zálohy disky nebo svazky, které se mají obnovit. Acronis Backup prohledá v záloze vybrané disky nebo svazky. Pokud při prohledávání najde podporované operační systémy, stane se doplňěk Acronis Active Restore se povolí.

Pokud nepovolíte doplňěk Active Restore, bude obnova probíhat obvyklým způsobem a počítač bude schopen provozu až po dokončení obnovy.

Pokud doplňěk Active Restore povolíte, bude průběh akcí vypadat následovně.

Jakmile je obnova systému spuštěna, operační systém se spustí ze zálohy. Stroj se stává funkčním a připraveným poskytovat nezbytné služby. Data požadovaná k obsluze příchozích požadavků jsou obnovována s nejvyšší prioritou, vše ostatní je obnovováno na pozadí.

Protože obsluha požadavků je prováděna simultánně s obnovou, mohou se systémové operace zpomalit, pokud je prioritou obnovy (str. 165) v možnostech obnovení nastavena na hodnotu **Nízká**. I přesto, že čas, po který systém není dostupný je minimální, během obnovy se může snížit jeho výkon.

Scénáře použití

1. Doba naběhnutí systému je jedním z kritérií efektivnosti.

Příklady: Online služby orientované na zákazníky, internetové obchody, hlasovací místnosti.

2. Poměr mezi místem na systém a celkovým volným prostorem je ve velkém nepoměru k celkovému prostoru.

Některé počítače jsou používány jako úložná zařízení, kde operační systém vyžaduje malou část prostoru a veškerý zbývající prostor na disku je určen jako úložiště pro filmy, hudbu a další multimediální soubory. Některé z těchto jednotek mohou být extrémně velké vzhledem k systému, a tak prakticky veškerá doba obnovy bude vyhrazena pro obnovení souborů, které mohou být obnoveny mnohem později, pokud v blízké budoucnosti vůbec.

Pokud zvolíte doplňěk Acronis Active Restore, systém bude v krátkém čase funkční. Uživatelé budou moci otevírat nezbytné soubory z paměti a používat je, zatímco zbytek souborů, které nejsou okamžitě potřeba, jsou obnovovány na pozadí.

Příklady: uložená sbírka filmů, uložená hudba, multimédia.

Způsob použití

1. Zálohujte systémový svazek nebo disk do umístění přístupného ze systému BIOS. To může být Acronis Secure Zone, USB disk, flash disk nebo kterýkoliv interní pevný disk.

Pokud se operační systém a jeho zavaděč nachází v různých svazcích, zahrňte do zálohy vždy oba svazky. Tyto svazky je rovněž nutné společně obnovovat, jinak je velká pravděpodobnost, že operační systém nebude možné spustit.

2. Tvorba spouštěcích médií.
3. Pokud dojde k selhání systému, spusťte počítač s pomocí spouštěcího média. Spusťte konzolu a připojte se ke spouštěcímu agentovi.
4. Vytvoření úlohy obnovy (str. 129). V části **Co obnovovat** zkontrolujte, že je pro obnovu vybrán systémový disk nebo svazek.

Acronis Active Restore vybere pro spuštění a následnou obnovu první operační systém nalezený během prohledávání zálohy. Nepokoušejte se s pomocí technologie Active Restore obnovit více než jeden operační systém, pokud chcete, aby byl výsledek předvídatelný. Pokud obnovujete systém spouštějící více systémů, zvolte pouze jednu systémovou jednotku a spouštěcí jednotku najednou.

5. V části **Kam obnovovat** zkontrolujte, že je systémový disk nebo svazek namapován na první disk. Pokud tomu tak není, namapujte jej ručně pomocí postupu popsaného v tématu Výběr cílových disků (str. 136).
6. Pod položkou **Acronis Active Restore** vyberte **Použít**.
7. Jakmile je obnova systému spuštěna, operační systém se spustí ze zálohy. Na hlavním panelu systému se objeví ikona funkce Acronis Active Restore. Stroj se stává funkčním a připraveným poskytovat nezbytné služby. Uživatel bezprostředně vidí stromovou strukturu jednotek, ikony a může otevírat soubory nebo spouštět aplikace, i když doposud nebyly obnoveny.

Ovladače Acronis Active Restore zachytávají systémové dotazy a nastavují přímou prioritu pro obnovení souborů, které jsou nezbytné pro obsluhu příchozích požadavků. Zatímco probíhá obnova za běhu, pokračující proces obnovy je přenesen na pozadí.

Dokud není obnova dokončena, nevypínejte a nerestartujte počítač. Pokud počítač vypnete, všechny změny provedené v systému od posledního spuštění budou ztraceny. Systém by se neobnovil, a to ani částečně. Jediným možným řešením je v takovém případě restartování procesu obnovy ze spouštěcího média.

8. Obnova na pozadí pokračuje, dokud nejsou obnoveny vybrané jednotky, je proveden zápis do protokolu a doplněk Acronis Active Restore zmizí ze systémové oblasti.

5.5 Odstraňování problémů se spuštěním

Pokud bylo systém v době zálohování možné spustit, očekáváte, že to bude možné i po obnově. Informace, které operační systém ukládá a používá ke spuštění, však mohou být v době obnovy již zastaralé, především pokud změníte velikosti svazků, jejich umístění nebo cílové disky. Aplikace Acronis Backup po obnově automaticky aktualizuje zavaděče systému Windows. Ostatní zavaděče mohou být také opraveny, ale existují případy, kdy je zavaděč nutné znovu aktivovat. Konkrétně při obnově svazku systému Linux je někdy třeba provést opravy nebo změny spuštění tak, aby se systém Linux mohl správně spustit a načíst.

Níže je shrnutí obvyklých situací vyžadujících další akce uživatele.

Proč nemusí být možné obnovený operační systém spustit

- **BIOS počítače je nastaven na spuštění z jiného pevného disku.**
Řešení: Nastavte BIOS tak, aby spuštění probíhalo z HDD, na kterém je operační systém umístěn.
- **Systém byl obnoven na odlišný hardware a nový hardware není kompatibilní s nejdůležitějšími ovladači obsaženými v obrazu**

Řešení: Spustíte počítač pomocí spouštěcího média a pomocí doplňku Acronis Universal Restore (str. 145) nainstalujete příslušné ovladače a moduly.

- **Systém Windows byl obnoven do dynamického svazku, který nelze nastavit jako spouštěcí**

Řešení: Obnovte systém Windows na základní, jednoduchý nebo zrcadlený svazek.

- **Systémový svazek byl obnoven na disk, který neobsahuje záznam MBR**

Když nastavíte obnovu systémového svazku na disk, který neobsahuje záznam MBR, zeptá se aplikace, zda chcete současně se systémovým svazkem obnovit i záznam MBR. Neobnovení zvolte pouze v případě, že systém nechcete spouštět.

Řešení: Obnovte svazek ještě jednou spolu se záznamem MBR příslušného disku.

- **Systém používá Správce výběru OS Acronis**

Protože hlavní spouštěcí záznam (MBR) může být během obnovy systému změněn, Správce výběru OS Acronis, který využívá záznam MBR, může přestat fungovat. V takovém případě lze Správce výběru OS Acronis znovu aktivovat následovně.

Řešení: Spustíte počítač ze spouštěcího média Acronis Disk Director a v nabídce vyberte možnost **Nástroje -> Aktivovat Správce výběru OS Acronis**.

- **Systém používá zavaděč GRUB (GRand Unified Bootloader) a byl obnoven z normální (ne z identické kopie sektor po sektoru) zálohy**

Jedna část zavaděče GRUB je umístěna buď v několika prvních několika sektorech disku, nebo v prvních několika sektorech svazku. Zbytek se nachází v systému souborů jednoho ze svazků. Spustitelnost systému lze obnovit automaticky pouze v případě, že je zavaděč GRUB umístěn v prvních několika sektorech disku a v systému souborů, ke kterému je umožněn přímý přístup. V jiných případech musí uživatel spouštěcí program znovu aktivovat ručně.

Řešení: Aktivujte spouštěcí program znovu. Možná bude nutné opravit konfigurační soubor.

- **Systém používá Linux Loader (LILO) a byl obnoven z normální (ne z identické kopie sektor po sektoru) zálohy**

LILO obsahuje mnoho odkazů na absolutní čísla sektorů, takže jej nelze opravit automaticky kromě případů, kdy jsou všechna data obnovena do sektorů, které mají stejná absolutní čísla jako na zdrojovém disku.

Řešení: Aktivujte spouštěcí program znovu. Možná bude nutné opravit konfigurační soubor z důvodů uvedených v předchozí položce.

- **Systémový zavaděč ukazuje na špatný svazek**

To se může stát, pokud nejsou systémové nebo spouštěcí svazky obnoveny do svého původního umístění.

Řešení: Úpravou souboru boot.ini nebo boot\bcd lze tento problém vyřešit pro systémy Windows. Aplikace Acronis Backup to provádí automaticky a proto pravděpodobně žádné problémy mít nebudete.

Pro zavaděče GRUB a LILO budete potřebovat opravit konfigurační soubory GRUB. Pokud se číslo kořenového diskového oddílu Linuxu změnilo, doporučuje se také změnit soubor /etc/fstab, aby byl svazek SWAP přístupný.

- **Linux byl obnoven ze zálohy svazku LVM na základní disk MBR**

Takový systém nelze spustit, protože jeho jádro se snaží připojit kořenový systém souborů ve svazku LVM.

Řešení: Změňte konfiguraci zavaděče a soubor /etc/fstab tak, aby se LVM nevyužívalo, a znovu aktivujte zavaděč.

5.5.1 Jak reaktivovat zavaděč GRUB a změnit jeho konfiguraci

Obecně můžete hledat vhodný postup v příručce k zavaděči. Existuje také odpovídající článek znalostní databáze na webové stránce společnosti Acronis.

Zde je uveden příklad reaktivace zavaděče GRUB v případě obnovení systémového disku (svazku) na identický hardware.

1. Spusťte Linux nebo proveďte spuštění ze spouštěcího média a stiskněte klávesy CTRL+ALT+F2.
2. Připojte systém, který obnovujete:

```
mkdir /mnt/system/  
mount -t ext3 /dev/sda2 /mnt/system/ # root partition  
mount -t ext3 /dev/sda1 /mnt/system/boot/ # boot partition
```

3. Připojte systémy souborů **proc** a **dev** k obnovovanému systému:

```
mount -t proc none /mnt/system/proc/  
mount -o bind /dev/ /mnt/system/dev/
```

4. Uložte kopii souboru nabídky GRUB spuštěním jednoho z následujících příkazů:

```
cp /mnt/system/boot/grub/menu.lst /mnt/system/boot/grub/menu.lst.backup
```

nebo

```
cp /mnt/system/boot/grub/grub.conf /mnt/system/boot/grub/grub.conf.backup
```

5. Upravte soubor **/mnt/system/boot/grub/menu.lst** (v distribucích Linuxu Debian, Ubuntu a SUSE) nebo soubor **/mnt/system/boot/grub/grub.conf** (v distribucích Linuxu Fedora a Red Hat Enterprise) – například následujícím způsobem:

```
vi /mnt/system/boot/grub/menu.lst
```

6. V souboru **menu.lst** (respektive **grub.conf**) vyhledejte položku nabídky odpovídající obnovovanému systému. Tyto položky nabídky mají následující tvar:

```
title Red Hat Enterprise Linux Server (2.6.24.4)  
    root (hd0,0)  
    kernel /vmlinuz-2.6.24.4 ro root=/dev/sda2 rhgb quiet  
    initrd /initrd-2.6.24.4.img
```

Řádky začínající **title**, **root**, **kernel** a **initrd** určují:

- Název položky nabídky.
 - Zařízení, ve kterém je umístěno jádro Linuxu – obvykle se jedná o spouštěcí nebo kořenový diskový oddíl, například **root (hd0,0)** v tomto příkladu.
 - Cestu k jádru v tomto zařízení a kořenový diskový oddíl – v tomto případě je cesta **/vmlinuz-2.6.24.4** a kořenový diskový oddíl je **/dev/sda2**. Kořenový diskový oddíl lze určit jmenovkou (například **root=LABEL=/**), identifikátorem (ve tvaru **root=UUID=uuid**) nebo názvem zařízení (například **root=/dev/sda2**).
 - Cestu ke službě **initrd** v tomto zařízení.
7. Upravte soubor **/mnt/system/etc/fstab** a opravte názvy zařízení, která se změnila v důsledku obnovení.
 8. Spusťte prostředí GRUB spuštěním jednoho z následujících příkazů:

```
chroot /mnt/system/ /sbin/grub
```

nebo

```
chroot /mnt/system/ /usr/sbin/grub
```

9. Určete disk, na kterém je zavaděč GRUB umístěn (obvykle spouštěcí nebo kořenový diskový oddíl):

```
root (hd0,0)
```

10. Nainstalujte zavaděč GRUB. Pokud chcete například nainstalovat zavaděč GRUB do hlavního spouštěcího záznamu (MBR) prvního disku, spusťte následující příkaz:

```
setup (hd0)
```

11. Ukončete prostředí GRUB:

```
quit
```

12. Odpojte připojené systémy souborů a spusťte znovu systém:

```
umount /mnt/system/dev/  
umount /mnt/system/proc/  
umount /mnt/system/boot/  
umount /mnt/system/  
reboot
```

13. Překonfigurujte zavaděč pomocí nástrojů a dokumentace distribuce Linuxu, kterou používáte. Například v systémech Debian a Ubuntu může být nutné upravit některé řádky komentářů v souboru `/boot/grub/menu.lst` a spustit skript `update-grub`; jinak se změny nemusí projevit.

5.5.2 Informace o zavaděčích systému Windows

Windows XP/2003

Část zavaděče je umístěna v zavaděčím sektoru diskového oddílu, zbývající část je v následujících souborech: `ntldr`, `boot.ini`, `ntdetect.com` a `ntbootdd.sys`. Soubor `boot.ini` je textový soubor obsahující konfiguraci zavaděče. Příklad:

```
[boot loader]  
timeout=30  
default=multi(0)disk(0)rdisk(0)partition(1)\WINDOWS  
[operating systems]  
multi(0)disk(0)rdisk(0)partition(1)\WINDOWS="Microsoft Windows XP Professional"  
/noexecute=optin /fastdetect
```

Systém Windows Vista a novější

Část zavaděče je umístěna v zavaděčím sektoru diskového oddílu, zbývající část je v souborech `bootmgr` a `boot\bcd`. Při spuštění systému Windows je soubor `boot\bcd` připojen ke klíči registru `HKLM \BCD00000000`.

5.6 Obnova systému Windows do továrního nastavení

Pokud byl systém Windows nasazen pomocí aplikace Acronis Backup for System Builders, je možné systém obnovit do továrního nastavení.

Obnovení systému do továrního nastavení je možné spustit z konzoly pro správu nebo při spuštění systému. Druhý způsob lze použít v případě, že operační systém z neznámého důvodu nelze spustit.

- Chcete-li spustit operaci z konzoly pro správu, klikněte na možnost **Vrátit tovární nastavení** v **uvítacím okně**.
- Chcete-li operaci spustit při spuštění systému, stiskněte klávesovou zkratku (ve většině případů F11) a na nové obrazovce klikněte na možnost **Vrátit tovární nastavení**. Je také možné pokračovat ve spuštění operačního systému.

Jakmile potvrdíte operaci, aplikace Acronis Backup znovu nasadí obraz s továrním nastavením umístěný v zóně Acronis Secure Zone. Tímto bude obnoveno původní rozložení svazků, předinstalovaný operační systém Windows a všechny původní aplikace třetích stran. Aplikace dále

odstraní všechny uživatelské archivy ze zóny Acronis Secure Zone a změní velikost zóny Acronis Secure Zone na původní.

Varování: Všechna data uživatele uložená na původních discích počítače budou ztracena.

V některých případech systém nelze vrátit do továrního nastavení ani při spouštění systému. To může nastat v případě selhání jednotky, poškozená obrazu s továrním nastavením v zóně Acronis Secure Zone nebo po nahrazení původní jednotky novou. V těchto případech je možné systém obnovit do továrního nastavení pomocí spouštěcího média s továrním nastavením, pokud bylo dodáno společně s počítačem.

Chcete-li spustit tuto operaci, spusťte počítač ze spouštěcího média s továrním nastavením a klikněte na nové obrazovce na možnost **Vrátit tovární nastavení**. Poté, co potvrdíte operaci, aplikace Acronis Backup vytvoří Acronis Secure Zone a zkopíruje do ní obraz s továrním nastavením. Poté tento obraz nasadí výše popsaným způsobem.

Další informace naleznete v tématech **Acronis Secure Zone** (str. 191) a **Správce Acronis Startup Recovery Manager** (str. 265).

5.7 Výchozí možnosti obnovení

Každý agent aplikace Acronis má své vlastní výchozí možnosti obnovení. Po nainstalování agenta mají možnosti přednastavené hodnoty, které jsou v dokumentaci označovány jako **výchozí**. Při vytváření úlohy obnovení můžete použít buď výchozí možnosti, nebo přepsat výchozí možnosti vlastními hodnotami, který budou specifické pouze pro tuto úlohu.

Také je možné přizpůsobit samotné výchozí hodnoty změnou jejich hodnot z předdefinovaných. Nová hodnota bude v tomto počítači použita jako výchozí použita na všechny později vytvořené úlohy obnovení.

Chcete-li zobrazit a změnit výchozí možnosti obnovy, připojte konzolu ke spravovanému počítači a v horní nabídce vyberte příkaz **Možnosti > Výchozí možnosti zálohování a obnovy > Výchozí možnosti zálohy**.

Dostupnost možností obnovení

Dostupné možnosti obnovení závisí na:

- Prostředí, ve kterém agent funguje (Windows, Linux, spouštěcí médium)
- Typu obnovovaných dat (disky, soubory)
- Operačním systémem obnovovaném z diskové zálohy (Windows, Linux)

Následující tabulka shrnuje dostupnosti možností obnovení.

	Agent pro Windows		Agent pro Linux		Spouštěcí médium (založené na Linuxu nebo PE)	
	Obnova disku	Obnova souborů (také ze zálohy disku)	Obnova disku	Obnova souborů (také ze zálohy disku)	Obnova disku	Obnova souborů (také ze zálohy disku)
Další nastavení (str. 160):						
Ověřit archiv záloh před	+	+	+	+	+	+

	Agent pro Windows		Agent pro Linux		Spouštěcí médium (založené na Linuxu nebo PE)	
	Obnova disku	Obnova souborů (také ze zálohy disku)	Obnova disku	Obnova souborů (také ze zálohy disku)	Obnova disku	Obnova souborů (také ze zálohy disku)
obnovením						
Pokud obnova vyžaduje restart, automaticky restartovat počítač	+	+	+	+	-	-
Po dokončení obnovy automaticky restartovat počítač	-	-	-	-	+	+
Zkontrolovat po obnovení systém souborů	+	-	+	-	+	-
Po obnově změnit SID	Obnova Windows	-	Obnova Windows	-	Obnova Windows	-
Nastavit aktuální datum a čas pro obnovované soubory	-	+	-	+	-	+
E-mailová upozornění (str. 161)	+	+	+	+	-	-
Zpracování chyb (str. 162):						
Při zpracování nezobrazovat zprávy a dialogová okna (tichý režim)	+	+	+	+	+	+
Pokud dojde k chybě, pokusit se znovu	+	+	+	+	+	+
Sledování událostí:						
Protokol událostí systému Windows (str. 163)	+	+	-	-	-	-
SNMP (str. 162)	+	+	+	+	-	-
Úroveň zabezpečení souborů: (str. 163):						
Obnovit soubory s jejich nastavením zabezpečení	-	+	-	+	-	+
Přípojný bod (str. 164)	-	+	-	-	-	-
Příkazy před/po obnovení (str. 164)	+	+	+	+	Pouze PE	Pouze PE
Priorita obnovení (str. 165)	+	+	+	+	-	-
Správa pásek (str. 166)	-	Umístění: páska	-	Umístění: páska	-	Umístění: páska

5.7.1 Další nastavení

Specifikujte další nastavení pro operace obnovy pomocí výběru nebo vymazání následujících políček.

Nastavit aktuální datum a čas pro obnovené soubory

Tato možnost je účinná pouze při obnově souborů.

Výchozí nastavení je **Povoleno**.

Tato možnost určuje, zda obnovit datum a čas souborů, jak je v záloze, nebo zda k nim přiřadit aktuální datum a čas.

Ověřit zálohy před obnovením

Výchozí nastavení je **Zakázáno**.

Tato možnost určuje, zda se má ověřovat záloha, aby bylo před obnovením dat zajištěno, že záloha není poškozena.

Zkontrolovat po obnovení systém souborů

Tato možnost je účinná pouze při obnově disků nebo svazků.

Výchozí nastavení je **Zakázáno**.

Tato možnost určuje, zda se má po obnovení disku nebo svazku kontrolovat integrita systému souborů. Kontrola se koná buď okamžitě po obnovení nebo poté, co je počítač spuštěn v obnoveném operačním systému.

Pokud obnova vyžaduje restart, automaticky restartovat počítač

Tato možnost je účinná, pokud obnova probíhá v počítači, v němž je spuštěn operační systém.

Výchozí nastavení je **Zakázáno**.

Tato možnost určuje, zda se má počítač restartovat automaticky, pokud je to vyžadováno pro obnovu. Může se jednat o případ, když musí být obnoven svazek, který byl uzamčen operačním systémem.

Po dokončení obnovy automaticky restartovat počítač

Tato možnost je účinná pouze při spuštění ze spouštěcího média.

Výchozí nastavení je **Zakázáno**.

Tato možnost umožňuje zavedení počítače do obnoveného operačního systému bez zásahu uživatele.

Po obnově změnit SID

Tato možnost není účinná, když se provádí obnova na virtuální počítač pomocí Acronis Backup Agenta pro VMware nebo Acronis Backup Agenta pro Hyper-V.

Výchozí nastavení je **Zakázáno**.

Acronis Backup umí pro obnovený systém vygenerovat unikátní bezpečnostní identifikátor (SID). Nové SID není nutné při obnově systému na sebe nebo když vytváříte repliku systému, která nahradí původní systém. Vygenerujte nové SID, pokud původní a obnovovaný systém budou pracovat současně ve stejné pracovní skupině nebo doméně.

5.7.2 E-mailová upozornění

Tato možnost je účinná v operačních systémech Windows i Linux.

Tato možnost není k dispozici při spuštění ze spouštěcího média.

Tato možnost vám umožňuje dostávat upozornění e-mailem o úspěšném dokončení úlohy obnovy, jejím nezdaru nebo potřebě zásahu uživatele.

Výchozí nastavení: **zakázáno**.

Jak nastavit upozornění emailem

1. Upozornění zapnete zaškrtnutím políčka **Zasílat e-mailová upozornění**.
2. Pod položkou **Zasílat e-mailová upozornění** zaškrtněte některá z následujících políček:
 - **Když se úspěšně dokončí obnova.**
 - **Když se obnova nezdaří.**
 - **Když je vyžadována spolupráce uživatele.**
3. Do textového pole **E-mailové adresy** zadejte cílové e-mailové adresy. Je možné zadat více adres oddělených středníky.
4. Do pole **Předmět** zadejte předmět upozornění.

Předmět může obsahovat obyčejný text a jednu nebo více proměnných. V přijatých e-mailových zprávách je každá proměnná nahrazena její hodnotou v čase provedení úkolu. Podporovány jsou následující proměnné:

 - **%description%**

V počítači se systémem Windows bude proměnná **%description%** nahrazena textem, který je zadán v poli **Popis počítače** tohoto počítače. Chcete-li zadat tento text, přejděte do **Ovládací panelu >Systém** nebo spusťte následující příkaz jako správce:

```
net config server /srvcomment:<text>
```

V počítači se systémem Linux bude proměnná **%description%** nahrazena prázdným řetězcem („“).
 - **%subject%**

Proměnná **%subject%** bude nahrazena následujícím výrazem: *Úloha <název úlohy> <výsledek úlohy> v počítači <název počítače>*.
5. Do pole **Server SMTP** zadejte název serveru odchozí pošty (SMTP).
6. Do pole **Port** zadejte port serveru odchozí pošty (SMTP). Ve výchozím nastavení je to port **25**.
7. Pokud server odchozí pošty vyžaduje ověření, zadejte do polí **Uživatelské jméno** a **Heslo** údaje e-mailového účtu odesílatele.

Pokud server SMTP nevyžaduje ověřování, ponechte pole **Uživatelské jméno** a **Heslo** prázdná. Jestliže si nejste jisti, zda server SMTP vyžaduje ověření, kontaktujte správce sítě nebo poskytovatele e-mailových služeb.
8. Kliknutím na možnost **Další parametry e-mailu...** nakonfigurujte další následující parametry e-mailu:
 - a. **Od** – zadejte jméno odesílatele. Pokud toto pole necháte prázdné, bude ve zprávách v poli **Od** e-mailová adresa odesílatele.
 - b. **Použití šifrování** – je možné zvolit šifrované připojení k poštovnímu serveru. K dispozici je výběr mezi typy šifrování SSL a TLS.

- c. Někteří internetoví poskytovatelé vyžadují před odesláním čehokoliv přihlášení k serveru příchozí pošty. V tomto případě zaškrtnutím políčka **Přihlásit se k serveru příchozí pošty** povolte server POP a proveďte jeho nastavení:
 - **Server příchozí pošty (POP)** – zadejte název serveru POP.
 - **Port** – nastavte port serveru POP. Ve výchozím nastavení je tento port nastaven na hodnotu **110**.
 - Zadejte **uživatelské jméno** a **heslo** serveru příchozí pošty.
 - d. Klikněte na tlačítko **OK**.
9. Kliknutím na položku **Odeslat testovací e-mailovou zprávu** zkontrolujte, zda e-mailová upozornění fungují se zadaným nastavením správně.

5.7.3 Zpracování chyb

Tyto možnosti jsou účinné v operačním systému Windows a Linux i pro spouštěcí média.

Tyto možnosti umožňují určit, jak se mají zpracovat chyby, které se mohou vyskytnout během obnovy.

Při zpracování nezobrazovat zprávy a dialogová okna (tichý režim)

Výchozí nastavení: **Zakázáno**.

Když je zapnut tichý režim, aplikace automaticky zpracuje situace vyžadující zásah uživatele, kde je to jen možné. Když operace nemůže bez zásahu uživatele pokračovat, tak selže. Podrobnosti o operaci včetně případných chyb lze nalézt v protokolu operace.

Pokud dojde k chybě, pokusit se znovu

Výchozí nastavení: **Povoleno**. **Počet pokusů: 30**. **Intervaly mezi pokusy: 30 sekund**.

Když dojde k opravitelné chybě, aplikace se znovu pokusí provést nespěšnou operaci. Můžete nastavit interval a počet pokusů. Pokusy budou ukončeny, jakmile se operace zdaří NEBO dojde k vykonání zadaného počtu pokusů, podle toho, co nastane dřív.

Pokud například umístění v síti není k dispozici nebo není dosažitelné, aplikace se bude pokoušet o přístup k tomuto umístění každých 30 sekund, ale ne více než 5krát. Pokusy budou zastaveny, jakmile se obnoví spojení nebo bude dosaženo zadaného počtu pokusů, podle toho, co nastane dříve.

5.7.4 Sledování událostí

Je možné duplikovat události protokolu událostí operací obnovování prováděné ve spravovaném počítači v protokolu událostí aplikací systému Windows, nebo události zasílat určitým správcům SNMP.

5.7.4.1 SNMP upozornění

Tato možnost je účinná v operačních systémech Windows i Linux.

Tato možnost není k dispozici při spuštění ze spouštěcího média.

Tato možnost určuje, zda mají agenti fungující ve spravovaném počítači posílat vlastní protokol událostí operací obnovy určeným správcům SNMP (Simple Network Management Protocol). Můžete si vybrat, které typy událostí mají být zasílány.

Další informace o použití SNMP s aplikací Acronis Backup naleznete v tématu Podpora pro SNMP (str. 49).

Výchozí nastavení: **Použít nastavení určena v možnostech počítače.**

Jak zvolit odesílání událostí operací obnovení na správce SNMP:

Vyberte si jednu z následujících možností:

- **Použít nastavení určena v možnostech počítače** – využívá nastavení určená pro počítač. Více informací viz Možnosti počítače.
 - **Zasílat SNMP upozornění individuálně pro události operací obnovení** – zasílání události operací obnovení určeným správcům SNMP.
 - **Typy událostí, které se mají odesílat** - vyberte typy událostí, které se mají odesílat: **Všechny události, Chyby a varování** nebo **Pouze chyby**.
 - **Název serveru/IP** - zadejte název nebo IP adresu hostitele, na kterém je spuštěna aplikace pro správu SNMP, kam se budou zprávy odesílat.
 - **Komunita** - zadejte název SNMP komunity, do které patří hostitel provozující aplikaci pro správu SNMP i odesílající počítač. Typická komunita je „veřejná“.
- Chcete-li zkontrolovat správnost nastavení, klikněte na **Zaslat zkušební zprávu**.
- **Neodesílat SNMP upozornění** – vypnutí zasílání záznamů událostí operací obnovení správcům SNMP.

5.7.4.2 Protokol událostí systému Windows

Tato možnost je účinná pouze v operačních systémech Windows.

Tato možnost není k dispozici při běhu ze zaváděcího média.

Tato volba určuje, zda má agent fungující na spravovaném počítači zaznamenávat události operací obnovení do protokolu událostí aplikací systému Windows (chcete-li jej zobrazit, spusťte příkaz **eventvwr.exe** nebo vyberte položky **Ovládací panely -> Nástroje pro správu -> Prohlížeč událostí**). Zaznamenávané informace můžete filtrovat.

Přednastaveno je: **Použít nastavení, uložená v možnostech počítače.**

Chcete-li zvolit zaznamenávání událostí operací obnovení v protokolu událostí aplikací Windows

Vyberte jednu z následujících možností:

- **Použít nastavení, uložená v možnostech počítače** – využívá nastavení určená pro počítač. Více informací viz Možnosti počítače.
- **Zaznamenat následující typy události** – zaznamenání událostí týkajících se operací obnovení v protokolu událostí aplikací. Určete typy akcí, které se mají zaznamenat:
 - **Všechny události** – zaznamená všechny události (informace, varování a chyby)
 - **Chyby a varování**
 - **Jen chyby**
- **Nezaznamenávat** - zakázat protokolování událostí operací obnovení v Protokolu událostí aplikací.

5.7.5 Úroveň zabezpečení souborů

Tato volba je účinná pouze pro obnovu souborů Windows ze zálohy na úrovni souborů.

Tato volba určuje, zda se společně se soubory mají obnovit NTFS oprávnění.

Přednastaveno je: **Obnovit soubory s jejich bezpečnostním nastavením.**

Pokud oprávnění NTFS byla během zálohování (str. 115) zachována, můžete zvolit, zda obnovit oprávnění nebo nechat soubory zdědit NTFS oprávnění od složky, do které jsou obnovovány.

5.7.6 Přípojný body

Tato možnost má vliv jen ve Windows při obnově dat ze zálohy na úrovni souborů.

Možnost **Přípojný body** zaškrtněte, chcete-li obnovit soubory a složky, které byly uloženy na připojených svazcích a zálohovány se zapnutou možností **Přípojný body**. Další informace o zálohování připojených svazků nebo svazků sdílených v clusteru naleznete v tématu Přípojný body (str. 117).

Výchozí nastavení: **Zakázáno.**

Tato možnost je účinná pouze v případě, že pro zálohování vyberete složku, která je v hierarchii složek výše než přípojný bod. Pokud vyberete pro obnovu složky v přípojném bodě nebo samotný přípojný bod, obnoví se vybrané položky nezávisle na hodnotě možnosti **Přípojný body**.

Nezapomeňte, že pokud není v okamžiku obnovy svazek připojen, data se obnoví přímo do složky, která byla přípojným bodem v okamžiku zálohy.

5.7.7 Příkazy před-po

Tato možnost platí pro operační systémy Windows a Linux i pro zaváděcí médium založená na PE.

Tato volba vám umožňuje určit příkazy, které se provedou automaticky před a po obnově dat.

Příklad, jak můžete používat příkazy před/po:

- můžete spustit příkaz **Checkdisk** s cílem najít a opravit logické chyby systému souborů, fyzické chyby nebo vadné sektory před zahájením obnovy nebo po dokončení obnovy.

Tento program nepodporuje interaktivní příkazy. To jsou příkazy, které vyžadují zásah uživatele (například "pause").

Příkazy po obnově nebudou vykonány, pokud obnova pokračuje restartováním.

Jak zadat příkazy před/po

1. Zaškrtnutím jedné z následujících možností povolte příkazy před/po:
 - **Vykonat před obnovou**
 - **Vykonat po obnově**
2. Proveďte jeden z následujících úkonů:
 - Klikněte na **Upravit** pro zadání nového příkazu nebo dávkového souboru
 - V rozevíracím seznamu vyberte existující příkaz nebo dávkový soubor
3. Klikněte na tlačítko **OK**.

5.7.7.1 Příkaz před obnovením

Jak zadat příkaz nebo dávkový soubor, který má být proveden před spuštěním procesu obnovení

1. V textovém poli **Příkaz** zadejte příkaz nebo vyhledejte dávkový soubor. Tento program nepodporuje interaktivní příkazy. To jsou příkazy, které vyžadují zásah uživatele (například "pause").
2. V textovém poli **Pracovní adresář** zadejte cestu k adresáři, kde bude spuštěn příkaz nebo dávkový soubor.
3. Pokud je to nutné, zadejte argumenty spouštěných příkazů do textového pole **Argumenty**.
4. V závislosti na požadovaných výsledcích zvolte vhodné možnosti, jak jsou uvedeny v následující tabulce.
5. Chcete-li ověřit správnost příkazu, klikněte na položku **Testovat příkaz**.

Políčko	Nastavení			
	Zaškrtnuto	Nezaškrtnuto	Zaškrtnuto	Nezaškrtnuto
Nechat selhat úlohu, pokud selže vykonávání příkazu*	Zaškrtnuto	Nezaškrtnuto	Zaškrtnuto	Nezaškrtnuto
Neobnovovat před dokončením provedení příkazu	Zaškrtnuto	Zaškrtnuto	Nezaškrtnuto	Nezaškrtnuto
Výsledek				
	Přednastaveno Provést obnovu pouze po úspěšném vykonání příkazu. Nechat selhat úlohu, pokud selhalo spuštění příkazu.	Provést obnovu po vykonání příkazu, ať už vykonání příkazů bylo nebo nebylo úspěšné.	N/A	Provést obnovu současně s vykonáváním příkazu a bez ohledu na výsledek provedení příkazu.

Za selhání příkazu se považuje, pokud jeho návratový kód není roven nule.

5.7.7.2 Příkaz po obnovení

Jak zadat příkaz/spustitelný soubor, aby byl spuštěn po dokončení obnovení

1. V textovém poli **Příkaz** zadejte příkaz nebo vyhledejte dávkový soubor.
2. V textovém poli **Pracovní adresář** zadejte cestu k adresáři, kde bude spuštěn příkaz nebo dávkový soubor.
3. Pokud je to nutné, zadejte argumenty spouštěných příkazů do textového pole **Argumenty**.
4. Pokud je provedení příkazu velmi důležité, zaškrtněte políčko **Nechat selhat úlohu, pokud selže vykonávání příkazu**. Za selhání příkazu se považuje, pokud jeho návratový kód není roven nule. V případě, že provedení příkazu selže, výsledek spuštění úlohy bude nastaven na Selhalo.
Jestliže není toto políčko zaškrtnuto, výsledek provedení příkazu neovlivní úspěch nebo selhání provedení zálohy. Výsledky vykonání příkazu můžete sledovat prozkoumáním **protokolu**.
5. Chcete-li ověřit správnost příkazu, klikněte na položku **Vyzkoušet příkaz**.

Příkazy po obnově nebudou vykonány, pokud obnova pokračuje restartováním.

5.7.8 Priorita obnovení

Tato možnost je účinná v operačních systémech Windows i Linux.

Tato možnost není k dispozici při běhu ze zaváděcího média.

Priorita procesu běžícího v systému určuje množství prostředků CPU a systémových prostředků přiřazených procesu. Snížení priority pro obnovu uvolní více zdrojů pro další aplikace. Zvýšení priority obnovy může urychlit proces obnovy pomocí požádání operačního systému, aby přidělil více prostředků aplikaci, která provádí obnovu. Ačkoliv výsledný účinek tohoto nastavení závisí na celkovém využití CPU a dalších faktorech, jako je rychlost čtení a zápisu na disk nebo zatížení sítě.

Přednastaveno je: **Normální**.

Jak určit prioritu procesu obnovy

Vyberte jednu z následujících možností:

- **Nízká** – minimalizace prostředků používaných procesem obnovy a přenechání více prostředků dalším procesům běžícím na počítači;
- **Normální** – spuštění procesu obnovy s normální rychlostí, přidělování zdrojů rovnoměrně jiným procesům;
- **Vysoká** - maximalizace rychlosti obnovy převzetím prostředků jiných procesů.

5.7.9 Správa pásek

Použití ke zrychlení obnovy diskovou mezipaměť

Tuto možnost lze použít u obnovy souborů ze záloh uložených na páskách.

Výchozí nastavení: **Zakázáno**

Pokud je tato možnost povolena, software použitím dočasných souborů minimalizuje počet přetočení pásky a tím zrychlí obnovu. Software vytvoří soubory na místním disku počítače, ke kterému je připojeno páskové zařízení, a po dokončení obnovy soubory odstraní.

Tato možnost je účinná zejména při obnově velkých souborů. Dočasné soubory ale vyžadují místo odpovídající celkové velikosti souborů, které chcete obnovit.

6 Převod na virtuální počítač

Aplikace Acronis Backup nabízí množství způsobů převodu diskové zálohy na virtuální počítač. Toto téma vám pomůže s výběrem metody, která nejlépe vyhovuje vašim potřebám, a obsahuje také příslušné postupy pro převod.

6.1 Metody převodu

Je možné si vybrat z následujících metod převodu:

a) Nastavení převodu na součást plánu zálohování

Kdy použít:

- Pokud chcete zálohování a převod provést podle plánu. To umožňuje udržování záložního virtuálního serveru pro případ selhání fyzického serveru.
- Pokud nechcete měnit výsledné nastavení virtuálního počítače.

Jak to provést: Při tvorbě plánu zálohování (str. 51) zapněte převod zálohy do virtuálního počítače (str. 169).

b) Obnovení zálohovaných disků nebo svazků do umístění Nový virtuální počítač

Kdy použít:

- Pokud chcete převod provést jednou nebo příležitostně podle potřeby.
- Pokud chcete provést bezztrátový převod z fyzického do virtuálního prostředí. V tomto případě spusťte původní počítač ze spouštěcího média, proveďte zálohování ve stavu offline a okamžitě počítač obnovte z výsledné zálohy.
- Pokud je nutné změnit výsledné nastavení virtuálního počítače. Například můžete přidat nebo odebrat disky, vybrat režim poskytování disku, změnit velikosti svazků a jejich umístění na discích a další.

Jak to provést: Postupujte podle pokynů v tématu Obnovení do umístění „Nový virtuální počítač“ (str. 172).

c) Obnovení zálohovaných disků nebo svazků do ručně vytvořeného virtuálního počítače pomocí spouštěcího média

Kdy použít:

- Pokud chcete místo importu vytvořit počítač přímo na virtualizačním serveru.
Tip: Pomocí Agentu pro VMware nebo Agentu pro Hyper-V je možné pomocí metod (a) a (b) přímo vytvořit virtuální počítač na příslušném virtualizačním serveru.
- Pokud je nutné znovu vytvořit dynamické svazky v počítači se systémem Windows.
- Pokud je nutné znovu vytvořit logické svazky nebo softwarové pole RAID v počítači se systémem Linux.

Jak to provést: Řiďte se postupem popsaným v části Obnovení do ručně vytvořeného virtuálního počítače (str. 175).

6.2 Převod na automaticky vytvořený virtuální počítač

V tomto tématu jsou popsány metody převodu (str. 167), při kterých aplikace Acronis Backup automaticky vytváří nový virtuální počítač:

- Při převodu, který je součástí plánu zálohování (str. 169), software vytvoří kromě zálohy i virtuální počítač. Tento virtuální počítač má stejnou konfiguraci jako původní.

- Při obnovení do umístění „Nový virtuální počítač“ (str. 172) software vytvoří virtuální počítač ze zálohy, kterou již máte. Konfiguraci virtuálního počítače lze změnit.

Podle agenta, který převod provádí, může aplikace Acronis Backup vytvořit virtuální počítače v následujících formátech:

Agent pro Windows, Agent pro Linux

- VMware Workstation
- Microsoft Virtual PC (zahrnuje Windows Virtual PC)
- Citrix XenServer OVA (pouze během obnovení do umístění „Nový virtuální počítač“).
- Virtuální počítač založený na jádře
- Red Hat Enterprise Virtualization (formát RAW)

Agent pro VMware

- VMware ESX(i)

Agent pro Hyper-V

- Microsoft Hyper-V

6.2.1 Co zvážit před převodem

Převod počítače založeného na rozhraní UEFI

Virtuální počítače používající rozhraní UEFI, v současnosti podporuje VMware ESXi 5. Pokud je cílová virtualizační platforma ESXi 5, aplikace Acronis Backup vytvoří počítač založený na rozhraní UEFI. V opačném případě bude výsledný počítač používat spouštěcí firmware BIOS.

Aplikace Acronis Backup upraví režim spouštění Windows na spouštěcí firmware systému BIOS a zajistí, že systém Windows bude možné spustit.

Změna režimu spouštění z rozhraní UEFI na BIOS není podporována v systémech Linux. Během převodu počítače založeného na rozhraní UEFI se systémem Linux zkontrolujte, že počítač používá zavaděč GRUB verze 1 a že cílovou virtualizační platformou je ESXi 5. Další informace naleznete v tématu Podpora počítačů založených na rozhraní UEFI (str. 46).

Logické a dynamické svazky

Výsledný počítač bude obsahovat základní svazky i v případě, že se v záloze nachází logická struktura svazků systému Linux. To stejné platí pro dynamické disky používané v systémech Windows. Pokud chcete znovu vytvořit logické nebo dynamické svazky v počítači, proveďte převod postupem popsáním v tématu Obnova do ručně vytvořeného virtuálního počítače (str. 175).

Opětovná aktivace vlastního zavaděče

- Během převodu se může diskové rozhraní změnit ručně nebo jako výsledek migrace na jinou platformu. Aplikace nastaví rozhraní systémového disku na výchozí rozhraní nové platformy. Výchozím rozhraním je SCSI pro platformu VMware a IDE pro ostatní podporované platformy. Pokud se rozhraní systémového disku změní, název spouštěcího zařízení se také změní, zatímco zavaděč bude pořád používat starý název.
- Převod logických svazků na základní může také způsobit, že se systém nespustí.

Z těchto důvodů může být nutné počítač nakonfigurovat tak, aby odkazoval na nová zařízení, a znovu jej aktivovat, jestliže používá vlastní spouštěcí program, Konfigurace zavaděče GRUB není v běžných

případech nutná, protože aplikace Acronis Backup ji provede automaticky. V případě nutnosti použijte postup popsany v tématu Reaktivace zavaděče GRUB a změna jeho konfigurace (str. 156).

Další informace o převodu fyzického počítače na virtuální naleznete v dokumentu Zálohování virtuálních počítačů.

6.2.2 Nastavení pravidelných převodů na virtuální počítač

Při vytváření plánu zálohování (str. 51) můžete nastavit pravidelný převod zálohy disku nebo svazku na virtuální počítač. Pomocí nastavení pravidelných převodů můžete získat kopii vašeho serveru nebo pracovní stanice ve virtuálním počítači, který lze snadno zapnout v případě, že původní počítač selže.

Omezení

- Převod záloh z následujících umístění není dostupný: CD, DVD, disky Blu-Ray, páskové jednotky a úložiště Acronis Cloud Storage.
- Převod virtuálního počítače Citrix XenServer není dostupný jako součást plánu zálohování. Jako další možnost lze použít metody (b) a (c) popsané v tématu Metody převodu (str. 167).
- Microsoft Virtual PC nepodporuje virtuální disky větší než 127 GB. Během převodu na virtuální počítač bude velikost všech disků, které přesahují 127 GB zmenšena na tuto hodnotu. Pokud změna velikosti disku není možná, převod se nezdaří. Pokud potřebujete větší virtuální disky, aby je bylo možné připojit k počítači Hyper-V, použijte metody (b) a (c) popsané v tématu Metody převodu (str. 167).

6.2.2.1 Nastavení převodu

Toto téma obsahuje informace, které vám pomohou provést správné nastavení převodu.

Nastavení se zadává v části **Převést na virtuální počítač** na stránce **Vytvořit plán zálohování**.

Převod na virtuální počítač

Převod z

Při kopírování nebo přesunu záloh do jiných umístění (str. 93) vyberte umístění zálohy. Umístění převodů, které nejsou dostupné (str. 169), například úložiště Acronis Cloud Storage, nejsou v seznamu uvedena.

Ve výchozím nastavení se převod provede z primárního umístění.

Kdy převádět

V závislosti na vybraném schématu zálohování určete, zda převádět všechny plné, přírůstkové nebo rozdílové zálohy, nebo zda převádět poslední vytvořenou zálohu podle plánu. V případě potřeby určete **plán převodu** (str. 170).

Cílový hostitel... (str. 170)

Vyberte výsledný typ virtuálního počítače a umístění. Dostupné možnosti závisí na agentovi, který převod provede. Převod může provádět agent, který provádí zálohování (výchozí nastavení), nebo agent nainstalovaný v jiném počítači. V případě agenta nainstalovaného v jiném počítači je třeba archiv uložit do sdíleného umístění, například do síťové složky nebo spravovaného úložiště, aby ostatní počítače měly přístup k archivu.

Chcete-li určit jiného agenta, klikněte na možnost **Změnit** a vyberte počítač, kde je nainstalován Agent pro VMware, Agent pro Hyper-V, Agent pro Windows nebo Agent pro Linux.

Úložiště

Vyberte úložiště na virtualizačním serveru nebo složku, do níž se mají umístit soubory virtuálního počítače.

Výsledné VM

Zadejte název virtuálního počítače. Výchozí název je **Backup_of_[Název počítače]**. Do názvu lze přidat více proměnných. Podporovány jsou následující šablony:

[Název plánu]

[Název počítače]

[Název virtuálního hostitele]

[Název virtuálního počítače]

[Typ virtualizačního serveru]

Složka na VMware vCenter

Pokud je server pro správu integrován se serverem vCenter, výsledné virtuální počítače se objeví ve složce **Acronis Backups** na serveru vCenter. Můžete zadat podsložku pro počítače, jež vyplývají z provádění plánu.

6.2.2.2 Nastavení plánu převodu

Záloha disku (str. 427) vytvořená během provádění plánu zálohování může být převedena na virtuální počítač okamžitě, podle plánu nebo můžete tyto metody zkombinovat.

Úloha převodu bude vytvořena na zálohovaném počítači a použije datum a čas tohoto počítače. Pokud je agent, který provádí zálohu, nainstalován mimo něj (například pokud zálohujete virtuální počítač ESX(i) nebo Hyper-V na úrovni hypervizor), úloha se vytvoří v počítači, kde se agent nachází.

Cílový virtuální počítač musí být vypnut v okamžiku převodu, jinak úloha převodu selže. Pokud se to stane, můžete znovu spustit úlohu převodu ručně po vypnutí počítače. Všechny změny provedené v počítači zatímco byl zapnut, budou přepsány.

6.2.2.3 Výběr počítače, který bude provádět převod

Vezměte v úvahu následující činitele.

Který agent je nainstalován v počítači?

Typ a umístění výsledného virtuálního počítače závisí na agentovi, který se nachází ve vybraném počítači.

- V počítači je nainstalován **Agent pro VMware**
Pokud agent spravuje více hostitelů ESX(i), můžete vybrat hostitele, na kterém se vytvoří virtuální počítač.
V kroku **úložiště** můžete vybrat úložiště, kde se vytvoří virtuální počítač.
Virtuální počítače vytvořené jako výsledek zálohování nelze přidat do plánu zálohování. Na serveru pro správu se zobrazují jako nespravovatelné nebo se nezobrazují vůbec (pokud není zapnuta integrace se serverem vCenter).
- V počítači je nainstalován **Agent pro Hyper-V**
Virtuální počítač lze vytvořit pouze na serveru Hyper-V.
V kroku **úložiště** můžete vybrat cestu virtuálního počítače.
Virtuální počítače vytvořené na serveru jako výsledek zálohování se neobjeví na serveru pro správu, protože takovéto počítače by neměly být zálohovány.
- V počítači je nainstalován **Agent pro Windows** nebo **Agent pro Linux**.

Vybírat můžete z následujících typů virtuálního počítače: VMware Workstation, Microsoft Virtual PC, Red Hat KVM (Kernel-based Virtual Machine) nebo Red Hat RHEV (Enterprise Virtualization).

V kroku **úložiště** můžete vybrat cestu virtuálního počítače.

Jaký je výkon zpracování počítače?

Úloha převodu vezme prostředky procesoru vybraného počítače. Více úloh převedení v počítači bude umístěno do fronty a dokončení všech těchto úloh může zabrat značné množství času. Počítejte s tím při tvorbě centralizovaného plánu zálohování s převodem pro více počítačů nebo více místních plánů zálohování používajících pro převod stejný počítač.

Jaké úložiště se použije pro virtuální počítače?

Využití sítě

Na rozdíl od běžných záloh (soubory TIB) se soubory virtuálních počítačů po síti přenáší nekomprimované. Proto je z hlediska využití sítě nejlepší možností použití SAN nebo úložiště, které je místní k počítači, jenž provádí převod. Nicméně pokud se převod provádí stejným počítačem, který je zálohován, možnost místní disk není k dispozici. Použití NAS rovněž dává smysl.

Prostory úložišť

U systémů VMware, Hyper-V a Virtual PC disky výsledného virtuálního počítače využijí tolik volného místa, kolik zabírají původní data. Za předpokladu, že původní velikost disku je 100 GB a na disku je uloženo 10 GB dat, odpovídající virtuální disk bude zabírat přibližně 10 GB. Ve VMware se tento formát nazývá „tenké poskytování“, společnost Microsoft používá termín „dynamicky se rozšiřující disk“. Jelikož místo není předem přiděleno, očekává se, že fyzické úložiště bude mít dostatek volného místa pro zvětšení virtuálních disků.

U systémů KVM a RHEV nebudou disky výsledného virtuálního počítače formátované. To znamená, že velikost virtuálního disku je vždy rovna původní kapacitě disku. Za předpokladu, že původní velikost disku je 100 GB, odpovídající virtuální disk bude zabírat 100 GB i v případě, že na disku je uloženo 10 GB dat.

6.2.2.4 Jak funguje typický převod do virtuálního počítače

Fungování opakovaných převodů závisí na vybraném umístění virtuálního počítače.

- **Pokud vyberete uložení virtuálního počítače jako sady souborů:** každý převod znovu vytvoří nový virtuální počítač.
- **Pokud zvolíte vytvoření virtuálního počítače na virtualizačním serveru:** při převodu přírůstkové nebo rozdílové zálohy aktualizuje software existující virtuální počítač místo jeho nového vytvoření. Takový převod je obvykle rychlejší. Šetří síťový provoz a prostředky procesoru na hostiteli, který provádí převod. Pokud není aktualizace virtuálního počítače možná, vytvoří jej software znovu od začátku.

Následuje podrobný popis obou případů.

Pokud vyberete uložení virtuálního počítače jako sady souborů

Výsledkem prvního převodu bude vytvoření nového virtuálního počítače. Každý další převod znovu vytvoří tento počítač od začátku. Nejprve je starý počítač dočasně přejmenován. Poté je vytvořen nový virtuální počítač s názvem starého počítače. Pokud se tato operace zdaří, dojde k odstranění původního počítače. Jestliže se tato operace nezdaří, nový počítač se odstraní a starému počítači bude navrácen jeho předchozí název. Tímto způsobem převod vždy skončí s jedním počítačem. Během převodu je však potřeba úložiště navíc pro uložení starého počítače.

Pokud zvolíte vytvoření virtuálního počítače na virtualizačním serveru:

První převod vytvoří nový virtuální počítač. Následné převody pracují následovně:

- Pokud od posledního převodu byla vytvořena *plná záloha*, bude virtuální počítač vytvořen znovu od začátku, jak bylo popsáno dříve v tomto tématu.
- Jinak se existující virtuální počítač aktualizuje podle změn od posledního převodu. Pokud není aktualizace možná (například pokud jste odstranili přechodný snímek, další informace naleznete níže), vytvoří software virtuální počítač znovu od začátku.

Přechodné snímky

Software ukládá několik přechodných snímků, aby mohl aktualizovat virtuální počítač. Jejich názvy budou **Záloha...** a **Replika...** a měli byste je zachovat. Nepotřebné snímky budou smazány automaticky.

Poslední snímek **Replika...** odpovídá výsledku posledního převodu. Tento snímek můžete použít, pokud chcete vrátit počítač do tohoto stavu, například pokud jste s počítačem pracovali a nyní chcete zrušit provedené změny.

Ostatní snímky jsou pro vnitřní potřeby aplikace.

6.2.3 Obnova do umístění „Nový virtuální počítač“

Místo převodu souboru TIB na soubor virtuálního disku, který vyžaduje další operace, aby byl virtuální disk použitelný, Acronis Backup provádí převod obnovením zálohy disku na kompletně nakonfigurovaný a funkční nový virtuální počítač. Konfiguraci virtuálního počítače máte možnost přizpůsobit pro vaše potřeby při konfiguraci operace obnovy.

Pomocí **Agenta pro Windows aplikace Acronis Backup** nebo **Agenta pro Linux**, můžete v místní nebo síťové složce vytvořit nový virtuální počítač. Počítač můžete spustit s využitím příslušného virtualizačního softwaru nebo připravit soubory počítače pro další použití. Následující tabulka obsahuje přehled dostupných formátů virtuálních počítačů a akcí, kterými lze přidat virtuální počítač na virtualizační server.

Formát virtuálního počítače	Další akce a nástroje k použití	Cílová virtualizační platforma
VMware Workstation	Export pomocí softwaru VMware Workstation; nebo Převod na OVF pomocí nástroje VMware OVF > Nasazení šablony OVF pomocí aplikace vSphere Client	ESX(i)
Microsoft Virtual PC*	Přidání souboru VHD do počítače Hyper-V	Hyper-V
Citrix XenServer OVA	Import pomocí aplikace Citrix XenCenter	XenServer
Virtuální počítač založený na jádře (nezformátovaný formát)	Přesun souborů virtuálního počítače do počítače se systémem Linux a jeho spuštění pomocí Správce virtuálních počítačů	-
Red Hat Enterprise Virtualization (RHEV) (nezformátovaný formát)	Import pomocí Správce RHEV	RHEV

*Microsoft Virtual PC nepodporuje disky větší než 127 GB. Acronis umožňuje vytvořit virtuální počítač s většími disky, proto budete moci připojit disky k virtuálnímu počítači Microsoft Hyper-V.

S **Agentem pro Hyper-V aplikace Acronis Backup** nebo **Agentem pro VMware** můžete na odpovídajících virtualizačních serverech přímo vytvářet nové virtuální počítače.

6.2.3.1 Potřebné kroky

Jak provést obnovu do nového virtuálního počítače

1. Připojte konzolu k serveru pro správu, k počítači, ve kterém je nainstalován agent, nebo k počítači spuštěnému ze spouštěcího média.
2. Kliknutím na tlačítko **Obnovit** zobrazte stránku **Obnovit data** (str. 129).
3. Klikněte na možnost **Vybrat data** (str. 131). Pomocí karty **Zobrazení dat** nebo karty **Zobrazení archivu** vyberte disky nebo svazky, které chcete převést.
4. V poli **Obnovy na** vyberte možnost **Nový virtuální počítač**.
5. Klikněte na tlačítko **Procházet**. V okně **Výběr VM/VS** (str. 173) vyberte výsledný typ virtuálního počítače nebo virtualizační server, ve kterém chcete počítač vytvořit.
6. [Nepovinné] V kroku **úložiště** můžete prohlížet nebo vybrat úložiště, kde se vytvoří virtuální počítač.
7. [Nepovinné] V poli **Nastavení virtuálního počítače** (str. 174) můžete přejmenovat nový virtuální počítač, změnit režim poskytování disku, přidělenou paměť a provést další nastavení.

Ve stejné složce nelze vytvořit stejný typ počítače se stejným názvem. Pokud dojde k chybě způsobené stejnými názvy, změňte název virtuálního počítače nebo cestu.

8. Cílový disk pro každý ze zdrojových disků nebo svazků a záznam MBR bude vybrán automaticky. V případě potřeby můžete změnit cílové disky.

Na Microsoft Virtual PC se ujistěte, že disk nebo svazek, v němž je umístěn zavaděč operačního systému, obnovujete na Pevný disk 1. Jinak se operační systém nespustí. Toto nelze opravit změnou pořadí spouštěcích zařízení v systému BIOS, protože Virtual PC tato nastavení ignoruje.

9. Možnost **Kdy obnovit** určuje, kdy spustit úlohu obnovy.
10. [Nepovinné] U možnosti **Úloha** překontrolujte **Možnosti obnovy** a v případě potřeby změňte výchozí nastavení. U položky **Možnosti obnovy** > **Správa napájení VM** můžete určit, zda se má nový virtuální počítač po dokončení obnovy spustit automaticky. Tato možnost je dostupná pouze tehdy, když je nový počítač vytvářen na virtualizačním serveru.
11. Klikněte na tlačítko **OK**. Pokud je úloha obnovy naplánována na budoucnost, zadejte pověření, pod kterými se úloha spustí.

V zobrazení **Plány a úlohy zálohování** můžete prozkoumat stav a postup využití úlohy.

6.2.3.2 Typ virtuálního počítače / výběr virtualizačního serveru

Vyberte typ výsledného virtuálního počítače nebo virtualizačního serveru, na kterém bude počítač vytvořen.

Dostupné možnosti závisí na agentech nainstalovaných v počítači, ke kterému je připojena konzola. Pokud je konzola připojena k serveru pro správu, je možné vybrat jakýkoliv registrovaný počítač, který je schopen provést požadovanou operaci.

Jak vybrat virtualizační server, na kterém bude vytvořen nový virtuální počítač

1. Vyberte možnost **Vytvořit nový virtuální počítač na serveru**.
2. V levé části okna vyberte virtualizační server. Pro přezkoumání podrobností o zvoleném serveru použijte pravou část okna.

[Platí pouze v případě, že je konzola připojena k serveru pro správu] Pokud vybraného hostitele ESX(i) spravuje více agentů, je možné vybrat agenta, který provede obnovení. Pro lepší výkon vyberte Agentu pro VMware (Virtual Appliance) umístěného na hostiteli ESX(i). Pokud hostitele ESX(i) nespravuje žádný agent a možnost automatické nasazení je zapnuta, Agent pro VMware

(Virtual Appliance) bude nasazen okamžitě po kliknutí na tlačítko **OK**. Obnovení bude provedeno tímto agentem. Při tom se použije licence.

3. Pro návrat na stránku **Obnovit data** klikněte na tlačítko **OK**.

Jak vybrat typ virtuálního počítače

1. Vyberte možnost **Uložit virtuální počítač jako sadu souborů**.
2. V levé části okna vyberte typ virtuálního počítače. Pro zkontrolování podrobností o zvoleném typu virtuálního počítače použijte pravou část okna.
[Platí pouze v případě, že je konzola připojena k serveru pro správu] Vyberte počítač, který provede obnovení. tím může být jakýkoliv počítač, ve kterém je nainstalován Agent pro Windows nebo Agent pro Linux.
3. Pro návrat na stránku **Obnovit data** klikněte na tlačítko **OK**.

6.2.3.3 Nastavení virtuálního počítače

Nakonfigurována mohou být následující nastavení virtuálního počítače:

Disky

Výchozí nastavení: počet a velikost disků zdrojového počítače.

Počet disků je zpravidla stejný jako u zdrojového počítače. Může však dojít ke změně, pokud aplikace musí přidat více disků, aby obsáhla svazky zdrojového počítače kvůli omezením virtualizačního produktu. Do konfigurace virtuálního počítače můžete virtuální disky přidat, nebo v některých případech můžete navrhované disky odstranit.

Při přidávání nového virtuálního disku můžete spolu s rozhraním a kapacitou zadat také jeho formát.

- **Tenký formát.** Disk zabírá tolik místa, jako data, která ukládá. Tenké disky šetří úložný prostor. Chcete-li tenký formát zapnout, zaškrtněte políčko **Tenké poskytování** (pro ESX) nebo **Dynamicky se rozšiřující disk** (pro Hyper-V).
- **Tlustý formát.** Disk zabírá celý přednastavený úložný prostor. Zlepšuje se tím výkon virtuálního počítače. Chcete-li tlustý formát použít, zrušte zaškrtnutí políčka **Tenké poskytování** (pro ESX) nebo **Dynamicky se rozšiřující disk** (pro Hyper-V).

Výchozím nastavením je tlustý formát, pokud byl zálohován fyzický počítač. Při obnovování ze zálohy virtuálního počítače se software pokusí použít formát disků původního počítače. Pokud to není možné, je použit tlustý formát.

Implementace počítačů Xen je založena na počítači Microsoft Virtual PC a zdědila následující omezení: maximálně 3 disky IDE a 1 procesor. SCSI disky nejsou podporovány.

Paměť

Výchozí nastavení: pokud není obsaženo v záloze, výchozí nastavení virtualizačního serveru.

Je to velikost paměti přidělené pro nový virtuální počítač. Rozsah nastavení paměti závisí na hostitelském hardwaru, hostitelském operačním systému a nastaveních virtualizačního produktu. Například virtuální počítače mohou mít povoleno používat více než 30% paměti.

Název

Výchozí nastavení: pokud není obsažen v záloze, **Nový virtuální počítač**.

Zadejte název nového virtuálního počítače. Pokud byla záloha vytvořena pomocí Agentu pro VMware nebo Agentu pro Hyper-V, aplikace použije název z konfigurace virtuálního počítače obsažené v záloze.

Procesory

Výchozí nastavení: pokud nejsou obsaženy v záloze nebo zálohovaná nastavení nejsou podporována virtualizačním serverem, jsou jimi výchozí nastavení serveru.

Je to počet procesorů nového virtuálního počítače. Ve většině případů je nastaven na jeden. Výsledek přiřazení více než jednoho procesoru k počítači není zaručen. Počet virtuálních procesorů může být omezen konfigurací hostitelského CPU, virtualizačním programem a hostujícím operačním systémem. Více virtuálních procesorů je zpravidla dostupných na hostitelích s více procesory. Procesory hostitele s více jádry nebo hyperthreading mohou umožnit více virtuálních procesorů na hostitelích s jedním procesorem.

6.3 Obnova do ručně vytvořeného virtuálního počítače

V tomto tématu je popsána metoda převodu (str. 167), při kterém sami vytvoříte virtuální počítač a provedete do něj obnovu stejným způsobem jako do fyzického počítače.

6.3.1 Co zvážit před převodem

Převod počítače založeného na rozhraní UEFI

Pokud původní počítač používá ke spouštění rozhraní UEFI, zvažte vytvoření virtuálního počítače, který také používá rozhraní UEFI.

Pokud vaše virtualizační aplikace nepodporuje rozhraní UEFI, je možné vytvořit počítač založený na systému BIOS v případě, že na původním počítači je nainstalován systém Windows. Aplikace Acronis Backup upraví režim spouštění Windows na spouštěcí firmware, systém BIOS, a zajistí, že systém Windows bude možné spustit.

Změna režimu spouštění z rozhraní UEFI na systém BIOS není podporována u systémů Linux. Aplikace Acronis Backup může provést konverzi počítače založeného na rozhraní UEFI se systémem Linux pouze v případě, že počítač používá zavaděč GRUB verze 1 a cílový počítač je také založený na rozhraní UEFI. Další informace naleznete v tématu Podpora počítačů založených na rozhraní UEFI (str. 46).

Výběr diskového rozhraní

Při vytváření virtuálního počítače je možné určit, aby disky měly odlišné rozhraní než disky původní.

- Je také možné při migraci počítače do ESX(i) změnit rozhraní všech disků z IDE na SCSI, protože SCSI je pro ESX(i) výchozím typem rozhraní disku a poskytuje lepší výkon.
- Při migraci do Hyper-V je nutné změnit rozhraní systémového disku z SCSI na IDE, protože Hyper-V nepodporuje spouštění z disků SCSI.

Pokud původní počítač používá vlastní zavaděč, obnovte systémový disk na disk se stejným rozhraním nebo ručně nakonfigurujte zavaděč. Důvodem je, že při změně rozhraní systémového disku se změní také název spouštěcího zařízení, ale zavaděč stále používá starý název. Konfigurace zavaděče GRUB není v běžných případech nutná, protože aplikace Acronis Backup ji provede automaticky.

6.3.2 Potřebné kroky

Jak provést obnovu do ručně vytvořeného virtuálního počítače

1. [Při obnově systému Windows] Připravte ovladače Windows (str. 146) které odpovídají cílové cílové platformě virtualizace.
V počítačích se systémem Linux jsou za normálních podmínek potřebné ovladače již obsaženy v operačním systému.
2. Vytvořte spouštěcí médium (str. 254) pomocí doplňku Universal Restore pomocí nástroje Tvůrce spouštěcích médií Acronis.
3. Vytvořte virtuální počítač pomocí nativních nástrojů vaší virtualizační aplikace.
4. Spusťte počítač pomocí spouštěcího média.
5. [Při obnově systému Windows] Pokud potřebujete dynamické svazky, vytvořte skupinu svazků pomocí funkce správy disků (str. 277).
6. Vyberte **Akce > Obnovit**. Při konfiguraci obnovy:
 - Zapněte doplněk Universal Restore pro Linux nebo Universal Restore pro Windows. Ve druhém případě zadejte připravené ovladače.
 - [Při obnově systému Linux] Pokud potřebujete logické svazky, klikněte při nastavování obnovy na možnost **Použít RAID/LVM**. Struktura LVM bude v průběhu obnovení automaticky znovu vytvořena (str. 42).
7. Nakonfigurujte další nastavení obnovy a proveďte obnovu stejným způsobem jako do fyzického počítače.

7 Uložení zálohovaných dat

7.1 Úložiště

Úložiště je umístění pro ukládání archivů záloh. Pro snadné používání a správu jsou s úložištěm asociována metadata archivů. Zmiňovaná metadata umožňují rychlé a pohodlné operace s archivy a zálohami uloženými v úložišti.

Úložiště lze zřídit na místní nebo síťové jednotce, vyměnitelném médiu nebo na páskové mechanice.

Neexistují nastavení pro omezení velikosti úložiště nebo počet záloh v úložišti. Velikost každého archivu můžete omezit pomocí vyčištění. Celková velikost archivů uložených v úložišti je ovšem omezena pouze velikostí úložiště.

Proč vytvářet úložiště?

Doporučujeme, abyste vytvořili úložiště v každém umístění, kde se chystáte ukládat archivy záloh. To vaši práci usnadní následujícím způsobem.

Rychlý přístup k úložišti

Nebudete si muset pamatovat cesty ke složkám, kde jsou uloženy archivy. Při vytváření plánu zálohování nebo úlohy, která vyžaduje výběr archivu nebo určení místa archivu, bude k dispozici seznam úložišť pro rychlý přístup bez procházení úrovní stromové struktury složek.

Snadná správa archivů

Úložiště je přístupné z panelu **Navigace**. Po výběru úložiště můžete prohlížet zde uložené archivy a provést následující operace správy archivů:

- získat seznam záloh v každém archivu
- obnovit data ze zálohy
- prozkoumat obsah zálohy
- ověřit všechny archivy v úložišti nebo jednotlivé archivy nebo zálohy
- připojit zálohu jednotky pro kopírování souborů ze zálohy na fyzický disk
- bezpečně vymazat archivy a zálohy z archivů.

Vytvoření úložišť se doporučuje, ale není závazné. Zástupce není nutné používat, je možné vždy zadat cestu k umístění.

Vytvoření úložiště vede k přidání názvu úložiště na panelu **Navigace** v tématu **Úložiště**.

Centralizovaná a osobní úložiště

Centralizované úložiště je umístění připojené na síť vymezené správcem serveru pro správu jako úložiště pro archivy záloh. Centralizované úložiště může být spravováno pomocí uzlu úložišť (spravované úložiště) nebo může být bez správy. Další informace naleznete v tématu Centralizovaná úložiště (str. 179).

Úložiště může být nazýváno osobním, pokud bylo vytvořeno pomocí přímého připojení konzoly k serveru pro správu. Osobní úložiště je pro konkrétní spravovaný počítač.

Zobrazení „Úložiště“

 Úložiště (na panelu navigace) – horní položka stromu úložišť. Kliknutím na tuto položku zobrazíte centralizovaná a osobní úložiště. Chcete-li provést akci na jakémkoliv úložišti, použijte panel nástrojů umístěný v horní části zobrazení **Úložiště**. Informace o akcích pro centralizovaná úložiště naleznete v tématu Funkce centralizovaných úložišť (str. 180). Informace o akcích pro osobní úložiště naleznete v tématu Funkce osobních úložišť (str. 188).

- **Centralizovaná úložiště.** Tato úložiště jsou dostupná, pokud je konzola připojena ke spravovanému počítači nebo k serveru pro správu.
- **Osobní úložiště.** Tato úložiště jsou dostupná, pokud je konzola připojena ke spravovanému počítači.

Kliknutím na kterékoliv úložiště otevřete podrobné zobrazení tohoto úložiště (str. 178) a můžete provádět akce se zde uloženými archivy (str. 249) a zálohami (str. 250).

7.1.1 Práce s úložišti

V tomto tématu jsou stručně popsány hlavní objekty grafického rozhraní vybraného úložiště a je navržen způsob práce s nimi.

Prohlížení informací o úložišti

Informace o vybraném úložišti jsou umístěny na horním panelu vybraného úložiště. Pomocí skládaného pruhového grafu můžete odhadnout zaplnění úložiště. Zaplnění úložiště je poměr volného a zabraného místa úložiště (není dostupné, pokud je úložiště umístěno v páskové knihovně). Volné místo je místo v úložném zařízení, ve kterém je úložiště umístěno. Pokud je například úložiště umístěno na pevném disku, volné místo úložiště je volné místo odpovídajícího svazku. Zabrané místo je celková velikost archivů záloh a jejich metadat, pokud jsou umístěna v úložišti.

Také je možné zjistit celkový počet archivů a záloh uložených v úložišti a celou cestu k úložišti.

U spravovaných úložišť si můžete prohlédnout název uzlu úložišť, který spravuje úložiště, stavy šifrování a deduplikace (str. 230).

Procházení obsahu úložiště a výběr dat

Procházet obsah úložiště a vybrat data pro obnovu můžete pomocí karty **Zobrazení dat** nebo **Zobrazení archivu**.

Zobrazení dat

Karta **zobrazení dat** umožňuje procházet a vybrat zálohovaná data podle verzí (data a času zálohy). Karta **Zobrazení dat** sdílí stejné funkce vyhledávání a katalogizace s katalogem dat (str. 133).

Zobrazení archivu

Karta **Zobrazení archivu** zobrazuje zálohovaná data podle archivů. Operace s archivy a zálohami uloženými v úložišti provedete pomocí karty **Zobrazení archivu**. Další informace o těchto operacích naleznete v následujících tématech:

- Operace s archivy umístěnými v úložišti (str. 249).
- Operace se zálohami (str. 250).
- Řazení, filtrování a konfigurace položek tabulky (str. 25).

Co znamená ikona ?

Při procházení archivů na kartě **Zobrazení archivu** můžete narazit na zálohu s ikonou . Tato ikona znamená, že záloha je označena k odstranění, ale nelze ji odstranit hned kvůli některému z následujících důvodů:

- Jsou na ní závislé jiné zálohy, ale sloučení není možné nebo je vypnuto pravidly zachování.
- Záloha je uložena na pásce.

Na zálohách, které jsou označeny k odstranění, nelze provést žádnou operaci. Ze **Zobrazení archivu** zmizí poté, co budou fyzicky odstraněny. To nastane, pokud budou odstraněny všechny ze závislých záloh nebo pokud se páska přepíše nebo při příštím vyčištění po vypnutí sloučení v pravidlech zachování.

7.1.2 Centralizovaná úložiště

Centralizované úložiště je umístění připojené na síť přidělené správcem serveru pro správu, které slouží jako úložiště pro archivy záloh. Centralizované úložiště může být **spravováno** pomocí uzlu úložišť nebo může být **bez správy**. Celkový počet a velikost archivů uložených v centralizovaném úložišti je omezen pouze velikostí úložiště.

Jakmile správce serveru pro správu vytvoří centralizované úložiště, je název a cesta úložiště distribuována do všech počítačů registrovaných na serveru. Zástupce úložiště se zobrazí v počítačích ve skupině **Úložiště**. Jakýkoli plán zálohování, který je v počítačích, včetně místních plánů, může používat centralizované úložiště.

Následující tabulky detailně vysvětlují rozdíl mezi spravovanými úložišti a úložišti bez správy.

Funkce	Spravovaná úložiště	Nespravovaná úložiště
Vyžadovaná instalace Uzlu úložišť aplikace Acronis Backup	Ano	Ne
Data uložená v úložišti zahrnuta v centralizovaném datovém katalogu (str. 133)	Ano	Ne
Vyhrazené uživatelské účty pro přístup k úložišti (správci úložiště (str. 184) a uživatelé úložiště (str. 185))	Ano	Ne
Deduplikace dat (str. 230)	Ano	Ne
Šifrování úložiště (str. 184)	Ano	Ne
Vyčištění, replikace a ověření archivu nastavené v plánu zálohování je provedeno pomocí...	...uzlu úložišť (str. 218) (kromě replikace úložiště Acronis Cloud Storage, která je prováděna agentem).	...agenta
Podporované typy úložišť:		
Úložiště Acronis Cloud Storage	Ne	Ano
Páskové zařízení	Ano (žádná deduplikace nebo šifrování úložiště)	Ne
Sdílená síťová složka (SMB/CIFS)	Ano	Ano
Sdílená složka NFS	Ano	Ano
SAN, NAS	Ano	Ano

Funkce	Spravovaná úložiště	Nespravovaná úložiště
Server FTP/SFTP	Ne	Ano

7.1.2.1 Funkce centralizovaných úložišť

Jak zpřístupnit možnosti

1. Připojte konzolu k serveru pro správu.
2. Na panelu **Navigace** klikněte na položku **Úložiště > Centralizovaná**.

Veškeré zde popsané operace se provádějí kliknutím na odpovídající tlačítka na panelu nástrojů úložišť. K těmto operacím lze také přistupovat pomocí položky **[název úložiště] akce** v hlavní nabídce.

V následující tabulce je návod, jak provádět operace s centralizovanými úložišti.

Požadovaná operace	Postup
Vytvoření spravovaného nebo nespravovaného úložiště	<ol style="list-style-type: none"> 1. Klikněte na příkaz Vytvořit. 2. V poli Typ vyberte typ úložiště: Spravované nebo Nespravované <p>Postup vytvoření centralizovaných úložišť je podrobně popsán v tématu:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Vytvoření spravovaného centralizovaného úložiště (str. 181) ▪ Vytvoření nespravovaného centralizovaného úložiště (str. 185)
Úprava spravovaného nebo nespravovaného úložiště.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Vyberte úložiště. 2. Klikněte na příkaz Upravit. <p>Podle vybraného typu úložiště (spravované nebo nespravované) se otevře příslušná stránka úprav:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Karta Upravit spravované úložiště umožňuje upravit název úložiště, uživatelské účty a informace v poli Komentář. ▪ Stránka Upravit nespravované úložiště vám umožňuje upravit název úložiště a informace v poli Komentář.
Odpojení spravovaného úložiště	<ol style="list-style-type: none"> 1. Vyberte úložiště. 2. Klikněte na příkaz Odpojit. <p>Odpojení úložiště odstraní vazbu mezi úložištěm a uzlem úložišť a odstraní toto úložiště z uživatelského rozhraní. Přesto zůstanou všechny archivy uložené v úložišti netknuty. Plány a úlohy používající toto úložiště selžou.</p> <p>Později budete moci připojit toto odpojené úložiště ke stejnému nebo k jinému uzlu úložišť.</p> <p>Poznámky.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Úložiště založené na páskách nelze odpojit. ▪ Chcete-li odpojit úložiště z nedostupného uzlu úložiště, odeberte uzel úložiště (str. 221) ze serveru pro správu.
Připojení dříve odpojeného spravovaného úložiště	<p>Klikněte na příkaz Připojit.</p> <p>Postup připojení spravovaného úložiště k uzlu úložišť je podrobně popsán v tématu Připojení spravovaného úložiště (str. 186).</p> <p>Poznámka. Úložiště založené na páskách nelze připojit.</p>

Požadovaná operace	Postup
Ověření úložiště	<ol style="list-style-type: none"> 1. Vyberte úložiště. 2. Klikněte na příkaz Ověřit. <p>Zobrazí se stránka <i>Ověření</i> (str. 237) s již vybraným úložištěm jako zdrojem. <i>Ověřování</i> úložiště kontroluje všechny archivy v tomto úložišti.</p>
Otevření složky nespravovaného úložiště	<ol style="list-style-type: none"> 1. Vyberte nespravované úložiště. 2. Klikněte na příkaz Prozkoumat. <p>Úložiště budete moci prozkoumat pomocí běžného správce souborů.</p>
Odstranění úložiště	<ol style="list-style-type: none"> 1. Vyberte úložiště. 2. Klikněte na příkaz Odstranit. <p>Úložiště a všechny v něm uložené archivy budou odstraněny. Plány a úlohy používající toto úložiště selžou.</p>
Změna uživatelských pověření k přístupu k úložišti	<p>Klikněte na příkaz Změnit uživatele.</p> <p>Změna pověření uživatele je dostupná pouze pro úložiště, která jsou ve sdílených úložištích.</p>
Aktualizace informací o úložišti	<p>Klikněte na příkaz Aktualizovat.</p> <p>Při kontrole obsahu úložiště lze přidávat do úložiště archivy, odstraňovat je nebo upravovat. Kliknutím na příkaz Aktualizovat můžete aktualizovat informace o úložišti nejnovějšími změnami.</p>

Vytvoření spravovaného centralizovaného úložiště

Chcete-li vytvořit spravované centralizované úložiště, proveďte následující kroky

Úložiště

Název

Zadejte jedinečný název úložiště. Vytvoření dvou centralizovaných úložišť se stejným názvem není dovoleno.

Komentář

[Nepovinné] Zadejte popis charakterizující vytvářené úložiště.

Typ

Vyberte typ **Spravovaný**.

Uzel úložišť

Vyberte Uzel úložišť Acronis Backup, který bude provádět správu úložiště.

Deduplikace

[Nepovinné] Určete, zda zapnout deduplikaci pro archivy v úložišti. Deduplikace minimalizuje místo v úložišti využívané archivy, zatížení zálohováním a přenosy záloh. Omezuje velikost archivů v úložišti odstraněním nadbytečných dat, například duplikujících se souborů nebo bloků disků.

Na páskových zařízeních není deduplikace možná.

Deduplikaci nelze provést v případě, že je uzel úložiště nainstalován v 32bitovém operačním systému.

Chcete-li se dozvědět více o tom, jak deduplikace funguje, podívejte se na článek *Deduplikace* (str. 231).

Šifrování (str. 184)

[Nepovinné] Zvolte, zda se má úložiště chránit šifrováním. Cokoliv zapsaného do úložiště bude zašifrováno a cokoliv co bude čteno z úložiště bude uzlem úložišť pomocí šifrovací klíče určeného pro úložiště (klíč je uložen na uzlu úložišť) transparentně dešifrováno.

Úložiště umístěné v páskovém zařízení nelze chránit šifrováním.

Cesta (str. 183)

Určete, kde bude úložiště vytvořeno.

Umístit deduplikační databáze k zálohám (dostupné pouze v případě, že je zapnuta funkce **Deduplikace**)

Deduplikační databáze ukládá hodnoty hashovacího klíče všech položek uložených v úložišti – kromě těch, které nelze deduplikovat, například šifrovaných souborů.

Pokud je úložiště umístěno na pevném disku, který je místně připojený k uzlu úložišť, deduplikační databáze se umístí do stejného úložiště (je zaškrtnuto políčko **Umístit deduplikační databáze k zálohám**).

Pokud je úložiště vytvořeno v síťové složce, políčko **Umístit deduplikační databáze k zálohám** není zaškrtnuto a je nutné zadat cestu k deduplikační databázi ručně.

Umístění deduplikační databáze spolu se zálohami může způsobit snížení výkonu systému. Chcete-li zlepšit výkon systému, doporučujeme vytvořit deduplikační databázi a spravované úložiště na různých discích.

Deduplikační databáze (str. 183) (dostupná pouze v případě, že je zapnutá možnost **Deduplikace**)

Chcete-li vytvořit deduplikační databázi, zadejte složku na místních discích uzlu úložišť nebo SAN.

Jednotky

[Nepovinné] Pokud je úložiště vytvořeno na páskové jednotce, určete, které páskové jednotky se mají použít při zálohování do úložiště. Ve výchozím nastavení se použijí všechny dostupné jednotky. Klikněte na šipku dolů a vyberte nebo zrušte výběr požadovaných políček.

Fond pásek

[Nepovinné] Pokud je úložiště vytvořeno na páskové jednotce, určete fond, jehož pásy budou používány úložištěm. Ve výchozím nastavení se zvolí fond **Acronis**.

Databáze katalogu

[Nepovinné] Určete umístění databáze katalogu.

Zpětná kompatibilita

Tato možnost je dostupná kliknutím na tlačítko **Zobrazit zpětnou kompatibilitu**.

[Nepovinné] Zvolte, zda má být úložiště zpětně kompatibilní pro práci s agenty aplikace Acronis Backup & Recovery 10.

Důležité informace o zpětně kompatibilních úložištích:

- - úložiště umístěné v páskovém zařízení není zpětně kompatibilní,
- - agenti aplikací Acronis Backup & Recovery 11 a Acronis Backup mohou zálohovat do úložiště bez ohledu na jeho vlastnost zpětné kompatibility,
- - pro zpětně kompatibilní úložiště není možné určit správce a uživatele úložiště,
- - během připojení konzoly k agentovi aplikace Acronis Backup & Recovery 10 není karta **Datový pohled** úložiště zobrazena,
- - katalogy záloh vytvořených pomocí aplikací Acronis Backup & Recovery 11 a Acronis Backup se vytvářejí automaticky. Chcete-li do katalogu dat zahrnout zálohy vytvořené

aplikací Acronis Backup & Recovery 10, klikněte na odkaz **Aktualizujte katalog nyní** na kartě **Datový pohled** úložiště. Pamatujte, že proces katalogizace může být náročný na čas a prostředky.

Komprimace

[Nepovinné] Vyberte, jestli se mají datové záznamy deduplikace komprimovat. Toto nastavení je dostupné pouze v případě, že je zapnuta zpětná kompatibilita a je povolena deduplikace.

Uživatelské účty

Správci úložiště (str. 184)

Přidejte skupiny nebo uživatelské účty, které budou mít práva pro správu tohoto úložiště. Správci úložiště mohou zobrazit a spravovat všechny archivy uložené v úložišti. Členové skupiny Acronis Centralized Admins a skupiny Administrators v uzlu úložišť jsou považováni za správce úložiště ve výchozím nastavení.

Uživatelé úložiště (str. 185)

Přidejte skupiny nebo uživatelské účty, které budou mít práva uživatele pro toto úložiště. Uživatelé úložiště mohou zobrazit a spravovat pouze vlastní archivy v úložišti. Ve výchozím nastavení je k uživatelům úložiště přidána skupina Everyone uzlu úložišť.

Po provedení všech potřebných kroků vytvořte spravované úložiště kliknutím na tlačítko **OK**.

Cesta k úložišti

Jak určit cestu, kde bude vytvořeno spravované úložiště

1. Do pole **Cesta** zadejte úplnou cestu ke složce nebo vyberte požadovanou složku ve stromu složek. Spravovaná úložiště lze vytvořit:
 - Na místních pevných discích uzlu úložišť,
 - ve sdílené síťové složce (SMB/CIFS),
 - ve sdílené složce NFS (Network File System),
 - v SAN (Storage Area Network),
 - v NAS (Network Attached Storage),
 - na páskové knihovně místně připojené k uzlu úložišť.

Chcete-li pro úložiště ve vybraném umístění vytvořit novou složku, klikněte na **Vytvořit složku**.

2. Klikněte na tlačítko **OK**.

Úložiště lze vytvořit pouze v prázdné složce.

Deduplikující se spravované úložiště nedoporučujeme vytvářet na svazcích se systémem FAT32. Důvodem je, že takovéto úložiště ukládá všechny deduplikované položky ve dvou potenciálně velkých souborech. Protože maximální velikost souboru v systémech souborů FAT je limitována na 4 GB, uzel úložišť může přestat fungovat po dosažení tohoto limitu.

Cesta k deduplikační databázi

Jak zadat cestu, kde bude uložena deduplikační databáze

1. V **Lokálních složkách** uzlu úložišť vyberte požadovanou složku nebo do textového pole **Cesta** zadejte úplnou cestu.

Chcete-li pro databázi vytvořit novou složku, klikněte na **Vytvořit složku**.

Důrazně doporučujeme dodržovat doporučení v části „Výběr disku pro deduplikační databázi“ v tématu „Nejlepší postupy deduplikace“ (str. 234).

2. Klikněte na tlačítko **OK**.

Šifrování úložiště

Jestliže úložiště zabezpečíte šifrováním, data zapsaná do úložiště budou zašifrována a při čtení z úložiště budou uzlem úložišť pomocí šifrovací klíče určeného pro úložiště (klíč je uložen v uzlu úložišť) transparentně dešifrována. V případě, že je paměťové médium ukradeno nebo k němu přistupuje neoprávněná osoba, pachatel nebude schopen dešifrovat obsah úložiště bez přístupu k tomuto uzlu úložišť.

Toto šifrování nemá nic společného se šifrováním archivu určeným plánem zálohování a prováděným agentem. Pokud je již archiv šifrován, šifrování na straně uzlu úložišť je aplikováno šifrováním prováděným agentem.

Jak zabezpečit úložiště šifrováním

1. V seznamu vyberte jeden z následujících šifrovacích algoritmů:
 - **AES 128** – obsah úložiště bude šifrován pomocí algoritmu AES (Advanced Standard Encryption) se 128bitovým klíčem.
 - **AES 192** – obsah úložiště bude šifrován pomocí algoritmu AES se 192bitovým klíčem.
 - **AES 256** – obsah úložiště bude šifrován s využitím algoritmu AES se 256bitovým klíčem.
2. Pod položkou **Zadejte výraz** zadejte výraz, který se použije k vygenerování šifrovacího klíče.
Podrobnosti: U hesla se rozlišuje velikost písmen. Při připojování úložiště k jinému uzlu úložišť se zobrazí pouze výzva k zadání tohoto výrazu.
3. Do pole **Potvrzení** znovu zadejte právě zadané slovo.
4. Klikněte na tlačítko **OK**.

Šifrovací algoritmus AES pracuje v režimu zřetězení číselných bloků (CBC) a používá náhodně generovaný klíč s uživatelem definovanou velikostí 128, 192 nebo 256 bitů. Čím delší je klíč, tím déle bude aplikaci trvat šifrování archivů uložených v úložišti a tím více budou zabezpečeny vaše archivy.

Šifrovací klíč je pak šifrován pomocí algoritmu AES-256 pomocí hodnoty hashovací funkce SHA-256 vybraného slova jako klíče. Samotné slovo není na disku uloženo; pro účely ověření je použita hodnota hash slova. S tímto dvouúrovňovým zabezpečením jsou archivy chráněny před neautorizovaným přístupem, ale obnovení ztraceného slova není možné.

Správci úložiště

Správci úložiště mohou zálohovat do úložiště, zobrazit a spravovat jakýkoliv archiv v úložišti. Ve výchozím nastavení je ke skupině správců na uzlu úložišť přidána skupina správců úložišť.

Jak přidat skupinu nebo uživatelský účet

1. Zadejte názvy skupin nebo jména uživatelů do samostatných polí podle následujících vzorů:
 - *ZobrazovanéJméno* (například: **KřestníJméno Příjmení**).
 - *JménoUživatele* (například: **Uživatel1**).
 - *NázevObjektu@NázevDomény* (například: **Uživatel1@Doména1**).
 - *NázevDomény\NázevObjektu* (například: **Doména1\Uživatel1**).
2. Po zadání údajů klikněte na příkaz **Zkontrolovat názvy**. Pokud bylo zadané jméno nalezeno, klikněte na tlačítko **OK** (tlačítko **OK** je do nalezení jména zakázáno).
Pokud nebyly nalezeny žádné objekty, odstraňte jméno a zadejte jiné. Pokud bylo pro zadané jméno nalezeno více objektů, vyberte jeden z nich a klikněte na tlačítko **OK** nebo klikněte na tlačítko **Storno** a zadejte jiné jméno.

Software se nejprve pokusí najít zadaná jména v seznamu místních uživatelů a skupin v počítači, kde je nainstalován uzel úložišť. Pokud žádné nenalezne, software zkontroluje uživatele a skupiny domény.

Pokud zadáte jméno uživatele nebo skupiny, které nelze zkontrolovat pomocí vašeho doménového účtu, budete vyzváni k zadání pověření doménového účtu. Například pokud jste přihlášení pomocí jiného doménového účtu, než který jste zadali pro kontrolu.

Uživatelé úložiště

Uživatelé úložiště mohou zobrazit a spravovat pouze vlastní archivy v úložišti. Uživatel úložiště, který je v počítači členem skupiny Administrators, může navíc zobrazit a spravovat jakékoliv archivy vytvořené z tohoto počítače ve spravovaném úložišti. Ve výchozím nastavení je ke skupině Everyone v uzlu úložiště přidána skupina uživatelů úložiště.

Jak přidat skupinu nebo uživatelský účet

1. Zadejte názvy skupin nebo jména uživatelů do samostatných polí podle následujících vzorů:
 - *ZobrazovanéJméno* (například: **KřestníJméno Příjmení**).
 - *UživatelskéJméno* (například: **Uživatel1**).
 - *NázevObjektu@NázevDomény* (například: **Uživatel1@Doména1**).
 - *NázevDomény\NázevObjektu* (například: **Doména1\Uživatel1**).
2. Po zadání údajů klikněte na příkaz **Zkontrolovat názvy**. Pokud bylo zadané jméno nalezeno, klikněte na tlačítko **OK** (tlačítko **OK** je do nalezení jména zakázáno).

Pokud nebyly nalezeny žádné objekty, odstraňte jméno a zadejte jiné. Pokud bylo pro zadané jméno nalezeno více objektů, vyberte jeden z nich a klikněte na tlačítko **OK** nebo klikněte na tlačítko **Storno** a zadejte jiné jméno.

Software se nejprve pokusí najít zadaná jména v seznamu místních uživatelů a skupin v počítači, kde je nainstalován uzel úložišť. Pokud žádné nenalezne, software zkontroluje uživatele a skupiny domény.

Pokud zadáte jméno uživatele nebo skupiny, které nelze zkontrolovat pomocí vašeho doménového účtu, budete vyzváni k zadání pověření doménového účtu. Například pokud jste přihlášení pomocí jiného doménového účtu, než který jste zadali pro kontrolu.

Vytvoření nespravovaného centralizovaného úložiště

Na rozdíl od centralizovaných spravovaných úložišť nejsou data z nespravovaných úložišť zahrnuta v centralizovaném katalogu dat (str. 133). Přesto však lze pomocí karty **Zobrazení dat** každého úložiště procházet jeho data.

Chcete-li vytvořit centralizované úložiště bez správy, proveďte následující kroky.

Úložiště

Název

Zadejte jedinečný název úložiště. Vytvoření dvou centralizovaných úložišť se stejným názvem není dovoleno.

Komentář

Zadejte popis charakterizující úložiště.

Typ

Vyberte typ **Nespravovaný**.

Cesta (str. 186)

Uřčete, kde bude úložiště vytvořeno.

Po provedení všech potřebných kroků klikněte na tlačítko **OK** a vytvořte tak nespravované centralizované úložiště.

Cesta k úložišti

Zadání cesty, kde bude vytvořeno nespravované úložiště

1. Do pole **Cesta** zadejte úplnou cestu ke složce nebo vyberte požadovanou složku ve stromu složek. Nespravovaná úložiště mohou být zřizována:
 - V úložišti Acronis Cloud Storage,
 - ve sdílené síťové složce (SMB/CIFS),
 - ve sdílené složce NFS (Network File System),
 - v SAN (Storage Area Network),
 - v NAS (Network Attached Storage),
 - na serverech FTP a SFTP.

Podle původní specifikace FTP jsou pověření pro přístup k serverům FTP přenášena po síti jako prostý text. To znamená, že jméno a heslo mohou být s využitím sledovače paketů zachyceny pomocí odposlechu.

Chcete-li pro vault vytvořit novou složku, klikněte na **Vytvořit složku**.

Úložiště lze vytvořit pouze v prázdné složce.

2. Klikněte na tlačítko **OK**.

Připojení spravovaného úložiště

Úložiště, které je spravováno pomocí uzlu úložišť, může být odpojeno (str. 180) z tohoto uzlu úložišť a připojeno k jinému uzlu úložišť. Výsledkem bude, že původní uzel přestane spravovat úložiště a nový uzel jej spravovat začne. Této možnosti bývá potřeba při likvidaci hardwaru uzlu úložišť, při ztrátě uzlu úložišť nebo při reinstalaci uzlu úložišť.

Pokud je starý uzel úložišť nedostupný, odstraňte jej (str. 221) ze serveru pro správu před připojením jeho úložišť k novému uzlu úložišť.

Poznámka: *Osobní nebo centralizovaná nespravovaná úložiště založená na páskách nelze připojovat.*

Před připojením

Databáze katalogu

Doporučujeme přesunutí katalogu úložiště ze starého uzlu úložišť na nový. V opačném případě je nutné úložiště znovu katalogizovat, a to může trvat dlouhou dobu.

Databáze katalogu úložišť je sada souborů umístěných ve složce, jejíž název je stejný jako GUID úložiště. Během přesunu neměňte název složky. GUID správně připojeného úložiště lze nalézt v souboru pojmenovaném <GUID úložiště>_L.FDB ve složce úložiště.

Výchozí umístění databází katalogu v uzlu úložišť je následující:

- V systému Windows XP a Server 2003: **%ALLUSERSPROFILE%\Application Data\Acronis\BackupAndRecovery\ASN\Catalog**.
- V systému Windows Vista a novějších verzích systému Windows: **%PROGRAMDATA%\Acronis\BackupAndRecovery\ASN\Catalog**.

Deduplikační databáze

Pokud úložiště prochází deduplikací, je doporučeno přesunout databázi deduplikace ze starého uzlu úložišť na nový. V opačném případě aplikace automaticky znovu vytvoří databázi deduplikace, což může trvat dlouhou dobu.

Další informace o doporučeném umístění deduplikační databáze naleznete v tématu Nejlepší postupy při deduplikaci (str. 234).

Deduplikační databáze obsahuje několik souborů, které mají název <GUID úložiště>_u.*. GUID správně připojeného úložiště lze nalézt v souboru pojmenovaném <GUID úložiště>_L.FDB ve složce úložiště.

Databáze úložiště

Databáze úložiště obsahuje metadata všech archivů uložených v úložišti. Běžně se při odpojení úložiště z uzlu úložišť přesune databáze úložišť ze svého výchozího umístění do odpojovaného úložiště. Při připojování úložiště software nejprve vyhledává databázi v úložišti. Pokud je databáze úložiště nalezena, je přesunuta do výchozího umístění v uzlu úložišť, ke kterému je úložiště připojeno. Pokud databázi nelze v úložišti nalézt, budete vyzváni k ručnímu zadání cesty k této databázi.

Výchozí umístění databáze úložiště v uzlu úložišť je následující:

- V systému Windows XP a Server 2003: %ALLUSERSPROFILE%\Application Data\Acronis\BackupAndRecovery\ASN\VaultMetadataDatabases.
- V systému Windows Vista a novějších verzích systému Windows: %PROGRAMDATA%\Acronis\BackupAndRecovery\ASN\VaultMetadataDatabases.

Chcete-li připojit spravovaná úložiště k uzlu úložišť, proveďte následující kroky.

Úložiště

Uzel úložišť

Vyberte Uzel úložišť, který bude provádět správu úložiště.

Cesta

Zadejte cestu k odpojenému úložišti.

Databáze úložiště

Uřčete, kde je databáze úložiště umístěna. Tato část se zobrazí jen tehdy, pokud uzel úložiště nenalezl databázi uvnitř úložiště.

Jestliže bude databáze úložiště nalezena v zadané složce, bude přesunuta do výchozího umístění v uzlu úložišť, ke kterému je úložiště připojováno. V opačném případě nový uzel úložiště získá metadata a znova vytvoří databázi ve výchozím umístění uvedeném dříve.

Deduplikační databáze

Zadejte složku, ve které je umístěna deduplikační databáze úložiště. Pokud databáze nebude nalezena v zadané složce, bude v ní znovu vytvořena.

Jestliže je databáze uložena ve složce úložiště, cesta k ní bude automaticky doplněna.

Databáze katalogu

Uřčete, kde je umístěna databáze katalogu úložiště. (Pokud je například cesta k databázi katalogu úložiště E:\catalog_db\AAAAAAA-BBBB-CCCC-DDDD-EEEEEEEEEEEE, zadejte E:\catalog_db.) Jestliže ve složce, kterou zadáte, nebude databáze katalogu nalezena, připojené úložiště bude považováno za nekatalogizované.

Heslo

Pokud je úložiště šifrováno, zadejte heslo.

Jakmile provedete všechny potřebné kroky, kliknutím na tlačítko **OK** připojte úložiště.

7.1.3 Osobní úložiště

Úložiště může být nazýváno osobním, pokud bylo vytvořeno pomocí přímého připojení konzoly k serveru pro správu. Osobní úložiště je pro konkrétní spravovaný počítač. Osobní úložiště jsou viditelná pro každého uživatele, který se může přihlásit do systému. Právo uživatele zálohovat do osobního úložiště je určeno oprávněními uživatele pro složku nebo zařízení, na němž je úložiště umístěno.

Osobní úložiště lze zřídit v síťové sdílené složce, na serveru FTP, odpojitelném nebo vyměnitelném médiu, v úložišti Acronis Cloud Storage, páskové mechanice nebo na místním pevném disku počítače. Acronis Secure Zone je považována za osobní úložiště, kterýéje k dispozici všem uživatelům, kteří se mohou přihlásit do systému. Osobní úložiště se vytvoří automaticky při zálohování jakéhokoliv z předchozích umístění.

Osobní úložiště lze využívat místními plány záloh nebo místními úlohami. Centralizované zálohy nemohou kromě Acronis Secure Zone využívat osobní úložiště.

Sdílení osobních úložišť

Na stejné fyzické umístění může odkazovat více počítačů, například na stejnou síťovou složku. Každý počítač má však svého vlastního zástupce ve stromu **Úložiště**. Uživatelé, kteří zálohují do sdílených složek, mohou v souladu s přidělenými právy prohlížet a spravovat archivy ostatních uživatelů. Pro usnadnění identifikace archivů má stránka **Osobní úložiště** sloupec **Vlastník**, ve kterém je zobrazeno jméno majitele každého archivu. Další informace o pojmu vlastník naleznete v tématu **Vlastníci a pověření** (str. 30).

Metadata

Během zálohy se v každém osobním úložišti vytvoří složka **.meta**. Tato složka obsahuje přídavné informace o archivech a zálohách uložených v úložišti, jako je například vlastník nebo název počítače. Pokud náhodou složku **.meta** odstraníte, bude po dalším přístupu do úložiště obnovena. Některé informace, například jméno majitele a název počítače, však mohou být ztraceny.

7.1.3.1 Funkce osobních úložišť

Jak zpřístupnit možnosti

1. Připojte konzolu ke spravovanému počítači.
2. Na panelu **Navigace** klikněte na položku **Úložiště > Osobní**.

Veškeré zde popsané operace se provádějí kliknutím na odpovídající tlačítka na panelu nástrojů úložišť. K těmto operacím lze také přistupovat pomocí položky **[název úložiště] akce** v hlavní nabídce.

Následující návod umožňuje provádět operace s osobními úložišti.

Požadovaná operace	Postup
Vytvoření osobního úložiště	Klikněte na Vytvořit . Postup vytvoření osobního úložiště je podrobně popsán v tématu Vytvoření osobního úložiště (str. 189):
Úprava úložiště	1. Vyberte úložiště. 2. Klikněte na příkaz Upravit . Stránka Upravit osobní úložiště umožňuje upravit název úložiště a informace v poli Komentář .

Požadovaná operace	Postup
Změna uživatelského účtu pro přístup k úložišti	Klikněte na příkaz Změnit uživatele . V dialogovém okně, které se objeví, zadejte pověření k přístupu požadovaná pro přístup k úložišti.
Vytvoření Acronis Secure Zone	Klikněte na Vytvořit Acronis Secure Zone . Postup vytvoření Acronis Secure Zone je podrobně popsán v tématu Vytvoření Acronis Secure Zone (str. 192).
Prozkoumání obsahu úložiště	Klikněte na Prozkoumat . V okně Průzkumníku, které se objeví, můžete prozkoumat obsah vybraných úložišť.
Ověření úložiště	Klikněte na příkaz Ověřit . Zobrazí se stránka Ověření (str. 237), kde je již úložiště vybráno jako zdroj. Ověřování úložiště kontroluje všechny archivy uložené v úložišti.
Odstranění úložiště	Klikněte na příkaz Odstranit . Operace odstranění ve skutečnosti pouze odstraní zástupce ke složce ze zobrazení Úložiště . Samotná složka zůstane nedotčena. Máte možnost zachovat nebo odstranit archivy obsažené ve složce.
Aktualizovat informace tabulky úložiště	Klikněte na příkaz Aktualizovat . Při kontrole obsahu úložiště lze přidávat do úložiště archivy, odstraňovat je nebo upravovat. Kliknutím na příkaz Aktualizovat můžete aktualizovat informace o úložišti nejnovějšími změnami.

Vytvoření osobního úložiště

Jak vytvořit osobní úložiště

- Do pole **Název** zadejte jméno vytvářeného úložiště.
- [Nepovinné] Do pole **Komentář** zadejte popis úložiště.
- Klikněte na možnost **Cesta** a zadejte cestu ke složce, která bude použita jako úložiště. Osobní úložiště lze zřídit v síťové složce, na serveru FTP, vyměnitelném médiu, v úložišti Acronis Cloud Storage, páskovém zařízení nebo na místním pevném disku počítače.
- [Nepovinné] Pokud je úložiště vytvořeno na páskovém zařízení:
 - Kliknutím na tlačítko **Jednotky** vyberete pásková zařízení, která lze použít k zálohování do úložiště. Ve výchozím nastavení se použijí všechny dostupné jednotky. Klikněte na **Použít pouze následující jednotky** a zaškrtněte nebo zrušte zaškrtnutí příslušných políček;
 - Klikněte na **Fond pásek** a zadejte fond, jehož pásy budou použity úložištěm. Ve výchozím nastavení se zvolí fond **Acronis**.
- Klikněte na tlačítko **OK**. Výsledkem je, že se vytvořené úložiště objeví ve stromové struktuře úložišť ve skupině **Osobní**.

Slučování a přesun osobních úložišť

Co když potřebuji přesunout existující úložiště z jednoho místa na druhé?

Postupuje takto

- Ujistěte se, že žádný z plánů zálohování existující úložiště nepoužívá během přesunu souborů, nebo dané plány vypněte. Viz téma Akce s plány a úlohami zálohování (str. 322).

2. Přesuňte složku úložiště se všemi obsahy na nové místo ručně pomocí správce souborů od jiného dodavatele.
3. Vytvořte nové úložiště.
4. Upravte plány a úlohy zálohování: nasměrujte jejich cílové umístění do nového úložiště.
5. Odstraňte staré úložiště.

Jak lze sloučit dvě úložiště?

Předpokládejme, že používáte dvě úložiště, *A* a *B*. Obě úložiště jsou využívána plány zálohování. Rozhodnete se nechat pouze úložiště *B* a přesunout do něj všechny archivy z úložiště *A*.

Chcete-li to provést, postupujte takto

1. Ujistěte se, že žádný z plánů zálohování nepoužívá během přesunu souborů úložiště *A*, nebo dané plány vypněte. Viz téma Akce s plány a úlohami zálohování (str. 322).
2. Pomocí správce souborů od jiného výrobce ručně přesuňte obsah složky úložiště *A* do úložiště *B*.
3. Upravte plány záloh, které používají úložiště *A*: nasměrujte jejich cílové umístění do úložiště *B*.
4. Chcete-li zkontrolovat, zda se archivy zobrazují, vyberte ve stromové struktuře úložiště *B*. Pokud ne, klikněte na **Aktualizovat**.
5. Odstraňte úložiště *A*.

7.1.4 Změna výchozí složky vyrovnávací paměti pro soubory katalogu

Soubory katalogu se obvykle ukládají do úložišť. Při práci se soubory katalogu je aplikace Acronis Backup může uložit do místní složky ve spravovaném počítači nebo v serveru pro správu. To se stane v následujících případech:

- Když agent katalogizuje data zálohovaná do nespravovaného úložiště. Agent vytvoří nebo aktualizuje katalog místně a zkopíruje jej do úložiště.
- Při ukládání záloh na páskové zařízení. Protože páska má dlouhé zpoždění pro náhodné přístupy, katalog úložiště založeného na páskách se vždy ukládá v počítači, ke kterému je připojeno páskové zařízení.
- Při procházení dat zálohovaných na serveru FTP na kartě **Zobrazení dat**. Při procházení aplikace Acronis Backup udržuje na spravovaném počítači nebo serveru pro správu úplnou kopii katalogu dat ze serveru FTP. Důvodem je možnost rychlého přístupu ke katalogu dat.

Při výchozím nastavení je složka vyrovnávací paměti umístěna na disku s operačním systémem. Při ukládání více souborů katalogu v tomto umístění může dojít k nedostatku volného místa na disku. Cestu ke složce budete muset tedy změnit.

Změna výchozí složky vyrovnávací paměti

Změnu provedete přidáním zvláštního parametru do systémového registru v systému Windows nebo úpravou konfiguračního souboru **MMS.config** v systému Linux.

Pokud zadaná složka neexistuje, aplikace Acronis Backup ji automaticky vytvoří při příští tvorbě nebo kopírování souborů katalogu. Jestliže ukládáte zálohy v páskovém zařízení, vytvořte složku předem, aby se data nemusela katalogizovat znovu.

Jak určit novou složku vyrovnávací paměti v systému Windows:

1. Přidejte klíč **Catalog** do následujícího klíče registru:
HKEY_LOCAL_MACHINE\SOFTWARE\Acronis\AMS\Configuration (na serveru pro správu) nebo **HKEY_LOCAL_MACHINE\SOFTWARE\Acronis\MMS\Configuration** (ve spravovaném počítači).
2. Přidejte hodnotu řetězce **CatalogDir**.
3. Zadejte novou cestu složky do hodnoty řetězce **CatalogDir**. Cesta musí končit zpětným lomítkem (\) a může mít až 32 765 znaků.

Jak určit novou složku vyrovnávací paměti v systému Linux:

Přidejte následující prvek do značky **Configuration** v souboru **/etc/Acronis/MMS.config**:

```
<key name="Catalog">  
  <value name="CatalogDir" type="TString">"/home/Catalog/"</value>  
</key>
```

Konfigurační soubor tedy bude vypadat takto:

```
<?xml version="1.0" encoding="UTF-8" ?>  
<registry name="MMS">  
  <key name="Configuration">  
    ...  
    <key name="Catalog">  
      <value name="CatalogDir" type="TString">"/home/Catalog/"</value>  
    </key>  
  </key>  
</registry>
```

kde **/home/Catalog/** je nová cesta složky. Cesta musí končit lomítkem (/) a může mít až 32 765 znaků.

Přesouvání souborů katalogu

Po změně složky vyrovnávací paměti aplikace Acronis Backup nepřesouvá soubory katalogu do nové složky ani neodstraňuje starou složku.

Pokud ukládáte zálohy v páskovém zařízení, přesuňte soubory katalogu do nového umístění, aby se data nemusela katalogizovat znovu. Jinak můžete nechat aplikaci Acronis Backup vytvořit nebo zkopírovat soubory katalogu znovu.

Můžete také odstranit starou složku. Výchozí cesta ke složce vyrovnávací paměti je následující:

- V systému Windows XP a Server 2003: **%ALLUSERSPROFILE%\Application Data\Acronis\AMS\AMS\Catalog** (na serveru pro správu) nebo **%ALLUSERSPROFILE%\Application Data\Acronis\BackupAndRecovery\MMS\Catalog** (ve spravovaném počítači)
- V systému Windows Vista a novějších verzích systému Windows: **%PROGRAMDATA%\Acronis\AMS\AMS\Catalog** (na serveru pro správu) nebo **%PROGRAMDATA%\Acronis\BackupAndRecovery\MMS\Catalog** (ve spravovaném počítači)
- V Linuxu: **/var/lib/Acronis/BackupAndRecovery/MMS/Catalog/**

7.2 Acronis Secure Zone

Acronis Secure Zone je bezpečný diskový oddíl umožňující uchovávat zálohy na disku spravovaného počítače a zajišťuje tak možnost obnovy disku na stejný disk, na kterém je umístěna záloha.

Když dojde k fyzickému selhání disku, zóna a zde uložené archivy budou ztraceny. To je důvod, proč by Acronis Secure Zone neměla být jediným umístěním pro ukládání záloh. V prostředí podniku je možné Acronis Secure Zone považovat za přechodné umístění záloh používané v případě, když je běžné umístění dočasně nedostupné nebo když je připojení pomalé nebo obsazené.

Výhody

Acronis Secure Zone:

- Umožňuje obnovení disku na stejný disk, kde je umístěna záloha disku.
- Nabízí cenově efektivní a šikovnou metodu zabezpečení dat před vadným softwarem, útokem viru a chybami obsluhy.
- Jako interní úložiště archivů eliminuje potřebu rozdělených zvláštních médií nebo síťového připojení pro zálohování nebo obnovu dat. To je zvláště praktické pro mobilní uživatele.
- Může sloužit jako primární umístění při použití replikace záloh (str. 95).

Omezení

- Acronis Secure Zone nelze nainstalovat na dynamický disk.

7.2.1 Tvorba Acronis Secure Zone

Acronis Secure Zone můžete vytvořit ve spuštěném operačním systému nebo pomocí spouštěcího média.

Chcete-li vytvořit Acronis Secure Zone, proveďte následující kroky:

Umístění a velikost

Disk (str. 192)

Zvolte pevný disk (pokud je jich několik), na němž se má zóna vytvořit. Acronis Secure Zone se vytváří pomocí nepřiděleného prostoru, pokud je dostupný, nebo na úkor volného místa na svazku.

Velikost (str. 193)

Zadejte přesnou velikost zóny. Přesouvání a změna velikosti svazků, jako jsou například svazky obsahující právě aktivní operační systém, vyžaduje restart.

Zabezpečení

Heslo (str. 193)

[Volitelné] Zabezpečte Acronis Secure Zone před neautorizovaným přístupem heslem. Výzva k zadání hesla se objeví při jakékoliv operaci vztahující se k zóně.

Po konfiguraci požadovaných kroků klikněte na OK. V okně Potvrzení výsledku (str. 193) překontrolujte požadované rozložení a pro spuštění vytvoření zóny klikněte na OK.

7.2.1.1 Disk Acronis Secure Zone

Acronis Secure Zone může být umístěna na kterémkoliv vestavěném pevném disku. Acronis Secure Zone se vytváří vždy na konci pevného disku. Počítač může mít pouze jednu zónu Acronis Secure Zone. Acronis Secure Zone se vytváří s využitím nepřiděleného prostoru, pokud je dostupný, nebo na úkor volného místa na svazcích.

Acronis Secure Zone nelze nainstalovat na dynamický disk.

Jak přidělit prostor pro Acronis Secure Zone

1. Zvolte pevný disk (pokud je jich několik), na němž se má zóna vytvořit. Implicitně se vybere nepřidělené a volné místo ze všech svazků prvního očíslovaného disku. Aplikace zobrazuje celkové místo dostupné pro Acronis Secure Zone.
2. Pokud pro zónu potřebujete přidělit více místa, můžete vybrat svazky, od kterých bude volný prostor odebrán. V závislosti na vašem výběru aplikace opět zobrazí celkové místo dostupné pro Acronis Secure Zone. V okně **Velikost Acronis Secure Zone** (str. 193) budete moci zadat přesnou velikost.
3. Klikněte na tlačítko **OK**.

7.2.1.2 Velikost zóny Acronis Secure Zone

Zadejte velikost zóny Acronis Secure Zone nebo určete velikost přetažením posuvníku mezi minimální a maximální hodnotou. Minimální velikost je přibližně 50 MB v závislosti na geometrii pevného disku. Maximální velikost odpovídá volnému místu na disku včetně celkového volného místa na všech svazcích vybraných v předchozím kroku.

Jestliže je nutné odebrat místo ze spouštěcího nebo systémového svazku, vezměte prosím v úvahu tato kritéria:

- Při přesouvání a změně velikosti svazků, ze kterých je systém spuštěn, bude vyžadováno restartování počítače.
- Použití veškerého místa ze svazku systému může způsobit to, že operační systém nebude pracovat stabilně a dokonce ho nebude možné spustit. Nenastavujte maximální velikost zóny, pokud je vybrán spouštěcí nebo systémový svazek.

7.2.1.3 Heslo pro zónu Acronis Secure Zone

Nastavením hesla ochráníte Acronis Secure Zone před neautorizovaným přístupem. Aplikace si vyžádá heslo u každé operace související se zónou a zde umístěnými archivy, například při zálohování a obnově dat, ověřování záloh, změně velikosti a odstranění zóny.

Jak nastavit heslo

1. Vyberte možnost **Použít heslo**.
2. Do pole **Zadejte heslo** zadejte nové heslo.
3. Zadejte heslo znovu do textového pole **Potvrďte heslo**.
4. Klikněte na tlačítko **OK**.

Jak vypnout používání hesla

1. Vyberte možnost **Nepoužívat**.
2. Klikněte na tlačítko **OK**.

7.2.1.4 Potvrzení výsledku

Okno **Potvrzení výsledku** zobrazuje očekávané rozložení diskových oddílů podle vybraných nastavení. Klikněte na tlačítko **OK**, pokud jste s rozvržením spokojeni, a tvorba Acronis Secure Zone bude zahájena.

Jak bude provedené nastavení zpracováno

Tyto informace vám pomohou pochopit způsob, jakým Acronis Secure Zone transformuje disk s více svazky.

- Acronis Secure Zone se vytváří vždy na konci pevného disku. Při výpočtu konečného rozvržení svazků aplikace využije nejprve nepřidělené místo na konci.
- Pokud není na konci disku dostatek nepřiděleného místa, ale existuje nepřidělené místo mezi svazky, budou svazky přesunuty tak, aby se nepřidělené místo vyskytovalo na konci.
- Jestliže již bylo všechno nepřidělené místo shromážděno, ale stále to nestačí, aplikace využije volné místo ve vybraných svazcích a proporcionálně zmenší jejich velikost. Změna velikosti uzamknutých svazků vyžaduje restartování.
- Ve svazku však musí být volné místo, aby mohl fungovat operační systém a aplikace (například kvůli tvorbě dočasných souborů). Aplikace nebude zmenšovat svazky, kde volné místo tvoří méně než 25 % celkové velikosti svazku. Aplikace bude pokračovat v proporcionálním zmenšování svazků teprve tehdy, když budou všechny svazky na disku mít 25 % volného místa nebo méně.

Jak je z výše uvedeného patrné, nastavení maximální možné velikosti zóny není doporučeno. Důsledkem by byl nedostatek volného místa ve všech svazcích, a to by pravděpodobně způsobilo nestabilitu nebo dokonce neschopnost spuštění systému nebo aplikací.

7.2.2 Správa zóny Acronis Secure Zone

Acronis Secure Zone je považována za osobní úložiště (str. 425). Jakmile je zóna ve spravovaném počítači vytvořena, je vždy v seznamu **osobních úložišť**. Acronis Secure Zone mohou používat centralizované plány zálohování a také místní plány.

Všechny operace správy archivu dostupné v úložištích lze také použít pro zónu Acronis Secure Zone. Další informace o operacích pro správu archivů naleznete v tématu Operace s archivy a zálohami (str. 249).

7.2.2.1 Zvětšení velikosti zóny Acronis Secure Zone

Jak zvětšit Acronis Secure Zone

1. Na stránce **Spravovat Acronis Secure Zone** klikněte na možnost **Zvětšit**.
2. Vyberte svazky, jejichž volné místo bude pro zvětšení velikosti zóny Acronis Secure Zone použito.
3. Zadejte novou velikost zóny:
 - Přetažením posuvníku a výběrem libovolné velikosti mezi aktuální a maximální hodnotou. Maximální velikost odpovídá nepřidělenému místu na disku plus celkovému volnému místu ve všech vybraných diskových oddílech.
 - Zadáním přesné hodnoty do pole Velikost Acronis Secure Zone.

Při zvětšování zóny bude aplikace postupovat následovně:

- Nejprve využije nepřidělené místo. Svazky se mohou v případě potřeby přesunout, ale jejich velikost se nezmění. Přesun uzamknutých svazků vyžaduje restartování.
- Pokud není dostatek nepřiděleného místa, aplikace využije volné místo ve vybraných svazcích a proporcionálně zmenší jejich velikost. Změna velikosti uzamknutých diskových oddílů vyžaduje restartování.

Zmenšení systémového svazku na minimální velikost může znemožnit spuštění operačního systému počítače.

4. Klikněte na tlačítko **OK**.

7.2.2.2 Zmenšení velikosti zóny Acronis Secure Zone

Jak zmenšit velikost zóny Acronis Secure Zone

1. Na kartě **Spravovat Acronis Secure Zone** klikněte na příkaz **Zmenšit velikost**.
2. Vyberte svazky, které mají získat volný prostor po zmenšení velikosti zóny.
Pokud vyberete několik svazků, volné místo bude rozděleno poměrným způsobem mezi jednotlivé oddíly. Pokud nevyberete žádné svazky, uvolněné místo nebude přiděleno.
3. Zadejte novou velikost zóny:
 - Přetažením posuvníku a výběrem jakékoli velikosti mezi aktuálními a minimálními hodnotami. Minimální velikost je přibližně 50 MB v závislosti na geometrii pevného disku.
 - Zadáním přesné hodnoty v poli **Velikost zóny Acronis Secure Zone**.
4. Klikněte na tlačítko **OK**.

7.2.2.3 Odstranění Acronis Secure Zone

Jak odstranit zónu Acronis Secure Zone:

1. Na kartě **Spravovat Acronis Secure Zone** klikněte na položku **Odstranit**.
2. V okně **Smazat Acronis Secure Zone** vyberte svazky, kterým chcete přidat místo uvolněné po odstranění zóny, a potom klikněte na **OK**.
Pokud vyberete několik svazků, volné místo bude rozděleno poměrným způsobem mezi jednotlivé oddíly. Pokud nevyberete žádné svazky, uvolněné místo nebude přiděleno.

Kliknutím na **OK** začne aplikace Acronis Backup odstraňovat zónu.

7.3 Vyměnitelná zařízení

Tato část popisuje zvláštnosti zálohování na vyměnitelná zařízení.

Vyměnitelným zařízením je myšlena jednotka RDX nebo USB flash. Pevný disk USB se za vyměnitelné zařízení považuje pouze v případě, že je takto operačním systémem rozpoznán.

V systému Linux se jednotka RDX nebo USB flash disk považují za vyměnitelné zařízení, pokud je uveden název (například, **sdf:/**). Jestliže je zařízení určeno svým přípojným bodem (například, **/mnt/backup**), chová se jako pevný disk.

Metoda práce s knihovnami vyměnitelných disků (vícepásková zařízení) závisí na typu zařízení, značce a konfiguraci. Případy je tedy nutné řešit jednotlivě.

Úložiště ve vyměnitelných zařízeních

Před zálohováním počítače na vyměnitelné zařízení můžete vytvořit osobní úložiště (str. 189). Pokud si to nepřejete, aplikace automaticky vytvoří osobní úložiště ve složce jednotky vybrané pro zálohování.

Omezení

- Centralizovaná úložiště nelze vytvářet ve vyměnitelných zařízeních.
- Úložiště vytvořená ve vyměnitelných zařízeních nemají kartu **Zobrazení dat** (str. 133).

Režimy použití vyměnitelných zařízení

Při tvorbě plánu zálohování můžete určit, zda chcete vyměnitelné zařízení použít jako pevný disk nebo vyměnitelné médium. Režim **Pevný disk** předpokládá, že vyměnitelné zařízení bude k počítači vždy připojeno. Při výchozím nastavení je vybrán režim **Vyměnitelné médium**.

Při zálohování pomocí funkce **Zálohovat nyní** nebo ze spouštěcích médií se vyměnitelné zařízení vždy použije v režimu **Vyměnitelné médium**.

Pokud zálohujete pomocí Agentu pro Exchange, Agent for VMware (Windows) nebo Agentu pro Hyper-V, vyměnitelné zařízení se použije vždy v režimu **Pevný disk**.

Rozdíl mezi oběma režimy se týká hlavně uchovávání a replikace záloh.

Funkce	Pevný disk	Vyměnitelné médium
Pokud pro pokračování v zálohování není dostatek místa, software vás vyzve k...	...ručnímu uvolnění místa na disku,	...vlození nového média.
Pro zálohy uložené v zařízení je možné nastavit pravidla zachování (str. 96).	Ano	Ne
Je možné nastavit možnost pro vyčištění archivu Když při zálohování není dostatek místa ve vlastním (str. 65) schématu zálohování.	Ano	Ne
Zjednodušené pojmenování (str. 74) souborů záloh...	...není dostupné,	...se použije vždy.
Je možné replikovat zálohy (str. 95) do vyměnitelného zařízení.	Ano	Ne
Je možné replikovat zálohy z vyměnitelného zařízení.	Ne	Ne
Vytvoří se archiv s několika plnými zálohami.	Ano	Ne. Před vytvořením nové plné zálohy software odstraní celý archiv a spustí nové zálohování.
Z libovolného archivu lze odstranit libovolnou zálohu.	Ano	Ne. Lze odstranit pouze zálohu, která nemá závislé zálohy.

Protože režim vyměnitelného zařízení určuje schéma pojmenování pro soubory záloh, políčko **Použít k pojmenování souborů zálohy název archivu...** se nezobrazí v případě, že cílem zálohy je vyměnitelné zařízení.

7.4 Pásková zařízení

Následující část podrobně popisuje použití páskových zařízení pro ukládání archivů záloh.

Pásková zařízení můžete používat pouze v případě, že vlastníte verzi Acronis Backup Advanced.

7.4.1 Co je páskové zařízení?

Páskové zařízení je obecný pojem, který označuje knihovnu pásek nebo samostatnou páskovou jednotku.

Knihovna pásek (robotická knihovna) je vysokokapacitní úložné zařízení, které se skládá z následujících součástí:

- jedna nebo více páskových jednotek,
- několik (až několik tisíc) slotů, do kterých se ukládají pásy,
- jeden nebo více měničů (robotických mechanismů), které slouží k přesunu pásek mezi sloty a páskovými jednotkami.

Může také obsahovat další součásti, například čtečky a tiskárny čárových kódů.

Automatický zavaděč je speciálním případem knihoven pásek. Obsahuje jednu jednotku, několik slotů, měnič a čtečku čárových kódů (nepovinně).

Samostatná pásková jednotka (také označovaná jako **streamer**) obsahuje jeden slot a může v ní být uložena současně pouze jedna páska.

7.4.2 Přehled podpory páskových zařízení

Agenti aplikace Acronis Backup mohou zálohovat data na páskové zařízení přímo nebo pomocí Uzlu úložišť Acronis Backup (str. 14). V každém případě je zajištěna plně automatická operace páskové jednotky. Pokud je k uzlu úložišť připojeno páskové zařízení s více jednotkami, může na pásy zálohovat současně více počítačů.

7.4.2.1 Kompatibilita s RSM a softwarem jiných dodavatelů

Spolupráce se softwarem jiných dodavatelů

Aplikace Acronis Backup nemůže pracovat s páskami v počítači, ve kterém je nainstalován software jiných dodavatelů s vlastními nástroji pro správu pásek. Chcete-li, aby aplikace Acronis Backup používala v takovém počítači pásy, je nutné odinstalovat nebo vypnout software pro správu pásek jiných dodavatelů.

Spolupráce s RSM

Na rozdíl od Acronis Backup & Recovery 10, aplikace Acronis Backup nepoužívá službu Removable Storage Manager systému Windows. Během aktualizace z verze Acronis Backup & Recovery 10 si aplikace Acronis Backup zapíše potřebné informace ze služby RSM do své vlastní databáze v novém formátu.

Při detekování páskového zařízení (str. 206) aplikace Acronis Backup vyřadí zařízení RSM (pokud není používáno jiným softwarem). Pokud chcete, aby aplikace Acronis Backup pracovala s páskovým zařízením, ujistěte se, že uživatel, ani software třetích stran nepovoluje zařízení v RSM. Jestliže bylo páskové zařízení v RSM povoleno, opakujte detekci páskového zařízení.

7.4.2.2 Podporovaný hardware

Aplikace Acronis Backup podporuje zařízení SCSI. Jedná se o zařízení připojené k Fibre Channel nebo pomocí rozhraní SCSI, iSCSI, Serial Attached SCSI (SAS). Aplikace Acronis Backup podporuje také pásková zařízení připojená přes USB.

V systému Windows může aplikace Acronis Backup zálohovat na páskové zařízení i v případě, že nejsou nainstalovány ovladače pro měnič zařízení. Takové páskové zařízení je ve **Správci zařízení** zobrazeno jako **Neznámý měnič médií**. Ovladače pro pásy však musejí být nainstalovány. V systému Linux a při použití spouštěcího média není zálohování na páskové zařízení bez ovladačů možné.

Rozpoznání připojených zařízení IDE nebo SATA není zaručeno. Závisí to na tom, zda byly do operačního systému instalovány příslušné ovladače.

Pokud chcete zjistit, jestli je podporováno vaše konkrétní zařízení, použijte nástroj pro určení kompatibility hardwaru podle popisu v následujícím článku znalostní databáze Acronis: <https://kb.acronis.com/content/57237>. Zprávu s výsledky testů můžete poslat do společnosti Acronis. Podporovaný hardware je uveden v seznamu kompatibilního hardwaru: <https://go.acronis.com/acronis-backup-advanced-tape-hcl>.

7.4.2.3 Databáze správy pásek

Aplikace Acronis Backup ukládá informace o všech páskových zařízeních připojených k počítači v databázi správy pásek. Výchozí cesta k databázi je následující:

- V systému Windows XP/Server 2003: **%ALLUSERSPROFILE%\Application Data\Acronis\BackupAndRecovery\ARSM\Database.**
- V systému Windows Vista a novějších verzích systému Windows: **%PROGRAMDATA%\Acronis\BackupAndRecovery\ARSM\Database.**
- V Linuxu: **/var/lib/Acronis/BackupAndRecovery/ARSM/Database.**

Velikost databáze závisí na počtu archivů uložených na páskách a přibližně vychází 10 MB na 100 archivů. Databáze může být velká, pokud knihovna pásek obsahuje tisíce archivů. V tomto případě můžete databázi pásek uložit do jiného svazku.

Chcete-li databázi přemístit v systému Windows:

1. Zastavte službu Acronis Removable Storage Management Service.
2. Přesuňte všechny soubory z výchozího umístění do nového umístění.
3. Přidejte klíč registru popsany níže. Zadejte novou cestu k umístění do hodnoty registru **ArsmDmlDbProtocol**.

Klíč registru: HKEY_LOCAL_MACHINE\SOFTWARE\Acronis\ARSM\Settings

Hodnota registru: **ArsmDmlDbProtocol**

Možné hodnoty dat: Jakýkoli řetězec dlouhý 0 až 32765 znaků.

Popis: Určuje složku, ve které je uložena databáze správy pásek.

4. Spustíte službu Acronis Removable Storage Management Service.

Chcete-li databázi přemístit v systému Linux:

1. Zastavte službu **acronis_rsm**.
2. Přesuňte všechny soubory z výchozího umístění do nového umístění.
3. Otevřete konfigurační soubor **/etc/Acronis/ARSM.config** v textovém editoru.
4. Vyhledejte řádek **<value name="ArsmDmlDbProtocol" type="TString">**.
5. Změňte cestu na tomto řádku.
6. Uložte soubor.
7. Spustíte službu **acronis_rsm**.

7.4.2.4 Parametry pro zapisování na pásky

Parametry pro zapisování na pásky (velikost bloku a velikost mezipaměti) umožňují vyladit software pro maximální výkon. K zápisu na pásky jsou potřeba oba parametry, ale běžně je potřeba upravit pouze velikost bloku. Optimální hodnota závisí na typu páskové jednotky a na zálohovaných datech, jako například počet a velikost souborů.

Poznámka Když zařízení čte z pásky, používá stejnou velikost bloku, která byla použita při zápisu na pásku. Pokud pásková jednotka tuto velikost bloku nepodporuje, čtení selže.

Tyto parametry se nastavují ve všech počítačích, které mají připojenou páskovou jednotku. Může se jednat o počítač, kde je nainstalovaný agent nebo uzel úložišť. V počítači se systémem Windows se konfigurace provádí v registru, v počítači se systémem Linux se provádí v konfiguračním souboru **/etc/Acronis/BackupAndRecovery.config**.

V systému Windows vytvořte odpovídající klíče registru a jejich hodnoty DWORD. V systému Linux přidejte na konec konfiguračního souboru, přímo před značku `</registry>`, následující text:

```
<key name="TapeLocation">
  <value name="WriteCacheSize" type="Dword">
    "hodnota"
  </value>
  <value name="DefaultBlockSize" type="Dword">
    "hodnota"
  </value>
</key>
```

DefaultBlockSize

Toto je velikost bloku (v bajtech) používaná při zápisu na pásky.

Možné hodnoty: 0, 32, 64, 128, 256, 512, 1024, 2048, 4096, 8192, 16384, 32768, 65536, 131072, 262144, 524288, 1048576.

Pokud je hodnota 0 nebo pokud parametr chybí, velikost bloku se určuje následovně:

- V systému Windows je hodnota převzata z ovladače páskové jednotky.
- V systému Linux je hodnota **64 kB**.

Klíč registru (v počítači se systémem Windows):

HKEY_LOCAL_MACHINE\SOFTWARE\Acronis\BackupAndRecovery\TapeLocation\DefaultBlockSize

Řádek v souboru /etc/Acronis/BackupAndRecovery.config (v počítači se systémem Linux):

```
<value name="DefaultBlockSize" type="Dword">
  "hodnota"
</value>
```

Pokud není zadána hodnota páskovou jednotkou akceptována, software ji dělí dvěma, dokud není dosažena použitelná hodnota nebo dokud hodnota není rovna 32 bajtům. Pokud není nalezena použitelná hodnota, software zadanou hodnotu násobí dvěma, dokud není dosažena použitelná hodnota nebo dokud hodnota není rovna 1 MB. Pokud jednotka neakceptuje žádnou hodnotu, záloha selže.

WriteCacheSize

Toto je velikost vyrovnávací paměti (v bajtech) používaná při zápisu na pásky.

Možné hodnoty: 0, 32, 64, 128, 256, 512, 1024, 2048, 4096, 8192, 16384, 32768, 65536, 131072, 262144, 524288, 1048576, ale ne méně než hodnota parametru **DefaultBlockSize**.

Pokud je hodnota 0 nebo pokud parametr chybí, velikost vyrovnávací paměti je **1 MB**. Pokud operační systém tuto hodnotu nepodporuje, software ji dělí dvěma, dokud není nalezena použitelná hodnota nebo dokud není dosažena hodnota parametru **DefaultBlockSize**. Pokud není nalezena hodnota podporovaná operačním systémem, zálohování selže.

Klíč registru (v počítači se systémem Windows):

HKEY_LOCAL_MACHINE\SOFTWARE\Acronis\BackupAndRecovery\TapeLocation\WriteCacheSize

Řádek v souboru /etc/Acronis/BackupAndRecovery.config (v počítači se systémem Linux):

```
<value name="WriteCacheSize" type="Dword">
  "hodnota"
</value>
```

Pokud zadáte nenulovou hodnotu, která není podporována operačním systémem, zálohování selže.

7.4.2.5 Zvláštnosti zálohování na pásky

Možnosti zálohování

Konfigurací možností zálohy **správy pásky** (str. 122) můžete určit:

- Kdy se páska vysunout.
- Zda použít volnou pásku pro každou plnou, přírůstkovou nebo rozdílovou zálohu.
- Zda se má páska přepsat při tvorbě plné zálohy (pouze pro samostatné páskové jednotky).
- Zda použít pro zálohování každého počítače samostatnou sadu pásek.
- Zda povolit obnovu souborů z diskových záloh uložených na páskách

Schémata zálohování

Jednoduché schéma

Pokud použijete Schéma jednoduchého zálohování (str. 61), budou na páskách vytvářeny pouze plné zálohy. Důvodem je, že zálohy umístěné na páskách nelze spojit (str. 424). Pokud jste měli možnost tvorby přírůstkových záloh, nebudete moci odstranit žádnou z těchto záloh.

Schémata zálohování Grandfather-Father-Son a Hanojská věž

Ve výchozím nastavení vytváří schémata zálohování Grandfather-Father-Son (str. 62) a Hanojská věž (str. 68) na páskách pouze plné zálohy. Díky tomu aplikace včas odstraní každou zálohu podle definice ve schématu zálohování.

Chcete-li vytvářet plné, přírůstkové a rozdílové zálohy, můžete výchozí nastavení změnit. Například pokud máte několik pásek, ale plné zálohy jsou příliš velké, můžete ušetřit místo na páskách.

Každá úroveň výše uvedených schémat používá samostatnou sadu pásek ve stejném fondu pásek. To znamená, že software může použít pouze pásku, která náleží dané sadě pásek, nebo volnou pásku (pokud dochází místo na právě používané pásce). Díky tomu se minimalizuje počet používaných pásek, protože pásky s přírůstkovými a rozdílovými zálohami jsou zaplňovány a přepisovány častěji než pásky s plnými zálohami.

Vlastní schéma

Nastavte vlastní schéma tak, že vytvoří plné zálohy v rozumné frekvenci. Pokud určíte pravidla zachování, software nebude schopen vhodně přepsat pásky.

V pravidlech zachování ve vlastním schématu zálohování (str. 65) je možnost **Pokud přesouvaná nebo odstraňovaná záloha obsahuje závislosti: Sloučit tyto zálohy** vypnuta. Je dostupná pouze možnost **Uchovat zálohu, dokud nebudou všechny závislé zálohy určité k odstranění**. To proto, že zálohy umístěné na páskách nelze spojit (str. 424).

7.4.2.6 Souběžné operace

Aplikace Acronis Backup může současně provádět operace s různými součástmi páskového zařízení. Během operace, která používá jednotku (zálohování, obnova, překontrolování (str. 211) nebo mazání (str. 210)), můžete spustit operaci, která používá měnič (přesun (str. 210) pásky do jiného slotu nebo vysouvání (str. 210) pásky) a naopak. Pokud vaše knihovna pásek má více než jednu jednotku, můžete také spustit operaci, která používá jednu z jednotek během operace s jinou

jednotkou. Různé počítače mohou například zálohovat nebo obnovovat současně pomocí různých jednotek stejné knihovny pásek.

Operace detekce nových páskových zařízení (str. 206) může být provedena současně s jakoukoliv jinou operací. Během inventarizace (str. 212) není dostupná žádná jiná operace kromě detekce nových páskových zařízení.

Operace, které nelze provádět paralelně, se řadí do fronty.

7.4.2.7 Omezení

Omezení použití páskových zařízení jsou následující:

1. Sloučení (str. 424) záloh umístěných na páskách není možné. Výsledkem je, že použití schémat zálohování má jisté odlišnosti (str. 200).
2. Deduplikace (str. 416) záloh umístěných na páskách není možná.
3. Zjednodušené pojmenování souborů záloh (str. 74) není možné pro zálohy umístěné na páskách.
4. Obnova v operačním systému ze zálohy umístěné na páskách není možná, pokud obnova vyžaduje restartování operačního systému. Takovou obnovu proveďte pomocí spouštěcího média.
5. Soubory nelze obnovit ze záloh na úrovni disku vytvořených aplikací Acronis Backup & Recovery 11 Update 0 (sestavení 17318) nebo starší.

Soubory lze obnovit ze zálohy na úrovni disku vytvořené aplikací Acronis Backup & Recovery 11 Update 0.5 (sestavení 17437) pouze po překontrolování (str. 211) pásek, na kterých je záloha umístěna.

Hodnota možnosti **Povolit obnovu souborů z diskových záloh uložených na páskách** (str. 122) určuje, zda lze obnovovat soubory a složky ze záloh na úrovni disku vytvořených aplikací Acronis Backup.

6. Ověřit (str. 237) můžete libovolnou zálohu nebo archiv uložený na páskách, ale nelze k ověření vybrat celé úložiště založené na pásce nebo páskovém zařízení.
7. Úložiště založené na páskách nelze připojit (str. 186) ani odpojit.
8. Spravované páskové úložiště nelze chránit šifrováním. Místo toho zašifrujte archivy.
9. Nelze vytvořit spravované páskové úložiště (str. 181) se zpětnou kompatibilitou. To znamená, že agenti Acronis Backup & Recovery 10 nemohou zálohovat na spravovaná pásková úložiště aplikace Acronis Backup.
10. Software nemůže současně zapisovat jednu zálohu na více pásek nebo více záloh pomocí jedné jednotky na jednu pásku.
11. Nejsou podporována zařízení používající protokol NDMP (Network Data Management Protocol).
12. Nejsou podporovány tiskárny čárových kódů.

7.4.2.8 Čtení pásek zapsaných staršími produkty Acronis

Následující tabulka shrnuje čitelnost pásek zapsaných rodinami produktu Acronis True Image Echo, Acronis True Image 9.1, Acronis Backup & Recovery 10 a Acronis Backup & Recovery 11 v aplikaci Acronis Backup. Tato tabulka také ukazuje kompatibilitu pásek zapsaných různými součástmi aplikace Acronis Backup.

			...je čitelná na páskovém zařízení připojeném k počítači s...			
			Spouštěcí médium aplikace Acronis Backup	Acronis Backup Agent pro Windows	Acronis Backup Agent pro Linux	Uzel úložišť Acronis Backup
Páska zapsaná na místně připojeném páskovém zařízení (pásková jednotka nebo pásková knihovna) pomocí...	Spouštěcí médium	9.1	+	+	+	+
		Echo	+	+	+	+
		ABR10	+	+	+	+
		ABR11/ Acronis Backup 11.5/11.7	+	+	+	+
	Agent pro Windows	9.1	+	+	+	+
		Echo	+	+	+	+
		ABR10	+	+	+	+
		ABR11/ Acronis Backup 11.5/11.7	+	+	+	+
	Agent pro Linux	9.1	+	+	+	+
		Echo	+	+	+	+
		ABR10	+	+	+	+
		ABR11/ Acronis Backup 11.5/11.7	+	+	+	+
Páska zapsaná na páskovém zařízení prostřednictvím...	Backup Server	9.1	-	-	-	-
		Echo	-	-	-	-
	Uzel úložišť	ABR10	+	+	+	+
		ABR11/ Acronis Backup 11.5/11.7	+	+	+	+

7.4.3 Začínáme s páskovým zařízením

7.4.3.1 Zálohování počítače na přímo připojené páskové zařízení

Předpoklady

- Páskové zařízení je připojeno k počítači podle instrukcí výrobce.
- V počítači je nainstalován agent Acronis Backup.

Před zálohováním

1. Vložte pásky do zařízení.
2. Připojte konzolu k počítači.
3. Ve stromu **Navigace** klikněte na položku **Správa pásky**.
4. Klikněte na **Detekovat pásková zařízení**.
5. Pokud je toto zařízení samostatná jednotka, tento krok přeskočte. Jinak proveďte následující:

- a. Kliknutím na příkaz **Inventarizovat** detekujte načtené pásky. Vyberte **Úplnou** metodu inventarizace. Nezaškrťávejte políčko **Přesunout nově nalezené pásky ze skupin „Nerozpoznané pásky“ nebo „Importované pásky“ do skupiny „Volné pásky“**.

Výsledek. Načtené pásky byly přesunuty do správných fondů podle zadání v části „Inventarizace“ (str. 212).

Plná inventarizace celého páskového zařízení může trvat dlouho.

- b. Pokud byly načtené pásky odeslány do fondu **Nerozpoznané pásky** nebo **Importované pásky** a chcete je použít pro zálohování, přesuňte (str. 209) je ručně do fondu **Volné pásky**.

*Pásky odeslané do fondu **Importované pásky** obsahují zálohy zapsané aplikací Acronis. Před přesunutím takových pásek do fondu **Volné pásky** zkontrolujte, že tyto zálohy nepotřebujete.*

Zálohování

V nabídce **Akce** klikněte na příkaz **Zálohovat nyní** nebo **Vytvořit plán zálohování**. Konfigurujte (str. 51) nastavení zálohy. Při zadávání umístění zálohy vyberte páskové zařízení.

Výsledky

- Výsledné zálohy budou umístěny v automaticky vytvořeném osobním úložišti (str. 214). Úložiště zpřístupníte kliknutím na příkaz **Úložiště** ve stromě **Navigace**. Po každém výběru páskového zařízení jako cíle zálohy budou zálohy uloženy do stejného úložiště.
- Pásky se zálohami budou přesunuty do skupiny **Acronis**.

7.4.3.2 Zálohování na páskové zařízení připojené k uzlu úložišť

Předpoklady

- Uzel úložišť aplikace Acronis Backup se přidá na server pro správu (str. 221).
- Páskové zařízení je připojeno k uzlu úložišť podle pokynů výrobce.

Před zálohováním

1. Vložte pásky do zařízení.
2. Připojte konzolu k serveru pro správu.
3. Ve stromu **Navigace** klikněte na položku **Správa pásky**. Vyberte uzel úložišť, ke kterému je páskové zařízení připojeno.
4. Klikněte na možnost **Detekovat pásková zařízení**.
5. Pokud je toto zařízení samostatná jednotka, tento krok přeskočte. Jinak proveďte následující:
 - a. Kliknutím na příkaz **Inventarizovat** detekujte načtené pásky. Vyberte **Úplnou** metodu inventarizace. Nezaškrťávejte políčko **Přesunout nově nalezené pásky z fondu Nerozpoznané pásky nebo Importované pásky do fondu Volné pásky**.

Výsledek. Načtené pásky byly přesunuty do správných fondů podle zadání v části „Inventarizace“ (str. 212)“.

Plná inventarizace celého páskového zařízení může trvat dlouho.

- b. Pokud byly načtené pásky odeslány do fondu **Nerozpoznané pásky** nebo **Importované pásky** a chcete je použít pro zálohování, přesuňte (str. 209) je ručně do fondu **Volné pásky**.

*Pásky odeslané do fondu **Importované pásky** obsahují zálohy zapsané aplikací Acronis. Před přesunutím takových pásek do fondu **Volné pásky** zkontrolujte, že tyto zálohy nepotřebujete.*

- c. Rozhodněte, zda chcete zálohovat do výchozí skupiny (str. 207) **Acronis** nebo vytvořit novou skupinu (str. 208).

Podrobnosti. Více fondů umožňuje použít samostatnou sadu pásek pro každý počítač nebo pro každé oddělení společnosti. Použití více fondů zabraňuje promíchání záloh (vytvořených pomocí různých plánů zálohování) na pásce.

- d. Pokud jste vybrali fond **Acronis** nebo umožnili novému fondu získávat pásy v případě potřeby z fondu **Volné pásy**, tento krok vynechejte.

Jinak přesuňte pásy z fondu **Volné pásy** do nového fondu.

Tip: Chcete-li zjistit, zda fond může získávat pásy z fondu **Volné pásy**, klikněte na tento fond a vyberte příkaz **Podrobnosti**.

6. Ve stromu **Navigace** klikněte na položku **Uzly úložišť**. Vyberte uzel úložišť, ke kterému je připojeno páskové zařízení, a klikněte na příkaz **Vytvořit úložiště**. Postupujte podle pokynů v tématu *Tvorba spravovaného centralizovaného úložiště* (str. 181). V seznamu **Skupina pásek** vyberte fond, který jste se rozhodli použít v kroku 5c.

Tvorba centralizovaného úložiště je povinná, pokud je páskové zařízení připojeno k uzlu úložišť.

Zálohování

V nabídce **Akce** klikněte na příkaz **Zálohovat nyní** nebo **Vytvořit plán zálohování**. Nakonfigurujte (str. 354) nastavení zálohy pro jeden nebo více počítačů. Při zadávání umístění zálohy vyberte vytvořené úložiště.

Výsledky

- Výsledné zálohy budou umístěny ve vytvořeném úložišti.

Tipy pro další používání knihovny pásek

- Není nutné provádět plnou inventarizaci pokaždé, když načtete novou pásku. Chcete-li ušetřit čas, postupujte podle části *Inventarizace* (str. 212) v tématu „Kombinace rychlé a plné inventarizace“.
- Ve stejné knihovně pásek je možné vytvořit další úložiště (str. 214) a kterékoli z nich vybrat jako cíl pro zálohy.

7.4.3.3 Obnova pod operačním systémem z páskového zařízení

Jak provést obnovu pod operačním systémem z páskového zařízení

1. Připojte konzolu k počítači, který chcete obnovit.
2. V nabídce **Akce** klikněte na **Obnovit**.
3. Klikněte na položku **Označit data**, poté na **Cesta k datům** a poté klikněte na položku **Procházet**.
4. Vyberte úložiště obsahující zálohu, jejíž data chcete obnovit, klikněte na tlačítko **OK** a poté zvolte **Zobrazení archivu**.
5. Vyberte zálohu a poté vyberte data, která chcete obnovit. Po kliknutí na tlačítko **OK** se na kartě **Obnovit** zobrazí seznam pásek potřebných k obnovení. Chybějící pásy jsou zašedlé. Pokud má vaše páskové zařízení volné sloty, vložte tyto pásy do zařízení.
6. Konfigurujte (str. 129) další nastavení obnovy.
7. Kliknutím na tlačítko **OK** spusíte operaci obnovy.
8. Pokud některé požadované pásy nejsou z nějakého důvodu vloženy, software zobrazí zprávu s identifikátorem potřebné pásky. Vložte pásku a kliknutím na tlačítko **Opakovat** pokračujte v obnově.

Co když nevidím zálohy uložené na páskách?

Může to znamenat, že databáze s obsahem pásek byla ztracena nebo poškozena.

Chcete-li databázi obnovit, postupujte takto:

Pokud se záloha nachází v počítači

1. Nejdříve klikněte na tlačítko **Obnovit**, poté na **Vybrat data** a poté klikněte na **Procházet**.
2. Dvakrát klikněte na **Pásková zařízení**. Systém zobrazí výzvu k potvrzení detekce páskových zařízení. Klikněte na **Ano**.
3. Jakmile se detekovaná pásková zařízení zobrazí ve stromu, vyberte potřebné zařízení a klikněte na tlačítko **OK**. Systém zobrazí výzvu k potvrzení opětovného hledání. Klikněte na **Ano**.
4. Překontrolujte (str. 211) fond **Nerpozpoznané pásky**. Výsledkem bude obsah vložených pásek.
5. Pokud některé ze záloh pokračují na další páskách, které dosud nebyly překontrolovány, po výzvě tyto pásky vložte a spusťte opětovné hledání.
6. Poté můžete vybrat požadovanou zálohu.

Pokud je záloha umístěna v uzlu úložiště

1. Připojte konzolu k serveru pro správu.
2. Detekujte pásková zařízení (str. 206).
3. Proveďte rychlou inventarizaci (str. 212).

*Během inventarizace nezaškrťávejte políčko **Přesunout nově nalezené pásky ze skupin „Nerpozpoznané pásky“ nebo „Importované pásky“ do skupiny „Volné pásky“**. Pokud by bylo políčko zaškrtnuto, mohli byste přijít o všechny zálohy.*

4. Na páskovém zařízení vytvořte spravované úložiště (str. 214).
5. Překontrolujte (str. 211) fond **Nerpozpoznané pásky**. Výsledkem bude obsah načtených pásek.
6. Pokud některá ze zjištěných záloh pokračuje na jiných páskách, které ještě nebyly překontrolovány, načtěte tyto pásky a překontrolujte je.

7.4.3.4 Obnova se spustitelným médiem z místně připojeného páskového zařízení

Chcete-li provést obnovu pomocí spouštěcího média z místně připojeného páskového zařízení:

1. Vložte pásky potřebné k obnově do páskového zařízení.
2. Spusťte počítač ze spouštěcího média.
3. Klikněte na **Acronis Backup** a poté na příkaz **Místní správa tohoto počítače**. Pokud používáte média založená na WinPE, tento krok přeskočte.
4. Pokud je páskové zařízení připojeno pomocí rozhraní iSCSI, nakonfigurujte jej podle popisu v tématu Konfigurace zařízení iSCSI a NDAS (str. 263).
5. Klikněte na příkaz **Obnovit**.
6. Klikněte na **Označit data** a poté klikněte na **Procházet**.
7. Dvakrát klikněte na možnost **Pásková zařízení**. Systém zobrazí výzvu k potvrzení detekce páskových zařízení. Klikněte na tlačítko **Ano**.
8. Jakmile se zjištěná pásková zařízení objeví ve stromu, vyberte potřebné zařízení. Systém zobrazí výzvu k potvrzení překontrolování. Klikněte na tlačítko **Ano**.
9. Vyberte fond **Nerpozpoznané pásky**.
10. Vyberte pásky, které budou překontrolovány. Chcete-li vybrat všechny dostupné pásky ve fondu, zaškrtněte políčko vedle záhlaví sloupce **Název pásky**.
11. Pokud pásky obsahují archiv chráněný heslem, zaškrtněte odpovídající políčko a zadejte heslo pro archiv do pole **Heslo**. Pokud nezadáte heslo nebo heslo není správné, archiv nebude nalezen. Pamatujte na to v případě, že po překontrolování žádné archivy neuvídnou.

Tip. Pokud pásky obsahují několik archivů chráněných různými hesly, je nutné kontrolu opakovat několikrát a pokaždé zadat heslo.

12. Kliknutím na příkaz **Start** spusťte kontrolu. Výsledkem bude obsah načtených pásek.
13. Pokud některá ze zjištěných záloh pokračuje na jiných páskách, které ještě nebyly překontrolovány, načtěte tyto pásky a překontrolujte je.
14. Po dokončení kontroly klikněte na tlačítko **OK**.
15. V **zobrazení archivu** vyberte zálohu, jejíž data mají být obnovena, a poté vyberte data k obnově. Jakmile kliknete na **OK**, stránka **Obnovit** zobrazí seznam pásek potřebných k obnově. Chybějící pásky jsou zašedlé. Pokud má páskové zařízení prázdné sloty, vložte tyto pásky do zařízení.
16. Konfigurujte (str. 129) jiná nastavení obnovy.
17. Kliknutím na tlačítko **OK** spusťte obnovu.
18. Pokud z nějakého důvodu nejsou vloženy některé z požadovaných pásek, software zobrazí zprávu s identifikátorem potřebné pásky. Pokračujte v obnově vložením pásky a kliknutím na tlačítko **Opakovat**.

7.4.3.5 Obnova pomocí spouštěcího média z páskového zařízení připojeného k uzlu úložišť

Jak provést obnovu pomocí spouštěcího média z páskového zařízení připojeného k uzlu úložišť

1. Vložte pásky požadované k obnově do páskového zařízení.
2. Spusťte počítač ze spouštěcího média.
3. Klikněte na **Acronis Backup**, a poté klikněte na **Správa tohoto počítače**. Pokud používáte médium založené na prostředí WinPE, přeskočte tento krok.
4. Klikněte na příkaz **Obnovit**.
5. Klikněte na **Označit data** a poté klikněte na **Procházet**.
6. V poli **Cesta** zadejte **bsp://<adresa uzlu úložiště>/<název úložiště>/**, kde <adresa uzlu úložiště> je IP adresa uzlu úložiště, který obsahuje požadované zálohy, a <název úložiště> je název úložiště. Klikněte na **OK** a zadejte pověření k přístupu k úložišti.
7. Zvolte zálohu a poté zvolte, která data chcete obnovit. Jakmile kliknete na **OK**, stránka **Obnovit** vám zobrazí seznam pásek potřebných pro obnovu. Chybějící pásky jsou zašedlé. Pokud má vaše páskové zařízení prázdné sloty, vložte tyto pásky do zařízení.
8. Konfigurujte (str. 129) jiná nastavení obnovy.
9. Kliknutím na tlačítko **OK** spusťte obnovu.
10. Pokud z nějakého důvodu nejsou vloženy některé z požadovaných pásek, software vám zobrazí zprávu s identifikátorem potřebné pásky. Pro pokračování obnovy vložte pásku a klikněte na **Opakovat**.

7.4.4 Správa pásek

7.4.4.1 Detekování páskových zařízení

Při detekování páskových zařízení Acronis Backup hledá pásková zařízení připojená k počítači a vkládá informace o nich do databáze správy pásek. Detekování páskových zařízení je vyžadováno:

- Po připojení nebo opětovném připojení páskové jednotky.
- Po instalaci nebo opětovné instalaci Acronis Backup do počítače, ke kterému je pásková jednotka připojena.

Při detekování páskových zařízení je aplikace Acronis Backup vyřadí z RSM.

Jak detekovat pásková zařízení

1. Ve stromu **Navigace** klikněte na položku **Správa pásky**. Pokud jste připojeni k serveru pro správu, vyberte uzel úložišť, ke kterému je pásková jednotka připojena.
2. Klikněte na **Detekovat pásková zařízení**. Zobrazí se množství připojených páskových zařízení, jejich jednotky a sloty.

7.4.4.2 Fondy pásek

Acronis Backup používá fondy pásek, které jsou logickými skupinami pásek. Software obsahuje následující předdefinované fondy pásek: **Nerozpoznané pásky**, **Importované pásky**, **Volné pásky** a **Acronis**. Můžete také vytvořit vlastní fondy.

Předdefinované skupiny

Nerozpoznané pásky

Skupina obsahuje pásky, které byly zapsány aplikacemi třetích stran. Chcete-li zapisovat na takovéto pásky, je nutné je přesunout (str. 209) do skupiny **Volné pásky**. Přesun pásek z této skupiny do jiné není možný s výjimkou skupiny **Volné pásky**.

Importované pásky

Skupina obsahuje pásky, které byly zapsány aplikací Acronis Backup v páskovém zařízení připojeném k jinému uzlu úložiště nebo agentu. Chcete-li zapisovat na takovéto pásky, je nutné je přesunout do skupiny **Volné pásky**. Přesun pásek z této skupiny do jiné není možný s výjimkou skupiny **Volné pásky**.

Volné pásky

Skupina obsahuje volné (prázdné) pásky. Do této skupiny můžete ručně přesunout pásky z jiných skupin.

Pokud přesunete pásku do skupiny **Volné pásky**, software ji označí jako prázdnou. Pokud páska obsahuje zálohy, budou zobrazeny jako vymazané. S přepisováním záloh bude software odstraňovat data související se zálohami z databáze.

Acronis

Skupina se ve výchozím nastavení používá pro zálohování, když nechcete vytvářet vlastní skupiny. Platí obvykle pro jednu páskovou jednotku s malým počtem pásek.

Vlastní fondy

Pokud chcete mít samostatné zálohy různých dat, je nutné vytvořit několik fondů. Vlastní fondy budete chtít vytvořit například v případě, kdy budete chtít oddělit:

- zálohy od různých oddělení společnosti,
- zálohy od různých počítačů,
- zálohy systémových svazků a uživatelská data
- naplněné pásky tak, aby na ně nebylo možné zapisovat (str. 207).

Oddělení naplněných pásek

Naplněné pásky možná budete chtít oddělit od nedokončených. Předpokládejme, že pásky starší než měsíc chcete odesílat do jiného umístění. Postupujte následovně:

1. Vytvořte vlastní fond pásek (str. 208) (například **Naplněné pásky**).
2. Vytvořte jiný vlastní fond pásek (například **Aktuální pásky**). V nastavení fondu zaškrtněte políčko **Pokud je páska plná, přesunout ji do fondu** a v seznamu vyberte fond **Naplněné pásky**.
3. Vytvořte úložiště (str. 214) a asociujte je s fondem **aktuálních pásek**.
4. Při tvorbě plánu zálohování vyberte vytvořené úložiště jako cíl zálohování.
5. Jednou za měsíc vyjměte pásky uložené ve skupině **Naplněné pásky** a přesuňte je do jiného umístění.

7.4.4.3 Operace se skupinami

Vytvoření fondu

Jak vytvořit fond:

1. Ve stromu **Navigace** klikněte na položku **Správa pásky**. Pokud jste připojeni k serveru pro správu, vyberte uzel úložišť, ke kterému je pásková jednotka připojena.
2. Klikněte na možnost **Nový fond**.
3. Zadejte název fondu.
4. [Volitelné] Vyberte pásky, které budou přesunuty do fondu z fondu **Volné pásky**.
5. [Volitelné] Zrušte zaškrtnutí políčka **Brát pásky automaticky z fondu volných pásek....** Pokud není toto políčko zaškrtnuto, použijí se pro zálohování pouze pásky, které jsou v daném okamžiku obsaženy v novém fondu.
6. [Volitelné] Zaškrtněte políčko **Po ... přepsání pásky přesunout do fondu**, zadejte počet cyklů zápisu informací a vyberte fond, do kterého budou posléze pásky přesunuty.
Tip: Pásky mají relativně krátkou životnost. Můžete tedy vytvořit zvláštní fond a přesunout do něj staré pásky. Potom můžete pásky uložené v tomto fondu pravidelně vysunovat, odstranit je a vložit do páskového zařízení nové pásky.
7. [Volitelné] Zaškrtněte políčko **Po ... zálohách pásky přesunout do fondu**, zadejte počet záloh a vyberte fond, do kterého budou posléze pásky přesunuty.
Tip: Tato možnost může být užitečná například v následujícím případě. Počítač zálohujete jednou denně od pondělí do pátku a pásky přesunujete po pěti zálohách do vlastního fondu. Jednou týdně zvláštní zaměstnanci vysunou pásky z tohoto fondu a přesunou je na jiné bezpečné místo.
8. [Volitelné] Zaškrtněte políčko **Pokud je páska plná, přesunout ji do fondu** a vyberte fond, do kterého bude páska přesunuta po jejím zaplnění.
Tip: Tato možnost může být například užitečná pro oddělení naplněných pásek tak, aby na ně nebylo možné zapisovat (str. 207).
9. Klikněte na tlačítko **OK**.

Úprava fondu

Je možné změnit parametry fondu **Acronis** nebo vlastního fondu.

Jak upravit fond:

1. Ve stromu **Navigace** klikněte na položku **Správa pásky**. Pokud jste připojeni k serveru pro správu, vyberte uzel úložišť, ke kterému je pásková jednotka připojena.
2. Vyberte požadovaný fond a klikněte na tlačítko **Nastavení**.
3. Můžete změnit název fondu (kromě názvu fondu **Acronis**) nebo nastavení. Další informace o nastavení fondu naleznete v tématu Vytvoření fondu (str. 208).
4. Kliknutím na tlačítko **OK** uložte změny.

Odstranění fondu

Odstranit můžete pouze vlastní fondy. Předdefinované fondy pásek (**Nerozpoznané pásky**, **Importované pásky**, **Volné pásky** a **Acronis**) není možné odstranit.

Chcete-li odstranit fond:

1. Ve stromu **Navigace** klikněte na položku **Správa pásky**. Pokud jste připojeni k serveru pro správu, vyberte uzel úložišť, ke kterému je pásková jednotka připojena.
2. Vyberte požadovaný fond a klikněte na tlačítko **Odstranit**.
3. Pokud je skupina přiřazena k jednomu nebo více úložištím, systém zobrazí upozornění, že skupinu nelze odstranit. Je nutné kliknout na tlačítko **Zavřít**, změnit skupinu v nastavení každého z úložišť zmíněných ve zprávě a opakovat operaci odstranění skupiny.
Jinak vyberte fond, do kterého budou po odstranění fondu přesunuty pásky.
4. Kliknutím na tlačítko **OK** fond odstraňte.

7.4.4.4 Operace s páskami

Přejmenování

Pokud je aplikací zjištěna nová páska, je jí automaticky přidělen název v následujícím formátu: **Páska XXX**, kde **XXX** je jedinečné číslo. Pásky jsou číslovány postupně. Operace přejmenování umožňuje ručně změnit název jedné nebo několika pásek.

Jak přejmenovat pásky:

1. Ve stromu **Navigace** klikněte na položku **Správa pásky**. Pokud jste připojeni k serveru pro správu, vyberte uzel úložišť, ke kterému je pásková jednotka připojena.
2. Klikněte na fond, který obsahuje požadované pásky, a vyberte požadované pásky.
3. Klikněte na příkaz **Přejmenovat**.
4. Zadejte nové názvy vybraných pásek.
5. Kliknutím na tlačítko **OK** uložte změny.

Změna fondu

Tato operace vám umožňuje přesunout jednu nebo více páskových jednotek z jednoho fondu do druhého.

Pokud přesunete pásku do skupiny **Volné pásky**, software ji označí jako prázdnou. Pokud páska obsahuje zálohy, budou zobrazeny jako vymazané. S přepisováním záloh bude software odstraňovat data související se zálohami z databáze.

Poznámky o určitých typech pásky

- Do fondu **Volné pásky** nelze přesouvat pásky chráněné proti zápisu a nepřepisovatelné pásky WORM (Write-Once-Read-Many).
- Vyčištěné pásky se vždy zobrazí ve fondu **Nerozpoznané pásky**; nelze je přesunout do jiného fondu.

Jak přesunout pásky do jiného fondu:

1. Ve stromu **Navigace** klikněte na položku **Správa pásky**. Pokud jste připojeni k serveru pro správu, vyberte uzel úložišť, ke kterému je pásková jednotka připojena.
2. Klikněte na fond, který obsahuje požadované pásky, a potom je vyberte.
3. Klikněte na možnost **Změnit fond**.

4. [Volitelné] Pokud chcete vytvořit pro vybrané pásky další fond, klikněte na možnost **Nový fond**. Proveďte akce popsané v části Vytvoření fondu (str. 208).
5. Vyberte fond, do kterého chcete pásky přesunout.
6. Kliknutím na tlačítko **OK** uložte změny.

Přesunutí do jiného slotu

Tuto operaci použijte v následujících situacích:

- Potřebujete z páskového zařízení odebrat současně více pásek.
- Pokud páskové zařízení nemá emailový slot a pásky, které se mají vysunout, jsou umístěny ve slotech neodpojitelného zásobníku.

Pásky je nutné přesunout do slotů zásobníku s jedním slotem a vysunout zásobník ručně.

Jak přesunout pásky do jiného slotu:

1. Ve stromu **Navigace** klikněte na položku **Správa pásky**. Pokud jste připojeni k serveru pro správu, vyberte uzel úložišť, ke kterému je pásková jednotka připojena.
2. Klikněte na fond, který obsahuje požadované pásky, a vyberte je.
3. Klikněte na příkaz **Přesunout**.
4. Vyberte nový slot, do kterého bude přesunuta každá vybraná páska.
5. Kliknutím na tlačítko **OK** spusťte operaci.

Vysunutí

Pro úspěšné vysunutí pásky z knihovny pásek musí mít knihovna e-mailový slot a tento slot nesmí být uzamčen uživatelem nebo softwarem.

Jak vysunout pásku:

1. Ve stromu **Navigace** klikněte na položku **Správa pásky**. Pokud jste připojeni k serveru pro správu, vyberte uzel úložišť, ke kterému je pásková jednotka připojena.
2. Klikněte na fond, který obsahuje požadovanou pásku, a potom ji vyberte.
3. Klikněte na tlačítko **Vysunout**. Aplikace zobrazí výzvu, abyste zadali popis pásky. Doporučujeme zadat popis fyzického umístění, kde bude páska uložena. Během obnovy aplikace zobrazí tento popis, proto můžete pásku snadno najít.

Podrobnosti. Výzvu k zadání popisu pásky můžete zakázat kliknutím na možnost **Nezobrazovat znovu tuto zprávu**. Chcete-li znovu povolit tuto výzvu, postupujte následujícím způsobem: v nabídce klikněte na položku **Možnosti**, potom na možnost **Možnosti konzoly**, klikněte na možnost **Vysakovací zprávy** a zaškrtněte políčko **Při vysunování pásky vyžadovat popis**.

4. Kliknutím na tlačítko **OK** spusťte operaci.

Po ručním nebo automatickém (str. 122) vysunutí pásky je doporučeno zapsat na pásku její název.

Vymazání

Vymazání pásky fyzicky odstraní všechny zálohy uložené na pásce a odstraní informace o těchto zálohách z databáze. Informace o pásce samotné však v databázi zůstávají.

Po vymazání se páska umístěná ve fondu **Nerozpoznané pásky** nebo **Importované pásky** přesune do fondu **Volné pásky**. Páska umístěná v jakémkoliv jiném fondu se nepřesouvá.

Operaci je možné použít v daném okamžiku pouze na jednu pásku.

Jak vymazat pásku:

1. Ve stromu **Navigace** klikněte na položku **Správa pásky**. Pokud jste připojeni k serveru pro správu, vyberte uzel úložišť, ke kterému je pásková jednotka připojena.
2. Klikněte na fond, který obsahuje požadovanou pásku, a potom ji vyberte.
3. Klikněte na tlačítko **Smazat**. Systém zobrazí výzvu pro potvrzení operace.
4. Kliknutím na tlačítko **OK** spusťte operaci.

Podrobnosti. Operaci vymazání nelze zrušit.

Překontrolování

Informace o obsahu pásek jsou uloženy ve vyhrazené databázi. Operace překontrolování čte obsah pásek a aktualizuje databázi, pokud informace v ní neodpovídají datům uloženým na páskách. Archivy zjištěné během operace jsou umístěny do zvláštního úložiště.

V rámci jedné operace lze překontrolovat pásky jednoho fondu. Pro operaci mohou být vybrány pouze připojené pásky.

Překontrolování spusťte v následujících případech:

- Pokud je databáze uzlu úložišť nebo spravovaného počítače ztracena nebo poškozena.
- Pokud jsou informace o pásce v databázi zastaralé (například jestliže byl obsah pásky změněn jiným uzlem úložišť nebo agentem).
- Chcete-li získat přístup k zálohám uloženým na pásky během práce ze spouštěcího média.
- Pokud jste omylem odstranili (str. 213) informace o pásce z databáze. Jestliže překontrolujete odstraněnou pásku, zálohy na ní uložené se znovu objeví v databázi a stanou se dostupné k obnově dat.
- Pokud byly zálohy odstraněny z pásky ručně nebo pomocí pravidel zachování (str. 422), ale chcete je zpřístupnit k obnově dat. Před překontrolováním takovou pásku vyjměte (str. 210), odstraňte (str. 213) informace o ní z databáze a poté pásku do zařízení znovu vložte.

Jak překontrolovat pásky:

1. Pokud nemáte žádné páskové úložiště (str. 214) asociované se zařízením, do kterého jste vložili pásky, vytvořte jej.
2. Ve stromu **Navigace** klikněte na položku **Správa pásky**. Po připojení k serveru pro správu vyberte uzel úložišť, ke kterému je pásková jednotka připojena.
3. Proveďte rychlou inventarizaci (str. 212).

Poznámka Během inventarizace nezaškrtněte políčko **Přesunout nově nalezené pásky ze skupiny „Nerozpoznané pásky“ nebo „Importované pásky“ do skupiny „Volné pásky“**.

4. Klikněte na příkaz **Překontrolovat**.
5. Vyberte úložiště, do kterého budou vloženy nově nalezené archivy.
6. Vyberte fond **Nerozpoznané pásky**. Do tohoto fondu se přesunuje většina pásek jako výsledek rychlé inventarizace. Překontrolování fondu asociovaného s vybraným úložištěm nebo **importovanými páskami** je také možné.
7. Vyberte pásky, které budou překontrolovány. Chcete-li vybrat všechny dostupné pásky ve fondu, zaškrtněte políčko vedle záhlaví sloupce **Název pásky**.
8. V případě nutnosti zaškrtněte políčko **Povolit obnovu souborů z diskových záloh uložených na páskách**.

Podrobnosti Je-li toto políčko zaškrtnuto, aplikace vytvoří speciální dodatečné soubory na pevném disku počítače, ke kterému je připojeno páskové zařízení. Dokud budou tyto dodatečné

soubory zachovány, bude možné obnovení souborů z diskových záloh provádět. Zkontrolujte, zda je políčko zaškrtnuto, pokud pásy obsahují jednorůchodové zálohy (str. 418). Jinak nebudete schopni z těchto záloh obnovit data aplikace.

- Pokud pásy obsahují archiv chráněný heslem, zaškrtněte odpovídající políčko a zadejte heslo pro archiv do pole **Heslo**. Pokud nezadáte heslo nebo heslo není správné, archiv nebude nalezen. Pamatujte na to v případě, že po překontrolování žádné archivy nevidíte.

Tip. Pokud pásy obsahují několik archivů chráněných různými hesly, je nutné kontrolu opakovat několikrát a pokaždé zadat heslo.

- Kliknutím na příkaz **Start** spusťte kontrolu.

Výsledek: Vybrané pásy jsou překontrolovány a přesunuty do fondu asociovaného s vybraným úložištěm. Zálohy uložené na páskách naleznete v tomto úložišti. Dokud nebudou překontrolovány všechny pásy, záloha rozložená na několik pásek se v úložišti nezobrazí.

Inventarizace

Operace inventarizace vyhledává pásy načtené v páskovém zařízení a přiřazuje názvy těm, které žádné názvy nemají. Proveďte tuto operaci po každém vložení pásek do slotů páskového zařízení.

Metody inventarizace

Aplikace Acronis Backup nabízí následující dvě metody inventarizace.

Rychlá inventarizace

Aplikace Acronis Backup vyhledá na páskách čárové kódy. Pomocí čárových kódů může aplikace rychle vrátit pásku do fondu, kde byla používána dříve.

Výběrem této metody rozpoznáte pásy použité stejným páskovým zařízením připojeným ke stejnému počítači. Ostatní pásy budou přesunuty do fondu **Nerozpoznané pásy**.

Pokud knihovna pásek neobsahuje čtečku čárových kódů, všechny pásy budou přesunuty do fondu **Nerozpoznané pásy**. Chcete-li své pásy rozpoznat, proveďte plnou inventarizaci nebo zkombinujte rychlou a plnou inventarizaci podle postupu dále v tomto tématu.

Plná inventarizace

Aplikace Acronis Backup čte značky vytvořené softwarem společnosti Acronis a analyzuje další informace o obsahu načtených pásek. Pomocí této metody lze rozpoznat prázdné pásy a pásy zapsané softwarem od společnosti Acronis na všech páskových zařízeních a v libovolném počítači.

V následující tabulce jsou zobrazeny fondy, do kterých jsou při plné inventarizaci přesunuty pásy.

Páska byla používána...	Páska je čtena...	Páska je přesunuta do fondu...
Agent	Stejným agentem	Kde byla páska dříve
	Jiným agentem	Importované pásy
	Uzel úložišť	Importované pásy
Uzel úložišť	Stejným uzlem úložišť	Kde byla páska dříve
	Jiným uzlem úložišť	Importované pásy
	Agent	Importované pásy
Zálohovací aplikace od jiných výrobců	Agentem nebo uzlem úložišť	Nerozpoznané pásy

Pásky určitých typů jsou přesunuty do zvláštních fondů:

Typ pásky	Páska je přesunuta do fondu...
Prázdná pásky	Volné pásky
Prázdná pásky chráněná proti zápisu	Nerozpoznané pásky
Čisticí pásky	Nerozpoznané pásky

Rychlou inventarizaci lze použít na celá pásková zařízení. Plnou inventarizaci lze použít na celá pásková zařízení, samostatné jednotky nebo sloty.

Kombinace rychlé a plné inventarizace

Plná inventarizace celého páskového zařízení může trvat dlouho. Pokud potřebujete provést inventarizaci pouze několika pásek, postupujte následovně:

1. Proveďte rychlou inventarizaci páskového zařízení.
2. Klikněte na fond **Nerozpoznané pásky**. Najděte pásky, u kterých chcete provést inventarizaci, a poznamenejte si sloty, ve kterých se nacházejí.
3. Proveďte plnou inventarizaci těchto slotů.

Co dělat po inventarizaci

Pokud chcete zálohovat na pásky, které byly vloženy do fondu **Nerozpoznané pásky** nebo **Importované pásky**, přesuňte (str. 209) je do fondu **Volné pásky** a potom do fondu **Acronis** nebo do vlastního fondu. Pokud je fond, do kterého chcete zálohovat, obnovitelný (str. 420), můžete pásky nechat ve fondu **Volné pásky**.

Jestliže chcete obnovovat z pásky, která byla umístěna do fondu **Nerozpoznané pásky** nebo **Importované pásky**, je nutné pásku překontrolovat (str. 211). Páska bude přesunuta do fondu asociovaného s úložištěm vybraným během překontrolování a zálohy uložené na pásce se zobrazí v úložišti.

Posloupnost akcí

1. Ve stromu **Navigace** klikněte na položku **Správa pásky**. Pokud jste připojeni k serveru pro správu, vyberte uzel úložišť, ke kterému je pásková jednotka připojena.
2. Klikněte na příkaz **Inventarizovat**.
3. Vyberte metodu inventarizace: **Rychlá** nebo **Plná**.
4. [Nepovinné] Zaškrtněte políčko **Přesunout nově nalezené pásky ze skupin „Nerozpoznané pásky“ nebo „Importované pásky“ do skupiny „Volné pásky“**.

***Upozornění:** Zaškrtněte toto políčko jen tehdy, pokud jste si zcela jisti, že data uložená na páskách mohou být přepsána.*

5. [Nepovinné] Vyberte knihovny pásek a samostatné jednotky, které budou inventarizovány. Ve výchozím nastavení jsou vybrány všechny knihovny pásek a samostatné jednotky.
6. [Nepovinné] Pokud vyberete metodu inventarizace **Plná**, je možné vybrat sloty a jednotky knihoven pásek, které mají být inventarizovány. Ve výchozím nastavení jsou vybrány všechny sloty a jednotky.

Odstranění

Operace odstranění odstraní informace o zálohách uložených na vybrané pásce a o pásce samotné z databáze.

Odstranit můžete pouze odpojenou (vysunutou (str. 210)) pásku.

Jak odstranit pásku:

1. Ve stromu **Navigace** klikněte na položku **Správa pásky**. Pokud jste připojeni k serveru pro správu, vyberte uzel úložišť, ke kterému je pásková jednotka připojena.
2. Klikněte na fond, který obsahuje požadovanou pásku, a potom ji vyberte.
3. Klikněte na tlačítko **Odebrat**. Systém zobrazí výzvu pro potvrzení operace.
4. Kliknutím na tlačítko **OK** odstraňte pásku.

Co dělat, pokud odstraníte pásku omylem?

Na rozdíl od vymazané (str. 210) pásky nejsou data z odstraněné pásky fyzicky odstraněna. Je tedy možné zálohy uložené na takové pásce znovu obnovit. Postupujte následujícím způsobem:

1. Vložte pásku do páskového zařízení.
2. Provedením rychlé inventarizace (str. 212) detekujte pásku.

*Během inventarizace nezaškrťávejte políčko **Přesunout nově nalezené pásky ze skupin „Nerozpoznané pásky“ nebo „Importované pásky“ do skupiny „Volné pásky“**.*

3. Překontrolováním (str. 211) porovnejte data uložená na páskách s databází.

7.4.5 Úložiště na páskách

Každé úložiště založené na páskách je asociováno s jednou nebo několika jednotkami páskového zařízení a s fondem (str. 207) pásek.

Proč potřebuji několik úložišť?

Dvě nejčastější situace, které vyžadují vytvoření více úložišť, jsou následující:

- Chcete zálohovat data z několika počítačů tak, aby zálohy z každého počítače byly umístěny na samostatné sadě pásek.
- Chcete zálohovat různá data jednoho počítače na samostatné sady pásek. Například pokud chcete zálohovat systémový svazek každý týden a často se měnící data denně.

V tomto případě vytvořte samostatný uživatelský fond pro každou sadu pásek a propojte s ním samostatné úložiště.

Osobní úložiště založená na páskách

Před zálohováním počítače na přímo připojené páskové zařízení můžete vytvořit osobní úložiště. Pokud si to nepřejete, aplikace automaticky vytvoří osobní úložiště asociované s fondem **Acronis**.

Pokud vytvoříte více než jedno osobní úložiště, pásky se zálohami budou umístěny do příslušných fondů určených v nastavení úložiště. Každé úložiště však zobrazí všechny zálohy umístěné ve všech ostatních úložištích.

Jak vytvořit osobní úložiště:

1. Ve stromu **Navigace** klikněte na položku **Úložiště**.
2. Klikněte na tlačítko **Vytvořit**.
3. Postupujte podle pokynů v tématu „Tvorba osobního úložiště (str. 189)“.

Spravované centralizované úložiště založené na páskách

Chcete-li zálohovat počítač na páskové zařízení připojené k uzlu úložišť, musíte vytvořit spravované centralizované úložiště na páskovém zařízení.

Jak vytvořit spravované centralizované úložiště

1. Ve stromu **Navigace** klikněte na položku **Uzly úložišť**.
2. Vyberte potřebný uzel úložišť a klikněte na příkaz **Vytvořit úložiště**.
3. Postupujte podle pokynů v tématu „Tvorba spravovaného centralizovaného úložiště (str. 181)“.

Tip: Pokud zálohujete více počítačů do páskové knihovny s více jednotkami, propojte úložiště s celou knihovnou. To umožňuje současné zálohování pomocí různých jednotek. Pokud propojíte úložiště nebo několik úložišť s jednou jednotkou, budou zálohy řazeny do fronty.

7.4.6 Příklady použití

Kromě příkladů popsaných v této části si můžete prohlédnout dva následující příklady:

- Přesunutí starších záloh na pásky pro dlouhodobé zachování (str. 100) (disk-disk-páska)
- Zálohování na pásky v rámci omezeného okna zálohování (str. 101)

7.4.6.1 Příklad 1. Automatický zavaděč a 12 pásek

Představte si následující situaci:

- Máte 12 pásek a automatický zavaděč připojený k počítači, jehož data chcete zálohovat.
- Chcete zálohovat data z počítače tak, aby zálohování v případě nedostatku místa na pásce pokračovalo na další pásce.
- Po zaplnění všech pásek je chcete sekvenčně přemazávat bez zásahu uživatele.

Pro plán zálohy, který provede tento scénář, potřebujete samostatný fond. Pokud jste vytvořili nebo chcete vytvořit jiné plány zálohování, které zapisují na stejném páskovém zařízení, použijte pro tyto plány jiné fondy.

Posloupnost akcí

1. Vložte pásky do slotů automatického zavaděče.
2. Proveďte rychlou inventarizaci (str. 212) a nezaškrtněte políčko **Přesunout nově nalezené pásky ze skupin „Nerozpoznané pásky“ nebo „Importované pásky“ do skupiny „Volné pásky“**.
Výsledek. Načtené pásky jsou ve fondu **Volné pásky**. Pokud jsou některé z nich přesunuty do fondu **Acronis** nebo do vlastního fondu, znamená to, že pásky obsahují zálohy, které jste v tomto počítači prováděli již dříve. Přesuňte (str. 209) tyto pásky do fondu **Volné pásky** ručně, pokud tyto zálohy nepotřebujete.
3. Rozhodněte, zda chcete zálohovat do výchozí skupiny (str. 207) **Acronis** nebo vytvořit novou skupinu (str. 208). V každém případě zrušte zaškrtnutí políčka **Vzít pásky z fondu volných pásek automaticky...** v nastavení vybraného fondu.
4. Přesuňte všechny načtené pásky z fondu **Volné pásky** do vámi vybraného fondu.
5. Vytvořte osobní úložiště (str. 214) a asociujte s ním vaši skupinu.
6. Při vytváření plánu zálohování (str. 51):
 - Jako umístění zálohy vyberte úložiště.
 - Vyberte **Vlastní** schéma zálohování. Nastavte schéma zálohování tak, aby celá sada 12 pásek obsahovala alespoň dvě úplné zálohy. To aplikaci umožní přepisovat pásky podle potřeby.
 - V poli **Vyčistit archiv** vyberte hodnotu **Když při zálohování není dostatek místa**.

Výsledek

Plán zálohování použije pouze pásy umístěné ve vybraném fondu. Když jsou pásy plné, nejstarší páska bude přepsána.

7.4.6.2 Příklad 2. Zálohování pomocí týdenní rotace pásek

Představte si následující situaci:

- Chcete zálohovat několik počítačů na páskové zařízení připojené k Uzlu úložišť Acronis Backup.
- Chcete vytvářet plné zálohy v pátek a přírůstkové v pondělí, úterý, středu a čtvrtek.
- Chcete použít dvě sady pásek, na každou se bude zapisovat jeden týden. Sada pásek z uplynulého týdne by se měla vysunout a nahradit jinou sadou, která by se měla později přepsat. Tento způsob práce může být užitečný v případě, že počet slotů vašeho páskového zařízení stačí pouze k zálohování v průběhu týdne.

Posloupnost akcí

1. Vložte jednu sadu pásek do slotů páskového zařízení.
2. Proveďte rychlou inventarizaci (str. 212) a nezaškrtněte políčko **Přesunout nově nalezené pásy z fondu „Nerozpoznané pásy“ nebo „Importované pásy“ do fondu „Volné pásy“**.
Výsledek. Načtené pásy jsou ve fondu **Volné pásy**. Pokud jsou některé z nich přesunuty do fondu **Acronis** nebo do vlastního fondu, znamená to, že pásy obsahují zálohy, které jste v tomto počítači prováděli již dříve. Přesuňte (str. 209) tyto pásy do fondu **Volné pásy** ručně, pokud tyto zálohy nepotřebujete.
3. Rozhodněte, zda chcete zálohovat do výchozí skupiny (str. 207) **Acronis** nebo vytvořit novou skupinu (str. 208).
4. Pokud není vybraný fond obnovitelný (str. 420), přesuňte do něj všechny načtené pásy z fondu **Volné pásy**.
5. Vyjměte vloženou sadu pásek. Opakujte kroky 1, 2 a 4 pro druhou sadu pásek.
6. Vytvořte spravované úložiště (str. 181). Při tvorbě úložiště:
 - V poli **Jednotky** vyberte celé páskové zařízení. Tím umožníte současné zálohování počítačů pomocí různých jednotek v případě, že jich má páskové zařízení více.
 - V poli **Fond pásek** vyberte fond, kam budete zálohovat (fond **Acronis** nebo nově vytvořený fond).
7. Při vytváření centralizovaného plánu zálohování (str. 354):
 - V poli **Položky pro zálohování** vyberte počítače, které chcete zálohovat.
 - Vyberte vytvořené úložiště jako cíl zálohování.
 - Vyberte **Vlastní** schéma zálohování.
 - Určete plány pro plné a přírůstkové zálohy.
 - V okně **Vyčistit archiv** vyberte možnost **Pomocí pravidel zachování** a potom klikněte na **Pravidla zachování**. Nastavte pravidlo zachování tak, aby odstraňovalo zálohy starší než 1 týden.
8. Každý pátek, před spuštěním nového zálohování, vyjměte vloženou sadu pásek a vložte novou. Pokud páskové zařízení obsahuje čtečku čárových kódů, proveďte rychlou inventarizaci. Jinak proveďte plnou inventarizaci.

Výsledek

Sady pásek budou použity střídavě. Po vložení sady pásek bude jejich obsah sekvenčně přepsán.

7.4.6.3 Příklad 3. Schéma D2D2T a posílání pásek do jiného umístění

Představte si následující situaci:

- Chcete zálohovat počítač na pevný disk a replikovat každou zálohu na místně připojené páskové zařízení.
- Chcete vysunout pásky se zálohami a poslat je do jiného umístění.

Posloupnost akcí

1. Vložte pásky do slotů zařízení.
2. Proveďte rychlou inventarizaci (str. 212) a nezaškrťávejte políčko **Přesunout nově nalezené pásky z fondů „Nerozpoznané pásky“ nebo „Importované pásky“ do fondu „Volné pásky“**.
Výsledek. Načtené pásky jsou ve fondu **Volné pásky**. Pokud jsou některé z nich přesunuty do fondu **Acronis** nebo do vlastního fondu, znamená to, že pásky obsahují zálohy, které jste v tomto počítači prováděli již dříve. Přesuňte (str. 209) tyto pásky do fondu **Volné pásky** ručně, pokud tyto zálohy nepotřebujete.
3. Rozhodněte, zda chcete zálohovat do výchozí skupiny (str. 207) **Acronis** nebo vytvořit novou skupinu (str. 208).
4. Pokud není vybraný fond obnovitelný (str. 420), přesuňte do něj všechny načtené pásky z fondu **Volné pásky**.
5. Vytvořte osobní úložiště (str. 214) a asociujte s ním vaši skupinu.
6. Při vytváření plánu zálohování (str. 51):
 - vyberte jako cíl zálohování místní složku,
 - nastavte požadované schéma zálohování,
 - Zaškrtněte políčko **Replikovat nově vytvořenou zálohu do jiného umístění**, klikněte na položku **2. umístění** a ve stromu vyberte vytvořené úložiště.
 - Klikněte na **Možnosti zálohy**, ve stromu klikněte na **Správu pásek** (str. 122) a zaškrtněte políčko **Po úspěšném zálohování vysunout pásky**.
7. Po vytvoření zálohy a vysunutí pásek je odešlete do jiného bezpečného umístění. Pokud nemáte dostatek volných pásek k pokračování v zálohování, načtete nové pásky a proveďte kroky 2 a 4.

Výsledek

Počítač bude zálohován do místní složky a na pásky. Pásky s každou zálohou budou odeslány do úložiště na jiném místě.

7.4.6.4 Příklad 4. GFS. Odeslání plných záloh do úložiště mimo hlavní umístění

Představte si následující situaci:

- Chcete zálohovat počítač na páskové zařízení připojené k uzlu úložišť.
- Chcete použít Schéma Grandfather-Father-Son (str. 62).
- Chcete vytvořit plné, přírůstkové a rozdílové zálohy. Každá plná záloha musí být zapsána na samostatnou pásku, aby bylo možné pásky odeslat s plnými zálohami do bezpečného úložiště mimo hlavní umístění.

Posloupnost akcí

1. Vložte pásky do slotů zařízení.
2. Proveďte rychlou inventarizaci (str. 212) a nezaškrťávejte políčko **Přesunout nově nalezené pásky z fondů „Nerozpoznané pásky“ nebo „Importované pásky“ do fondu „Volné pásky“**.

Výsledek. Načtené pásky jsou ve fondu **Volné pásky**. Pokud jsou některé z nich přesunuty do fondu **Acronis** nebo do vlastního fondu, znamená to, že pásky obsahují zálohy, které jste v tomto počítači prováděli již dříve. Přesuňte (str. 209) tyto pásky do fondu **Volné pásky** ručně, pokud tyto zálohy nepotřebujete.

3. Rozhodněte, zda chcete zálohovat do výchozí skupiny (str. 207) **Acronis** nebo vytvořit novou skupinu (str. 208).
4. Pokud není vybraný fond obnovitelný (str. 420), přesuňte do něj všechny načtené pásky z fondu **Volné pásky**.
5. Vytvořte spravované úložiště (str. 181). Při tvorbě úložiště:
 - V poli **Jednotky** vyberte celé páskové zařízení. Tím umožníte současné zálohování počítačů pomocí různých jednotek v případě, že jich má páskové zařízení více.
 - V poli **Fond pásek** vyberte fond, kam budete zálohovat (fond **Acronis** nebo nově vytvořený fond).
6. Při vytváření plánu zálohování (str. 51):
 - Vyberte vytvořené úložiště jako cíl zálohování.
 - Vyberte schéma zálohování **Grandfather-Father-Son**.
 - Upravte pravidla tak, aby ponechávala denní zálohy 7 dní, týdenní 4 týdny a měsíční navždy.
 - Klikněte na **Zobrazit typ zálohy, ověření...** a vyberte **Plná/přírůstková/rozdílová** v poli **Typ zálohy**.
 - Klikněte na **Možnosti zálohy**, ve stromu klikněte na **Správu pásek** (str. 122) a vyberte možnost **Pro každou plnou zálohu** pod možností **Vždy použít volnou pásku**.
7. Po vytvoření plné zálohy můžete vysunout její pásky a odeslat je do bezpečného úložiště na jiném místě. Pokud nemáte dostatek volných pásek k pokračování v zálohování, načtěte nové pásky a proveďte kroky 2 a 4.

Výsledek

Počítač bude zálohován na pásky podle určeného schématu zálohování. Pásky s plnou zálohou budou odeslány do bezpečného úložiště na jiném místě.

7.5 Uzly úložišť

V následujícím tématu je popsáno použití Uzlu úložiště Acronis Backup.

Uzly úložišť jsou dostupná v aplikaci Acronis Backup Advanced.

7.5.1 Co je to uzel úložišť?

Uzel úložišť Acronis Backup je server určený k optimalizaci použití různých zdrojů (například firemní kapacity úložišť, zatížení sítě nebo správy vytížení procesoru počítačů) potřebných pro zabezpečení podnikových dat. Tohoto cíle lze dosáhnout prostřednictvím organizování a správy umístění, která slouží jako vyhrazená úložiště podnikových archivů záloh (spravovaná úložiště).

Nejdůležitější funkcí uzlu úložišť je deduplikace záloh uložených v jeho úložištích. To znamená, že totožná data budou zálohována v tomto úložišti pouze jednou. To minimalizuje použití sítě při zálohování a úložný prostor používaný archivy.

Lze nastavit až 50 uzlů úložišť.

7.5.2 Podporované typy úložišť

Spravované úložiště lze uspořádat:

- Na místních pevných discích uzlu úložišť
- Ve sdílených síťových složkách
- V SAN (Storage Area Network)
- V NAS (Network Attached Storage)
- Na páskové knihovně (str. 196) místně připojené k uzlu úložišť.

7.5.3 Operace prováděné uzly úložišť

Uzly úložišť mohou s archivy uloženými ve spravovaných úložištích provádět následující operace.

Vyčištění a ověření

Archivy uložené v úložištích bez správy jsou udržovány agenty (str. 415), kteří je vytvářejí. To znamená, že každý agent do archivů nejen zálohuje data, ale také provádí služby, které se vztahují k archivům – například pravidla zachování a ověření stanovená plánem zálohování (str. 421). Aby nebyly procesory spravovaných počítačů zbytečně zatěžovány, může být provádění servisních úloh přeneseno na uzel úložišť. Protože plány úloh existují v počítači, ve kterém je agent umístěn, a protože se používá čas a události tohoto počítače, musí vyčištění a ověření podle plánu zahajovat agent. Aby to bylo možné provést, musí být agent online. Další zpracování se provádí pomocí uzlu úložišť.

Tuto funkci ve spravovaném úložišti nelze vypnout. Další dvě operace jsou volitelné.

Deduplikace

Spravované úložiště může být nakonfigurováno jako úložiště odstraňující duplikace. To znamená, že totožná data budou zálohována v tomto úložišti pouze jednou, aby se minimalizovalo použití sítě při zálohování a úložný prostor používaný archivy. Další informace naleznete v tématu „Deduplikace“ (str. 230).

Šifrování

Spravované úložiště může být nakonfigurováno tak, že jakákoliv data zapisována do úložiště jsou šifrována a jakákoliv čtená data jsou transparentně dešifrována uzlem úložišť. Šifrování se provádí pomocí specifického šifrovacího klíče uloženého na serveru uzlu. V případě, že je paměťové médium ukradeno nebo k němu přistupuje neoprávněná osoba, pachatel nebude schopen dešifrovat obsah úložiště bez přístupu k tomuto uzlu úložišť.

Pokud je již archiv šifrován agentem, je uzlem úložišť aplikováno šifrování pomocí šifrování prováděného agentem.

7.5.4 Začínáme s uzlem úložišť

Předpoklady

Zkontrolujte, zda byly provedeny tyto kroky:

- Je již nainstalován server pro správu, konzola a agenti.
- Počítač, do kterého plánujete instalaci uzlu úložišť, splňuje systémové požadavky popsané v dokumentaci instalace.

- Stáhli jste instalační program aplikace Acronis Backup Advanced.

Nastavení infrastruktury uzlu úložišť

1. Nainstalujte Uzel úložišť Acronis Backup.
 - a. Přihlaste se jako správce a spusťte instalační program aplikace Acronis Backup Advanced.
 - b. Zvolte **Instalovat Acronis Backup**.
 - c. Potvrďte podmínky licenčního ujednání.
 - d. Zaškrtněte políčko **Ukládat zálohy jiných počítačů v tomto počítači**.
 - e. Zvolte možnost **Registrovat**. Zadejte název nebo IP adresu počítače, kde je instalován server pro správu. Zadejte jméno a heslo uživatele, který je členem skupiny Acronis Centralized Admins v počítači serveru pro správu.

Podrobnosti. Uzel úložišť lze také přidat později, podle pokynů v kroku 2.
 - f. Pokračujte v instalaci.
2. Přidejte uzel úložišť na server pro správu. Tento krok můžete vynechat, pokud jste zaregistrovali uzel úložišť během instalace.
 - a. Připojte konzolu k serveru pro správu a klikněte na **Uzly úložišť** na panelu **Navigace**.
 - b. Klikněte na tlačítko **Přidat** a pak pokračujte podle pokynů v tématu Přidání uzlu úložišť do počítače pro správu (str. 223).
3. Vytvořte spravované centralizované úložiště.
 - a. Pokud již není připojena, připojte konzolu k serveru pro správu a klikněte na **Uzly úložišť** na panelu **Navigace**.
 - b. Vyberte uzel úložišť a klikněte na položku **Vytvořit úložiště**. Zobrazí se okno **Vytvoření centralizovaného úložiště** s dříve vybraným uzlem úložišť. Provedte zbývající kroky k vytvoření úložiště podle pokynů v tématu Tvorba spravovaného centralizovaného úložiště (str. 181).

Podrobnosti. Při zadávání cest k úložišti a deduplikační databázi postupujte podle pokynů v tématu Osvědčené postupy při deduplikaci (str. 234).

Zálohování do uzlu úložišť

Vytvořte místní (str. 51) nebo centralizovaný (str. 354) plán zálohování. Při tvorbě plánu zálohování určete spravované úložiště jako cíl pro ukládání záloh.

Obnova z uzlu úložišť

Řiďte se pokyny popsány v tématu Vytvoření úlohy obnovy (str. 129).

Správu uzlů úložišť

1. Připojte konzolu k serveru pro správu.
2. Na panelu **Navigace** klikněte na položku **Uzly úložišť**.
3. Vyberte uzel úložišť a poté proveďte potřebné operace podle pokynů v tématu Akce s uzly úložišť (str. 221).

7.5.5 Uživatelská oprávnění v uzlu úložišť

Uživatelské účty mohou mít různý rozsah uživatelských oprávnění v Uzlu úložišť Acronis Backup.

1. **Acronis Centralized Admins** – správci serveru pro správu, členové skupiny Acronis Centralized Admins. Členové skupiny Acronis Centralized Admins mohou provádět následující činnosti:
 - Vytvořit centralizovaná úložiště, která budou spravována uzlem úložišť.

- Přidat, změnit nebo odstranit účty správců a uživatelů úložiště.
 - Zobrazovat a provádět správu archivů v kterémkoli centralizovaném úložišti spravovaném pomocí uzlu úložišť
 - Spravovat indexování a komprimaci tak, jak je popsáno v části Akce uzlu úložišť (str. 221).
2. **Správci úložiště** – skupinové nebo uživatelské účty na uzlu úložiště vybrané správcem serveru pro správu při tvorbě nebo úpravě úložiště. Správci úložiště mohou zobrazovat a spravovat kterýkoliv archiv v daném spravovaném úložišti. Ve výchozím nastavení je ke skupině správců na uzlu úložiště přidána skupina správců úložiště.
 3. **Uživatelé úložiště** – skupinové nebo uživatelské účty na uzlu úložiště vybrané správcem serveru pro správu při tvorbě nebo úpravě úložiště. Uživatelé úložiště mohou zobrazit a spravovat pouze vlastní archivy v úložišti. Ve výchozím nastavení je ke skupině Everyone na uzlu úložiště přidána skupina uživatelů úložiště.

Doporučení pro uživatelské účty

Chcete-li uživatelům umožnit přístup k centralizovaným úložištím spravovaným uzlem úložišť, musíte se ujistit, že tito uživatelé mají právo přístupu k uzlu úložišť ze sítě.

Pokud jsou jak počítače uživatelů, tak i počítač s uzlem úložišť v jedné doméně Active Directory, pravděpodobně nemusíte provádět žádné další kroky: všichni uživatelé jsou obvykle členy skupiny Domain Users a mají tak přístup k uzlu úložišť.

Jinak potřebujete vytvořit uživatelský účet v počítači, kde je nainstalován uzel úložišť. Pro každého uživatele, který bude přistupovat k uzlu úložišť, doporučujeme vytvořit samostatný uživatelský účet tak, aby uživatelé mohli přistupovat pouze k vlastním archivům.

Další práva správce počítače

Uživatel úložiště, který je členem skupiny Administrators v počítači, může zobrazit a spravovat jakýkoliv archiv vytvořený z tohoto počítače ve spravovaném úložišti nezávisle na typu uživatelského účtu v uzlu úložišť.

Příklad

Předpokládejme, že uživatelé v počítači, Uživatel_A a Uživatel_B, provádějí zálohování z tohoto počítače do centralizovaného úložiště spravovaného uzlem úložišť. V uzlu úložišť nechte uživatele přidat jako obyčejné uživatele úložiště (účty bez oprávnění správce) Uživatel_A_SN a Uživatel_B_SN. Při tvorbě spravovaného úložiště byly přidány oba účty jako uživatelé úložiště.

Obvykle může Uživatel_A přistupovat k archivům, které vytvořil Uživatel_A (a vlastněným účtem Uživatel_A_SN) a Uživatel_B může přistupovat k archivům, které vytvořil Uživatel_B (a vlastněným účtem Uživatel_B_SN).

Pokud je ale Uživatel_A v počítači členem skupiny Administrators, může navíc přistupovat k archivům, které z tohoto počítače vytvořil Uživatel_B, přestože účet Uživatele_A je v uzlu úložišť obyčejným účtem.

7.5.6 Operace s uzly úložišť

7.5.6.1 Akce s uzly úložišť

Jak zpřístupnit možnosti

1. Připojte konzolu k serveru pro správu.
2. Na panelu **Navigace** klikněte na položku **Uzly úložišť**.

3. Akce provedete kliknutím na odpovídající tlačítka na panelu nástrojů.

Požadovaná operace	Postup
Přidání uzlu úložišť na server pro správu	<ol style="list-style-type: none"> Klikněte na tlačítko Přidat. V okně Přidání uzlu úložišť (str. 223) určete počítač, ve kterém je uzel úložišť instalován. <p>Přidání uzlu úložišť vytvoří důvěryhodné spojení mezi serverem pro správu a uzlem úložišť stejným způsobem, jako když na server přidáváte počítače. Jakmile bude uzel úložišť přidán na server pro správu, budete moci v uzlu vytvářet spravovaná úložiště.</p>
Odstranění uzlu úložišť ze serveru pro správu	<ol style="list-style-type: none"> Vyberte uzel úložiště, který chcete odebrat. Klikněte na Odebrat. <p>Jakmile je uzel úložišť odebrán ze serveru pro správu, úložiště spravovaná tímto uzlem úložišť jsou odstraněna ze seznamu úložišť (str. 177) a budou pro provádění operací nedostupná. Všechny plány a úlohy používající tato úložiště se nezdaří. Všechny databáze a úložiště tohoto uzlu úložišť zůstanou nedotčena.</p> <p>Dříve odebrané uzly úložišť je možné na server pro správu opět přidat. Výsledkem je, že všechna úložiště spravovaná uzlem úložišť se zobrazí v seznamu úložišť a budou opět k dispozici pro všechny plány a úlohy, které používaly tato úložiště.</p>
Vytvoření centralizovaného úložiště se správou ve vybraném uzlu úložišť	<ol style="list-style-type: none"> Vyberte Uzel úložišť, který bude provádět správu úložiště. Klikněte na Vytvořit úložiště. <p>Zobrazí se okno Vytvoření centralizovaného úložiště (str. 181) s dříve vybraným uzlem úložišť. Proveďte zbývající kroky k vytvoření úložiště.</p>
Zobrazení podrobností o uzlu úložišť	<ol style="list-style-type: none"> Vyberte uzel úložiště. Klikněte na Zobrazit podrobnosti. <p>V okně Vlastnosti uzlu úložišť (str. 223) (jehož obsah je duplikován na panelu Informace v dolní části zobrazení uzlů úložišť) můžete prozkoumat informace o uzlu úložišť a úložištích spravovaných tímto uzlem.</p>
Spuštění, zastavení nebo změna plánu komprimace	<ol style="list-style-type: none"> Vyberte uzel úložiště. Klikněte na Zobrazit podrobnosti. <p>V okně Vlastnosti uzlu úložišť (str. 223) klikněte na odkazy Spustit stlačování, Zastavit nebo Rozvrh stlačování.</p>
Spuštění nebo zastavení indexování	<ol style="list-style-type: none"> Vyberte uzel úložiště. Klikněte na Zobrazit podrobnosti. <p>V okně Vlastnosti uzlu úložišť (str. 223) klikněte na odkazy Spustit indexování nebo Zastavit.</p>
Aktualizace seznamu uzlu úložišť	<p>Klikněte na Aktualizovat.</p> <p>Konzola pro správu zaktualizuje seznam uzlů úložišť nejnovějšími informacemi ze serveru pro správu. Seznam uzlů úložišť se aktualizuje automaticky na základě událostí. Data ze serveru pro správu však nemusí být z důvodu zpoždění obdržena okamžitě. Ruční aktualizace zaručuje zobrazení aktuálních dat.</p>

7.5.6.2 Přidání uzlu úložišť na server pro správu

Jak přidat uzel úložišť

1. Do pole **IP/název** zadejte název nebo IP adresu počítače umístěného v uzlu úložišť nebo klikněte na **Procházet...** a vyhledejte počítač v síti.

Používejte plně kvalifikovaný název domény (FQDN) uzlu úložišť, což je úplně zadaný název domény končící doménou nejvyšší úrovně. Jako IP / název uzlu úložišť nezádávejte „127.0.0.1“ nebo „localhost“. Tato nastavení jsou k ničemu i v případě, že server pro správu a uzel úložišť jsou ve stejném počítači, protože po instalaci centralizovaného plánu zálohování pomocí uzlu úložišť se všichni agenti pokusí přistupovat k uzlu úložišť, jakoby byl nainstalovaný na hostiteli agenta.

2. Chcete-li zadat platný uživatelský účet, klikněte na **Možnosti>>** a zadejte:
 - **Uživatelské jméno.** Při zadávání jména uživatelského účtu Active Directory se ujistěte, že zadáváte název domény (DOMENA\Uzivatelскеjmeno nebo Uzivatelскеjmeno@domena). Uživatelský účet musí být v počítači členem skupiny Administrators.
 - **Heslo.** Heslo účtu.Zaškrtnutím políčka **Uložit heslo** uložíte heslo účtu.

3. Klikněte na tlačítko **OK**.

Protože registrace vyžaduje účast uzlu úložišť, nemůže k ní dojít tehdy, když je počítač offline.

7.5.6.3 Vlastnosti uzlu úložišť

V okně **Vlastnosti uzlu úložišť** jsou na čtyřech kartách shromážděny informace o vybraném uzlu úložišť Acronis Backup. Tyto informace jsou také duplikovány na panelu **Informace**.

Vlastnosti uzlu úložišť

Tato karta zobrazuje následující informace o vybraném uzlu úložišť:

- **Název** – název počítače, kde je nainstalován uzel úložišť.
- **Dostupnost:**
 - **Neznámá** – tento stav se zobrazuje tak dlouho, dokud není po přidání uzlu úložišť nebo po spuštění služby serveru pro správu navázáno první spojení mezi serverem pro správu a uzlem úložišť.
 - **Online** – uzel úložišť je dostupný pro server pro správu. To znamená, že poslední připojení serveru pro správu k nodu bylo úspěšné. Připojení se navazuje každé 2 minuty.
 - **Offline** – uzel úložišť je nedostupný.
 - **Uzavřený** – uzel úložišť byl registrován na jiném serveru pro správu. Následkem toho uzel není možné ovládat z aktuálního serveru pro správu.
- **IP** – IP adresa počítače, kde je nainstalován uzel úložišť.
- **Archivy** – celkový počet archivů uložených ve všech úložištích spravovaných uzlem úložišť.
- **Zálohy** – celkový počet záloh uložených v archivech ve všech úložištích spravovaných uzlem úložišť.
- **Indexování** – aktivita indexování deduplikuje data uložená do deduplikačního úložiště během zálohování. Indexování se vždy spouští po dokončení zálohování. Další informace o indexování naleznete v tématu Jak funguje deduplikace (str. 232).
 - **Nečinná** – indexování neběží. Můžete je spustit kliknutím na odkaz **Spustit indexování**.
 - **Běžící** – indexování běží. Indexování můžete zastavit kliknutím na odkaz **Zastavit**. Indexování je časově náročná operace, proto ji možná budete chtít zastavit, aby bylo možné přiřadit více

zdrojů pro ostatní procesy, které budou v danou chvíli důležitější. Doporučujeme zastavit indexování pouze v případě, že to opravdu nutně potřebujete, a znovu indexování co nejdříve spustit. Čím déle budete zpoždovat indexování, tím více dat nebude v úložišti deduplikováno a na disku bude zaplněno více místa.

- **Stlačování** – úloha stlačování odstraní z datového úložiště deduplikace bloky, které již nejsou odkazovány. Chcete-li se dozvědět více o stlačování, podívejte se na část „Jak funguje deduplikace“ (str. 232).
 - **Nečinná** – stlačování neběží. Stlačování můžete spustit kliknutím na odkaz **Spustit stlačování**.
 - **Běžící** – stlačování běží. Stlačování můžete zastavit kliknutím na odkaz **Zastavit**.
- **Plán stlačování** – parametry plánování úlohy stlačování. Kliknutím na odkaz **Plán stlačování** znovu naplánujete úlohu stlačování. Jedinými nastavitelnými událostmi jsou události časové (denní (str. 80), týdenní (str. 82) a měsíční (str. 84) plány). Výchozí nastavení: Spouštět úlohu každý **1 týden v neděli v 03:00:00**.

Statistiky

Tato karta nabízí informace o velikostech původních a zálohovaných dat ve všech spravovaných úložištích vybraného uzlu úložiště.

Úložiště

Tato karta zobrazuje seznam úložišť spravovaných vybraným uzlem úložišť. Kliknutím na tlačítko **Aktualizovat** aktualizujete seznam úložišť posledními informacemi ze serveru pro správu.

Indexování

Tato karta umožňuje prohlédnout aktuální stav indexování pro deduplikační úložiště uzlu úložišť a zobrazit datum a čas posledního spuštění.

7.5.6.4 Konfigurace uzlu úložišť pomocí šablony pro správu Acronis

Následující parametry Uzlu úložišť aplikace Acronis Backup mohou být nastaveny pomocí šablony pro správu Acronis. Další informace o šablonách pro správu naleznete v tématu Jak načíst šablonu pro správu Acronis (str. 398).

Parametry související s komprimací

Po odstranění záloh z deduplikujícího se úložiště se může stát, že deduplikační datové úložiště (str. 232) může obsahovat nepoužívané datové bloky (položky), na které již neodkazuje žádná záloha. Uzel úložišť zpracováním datového úložiště odstraní nepoužívané položky. Tato operace se označuje jako stlačování. Stlačování provádí úloha komprimace.

Při každém spuštění úlohy komprimace uzel úložišť rozhoduje, zda provádět stlačování. Proto uzel úložišť:

1. Kontroluje velikost zálohovaných dat, která byla odstraněna z úložiště od posledního stlačování.
2. Pomocí parametru **Compacting Trigger Rough Estimation Threshold** určuje, jestli je jeho velikost vzhledem k velikosti zbývajících zálohovaných dat důležitá.
3. Pokud ano, pomocí parametru **Compacting Trigger Threshold** rozhoduje, zda deduplikační datové úložiště obsahuje významný počet nepoužitých položek. Pokud ano, uzel úložišť provede stlačování.

Parametry jsou následující.

Compacting Trigger Rough Estimation Threshold

Popis: Určuje relativní velikost zálohovaných dat, která zůstávají v deduplikujícím se úložišti; pokud je hodnota nižší než tato hodnota, provede se hledání položek (viz parametr **Compacting Trigger Threshold**).

Možné hodnoty: Libovolné celé číslo mezi **0** až **100**

Výchozí hodnota: **90**

Parametr **Compacting Trigger Rough Estimation Threshold** umožňuje přeskočit kontrolu nepoužitých položek (a tedy přeskočit stlačování), pokud se obsah úložiště výrazně nezměnil. Čím větší je hodnota tohoto parametru, tím častěji bude provedeno hledání nepoužívaných položek. Hodnota **100** znamená, že kontrola bude prováděna pokaždé, když se spustí úloha komprimace.

Jak to funguje Předpokládejme, že hodnota parametru je **90** a úložiště obsahuje 100 GB zálohovaných dat. Nezáleží na tom, zda jsou tato data duplikována. Poté odstraníte několik záloh a velikost zálohovaných dat se změní na 80 GB. V tomto případě:

Velikost odstraněných dat je 20 GB a velikost zbývajících dat je 80 GB. Poměr odstraněných ke zbývajícím datům je tedy $20 \text{ GB} / 80 \text{ GB} = 0,25$, neboli 25 procent.

Uzel úložišť spočítá relativní velikost zbývajících dat jako $100 \text{ procent} - 25 \text{ procent} = 75 \text{ procent}$.

Protože tato relativní velikost je menší než **90** procent, uzel úložišť začne kontrolovat nepoužité položky.

Compacting Trigger Threshold

Popis: Určuje procentuální hodnotu položek použitých v deduplikovaných datových úložištích, pod kterou se spustí stlačování.

Možné hodnoty: Libovolné celé číslo mezi **0** až **100**

Výchozí hodnota: **90**

Protože stlačování je náročná operace, měla by se provádět pouze v případě, že je počet nepoužívaných položek významný.

Parametr **Compacting Trigger Threshold** umožňuje nastavit rovnováhu mezi nadbytečným místem pro uložení nepoužitých položek a četností stlačování. Čím větší je hodnota parametru, tím méně nepoužívaných položek smí v datových úložištích zůstat, ale stlačování pravděpodobně bude častější.

Kontrola se provádí pouze po kontrole procentuální části zbývajících zálohovaných dat v úložišti (viz parametr **Compacting Trigger Rough Estimation Threshold**).

Další parametry

Log Cleanup Rules

Určuje, jak se má vyčistit soubor protokolu uzlu úložiště.

Tento parametr má následující nastavení:

Max Size

Popis: Určuje maximální velikost složky protokolu uzlu úložišť v kilobajtech.

Možné hodnoty: Libovolné celé číslo mezi **0** až **2147483647**

Výchozí hodnota: **1048576** (což je 1 GB)

Percentage To Keep

Popis: Udržovat procent určuje maximální velikost protokolu v procentech, která má být zachována při vyčistění.

Možné hodnoty: Libovolné celé číslo mezi **0** až **100**

Výchozí hodnota: **95**

Client Connection Limit

Popis: Určuje maximální počet současných připojení k uzlu úložišť pomocí agentů, kteří provádějí zálohu, obnovu nebo operace s archivy (například ověření, replikaci nebo vyčištění).

Možné hodnoty: Libovolné celé číslo mezi **1** až **2147483647**

Výchozí hodnota: **10**

Agenti Acronis Backup se během zálohování, obnovy nebo provádění operace s archivem připojují k uzlu úložišť, aby měli přístup ke svým spravovaným úložištím. Parametr **Client Connection Limit** určuje maximální počet takovýchto připojení, které může uzel úložišť současně zvládnout.

Pokud je tento limit dosažen, uzel úložišť pro agenty, kteří čekají na připojení, použije frontu záloh (viz další parametr).

Viz také parametr **Fast Operation Connection Limit**.

Backup Queue Limit

Popis: Určuje maximální počet agentů ve frontě záloh uzlu úložišť.

Možné hodnoty: Libovolné celé číslo mezi **1** až **2147483647**

Výchozí hodnota: **50**

Fronta záloh je seznam agentů, kteří čekají na připojení k uzlu úložišť k zálohování, obnově nebo operacím s archivem (viz předchozí parametr). Tento seznam zahrnuje také agenty, kteří jsou aktuálně připojeni k uzlu úložišť pro tyto účely.

Pokud se agent pokusí navázat takové připojení, když je počet agentů ve frontě záloh roven hodnotě **Backup Queue Limit**, uzel úložišť tohoto agenta nevloží do fronty.

V takovém případě se připojení agentů k uzlu úložišť nezdaří. Příslušná úloha skončí stavem **Chyba**.

Viz také parametr **Fast Operation Connection Limit**.

Fast Operation Connection Limit

Popis: Určuje maximální počet současných připojení k uzlu úložišť pro jiné potřeby než záloha, obnova, a operace s archivy.

Možné hodnoty: Libovolné celé číslo mezi **1** až **2147483647**

Výchozí hodnota: **20**

Součásti Acronis Backup se mohou připojovat k uzlu úložišť pro sledování obsahu úložišť a jiných rychlých operací. Parametr **Fast Operation Connection Limit** určuje maximální počet takovýchto připojení, které může uzel úložišť současně zvládnout.

Pokud je tento limit dosažen, uzel úložišť použije pro součásti, které čekají na spojení, frontu označovanou fronta rychlých operací (viz další parametr).

Viz také parametr **Client Connection Limit**.

Fast Operation Queue Limit

Popis: Určuje maximální počet součástí Acronis Backup ve frontě rychlých operací (viz předchozí parametr).

Možné hodnoty: Libovolné celé číslo mezi **1** až **2147483647**

Výchozí hodnota: **100**

Fronta rychlých operací je seznam součástí, které čekají na spojení s rychlými operacemi, například zobrazením obsahu úložišť.

Když je počet součástí v této frontě roven hodnotě **Fast Operation Queue Limit** a další součást se pokusí navázat spojení, uzel úložišť tuto součást nevloží do fronty. V tomto případě se odpovídající operace nezdaří.

Viz také parametr **Backup Queue Limit**.

Vault Metadata Databases Path

Popis: Určuje cestu ke složce, kde jsou uloženy databáze úložišť, která se označují jako databáze metadat.

Možné hodnoty: Jakýkoliv řetězec dlouhý 0 až 32765 znaků

Výchozí hodnota: Prázdný řetězec

Prázdný řetězec značí složku %ALLUSERSPROFILE%\Application

Data\Acronis\BackupAndRecovery\ASN\VaultMetadataDatabases (v systému Windows XP a Server 2003)

nebo %PROGRAMDATA%\Acronis\BackupAndRecovery\ASN\VaultMetadataDatabases (v systému Windows Vista a novějších verzích systému Windows).

Databáze úložiště obsahuje informace o archivech a zálohách uložených v úložišti. Pokud vytvoříte nebo připojíte úložiště, uzel úložišť umístí databázi k úložišti do složky určené tímto parametrem.

Změnou tohoto parametru neovlivníte aktuálně existující databáze úložišť. Pokud chcete přesunout tyto databáze do nové složky, odpojte (str. 180) odpovídající úložiště a poté úložiště připojte (str. 186) ke stejnému uzlu úložišť.

Cesta k deduplikační databázi

Popis: Určuje cestu k místu uložení deduplikačních databází.

Možné hodnoty: Jakýkoliv řetězec dlouhý 0 až 32765 znaků

Výchozí hodnota: Prázdný řetězec

Prázdný řetězec znamená, že cestu je nutné zadat ručně.

Deduplikační databáze obsahuje hodnoty hashovacího klíče všech datových položek uložených v úložišti – kromě těch, které nelze deduplikovat. Pokud vytvoříte deduplikační úložiště, uzel úložišť umístí deduplikační databázi pro toto úložiště do složky určené tímto parametrem. Pro lepší výkon umístěte databázi na jinou diskovou jednotku než tu, která se používá pro ukládání záloh.

Změnou tohoto parametru neovlivníte aktuálně existující deduplikační databáze.

Check Hash Value On Server Side

Popis: Určuje, zda kontrolovat hodnoty hash bloků dat, které jsou posílány do deduplikujícího se úložiště.

Možné hodnoty: **Povoleno** nebo **Zakázáno**

Výchozí hodnota: **Zakázáno**

Při posílání bloku dat do deduplikujícího se úložiště posílá agent také otisk tohoto bloku nazývaný také hash.

Parametr **Check Hash Value On Server Side** určuje, zda uzel úložišť kontroluje, jestli hodnota hash odpovídá bloku dat. Tato kontrola dále zvýší zátěž uzlu úložišť.

Tato kontrola není obvykle potřebná. Pro větší bezpečnost deduplikačního procesu můžete nastavit hodnotu tohoto parametru na **Povoleno**.

Pokud kontrola odhalí neshodu mezi blokem dat a jeho hodnotou hash, operace zálohování se nezdaří.

Vault Warnings and Limits

Určuje množství volného místa v úložišti (jako absolutní hodnotu i jako procentuální hodnotu), při kterém se do protokolu zaznamenávají upozornění a chyby.

Tento parametr má následující nastavení:

Vault Free Space Warning Limit

Popis: Určuje množství volného místa ve spravovaném úložišti v megabajtech, při kterém se zaznamená upozornění do protokolu uzlu úložišť.

Možné hodnoty: Libovolné celé číslo mezi **0** až **2147483647**

Výchozí hodnota: **200**

Volné místo v úložišti je množství volného místa na médiu (například v diskovém svazku), kde je úložiště uloženo.

V případě, že množství volného místa v úložišti je rovno nebo menší než hodnota **Vault Free Space Warning Limit**, do protokolu uzlu úložišť se zaznamená upozornění s oznámením, že spolehlivost tohoto úložiště je ohrožena. Upozornění uzlu úložišť si můžete prohlédnout na kontrolním panelu.

Vault Free Space Warning Percentage

Popis: Určuje množství volného místa ve spravovaném úložišti jako procentuální část celkové velikosti, při které se zaznamená upozornění do protokolu uzlu úložišť.

Možné hodnoty: Libovolné celé číslo mezi **0** až **100**

Výchozí hodnota: **10**

Celková velikost úložiště je volné místo v úložišti plus velikost všech archivů, které jsou v úložišti obsaženy.

Například předpokládejme, že na svazku disku jsou uložena dvě úložiště, Úložiště A a Úložiště B. Dále předpokládejme, že velikost archivů v Úložišti A je 20 GB a velikost archivů v Úložišti B je 45 GB.

Pokud má svazek 5 GB volného místa, potom celková velikost Úložiště A je 20 GB + 5 GB = 25 GB a Úložiště B je 45 GB + 5 GB = 50 GB, bez ohledu na velikost svazku.

Procentuální část volného místa v úložišti je rovna velikosti volného místa v úložišti děleno celkovou velikostí úložiště. V předchozím příkladě je to u Úložiště A 5 GB / 25 GB = 20 % volného místa a u Úložiště B 5 GB / 50 GB = 10 % volného místa.

V případě, že procentuální velikost volného místa v úložišti je rovna nebo menší než hodnota **Vault Free Space Warning Percentage**, zaznamená se do protokolu uzlu úložišť upozornění s oznámením, že spolehlivost úložiště je ohrožena. Upozornění uzlu úložišť si můžete prohlédnout na kontrolním panelu.

Poznámka: Parametry **Vault Free Space Warning Limit** a **Vault Free Space Warning Percentage** jsou vzájemně nezávislé: pokaždé, když bude dosažena jedna z mezí, zaznamená se upozornění.

Vault Free Space Error Limit

Popis: Určuje množství volného místa ve spravovaném úložišti v megabajtech, při kterém se zaznamená chyba do protokolu uzlu úložišť a zakáže se ukládání dalších záloh do úložiště.

Možné hodnoty: Libovolné celé číslo mezi **0** až **2147483647**

Výchozí hodnota: **50**

Když je velikost celkového volného místa v úložišti rovna nebo menší než hodnota nastavení **Vault Free Space Error Limit**, do protokolu uzlu úložišť se zaznamená chyba. Dokud se volné místo v úložišti nedostane nad danou hranici, zálohy prováděné v úložišti budou selhávat.

Vault Database Free Space Warning Limit

Popis: Určuje množství volného místa v megabajtech na svazku obsahujícím databázi spravovaného úložiště, při kterém se zaznamená upozornění do protokolu uzlu úložišť.

Možné hodnoty: Libovolné celé číslo mezi **0** až **2147483647**

Výchozí hodnota: **20**

V případě, že množství volného místa na svazku obsahujícím databázi spravovaného úložiště je rovno nebo menší hodnotě **Vault Database Free Space Warning Limit**, do protokolu uzlu úložišť se zaznamená upozornění, že spolehlivost úložiště je ohrožena. Upozornění uzlu úložišť si můžete prohlédnout na kontrolním panelu.

Databáze je uložena v uzlu úložišť v místní složce, jejíž název je určen parametrem **Vault Metadata Database Path**.

Vault Database Free Space Error Limit

Popis: Určuje množství volného místa ve svazku obsahujícím databázi spravovaného úložiště v megabajtech, při kterém se zaznamená chyba do protokolu uzlu úložišť a zakáže se ukládání dalších záloh do úložiště.

Možné hodnoty: Libovolné celé číslo mezi **0** až **2147483647**

Výchozí hodnota: **10**

Pokud je velikost volného místa na disku obsahujícím databázi spravovaného úložiště menší než hodnota parametru **Vault Database Free Space Error Limit**, do protokolu uzlu úložišť se zaznamená chyba. Dokud se volné místo nedostane nad danou hranici, zálohy prováděné do úložiště budou neúspěšné.

Chyby uzlu úložišť můžete zobrazit na kontrolním panelu.

Databáze je uložena v uzlu úložišť v místní složce, jejíž název je určen parametrem **Vault Metadata Database Path**.

7.5.6.5 Konfigurace uzlu úložiště v registru systému Windows

Cataloging

Následující parametr zapne nebo vypne katalogizaci uzlu úložišť. Tento parametr je užitečný v případě, kdy aktualizace nebo načítání katalogu dat trvá dlouhou dobu.

Parametrem je hodnota řetězce, která by měla být ručně přidána k odpovídajícímu klíči **Catalog** v registru. Pokud tento parametr v registru chybí, katalogizace uzlu úložišť bude zapnuta.

Povoleno

Možné hodnoty: **0** (zakáže katalogizaci) nebo **1** (povolí katalogizaci)

Klíč registru: **HKEY_LOCAL_MACHINE\SOFTWARE\Acronis\ASN\Configuration\Catalog\Enabled**

Pokud je katalogizace vypnuta, uzel úložišť nebude katalogizovat zálohy ve spravovaných úložištích. **Zobrazení dat a katalog dat** proto tato data nezobrazí.

Preferovaný algoritmus indexování

Implicitně je uzel úložišť nastaven tak, aby používal nejaktuálnější algoritmus indexování, kdykoli je to možné. Toto chování můžete změnit pomocí parametru **PreferredDedupIndex**.

Možné hodnoty: **0** (použít nejaktuálnější algoritmus), **1** (použít předchozí algoritmus), or **2** (použít algoritmus aktualizace 6)

Klíč registru:

HKEY_LOCAL_MACHINE\SOFTWARE\Acronis\ASN\Configuration\StorageNode\PreferredDedupIndex

Výchozí hodnota: 0

Parametr platí pro deduplikační databáze vytvářené poté, bylo nastavení parametru změněno. V případě existujících databází je automaticky zvolen odpovídající algoritmus.

Nastavení přidělování paměti

Po spuštění si služba Acronis Storage Node Service přidělí určité množství paměti pro ukládání indexu a dalších dat. Implicitně je uzel úložišť nastaven na využití 80 procent paměti RAM, avšak nechává nejméně 2 GB paměti RAM pro operační systém a další aplikace. Toto chování můžete změnit pomocí parametrů **DatastoreIndexCacheMemoryPercent** a **DatastoreIndexReservedMemory**.

Velikost přidělované paměti se vypočítává podle následujícího pravidla:

Přidělovaná paměť = **DatastoreIndexCacheMemoryPercent** procent, avšak ne více, než je velikost celkové dostupné paměti RAM, mínus **DatastoreIndexReservedMemory**

Toto pravidlo u systémů s 8 až 64 a více GB paměti RAM zajišťuje rovnováhu mezi výkonem uzlu úložišť a nároky operačního systému na paměť. Pokud má server velké množství paměti RAM, uzel úložiště většinu paměti využije pro zajištění lepšího výkonu. V případě, že má server nedostatek paměti RAM (méně než 10 GB s implicitním nastavením hodnot), uzel úložišť rezervuje fixní množství paměti pro operační systém.

DatastoreIndexCacheMemoryPercent

Možné hodnoty: Libovolné celé číslo mezi **0** až **100**, v procentech

Klíč registru:

HKEY_LOCAL_MACHINE\SOFTWARE\Acronis\ASN\Configuration\StorageNode\DatastoreIndexCacheMemoryPercent

Výchozí hodnota: 80%

Aby se změny projevil, restartujte službu Acronis Storage Node Service.

DatastoreIndexReservedMemory

Možné hodnoty: **0** až velikost paměti RAM, v megabytech

Klíč registru:

HKEY_LOCAL_MACHINE\SOFTWARE\Acronis\ASN\Configuration\StorageNode\DatastoreIndexReservedMemory

Výchozí hodnota: 2048 MB

Aby se změny projevil, restartujte službu Acronis Storage Node Service.

Parametry pro zapisování na pásky (str. 198)

7.5.7 Deduplikace

Toto téma popisuje deduplikaci, mechanismus navržený pro odstranění opakování dat ukládáním identických dat v archivu pouze jednou.

Počínaje verzí 11.7 aplikace Acronis Backup používá nový algoritmus deduplikace. Informace v této části jsou platné pro případ, kdy se agenti verze 11.7 zálohují do deduplikujících se úložišť vytvořených v uzlech úložišť verze 11.7. Když se nový agent zálohuje do starého úložiště nebo když se nový agent zálohuje do nového úložiště, je použitý původní algoritmus deduplikace. Aby bylo možné použít nový algoritmus deduplikace na staré zálohy, musíte tyto zálohy naimportovat do nově vytvořeného úložiště.

7.5.7.1 Přehled

Deduplikace je proces minimalizace potřebného místa na disku zabraného daty pomocí detekce opakování dat a ukládáním identických dat pouze jednou.

Deduplikace může také snížit zátěž sítě: pokud je v průběhu zálohování zjištěno, že data jsou kopií již uložených dat, jejich obsah již nebude znovu poslán přes síť.

Aplikace Acronis Backup deduplikuje zálohy uložené do spravovaného úložiště, pokud během vytváření úložiště deduplikaci zapnete. Úložiště, ve kterém je zapnuta deduplikace, se nazývá **deduplikační úložiště**.

Deduplikace se provádí na úrovni bloků dat. Velikost bloků je pro zálohy na úrovni disku i pro zálohy na úrovni souborů v rozmezí **1 B až 256 KB**.

Aplikace Acronis Backup provádí deduplikaci ve dvou krocích:

Deduplikace u zdroje

Provádí se ve spravovaném počítači během zálohování. Agent podle uzlu úložišť rozhoduje, která data lze deduplikovat, a nepřenáší bloky dat, jejichž duplikáty jsou již uloženy v úložišti.

Deduplikace u cíle

Provádí se v úložišti po dokončení zálohování. Uzel úložišť analyzuje obsah úložiště a deduplikuje data v úložišti.

Při vytváření plánu zálohování máte možnost pro tento plán vypnout deduplikaci u zdroje. To může vést k rychlejšímu zálohování, ale větší zátěži sítě a uzlu úložišť.

Deduplikační databáze

Uzel úložišť Acronis Backup spravuje deduplikační databázi, která obsahuje hodnoty hash všech bloků dat uložených v úložišti – kromě těch, které nelze deduplikovat, například šifrované soubory.

Deduplikační databáze je uložena v místní složce uzlu úložišť. Při vytváření úložiště lze zadat cestu k databázi. Pokud chcete co nejvíce zkrátit přístupové časy k databázi, uložte ji místo připojeného síťového svazku přímo na připojený disk. Další doporučení naleznete v tématu „Nejlepší metody deduplikace“ (str. 234).

Velikost deduplikační databáze je přibližně 0,05 procent celkové velikosti unikátních dat uložených v úložišti. Jinými slovy, každý terabajt nových (neduplicitních) dat přidá do databáze přibližně 0,5 GB.

Pokud je databáze poškozena nebo je uzel úložišť ztracen, úložiště si zachová svůj obsah a nový uzel úložišť překontroluje úložiště a opět vytvoří databázi úložiště a poté deduplikační databázi.

7.5.7.2 Jak funguje deduplikace

Deduplikace u zdroje

Při provádění zálohování do deduplikačního úložiště počítá agent aplikace Acronis Backup otisk pro každý blok dat. Takový otisk se často nazývá *hodnota hash*.

Před odesláním bloku dat do úložiště zkontroluje agent deduplikační databázi, zda není hodnota hash položky stejná jako hash u některé již dříve uložené položky. Pokud ano, agent odešle pouze hodnotu hash, jinak odešle blok samotný. Uzel úložišť ukládá obdržené bloky dat do dočasného souboru.

Některá data, například šifrované soubory nebo bloky disku nestandardní velikosti, nelze deduplikovat. Agent vždy přenáší taková data do úložiště bez výpočtu hodnot hash. Další informace o omezeních deduplikace naleznete v tématu Omezení deduplikace (str. 236).

Po dokončení procesu zálohování úložiště obsahuje výslednou zálohu a dočasný soubor s unikátními bloky dat. Dočasný soubor bude zpracován v následujícím kroku. Záloha (soubor TIB) obsahuje hodnoty hash a data, která nelze deduplikovat. Další zpracování této zálohy není nutné. Lze z ní okamžitě obnovit data.

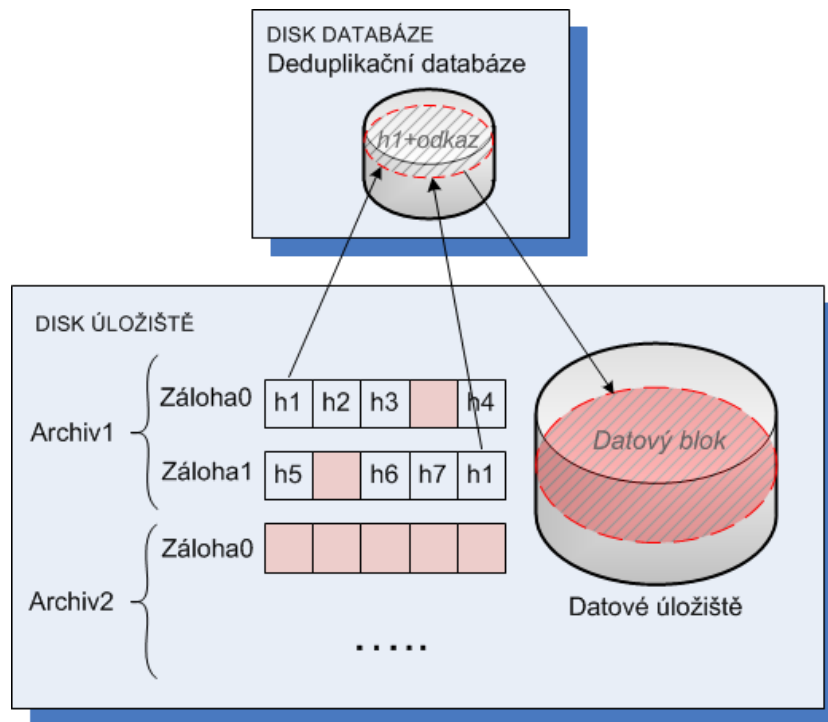
Deduplikace u cíle

Po dokončení zálohování do deduplikačního úložiště uzel úložišť spustí **indexování**. Tato aktivita deduplikuje data v úložišti následujícím způsobem:

1. Přesune bloky dat z dočasného souboru do speciálního souboru v úložišti, přičemž duplicitní položky uloží pouze jednou. Tento soubor se nazývá **deduplikační datové úložiště**.
2. Ukládá do deduplikační databáze hodnoty hash a odkazy, které jsou potřebné k „sestavení“ deduplikovaných dat.
3. Po přesunutí všech bloků dat je dočasný soubor odstraněn.

Výsledkem je, že datové úložiště obsahuje určitý počet unikátních bloků dat. Na každý blok ukazuje jeden nebo více odkazů ze záloh. Odkazy jsou obsaženy v deduplikační databázi. Zálohy zůstaly nedotčeny. Obsahují hodnoty hash a data, která nelze deduplikovat.

Následující diagram znázorňuje výsledek deduplikace u cíle.

Dokončení úlohy indexování může zabrat mnoho času. Stav této aktivity můžete sledovat na serveru pro správu výběrem příslušného uzlu úložiště a kliknutím na **Zobrazit podrobnosti** (str. 223). V tomto okně můžete tuto úlohu také ručně spustit nebo zastavit.

Pokud zálohujete velké množství jedinečných dat, úloha indexování může selhat z důvodu nedostatečné paměti RAM v uzlu úložiště. Zálohování bude nadále pokračovat. Můžete do uzlu úložiště přidat více paměti RAM nebo odstranit nepotřebné zálohy a spustit stlačování. Po příštím zálohování bude indexování spuštěno znovu.

Stlačování

Po vymazání jedné nebo více záloh nebo archivů z úložiště – buď ručně nebo během čistění – může datové úložiště obsahovat bloky, na které již není odkaz z žádného archivu. Takové bloky jsou odstraněny **úlohou stlačování**, která je plánovanou úlohou prováděnou uzlem úložiště.

Ve výchozím nastavení se úloha stlačování spouští každou neděli v 03:00 v noci. Úlohu můžete přepínat výběrem příslušného uzlu úložiště, kliknutím na **Zobrazit podrobnosti** (str. 223) a poté kliknutím na **Plán stlačování**. Na této kartě můžete také ručně spustit nebo zastavit úlohu.

Protože odstranění nepoužívaných bloků je náročné na prostředky, úloha stlačování jej provádí pouze tehdy, když se nashromáždí dostatečné množství dat k odstranění. Práh je určen parametrem konfigurace **Práh spuštění stlačování** (str. 224).

7.5.7.3 Kdy je deduplikace nejefektivnější

Deduplikace je nejúčinnější v následujících případech:

- Při zálohování podobných dat z různých zdrojů v **režimu plného zálohování**. Například když zálohujete operační systémy a aplikace nasazené z jediného zdroje přes síť.
- Při provádění **přírůstkových záloh** podobných dat z různých zdrojů za předpokladu, že **změny dat jsou rovněž podobné**. Například pokud nasazujete aktualizace těchto systémů a poté provádíte přírůstkové zálohy.

- Při provádění **přírůstkových záloh** dat, která se nezměnila, ale **změnilo se jejich umístění**. Například pokud větší množství dat putuje po síti nebo v rámci jednoho systému. Pokaždé, když se blok dat přesune, je zahrnut do přírůstkové zálohy, jejíž velikost narůstá, aniž by obsahovala nová data. Deduplikace tento problém pomáhá řešit: pokaždé, když se položka objeví v novém umístění, uloží se odkaz na ni místo položky samotné.

Deduplikace a přírůstkové zálohy

V případě náhodných změn dat nebude mít deduplikace přírůstkových záloh téměř žádný efekt, protože:

- Deduplikované položky, které se nezměnily, nebudou zahrnuty do přírůstkové zálohy.
- Deduplikované položky, které se změnilly, nejsou již stejné a proto je nelze deduplikovat.

Deduplikace a zálohy databází

Deduplikace není příliš efektivní pro pravidelné zálohování databáze. To proto, že změny databáze jsou většinou unikátní a tedy je nelze deduplikovat. Doporučujeme databáze zálohovat do nededuplikujících úložišť.

7.5.7.4 Osvědčené postupy při deduplikaci

Deduplikace je složitý proces, který závisí na mnoha faktorech.

Nejdůležitější faktory, které ovlivňují rychlost deduplikace, jsou:

- rychlost přístupu k deduplikační databázi,
- kapacita paměti RAM v uzlu úložišť,
- počet deduplikačních úložišť vytvořených v uzlu úložišť.

Chcete-li zvýšit výkone deduplikace, dbejte následujících doporučení.

Umístěte deduplikační databázi a deduplikační úložiště na samostatná fyzická zařízení

Chcete-li zvýšit rychlost přístupu k deduplikační databázi, je nutné mít databázi a úložiště umístěny na samostatných fyzických zařízeních.

Nejvhodnější je přidělit vyhrazená zařízení pro úložiště a databázi. Pokud to není možné, alespoň neumísťujte úložiště a databázi na jeden disk s operačním systémem. A to z důvodu, že operační systém provádí velké množství operací pro zápis/čtení z disku, které podstatně zpomalují deduplikaci.

Výběr disku pro deduplikační databázi

- Databáze se musí nacházet na pevném disku. Neumisťujte deduplikační databázi na externí jednotky.
- Pokud chcete co nejvíce zkrátit přístupové časy k databázi, uložte ji místo připojeného síťového svazku přímo na připojený disk. Výkon deduplikace může výrazně snížit latence sítě.
- Požadovaný diskový prostor pro deduplikační databázi lze odhadnout pomocí následujícího vzorce:

$$V = (U / 2184) \times 2$$

Kde,

V je velikost disku v GB,

U je plánované množství jedinečných dat v deduplikačním úložišti dat v GB,

2 odráží skutečnost, že na disku musí být dvakrát víc volného místa, než zabírá databáze.

Pokud je například plánované množství jedinečných dat v deduplikačním úložišti dat U=5 TB, bude deduplikační databáze požadovat minimum volného prostoru, jak je ukázáno níže:

$$V = (5 \times 1024 / 2184) \times 2 = 4,7 \text{ GB}$$

Výběr disku pro deduplikační úložiště

Kvůli předcházení ztrátě dat doporučujeme používat RAID 10, 5 nebo 6. RAID 0 se nedoporučuje, protože není odolný vůči chybám. RAID 1 není doporučován, kvůli relativně nízké rychlosti. Řešení pomocí místních disků nebo SAN je rovnocenné, obě řešení jsou dobrá.

128 MB paměti RAM na 1 TB jedinečných dat

Tímto doporučením se nemusíte řídit, pokud neřešíte problém s výkonem deduplikace. Pokud je však deduplikace příliš pomalá, můžete její rychlost významně zvýšit přidáním další paměti RAM do uzlu úložišť.

Pouze jedno deduplikační úložiště ke každému uzlu úložišť

Velmi se doporučuje vytvořit pouze jedno deduplikační úložiště v uzlu úložišť. V opačném případě může být celý dostupný svazek paměti RAM rozdělen podle velikosti mezi více úložišť.

64bitový operační systém

Uzel úložiště musí být nainstalován v 64bitovém operačním systému. V počítači s uzlem úložiště by neměly běžet aplikace, které požadují mnoho systémových prostředků, například systém řízení báze dat (SŘBD) nebo systém ERP (Enterprise Resource Planning).

Procesor s více jádry a frekvencí procesoru alespoň 2,5 GHz

Doporučujeme použití procesorů s nejméně 4 jádry a minimálním taktům CPU 2,5 GHz.

Dostatek volného prostoru v úložišti

Indexování záloh vyžaduje tolik volného místa, kolik zabírají zálohovaná data ihned po uložení do úložiště. Bez komprese nebo deduplikace ve zdroji je tato hodnota rovna velikosti původních dat zálohovaných během dané operace zálohování.

Vysokorychlostní LAN

Doporučuje se 1GB síť LAN. Ta povolí aplikaci provést 5 až 6 záloh zároveň s deduplikací a rychlost se výrazně nesníží.

Zálohujte obvyklý počítač před zálohováním více počítačů s podobným obsahem

Při zálohování více počítačů s podobným obsahem se doporučuje zálohovat nejdříve jeden z počítačů a počkat, dokud neskončí indexování zálohovaných dat. Poté budou ostatní počítače zálohovány rychleji díky efektivní deduplikaci. Většina dat je již v deduplikačním úložišti dat, protože záloha prvního počítače byla indexována.

Záloha různých počítačů v různém čase

Pokud zálohujete velký počet počítačů, rozložte operace zálohování v čase. K tomu je potřeba vytvořit více plánů zálohování s různým plánováním.

Použití rychlé katalogizace

Indexování zálohy začne po dokončení katalogizace. Celkový čas nutný pro zpracování zálohy můžete zkrátit přepnutím automatické katalogizace (str. 106) do rychlého režimu. Úplnou katalogizaci lze spustit ručně mimo okno zálohování.

Konfigurace upozornění na výstrahy

Doporučuje se nakonfigurovat v možnostech serveru pro správu upozornění na výstrahy (str. 395) úložišť. Toto může pomoci k rychlým reakcím v situacích. Například rychlá reakce na upozornění „Dochází volné místo v úložišti“ může předejít chybě při dalším zálohování do úložiště.

7.5.7.5 Omezení deduplikace

Běžná omezení

Deduplikaci nelze provádět, pokud archiv chráníte heslem. Bloky dat archivů chráněných heslem se ukládají v zálohách tak, jako kdyby byly v neduplikujícím se úložišti.

Pokud chcete ochránit data v archivu a přitom stále umožnit deduplikaci, nechte samotný archiv bez ochrany heslem a zašifrujte s heslem samotné deduplikující se úložiště. To lze provést při vytváření úložiště.

Záloha na úrovni disku

Deduplikace bloků disku se neprovádí, jestliže velikost alokační jednotky svazku – známé též jako velikost clusteru nebo bloku – není dělitelná 4 KB.

Tip: Velikost alokační jednotky na většině NTFS a ext3 svazků je 4 KB. To umožňuje deduplikaci na úrovni bloků. Dalšími příklady velikostí alokační jednotky, které umožňují deduplikaci na úrovni bloku, jsou 8 kB, 16 kB a 64 kB.

Zálohy na úrovni souborů

Deduplikace souboru se neprovádí, pokud je soubor zašifrován a v možnostech zálohy není zaškrtnuto políčko **V zálohách uchovávat šifrované soubory v dešifrovaném stavu** (výchozí nastavení je vypnuto).

Deduplikace a datové proudy NTFS

V souborovém systému NTFS může mít soubor přiřazenu jednu nebo více sad dalších dat – často nazývanou *alternativní datový proud*.

Pokud je takový soubor zálohován, zálohují se rovněž všechny jeho datové proudy. Tyto proudy však nikdy nejsou deduplikovány – ani když je deduplikován samotný soubor.

8 Operace s archivy a zálohami

8.1 Ověřování archivů a záloh

Ověřování je operace, která kontroluje možnost obnovy dat ze zálohy.

Ověření souborových záloh se podobá obnově všech souborů zálohy do fiktivního cílového umístění. U ověření zálohy disku nebo svazku se pro každý blok dat uložený v záloze spočítá kontrolní součet. Obě procedury jsou náročné na prostředky.

Ověření archivu kontroluje zálohy archivu. Ověřování úložiště (nebo umístění) zkontroluje všechny archivy v úložišti (umístění).

I když úspěšné ověření znamená vysokou pravděpodobnost úspěšné obnovy, nekontrolují se všechny faktory, které ovlivňují proces obnovy. Pokud zálohujete operační systém, může potřebnou jistotu obnovy v zajistit pouze zkušební obnova spouštěcího média na rezervní pevný disk. Což alespoň zajistí, že záloha může být s využitím spouštěcího média úspěšně ověřena.

Omezení

Archivy a zálohy v úložišti Acronis Cloud Storage nelze ověřit. Záloha typu počáteční naplnění je však hned po svém vytvoření automaticky ověřena.

Různé způsoby vytvoření úlohy ověření

Nejobecnějším způsobem vytvoření úlohy ověření je použití karty **Ověření**. Na této kartě můžete začít okamžitě ověřovat nebo nastavit plán ověřování pro všechny zálohy, archivy nebo úložiště, ke kterým máte přístup.

Ověření archivu nebo poslední zálohy v archivu lze naplánovat jako součást plánu zálohování. Další informace naleznete v tématu Vytvoření plánu zálohování (str. 51).

Chcete-li zobrazit kartu **Ověřování**, vyberte nejprve objekt ověřování: úložiště, archiv nebo zálohu.

- Chcete-li vybrat úložiště, klikněte na ikonu **Úložiště** na panelu **Navigace** a vyberte úložiště rozbalením stromu úložišť v zobrazení **Úložiště** nebo přímo na panelu **Navigace**.
- Chcete-li vybrat archiv, vyberte úložiště a poté v zobrazení **Úložiště** vyberte kartu **Zobrazení archivu** a klikněte na název archivu.
- Chcete-li vybrat zálohu, vyberte archiv v zobrazení **Zobrazení archivu**, rozbalte archiv kliknutím na tlačítko pro rozbalení nalevo od názvu archivu a poté klikněte na zálohu.

Po vybrání objektu k ověření vyberte v místní nabídce příkaz **Ověřit**. Zobrazí se karta **Ověření** s vybraným objektem jako zdrojem. Vše co musíte udělat, je zvolit, kdy se má ověřovat a (nepovinně) zadat název úlohy.

Chcete-li vytvořit úlohu ověření, proveďte následující kroky.

Co ověřovat

Ověřování

Vyberte objekt pro ověření:

Archiv (str. 243) – v tomto případě musíte vybrat archiv.

Záloha (str. 238) – nejprve zadejte archiv. Poté vyberte požadovanou zálohu v tomto archivu.

Úložiště (str. 239) – vyberte úložiště (nebo jiné umístění), ze kterého chcete ověřovat archivy.

Pověření (str. 239)

[Volitelné] Pokud účet úlohy nemá dostatečná oprávnění pro přístup ke zdrojovým datům, zadejte pověření k přístupu.

Kdy ověřovat

Spustit ověřování (str. 240)

Určete, kdy a jak často provádět ověřování.

Parametry úlohy

Název úlohy

[Nepovinné] Zadejte unikátní název úlohy ověření. Záměrně určený název vám umožňuje rychle identifikovat úlohu mezi ostatními.

Pověření (str. 240)

[Nepovinné] Úloha ověřování bude běžet pod uživatelem, který vytváří úlohu. Pokud je to nezbytné, můžete změnit přihlašovací údaje úlohy.

Komentář

[Nepovinné] Zadejte komentář k úloze.

Jakmile nakonfigurujete všechna požadovaná nastavení, klikněte na tlačítko **OK** pro vytvoření úlohy ověření.

8.1.1 Výběr archivu

Jak určit archiv k ověření

1. Do pole **Cesta** zadejte úplnou cestu k umístění archivu nebo vyberte požadované umístění ve stromu (str. 132).
Při práci v počítači spuštěným ze spouštěcího média:
 - Pro přístup k spravovanému úložišti zadejte do pole **Cesta** následující řetězec:
bsp://adresa_nodu/název_úložiště/
 - Pro přístup k centralizovanému úložišti bez správy zadejte úplnou cestu ke složce úložiště.
2. V tabulce napravo od stromu vyberte archiv. Tabulka zobrazuje názvy záloh obsažených ve všech vybraných umístěních.
Při přezkoumávání obsahu umístění lze do umístění archivy přidávat, odstraňovat je nebo upravovat jiným uživatelem nebo samotnou aplikací dle naplánovaných operací. Chcete-li aktualizovat seznam archivů, klikněte na **Aktualizovat**.
3. Klikněte na tlačítko **OK**.

8.1.2 Výběr zálohy

Jak zadat zálohu k ověření

1. V horním panelu vyberte zálohu dle data a času vytvoření.
Spodní část okna zobrazuje obsah vybrané zálohy, což usnadňuje nalezení správné zálohy.
2. Klikněte na tlačítko **OK**.

8.1.3 Výběr úložiště

Jak vybrat úložiště nebo umístění

1. Do pole **Cesta** zadejte úplnou cestu k umístění úložiště nebo vyberte požadované umístění ve stromu.
 - Chcete-li zvolit centralizované úložiště (spravované nebo nespravované), rozbalte skupinu **Centralizované** a klikněte na odpovídající úložiště.
Jestliže k spravovanému úložišti nemáte přístup (například při použití spouštěcího média), vyberte skupinu **Uzly úložišť**, do políčka **Cesta** zadejte název uzlu úložiště (použijte formát **bsp://<adresa uzlu úložiště>/**) a klikněte na šipku.
 - Chcete-li vybrat osobní úložiště, rozbalte skupinu **Osobní** a klikněte na odpovídající úložiště.
 - Chcete-li vybrat místní složku počítače, rozbalte skupinu **Místní složky** a klikněte na požadovanou složku.
 - Chcete-li zvolit sdílenou složku v síti, rozbalte skupinu **Síťové složky**, vyberte požadovaný počítač v síti a klikněte na sdílenou složku. Pokud sdílená síťová složka vyžaduje pověření k přístupu, zobrazí aplikace žádost k jejich zadání.
 - Chcete-li zvolit složku uloženou ve sdílené složce NFS, rozbalte skupinu **Jednotky NFS** a klikněte na složku.
 - Chcete-li označit server **FTP** nebo **SFTP**, rozbalte odpovídající skupinu a klikněte na příslušnou složku na serveru.

Poznámka: Podle původní specifikace FTP jsou pověření pro přístup k serverům FTP přenášena po síti jako prostý text. To znamená, že jméno a heslo mohou být s využitím sledovače paketů zachyceny pomocí odposlechu.

- Chcete-li vybrat místně připojené páskové zařízení, rozbalte skupinu **Páskové jednotky** a klikněte na požadované zařízení.

Poznámka: Pásková zařízení lze použít pouze s produktem Acronis Backup Advanced.

S výběrem správného úložiště vám pomůže tabulka, která zobrazuje názvy archivů obsažených ve vybraném úložišti. Při přezkoumávání obsahu umístění lze do umístění archivy přidávat, odstraňovat je nebo upravovat jiným uživatelem nebo samotnou aplikací dle naplánovaných operací. Chcete-li aktualizovat seznam archivů, klikněte na **Aktualizovat**.

2. Klikněte na tlačítko **OK**.

8.1.4 Pověření k přístupu pro zdroj

Zadejte přihlašovací údaje požadované pro přístup k umístění, kde je uložen archiv zálohy.

Jak zadat pověření

1. Vyberte jednu z následujících možností:
 - **Použít pověření úlohy**
Aplikace přistoupí k umístění pomocí pověření účtu úlohy zadaných v části **Parametry úlohy**.
 - **Použít následující pověření**
Aplikace bude přistupovat k cílovému umístění pomocí pověření, která zadáte. Tuto možnost použijte, pokud účet úlohy nemá oprávnění přístupu k umístění. Pro sdílenou síťovou složku nebo úložiště v uzlu úložišť možná bude nutné zadat speciální pověření.
Určete:

- **Uživatelské jméno.** Při zadávání názvu uživatelského účtu služby Active Directory se ujistěte, že zadáváte název domény (DOMENA\Uzivatelскеjmeno nebo Uzivatelскеjmeno@domena).
- **Heslo.** Heslo účtu.

2. Klikněte na tlačítko **OK**.

Podle původní specifikace FTP jsou pověření pro přístup k serverům FTP přenášena po síti jako prostý text. To znamená, že jméno a heslo mohou být s využitím sledovače paketů zachyceny pomocí odposlechu.

8.1.5 Kdy ověřovat

Ověřování je operace náročná na prostředky, ověřování na spravovaných počítačích je proto smysluplné naplánovat na dobu mimo špičku. Na druhou stranu, pokud preferujete možnost být okamžitě informováni, zda data nejsou poškozena a mohou být úspěšně obnovena, zvažte spuštění ověřování okamžitě po vytvoření úlohy.

Vyberte si jednu z následujících možností:

- **Nyní** - chcete-li spustit úlohu ověřování okamžitě po vytvoření, t.j. po kliknutí na OK na stránce ověřování.
- **Později** - chcete-li spustit jednorázovou úlohu ověření k datu a v čase, který určíte.
Určete příslušné parametry, následovně:
 - **Datum a čas** - datum a čas, kdy se má spustit úloha.
 - **Úloha bude spuštěna manuálně (neplánovat úlohu)** - zaškrtnete toto políčko, pokud chcete úlohu spustit ručně později.
- **Dle plánu** - pro naplánování úlohy. Chcete-li se dozvědět více o nastavení parametrů plánování, viz část Plánování (str. 78).

8.1.6 Pověření pro úlohy

Zadejte pověření pro účet, pod kterým budou úkoly spuštěny.

Jak zadat pověření

1. Vyberte jednu z následujících možností:

- **Použit pověření aktuálního uživatele**
Úloha bude spuštěna s pověřeními, která má uživatel spouštějící úlohu. Pokud má být úkol spuštěn plánovaně, zobrazí se výzva k zadání hesla aktuálního uživatele, aby bylo možné dokončit vytvoření úlohy.
- **Použit následující pověření**
Úlohy budou vždy spuštěny pod pověřeními, která zadáte, ať už jsou spuštěny ručně nebo podle plánu.
Určete:
 - **Uživatelské jméno.** Při zadávání názvu uživatelského účtu služby Active Directory se ujistěte, že zadáváte název domény (DOMENA\Uzivatelскеjmeno nebo Uzivatelскеjmeno@domena).
 - **Heslo.** Heslo účtu.

2. Klikněte na tlačítko **OK**.

Další informace o používání pověření v aplikaci Acronis Backup naleznete v tématu Vlastníci a pověření (str. 30).

Další informace o operacích dostupných podle uživatelských oprávnění naleznete v tématu Uživatelská oprávnění na spravovaném počítači (str. 32).

8.2 Export archivů a záloh

Operace exportu vytvoří kopii archivu nebo soběstačnou kopii části archivu v umístění, které určíte. Původní archiv zůstává nedotčen.

Operaci exportu lze použít na:

- **Jeden archiv** – vytvoří se přesná kopie archivu;
- **Jednu zálohu** – vytvoří se jeden archiv skládající se z jedné plné zálohy. Export přírůstkové nebo rozdílové zálohy se provádí s využitím sloučení předchozích záloh až k nejbližší plné záloze.
- **Zálohy dle vašeho výběru** patřící do stejného archivu – výsledný archiv bude obsahovat pouze určené zálohy. Sloučení se provádí podle potřeby, takže výsledný archiv může obsahovat plné, přírůstkové a rozdílové zálohy.
- **Celé úložiště** lze exportovat pomocí rozhraní příkazového řádku. Další informace naleznete v dokumentaci Acronis Backup – referenční příručka.

Scénáře použití

Export umožňuje z řetězce přírůstkových záloh oddělit určité zálohy pro rychlou obnovu, nebo rychlý zápis na vyměnitelná média, odnímatelná média a pro další účely.

Příklad. Při zálohování dat do vzdáleného umístění pomocí nestabilního nebo pomalého internetového připojení (například zálohování přes síť WAN pomocí přístupu VPN) může být vhodné uložit počáteční plnou zálohu na vyměnitelné médium. Poté odešlete médium do vzdáleného umístění. Odtud bude záloha exportována do cílového úložiště. Následující přírůstkové zálohy, které jsou obvykle mnohem menší, lze přenést pomocí sítě.

Exportem spravovaného úložiště na vyměnitelné médium získáte přenosné nespravované úložiště, který lze použít v následujících situacích:

- Jako kopii úložiště nebo nejdůležitějších archivů mimo umístění;
- K fyzické přepravě úložiště do vzdálené pobočky.
- K obnovení bez přístupu k uzlu úložišť v případě potíží se sítí nebo při selhání uzlu úložišť.
- Obnovení samotného uzlu úložišť.

Výsledný název archivu

Při výchozím nastavení exportovaný archiv převezme název původního archivu. Protože se nedoporučuje mít v jednom umístění více archivů se stejným názvem, jsou pro výchozí název vypnuty následující akce:

- export části archivu do stejného umístění,
- export archivu nebo jeho části do umístění, kde již existuje archiv se stejným názvem,
- export archivu nebo části archivu do stejného umístění dvakrát.

Ve všech výše uvedených případech zadejte název, který je pro cílovou složku nebo úložiště jedinečný. Pokud je nutné export provést znovu se stejným názvem archivu, nejprve odstraňte archiv vzniklý při předchozí operaci exportu.

Výsledné možnosti archivu

Exportovaný archiv převezme možnosti původního archivu včetně šifrování a hesla. Při exportu archivu chráněného heslem budete vyzváni k jeho zadání. Pokud je původní archiv šifrovaný, heslo se použije k zašifrování výsledného archivu.

Umístění zdroje a cíle

Když je Konzola pro správu připojena k **spravovanému počítači**, můžete archiv nebo jeho část exportovat z libovolného umístění, které je přístupné agentovi na počítači. Mezi ně patří osobní úložiště, místně připojená pásková zařízení, vyměnitelná média a v aplikaci Acronis Backup Advanced spravovaná a nespravovaná centralizovaná úložiště.

Když je konzola připojena k **serveru pro správu**, k dispozici dvě metody exportu:

- Export ze **spravovaného úložiště**. Export provádí úzel úložišť, který spravuje úložiště. Cílem může být sdílená síťová složka nebo místní složka uzlu úložišť.
- Export z **nespravovaného centralizovaného úložiště**. Export se provádí pomocí agenta nainstalovaného ve spravovaném počítači, který určíte. Cílem může být libovolné umístění přístupné agentovi včetně spravovaného úložiště.

Operace s úlohou exportu

Úloha exportu začne okamžitě po dokončení její konfigurace. Úlohu exportu lze zastavit nebo odstranit stejným způsobem jako jiné úlohy.

Jakmile je úloha exportu dokončena, můžete ji kdykoliv spustit znovu. Než to provedete, odstraňte archiv, který vznikl z předchozího spuštění úlohy (pokud v cílovém úložišti stále existuje). Jinak se úloha nezdaří. V úloze exportu platí omezení, že nelze zadat jiný název pro cílový archiv.

Tip: *Scénář postupných operací lze implementovat ručně pravidelným spouštěním úlohy odstranění archivů následované úlohou exportu.*

Různé způsoby vytvoření úlohy exportu

Nejběžnějším způsobem vytvoření úlohy exportu je pomocí karty **Exportovat**. V tomto okně můžete provést export libovolné zálohy nebo archivu, ke kterému máte oprávnění k přístupu.

Kartu **Exportovat** lze zobrazit ze zobrazení **Úložiště**. Pravým tlačítkem klikněte na objekt pro export (archiv nebo zálohu) a v místní nabídce vyberte **Exportovat**.

Chcete-li zobrazit okno **Exportovat**, nejprve vyberte objekt ověřování: archiv nebo záloha.

1. Vyberte úložiště. Na panelu **Navigace** klikněte na ikonu **Úložiště** a vyberte úložiště rozbalením stromu úložišť v zobrazení **Úložiště** nebo přímo na panelu **Navigace**.
2. Chcete-li vybrat archiv, vyberte úložiště, v zobrazení **Úložiště**, vyberte kartu **Zobrazení archivu** a klikněte na název archivu.
3. Chcete-li vybrat zálohu, vyberte archiv v zobrazení **Zobrazení archivu**, rozbalte archiv kliknutím na tlačítko pro rozbalení nalevo od názvu archivu a poté klikněte na zálohu.

Po vybrání objektu k ověření vyberte v místní nabídce příkaz **Exportovat**. Zobrazí se okno **Exportovat** s vybraným objektem jako zdrojem. Vše, co musíte udělat, je zvolit cílové umístění a zadat název úlohy (volitelné).

Chcete-li exportovat archiv nebo zálohu, proveďte následující kroky.

Co exportovat

Export

Vyberte typ objektů, které chcete exportovat:

Archiv – v tomto případě je nutné vybrat pouze archiv.

Zálohy – nejdříve je nutné vybrat archiv a poté vybrat požadované zálohy v tomto archivu.

Procházet

Vyberte **Archiv** (str. 243) nebo **Zálohy** (str. 243).

Zobrazit pověření k přístupu (str. 244)

[Volitelné] Pokud účet úlohy nemá dostatečná oprávnění pro přístup ke zdrojovým datům, zadejte pověření k přístupu.

Kam exportovat

Procházet (str. 244)

Zadejte cestu k umístění, kde bude vytvořen nový archiv.

Ujistěte se, že pro nový archiv zadáváte odlišný název a komentář.

Úplná katalogizace/Rychlá katalogizace

Není dostupné u spouštěcích médií nebo umístění, které nepodporují katalogizaci

Vyberte, zda bude v exportovaných zálohách provedena rychlá nebo plná katalogizace. Další informace o katalogizaci naleznete v tématu Katalogizace záloh (str. 106).

Zobrazit pověření k přístupu (str. 245)

[Nepovinné] Pokud pověření úlohy nemají dostatečná oprávnění pro přístup k cílovému umístění, zadejte pověření k přístupu.

Po provedení všech potřebných kroků spusťte úlohu exportu kliknutím na tlačítko **OK**.

Aplikace zobrazí **Stav provádění** úlohy v zobrazení **Plány a úlohy záloh**. Po skončení úlohy se v okně **Informace o úloze** zobrazí konečný stav provádění úlohy.

8.2.1 Výběr archivu

Jak určit archiv k exportu

1. Do pole **Cesta** zadejte úplnou cestu k umístění archivu nebo vyberte požadované umístění ve stromu (str. 132).
Pro server pro správu: ve stromu složek vyberte spravované úložiště.
2. V tabulce napravo od stromu vyberte archiv. Tabulka zobrazuje názvy záloh obsažených ve všech vybraných umístěních.
Při přezkoumávání obsahu umístění lze do umístění archivy přidávat, odstraňovat je nebo upravovat jiným uživatelem nebo samotnou aplikací dle naplánovaných operací. Chcete-li aktualizovat seznam archivů, klikněte na **Aktualizovat**.
3. Klikněte na tlačítko **OK**.

8.2.2 Výběr zálohy

Jak určit zálohy k exportu

1. V horní části okna vyberte příslušná zaškrtačací políčka.
Chcete-li zkontrolovat, zda jste vybrali správnou zálohu, klikněte na zálohu a v dolní části tabulky se zobrazí svazky obsažené ve vybrané záloze.
Chcete-li získat informace o svazku, klikněte na něj pravým tlačítkem a vyberte příkaz **Informace**.
2. Klikněte na tlačítko **OK**.

8.2.3 Pověření k přístupu pro zdroj

Zadejte pověření požadované pro přístup k umístění, kde je uložen archiv zdroje nebo záloha.

Jak zadat pověření

1. Vyberte jednu z následujících možností:

- **Použít pověření aktuálního uživatele**

Software přistoupí k umístění pomocí pověření aktuálního uživatele.

- **Použít následující pověření**

Aplikace bude přistupovat k umístění pomocí zadaných pověření. Tuto možnost použijte, pokud účet úlohy nemá oprávnění přístupu pro umístění. Pro sdílenou síťovou složku nebo úložiště v uzlu úložišť možná bude nutné zadat speciální pověření.

Určete:

- **Uživatelské jméno.** Při zadávání názvu uživatelského účtu služby Active Directory se ujistěte, že zadáváte název domény (DOMENA\Uzivatelскеjmeno nebo Uzivatelскеjmeno@domena).
- **Heslo.** Heslo účtu.

2. Klikněte na tlačítko **OK**.

Podle původní specifikace FTP jsou pověření pro přístup k serverům FTP přenášena po síti jako prostý text. To znamená, že jméno a heslo mohou být s využitím sledovače paketů zachyceny pomocí odposlechu.

8.2.4 Výběr cíle

Určete umístění, do kterého se uloží exportovaný objekt. Exportování záloh do stejného archivu není povoleno.

1. Výběr cíle exportu

Do pole **Cesta** zadejte úplnou cestu k umístění nebo vyberte požadovaný cíl ve stromu.

- Chcete-li data exportovat do centralizovaného úložiště (spravovaného nebo nespravovaného), rozbalte skupinu **Centralizované** a klikněte na úložiště.
Jestliže k spravovanému úložišti nemáte přístup (například při práci se spouštěcím médiem), vyberte skupinu **Uzly úložišť**, do políčka **Cesta** zadejte název uzlu úložiště ve formátu **bsp: //<adresa uzlu úložiště>** / a klikněte na zelené tlačítko **Přejít**.
- Chcete-li data exportovat do osobního úložiště, rozbalte skupinu **Osobní** a klikněte na úložiště.
- Chcete-li data exportovat do místní složky počítače, rozbalte skupinu **Místní složky** a klikněte na požadovanou složku.
- Chcete-li data exportovat do sdílené síťové složky, rozbalte skupinu **Síťové složky**, vyberte požadovaný počítač v síti a klikněte na sdílenou složku. Pokud sdílená síťová složka vyžaduje pověření k přístupu, zobrazí aplikace žádost k jejich zadání.

***Poznámka pro uživatele Linuxu:** <Chcete-li zadat sdílenou síťovou složku CIFS (Common Internet File System), která je připojena k přípojnému bodu jako /mnt/share, vyberte tento přípojný bod místo samotné sdílené síťové složky.*

- Chcete-li data exportovat na server **FTP** nebo **SFTP**, zadejte název nebo adresu serveru do pole **Cesta** následujícím způsobem:

ftp://ftp_server:port_číslo nebo **sftp://sftp_server:port_číslo**

Pokud číslo portu není zadáno, použije se pro FTP port 21 a pro SFTP port 22.

Po zadání pověření k přístupu budou složky na serveru dostupné. Klikněte na odpovídající složku na serveru.

Pokud to server umožňuje, můžete k němu získat přístup jako anonymní uživatel. V takovém případě klikněte místo zadávání pověření k přístupu na **Použít anonymní přístup**.

***Poznámka:** Podle původní specifikace FTP jsou pověření pro přístup k serverům FTP přenášena po síti jako prostý text. To znamená, že jméno a heslo mohou být s využitím sledovače paketů zachyceny pomocí odposlechu.*

- Chcete-li data exportovat na připojené páskové zařízení, rozbalte skupinu **Páskové jednotky a** pak klikněte na požadované zařízení.

***Poznámka:** Pásková zařízení lze použít pouze s produktem Acronis Backup Advanced.*

Pokud je konzola připojena k serveru pro správu a jako umístění zdroje je vybráno spravované úložiště, obsahuje strom složek:

- Skupinu Místní složky pro export dat na pevné disky, které jsou místní vzhledem k uzlu úložišť.
- Skupinu Síťové složky pro export dat do síťové sdílené složky. Pokud sdílená síťová složka vyžaduje pověření k přístupu, zobrazí aplikace žádost k jejich zadání.

2. Použití tabulky archivů

Na pomoc s výběrem správného cíle se v tabulce na pravé straně zobrazují názvy archivů obsažených v každém umístění, které vyberete ve stromové struktuře.

Při přezkoumávání obsahu umístění může dle naplánovaných operací přidávat archivy, odstraňovat nebo upravovat jiný uživatel nebo samotná aplikace. Chcete-li aktualizovat seznam archivů, klikněte na **Aktualizovat**.

3. Pojmenování nového archivu

Při výchozím nastavení exportovaný archiv převezme název původního archivu. Protože se nedoporučuje mít v jednom umístění více archivů se stejným názvem, jsou pro výchozí název vypnuty následující akce:

- export části archivu do stejného umístění,
- export archivu nebo jeho části do umístění, kde již existuje archiv se stejným názvem,
- export archivu nebo části archivu do stejného umístění dvakrát.

Ve všech výše uvedených případech zadejte název, který je pro cílovou složku nebo úložiště jedinečný. Pokud je nutné export provést znovu se stejným názvem archivu, nejprve odstraňte archiv vzniklý při předchozí operaci exportu.

8.2.5 Pověření k přístupu k cílovému umístění

Zadejte pověření požadovaná pro přístup k umístění, kde bude uložen výsledný archiv. Uživatel, jehož jméno je zadáno, bude považován za vlastníka archivu.

Jak zadat pověření

1. Vyberte jednu z následujících možností:
 - **Použít pověření aktuálního uživatele**
Software získá přístup k cílovému umístění pomocí pověření aktuálního uživatele.
 - **Použít následující pověření**

Aplikace bude přistupovat k cílovému umístění pomocí pověření, která zadáte. Tuto možnost použijte, pokud účet úlohy nemá oprávnění přístupu k cílovému umístění.

Určete:

- **Uživatelské jméno.** Při zadávání názvu uživatelského účtu služby Active Directory se ujistěte, že zadáváte název domény (DOMENA\Uzivatelскеjmeno nebo Uzivatelскеjmeno@domena).
- **Heslo.** Heslo účtu.

2. Klikněte na tlačítko **OK**.

Podle původní specifikace FTP jsou pověření pro přístup k serverům FTP přenášena po síti jako prostý text. To znamená, že jméno a heslo mohou být s využitím sledovače paketů zachyceny pomocí odposlechu.

8.3 Připojení diskového obrazu

Připojování svazků ze zálohy disku (obrazu) vám umožňuje přistupovat ke svazkům, jako by se jednalo o fyzické disky. Více svazků obsažených ve stejné záloze může být připojeno v jedné operaci připojení. Operace připojení je dostupná, když je konzola připojena k spravovanému počítači se systémem Windows nebo Linux.

Připojení svazků v režimu pro čtení a zápis vám umožňuje upravovat obsah zálohy, tedy ukládat, přesouvat, vytvářet a odstraňovat soubory nebo složky a spouštět spustitelné soubory skládající se z jednoho souboru. V tomto režimu vytvoří software přírůstkovou zálohu, která obsahuje změny provedené v obsahu zálohy. Mějte na paměti, že tyto změny nebude obsahovat žádná z následujících záloh.

Svazky můžete připojovat, pokud je záloha disku uložena v místní složce (kromě optických disků), zóně Acronis Secure Zone nebo ve sdíleném síťovém úložišti.

Scénáře použití

- **Sdílení:** připojené obrazy lze snadno sdílet se síťovými uživateli.
- **„Záchrana“ databáze:** připojte obraz obsahující databázi SQL počítače, který zhavaroval. Tím umožníte přístup k databázi, dokud nebude počítač obnoven.
- **Odstranění virů offline:** pokud je počítač napaden, správce jej vypne, provede spuštění pomocí spouštěcího média a vytvoří obraz. Poté správce tento obraz připojí v režimu čtení a zápisu, prohledá, vyčistí jej antivirovým programem a počítač obnoví.
- **Kontrola chyby:** pokud se obnova nezdařila kvůli chybě disku, připojte obraz v režimu čtení/zápisu. Poté zkontrolujte chyby na připojeném disku příkazem **chkdsk /r**.

Chcete-li připojit obraz, postupujte následujícím způsobem:

Zdroj

Archiv (str. 247)

Zadejte cestu k umístění archivu a vyberte archiv obsahující zálohu disku.

Zálohování (str. 247)

Vyberte zálohu.

Pověření k přístupu (str. 247)

[Nepovinné] Zadejte pověření pro umístění archivu.

Nastavení připojování

Svazky (str. 248)

Vyberte svazky, které chcete připojit, a nakonfigurujte nastavení připojení pro každý svazek: Přiřaďte písmeno nebo zadejte přípojný bod, vyberte režim přístupu čtení/zápis nebo pouze ke čtení.

Až dokončíte všechny požadované kroky, kliknutím na tlačítko **OK** svazek připojte.

8.3.1 Výběr archivu

Jak vybrat archiv

1. Do pole **Cesta** zadejte úplnou cestu k umístění nebo vyberte požadovanou složku ve stromu složek:
 - Pokud je archiv uložen v osobním úložišti umístěném v místní složce, zóně Acronis Secure Zone nebo ve sdílené složce, rozbalte skupinu **Osobní** a klikněte na požadované úložiště.
 - Pokud je archiv uložen v místní složce počítače, rozbalte skupinu **Místní složky** a klikněte na požadovanou složku.

Pokud je archiv uložen na optickém médiu, například na discích CD, DVD nebo Blu-ray (BD), připojení není možné.

- Pokud je archiv uložen ve sdílené síťové složce, rozbalte skupinu **Síťové složky**, potom vyberte požadovaný počítač v síti a pak klikněte na sdílenou složku. Pokud sdílená síťová složka vyžaduje pověření k přístupu, aplikace zobrazí žádost k jejich zadání.

***Poznámka pro uživatele Linuxu:** Chcete-li zadat sdílenou síťovou složku CIFS (Common Internet File System), která je připojena k přípojnému bodu jako /mnt/share, vyberte tento přípojný bod místo samotné sdílené síťové složky.*

- Pokud je archiv umístěn v úložišti NFS, rozbalte skupinu **Jednotky NFS** a klikněte na složku. Přístup k jednotkám NFS je možný pouze v systému Linux a ve spouštěcích médiích založených na systému Linux.
2. V tabulce napravo od stromu vyberte archiv. Tabulka zobrazuje názvy archivů obsažených v úložišti nebo složce, kterou vyberete.

Při přezkoumávání obsahu umístění lze do umístění archivy přidávat, odstraňovat je nebo upravovat jiným uživatelem nebo samotnou aplikací dle naplánovaných operací. Chcete-li aktualizovat seznam archivů, klikněte na **Aktualizovat**.
 3. Klikněte na tlačítko **OK**.

8.3.2 Výběr zálohy

Jak vybrat zálohu:

1. Vyberte jednu ze záloh podle data/času vytvoření.
2. Spodní tabulka zobrazuje svazky obsažené ve vybrané záloze, což vám usnadňuje výběr správné zálohy.

Chcete-li získat informace o svazku, pravým tlačítkem klikněte na vybraný svazek a potom na **Informace**.
3. Klikněte na tlačítko **OK**.

8.3.3 Pověření k přístupu

Jak zadat pověření

1. Vyberte jednu z následujících možností:
 - **Použít pověření aktuálního uživatele**

Aplikace bude přistupovat k umístění s využitím přihlašovacích údajů aktuálního uživatele.

- **Použití následující pověření**

Aplikace bude přistupovat k umístění pomocí zadaných pověření k přístupu. Tuto možnost použijte, pokud účet aktuálního uživatele nemá pověření přístupu k umístění. Pro sdílenou síťovou složku nebo úložiště v uzlu úložišť možná bude nutné zadat speciální pověření.

Určete:

- **Uživatelské jméno.** Při zadávání názvu uživatelského účtu služby Active Directory se ujistěte, že zadáváte název domény (DOMENA\Uzivatelскеjmeno nebo Uzivatelскеjmeno@domena).
- **Heslo.** Heslo účtu.

2. Klikněte na tlačítko **OK**.

Podle původní specifikace FTP jsou pověření pro přístup k serverům FTP přenášena po síti jako prostý text. To znamená, že jméno a heslo mohou být s využitím sledovače paketů zachyceny pomocí odposlechu.

8.3.4 Výběr svazku

Vyberte svazky pro připojení a nakonfigurujte pro jednotlivé vybrané svazky parametry připojení následovně:

1. Zaškrtněte políčko pro každý svazek, který potřebujete připojit.
2. Klikněte na vybraný svazek pro nastavení parametrů připojení.
 - **Režim přístupu** - zvolte režim, ve kterém chcete svazek připojit:
 - **Pouze pro čtení** - umožňuje prozkoumání a otevření souborů v záloze bez provedení jakékoliv změny.
 - **Čtení/zápis** - s tímto režimem program předpokládá, že připojený obsah zálohy bude upraven a vytvoří přírůstkové zálohy pro zachycení změn.
 - **Přiřadit písmeno** (ve Windows) - Acronis Backup přiřadí připojenému svazku nepoužité písmeno. Pokud je to potřeba, vyberte z rozbalovacího seznamu jiné písmeno pro přiřazení.
 - **Připojný bod** (v Linuxu) - zadejte adresář, kde chcete, aby byl svazek připojen.
3. Pokud je pro připojení vybráno několik svazků, klikněte na každý svazek pro nastavení parametrů připojení, které je popsáno v předchozím kroku.
4. Klikněte na tlačítko **OK**.

8.3.5 Správa připojených image

Jakmile je svazek připojen, můžete s využitím správce souborů prohlížet soubory a složky obsažené v záloze a kopírovat požadované soubory na jakékoliv místo. Takto, pokud potřebujete odstranit pouze několik souborů a složek ze zálohy svazku, nemusíte provádět proceduru obnovy.

Prozkoumání image

Prozkoumání připojených svazků vám umožňuje zobrazovat a upravovat obsah svazku (pokud je připojen v režimu čtení zápis).

Chcete-li prozkoumat připojený svazek, vyberte jej v tabulce a klikněte na **Prozkoumat**. Otevře se výchozí okno správce souborů, což uživateli umožňuje prozkoumat obsah připojeného svazku.

Odpojení image

Údržba připojených svazků vyžaduje značné množství systémových prostředků. Je doporučováno, abyste po dokončení nezbytných operací odpojili svazky. Pokud svazek není ručně odpojen, zůstává připojen, dokud není operační systém restartován.

Chcete-li odpojit image, vyberte jej v tabulce a klikněte na **Odpojit**.

Chcete-li odpojit všechny připojené svazky, klikněte na **Odpojit vše**.

8.4 Operace dostupné v úložištích

Pomocí úložišť můžete snadno přistupovat k archivům a zálohám a provádět operace správy archivu.

Jak provádět operace s archivy a zálohami

1. Na panelu **Navigace** vyberte úložiště, jehož archivy chcete spravovat.
2. V zobrazení úložiště vyberte kartu **Zobrazení archivu**. Tato karta zobrazuje všechny archivy uložené ve vybraném úložišti.
3. Postupujte podle pokynů v tématu
 - Operace s archivy (str. 249)
 - Operace se zálohami (str. 250)

8.4.1 Operace s archivy

Chcete-li s archivem provádět jakékoliv operace

1. Na panelu **Navigace** vyberte úložiště, které obsahuje archivy.
2. Na kartě úložiště **Zobrazení archivu** vyberte archiv. Pokud je archiv zabezpečen heslem, budete vyzváni k jeho zadání.
3. Operace provedete kliknutím na odpovídající tlačítka na panelu nástrojů. K těmto operacím lze také přistupovat prostřednictvím položky **Akce '[název archivu]'** v hlavní nabídce.

Toto je návod, jak provádět operace s archivy uloženými v úložišti.

Požadovaná operace	Postup
Ověření archivu	Klikněte na ikonu Ověřit . Okno Ověření (str. 237) se otevře s vybraným archivem jako zdrojem. Ověření archivu zkontroluje zálohy v archivu.
Export archivu	Klikněte na ikonu Exportovat . Zobrazí se karta Export (str. 241) s vybraným archivem jako zdrojem. Export archivu vytvoří duplikát archivu, se všemi jeho zálohami, které určíte.
Vymazání jednoho archivu nebo více archivů	<ol style="list-style-type: none">1. Vyberte jeden nebo více archivů, které chcete odstranit.2. Klikněte na ikonu Odstranit. Program váš výběr zduplikuje do okna Vymazání záloh (str. 251), ve kterém jsou zaškrtnuté políčka pro každý archiv a každou zálohu. Zkontrolujte výběr a pokud je potřeba, opravte jej (u požadovaných archivů vyberte políčka), pak potvrďte vymazání.
Vymazání všech archivů v úložišti	Mějte na paměti, že pokud byly v seznam úložišť použity filtry, vidíte pouze část obsahu úložišť. Před zahájením operace se ujistěte, že úložiště neobsahuje archivy,

Požadovaná operace	Postup
	<p>které potřebujete zachovat.</p> <p>Klikněte na ikonu Odstranit vše.</p> <p>Program váš výběr zduplikuje do nového okna, které má zaškrťovací políčka pro každý archiv a každou zálohu. Zkontrolujte výběr a pokud je to potřeba, opravte jej a pak potvrďte odstranění.</p>

8.4.2 Operace se zálohami

Jak provádět jakékoliv operace se zálohou

1. Na panelu **Navigace** vyberte úložiště, které obsahuje archivy.
2. Na kartě úložiště **Zobrazení archivu** vyberte archiv. Poté rozbalte archiv a kliknutím na zálohu ji vyberte. Pokud je archiv zabezpečen heslem, zobrazí se výzva k jeho zadání.
3. Operace provedete kliknutím na odpovídající tlačítka na panelu nástrojů. K těmto operacím lze také přistupovat prostřednictvím položky **Akce** '[název zálohy]' v hlavní nabídce.

Následuje návod, jak provádět operace se zálohami.

Požadovaná operace	Postup
Zobrazení obsahu zálohy v samostatném okně	<p>Klikněte na Zobrazit obsah.</p> <p>V zobrazeném okně Obsah zálohy můžete prozkoumat obsah zálohy.</p>
Obnovit	<p>Klikněte na Obnovit.</p> <p>Stránka s názvem Otevřít data (str. 129) se otevře s vybranou zálohou jako zdrojem.</p>
Převedení zálohy disku nebo svazku na virtuální počítač	<p>Klikněte pravým tlačítkem na zálohu disku, poté vyberte možnost Převést na VM.</p> <p>Stránka s názvem Otevřít data (str. 129) se otevře s vybranou zálohou jako zdrojem. Vyberte umístění a typ nového virtuálního počítače a pak pokračujte jako při skutečné obnově disku nebo svazku.</p>
Ověřit zálohu	<p>Klikněte na ikonu Ověřit.</p> <p>Stránka ověření (str. 237) se otevře s vybraným zálohou jako zdrojem. Ověření záloh souborů se podobá obnově všech souborů zálohy do fiktivního cílového umístění. U ověření zálohy disku se pro každý blok dat uložený v záloze spočítá kontrolní součet.</p>
Export zálohy	<p>Klikněte na ikonu Exportovat.</p> <p>Stránka Ověření (str. 241) se otevře s vybranou zálohou jako zdrojem. Export zálohy vytvoří nový archiv se soběstačnou kopií zálohy do umístění, které určíte.</p>
Převod zálohy na úplnou	<p>Kliknutím na příkaz Převést na plnou zálohu nahradíte přírůstkovou nebo rozdílovou zálohu úplnou zálohou pro stejný bod v čase. Další informace naleznete v tématu Převod zálohy na plnou (str. 251).</p>
Odstranit jednu nebo více záloh	<p>Vyberte jednu ze záloh, kterou chcete odstranit, a potom klikněte na Odstranit.</p> <p>Program váš výběr duplikuje do okna Vymazání záloh (str. 251), ve kterém jsou zaškrťovací políčka pro každý archiv a každou zálohu. Zkontrolujte výběr, a pokud je to potřeba, opravte jej (u požadovaných záloh zaškrtněte políčka) a potom potvrďte vymazání.</p>
Odstranit všechny	<p>Mějte na paměti, že pokud byly v seznam úložišť použity filtry, vidíte pouze část</p>

Požadovaná operace	Postup
archivy a zálohy v úložišti	<p>obsahu úložišť. Před zahájením operace se ujistěte, že úložiště neobsahuje archivy, které potřebujete zachovat.</p> <p>Klikněte na ikonu Odstranit vše.</p> <p>Aplikace výběr duplikuje do okna Vymazání záloh (str. 251), ve kterém jsou zaškrťovací políčka pro každý archiv a každou zálohu. Zkontrolujte výběr a pokud je to potřeba, opravte jej a pak potvrďte odstranění.</p>

8.4.3 Převod zálohy na úplnou

Pokud se řetězec přírůstkových záloh v archivu stane příliš dlouhým, převod přírůstkové zálohy na plnou zvýší spolehlivost archivu. Rozdílovou zálohu lze také převést, pokud existují přírůstkové zálohy, které na ní závisí.

Během převodu je vybraná přírůstková nebo rozdílová záloha nahrazena plnou zálohou pro stejný časový okamžik. Předchozí zálohy v řetězci se nezmění. Všechny následné přírůstkové nebo rozdílové zálohy až do nejbližší plné zálohy se také aktualizují. Nejdříve se vytvoří nové verze zálohy a teprve poté se staré odstraní. Proto musí mít umístění dostatek místa pro dočasné uložení nové i staré verze.

Příklad

V archivu je následující řetězec záloh:

F1 I2 I3 I4 D5 I6 I7 I8 F9 I10 I11 D12 F13

F znamená plnou zálohu, **I** – přírůstkovou, **D** – rozdílovou.

Na plnou zálohu převedete zálohu **I4**. Zálohy **I4, D5, I6, I7, I8** budou aktualizovány, zatímco zálohy **I10 I11 D12** zůstanou beze změn, protože závisí na **F9**.

Tipy

Převod nevytvoří kopii zálohy. Chcete-li získat samostatnou kopii zálohy na flash disku nebo vyměnitelném médiu, použijte operaci export (str. 241).

Při připojení diskového obrazu (str. 246) v režimu ke čtení a zápisu vytvoří software přírůstkovou zálohu, která obsahuje změny provedené v obsahu zálohy. Další následné zálohy nebudou tyto změny obsahovat. Jestliže samozřejmě převedete jakékoli další zálohy na plné, žádné z těchto změn se v plné záloze neobjeví.

Omezení

Převod není povolen pro následující zálohy:

- zálohy uložené na páskách, CD nebo DVD nebo v úložišti Acronis Cloud Storage,
- zálohy se zjednodušenými názvy (str. 74),
- zálohy dat serveru Microsoft Exchange Server.

8.4.4 Odstraňování archivů a záloh

Okno **Odstranění záloh** zobrazuje stejnou kartu jako v zobrazení pro úložiště, ale se zaškrťovacími políčky pro každý archiv a zálohu. Archiv nebo záloha, kterou chcete odstranit, jsou zaškrtnuty.

Prohlédněte si archiv nebo zálohu, kterou chcete odstranit. Pokud potřebujete odstranit další archivy a zálohy, zaškrtněte příslušná políčka, poté klikněte na **Odstranit vybrané** a potvrďte odstranění.

Co se stane, pokud odstráním zálohu, která je základem přírůstkové nebo rozdílové zálohy?

Chcete-li zachovat konzistenci archivů, aplikace tyto dvě zálohy sloučí. Například odstraníte plnou zálohu, ale zachováte další přírůstkovou. Zálohy budou zkombinovány do jediné plné zálohy, jejíž datum bude odpovídat přírůstkové záloze. Pokud je odstraněna přírůstková nebo rozdílová záloha uprostřed řetězce, výsledná záloha bude přírůstkového typu.

Je třeba si uvědomit, že slučování je pouze metoda odstranění, ale není alternativou k odstranění. Výsledná záloha nebude obsahovat data, která byla obsažena v odstraněné záloze a chyběla v zachovaných přírůstkových nebo rozdílových zálohách.

V úložišti by mělo být dost místa na dočasné soubory vytvořené během slučování. Zálohy, které jsou výsledkem slučování, mají vždy maximální úroveň komprese.

9 Spouštěcí médium

Spouštěcí médium

Spouštěcí médium je fyzické médium (CD, DVD, jednotka USB Flash nebo jiná vyměnitelná média, která systém BIOS počítače podporuje jako spouštěcí zařízení), které se spouští v počítači kompatibilním s platformou PC a umožňuje spouštět agenta aplikace Acronis Backup bez pomoci operačního systému v prostředí založeném na systému Linux nebo na WinPE (Windows Preinstallation Environment). Spouštěcí médium se nejčastěji používá k:

- obnově operačního systému, který nelze spustit,
- přístupu a zálohování dat, která zůstala zachována v poškozeném systému,
- nasazení operačního systému na zcela nový počítač,
- vytváření základních nebo dynamických svazků ve zcela novém počítači,
- zálohování disků s nepodporovaným systémem souborů sektor po sektoru,
- offline zálohování jakýchkoliv dat, která nemohou být zálohována online z důvodu omezeného přístupu (jsou trvale blokována spuštěnou aplikací nebo z nějakého jiného důvodu).

Počítač lze také spustit do výše zmíněného prostředí buď pomocí fyzického média, nebo spouštěním ze sítě z PXE Serveru Acronis, pomocí služby WDS (Windows Deployment Services) nebo služby RIS (Microsoft Remote Installation Service). Tyto servery s nahranými spouštěcími součástmi lze považovat za jistý druh spouštěcího média. S pomocí stejného průvodce můžete nakonfigurovat PXE server, službu WDS/RIS nebo vytvořit spouštěcí médium.

Spouštěcí média pro systém Linux

Médium založené na systému Linux obsahuje spouštěcího agenta aplikace Acronis Backup založeného na jádře tohoto systému. Tohoto agenta lze spustit a provádět operace na hardwaru kompatibilním s PC, včetně zcela nových počítačů a počítačů s poškozeným nebo nepodporovaným systémem souborů. Operace lze s využitím konzoly pro správu kontrolovat a ovládat místně nebo vzdáleně.

Seznam hardwaru podporovaného médii založenými na systému Linux je k dispozici v následujícím článku znalostní databáze Acronis: <https://kb.acronis.com/content/55310>.

Spouštěcí médium založené na PE

Spouštěcí médium založené na PE obsahuje minimální systém Windows nazývaný WinPE (Windows Preinstallation Environment) s doplňkem Acronis pro WinPE, který je modifikací agenta aplikace Acronis Backup a který může být spuštěn v předinstalačním prostředí.

V rozsáhlých prostředích s různým hardwarem se WinPE ukázalo jako nejpohodlnější spouštěcí řešení.

Výhody:

- Aplikace Acronis Backup nabízí v prostředí Windows Preinstallation Environment více funkcí než při použití linuxového spouštěcího média. Po spuštění PC-kompatibilního hardwaru do WinPE můžete používat nejen agenta aplikace Acronis Backup, ale také příkazy a skripty PE a další doplňky, které přidáte do PE.
- Spouštěcí médium založené na prostředí PE vám pomůže vyřešit určité problémy, které se vyskytují u spouštěcích médií založených na systému Linux, například podporu určitých řadičů

RAID nebo jen určitých úrovní polí RAID. Média založená na WinPE 2.x nebo novějším umožňují dynamické načtení potřebných ovladačů zařízení.

Omezení:

- Spouštěcí média založená na verzích WinPE starších než 4.0 nelze použít ke spuštění v počítačích, které používají rozhraní UEFI (Unified Extensible Firmware Interface).
- Pokud je počítač spuštěn ze zaváděcího média založeného na systému PE, nemůžete jako cílové umístění záloh vybrat optická média, jako jsou disky CD, DVD nebo Blu-ray (BD).

9.1 Tvorba spouštěcího média

Společnost Acronis nabízí Tvůrce spouštěcích médií Acronis, což je specializovaný nástroj pro vytváření spouštěcích médií.

Tvůrce spouštěcích médií nepožaduje licenci, pokud je nainstalován společně s agentem. Chcete-li použít Tvůrce médií v počítači bez agenta, bude nutné zadat licenční klíč nebo mít alespoň jednu licenci na licenčním serveru. Licence mohou být buď dostupné, nebo přiřazené.

Chcete-li umožnit vytvoření fyzického média, počítač musí mít vypalovací mechaniku CD/DVD nebo umožňovat připojení flash disku. Chcete-li umožnit nastavení WDS/RIS, počítač musí mít síťové připojení. Tvůrce spouštěcích médií může také vytvořit obraz ISO spouštěcího disku kvůli pozdějšímu vypálení.

V následující části jsou uvedeny pokyny k vytvoření spouštěcího média.

9.1.1 Spouštěcí médium založené na Linuxu

Jak vytvořit spouštěcí médium založené na Linuxu

1. V konzole pro správu spusťte Tvůrce spouštěcích médií pomocí výběrů příkazů **Nástroje > Vytvořit spouštěcí médium** nebo jako samostatnou součást.
2. Pokud Agent pro Windows nebo pro Linux *není* v počítači nainstalován, zadejte licenční klíč nebo licenční server s licencemi. Licence nebudou přiřazovány. Určují, které funkce budou pro vytvořená média povoleny. Bez licence je možné vytvářet média pouze k obnově z cloudového úložiště.

Pokud *je* v počítači nainstalován Agent pro Windows nebo pro Linux, médium převezme jeho funkce včetně funkcí doplňku Universal Restore a deduplikace.

3. Vyberte možnost **Typ spouštěcího média: Výchozí (média založená na Linuxu)**.
Zvolte způsob, jak bude pracováno se svazky a síťovými prostředky – styl média:
 - Médium, které pracuje se svazky ve stylu Linux, bude svazky zobrazovat například jako hda1 a sdb2. Toto médium se před zahájením obnovy pokusí obnovit zařízení MD a logické svazky (LVM).
 - Médium, které pracuje se svazky ve stylu Windows, bude svazky zobrazovat například jako C: a D:. Toto médium poskytuje přístup k dynamickým svazkům (LDM).
4. Postupujte podle kroků průvodce a zadejte následující nastavení:
 - a. [Nepovinné] Parametry jádra systému Linux. Parametry oddělujte mezerami.
Chcete-li mít například možnost vybrat při každém spuštění média režim zobrazení agenta, zadejte: **vga=ask**
Seznam parametrů naleznete v tématu Parametry jádra (str. 255).
 - b. Spouštěcí součásti Acronis, které chcete na médium umístit.

Je možné vybrat 32bitové nebo 64bitové součásti. 32bitové součásti mohou fungovat na 64bitovém hardwaru. Ke spuštění počítače s rozhraním UEFI je ovšem nutné použít 64bitové součásti.

Chcete-li médium používat na různých typech hardwaru, vyberte oba typy součástí. Při spuštění počítače z výsledného média bude možné vybrat ve spouštěcí nabídce 32bitové nebo 64bitové součásti.

- c. [Nepovinné] Časový interval spouštěcí nabídky a součást, která se po uplynutí času spustí automaticky.
 - Když není toto nastavení určeno, počká zavaděč Acronis, dokud nevyberete, zda se má spustit operační systém (pokud existuje) nebo součást Acronis.
 - Když nastavíte například **10 sekund**, spustí se agent poté, co bude nabídka zobrazena po dobu 10 sekund. To umožňuje bezobslužné operace při spouštění serveru PXE nebo WDS/RIS.
- d. [Nepovinné] Nastavení vzdáleného přihlášení:
 - Uživatelské jméno a heslo pro přihlášení ke konzole při připojení agenta. Pokud necháte tato pole prázdná, připojení se zavede bez zadání pověření.
- e. [Nepovinné] Síťová nastavení (str. 257):
 - Nastavení TCP/IP přiřazené síťovým adaptérům počítače.
- f. [Nepovinné] Síťový port (str. 258):
 - TCP port, na kterém spouštěcí agent naslouchá pro příchozí spojení.
- g. Typ média, které se má vytvořit. Můžete:
 - Vytvořit disk CD, DVD nebo jiná spouštěcí média, například vyměnitelné USB flash disky, pokud systém BIOS podporuje spouštění z takových médií.
 - Vytvořit ISO obraz spouštěcího disku, abyste jej mohli později vypálit na prázdný disk.
 - Odeslat vybrané součásti na Server PXE Acronis
 - Nahrát vybrané součásti na WDS/RIS.
- h. [Nepovinné] Ovladače systému Windows používané doplňkem Acronis Universal Restore (str. 258). Toto okno se zobrazuje pouze v případě, že je vybráno jiné médium než PXE nebo WDS/RIS.
- i. Cesta k souboru ISO výsledného média, případně název nebo IP adresa a pověření pro PXE nebo WDS/RIS.

9.1.1.1 Parametry jádra

Toto okno umožňuje určit jeden nebo více parametrů jádra Linuxu. Tyto parametry budou automaticky použity při spuštění ze spouštěcího média.

Tyto parametry se obvykle používají při problémech při práci se spouštěcím médiem. Normálně můžete toto pole nechat prázdné.

Některé z těchto parametrů můžete také zadat stisknutím klávesy F11 ve spouštěcí nabídce při spuštění počítače.

Parametry

Při zadávání více parametrů oddělte parametry mezerami.

acpi=off

Zakáže ACPI (Advanced Configuration and Power Interface). Tento parametr může být užitečný při problémech se speciální hardwarovou konfigurací.

noapic

Zakáže APIC (Advanced Programmable Interrupt Controller). Tento parametr může být užitečný při problémech se speciální hardwarovou konfigurací.

vga=ask

Výzva pro zobrazovací režim, který bude použit pro grafické uživatelské rozhraní spouštěcího média. Bez parametru **vga** se zobrazovací režim detekuje automaticky.

vga=číslo_režimu

Určuje zobrazovací režim, který bude použit pro grafické uživatelské rozhraní spouštěcího média. Číslo režimu je dáno parametrem *číslo_režimu* v hexadecimálním formátu – například: **vga=0x318**
Rozlišení obrazovky a počet barev odpovídající číslu režimu může být na různých počítačích odlišné. Před zvolením hodnoty parametru *číslo_režimu* se doporučuje nejdříve použít parametr **vga=ask**.

quiet

Zakáže zobrazování zpráv o spuštění při načítání jádra Linuxu a po načtení jádra spustí konzolu pro správu.

Tento parametr je implicitně zadán při vytváření spouštěcího média, tento parametr ale můžete odebrat při spuštění počítače ve spouštěcí nabídce.

Bez tohoto parametru se zobrazí všechny spouštěcí zprávy a budou následovány příkazovým řádkem. Chcete-li spustit konzolu pro správu z příkazového řádku, zadejte příkaz: **/bin/product**

nousb

Zakáže načtení podsystému USB (Universal Serial Bus).

nousb2

Vypne podporu USB 2.0. Zařízení standardu USB 1.1 při použití tohoto parametru stále fungují. Tento parametr umožňuje používat ovladače USB v režimu USB 1.1 v případě, že v režimu USB 2.0 nefungují.

nodma

Zakáže přímý přístup do paměti (DMA) pro všechny pevné disky IDE. Zabraňuje zamrznutí jádra při použití určitého hardwaru.

nofw

Vypne podporu rozhraní FireWire (IEEE1394).

nopcmcia

Vypne detekci hardwaru PCMCIA.

nomouse

Vypne podporu myši.

název_modulu=off

Vypne modul, jehož název je dán parametrem *název_modulu*. Například chcete-li zakázat použití modulu SATA, zadejte: **sata_sis=off**

pci=bios

Vynutí použití PCI systému BIOS místo přímého přístupu k hardwarovému zařízení. Tento parametr můžete použít, pokud má počítač nestandardní přemostění hostitelského PCI.

pci=nobios

Vypne použití PCI systému BIOS; povoleny budou pouze metody přímého přístupu k hardwaru. Tento parametr lze použít, když selže spuštění spouštěcího média, což může být způsobeno BIOSem.

pci=biosirq

K získání tabulky směrování přerušení se použijí volání PCI systému BIOS. Tento parametr může být užitečný, pokud jádro není schopno přidělit požadavky na přerušení (IRQ) nebo nalézt sekundární sběrnice PCI.

Tato volání nemusí na některých počítačích fungovat. Může to být ale jediný způsob, jak získat tabulku směrování přerušení.

9.1.1.2 Nastavení sítě

Při vytváření zaváděcího média Acronis máte možnost přednastavit síťová připojení, která budou použita zaváděcím agentem. Přednastaveny mohou být následující parametry:

- IP adresa;
- Maska podsítě;
- Brána;
- DNS server;
- WINS server.

Jakmile se na počítači spustí zaváděcí agent, tato nastavení se aplikují na rozhraní síťové karty počítače (NIC). Pokud tato nastavení nebyla přednastavena, agent použije automatickou konfiguraci DHCP. Nastavení sítě máte také možnost nakonfigurovat ručně při běhu zaváděcího agenta na počítači.

Přednastavení více síťových připojení

Konfiguraci TCP/IP můžete přednastavit až pro deset síťových karet. Aby bylo zajištěno, že každá síťová karta má přidělena příslušná nastavení, vytvořte médium na tom serveru, pro nějž je médium přizpůsobováno. Když v okně průvodce vyberete existující rozhraní síťové karty, tato nastavení rozhraní se použijí při ukládání na médium. Na médium se také použije MAC adresa každého stávajícího rozhraní síťové karty.

Tato nastavení můžete změnit, kromě MAC adresy, nebo pokud je potřeba, nakonfigurovat nastavení pro neexistující rozhraní NIC.

Jakmile se agent na serveru spustí, obdrží seznam dostupných rozhraní síťových karet. Seznam bude seřazen podle toho, které sloty síťové karty zabírají: čím blíže procesoru, tím výše.

Zaváděcí agent přiřadí jednotlivým síťovým kartám (NIC) odpovídající nastavení, které identifikují síťové karty podle MAC adresy. Po nakonfigurování síťových adaptérů se známými MAC adresami, se zbývajícím adaptérům (NIC) přiřadí nastavení, která jste určili pro neexistující síťové adaptéry, přiřazování začíná shora od nepřirazených adaptéru.

Zaváděcí médium můžete přizpůsobit pro jakýkoliv počítač a ne pouze pro počítač, na němž bylo médium vytvořeno. Chcete-li to provést, nakonfigurujte síťové karty v závislosti na jejich pořadí ve slotech na takovém počítači: NIC1 zabírá slot nejbližší k procesoru, NIC2 je v dalším slotu a tak dále.

Když se zaváděcí agent na takovém počítači spustí, nenalezne žádnou síťovou kartu (NIC) se známou MAC adresou a nakonfiguruje síťové karty ve stejném pořadí, jak jste to udělali vy.

Příklad

Zaváděcí agent může používat jeden ze síťových adaptérů pro komunikaci s management konzolou prostřednictvím produkční sítě. Pro toto spojení by se dala udělat automatická konfigurace. Velké objemy dat pro obnovu by mohly být přenášeny přes druhou síťovou kartu (NIC) zahrnutou do specializované záložní sítě pomocí statického nastavení TCP/IP.

9.1.1.3 Síťový port

Při vytváření zaváděcích médií máte možnost přednastavit síťový port, u kterého zaváděcí agent čeká na příchozí spojení. K dispozici je možnost volby mezi:

- výchozím portem;
- aktuálně používaným portem;
- novým portem (zadejte číslo portu).

Pokud port nebyl přednastaven, agent použije výchozí číslo portu (9876). Implicitně je tento port také používán Management konzolou Acronis Backup.

9.1.1.4 Ovladače pro doplněk Universal Restore

Při vytváření spustitelného média máte možnost na něho přidat ovladače pro Windows. Tyto ovladače použije doplněk Universal Restore při obnovování systému Windows na počítači s jiným procesorem, s jinou základní deskou nebo s jiným velkokapacitním paměťovým zařízením než v zálohovaném systému.

Doplněk Universal Restore budete moci nakonfigurovat:

- na vyhledání média pro ovladače, které nejlépe vyhovují cílovému hardwaru,
- na získání ovladačů velkokapacitních paměťových zařízení, které z média explicitně určíte. To je potřeba, pokud cílový hardware obsahuje specifický řadič velkokapacitního paměťového zařízení (například SCSI, RAID nebo adaptér Fibre Channel) pro pevný disk.

Další informace naleznete v tématu Acronis Universal Restore (str. 145).

Ovladače budou umístěny do viditelné složky Drivers na spouštěcím médiu. Ovladače se nenačtou do paměti RAM cílového počítače, a proto je třeba médium vložit nebo připojit v rámci operace doplňku Universal Restore.

Přidávání ovladačů na spouštěcí médium je k dispozici při vytváření vyměnitelného média, jeho souboru ISO nebo odpojitelného média, jako je flash disk. Ovladače nelze nahrávat na server PXE nebo WDS/RIS.

Ovladače lze do seznamu přidat jen ve skupinách, a to přidáním souborů INF nebo složek obsahujících tyto soubory. Vybírání jednotlivých ovladačů ze souborů INF není možné, ale tvůrce médií zobrazuje souborový obsah pro vaši informaci.

Jak přidat ovladače:

1. Klikněte na tlačítko **Přidat** a přejděte k souboru INF nebo složce obsahující soubory INF.
2. Vyberte soubor INF nebo požadovanou složku.
3. Klikněte na tlačítko **OK**.

Ovladače lze ze seznamu odebrat jen ve skupinách, a to odebráním souborů INF.

Jak odebrat ovladače:

1. Vyberte soubor INF.
2. Klikněte na tlačítko **Odebrat**.

9.1.2 Spouštěcí média založená na prostředí WinPE

Tvůrce spouštěcích médií nabízí tři metody integrace aplikace Acronis Backup s prostředím WinPE:

- Přidání doplňku Acronis do existujícího souboru PE ISO. To je užitečné v případě, že potřebujete přidat doplněk do již nastaveného souboru PE ISO, který je připraven k použití.
- Tvorba souboru PE ISO s doplňkem od začátku.
- Přidání doplňku Acronis k souboru WIM pro budoucí účely (ruční sestavení ISO, přidání dalších nástrojů k obrazu atd.).

Tvůrce spouštěcích médií podporuje distribuce WinPE, které jsou založeny na některém z následujících jader:

- Windows Vista (PE 2.0)
- Windows Vista SP1 a Windows Server 2008 (PE 2.1)
- Windows 7 (PE 3.0) s doplňkem nebo bez doplňku pro Windows 7 SP1 (PE 3.1)
- Windows 8 (PE 4.0)
- Windows 8,1 (PE 5,0)

Tvůrce spouštěcích médií podporuje 32bitové i 64bitové distribuce WinPE. 32bitové distribuce mohou pracovat i na 64bitovém hardwaru. Ke spuštění počítače s rozhraním UEFI je ovšem nutné použít 64bitové součásti.

Obrazy prostředí PE založené na prostředí WinPE 4 a novějším vyžadují ke správné činnosti alespoň 1 GB paměti RAM.

9.1.2.1 Příprava: Prostředí WinPE 2.x a 3.x

Aby bylo možné vytvářet nebo upravovat diskový obraz PE 2.x nebo 3.x, nainstalujte Tvůrce spouštěcích médií do počítače, ve kterém je nainstalována sada AIK (Windows Automated Installation Kit). Pokud nemáte počítač se sadou AIK, připravte následující prostředí.

Jak připravit počítač se sadou AIK

1. Stáhněte a nainstalujte sadu Windows Automated Installation Kit.

Sada Automated Installation Kit (AIK) pro Windows Vista (PE 2.0):

<http://www.microsoft.com/Downloads/details.aspx?familyid=C7D4BC6D-15F3-4284-9123-679830D629F2&displaylang=cs>

Sady Automated Installation Kit (AIK) pro Windows Vista SP1 a Windows Server 2008 (PE 2.1):

<http://www.microsoft.com/downloads/details.aspx?FamilyID=94bb6e34-d890-4932-81a5-5b50c657de08&DisplayLang=cs>

Sada Automated Installation Kit (AIK) pro Windows 7 (PE 3.0):

<http://www.microsoft.com/downloads/details.aspx?familyid=696DD665-9F76-4177-A811-39C26D3B3B34&displaylang=cs>

Doplněk sady Automated Installation Kit (AIK) pro Windows 7 SP1 (PE 3.1):

<http://www.microsoft.com/cs-cz/download/details.aspx?id=5188>

Systémové požadavky na instalaci naleznete v odkazech výše.

2. [Nepovinné] Vypalte sadu WAIK na disk DVD nebo jej zkopírujte na flash disk.
3. Nainstalujte prostředí Microsoft .NET Framework z této sady (NETFXx86 nebo NETFXx64 podle hardwaru).
4. Nainstalujte Microsoft Core XML (MSXML) 5.0 nebo 6.0 Parser z této sady.
5. Z této sady nainstalujte sadu Windows AIK.
6. Nainstalujte do tohoto počítače Tvůrce spouštěcích médií.

Doporučuje se seznámit se s dokumentací dodávanou k sadě Windows AIK. Tuto dokumentaci lze zobrazit výběrem příkazů **Microsoft Windows AIK** -> **Documentation** v nabídce Start.

9.1.2.2 Příprava: WinPE 4.0 a WinPE 5.0

Aby bylo možné vytvářet nebo upravovat obrazy PE 4 nebo 5, nainstalujte Tvůrce spouštěcích medií do počítače, ve kterém je nainstalována sada ADK (Windows Assessment and Deployment Kit). Pokud nemáte počítač se sadou ADK, připravte následující prostředí.

Jak připravit počítač se sadou ADK

1. Stáhněte instalační program sady ADK.
Sada ADK (Assessment and Deployment Kit) pro Windows 8 (PE 4.0):
<http://www.microsoft.com/en-us/download/details.aspx?id=30652>.
Sada ADK (Assessment and Deployment Kit) pro Windows 8.1 (PE 5,0):
<http://www.microsoft.com/en-US/download/details.aspx?id=39982>.
Systémové požadavky na instalaci naleznete v odkazech výše.
2. Nainstalujte do počítače sadu Assessment and Deployment Kit.
3. Nainstalujte do tohoto počítače Tvůrce spouštěcích médií.

9.1.2.3 Přidání doplňku Acronis do prostředí WinPE

Přidání doplňku Acronis do bitové kopie ISO WinPE:

1. Při přidávání doplňku do stávajícího souboru ISO WinPE rozbalte všechny soubory WinPE ISO do samostatné složky na pevném disku.
2. V konzole pro správu spusťte Tvůrce spouštěcích médií pomocí výběrů příkazů **Nástroje > Vytvořit spouštěcí médium** nebo jako samostatnou součást.
3. Pokud Agent pro Windows *není* v počítači nainstalován, zadejte licenční klíč nebo licenční server s licencemi. Licence nebudou přiřazovány. Určují, které funkce budou pro vytvořená média povoleny. Bez licence je možné vytvářet média pouze k obnově z cloudového úložiště.
Pokud *je* v počítači nainstalován Agent pro Windows, médium převezme jeho funkce včetně funkcí doplňku Universal Restore a deduplikace.
4. Vyberte **typ spouštěcího média: Windows PE**.

Při vytváření nového souboru PE ISO:

- Vyberte možnost **Automaticky vytvořit bitovou kopii WinPE**.
- [Nepovinné] Chcete-li vytvořit 64bitovou verzi spouštěcího média, zaškrtněte políčko **Vytvořit 64bitové médium**, je-li dostupné. Ke spuštění počítače s rozhraním UEFI (Unified Extensible Firmware Interface) je nutné použít 64bitové spouštěcí médium.
- Software spustí příslušný skript a přepne se do dalšího okna.

Při přidávání doplňku do stávajícího souboru PE ISO:

- Vyberte možnost **Použít soubory WinPE umístěné ve složce, kterou určím**.
- Zadejte cestu ke složce, ve které jsou umístěny soubory WinPE.

5. [Nepovinné] Vyberte, zda mají být povolena nebo zakázána vzdálená připojení k počítači spuštěnému z média. V případě povolení zadejte uživatelské jméno a heslo pro přihlášení ke konzole při připojení agenta. Pokud tato pole necháte prázdná, připojení bude zakázáno.
6. Určete nastavení sítě (str. 257) pro síťové adaptéry v počítačích nebo vyberte automatickou konfiguraci DHCP.
7. [Nepovinné] Určete ovladače systému Windows, které se mají přidat do prostředí Windows PE. Po spuštění počítače v prostředí Windows PE vám mohou ovladače pomoci v přístupu k zařízení, ve kterém je umístěna záloha. Přidejte 32bitové ovladače, pokud používáte 32bitovou distribuci prostředí WinPE, nebo 64bitové ovladače, pokud používáte 64bitovou distribuci prostředí WinPE. Přidané ovladače budete také moci využít při konfiguraci nástroje Universal Restore. Chcete-li používat funkci Universal Restore, přidejte 32bitové nebo 64bitové ovladače podle toho, zda plánujete obnovovat 32bitový nebo 64bitový operační systém Windows.
Přidání ovladačů:
 - Klikněte na tlačítko **Přidat** a určete cestu k potřebnému souboru INF příslušného řadiče SCSI, RAID, SATA, síťového adaptéru, páskové jednotky nebo jiného zařízení.
 - Opakujte tento postup u všech ovladačů, které chcete na výsledné spouštěcí médium WinPE přidat.
8. Vyberte, zda chcete vytvořit bitovou kopii ISO nebo WIM nebo zda chcete odeslat médium na server (Acronis PXE Server, WDS nebo RIS).
9. Zadejte úplnou cestu k výslednému souboru bitové kopie včetně názvu souboru nebo určete server a zadejte uživatelské jméno a heslo pro přístup.
10. V okně shrnutí zkontrolujte nastavení a klikněte na tlačítko **Pokračovat**.
11. Vypalte soubor ISO na disk CD nebo DVD pomocí nástroje od jiného výrobce nebo jej zkopírujte na flash disk.

Až bude počítač spuštěn do prostředí WinPE, aplikace Acronis Backup se automaticky spustí.

Jak vytvořit obraz PE (soubor ISO) z výsledného souboru WIM:

- Nahradte výchozí soubor boot.wim ve složce Windows PE nově vytvořeným souborem WIM. U výše uvedeného příkladu zadejte:

```
copy c:\AcronisMedia.wim c:\winpe_x86\ISO\sources\boot.wim
```

- Použijte nástroj **Oscdimg**. U výše uvedeného příkladu zadejte:

```
oscdimg -n -bc:\winpe_x86\etfsboot.com c:\winpe_x86\ISO  
c:\winpe_x86\winpe_x86.iso
```

(Nekopírujte a nekládejte tento příklad. Zadejte příkaz ručně, jinak selže.)

Informace o přizpůsobení Windows PE naleznete v uživatelské příručce Windows Preinstallation Environment (Winpe.chm).

9.2 Připojení k počítači spuštěnému ze spouštěcího média

Jakmile se počítač spustí ze spouštěcího média, terminál počítače zobrazí spouštěcí obrazovku s IP adresami získanými ze serveru DHCP nebo nastavenými podle přednastavených hodnot.

Konfigurace síťových nastavení

Chcete-li změnit síťová nastavení pro aktuální relaci, klikněte na položku **Konfigurovat síť** na spouštěcí obrazovce. Zobrazené okno **Nastavení sítě** umožní nakonfigurovat nastavení sítě pro každou síťovou kartu (NIC) v počítači.

Změny provedené během relace budou po restartu počítače ztraceny.

Přidání sítě VLAN

V okně **Nastavení sítě** můžete přidat virtuální místní síť (VLAN). Tuto funkci použijte, pokud je nutné získat přístup k umístění záloh, které se vyskytují v určité síti VLAN.

Sítě VLAN se používají zejména k rozdělení místní sítě do segmentů. NIC, která je připojena k *přístupovému* portu přepínače má vždy přístup k síti VLAN určené v konfiguraci portu. NIC připojená ke *kmenovému* portu přepínače může k sítím VLAN povoleným v konfiguraci portu přistupovat pouze tehdy, určíte-li tyto sítě VLAN v síťovém nastavení.

Jak zapnout přístup k síti VLAN prostřednictvím kmenového portu

1. Klikněte na tlačítko **Přidat síť VLAN**.
2. Zvolte síťovou kartu, která poskytuje přístup k místní síti obsahující požadovanou síť VLAN.
3. Určete identifikátor sítě VLAN.

Po kliknutí na tlačítko **OK** se v seznamu síťových adaptérů zobrazí nová položka.

Pokud potřebujete odebrat síť VLAN, klikněte na položku požadované sítě VLAN a poté klikněte na tlačítko **Odebrat síť VLAN**.

Místní připojení

Má-li fungovat přímo v počítači spuštěném ze spouštěcího média, klikněte na položku **Místní správa tohoto počítače** na spouštěcí obrazovce.

Vzdálené připojení

Má-li se konzola pro správu připojit ke vzdálenému počítači spuštěnému ze spouštěcího média, vyberte v nabídce konzoly příkazy **Připojit > Správa vzdáleného počítače** a poté určete jednu z IP adres počítače. Zadejte uživatelské jméno a heslo (pokud byly nastaveny při tvorbě spouštěcího média).

9.3 Práce se spouštěcím médiem

Operace v počítači spuštěném ze spouštěcího média jsou velmi podobné zálohování a obnově v rámci operačního systému. Rozdíly jsou následující:

1. U spouštěcího média ve stylu Windows má svazek stejné písmeno jednotky jako ve Windows. Svazky, které nemají ve Windows písmena jednotek (například svazek **rezervovaný systémem**), mají přiřazena volná písmena v pořadí jejich výskytu na disku.
Pokud spouštěcí médium nedokáže detekovat v počítači systém Windows nebo jich detekuje více, budou všem svazkům včetně těch bez písmen přiřazena písmena jednotek podle jejich pořadí na disku. Písmena svazků se tak mohou lišit od zobrazení ve Windows. Například disk D: v rámci spouštěcího média může odpovídat disku E: v systému Windows.

Bud'te opatrní! Chcete-li mít jistotu, přiřad'te svazkům jedinečné názvy.

2. Spouštěcí médium pro Linux ukazuje místní disky a svazky jako nepřipojené (sda1, sda2...).

3. Zálohy vytvořené pomocí spouštěcího média mají zjednodušené názvy souborů (str. 74). Standardní názvy jsou přiřazeny k zálohám pouze v případě, že jsou tyto zálohy přidávány do existujícího archivu se standardním pojmenováním souborů nebo pokud umístění nepodporuje zjednodušené názvy souborů.
4. Spouštěcí médium pro Linux nemůže zapisovat zálohy do svazku ve formátu NTFS. Pokud potřebujete zapisovat do systému NTFS, přepněte styl na Windows.
5. Přepínat mezi spouštěcími médii pro Windows a Linux můžete výběrem nabídky **Nástroje > Změnit reprezentaci svazků**.
6. V grafickém uživatelském rozhraní média není žádný strom **Navigace**. Nabídku **Navigace** použijte k procházení zobrazení.
7. Úlohy nelze naplánovat, ve skutečnosti se úlohy nevytváří vůbec. Pokud operaci potřebujete zopakovat, nakonfigurujte ji od začátku.
8. Životnost protokolu je omezena na aktuální relaci. Celý protokol nebo jeho filtrované záznamy můžete uložit do souboru.
9. Ve stromu složek okna **Archiv** se nezobrazují centralizovaná úložiště.
Pro přístup k spravovanému úložišti zadejte do pole **Cesta** následující řetězec:
bsp://adresa_uzlu/název_úložiště/
Pro přístup k centralizovanému úložišti bez správy zadejte úplnou cestu ke složce úložiště.
Po zadání pověření pro přístup uvidíte seznam archivů umístěných v úložišti.

9.3.1 Nastavení režimu zobrazení

U počítačů spuštěných z média se režim zobrazení rozpozná automaticky podle hardwarové konfigurace (specifikací monitoru a grafické karty). Pokud se z nějakého důvodu neurčí režim zobrazení správně, proveďte následující úkony:

1. Ve spouštěcí nabídce stiskněte klávesu F11.
2. Přidejte na příkazový řádek následující příkaz: **vga=ask** a pokračujte ve spuštění.
3. Chcete-li zobrazit seznam podporovaných režimů zobrazení, vyberte příslušný režim zadáním jeho čísla (například **318**) a stiskněte klávesu ENTER.

Jestliže nechcete tento postup provádět při každém spuštění z média na této hardwarové konfiguraci, vytvořte nové spouštěcí médium s příslušným číslem režimu (v tomto případě **vga=0x318**) zadaným v okně **Parametry jádra** – podrobnosti naleznete v tématu Tvůrce spouštěcích médií (str. 254).

9.3.2 Konfigurace zařízení iSCSI a NDAS

V tomto tématu je popsáno, jak konfigurovat zařízení iSCSI (Small Computer System Interface) a zařízení NDAS (Network Direct Attached Storage) při práci se spouštěcím médiem.

Tato zařízení jsou k počítači připojena přes síťové rozhraní a objeví se, jakmile budou připojena k počítači. V síti se zařízení iSCSI určuje podle IP adresy a zařízení NDAS se určuje podle ID zařízení.

Zařízení iSCSI se někdy označuje jako cíl iSCSI. Součástí hardwaru nebo softwaru, která nabízí interakci mezi počítačem a cílem iSCSI, se označuje jako spouštěč iSCSI. Název spouštěče iSCSI je obvykle určen správcem serveru, který dělá zařízení hostitele.

Jak přidat zařízení iSCSI

1. Ve spouštěcím médiu (založeném na Linuxu nebo PE) spusťte konzolu pro správu.

2. Klikněte na možnost **Konfigurovat zařízení iSCSI/NDAS** (v médiích založených na Linuxu) nebo **Spustit instalaci iSCSI** (v médiích založených na PE).
3. Určete IP adresu a port hostitele zařízení iSCSI a název spouštěče iSCSI.
4. Jestliže hostitel vyžaduje ověření, zadejte pro něj uživatelské jméno a heslo.
5. Klikněte na tlačítko **OK**.
6. Vyberte v seznamu zařízení iSCSI a klikněte na **Připojit**.
7. Při zobrazení žádosti zadejte uživatelské jméno a heslo pro přístup k zařízení iSCSI.

Jak přidat zařízení NDAS

1. Ve spouštěčím médiu založeném na Linuxu spusťte konzolu pro správu.
2. Klikněte na možnost **Konfigurovat zařízení iSCSI/NDAS**.
3. V části **Zařízení NDAS** klikněte na **Přidat zařízení**.
4. Zadejte ID zařízení o délce 20 znaků.
5. Jestliže chcete povolit do zařízení zápis dat, zadejte klíč k zápisu o délce 5 znaků. Bez tohoto klíče bude zařízení dostupné v režimu pouze pro čtení.
6. Klikněte na tlačítko **OK**.

9.4 Seznam dostupných příkazů a nástrojů u spouštěcího média založeného na systému Linux

Spouštěcí médium založené na Linuxu obsahuje následující příkazy a nástroje příkazové řádky, které můžete použít v režimu příkazové řádky. Chcete-li spustit shell příkazového řádku, v konzole pro správu spouštěcího média stiskněte kombinaci kláves CTRL+ALT+F2.

Nástroje příkazového řádku Acronis

- **acrocmd** (pouze u 64bitových médií)
- **acronis**
- **asamba**

Příkazy a nástroje pro Linux

busybox	init	reboot
cat	insmod	rm
cdrecord	iscsiadm	rmmod
chmod	kill	route
chroot	kpartx	scp
cp	ln	scsi_id
dd	ls	sed
df	lspci	sg_map26
dmesg	lvm	sh
dmraid	mdadm	sleep
e2fsck	mkdir	ssh

e2label	mke2fs	sshd
echo	mknod	strace
egrep	mkswap	swapoff
fdisk	more	swapon
fxload	mount	sysinfo
gawk	mtx	tar
gpm	mv	tune2fs
grep	pccardctl	umount
growisofs	ping	uuidgen
gunzip	pktsetup	vconfig
halt	poweroff	vi
hexdump	ps	zcat
hotplug	raidautorun	
ifconfig	readcd	

9.5 Acronis Startup Recovery Manager

Acronis Startup Recovery Manager je modifikací spouštěcího agenta (str. 427) umístěného na systémovém disku ve Windows nebo oddílu /boot v Linuxu a je nakonfigurován, aby se spustil při spuštění systému při zmáčknutí klávesy F11. To odstraňuje potřebu samostatného média nebo síťového připojení ke spuštění záchranného spouštěcího nástroje.

Acronis Startup Recovery Manager je praktický zejména pro mobilní uživatele. Pokud dojde k selhání, restartujte počítač, počkejte na výzvu „Stisknutím klávesy F11 spustíte Acronis Startup Recovery Manager...“ a stiskněte klávesu F11. Aplikace se spustí a můžete provést obnovení.

Pomocí správce Acronis Startup Recovery Manager je možné provádět zálohování i na cestách.

V počítačích s nainstalovaným zavaděčem GRUB spusťte správce Acronis Startup Recovery Manager ve spouštěcí nabídce místo použitím klávesy F11.

Aktivovat

Aktivace zapne výzvu „Stisknutím klávesy F11 spustíte Acronis Startup Recovery Manager...“ (pokud nemáte zavaděč GRUB) nebo přidá položku „Acronis Startup Recovery Manager“ do nabídky zavaděče GRUB (pokud máte GRUB).

Systémový disk (nebo oddíl /boot v Linuxu) by měl mít alespoň 100 MB volného místa k aktivaci správce Acronis Startup Recovery Manager.

Pokud nepoužíváte zavaděč GRUB a zavaděč je nainstalován v záznamu MBR (Master Boot Record), aktivace správce Acronis Startup Recovery Manager přepíše záznam MBR svým vlastním kódem. Pokud jsou nainstalovány zavaděče od jiných výrobců, bude možná nutná jejich reaktivace.

V Linuxu, pokud používáte jiný zavaděč než GRUB (jako například LILO), zvažte instalaci zavaděče do spouštěcího záznamu kořenového diskového oddílu Linuxu místo do záznamu MBR ještě před aktivací správce Acronis Startup Recovery Manager. Jinak zavaděč překonfigurujte ručně po aktivaci.

Neaktivovat

Vypne výzvu "Stisknutím klávesy F11 spustíte Acronis Startup Recovery Manager..." (nebo položku nabídky v zavaděči GRUB) při spuštění počítače. Pokud správce Acronis Startup Recovery Manager není aktivován, budete pro obnovu systému, který selže při spouštění, potřebovat jednu z následujících možností:

- spustit počítač ze samostatného spouštěcího záchraného média;
- použít spuštění ze sítě ze Serveru PXE Acronis nebo služby RIS (Microsoft Remote Installation Services).

9.6 Server PXE Acronis

Acronis PXE Server umožňuje spouštění počítačů do spouštěcích součástí aplikace Acronis pomocí sítě.

Síťové spouštění:

- Odstraňuje potřebu mít na místě technika, který vloží spouštěcí médium do systému, jenž má být spuštěn.
- Při skupinových operacích zkracuje oproti použití fyzických spouštěcích médií čas potřebný ke spuštění více počítačů.

Spouštěcí součásti se odesílají na Server PXE Acronis pomocí Tvůrce spouštěcích médií Acronis. Chcete-li odeslat spouštěcí součásti, spusťte Tvůrce spouštěcích médií (pomocí konzoly pro správu, výběrem příkazů **Nástroje** -> **Vytvořit spouštěcí médium** nebo jako samostatnou součást) a řiďte se postupem popsáním v tématu „Tvůrce spouštěcích médií (str. 254)“.

Spouštění více počítačů ze Serveru PXE Acronis má smysl v případě, že se v síti nachází server DHCP (Dynamic Host Control Protocol). V takovém případě síťová rozhraní spouštěných počítačů automaticky získají IP adresy.

Omezení:

Server PXE Acronis nepodporuje zavaděč UEFI.

9.6.1 Instalace serveru Acronis PXE Server

Instalace serveru Acronis PXE Server

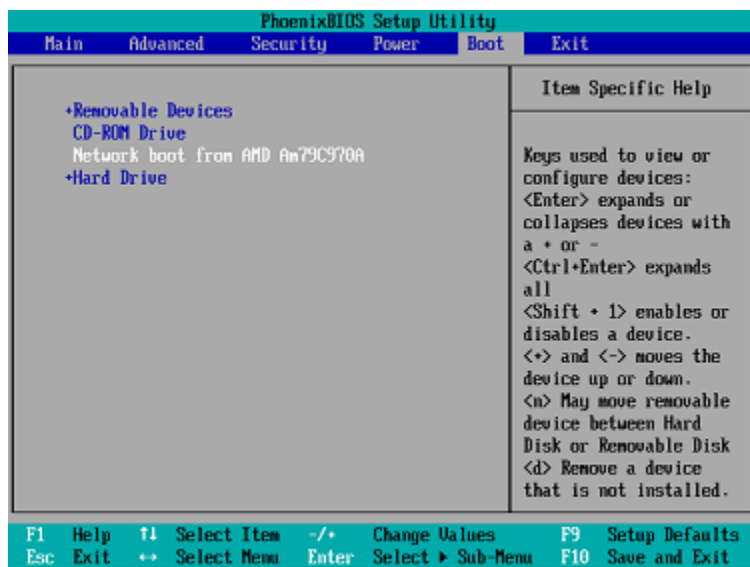
1. Spusťte instalační program produktu Acronis Backup Advanced.
2. Zvolte **Instalovat Acronis Backup**.
3. Potvrďte podmínky licenčního ujednání.
4. Zaškrtněte políčko **Chci ručně vybrat součásti Acronis...**
5. Ve stromu součástí zaškrtněte v části **Další součásti** zaškrťovací políčko **PXE Server**.
6. Postupujte podle zobrazených pokynů.

Acronis PXE Server se ihned po instalaci spustí jako služba. Později se bude spouštět automaticky při každém spuštění systému. Acronis PXE Server můžete spouštět a zastavovat stejným způsobem jako jiné služby Windows.

9.6.2 Nastavení spuštění počítače z PXE

U počítačů bez systému stačí, aby BIOS počítače podporoval spuštění ze sítě.

Na počítači s nainstalovaným operačním systémem je nutné nastavit BIOS tak, aby byla síťová karta prvním zaváděcím zařízením, nebo aby alespoň byla před pevným diskem. Následující příklad zobrazuje jednu z možných konfigurací BIOSu. Pokud nevložíte spouštěcí médium, počítač se spustí ze sítě.

V některých verzích BIOSu je nutné po zapnutí síťové karty uložit změny BIOSu, aby se karta zobrazila v seznamu zaváděcích zařízení.

Pokud hardware obsahuje více síťových karet, zkontrolujte, zda je kabel připojen ke kartě podporované BIOSem.

9.6.3 Práce v podsítích

Pokud chcete, aby mohl Acronis PXE Server pracovat v jiné podsíti (přes přepínač), nastavte přepínač (switch) tak, aby umožňoval PXE přenos. IP adresy PXE serveru se nastavují podle rozhraní pomocí funkce IP helper stejně jako adresy DHCP serveru. Více informací naleznete na adrese: <http://support.microsoft.com/kb/257579/cs>.

10 Správa disků

Acronis Disk Director Lite je nástroj pro přípravu konfigurace disků a svazků počítače pro obnovu obrazů uložených pomocí aplikace Acronis Backup.

Někdy, když je vytvořena záloha svazku a jeho diskový obraz je již umístěn do bezpečného úložiště, konfigurace disku počítače se může změnit, ať už kvůli nahrazení pevného disku nebo ztrátě hardwaru. V takovémto případě má uživatel možnost s pomocí aplikace Acronis Disk Director Lite znovu nakonfigurovat nezbytná nastavení disku, takže diskový obraz svazku může být obnoven přesně „jak byl“ nebo s nějakou úpravou struktury disku nebo svazku, kterou uživatel považuje za nezbytnou.

Veškeré operace na discích a svazcích představují určité riziko poškození dat. Operace se systémovými, spouštěcími nebo datovými svazky je nutné provádět velice opatrně, abyste se vyhnuli možným problémům s procesem spouštění nebo s ukládáním dat pevného disku.

Operace s pevnými disky a svazky vyžadují určitý čas, a jakýkoliv výpadek napájení, neúmyslné vypnutí počítače nebo náhodné zmáčknutí tlačítka Reset během takové procedury může vést k poškození svazku nebo ztrátě dat.

Veškeré operace na svazcích dynamických disků v systému Windows XP vyžadují, aby byla služba Acronis Managed Machine Service spuštěna pod účtem s oprávněními správce.

Provedte veškerá nezbytná opatření (str. 268), aby bylo zabráněno ztrátě dat.

10.1 Podporované systémy souborů

Acronis Disk Director Lite podporuje následující systémy souborů:

- FAT 16/32
- NTFS

Pokud potřebujete provést operaci se svazkem s jiným systémem souborů, použijte plnou verzi Acronis Disk Director. Ta poskytuje více nástrojů a utilit pro správu disků a svazků s následujícími systémy souborů:

- FAT 16/32
- NTFS
- Ext2
- Ext3
- HFS+
- HFSX
- ReiserFS
- JFS
- Linux SWAP

10.2 Základní bezpečnostní opatření

Chcete-li zabránit možnému poškození struktury disků nebo svazků a ztrátě dat, proveďte potřebná bezpečnostní opatření a dodržujte tato jednoduchá pravidla:

1. Zálohujte disk, na němž chcete vytvářet nebo spravovat svazky. Pokud zálohujete nejdůležitější data na jiný pevný disk, síťové úložiště nebo vyměnitelná média, můžete se svazky na disku pracovat a data budou v bezpečí.
2. Zkontrolujte, zda je disk plně funkční a zda neobsahuje vadné sektory nebo chyby v systému souborů.
3. Neprovádějte žádné operace s diskem či svazkem, pokud je spuštěn jiný software s přístupem k disku na nízké úrovni. Tyto aplikace před spuštěním Acronis Disk Director Lite zavřete.

Když budete dodržovat tato jednoduchá bezpečnostní opatření, vyhnete se nežádoucí ztrátě dat.

10.3 Spuštění aplikace Acronis Disk Director Lite

Aplikaci Acronis Disk Director Lite je možné spustit v systému Windows nebo pomocí spouštěcího média.

Omezení.

- Aplikace Acronis Disk Director Lite není k dispozici v systémech Windows 8/8.1, Windows Server 2012/2012 R2, Windows 10 a Windows Server 2016.
- Operace správy disků založené na spouštěcím médiu mohou fungovat nesprávně, pokud jsou v počítači nakonfigurovány prostory úložišť.

Spuštění aplikace Acronis Disk Director Lite v systému Windows

Pokud spustíte Konzolu pro správu Acronis Backup a připojíte ji ke spravovanému počítači, ve stromu **navigace** se zpřístupní zobrazení **Správa disku**, pomocí kterého lze spustit aplikaci Acronis Disk Director Lite.

Spuštění aplikace Acronis Disk Director Lite pomocí spouštěcího média

Aplikaci Acronis Disk Director Lite lze spustit na holém železe, počítačích, které nelze spustit, a v počítačích se systémem jiným než Windows. Chcete-li tak učinit, spusťte počítač pomocí spouštěcího média (str. 424) vytvořeného pomocí Tvůrce spouštěcích médií Acronis, spusťte konzolu pro správu a klikněte na položku **Správa disku**.

10.4 Výběr operačního systému pro správu disků

Na počítači se dvěma nebo více operačními systémy, znázornění disků a svazků závisí na tom, jaký operační systém aktuálně běží.

Svazek může mít různé písmeno v různých operačních systémech Windows. Například, svazek E: se může ukazovat jako D: nebo L:, pokud spustíte na stejném počítači jiný nainstalovaný operační systém Windows. (Je také možné, že tento svazek bude mít stejné písmeno E: v každém OS Windows nainstalovaném na počítači.)

Dynamický disk vytvořený v jednom operačním systému Windows je v jiném operačním systému Windows považován za **cizí disk** nebo nemusí být podporován tímto operačním systémem.

Když potřebujete provést správu disku na takovýchto počítačích, je nutné specifikovat, pro který operační systém se zobrazí rozložení disku a provede operace správy disku.

Název aktuálně vybraného operačního systému je uveden na panelu nástrojů konzole za textem „**Aktuální rozložení disku je pro:**“. V okně **Výběr operačního systému** klikněte na název OS pro výběr jiného operačního systému. U zaváděcího média se toto okno se zobrazí po kliknutí na **Správa disků**. Rozvržení disku se zobrazí dle operačního systému, který vyberete.

10.5 Zobrazení „Správa disku“

Acronis Disk Director Lite se ovládá prostřednictvím zobrazení konzole **Správa disku**.

Horní část zobrazení obsahuje tabulku disků a svazků umožňující třídění dat, přizpůsobení sloupců a lištu nástrojů. Tato tabulka ukazuje čísla disků, přiřazená písmena, typ, kapacitu, velikost volného místa, velikost použitého místa, systém souborů a stav jednotlivých svazků. V liště nástrojů jsou ikony pro spuštění akcí **Zpět**, **Znovu** a **Provést** určené pro nevyřízené operace (str. 282).

Grafický panel v dolní části zobrazení zachycuje všechny disky a jejich svazky jako obdélníky se základními informacemi o jejich vlastnostech (jmenovka, písmeno, velikost, status, typ a systém souborů).

Obě části zobrazení také vykreslují nepřidělený prostor na disku, který může být použit pro vytvoření svazku.

Spuštění operací

Kterákoliv operace může být spuštěna:

- z kontextové nabídky disku nebo svazku (jak v tabulce, tak i v grafickém panelu);
- z nabídky konzole **Správa disku**;
- z lišty **Operace** v panelu **Akce a nástroje**.

*Všimněte si, že seznam dostupných operací v kontextové nabídce **správy disku** a **operací** závisí na vybraném typu svazku nebo disku. To samé platí pro nepřidělený prostor na disku.*

Zobrazení dalších operací

Výsledky všech operací s disky nebo svazky, které jste právě naplánovali, se okamžitě zobrazují ve zobrazení konzole **Správa disku**. Pokud například vytvoříte svazek, okamžitě se ukáže v tabulce a taktéž v dolním zobrazení v grafické formě. Každá změna svazku včetně změny písmena, svazku nebo jmenovky se okamžitě projeví ve zobrazení.

10.6 Diskové operace

Acronis Disk Director Lite obsahuje následující operace, které lze provádět na discích:

- Inicializace disku (str. 271) - inicializuje nový hardware přidaný do systému.
- Základní klonování disku (str. 271) - přenesou veškerá data ze zdrojového základního MBR disku na cílový.
- Převod disku: MBR na GPT (str. 273) - převede oddíl MBR na GPT.
- Převod disku: GPT na MBR (str. 274) - převede oddíl GPT na MBR.
- Převod disku: Základní na dynamický (str. 274) - převede základní disk na dynamický.
- Převod disku: Dynamický na základní (str. 275) - převede dynamický disk na základní.

Plná verze programu Acronis Disk Director poskytuje více nástrojů a utilit pro práci s disky.

*Acronis Disk Director Lite musí mít k cílovému disku exkluzivní přístup. To znamená, že v danou dobu nesmí k disku přistupovat žádná jiná utilita pro správu disků (jako je nástroj **Správa disků** ve Windows). Pokud se zobrazí zpráva oznamující, že disk nebylo možno zablokovat, zavřete aplikace pro správu disku a spusťte utilitu znovu. Pokud nemůžete určit, které aplikace používají tento disk, zavřete je všechny.*

10.6.1 Inicializace disku

Pokud přidáte do počítače nový disk, aplikace Acronis Disk Director Lite bude informována o změně konfigurace a zkontroluje přidaný disk, aby jej mohla zahrnout do seznamu disků a svazků. Pokud disk stále není inicializován nebo má strukturu souborů, která není v systému počítače známá, znamená to, že na něj nelze instalovat aplikace a ukládat soubory.

Aplikace Acronis Disk Director Lite zjistí, že systém nemůže disk použít a že je nutné jej inicializovat. V zobrazení **Správa disků** bude nově detekovaný hardware vidět jako šedý blok s šedou ikonou. To označuje, že systém nemůže disk použít.

Pokud je nutné inicializovat disk:

1. Vyberte disk, který chcete inicializovat.
2. Klikněte pravým tlačítkem na vybraný svazek a potom na příkaz **Inicializovat** v místní nabídce. Přesunete se do okna **Inicializace disku**, ve kterém budou uvedeny základní podrobnosti hardwaru, například číslo disku, kapacita a stav, které vám mohou pomoci vybrat možné akce.
3. V okně budete moci nastavit schéma rozdělení na diskové oddíly (MBR nebo GPT) a typ disku (základní nebo dynamický). Nový stav disku bude okamžitě graficky reprezentován v zobrazení konzoly **Správa disků**.
4. Kliknutím na tlačítko **OK** přidáte naplánovanou operaci inicializace disku.

(Chcete-li dokončit přidanou operaci, budete ji muset provést (str. 282). Ukončení aplikace bez vykonání operace k provedení ji spolehlivě ukončí.)

Po inicializaci je veškerý prostor na disku nepřidělený a nelze jej tedy využít k instalaci aplikací nebo ukládání souborů. Abyste jej mohli používat, pokračujte operací **Vytvořit svazek**.

Pokud chcete změnit nastavení disku, lze to provést později pomocí standardních diskových nástrojů aplikace Acronis Disk Director Lite.

10.6.2 Klonování základních disků

Někdy je nezbytné přenést veškerá data disku na nový disk. Může jít o případ zvětšení systémového svazku, spuštění nového rozložení systému nebo stažení disku kvůli selhání hardwaru. V každém případě důvody operace **klonování základního disku** lze shrnout jako nezbytnost přenosu všech zdrojových dat na cílový disk přesně jak jsou.

Acronis Disk Director Lite umožňuje provádění operací pouze na základních MBR discích.

Jak naplánovat operaci **klonování základního disku**:

1. Vyberte disk, který chcete klonovat.
2. Vyberte disk jako cíl pro operaci klonování.
3. Vyberte metodu klonování a určete pokročilé možnosti.

Struktura nového svazku bude okamžitě graficky vyobrazena ve zobrazení **Správa disku**.

*Před klonováním systémového disku je vhodné deaktivovat správce Acronis Startup Recovery Manager (str. 414) (ASRM), pokud je aktivní. Jinak se klonovaný operační systém nemusí spustit. Po dokončení klonování můžete ASRM opět aktivovat. Pokud deaktivace není možná, zvolte pro klonování disku metodu **Zachování**.*

10.6.2.1 Výběr zdrojových a cílových disků

Program zobrazuje seznam rozdělených disků a žádá uživatele o výběr zdrojového disku, z kterého budou data přenesena na jiný disk.

Dalším krokem je výběr disku jako cíle operace klonování. Program uživateli umožňuje vybrat disk a pokud je jeho velikost dostatečná, zachová veškerá data ze zdrojového disku bez jakékoliv ztráty.

Pokud jsou na disku, který byl vybrán jako cíl, nějaká data, uživatel bude varován: **“Vybraný cílový disk není prázdný. Data na jeho svazcích budou přepsána.”**, což znamená, že veškerá data, která jsou aktuálně na vybraném cílovém disku, budou nenávratně ztracena.

10.6.2.2 Metody klonování a pokročilé možnosti

Operace **Klonovat základní disk** obvykle znamená, že informace ze zdrojového disku se přenesou na cílový **“Jak jsou”** (zachování velikosti). Takže, pokud má cílový disk stejnou velikost, nebo i když je větší, je možné přenést veškeré informace, které zde jsou, přesně tak jak jsou uloženy ve zdroji.

Ale s velkým výběr dostupného hardwaru je normální, že se velikost cílového disku může lišit od zdrojového. Pokud je cílový disk větší, pak je pomocí volby **„Proporcionálně změnit velikost svazku“** vhodné změnit velikost svazku zdrojového disku, abyste se vyhnuli ponechání nepřiděleného místa na cílovém disku. Volba **Klonovat základní disk** „jak je“ (Zachování) zůstává, ale výchozí metoda klonování bude vykonána s proporcionálním zvětšením všech svazků **zdrojového** disku, takže na **cílovém** disku nezůstane žádný nepřidělený prostor.

Pokud je cílový disk menší, volba klonování **Zachování** nebude dostupná a proporcionální změna velikosti svazku **zdrojového** disku bude nutná. Program analyzuje **cílový** disk, aby zjistil, zda je jeho velikost dostatečná pro zachování veškerých dat ze **zdrojového** disku bez jakékoliv ztráty. Pokud je takovýto transfer s proporcionální změnou velikosti **zdrojového** disku možný, ale beze ztráty dat, uživateli je potom umožněno pokračovat. Pokud není i při proporcionální změně velikosti svazků, kvůli omezené velikosti, možný přenos veškerých dat **zdrojového** disku na **cílový**, operace **klonování základního disku** nebude možná a uživatel nebude moci pokračovat.

Pokud se chystáte klonovat disk obsahující **systémový svazek**, věnujte pozornost **Pokročilým možnostem**.

Kliknutím na **Dokončit**, přidáte klonování disku k operaci k provedení.

(Chcete-li dokončit přidanou operaci budete ji muset provést (str. 282). Ukončení programu bez vykonání operace k provedení ji účinně stornuje.)

Použití pokročilých možností

Při klonování disku obsahujícím **systémový svazek**, potřebujete uchovat spustitelnost operačního systému na cílovém svazku disku. To znamená, že operační systém musí mít informace systémového svazku (například písmeno svazku) shodující se NT signaturou, která se uchovává v MBR záznamu disku. Dva disk se stejnou NT signaturou nemohu pod jedním operačním systémem pracovat správně.

Pokud jsou na počítači dva disky se stejnou NT signaturou obsahující systémový svazek, operační systém se spustí z prvního disku, nalezení stejné signatury na druhém disku automaticky vygeneruje novou unikátní NT signaturu a přiřadí ji k druhému disku. Výsledkem je, že svazky druhého disku ztratí svá písmena, všechny cesty na disku budou neplatné a programy nenaleznou své soubory. Operační systém na tomto disku nebude spustitelný.

Pro zachování spustitelnosti systému na svazku cílového disku máte dvě možnosti:

1. Zkopírovat NT signaturu – aby bylo zajištěno, že cílový disk s NT signaturou zdrojového disku se také shoduje s klíči registrů kopírovanými na cílový disk.
2. Nechat NT signaturu – chcete-li zachovat signaturu starého disku a dle signatury aktualizovat operační systém.

Pokud potřebujete zkopírovat NT signaturu:

1. Vyberte políčko **Kopírovat NT signaturu**. Budete varováni: „Pokud je na pevném disku operační systém, před spuštěním počítače znovu odinstalujte jednotky zdrojového i cílového pevného disku. Jinak se spustí OS na prvním disku a OS na druhém disku se stane nespustitelným.“ Políčko **Vypnout počítač po operaci klonování** se vybírá a vypíná automaticky.
2. Pro přidání k operacím k provedení klikněte na **Dokončit**.
3. V liště nástrojů klikněte na **Provést** a poté v okně **Operace k provedení** klikněte na **Pokračovat**.
4. Vyčkejte, dokud nebude operace dokončena.
5. Počkejte, dokud se počítač nevypne.
6. Odpojte od počítače jednotky zdrojového i cílového pevného disku.
7. Spusťte počítač.

Pokud potřebujete nechat NT signaturu:

1. Kliknutím vymažte políčko **Kopírovat NT signaturu**, pokud není prázdné.
2. Kliknutím vymažte políčko **Vypnout počítač po operaci klonování**, pokud není prázdné.
3. Pro přidání k operacím k provedení klikněte na **Dokončit**.
4. V liště nástrojů klikněte na **Provést** a poté v okně **Operace k provedení** klikněte na **Pokračovat**.
5. Vyčkejte, dokud nebude operace dokončena.

10.6.3 Převod disku: MBR na GPT

Základní MBR disk byste měli převést na základní GPT disk v následujících případech:

- Pokud potřebujete více jak 4 primární svazky na disku.
- Pokud potřebujete další zajištění proti jakémoliv možné ztrátě dat.

Jestliže potřebujete převést MBR disk na základní GPT disk:

1. Vyberte základní MBR disk pro převod na GPT.
2. Pravým tlačítkem klikněte na svazek a potom klikněte v kontextové nabídce na **Převést na GPT**.
Objeví se okno s varováním upozorňující, že se chystáte převést MBR na GPT.
3. Kliknutím na **OK** přidáte převod MBR na GPT k operacím k provedení.

(Chcete-li dokončit přidanou operaci, budete ji muset provést (str. 282). Ukončení programu bez vykonání operace k provedení ji účinně stornuje.)

Upozornění: Disk dělený na základě GPT si na konci rozdělené oblasti vyhrazuje prostor oblast nezbytnou pro záložní oblast, ve které se ukládají kopie GPT hlavičky a tabulky rozdělení disku. Pokud je disk plný a velikost svazku nelze automaticky snížit, operace převodu MBR disku na GPT selže.

Operace je nevratná. Pokud máte primární svazek patřící k MBR disku a převedete tento disk nejdříve na GPT a potom zpět na MBR, svazek bude logickým a nebude jej možné používat jako systémový svazek.

Pokud plánujete nainstalovat OS, který nepodporuje GPT disky, zpětný převod disku na MBR je také možný přes stejné položky nabídky a název operace se vypíše jako **Převést na MBR**.

Převod dynamického disku: MBR na GPT

Acronis Disk Director Lite u dynamických disků nepodporuje přímý převod MBR na GPT. Přesto pro dosažení tohoto cíle můžete s tímto programem provést následující převody:

1. Převod MBR disku: dynamického na základní (str. 275) s využitím operace **Převést na základní**.
2. Převod základního disku: MBR na GPT s využitím operace **Převést na GPT**.

3. Převod GPT disku: základního na dynamický (str. 274) s využitím operace **Převést na dynamický**.

10.6.4 Převod disku: GPT na MBR

Pokud plánujete instalaci operačního systému, který nepodporuje disky GPT, je možné disk GPT převést na MBR. Název této operace bude **Převést na MBR**.

Pokud potřebujete převést disk GPT na MBR:

1. Vyberte disk GPT, který chcete převést na MBR.
2. Klikněte pravým tlačítkem na vybraný svazek a potom na příkaz **Převést na MBR** v místní nabídce.

Zobrazí se okno s upozorněním, že se chystáte převést disk GPT na MBR.

Toto okno obsahuje vysvětlení změn, které se v systému stanou po převodu vybraného disku z GPT na MBR. Pokud takový převod například způsobí, že systém nebude moci k disku přistupovat, operační systém nebude po převodu možné zavést nebo na vybraném disku GPT nebudou některé svazky po převodu na MBR přístupné (například svazky s kapacitou větší než 2 TB), budete na tyto skutečnosti upozorněni.

Pozor, svazek patřící disku GPT určenému k převodu bude po provedení operace nastaven jako logický. Tato změna je nevratná.

3. Kliknutím na tlačítko **OK** přidáte naplánovanou operaci převodu disku GPT na MBR.

(Chcete-li dokončit přidanou operaci, budete ji muset provést (str. 282). Ukončení aplikace bez vykonání operace k provedení ji spolehlivě ukončí.)

10.6.5 Převod disku: základního na dynamický

Základní disk byste měli převést na dynamický v následujících případech:

- Pokud plánujete disk používat jako část skupiny dynamických disků.
- Pokud chcete pro ukládaná data dosáhnout větší spolehlivosti disku.

Jestliže potřebujete převést základní disk na dynamický:

1. Vyberte základní disk pro převod na dynamický.
2. Pravým tlačítkem klikněte na svazek a potom klikněte v kontextové nabídce na **Převést na dynamický**. Objeví se poslední upozornění na převádění základního disku na dynamický.
3. Pokud v tomto okně s varováním kliknete na **OK**, převod se okamžitě provede a pokud je to nutné, počítač se restartuje.

Upozornění: Dynamický disk zabírá poslední megabajt fyzického disku pro uložení databáze, včetně čtyř-úrovňového popisu (Svazek-Součást-Oddíl-Disk) pro každý dynamický disk. Pokud se během převodu na dynamický disk ukáže, že základní disk je plný a velikost svazků nelze automaticky snížit, operace převodu základního disku na dynamický selže.

Pokud se rozhodnete převést dynamické disky zpátky na základní, např. když chcete na počítači používat OS, který nepodporuje dynamické disky, můžete převést vaše disky s využitím stejných položek nabídky, ačkoli nyní se bude operace nazývat „**Převést na základní**“.

Převod systémového disku

Acronis Disk Director Lite po převodu základního disku na dynamický nevyžaduje restart operačního systému, pokud:

1. Na disku je nainstalován samostatný operační systém Windows 2008/Vista.
2. Tento operační systém na počítači běží.

Převod základního disku na dynamický, který obsahuje systémové svazky, vyžaduje určitý čas a spotřebuje určitý výkon procesoru; neúmyslné vypnutí počítače nebo náhodné zmáčknutí tlačítka Reset během této procedury může vést ke ztrátě spustitelnosti systému.

Na rozdíl od Správce disků systému Windows tento program po této operaci zaručuje spustitelnost **operačních systémů offline** na disku.

10.6.6 Převod disku: dynamického na základní

Dynamické disky můžete převést na základní například v případě, že začnete v počítači používat operační systém, který dynamické disky nepodporuje.

Pokud potřebujete převést dynamický disk na základní:

1. Vyberte dynamický disk, který chcete převést na základní.
2. Klikněte pravým tlačítkem na vybraný svazek a potom na příkaz **Převést na základní** v místní nabídce. Zobrazí se upozornění o převodu dynamického disku na základní.

Budete upozorněni na změny, ke kterým při převodu disku z dynamického na základní dojde v systému. Pokud například takový převod zabrání systému v přístupu k disku, operační systém se přestane po takovém převodu načítat nebo pokud disk, který chcete převést na základní, obsahuje svazky takových typů, které jsou podporovány pouze dynamickými disky (všechny typy svazků kromě jednoduchých), budete zde upozorněni na možné poškození dat účastníků se převodu.

Tato operace není dostupná pro dynamický disk obsahující rozložené, prokládané nebo RAID-5 svazky.

3. Jestliže kliknete na tlačítko **OK** v tomto okně s upozorněním, převod se provede okamžitě.

Po převodu se posledních 8 MB místa na disku vyhradí pro budoucí převod tohoto disku ze základního na dynamický.

V některých případech se možné nepřidělené místo může lišit od předpokládané maximální velikosti svazku (například když velikost jednoho zrcadlení určuje velikost druhého zrcadlení nebo je posledních 8 MB diskového prostoru vyhrazeno pro pozdější převod základního disku na dynamický).

Převod systémového disku

Aplikace Acronis Disk Director Lite nevyžaduje po převodu dynamického disku na základní restartování operačního systému v následujících případech:

1. Na disku je nainstalován jeden operační systém Windows 2008 nebo Vista.
2. Daný operační systém je v počítači spuštěn.

Převod dynamického disku se systémovými svazky na základní vyžaduje určitý čas a jakýkoliv výpadek napájení, neúmyslné vypnutí počítače nebo náhodné zmáčknutí tlačítka Reset během takové procedury může vést k nemožnosti spuštění systému.

Na rozdíl od Správce disků Windows aplikace zajišťuje:

- bezpečný převod dynamického disku na základní, pokud obsahuje svazky **s daty** jednoduchých a zrcadlených svazků,
- možnost spuštění systému (v systémech s více možnostmi spuštění), který byl v průběhu operace **offline**.

10.6.7 Změna stavu disku

Změna stavu disku se projeví v operačních systémech Windows Vista SP1, Windows Server 2008 R2, Windows 7 a používá se na aktuální rozvržení disku (str. 269).

Jeden z následujících stavů disku se vždy ukáže v grafickém zobrazení disku vedle jeho názvu:

- **Online**
Stav online znamená, že je disk přístupný v režimu ke čtení a zápisu. To je normální stav disku. Jestliže je třeba, aby byl disk přístupný v režimu pouze ke čtení, vyberte disk a změňte jeho stav na offline výběrem příkazu **Změnit stav disku na offline** v nabídce **Operace**.
- **Offline**
Stav offline znamená, že je disk přístupný v režimu pouze ke čtení. Chcete-li mít vybraný offline disk zpět online, vyberte příkaz **Změnit stav disku na online** v nabídce **Operace**.
Pokud je disk ve stavu offline a název disku ve stavu **Chybějící**, znamená to, že operační systém nemohl tento disk nalézt nebo identifikovat. Může být poškozený, odpojený nebo vypnutý. Další informace o tom, jak převést do stavu online disk, který je offline a chybějící, naleznete ve znalostní databázi společnosti Microsoft v článku:
<http://technet.microsoft.com/cs-cz/library/cc732026.aspx>.

10.7 Operace se svazky

Acronis Disk Director Lite obsahuje následující operace, které lze provádět na svazcích:

- Vytvořit svazek (str. 276) - Vytváří s pomocí Průvodce tvorbou svazku nový svazek.
- Odstranit svazek (str. 280) - Odstraní vybraný svazek.
- Nastavit jako aktivní (str. 280) - Nastavuje vybraný svazek jako aktivní, takže počítač se spustí se zde nainstalovaným OS.
- Změnit písmeno (str. 281) - Změní písmeno vybraného svazku.
- Změnit jmenovku (str. 281) - Změní jmenovku vybraného svazku.
- Formátovat svazek (str. 282) - Zformátuje svazek, čímž na něm vytvoří požadovaný systém souborů.

Plná verze programu Acronis Disk Director poskytuje více nástrojů a utilit pro práci se svazky.

Acronis Disk Director Lite musí mít k cílovému svazku exkluzivní přístup. To znamená, že v danou dobu nesmí ke svazku přistupovat žádná jiná utilita pro správu disků (jako je nástroj Správa disků ve Windows). Pokud se zobrazí zpráva oznamující, že svazek nebylo možné zablokovat, zavřete aplikace pro správu disku, které používají tento svazek, a spusťte utilitu znovu. Pokud nemůžete určit, které aplikace svazek používají, zavřete je všechny.

10.7.1 Vytváření svazku

Nový svazek můžete potřebovat pro:

- obnovení dříve uložených záložních kopií uspořádaných „přesně jak byly předtím“;
- uložení sbírek podobných souborů odděleně - např. sbírku MP3 souborů nebo videí na samostatném svazku;
- uložení záloh (image) dalších svazků/disků na speciální svazek;
- instalaci nového operačního systému (nebo odkládacího souboru) na nový svazek;
- přidání nového hardwaru na počítač.

V aplikaci Acronis Disk Director Lite je nástrojem pro vytváření svazků **Průvodce tvorbou svazku**.

10.7.1.1 Typy dynamických svazků

Jednoduchý svazek

Svazek vytvořený z volného místa na jednom fyzickém disku. Může se skládat z jedné nebo několika oblastí na disku virtuálně spojených Správcem logických disků (LDM). Nezaručuje žádnou větší spolehlivost, žádné zvýšení rychlosti ani velikost navíc.

Rozložený svazek

Svazek vytvořený z volného místa na několika fyzických discích virtuálně navzájem propojených pomocí LDM. Do jednoho svazku může být vloženo až 32 disků a tím překonat omezení velikosti hardwaru, ale pokud jediný z disků selže, všechna data budou ztracena, a navíc žádná část rozloženého svazku nemůže být odstraněna bez zničení celého svazku. Rozložený svazek proto neposkytuje větší spolehlivost ani vyšší vstupně-výstupní rychlost.

Prokládaný svazek

Svazek, který se také někdy nazývá RAID 0, se skládá ze stejně velkých pruhů dat zapisovaných přes každý disk ve svazku, to znamená, že k vytvoření prokládaného svazku bude uživatel potřebovat dva nebo více dynamických disků. Disky prokládaného svazku nemusí být totožné, ale na každém disku, který chcete zahrnout do svazku, musí být k dispozici volné místo a velikosti svazku bude záviset na velikosti nejmenšího místa. Přístup k datům na prokládaném svazku zpravidla rychlejší než přístup ke stejným datům na jednom fyzickém disku, protože I/O přenos je rozdělen na více než jeden disk.

Prokládané svazky jsou vytvářeny pro lepší výkon, ne pro jejich vyšší spolehlivost - neobsahují redundantní informace.

Zrcadlený svazek

Svazek s tolerancí chyb, který se také někdy nazývá RAID 1, jehož data jsou duplikována na dvou identických discích. Veškerá data na jednom disku se kopírují na další disk pro zajištění redundance dat. Téměř každý svazek lze zrcadlit, včetně systémových a zaváděcích, a pokud jeden z disků selže, data mohou být stále přístupná na zbývajících discích. Bohužel při použití zrcadlených svazků jsou hardwarová omezení velikosti a výkonu ještě vážnější.

Zrcadlený-prokládaný svazek

Svazek s tolerancí chyb, který se také někdy nazývá RAID 1+0, kombinuje výhody vysokého I/O rychlosti prokládaného rozložení a redundance u zrcadlených typů. Zřejmou inherentní nevýhodou zůstává zrcadlová architektura - nízký velikost disku vzhledem ke svazku.

RAID-5

Svazek s tolerancí chyb, jehož data jsou rozložena do pole tří nebo více disků. Disky nemusí být stejné, ale na každém disku ve svazku musí být k dispozici stejně velké bloky nealokovaného prostoru. Do pole disků je také rozložena parita (vypočítaná hodnota použitá při obnově dat v případě selhání). A ukládá se vždy na jiný disk než samotná data. Pokud fyzický disk selže, část svazku RAID-5 na chybném disku lze znovu vytvořit ze zbývajících dat a parity. Svazek RAID-5 poskytuje spolehlivost a je schopen překonat fyzikálních omezení velikosti disků s větší velikostí disku vzhledem ke svazku než u zrcadlových.

10.7.1.2 Průvodce tvorbou svazku

Průvodce tvorbou svazku umožňuje vytvořit jakýkoliv typ svazku (včetně systémového a aktivního), vybrat systém souborů, přiřadit písmeno a poskytnout další funkce pro správu disků.

Stránky tohoto průvodce vám umožňují zadat parametry operací, pokračovat krok za krokem, a i vrátit se ke kterémukoliv kroku, pokud potřebujete změnit dříve vybrané nastavení. Každý parametr je doplněn o podrobné instrukce, aby byl váš výběr usnadněn.

Jestliže chcete vytvořit svazek:

V liště **Průvodci** spusťte výběrem příkazu **Vytvořit svazek Průvodce tvorbou svazku**, nebo pravým tlačítkem klikněte na jakýkoliv nealokovaný prostor a v kontextové nabídce vyberte příkaz **Vytvořit svazek**.

Vyberte typ vytvářeného svazku

Nejdříve musíte určit, jaký typ svazku chcete vytvořit. Jsou dostupné následující typy svazků:

- Základní
- Jednoduché/rozložené
- Prokládané
- Zrcadlené
- RAID-5

Dostanete krátký popis každého typu svazku vysvětlující výhody a omezení jednotlivých architektur svazků.

*Pokud aktuální operační systém, který je na počítači nainstalován, nepodporuje vybraný typ svazku, dostanete odpovídající varování. V tomto případě bude tlačítko **Další** nefunkční a bude nutné vybrat jiný typ svazku, aby bylo možné pokračovat ve vytváření nového svazku.*

Po kliknutí na tlačítko **Další** postoupíte na další stránku průvodce: Výběr cílových disků (str. 278).

Výběr cílových disků

Další stránka průvodce vás vyzve k výběru disků, jejichž místo bude použito pro vytvoření svazku.

Jak vytvořit základní svazek:

- Vyberte cílový disk a určete nealokovaný prostor pro vytvoření základního svazku.

Chcete-li vytvořit Jednoduchý/rozložený svazek:

- Vyberte pro vytvoření svazku jeden nebo více cílových disků.

Chcete-li vytvořit zrcadlený svazek:

- Vyberte pro vytvoření svazku dva cílové disky.

Chcete-li vytvořit prokládaný svazek:

- Vyberte pro vytvoření svazku dva nebo více cílových disků.

Chcete-li vytvořit svazek RAID-5:

- Vyberte pro vytvoření svazku tři cílové disky.

Poté, co vyberete disky, průvodce na základě nealokovaného místa na discích a požadavcích typu svazku, které jste vybrali, spočítá maximální velikost výsledného svazku.

Pokud vytváříte **dynamický** svazek a vyberete jeden nebo několik **základních** disků jako cílové umístění, obdržíte varování, že vybraný disk bude automaticky převeden na dynamický.

Pokud to bude nutné, budete dle vybraného typu budoucího svazku vyzváni k přidání nezbytného počtu disků.

Pokud kliknete na tlačítko **Zpět**, vrátíte se na předchozí stránku: Vyberte typ vytvářeného svazku (str. 278).

Pokud kliknete na tlačítko **Další**, postoupíte na další stránku: Nastavit velikost svazku (str. 279).

Nastavení velikosti svazku

Na třetí stránce průvodce budete moci dle dříve provedených voleb určit velikost budoucího svazku. Pro výběr potřebné velikosti mezi minimální a maximální hodnotou použijte posuvník, nebo zadejte požadované hodnoty do speciálního okna mezi minimální a maximální hodnotou, nebo klikněte na speciální uchycení, držte je a kurzorem přetáhněte hranice obrázku disku.

Maximální hodnota obvykle zahrnuje maximální možný nealokovaný prostor. V některých případech se ale může lišit potencionální dostupný nealokovaný prostor a navrhovaná maximální velikost svazku (např. když velikost jednoho zrcadla stanovuje velikost dalšího zrcadla, nebo když je posledním 8 MB místa na disku vyhrazeno pro budoucí převod ze základního na dynamický).

U základních svazků, pokud je na disku nějaký nealokovaný prostor, bude také moci určit umístění nového svazku na disku.

Pokud kliknete na tlačítko **Zpět**, vrátíte se na předchozí stránku: Výběr cílových disků (str. 278).

Pokud kliknete na tlačítko **Další**, postoupíte na další stránku: Nastavení možností svazku (str. 279).

Nastavení možností svazku

Na další stránce průvodce můžete přiřadit **Písmeno** svazku (výchozí je první volné písmeno abecedy) a případně také **jmenovku** (výchozí je prázdná). Zde také zadáte **systém souborů** a **velikost clusteru**.

Průvodce vás vyzve k výběru jednoho ze systémů souborů Windows: FAT16 (vypnuto, pokud je velikost svazku nastavena na více než 2 GB), FAT32 (vypnuto, pokud je velikost svazku nastavena na více než 2 TB), NTFS nebo nechat svazek **nezformátovaný**.

Při nastavení velikosti clusteru můžete vybrat libovolnou přednastavenou hodnotu pro každý systém souborů. Všimněte si, že aplikace navrhne velikost clusteru, která je nejvhodnější pro svazek s vybraným systémem souborů.

Pokud vytváříte základní svazek, který lze nastavit na systémový, tato stránka bude jiná a budete mít možnost vybrat **typ** svazku – **Primární (Aktivní primární)** nebo **Logický**.

Běžně se typ **Primární** vybírá k instalaci operačního systému do svazku. Vyberte hodnotu **Aktivní** (výchozí), pokud chcete do tohoto svazku nainstalovat operační systém, který se má spustit při spuštění počítače. Jestliže není tlačítko **Primární** vybráno, možnost **Aktivní** nebude aktivní. Pokud je svazek zamýšlen k ukládání dat, vyberte možnost **Logický**.

*Základní disk může obsahovat až čtyři primární svazky. Pokud již existují, disk bude nutné převést na dynamický, jinak budou možnosti **Aktivní** a **Primární** vypnuty a bude možné vybrat pouze typ svazku **Logický**. Zobrazená zpráva vás upozorní na to, že operační systém nainstalovaný v tomto svazku nebude možné spustit.*

*Jestliže použijete při nastavování nového označení svazku znaky, které aktuální operační systém nepodporuje, zobrazí se příslušné upozornění a tlačítko **Další** bude vypnuté. Aby bylo možné pokračovat v tvorbě nového svazku, bude nutné označení změnit.*

Pokud kliknete na tlačítko **Zpět**, vrátíte se na předchozí stránku: Nastavení velikosti svazku (str. 279).

Pokud kliknete na tlačítko **Dokončit**, plánování operace bude dokončeno.

Chcete-li provést plánovanou operaci, klikněte na tlačítko **Provést** na panelu nástrojů a potom na možnost **Pokračovat** v okně **Operace k provedení**.

Jestliže nastavíte velikost clusteru 64 k pro FAT16 nebo FAT32 nebo 8 kB – 64 kB pro NTFS, Windows může svazek připojit, ale některé aplikace (například instalační) mohou nesprávně vypočítat v něm místo.

10.7.2 Odstranění svazku

Tato verze aplikace Acronis Disk Director Lite má omezenou funkčnost, protože se jedná především o nástroj k přípravě systémů na holém železe k obnově dříve uložených obrazů svazků. Funkce změny velikosti existujících svazků a tvorby nových svazků pomocí volného prostoru z existujících svazků se nachází v plné verzi softwaru, proto použití této verze může být někdy k odstranění svazku jedinou možností, jak uvolnit požadovaný prostor na disku bez změny konfigurace existujícího disku.

Po odstranění svazku je jeho prostor přidán k nepřiřazenému diskovému prostoru. Lze ho využít k tvorbě nového svazku nebo ke změně na jiný typ svazku.

Jak odstranit svazek:

1. Vyberte pevný disk a svazek, který se má odstranit.
2. Vyberte příkaz **Odstranit svazek** nebo obdobnou položku na bočním panelu **Operace** nebo klikněte na panelu nástrojů na ikonu **Odstranit vybraný svazek**.

Pokud svazky obsahují jakákoli data, obdržíte upozornění, že všechny informace v tomto svazku budou neodvolatelně ztraceny.

3. Kliknutím na tlačítko **OK** v okně **Odstranit svazek** přidáte naplánovanou operaci odstranění svazku.

(Chcete-li dokončit přidanou operaci, budete ji muset vykonat (str. 282). Ukončení aplikace bez vykonání operace k provedení ji spolehlivě ukončí.)

10.7.3 Nastavení aktivního svazku

Pokud máte několik primárních svazků, musíte jeden určit jako zaváděcí svazek. Proto můžete nastavit svazek, aby se stal aktivním. Disk může mít pouze jeden aktivní svazek, takže pokud svazek nastavíte jako aktivní, svazek, který byl předtím aktivní, bude automaticky deaktivován.

Jestliže potřebujete nastavit aktivní svazek:

1. Vyberte primární svazek na základním MBR disku, který se má nastavit jako aktivní.
2. Pravým tlačítkem klikněte na svazek a potom v kontextové nabídce klikněte na **Označit jako aktivní**.

Pokud v systému není žádný další aktivní svazek, tato operace bude přidána k operacím k provedení.

Zapamatujte si prosím, že kvůli nastavení nového aktivního svazku se může změnit písmeno předešlého aktivního svazku a některé z nainstalovaných programů mohou přestat běžet.

3. Pokud je v systému další aktivní svazek, budete upozorněni, že dříve aktivní svazky budou muset být nejdříve nastaveny na pasivní. Kliknutím na tlačítko **OK** v okně **Upozornění** přidáte nastavení aktivního svazku k operacím k provedení.

Upozornění: I když na nově aktivovaném svazku máte operační systém, počítač z něj v některých případech nebude možné spustit. Chcete-li nový svazek nastavit jako aktivní, budete muset potvrdit rozhodnutí.

(Chcete-li dokončit přidanou operaci, budete ji muset provést (str. 282). Ukončení programu bez vykonání operace k provedení ji účinně stornuje.)

Struktura nového svazku bude okamžitě graficky vyobrazena ve zobrazení **Správa disku**.

10.7.4 Změna písmena svazku

Operační systém Windows přiřazuje písmena (C:, D: atd.) svazkům disku při spuštění. Aplikace a operační systémy tato písmena používají pro lokalizaci souborů a složek na svazcích.

Připojení dalšího disku a taktéž vytvoření nebo odstranění svazku na stávajících discích může změnit konfiguraci systému. Výsledkem je, že některé aplikace mohou přestat pracovat normálně nebo uživatelské soubory nemusí být automaticky nalezeny. Chcete-li tomu zabránit, můžete ručně změnit písmena, která jsou automaticky přiřazována operačním systémem.

Pokud potřebujete změnit písmeno přiřazené svazku operačním systémem:

1. Vyberte svazek, u které se má změnit písmeno.
2. Pravým tlačítkem klikněte na svazek a potom v kontextové nabídce na **Změnit písmeno**.
3. V okně **Změna písmena** vyberte nové.
4. Kliknutím na tlačítko **OK** v okně **Změna písmena** přidáte přiřazení písmena ke svazku k operacím k provedení.

(Chcete-li dokončit přidanou operaci, budete ji muset provést (str. 282). Ukončení programu bez vykonání operace k provedení ji účinně stornuje.)

Struktura nového svazku bude okamžitě graficky vyobrazena ve zobrazení **Správa disku**.

10.7.5 Změna jmenovky svazku

Jmenovka svazku není povinný atribut. Je to název přiřazený ke svazku pro snadnější rozpoznání. Jeden svazek by se mohl jmenovat například SYSTEM – svazek s operačním systémem, nebo PROGRAM – svazek aplikací, DATA – svazek dat atd. To však neznamená, že pouze typ dat určených jmenovkou se může do takového svazku uložit.

Ve Windows se jmenovka svazku zobrazí v Průzkumníku ve stromovém zobrazení disků a složek: JMENOVKA1(C:), JMENOVKA2(D:), JMENOVKA3(E:), atd. JMENOVKA1, JMENOVKA2 a JMENOVKA3 jsou jmenovky svazků. Jmenovka svazku se zobrazí ve všech aplikacích v dialogích při otevírání a ukládání souborů.

Jak změnit jmenovku svazku:

1. Klikněte pravým tlačítkem na vybraný svazek a klikněte na příkaz **Změnit jmenovku**.
2. Zadejte novou jmenovku do textového pole okna **Změnit jmenovku**.
3. Kliknutím na tlačítko **OK** v okně **Změnit jmenovku** přidáte naplánovanou operaci změny jmenovky svazku.

*Jestliže při zadávání nové jmenovky svazku použijete znaky, které nejsou podporovány aktuálně nainstalovaným operačním systémem, zobrazí se odpovídající upozornění a tlačítko **OK** se deaktivuje. Chcete-li pokračovat ve změně jmenovky svazku, je nutné použít pouze podporované znaky.*

(Chcete-li dokončit přidanou operaci, budete ji muset vykonat (str. 282). Ukončení aplikace bez vykonání operace k provedení ji spolehlivě ukončí.)

Nová jmenovka bude okamžitě graficky znázorněna v zobrazení **Správa disku** konzoly.

10.7.6 Formátování svazku

Svazek můžete formátovat v případě, že chcete změnit systém souborů:

- abyste ušetřili další místo ztracené kvůli velikosti clusteru v systémech souborů FAT16 a FAT32,
- abyste mohli rychle a více či méně spolehlivě zničit data umístěná v tomto svazku.

Pokud chcete formátovat svazek:

1. Vyberte svazek, který chcete formátovat.
2. Klikněte pravým tlačítkem na vybraný svazek a potom na příkaz **Formátovat** v místní nabídce. Zobrazí se okno **Formátovat svazek**, ve kterém můžete nastavit možnosti nového systému souborů. Můžete vybrat jeden z následujících systémů souborů Windows: FAT16 (vypnuto, pokud je velikost svazku větší než 2 GB), FAT32 (vypnuto, pokud je velikost svazku více než 2 TB) nebo NTFS.

V textovém okně bude možné zadat označení svazku, pokud je to nutné; výchozí nastavení je prázdné.

Při nastavení velikosti clusteru můžete vybrat libovolnou přednastavenou hodnotu pro každý systém souborů. Všimněte si, že aplikace navrhne velikost clusteru, která je nejvhodnější pro svazek s vybraným systémem souborů.
3. Pokud kliknete na tlačítko **OK**, aby operace **Formátovat svazek** pokračovala, přidáte plánovanou operaci formátování svazku.

(Chcete-li dokončit přidanou operaci, budete ji muset provést (str. 282). Ukončení aplikace bez vykonání operace k provedení ji spolehlivě ukončí.)

Nová struktura svazků bude graficky znázorněna v zobrazení **Správa disků**.

Pokud nastavíte velikost clusteru 64 k pro FAT16 nebo FAT32 nebo 8 kB – 64 kB pro NTFS, Windows může svazek připojit, ale některé aplikace (například instalační) mohou nesprávně vypočítat v něm místo.

10.8 Operace k provedení

Všechny operace, které uživatel připravil v manuálním režimu nebo s pomocí průvodce, jsou považovány za nevyřízené, až do okamžiku, kdy uživatel dá konkrétní příkaz, aby se změna stala trvalou. Do té doby bude Acronis Disk Director Lite jen demonstrativně ukazovat strukturu nového svazku, která bude výsledkem operací, jenž byly na discích a svazcích naplánovány. Tento přístup umožňuje ovládat všechny naplánované operace, dvojitou kontrolu zamýšlených změn a je-li to nezbytné, zrušit operace předtím, než jsou provedeny.

Aby bylo zabráněno v provedení nějaké neúmyslné změny na disku, program nejdříve zobrazí seznam všech čekajících operací.

Zobrazení **Správa disků** obsahuje panel nástrojů s ikonami pro spuštění akcí **Zpět**, **Znovu** a **Provést** určených pro čekající operace. Tyto akce by také mohly být spuštěny z nabídky konzole **Správa disků**.

Všechny naplánované operace se přidají na seznam operací k provedení.

Akce **Zpět** vám umožňuje odvolat poslední operaci na seznamu. Dokud seznam není prázdný, tato akce je dostupná.

Akce **Znovu** vám umožňuje vrátit poslední čekající operaci, která byla odvolána.

Akce **Provést** vás dostane do okna **Operace k provedení**, kde budete moci vidět seznam čekajících operací. Kliknutím na tlačítko **Pokračovat** spustíte jejich vykonání. Poté, co vyberete operaci **Pokračovat**, nebudete moci vrátit zpět žádnou akci ani operaci. Vykonání operací můžete zrušit také kliknutím na tlačítko **Storno**. Se seznamem čekajících operací pak nebudou provedeny žádné změny.

Ukončení programu Acronis Disk Director Lite bez vykonání operací k provedení je účinně stornuje, takže pokud se pokusíte ukončit **Správu disků**, aniž by se vykonaly čekající operace, obdržíte odpovídající varování.

11 Ochrana aplikací pomocí zálohování na úrovni disku

V tomto tématu je popsáno, jak lze pomocí zálohování na úrovni disku ochránit aplikace spuštěné na serverech se systémem Windows.

Tyto informace jsou platné pro fyzické i virtuální počítače bez ohledu na to, zda jsou virtuální počítače zálohovány na úrovni hypervizoru nebo zevnitř hostovaného operačního systému.

Zálohování na úrovni disku může potenciálně ochránit jakoukoli aplikaci s podporou služby VSS; společnost Acronis však testovala ochranu pro následující aplikace:

- Aplikace Microsoft Exchange Server
- Microsoft SQL Server
- Active Directory (Doménové služby Active Directory)
- Microsoft SharePoint

Použití diskové zálohy aplikačního serveru

Záloha disku nebo svazku ukládá jeho systém souborů jako celek. Proto ukládá všechny informace potřebné ke spuštění operačního systému. Také ukládá všechny aplikační soubory včetně souborů databáze. Tuto zálohu lze použít různými způsoby podle situace.

- V případě katastrofy je možné obnovit celý disk a zajistit tak, že operační systém i aplikace budou fungovat.
- Pokud je operační systém beze změny, možná budete muset vrátit aplikační databázi do předchozího stavu. Toho dosáhnete obnovou souborů databáze a poté použitím zabudovaných nástrojů aplikace k rozpoznání databáze.
- Možná budete potřebovat získat pouze určité datové položky, například dokument PDF ze zálohy serveru Microsoft SharePoint. V tomto případě je možné zálohovaný svazek dočasně připojit k systému souborů aplikačního serveru a položku získat pomocí zabudovaných nástrojů aplikace.

11.1 Zálohování serveru aplikací

Chcete-li chránit server aplikací, vytvořte plán zálohování nebo použijte funkci **Zálohovat nyní** podle popisu v tématu Zálohování (str. 51).

Aplikace, které používají databáze, vyžadují několik jednoduchých opatření k zajištění konzistence dat v záloze disku.

Zálohování celých počítačů

Databáze lze ukládat na více než jednom disku nebo svazku. Chcete-li zajistit, aby byly v záloze zahrnuty všechny potřebné soubory, zálohujte celý počítač. Tím také zajistíte, že aplikace zůstanou chráněny po přidání více databází nebo přemístění protokolových souborů.

Pokud jste si jisti, že databáze a jejich asociované soubory budou vždy ve stejných svazcích, můžete zálohovat pouze tyto svazky. Je také možné vytvořit samostatné plány zálohování pro systémový svazek a pro svazky s daty. V obou případech zajistíte, aby záloha obsahovala všechny svazky s potřebnými soubory. Pokyny k zjištění cest k databázím naleznete v tématu Vyhledání souborů databází (str. 286).

Pokud jsou databáze aplikací umístěny na větším počtu počítačů, zálohujte všechny počítače podle stejného plánu. Můžete například zahrnout všechny servery SQL patřící do farmy SharePoint do centralizovaného plánu zálohování spouštěného podle pevného plánu.

Použití služby Stínová kopie svazku (VSS)

K zajištění konzistence souborů databází v záloze použijte službu Stínová kopie svazku Microsoft (VSS). Bez služby VSS budou soubory ve stálém stavu havárie (po obnovení bude systém ve stejném stavu, jako kdyby bylo odpojeno napájení ve chvíli zahájení zálohování). Takové zálohy jsou pro většinu aplikací dostačující, ale aplikace používající databáze nemusí být schopné se v takovém stavu spustit.

Zprostředkovatel VSS upozorní aplikace podporující službu VSS, že má začít zálohování. To zajistí, že všechny databázové transakce budou do pořízení snímku dat aplikací Acronis Backup dokončeny. Tím se zajistí konzistentní stav databází ve výsledné záloze.

Aplikace Acronis Backup může používat různé zprostředkovatele VSS. Pro produkty společnosti Microsoft je nejlepší volbou Zprostředkovatel softwaru služby Stínová kopie svazků.

Použití služby VSS na fyzickém počítači

Ve fyzickém počítači je použití služby VSS konfigurovatelné. To se týká také virtuálních počítačů zálohovaných z hostujícího operačního systému. Pokud bylo tovární nastavení od výrobce změněno z výchozí hodnoty, může být nutné používání služby VSS povolit ručně.

Je také nutné zajistit, aby byly zapnuté zapisovače VSS pro příslušnou aplikaci. V systému Windows Small Business Server 2003 je zapisovač Exchange při výchozím nastavení vypnutý. Pokyny k jeho zapnutí naleznete v tomto článku znalostní databáze Microsoft: <http://support.microsoft.com/kb/838183/>.

Jak zapnout výchozí používání služby VSS ve všech plánech zálohování vytvořených v počítači:

1. Připojte konzolu k počítači.
2. V horní nabídce vyberte příkazy **Možnosti > Výchozí možnosti zálohování a obnovy > Výchozí možnosti zálohy > Služba Volume Shadow Copy**.
3. Klikněte na možnost **Použít službu Volume Shadow Copy**.
4. V možnostech **Zprostředkovatel snímkování** vyberte možnost **Software – zprostředkovatel systému**.

Pokud je konzola připojena k serveru pro správu, je možné nastavit stejné výchozí nastavení pro všechny registrované počítače.

Použití služby VSS na virtuálním počítači

Při zálohování virtuálního počítače na úrovni hypervizoru není používání služby VSS konfigurovatelné. Služba VSS se použije vždy, pokud jsou v hostujícím systému nainstalovány nástroje VMware Tools nebo integrační služby technologie Hyper-V.

Instalace těchto nástrojů nebo služeb je běžným požadavkem pro zálohování na úrovni hypervizoru. Jestliže se při zálohování virtuálních počítačů ESX(i) vyskytnou chyby zmiňující „snímek ve stavu nečinnosti“, obvykle pomůže přeinstalování nebo aktualizace nástrojů VMware Tools a nové spuštění virtuálního počítače. Další informace naleznete na stránce <http://kb.acronis.com/content/4559>.

Zkrácení protokolových souborů transakcí

Služba Active Directory běžně používá cyklické protokolování. Protokoly ostatních aplikací s podporou služby VSS (kromě Microsoft SQL Server) lze zkrátit pomocí možnosti **Zapnout úplné**

zálohování služby VSS (str. 126). Tato možnost má vliv na fyzický počítač a virtuální počítač, ve kterých je nainstalován Agent pro Windows.

Jiným dostupným řešením je:

1. zkrácení protokolů ručně nebo pomocí skriptu, Další informace naleznete v tématu Zkrácení protokolových souborů transakcí (str. 289).
2. Pro Microsoft Exchange Server – pomocí Agentu pro Exchange.
3. Pro Microsoft SQL Server – pomocí Agentu pro SQL.

Doporučení pro konkrétní aplikace

Viz téma Doporučené postupy pro zálohování serverů aplikací (str. 292).

11.1.1 Nalezení souborů databáze

V tomto tématu je popsáno, jak lze najít soubory aplikační databáze.

Doporučujeme zjistit cesty k souborům databáze a uložit je na bezpečném místě. To vám ušetří čas a práci při obnově dat aplikace.

11.1.1.1 Soubory databáze serveru SQL

Databáze serveru SQL mají tři typy souborů:

- Hlavní datové soubory – ve výchozím nastavení mají příponu **MDF**. Každá databáze má jeden hlavní datový soubor.
- Vedlejší datové soubory – ve výchozím nastavení mají příponu **NDF**. Vedlejší datové soubory jsou volitelné. Některé databáze je nemusejí mít vůbec, zatímco jiné databáze mohou mít několik vedlejších datových souborů.
- Protokolové soubory – ve výchozím nastavení mají příponu **LDF**. Každá databáze má alespoň jeden protokolový soubor.

Ujistěte se, že jsou v záloze zahrnuty všechny svazky obsahující tyto soubory. Pokud se například databáze nachází v adresáři C:\Program Files\Microsoft SQL Server\MSSQL.1\MSSQL\Data\ a protokolové soubory jsou uloženy v adresáři F:\TLs\, je nutné zálohovat oba svazky, C:\ i F:\.

Zjištění cest ke všem souborům databáze instance pomocí nástroje Transact-SQL

Následující skript nástroje Transact-SQL je možné použít „tak, jak je“ ke zjištění cest ke všem souborům databáze instance.

```

Create Table ##temp
(
    DatabaseName sysname,
    Name sysname,
    physical_name nvarchar(500),
    size decimal (18,2),
    FreeSpace decimal (18,2)
)
Exec sp_msforeachdb '
Use [?];
Insert Into ##temp (DatabaseName, Name, physical_name, Size, FreeSpace)
    Select DB_NAME() AS [DatabaseName], Name, physical_name,
    Cast(Cast(Round(cast(size as decimal) * 8.0/1024.0,2) as decimal(18,2)) as
nvarchar) Size,
    Cast(Cast(Round(cast(size as decimal) * 8.0/1024.0,2) as decimal(18,2)) -
    Cast(FILEPROPERTY(name, 'SpaceUsed') * 8.0/1024.0 as decimal(18,2)) as
nvarchar) As FreeSpace
    From sys.database_files'
Select * From ##temp
drop table ##temp

```

Zjištění umístění souborů databáze pomocí sady SQL Server Management Studio

Výchozí umístění

Soubory databáze serveru SQL se nacházejí ve výchozích umístěních, pokud jste cesty neupravili ručně. Jak najít výchozí umístění souborů databáze:

1. Spustíte sadu Microsoft SQL Server Management Studio a připojíte se k požadované instanci.
2. Pravým tlačítkem myši klikněte na název instance a vyberte příkaz **Properties**.
3. Otevřete stránku **Database Settings** a zobrazte cesty zadané v části **Database default locations**.

Vlastní umístění

Pokud byla umístění souborů databáze serveru SQL upravena, postupujte následujícím způsobem.

1. V sadě Microsoft SQL Server Management Studio rozbalte požadovanou instanci.
2. Pravým tlačítkem klikněte na databázi a potom na položku **Properties**. Tím zobrazíte dialogové okno **Database Properties**.
3. Na panelu **Select a page** klikněte na příkaz **Files** a zobrazte cesty zadané v části **Database files**.

11.1.1.2 Soubory databáze Exchange Server

Databáze aplikace Exchange Server mají tři typy souborů:

- **Soubor databáze (EDB)**
Obsahuje hlavičky zprávy, text zprávy a standardní přílohy.
Databáze Exchange 2003/2007 používá dva soubory: EDB pro data textu a STM pro data MIME.
- **Soubory transakčních protokolů (LOG)**
Obsahuje historii změn provedených v databázi. Zpráva je zapsána do souboru databáze pouze po jejím bezpečném zápisu do protokolu. Tento přístup zaručuje spolehlivou obnovu databáze v konzistentním stavu v případě náhlého přerušení služeb databáze.
Velikost každého protokolového souboru je 1024 kB (nebo 5120 kB ve verzi Exchange 2003). Když je aktivní soubor protokolu plný, aplikace Exchange jej zavře a vytvoří nový.
- **Soubor kontrolního bodu (CHK)**

Sleduje, jak daleko pokročila aplikace Exchange v zápisu protokolovaných informací do souboru databáze.

Cesty k souborům databáze a protokolů naleznete následujícím postupem.

Exchange 2010

Spusťte následující příkazy pomocí prostředí Exchange Management Shell:

```
Get-MailboxDatabase | Format-List -Property Name, EdbFilePath, LogFolderPath
```

Exchange 2007

Spusťte následující příkazy pomocí prostředí Exchange Management Shell:

- K získání cest k souborům databáze:

```
Get-MailboxDatabase | Format-List -Property Name, EdbFilePath, StorageGroup
```

- K získání cest k protokolovým souborům:

```
Get-MailboxDatabase | ForEach { Get-StorageGroup $_.StorageGroupName | Format-List -Property Name, LogFolderPath }
```

Exchange 2003

1. Spusťte Správce systému Exchange.
2. Klikněte na ikonu **Skupiny pro správu**.

***Poznámka:** Pokud se nezobrazí okno Skupiny pro správu, je možná tato funkce vypnuta. Funkci Skupiny pro správu zapnete kliknutím pravým tlačítkem myši na položku **Organizace Exchange** a poté na tlačítko **Vlastnosti**. Kliknutím zaškrtněte políčko **Zobrazit skupiny pro správu**.*

3. Umístění transakčního protokolu zjistíte následujícími úkony:
 - a. Pravým tlačítkem klikněte na skupinu úložišť a potom na položku **Vlastnosti**.
 - b. Na kartě **Obecné** uvidíte umístění transakčního protokolu.
4. Umístění souboru databáze (*.edb) zjistíte následujícími úkony:
 - a. Rozbalte požadovanou skupinu úložišť.
 - b. Pravým tlačítkem klikněte na databázi a potom na položku **Vlastnosti**.
 - c. Na kartě **Databáze** uvidíte umístění souboru databáze a umístění souboru databáze datového proudu.

11.1.1.3 Soubory databáze Active Directory

Databáze Active Directory se skládá z následujících souborů:

1. **NTDS.dit** (soubor databáze),
2. **Edb.chk** (soubor kontrolního bodu),
3. **Edb*.log** (protokolové soubory transakcí),
4. **Res1.log** a **Res2.log** (dva záložní protokolové soubory).

Obvykle jsou umístěny ve složce **%systemroot%\NTDS** (například C:\Windows\NTDS) řadiče domény. Jejich umístění lze však konfigurovat. Soubory databází a protokolové soubory transakcí lze ukládat do různých svazků. Zajistěte, aby zálohy obsahovaly oba svazky.

Chcete-li určit aktuální umístění souborů databáze a protokolových souborů transakcí, prohlédněte si hodnoty **DSA Database file** a **Database log files path** v následujícím klíči registru:

```
HKEY_LOCAL_MACHINE\SYSTEM\CurrentControlSet\Services\NTDS\Parameters
```


11.1.1.4 Soubory databáze služby SharePoint

Server SharePoint ukládá obsah, pomocná data služeb SharePoint a konfiguraci farmy v databázích Microsoft SQL Server.

Jak najít soubory databáze na serveru SharePoint 2010 nebo novější

1. Otevřete **centrální správu**.
2. Vyberte příkazy **Upgrade a migrace > Zkontrolovat stav databáze**. Uvidíte instanci SQL a název databáze pro všechny databáze.
3. Pomocí sady Microsoft SQL Server Management Studio určete soubory nezbytné databáze. Podrobné pokyny naleznete v tématu Soubory databáze serveru SQL (str. 286).

Jak najít soubory databáze obsahu na serveru SharePoint 2007

1. Otevřete **centrální správu**.
2. Vyberte příkazy **Správa aplikací > Databáze obsahu**.
3. Vyberte webovou aplikaci.
4. Zvolte databázi. Na otevřené stránce uvidíte databázový server a název databáze. Zapište si je nebo zkopírujte do textového souboru.
5. Opakujte krok 4 pro ostatní databáze této webové aplikace.
6. Opakujte kroky 3–5 pro ostatní webové aplikace.
7. Pomocí sady Microsoft SQL Server Management Studio určete soubory databáze. Podrobné pokyny naleznete v tématu Soubory databáze serveru SQL (str. 286).

jak najít soubory databáze konfigurace nebo služby na serveru SharePoint 2007

1. Otevřete **centrální správu**.
2. Vyberte příkazy **Správa aplikací > Vytvořit nebo konfigurovat sdílené služby této farmy**.
3. Klikněte pravým tlačítkem myši na poskytovatele sdílených služeb a vyberte příkaz **Upravit vlastnosti**. Na otevřené stránce uvidíte databázový server a název databáze. Zapište si je nebo zkopírujte do textového souboru.
4. Opakujte krok 3 pro ostatní zprostředkovatele sdílených služeb.
5. Pomocí sady Microsoft SQL Server Management Studio určete soubory databáze. Podrobné pokyny naleznete v tématu Soubory databáze serveru SQL (str. 286).

11.1.2 Zkrácení protokolových souborů transakcí

V tomto tématu je popsáno, jak lze zkrátit transakční protokoly při ochraně serverů Microsoft Exchange a Microsoft SQL pomocí záloh disků.

Doporučení pro servery SQL se vztahují také na servery SQL zahrnuté ve farmě aplikace Microsoft SharePoint. Databáze služby Active Directory běžně používají cyklické protokolování, takže nevyžadují zkracování protokolů.

11.1.2.1 Zkracování transakčních protokolů pro SQL Server

Aplikace Acronis Backup po vytvoření zálohy na úrovni disku nezkracuje transakční protokoly.

Pokud chcete zkracovat transakční protokoly, máte k dispozici dvě možnosti:

- Přepnout databáze do režimu **Jednoduchý model obnovy**. Používáte-li **Jednoduché obnovení**, nelze zálohovat transakční protokol. Databázi tak lze obnovit pouze do chvíle, kdy aplikace Acronis Backup vytvořila zálohu (přesně řečeno do chvíle pořízení snímku). Interval zálohování by měl být dostatečně krátký, aby se zabránilo ztrátě významného množství dat.

- Zálohovat transakční protokoly pomocí nativního zálohovacího nástroje aplikace Microsoft SQL Server. Databázi lze obnovit do libovolného bodu v čase použitím transakčních protokolů po obnovení ze zálohy vytvořené aplikací Acronis Backup.

Transakční protokoly budou v obou případech zkráceny automaticky.

Jak přepnout databázi do režimu Jednoduchý model obnovy

1. Spustíte sadu Microsoft SQL Server Management Studio a připojíte se k požadované instanci.
2. Pravým tlačítkem klikněte na databázi a potom na položku **Vlastnosti**. Tím zobrazíte dialogové okno **Database Properties**.
3. Na panelu **Select a page** klikněte na tlačítko **Options**.
4. V seznamu **Model obnovy** klepněte na možnost **Jednoduchý**.

Zálohování transakčních protokolů nástrojem Transact-SQL

Přečtěte si následující článek:

[https://technet.microsoft.com/en-US/library/ms186865\(v=sql.90\).aspx](https://technet.microsoft.com/en-US/library/ms186865(v=sql.90).aspx).

11.1.2.2 Zkracování transakčních protokolů pro aplikaci Exchange Server

Protokol serveru Microsoft Exchange Server

Před potvrzením transakce v souboru databáze ji aplikace Exchange zapisuje do souboru transakčního protokolu. Ke sledování, který zaznamenaný transakce byly zapsány do databáze, používá aplikace Exchange soubory kontrolních bodů. Jakmile je transakce zapsána do databáze a sledována soubory kontrolních bodů, protokolový soubory již nejsou potřeba.

Pokud nejsou smazány, nakonec zaberou všechny dostupné diskové prostor a databáze aplikace Exchange budou vypnuty, dokud nebudou protokolový soubory z disku smazány. Použitím cyklického protokolování není nejlepší metodou pro produkční prostředí. Pokud je cyklický protokolování zapnuto, aplikace Exchange přerušuje první soubor protokolu poté, co byla jeho data zapsána do databáze, a obnovovat lze data pouze do posledního zálohy.

Po zálohování serveru Exchange doporučujeme smazat protokolový soubory, protože se zálohují spolu s ostatními soubory. Proto budete po obnově moci vrátit nebo obnovit změny v databázi.

Další informace o protokolování transakcí naleznete na adrese

<http://technet.microsoft.com/cs-cz/library/bb331958.aspx>.

Zkracování protokolů pomocí možnosti Zapnout úplný zálohování služby VSS

Nejjednodušším způsobem zkrácení protokolů je možnost zálohy **Zapnout úplný zálohování služby VSS** (str. 126) (**Možnosti > Všechny možnosti zálohování a obnovy > Všechny možnosti zálohování > Služba Stínová kopie svazku > Zapnout úplný zálohování služby VSS**). Doporučuje se ve většině případech.

Pokud není povoleno tyto možnosti žbduch (například potřebujete zachovat protokoly ostatních aplikací rozptylujících službu VSS na počítači), následujte doporučení níže.

Zkracování protokolů odpojených databází

Po běžném vypnutí je stav databáze považován za konzistentní a soubory databáze jsou samostatné. To znamená, že lze odstranit všechny protokolový soubory databáze nebo skupiny zálohy.

Jak odstranit protokolový soubory:

1. Odpojte databzi (v aplikaci Exchange 2010) nebo všechny databze skupiny úložišť (v aplikaci Exchange 2003/2007). Další informace naleznete v tĕmatech:
 - Exchange 2010: <http://technet.microsoft.com/en-us/library/bb123903>
 - Exchange 2007: [http://technet.microsoft.com/en-us/library/bb124936\(v=exchg.80\)](http://technet.microsoft.com/en-us/library/bb124936(v=exchg.80))
 - Exchange 2003: [http://technet.microsoft.com/en-us/library/aa996179\(v=exchg.65\)](http://technet.microsoft.com/en-us/library/aa996179(v=exchg.65))
2. Odstraňte všechny protokolovĕ soubory databze nebo skupiny úložišť.
3. Pĕipojte odpojenou databzi nebo databze.

Další informace naleznete v tĕmatech:

 - Exchange 2010: <http://technet.microsoft.com/en-us/library/bb123587.aspx>
 - Exchange 2007: [http://technet.microsoft.com/en-us/library/aa998871\(v=exchg.80\).aspx](http://technet.microsoft.com/en-us/library/aa998871(v=exchg.80).aspx)
 - Exchange 2003: [http://technet.microsoft.com/en-us/library/aa995829\(v=exchg.65\)](http://technet.microsoft.com/en-us/library/aa995829(v=exchg.65))

Zkracovĕnĕ protokolů pĕipojenĕch databzĕ

Tato metoda je vhodnĕ pro databze, kterĕ jsou nepĕetržitĕ pouzĕvnĕny a nelze je odpojit. Pokud je databze pouzĕvnĕna, je moznĕ bezpeĕnĕ odstranit pouze ty protokolovĕ soubory, jejichz data byla zapsĕna do databze. Neodstraňujte protokolovĕ soubory, jejichz data ještĕ nebyla zapsĕna do databze, jsou potĕbnĕ pro obnovu konzistence databze pĕi neoĕekĕvanĕm vypnutĕm.

Jak odstranit zapsanĕ transakĕnĕ protokoly

1. Pomocĕ nĕstroje **Eseutil** zjistĕte, kterĕ protokoly byly zapsĕny do databze:
 - a. Spusťte pĕnkaz **eseutil /mk <cesta k souboru kontrolĕnĕch bodů>**, kde **<cesta k souboru kontrolĕnĕch bodů>** je cesta k souboru kontrolĕnĕch bodů požadovanĕ databze nebo skupiny úložišť.
 - b. Podĕvejte se na pole **Checkpoint** ve vĕstupu. Uvidĕte napĕříklad nĕco takovĕho:

```
Checkpoint: (0x60B, 7DF, 1C9)
```

Prvnĕ ĕíslo 0x60B je ĕíslo pro tvorbu protokolu aktuĕlnĕho protokolovĕho souboru v šestnĕctkovĕ soustavĕ. To znamenĕ, že všechny protokolovĕ soubory s nižšĕmi ĕísly byly zapsĕny do databze.
2. Odstraňte všechny protokolovĕ soubory s nižšĕm ĕíslem, než je ĕíslo aktuĕlnĕho protokolovĕho souboru. Napĕříklad lze bezpeĕnĕ odstranit soubory Enn0000060A.log, Enn00000609.log a nižšĕ.

Zkrĕcenĕ protokolu po zĕlohovĕnĕ

Pĕedchozĕnĕ postup zkracovĕnĕ lze automatizovat pomocĕ skriptu. Pokud skript pĕidĕte do pĕnkazu po zĕlohovĕnĕ (str. 119), protokoly se zkrĕtnĕ ihned po zĕlohovĕnĕ.

Tato metoda pĕedpoklĕdĕ, že ovlĕdĕte skriptovĕnĕ a jste seznĕmeni s nĕstrojem pĕnkazovĕho řĕdku aplikace Acronis Backup (**acrosmd**). Další informace o nĕstroji **acrosmd** naleznete v Referenĕnĕm pĕnruĕce.

Skript by mĕl obsahovat nĕsledujĕnĕ kroky:

1. Pĕipojenĕ svazků obsahujĕnĕch potĕbnĕ soubory databze pomocĕ pĕnkazu **mount**.

Šablona:

```
acrosmd mount --loc=<cesta> --credentials=<uživatelskĕ jmĕno>,<heslo> --arc=<nĕzev archivu> --volume=<ĕísla svazků> --letter=<pĕsmena>
```

Pĕříklad:

```
acrosmd mount --loc=\\bkpsrv\backups --credentials=user1,pass1 --arc=my_arc --volume=1-1 --letter=Z
```

2. Pomocí nástroje **Eseutil** zjistěte, který protokoly na připojených svazcích byly zapsány do databáze. Postup je popsán v kroku 1 výše v tématu „Zkrácení protokolů připojených databází“.
3. V odpovídající databázi nebo skupině složek odstráňte všechny protokolové soubory s nižším číslem, než je číslo aktuálního protokolového souboru v složce.
4. Odpojte připojený svazek pomocí příkazu **umount**.

11.1.3 Doporučené postupy pro zálohování serverů aplikací

11.1.3.1 Záloha aplikace Exchange Server

Pokud nepoužíváte aplikaci Microsoft Exchange Server 2010 SP2 nebo novější, doporučujeme pravidelně kontrolovat konzistenci souborů databáze Exchange.

V aplikaci Exchange se kontrola konzistence provádí spuštěním příkazu **Eseutil /K**. Ten ověří integritu na úrovni stránky všech databází aplikace Exchange a kontrolní součty všech stránek a protokolových souborů databáze. Proces ověřování může být časově náročný. Informace o používání příkazu **Eseutil /K** naleznete v článku:

[http://technet.microsoft.com/en-us/library/bb123956\(v=exchg.80\)](http://technet.microsoft.com/en-us/library/bb123956(v=exchg.80)).

Kontrolu konzistence je možné uskutečnit před nebo po zálohování.

- **Před zálohováním** To zajistí, že nedojde k zálohování poškozených souborů databáze Exchange.
 - a. Odpojte databáze.
 - b. Spusťte příkaz **Eseutil /K** a zkontrolujte výsledky ověření.
 - c. Pokud jsou databáze konzistentní, znovu je připojte a spusťte zálohování. Jinak poškozené databáze opravte.

Další informace o připojování a odpojování databází naleznete v tématu Zkrácení transakčních protokolů aplikace Exchange Server (str. 290).

- **Po zálohování.** Výhodou této metody je, že není nutné odpojovat databáze, které jsou stále využívány. Kontrola konzistence v záloze je však mnohem pomalejší než kontrola databází na disku.

Připojte (str. 246) svazky (obsahující požadované soubory databáze) ze zálohy disku v režimu „jen pro čtení“ a spusťte příkaz **Eseutil /K**.

Pokud bude zjištěna neshoda kontrolního součtu nebo poškození záhlaví, opravte poškozené databáze a znovu proveďte zálohu.

Tip: Acronis nabízí produkt zaměřený na zálohování aplikace Microsoft Exchange – Acronis Backup Advanced pro Exchange. Při použití tohoto produktu Agent pro Exchange automaticky zkontroluje konzistenci databází, které zálohujete, a vynechá databáze s neshodou kontrolního součtu nebo s poškozeným záhlavím. Na rozdíl od agenta ověřuje příkaz **Eseutil /K** stránky všech databází aplikace Exchange, které se nacházejí na serveru.

11.1.3.2 Zálohování služby Active Directory

Služby Active Directory používají databázi umístěnou v systému souborů řadiče domény. Pokud má doména dva nebo více řadičů, informace uložené v databázi se mezi nimi neustále replikují.

Svazky k zálohování

Chcete-li zálohovat doménu Active Directory, zálohujte následující svazky řadiče domény:

- Systémový a spouštěcí svazek
- Svazky, kde jsou umístěny protokolové soubory transakcí a databáze Active Directory (str. 288)

- Svazek se složkou SYSVOL. Výchozí umístění této složky je **%SystemRoot%\SYSVOL**. Chcete-li určit aktuální umístění této složky, prohlédněte si hodnotu **Sysvol** v následujícím klíči registru:
`HKEY_LOCAL_MACHINE\SYSTEM\CurrentControlSet\Services\Netlogon\Parameters`

Co zvážit při zálohování

Při nastavování a provádění zálohování služby Active Directory se držte následujících pravidel:

- Provádějte zálohu **alespoň jednou měsíčně**. Pokud má vaše doména pouze jeden řadič, doporučujeme vytvářet zálohu alespoň jednou denně.
- Vaše nejnovější záloha **není starší než polovina životnosti**. Podle operačního systému, ve kterém byla doména vytvořena, je výchozí životnost 60 nebo 180 dní. Nezáleží na tom, zda je nejnovější záloha plná nebo přírůstková; úspěšné obnovení lze provést z obou.
- Vytvoříte **další zálohu, pokud dojde k některé z následujících událostí**:
 - Databáze nebo protokolové soubory transakcí služby Active Directory se přesunuly do jiného umístění.
 - Operační systém řadiče domény byl upgradován nebo byly nainstalovány aktualizace.
 - Byla nainstalována oprava hotfix, která změnila databázi Active Directory.
 - Doba životnosti byla změněna správcem.

Důvodem pro tuto další zálohu je skutečnost, že úspěšné obnovení domény Active Directory z předchozích záloh nemusí být možné.

11.1.3.3 Zálohování dat serveru SharePoint

Farma služby Microsoft SharePoint se skládá z front-end webových serverů a serverů Microsoft SQL.

Front-end webový server je hostitel, ve kterém jsou spuštěny služby SharePoint. Některé front-end webové servery mohou být stejné (například front-end webové servery, na kterých je spuštěn webový server). Není nutné zálohovat všechny stejné front-end webové servery, pouze ty jedinečné.

K ochraně databází SharePoint je potřeba zálohovat všechny servery Microsoft SQL a všechny jedinečné front-end webové servery patřící do farmy. Zálohy by měly být uskutečněny se *stejným plánem*. To je potřeba, protože databáze konfigurace musí být synchronizována s ostatními databázemi. Pokud se například v databázi obsahu nacházejí data o serveru, zatímco v poslední záloze konfigurační databáze nikoli, server bude po obnovení konfigurační databáze osiřelý.

Pokud vlastníte aplikaci Acronis Backup Advanced, nejjednodušší cestou, jak zálohovat farmu SharePoint, je vytvořit plán centralizovaného zálohování, jak je popsáno v tématu *Tvorba plánu centralizovaného zálohování* (str. 354), nebo použít funkci **Zálohovat nyní**, jak je popsáno v tématu *Zálohovat nyní* (str. 354). V aplikaci Acronis Backup je nutné zadat stejný plán při tvorbě plánu zálohování (str. 51) pro každý server patřící do farmy.

11.2 Obnova dat serveru SQL

V případě katastrofy je možné obnovit celý server SQL obnovením všech jeho disků z diskové zálohy. Pokud jste se řídili doporučeními v tématu *Zálohování aplikačního serveru* (str. 284), budou všechny služby serveru SQL spuštěny bez dalších akcí. Data serveru se vrátí do stavu, ve kterém byla v čase zálohování.

Chcete-li zálohovanou databázi vrátit zpět do produkce, obnovte soubory databáze ze zálohy disku. Podrobnosti naleznete v tématu *Obnova databáze serveru SQL ze zálohy disku* (str. 294).

Pokud potřebujete pouze dočasný přístup k zálohovaným databázím kvůli dolování dat, připojte zálohu disku a můžete přistupovat k požadovaným datům. Podrobnosti naleznete v tématu Přístup k databázím serveru SQL ze zálohy disku (str. 294).

11.2.1 Obnova databází serveru SQL ze zálohy disku

V tomto tématu je popsán postup obnovy databáze serveru SQL ze zálohy disku.

Pokyny ke zjištění cest k databázím naleznete v tématu Soubory databáze serveru SQL (str. 286).

Jak obnovit databáze serveru SQL

1. Připojte konzolu k počítači, ve kterém budete operaci provádět.
2. Přejděte do úložiště, ve kterém se nachází záloha disku se soubory databáze serveru SQL.
3. Klikněte na kartu **Zobrazení dat**. V seznamu **Zobrazit** klikněte na **Složky/soubory**.
4. Vyberte požadované soubory databáze serveru SQL a klikněte na tlačítko **Obnovit**. Data serveru se vrátí do stavu nejnovější zálohy. Pokud potřebujete vybrat jiný bod v čase, do kterého se data vrátí, použijte seznam **Verze**.
5. Na kartě obnovy v části **Co obnovovat**:
 - a. Pod položkou **Cesty k datům** vyberte **Uživatelské**.
 - b. V okně **Procházet** zadejte složku, kam budou soubory obnoveny.

Poznámka: Doporučujeme obnovit soubory databáze serveru SQL do složky, která je pro server SQL místní, protože všechny verze serveru SQL starší než SQL Server 2012 nepodporují databáze umístěné v síťových úložištích.

- c. Zbytek nastavení ponechte beze změny a kliknutím na tlačítko **OK** pokračujte v obnově.
6. Po dokončení obnovy připojte databáze podle pokynů popsanych v tématu Připojení databází serveru SQL (str. 295).

Podrobnosti: Pokud jste z nějakého důvodu neobnovili všechny soubory databáze serveru SQL, nebude databázi možné připojit. Sada Microsoft SQL Server Management Studio vás však bude informovat o cestách a názvech chybějících souborů a pomůže vám identifikovat, ze kterých konkrétních souborů je databáze složena.

11.2.2 Přístup k databázím SQL serverů z diskové zálohy

Pokud chcete přistupovat k databázím SQL serverů kvůli získání dat nebo za jiným krátkodobým účelem, můžete místo obnovení použít operaci **Připojit diskový obraz**. Stačí pouze připojit svazky (obsahující vyžadované soubory databází) z diskové zálohy (obrazu) v režimu čtení/zápis a bude možné připojovat databáze, upravovat soubory a pracovat s nimi tak, jako kdyby byly na fyzickém disku.

Svazky můžete připojovat, pokud je záloha disku uložena v místní složce (kromě optických médií, například CD, DVD nebo Blu-ray), zóně Acronis Secure Zone nebo ve sdíleném síťovém úložišti.

Jak připojit databáze obsažené v diskové záloze k serveru SQL

1. Připojte konzolu k serveru SQL, na kterém je nainstalován Agent pro Windows.
2. V hlavní nabídce zvolte: **Akce > Připojit diskový obraz**.
3. V části **Co se má připojit** vyberte zdrojový archiv a určete zálohu.
4. V části **Nastavení připojování**:
 - a. V možnostech **Připojit pro** vyberte možnost **Všichni uživatelé tohoto počítače**.

- b. Vyberte svazky obsahující soubory databází serveru SQL. Pokyny ke zjištění cest k databázím naleznete v tématu Soubory databází serveru SQL (str. 286).
 - c. Vyberte režim přístupu **Čtení/zápis**.
 - d. Zadejte písmena jednotek, která se přiřadí k připojeným svazkům.
5. Po připojení svazků připojte databáze přímo z nich pomocí postupu uvedeného v tématu Připojení databází serveru SQL (str. 295).
 6. Proveďte požadované operace s nově připojenými databázemi.
 7. Po dokončení potřebných operací odpojte databázi od instance pomocí aplikace Microsoft SQL Server Management Studio. To provedete kliknutím pravým tlačítkem na databázi a výběrem příkazů **Úlohy > Odpojit**.
 8. Odpojte připojené obrazy:
 - a. V hlavní nabídce vyberte příkazy **Navigace > Připojené obrazy**.
 - b. Vyberte diskový obraz a klikněte na možnost **Odpojit**.

Podrobnosti Při připojování diskového obrazu v režimu čtení/zápis aplikace Acronis Backup vytvoří novou přírůstkovou zálohu. Důrazně doporučujeme odstranění této přírůstkové zálohy.

11.2.3 Připojení databází serveru SQL

V tomto tématu je popsán postup připojení databáze v serveru SQL pomocí aplikace SQL Server Management Studio. V libovolném okamžiku může být připojena pouze jedna databáze.

Připojení databáze vyžaduje libovolné z následujících oprávnění: **CREATE DATABASE** (tvorba databáze), **CREATE ANY DATABASE** (tvorba libovolné databáze) nebo **ALTER ANY DATABASE** (změna libovolné databáze). Tato oprávnění jsou obvykle udělována roli **sysadmin** v instanci.

Jak připojit databázi

1. Spusťte aplikaci Microsoft SQL Server Management Studio.
2. Připojte se k požadované instanci serveru SQL a rozbalte ji.
3. Klikněte pravým tlačítkem na možnost **Databases** (Databáze) a klikněte na možnost **Attach** (Připojit).
4. Klikněte na tlačítko **Add** (Přidat).
5. V dialogovém okně **Locate Database Files** (Vyhledat soubory databáze) najděte a vyberte soubor MDF databáze.
6. V části **Database Details** (Podrobnosti databáze) zkontrolujte, zda byly nalezeny ostatní soubory databáze (NDF a LDF).

Podrobnosti: Soubory databáze serveru SQL nemusí být nalezeny automaticky, pokud:

- Nejsou ve výchozím umístění nebo nejsou ve stejné složce jako primární soubor databáze (MDF). Řešení: Zadejte cestu k požadovaným souborům ručně do sloupce **Current File Path** (Aktuální cesta souboru).
- Obnovili jste neúplnou sadu souborů tvořících databázi. Řešení: Obnovte chybějící soubory databáze serveru SQL ze zálohy.

7. Jakmile budou všechny soubory nalezeny, klikněte na tlačítko **OK**.

11.3 Obnova dat aplikace Exchange Server

V případě katastrofy je možné obnovit celou aplikaci Exchange Server obnovením všech jejích disků z diskové zálohy. Všechny služby aplikace Exchange Server budou spuštěny bez dalších akcí, pokud

jsste se řídili doporučeními v tématu Zálohování aplikačního serveru (str. 284). Data serveru se vrátí do stavu, ve kterém byla v čase zálohování.

Pomocí aplikace Acronis Backup je možné obnovit soubory databáze Exchange ze zálohy disku. Chcete-li, aby databáze byla online, připojte ji. Podrobnosti naleznete v tématu Připojení databází aplikace Exchange Server (str. 296).

Pokud potřebujete provést částečnou obnovu jednotlivých poštovních schránek nebo jejich položek, připojte obnovenou databázi buď jako databázi obnovy (RDB) v aplikaci Exchange 2010 nebo ke skupině úložišť obnovy (RSG) v aplikaci Exchange 2003/2007. Podrobnosti naleznete v tématu Částečná obnova poštovních schránek (str. 297).

11.3.1 Obnova souborů databáze Exchange Server ze zálohy disku

V tomto tématu je popsáno, jak lze pomocí aplikace Acronis Backup obnovit soubory databáze Exchange Server ze zálohy disku.

Pokyny ke zjištění cest k databázím naleznete v tématu Soubory databáze Exchange Server (str. 287).

Jak obnovit databázi Exchange Server

1. Připojte konzolu k počítači, ve kterém budete operaci provádět.
2. Přejděte do úložiště, ve kterém se nachází záloha disku s datovými soubory aplikace Exchange.
3. Zvolte **Zobrazení dat**. V seznamu **Zobrazit** klikněte na **Složky/soubory**.
4. Vyberte požadované soubory databáze Exchange a klikněte na tlačítko **Obnovit**. Data serveru se vrátí do stavu nejnovější zálohy. Pokud potřebujete vybrat jiný bod v čase, do kterého se data vrátí, použijte seznam **Verze**.
5. Na kartě obnovy v části **Co obnovovat**:
 - a. Pod položkou **Cesty k datům** vyberte **Uživatelské**.
 - b. V okně **Procházet** zadejte složku, kam budou soubory databáze obnoveny.
6. Zbytek nastavení ponechte beze změny a kliknutím na tlačítko **OK** pokračujte v obnově.

11.3.2 Připojení databází aplikace Exchange Server

Po obnovení souborů databází je možné databáze aktivovat jejich připojením. Připojení se provádí pomocí Konzoly pro správu serveru Exchange, Správce systému Exchange nebo prostředí Exchange Management Shell.

Obnovené databáze budou ve stavu nesprávného vypnutí. Databázi, která je ve stavu nesprávného vypnutí, je možné připojit systémem, pokud je obnovená do svého původního umístění (tzn. informace o původní databázi se nacházejí ve službě Active Directory). Při obnově databáze do alternativního umístění (například nová databáze nebo databáze obnovy) ji nelze připojit, dokud ji nedostanete do stavu správného vypnutí pomocí příkazu **Eseutil /r <Enn>**. **<Enn>** určuje předponu protokolového souboru pro databázi (nebo skupinu úložišť obsahující databázi), do které je třeba použít protokolové soubory transakcí.

Účet, který použijete k připojení databáze, musí mít přidělenou roli Exchange Server Administrator a musí být členem místní skupiny Administrators cílového serveru.

Podrobnosti o připojování databází naleznete v následujících článcích:

- Exchange 2016: <http://technet.microsoft.com/en-us/library/aa998871.aspx>
- Exchange 2013: [http://technet.microsoft.com/en-us/library/aa998871\(v=EXCHG.150\).aspx](http://technet.microsoft.com/en-us/library/aa998871(v=EXCHG.150).aspx)

- Exchange 2010: [http://technet.microsoft.com/en-us/library/aa998871\(v=EXCHG.141\).aspx](http://technet.microsoft.com/en-us/library/aa998871(v=EXCHG.141).aspx)
- Exchange 2007: [http://technet.microsoft.com/en-us/library/aa998871\(v=EXCHG.80\).aspx](http://technet.microsoft.com/en-us/library/aa998871(v=EXCHG.80).aspx)
- Exchange 2003: <http://technet.microsoft.com/en-us/library/bb124040.aspx>

11.3.3 Částečná obnova poštovních schránek

RDB (RSG) je speciální administrativní databáze (skupina úložišť) v aplikaci Exchange Server. Umožňuje získávání dat z připojených databází poštovních schránek. Rozbalená data lze kopírovat nebo spojovat do existujících schránek bez přerušení uživatelského přístupu k aktuálním datům.

Další informace o RDB a RSG naleznete v následujících článcích:

- Exchange 2010: <http://technet.microsoft.com/en-us/library/dd876954>
- Exchange 2007: [http://technet.microsoft.com/en-us/library/bb124039\(v=exchg.80\)](http://technet.microsoft.com/en-us/library/bb124039(v=exchg.80))
- Exchange 2003: [http://technet.microsoft.com/en-us/library/bb123631\(v=exchg.65\)](http://technet.microsoft.com/en-us/library/bb123631(v=exchg.65))

Jak obnovit poštovní schránku

1. Pokud RDB/RSG neexistuje, vytvořte ji podle pokynů v následujících článcích:
 - Exchange 2010: <http://technet.microsoft.com/en-us/library/ee332321>
 - Exchange 2007: [http://technet.microsoft.com/en-us/library/aa997694\(v=exchg.80\)](http://technet.microsoft.com/en-us/library/aa997694(v=exchg.80))
 - Exchange 2003: [http://technet.microsoft.com/en-us/library/bb124427\(v=exchg.65\)](http://technet.microsoft.com/en-us/library/bb124427(v=exchg.65))
2. Obnovte soubory databáze do struktury složek RDB/RSG. Informace o obnově souborů databáze naleznete v tématu *Obnova souborů databáze Exchange Server ze zálohy disku* (str. 296).
3. Připojte databázi obnovy. Informace o připojování databází naleznete v tématu *Připojení databází aplikace Exchange Server* (str. 296).
4. Postupujte podle pokynů v následujících článcích:
 - Exchange 2010: <http://technet.microsoft.com/en-us/library/ee332351>
 - Exchange 2007: [http://technet.microsoft.com/en-us/library/aa997694\(v=exchg.80\)](http://technet.microsoft.com/en-us/library/aa997694(v=exchg.80))
 - Exchange 2003: [http://technet.microsoft.com/en-us/library/aa998109\(v=exchg.65\)](http://technet.microsoft.com/en-us/library/aa998109(v=exchg.65))

11.4 Obnova dat služby Active Directory

Obnova služby Active Directory se liší v závislosti na typu požadované obnovy.

V tomto tématu jsou uvedeny následující katastrofické situace:

- Řadič domény je ztracen, ale ostatní řadiče jsou stále dostupné. Viz téma *Obnova řadiče domény (ostatní řadiče jsou dostupné)* (str. 297).
- Všechny řadiče domény jsou ztraceny (nebo byl pouze jeden). Viz téma *Obnova řadiče domény (ostatní řadiče nejsou dostupné)* (str. 298).
- Databáze služby Active Directory je poškozena a služba Active Directory se nespustí. Viz téma *Obnova databáze služby Active Directory* (str. 299).
- Ze služby Active Directory byly nechtěně odstraněny určité informace. Viz téma *Obnova nechtěně smazaných informací* (str. 300).

11.4.1 Obnova řadiče domény (ostatní řadiče jsou dostupné)

Pokud je jeden z několika řadičů domény ztracen, služba Active Directory je stále dostupná. Proto se na ostatních řadičích nacházejí data, která jsou novější, než ta v záloze.

V těchto případech se obvykle provádí typ obnovy zvaný *neautoritativní obnova*. Neautoritativní obnova znamená, že obnova nebude mít vliv na aktuální stav služby Active Directory.

Potřebné kroky

Pokud v doméně existují jiné doménové řadiče, je možné provést neautoritativní obnovu ztraceného řadiče domény některým z těchto způsobů:

- **Obnovte řadič domény** ze zálohy pomocí spouštěcího média. Ujistěte se, že neexistuje problém s vrácením čísla USN (str. 300).
- **Vytvořte doménový řadič znovu** instalací operačního systému a povýšením počítače na řadič domény (pomocí nástroje **dcpromo.exe**).

Obě operace jsou následovány automatickou *replikací*. Replikace aktualizuje databázi řadiče domény. Ověřte, že se služba Active Directory úspěšně spustila. Jakmile bude replikace dokončena, bude řadič domény funkční.

Obnova vs. nové vytvoření

Nové vytvoření nevyžaduje dostupnost zálohy. Obnova je běžně rychlejší než nové vytvoření. Obnova však není možná následujících případech:

- Všechny dostupné zálohy jsou starší než životnost náhrobku. Náhrobky se používají během replikace, aby se zajistilo, že objekt odstraněný na řadiči domény se odstraní také na ostatních řadičích. Proto není po jejich odstranění možná řádná replikace.
- Řadič domény měl roli řízení hlavních operačních serverů (FSMO) a tuto roli jste přiřadili jinému řadiči. V tomto případě by obnova řadiče domény vedla k situaci, kdy dva řadiče v rámci domény vykonávají stejnou roli FSMO, a způsobila by konflikt.

Obnova řadiče domény, který zastává roli FSMO

Některé řadiče domény zastávají jedinečné role zvané řízení hlavních operačních serverů (FSMO) nebo role správců operací. Popis rolí FSMO a jejich rozsahů (v rámci domény nebo v rámci lesa) naleznete v článku nápovědy a podpory společnosti Microsoft na adrese <http://support.microsoft.com/kb/324801>.

Před novým vytvořením řadiče domény, který zastával roli emulace primárního řadiče domény je nutné tuto roli převést na jiný řadič. Jinak nebudete schopni přidat znovu vytvořený řadič do domény. Po novém vytvoření řadiče domény je možné tuto roli převést zpět. Informace o převedení rolí FSMO naleznete v článku nápovědy a podpory společnosti Microsoft na adrese <http://support.microsoft.com/kb/255504>.

Které role FSMO jsou přiřazeny kterým řadičům domény zjistíte po připojení k jakémukoli aktivnímu řadiči domény pomocí nástroje **Ntdsutil** podle popisu v článku nápovědy a podpory společnosti Microsoft na adrese <http://support.microsoft.com/kb/234790>. Následujte kroky v tématu „Using the NTDSUTIL Tool“ v tomto dokumentu:

- Pro operační systém Windows 2003 proveďte všechny kroky tak, jak jsou uvedeny.
- Pro operační systémy Windows Server 2008 v kroku, kde se má zadávat **domain management**, zadejte **roles**. Ostatní kroky následujte beze změny.

11.4.2 Obnova řadiče domény (ostatní řadiče nejsou dostupné)

Pokud jsou všechny řadiče domény ztraceny, stane neautoritativní obnova fakticky autoritativní: objekty obnovené ze zálohy jsou nejnovější dostupné. Replikace dat služby Active Directory se nemůže uskutečnit, protože neexistují žádné aktivní řadiče domény. To znamená, že:

- Změny ve službě Active Directory, ke kterým došlo po zálohování budou ztraceny.
- Nová tvorba řadiče domény není možností.
- Použit lze dokonce i zálohu, u níž vypršela životnost náhrobku.

Musíte obnovit svazky, které ukládají soubory databáze služby Active Directory (str. 288). Pokud jsou v těchto svazcích jiná cenná data kromě dat služby Active Directory, zkopírujte je před obnovou do jiného umístění.

Jak obnovit řadič domény, pokud nejsou ostatní řadiče dostupné

1. Ujistěte se, že k obnově používáte nejnovější dostupnou zálohu. To je důležité, protože všechny změny v objektech služby Active Directory provedené po zálohování budou ztraceny.
2. Obnovte řadič domény ze zálohy pomocí spouštěcího média.
3. Restartujte řadič domény. Ověřte, že se služba Active Directory úspěšně spustila.

11.4.3 Obnova databáze služby Active Directory

Pokud jsou soubory databáze služby Active Directory poškozeny, ale řadič domény se spustí v běžném režimu, je možné databázi obnovit jedním z následujících způsobů.

Nové povýšení řadiče domény

Tento způsob obnovy databáze je dostupný, pouze pokud v doméně existují další řadiče. Nevyžaduje dostupnost zálohy.

Databázi obnovíte pomocí nástroje **Dcpromo** degradováním řadiče domény s poškozenou databází poté znovu jeho povýšením.

Řadič domény znovu povýšíte následujícími příkazy:

```
dcpromo /forceremoval
dcpromo /adv
```

Obnova databáze ze zálohy

Tento způsob obnovy databáze lze použít bez ohledu na to, zda jsou v doméně další řadiče.

Databázi obnovíte obnovou souborů databáze služby Active Directory (str. 288). Pokud jste po zálohování provedli změny v objektech zásad skupiny (GPO), je nutné obnovit také složku SYSVOL (str. 292).

Obnova databáze služby Active Directory ze zálohy

1. Restartujte řadič domény a během spouštění stiskněte klávesu F8.
2. Na obrazovce **Rozšířené možnosti spuštění** vyberte možnost **Režim obnovení adresářových služeb**.
3. [Nepovinné] Vytvořte kopii aktuálních souborů databáze služby Active Directory, aby bylo možné v případě potřeby vrátit změny.
4. Změňte původní účet služby agenta Acronis na účet Správce režimu obnovení adresářových služeb (DSRM):
 - a. Otevřete modul **Služby**.
 - b. V seznamu služeb dvakrát klikněte na položku **Služba Acronis Managed Machine Service**.
 - c. Na kartě **Přihlásit** zadejte v části **Tento účet** uživatelské jméno a heslo, které používáte pro přihlašování v režimu obnovení adresářových služeb a klikněte na tlačítko **Použít**.
 - d. Na kartě **Obecné** klikněte na tlačítko **Spustit**. Po spuštění služby klikněte na tlačítko **OK**.

Podrobnosti. Tato změna je potřebná, protože služba Agenta Acronis je na řadiči domény spuštěna pod doménovým uživatelským účtem, ale tyto účty nejsou v režimu obnovení adresářových služeb dostupné.

5. Spustíte aplikaci Acronis Backup a obnovte soubory databáze ze zálohy. V případě potřeby obnovte také složku SYSVOL.

Podrobnosti: Cesty k těmto souborům a složkám naleznete v tématu Záloha služby Active Directory (str. 292). Postup obnovy je podobný jako v tématu Obnova souborů databáze aplikace Exchange Server (str. 296).

6. Pokud se v doméně nacházejí další řadiče, ujistěte se, že se neobjeví problém s vrácením čísla USN (str. 300).
7. Restartujte řadič domény v normálním režimu. Ověřte, že se služba Active Directory úspěšně spustila.
8. Změňte účet pro službu Acronis zpět na původní, podobně jako v kroku 4.

11.4.4 Obnova nechtěně odstraněných informací

Pokud v doméně existují jiné doménové řadiče, je možné pomocí nástroje **Ntdsutil** provést autoritativní obnovení pouze několika položek. Můžete obnovit například nechtěně odstraněný uživatelský účet nebo účet počítače.

Jak obnovit nechtěně odstraněné informace

1. Provedte kroky 1–5 z tématu Obnova databáze služby Active Directory (str. 299), čímž restartujete řadič domény do režimu obnovení adresářových služeb (DSRM) a obnovíte databázi služby Active Directory.

2. Bez ukončení DSRM spusíte následující příkaz:

```
Ntdsutil
```

3. Na příkazovém řádku spusíte následující příkazy:

```
activate instance ntds  
authoritative restore
```

4. Na příkazovém řádku spusíte příkaz **restore subtree** nebo **restore object** s potřebnými parametry.

Následující příkaz například obnoví uživatelský účet **Manager** v organizační jednotce **Finance** domény **example.com**:

```
restore object cn=Manager,ou=Finance,dc=example,dc=com
```

Další informace o používání nástroje **Ntdsutil** naleznete v jeho dokumentaci.

Podrobnosti. Po restartování řadiče domény budou jiné objekty replikovány z ostatních řadičů. Takto obnovíte nechtěně odstraněné objekty a ostatní objekty zachováte aktuální.

5. Restartujte řadič domény do normálního režimu. Ověřte, že se služba Active Directory úspěšně spustila a že jsou obnovené objekty dostupné.
6. Změňte účet služby agenta Acronis zpět na původní, jak je popsáno v kroku 4 v tématu Obnova databáze služby Active Directory (str. 299).

11.4.5 Zabránění vrácení čísla USN zpět

Chcete-li obnovit řadič domény nebo jeho databázi a doména má dva nebo více řadičů domény, zvažte provedení akce proti vrácení čísla USN zpět.

K vrácení čísla USN pravděpodobně nedojde, pokud obnovíte celý řadič domény z databáze na úrovni disků založené na službě VSS.

Vrácení čísla USN je velmi pravděpodobné, pokud:

- Řadič domény byl obnoven částečně: nebyly obnoveny všechny disky nebo svazky nebo byla obnovena pouze databáze služby Active Directory.
- Řadič domény byl obnoven ze zálohy vytvořené bez použití služby VSS. Záloha byla vytvořena například za použití spouštěcího média nebo byla vypnuta možnost (str. 126) **Použít VSS** (str. 126) nebo zprostředkovatel VSS nefungoval správně.

Následující informace vám pomohou zabránit vrácení čísla USN v několika jednoduchých krocích.

Replikace a USN

Data domény Active Directory se neustále replikují mezi řadiči domény. V libovolném okamžiku může stejný objekt domény Active Directory mít novější verzi na jednom řadiči domény a starší verzi na jiném. Aby nedošlo ke konfliktům a ztrátě informací, doména Active Directory sleduje verze objektů na každém řadiči a nahrazuje zastaralé verze aktuálními.

Doména Active Directory verze objektů sleduje pomocí pořadových čísel USN (Update Sequence Numbers). Novější verze objektů Active Directory odpovídají vyšším číslům USN. Každý řadič domény uchovává čísla USN všech ostatních řadičů.

Vrácení čísla USN zpět

Po provedení neautoritativního obnovení řadiče domény nebo jeho databáze se aktuální číslo USN tohoto řadiče nahradí starým (nižším) číslem USN ze zálohy. Ostatní řadiče domény však nejsou na tuto změnu upozorněny. Stále si uchovávají poslední známé (vyšší) číslo USN tohoto řadiče.

V důsledku toho dojde k následujícím problémům:

- Obnovený řadič domény znovu použije starší číslo USN pro nové objekty; začíná se starým číslem USN ze zálohy.
- Ostatní řadiče domény nereplikují nové objekty z obnoveného řadiče domény, dokud jeho číslo USN zůstává nižší než to, o kterém mají informace.
- V doméně Active Directory se začnou vyskytovat různé objekty odpovídající stejným číslům USN, dojde tedy ke ztrátě konzistence. Tato situace se označuje jako vrácení čísla USN zpět.

Chcete-li se této situaci vyhnout, je nutné upozornit řadič domény na skutečnost, že došlo k obnovení.

Jak se vyhnout vrácení čísla USN zpět

1. Okamžitě po obnovení řadiče domény nebo jeho databáze spusťte obnovený řadič domény a při spuštění stiskněte klávesu F8.
2. Na obrazovce **Rozšířené možnosti spuštění** vyberte položku **Režim obnovení adresářových služeb** a přihlaste se v režimu obnovení adresářových služeb (DSRM).
3. Otevřete Editor registru a rozbalte následující klíč registru:
`HKEY_LOCAL_MACHINE\SYSTEM\CurrentControlSet\Services\NTDS\Parameters`
4. V tomto klíči registru zkontrolujte hodnotu **DSA Previous Restore Count**. Pokud je tato hodnota uvedena, zapíšte si ji. Pokud není, nepřidávejte ji.
5. Přidejte k tomuto klíči registru následující hodnotu:
 - Typ hodnoty: **Hodnota DWORD (32bitová)**
 - Název hodnoty: **Database restored from backup**
 - Data hodnoty: **1**
6. Restartujte řadič domény do normálního režimu.

7. [Nepovinné] Po restartování řadiče domény otevřete Prohlížeč událostí, rozbalte položku **Protokoly aplikací a služeb** a vyberte protokol **Adresářové služby**. V protokolu **Adresářové služby** vyhledejte nedávnou položku s ID události 1109. Pokud ji najdete, klikněte na ni dvakrát a zkontrolujte, zda se atribut **InvocationID** změnil. To znamená, že databáze domény Active Directory se zaktualizovala.
8. Otevřete Editor registru a zkontrolujte, zda se nastavení hodnoty **DSA Previous Restore Count** oproti hodnotě z kroku 4 zvýšilo o jedničku. Pokud hodnota **DSA Previous Restore Count** v kroku 4 chyběla, ověřte, zda nyní existuje a její nastavení je **1**.
Pokud vidíte jiné nastavení (a nemůžete najít položku pro ID události 1109), zkontrolujte, zda obnovený řadič domény má aktuální balíčky aktualizací, a pak celý postup zopakujte.

Další informace o číslech USN a vrácení čísla USN zpět naleznete v následujícím článku Microsoft Technet:

http://technet.microsoft.com/en-us/library/virtual_active_directory_domain_controller_virtualization_hyperv.aspx.

11.5 Obnovení dat serveru SharePoint

Různé servery a databáze SharePoint se obnovují různými způsoby.

- Pokud chcete obnovit samostatné disky nebo svazky front-end webového serveru, můžete buď vytvořit úlohu obnovy (str. 129) v grafickém uživatelském rozhraní aplikace Acronis Backup nebo server spustit ze spouštěcího média (str. 253) a nakonfigurovat obnovu.
Stejným způsobem je možné obnovit server SQL.
- Databáze obsahu mohou být obnovené pomocí Agenta pro SQL nebo Agenta pro Windows. Podrobnosti naleznete v tématu *Obnova databáze obsahu* (str. 302).
- Databáze konfigurací a služeb se obnovují jako soubory. Podrobnosti naleznete v tématu *Obnova databází konfigurací a služeb* (str. 304).
- Také je možné obnovit jednotlivé položky služby SharePoint (například servery, seznamy, knihovny dokumentů a jiné). Podrobnosti naleznete v tématu *Obnova jednotlivých položek* (str. 305).

11.5.1 Obnovení databáze obsahu

Toto téma popisuje obnovu databáze obsahu do původní farmy aplikace SharePoint pomocí aplikace Acronis Backup.

Obnova do nepůvodní farmy je složitější postup. Její kroky se liší podle konfigurace farmy a jiných parametrů produkčního prostředí.

Obnovení databáze obsahu pomocí Agenta pro SQL

Tato metoda umožňuje obnovit databázi z jednorůchodové zálohy počítače, ve kterém je spuštěn server SQL.

Jak obnovit databázi obsahu

1. Připojte konzolu k počítači, ve kterém chcete obnovit databázi. V tomto počítači musí být nainstalován Agent pro SQL.
2. Databáze do instancí obnovte tak, jak je popsáno v tématu *Obnovení databází SQL do instancí* (str. 312).

3. Pokud jste obnovili databázi na nepůvodní server SQL původní farmy SharePoint, připojte databázi k této farmě. To provedete spuštěním následujícího příkazu na front-end webovém serveru:

Ve službě SharePoint 2010 nebo novější:

```
Mount-SPContentDatabase <databáze> -DatabaseServer <databázový server>
-WebApplication <url serveru>
```

Ve službě SharePoint 2007:

```
stsadm.exe -o addcontentdb -url <url serveru> -databasename <databáze>
-databaseserver <databázový server>
```

Obnovení databáze obsahu pomocí Agentu pro Windows

Tato metoda umožňuje obnovit databázi ze zálohy na úrovni disků počítače, ve kterém je spuštěn server SQL.

Jak obnovit databázi obsahu na původní server SQL

1. Pokud je spuštěna služba časovače služby Windows SharePoint Services, zastavte ji a počkejte několik minut, než se dokončí všechny spuštěné uložené procedury. Nerestartujte službu, dokud jste neobnovili všechny databáze, které je potřeba.
2. Pokud databázi obnovujete do původního umístění na disku, proveďte následující úkony:
 - a. Vypněte cílovou databázi.
 - b. Obnovte soubory databáze podle postupu v tématu *Obnova databází serveru SQL ze zálohy disku (str. 294)*, kromě kroku připojení databáze (databáze je již připojena).
 - c. Zapněte obnovenou databázi.

Pokud databázi obnovujete do jiného umístění na disku, obnovte soubory databáze podle postupu v tématu *Obnova databází serveru SQL ze zálohy disku (str. 294)*, včetně kroku připojení databáze.

3. Spusťte službu časovače služby Windows SharePoint Services.

Jak obnovit databázi obsahu na jiný server SQL v původní farmě

1. Odstraňte z farmy SharePoint databázi, kterou později obnovíte. To provedete spuštěním následujícího příkazu na front-end webovém serveru:

Ve službě SharePoint 2010 nebo novější:

```
Dismount-SPContentDatabase <databáze>
```

*Pokud máte více databází obsahu se stejným názvem, je nutné v tomto příkazu použít GUID databáze místo jejího názvu. GUID databáze obsahu získáte pomocí příkazu **Get-SPContentDatabase** bez argumentů.*

Ve službě SharePoint 2007:

```
stsadm -url <url webové aplikace> -o deletecontentdb -databasename <databáze>
```

2. Obnovte soubory databáze podle postupu v tématu *Obnova databází serveru SQL ze zálohy disku (str. 294)*, včetně kroku připojení databáze.
3. Připojte obnovenou databázi k farmě SharePoint. To provedete spuštěním následujícího příkazu na front-end webovém serveru:

Ve službě SharePoint 2010 nebo novější:

```
Mount-SPContentDatabase <databáze> -DatabaseServer <databázový server>
-WebApplication <url serveru>
```

Ve službě SharePoint 2007:

```
stsadm.exe -o addcontentdb -url <url serveru> -databasename <databáze>
-databaseserver <databázový server>
```

11.5.2 Obnova databází konfigurací a služeb

Databáze konfigurací a služeb musí být synchronizovány s ostatními databázemi. A proto je doporučeno obnovovat databáze konfigurací a služeb buď spolu s databázemi obsahu, nebo do nejnovějšího bodu v čase (pokud databáze obsahu nepotřebuje obnovu).

Databáze konfigurace obsahuje hostitelské názvy serverů farmy. Proto je možné databázi konfigurace obnovit pouze do původní farmy SharePoint. Databáze služeb je možné obnovit do nepůvodní farmy.

Jak obnovit databázi konfigurace

1. Na serveru, kde je spuštěn server pro **centrální správu**, zastavte v modulu **Služby** služby uvedené v tabulce níže:
2. Na serveru, kde je spuštěn server pro **centrální správu**, spusťte následující příkaz:

```
iisreset /stop
```
3. Obnovte soubory databáze podle popisu v tématu Obnova databází serveru SQL ze zálohy disku (str. 294).
4. Spusťte služby SharePoint, které jste předtím zastavili.

Služba SharePoint 2007	Služba SharePoint 2010	Služba SharePoint 2013
<ul style="list-style-type: none">▪ Služba Jednotné přihlášení od společnosti Microsoft▪ Služba spouštění převodu dokumentu Office▪ Služba vyrovnávání zatížení při převodech dokumentů▪ Vyhledávání serveru Office SharePoint Server▪ Správa služby Windows SharePoint Services▪ Hledání služby Windows SharePoint Services▪ Služba časovače služby Windows SharePoint Services▪ Trasování služby Windows SharePoint Services▪ Služba Windows SharePoint Services VSS Writer	<ul style="list-style-type: none">▪ Správa služby SharePoint 2010▪ Služba Časovač služby SharePoint 2010▪ Trasovací služba služby SharePoint 2010▪ SharePoint 2010 User Code Host▪ Modul pro zápis služeb SharePoint 2010 VSS▪ Služba Publikování na webu▪ Vyhledávání serveru Office SharePoint Server 14▪ Vyhledávací služba služby SharePoint Foundation V4▪ Služba pro zpracování dat Web Analytics▪ Webová služba Web Analytics	<ul style="list-style-type: none">▪ Správa služby SharePoint▪ Služba Časovač služby SharePoint▪ Trasovací služba služby SharePoint▪ SharePoint User Code Host▪ Modul pro zápis služeb SharePoint VSS▪ Služba Publikování na webu▪ Vyhledávání serveru SharePoint Server

Jak obnovit databázi služby

1. Zastavte služby související s databází, kterou chcete obnovit. Postupujte následujícím způsobem:
 - a. Otevřete **centrální správu**.
 - b. Proveďte jeden z následujících úkonů:
 - U služby SharePoint 2010 nebo novější vyberte příkazy **Nastavení systému > Spravovat služby na serveru**.
 - U služby SharePoint 2007 vyberte příkazy **Operace > Služby na serveru**.
 - c. Server, na kterém se má služba zastavit, změníte v seznamu **Server** kliknutím na tlačítko **Změnit server** a poté na název požadovaného serveru.

- d. Ve výchozím nastavení jsou zobrazeny pouze konfigurovatelné služby. Všechny služby zobrazíte kliknutím na tlačítko **Vše** v seznamu **Zobrazení**.
 - e. Službu zastavíte kliknutím na tlačítko **Stop** ve sloupci **Akce** u příslušné služby.
 - f. Kliknutím na tlačítko **OK** službu zastavíte.
2. Obnovte soubory databáze podle popisu v tématu *Obnova databází serveru SQL ze zálohy disku* (str. 294).
 3. Spustíte služby související s databází podobně jako v kroku 1.

11.5.3 Obnova jednotlivých položek

Použijte jednu z následujících tří metod obnovy jednotlivých položek služby SharePoint:

- Použití aplikace Acronis SharePoint Explorer Pomocí tohoto nástroje je možné obnovit položky služby SharePoint z jednorůchodových disků a záloh aplikací (str. 307), z připojených databází nebo ze souborů databází.
Aby bylo možné nástroj použít, je nutné mít fungující farmu služby SharePoint. Také je nutné zakoupit licenci aplikace Acronis Backup, která podporuje zálohy služby SharePoint.
Acronis SharePoint Explorer lze spustit kliknutím na možnost **Extrahovat data SharePoint** v nabídce **Nástroje** Konzoly pro správu aplikace Acronis Backup. Další informace o tomto nástroji naleznete v jeho dokumentaci: <http://www.acronis.cz/support/documentation/ASPE/>.
- Připojení databáze obsahu k nepůvodní farmě SharePoint (například k farmě SharePoint pro obnovu).
Databázi obsahu je nezbytné připojit k nepůvodní farmě SharePoint, protože každý objekt ve farmě musí mít jedinečný ID. Proto nebude možné databázi připojit k původní farmě.
- Obnova z odpojené databáze Tato metoda není dostupná pro SharePoint 2007.
Tato metoda umožňuje obnovu pouze následujících typů položek: servery, seznamy nebo knihovny dokumentů.

Jak obnovit položky služby SharePoint připojením databáze obsahu k farmě

1. Připojte databázi obsahu k instanci serveru SQL podle popisu v krocích 1 až 5 v tématu *Přístup k databázím serveru SQL ze zálohy disku* (str. 294).
2. Připojte databázi obsahu k nepůvodní farmě SharePoint. Postupujte následovně:
 - a. Ujistěte se, že tento postup provádíte pod účtem správce farmy, který je členem role v databázi **db_owner**. Pokud ne, přidejte tento účet k této roli pomocí sady Microsoft SQL Server Management Studio.
 - b. Na front-end webovém serveru spustíte následující příkaz:
Ve službě SharePoint 2010 nebo novější:

```
Mount-SPContentDatabase <databáze> -DatabaseServer <databázový server> -WebApplication <url serveru>
```


Ve službě SharePoint 2007:

```
stsadm.exe -o addcontentdb -url <url serveru> -databasename <databáze> -databaseserver <databázový server>
```
3. Otevřete stránku SharePoint a vyberte dokument ke stažení.
4. Po dokončení stahování odpojte databázi obsahu od farmy SharePoint.
5. Odpojte databázi a odpojte dříve připojený svazek podle popisu v krocích 7–8 v tématu *Přístup k databázím serveru SQL ze zálohy disku* (str. 294).

Jak obnovit položky služby SharePoint z odpojené databáze

1. Připojte databázi obsahu k instanci serveru SQL podle popisu v krocích 1 až 5 v tématu Přístup k databázím serveru SQL ze zálohy disku (str. 294).
2. Obnovte data podle popisu v článku <http://technet.microsoft.com/en-us/library/hh269602>.
3. Odpojte databázi a odpojte dříve připojený svazek podle popisu v krocích 7–8 v tématu Přístup k databázím serveru SQL ze zálohy disku (str. 294).

12 Ochrana serveru Microsoft SQL s jednorůchodovou zálohou

V tomto tématu je popsán způsob použití jednorůchodových záloh disku a aplikace k ochraně dat serveru Microsoft SQL Serveru.

Operace jednorůchodové zálohy vytvoří zálohu disku pro aplikaci umožňující procházet a obnovit zálohovaná data aplikace bez nutnosti obnovovat celý disk nebo svazek. Disk nebo svazek lze také obnovit jako celek. To znamená, že pro účely obnovy po havárii a ochrany dat lze použít jedno řešení s jediným plánem zálohy. Protokoly aplikace lze v případě potřeby po zálohování zkrátit.

Funkce jednorůchodové zálohy bude dostupná po instalaci agenta Acronis Backup Agent pro SQL.

Bez tohoto agenta není možné chránit data serveru SQL pomocí zálohy na úrovni disků. Podrobný popis této metody naleznete v tématu Ochrana aplikací pomocí zálohy na úrovni disků (str. 284).

Ochrana služby Microsoft SharePoint

Farma služby Microsoft SharePoint se skládá z front-end webových serverů a počítačů s aplikací Microsoft SQL Server. To znamená, že informace, které se nacházejí v tomto tématu, také platí pro ochranu dat služby Microsoft SharePoint.

Konkrétní doporučení k zálohování počítačů s daty SharePoint naleznete v tématu Záloha dat služby SharePoint (str. 293).

Další informace o obnově dat SharePoint naleznete v tématu Obnova dat služby SharePoint (str. 302).

13 Obecné informace

13.1.1 Agent pro SQL

Jednoprůchodová záloha dat serveru Microsoft SQL se zpřístupní pomocí Acronis Backup Agenta pro SQL.

Zálohování

Během zálohy disku přidá Agent pro SQL metadata serveru Microsoft SQL Server do výsledného souboru zálohy. Pomocí těchto metadat aplikace Acronis Backup zjišťuje a katalogizuje databáze serveru SQL. Po úspěšném dokončení zálohy agent zkrátí transakční protokol serveru SQL, pokud byla v plánu zálohy nastavena odpovídající možnost.

Obnova

Agent umožňuje obnovit databáze SQL přímo do spuštěné instance serveru SQL. Databázi můžete uživatelům zpřístupnit okamžitě nebo ještě předtím provést další operace.

Agent také extrahuje soubory databáze z jednoprůchodové zálohy do složky systému souborů. Tyto soubory můžete použít k dolování dat nebo kontrole. V případě nouze lze tyto soubory databáze připojit k instanci serveru SQL, která není agentem spravována.

Připojení databází

Pomocí tohoto agenta můžete dočasně připojit zálohovanou databázi ke spuštěné instanci serveru SQL a pomocí nástrojů od externích dodavatelů tak z ní získat různé objekty.

13.1.2 Podporované operační systémy

Agenta pro SQL lze nainstalovat do následujících operačních systémů:

- Windows Server 2003/2003 R2 – verze Standard a Enterprise (x86, x64)
- Windows Small Business Server 2003/2003 R2
- Windows Server 2008 – verze Standard, Enterprise a Datacenter (x86, x64)
- Windows Small Business Server 2008
- Windows 7 – všechny verze kromě Starter a Home (x86, x64)
- Windows Server 2008 R2 – verze Standard, Enterprise, Datacenter a Foundation
- Windows MultiPoint Server 2010/2011/2012
- Windows Small Business Server 2011 – všechny verze
- Windows 8/8.1 – všechny verze kromě Windows RT (x86, x64)
- Windows 10 – verze Home, Pro, Education a Enterprise
- Windows Server 2012/2012 R2 – všechny verze
- Windows Storage Server 2003/2008/2008 R2/2012/2012 R2

13.1.3 Podporované verze serveru Microsoft SQL Server

Agent pro SQL podporuje následující verze aplikace Microsoft SQL Server:

- Microsoft SQL Server 2005

- Microsoft SQL Server 2008
- Microsoft SQL Server 2008 R2
- Microsoft SQL Server 2012
- Microsoft SQL Server 2014

13.1.4 Oprávnění k zálohování a obnově serveru SQL Server

Oprávnění vyžadovaná jednorůchodovou zálohou

Aby bylo možné úspěšně provést jednorůchodovou zálohu počítače, ve kterém je spuštěna aplikace Microsoft SQL Server, účet, pod kterým je spuštěn plán zálohování, musí být členem skupiny **Backup Operators** nebo **Administrators** v tomto počítači.

Tento účet také musí mít roli **sysadmin** pro každou instanci aplikace instalovanou v počítači.

Pokud vytvoříte plán zálohování a jste přihlášení jako běžný uživatel, například jako člen skupiny **Users**, je nutné zadat pověření pro účet, který má výše zmíněná oprávnění. To je možné nastavit po kliknutí na možnost **Pověření pro plán** na stránce **Vytvoření plánu zálohování** (str. 51).

Plán zálohování vytvořený členem skupiny **Administrators** se ve výchozím nastavení spustí pod účtem služby agenta. To platí i u centralizovaného plánu zálohování vytvořený serverem pro správu. Z tohoto důvodu se doporučuje přiřadit agentovi oprávnění nutná pro jednorůchodovou zálohu.

Udělení oprávnění agentovi

Při instalaci instalační program zahrne účet služby agenta do skupiny **Backup Operators**. Jestliže pro agenta vytvoříte nový účet, bude tento účet zahrnut také ve skupině **Administrators**. Proto bude mít agent v systému Windows vždy požadovaná oprávnění.

Aby bylo možné agentovi přidělit v systému SQL Server roli **sysadmin**, zobrazí se výzva k zadání pověření pro roli **sysadmin** pro každou instanci Microsoft SQL nainstalovanou v počítači. Pokud během instalace nezadáte pověření, můžete agentovi udělit roli **sysadmin** později jedním z následujících způsobů:

- Kliknutím na nabídku **Nástroje > Zadání pověření pro server SQL**, když je Konzola pro správu Acronis Backup připojena k počítači.
- Použitím aplikace Microsoft SQL Server Management Studio.
- Pomocí skriptu T-SQL.

Je také nutné explicitně udělit agentovi roli **sysadmin**, poté co jste v počítači nainstalovali novou instanci serveru Microsoft SQL Server.

Jak udělit účtu služby agenta roli sysadmin pro instanci pomocí skriptu T-SQL

1. Vytvořte textový soubor s následujícím obsahem:

```
Create Login [<název počítače>\Acronis Agent User] From Windows
Exec master..sp_addsrvrolemember @loginame = '<název počítače>\Acronis Agent
User',@rolename = 'sysadmin'
```

Acronis Agent User je výchozí účet vytvořený pro agenta. Pokud jste během instalace agenta zadali existující účet, nahradte **Acronis Agent User** uživatelským jménem existujícího účtu. Soubor může mít libovolnou příponu.

2. Na příkazovém řádku zadejte následující příkaz:

```
sqlcmd -S <název počítače>\<název instance> -i <úplná cesta k souboru skriptu T-SQL>
```

Pokud agentovi nechcete udělit roli **sysadmin**, je nutné zadat pověření pro každý plán zálohování tak, jak bylo popsáno v úvodu tohoto tématu.

Oprávnění nutná pro obnovení databáze serveru Microsoft SQL Server

Při obnovení databáze do instance je nutné zadat pověření pro danou instanci. Výzva k zadání pověření se objeví poté, co vyberete cílovou instanci na stránce **Obnovení dat** (str. 129).

13.1.5 Důležité informace o jednorůchodových zálohách

Tyto zálohy se provádějí na úrovni disku. To má u tohoto typu zálohy za následek tyto zvláštnosti:

- Databáze nacházející se v síťových umístěních nelze zálohovat.
- Skupiny souborů se zálohují a obnovují jako celá databáze. Nelze obnovit samostatný soubor tak, aby byla databáze funkční.
- Databáze nelze obnovit k libovolnému bodu v čase, ale pouze k okamžiku, kdy byl pořízen snímek dat. Jestliže zálohujete protokoly transakcí pomocí zálohy serveru SQL a obnovíte součást, můžete pomocí těchto protokolů dosáhnout dále k požadovanému bodu obnovy.

13.2 Instalace Agenta pro SQL

Agenta pro SQL můžete nainstalovat pouze v počítači se spuštěným serverem Microsoft SQL. Vzdálená instalace agenta není možná.

Agent je součástí instalačního programu aplikace Acronis Backup Advanced.

Agent je instalován spolu s Agentem pro Windows (str. 12) nebo do počítače, kde je Agent pro Windows již nainstalován.

Požadované licence

Agent pro SQL vyžaduje jednu z následujících licencí:

- Acronis Backup Advanced pro SQL
- Acronis Backup Advanced pro SharePoint
- Acronis Backup pro Windows Server Essentials
- Acronis Backup Advanced pro VMware / Hyper-V / RHEV / Citrix XenServer / Oracle VM
- Acronis Backup Advanced Universal License

Každá z těchto licencí umožňuje instalaci Agenta pro Windows na stejném počítači. Pokud je Agent pro Windows již nainstalován, můžete nainstalovat Agenta pro SQL s použitím jedné z licencí doplňků:

- Acronis Backup Advanced pro SQL jako doplněk
- Acronis Backup Advanced pro SharePoint jako doplněk

Chcete-li používat produkt ve zkušebním režimu, licence nejsou potřeba.

Instalace

Agenta nainstalujte stejným způsobem jako Agenta pro Windows. Podrobné pokyny krok po kroku naleznete v tématu Interaktivní instalace aplikace Acronis Backup Advanced v dokumentaci instalace.

Pověření pro instance Microsoft SQL

Během instalace se zobrazí výzva k zadání pověření **sysadmin** pro všechny instance Microsoft SQL instalované v počítači. Tato pověření jsou nutná k přiřazení role **sysadmin** k účtu služby agenta.

Přeskočit zadání pověření a udělit agentovi roli **sysadmin** později lze následujícími způsoby:

- Kliknutím na nabídku **Nástroje > Zadání pověření pro server SQL**, když je Konzola pro správu Acronis Backup připojena k počítači.
- Použitím aplikace Microsoft SQL Server Management Studio.
- Pomocí skriptu T-SQL.

Další informace naleznete v tématu „Oprávnění pro zálohování a obnovu serveru SQL“ (str. 309) v nápovědě aplikace nebo uživatelské příručce.

13.3 Zálohování serveru Microsoft SQL Server

Chcete-li chránit server Microsoft SQL Server, vytvořte plán zálohování nebo použijte funkci **Zálohovat nyní** podle popisu v tématu Zálohování (str. 51).

Pomocí následujících doporučení zajistíte úspěšné provedení jednorůchodové zálohy.

- **Zálohování celých počítačů. Umožňuje obnovit operační systém a všechny databáze SQL, které se v něm nacházejí.**

Databáze lze ukládat více discích nebo svazcích. Chcete-li zajistit, aby byly v záloze zahrnuty všechny potřebné soubory, zálohujte celý počítač. Tím také zajistíte, že server SQL zůstane chráněn po přidání více databází nebo přemístění protokolových souborů.

- **Jestliže nechcete zálohovat celý počítač, vybírejte svazky pečlivě.**

Pokud jste si jisti, že databáze a jejich asociované soubory budou vždy ve stejných svazcích, můžete zálohovat pouze tyto svazky. Také je možné vytvořit samostatné plány zálohování pro systémový svazek a pro svazky s daty.

Můžete i vyloučit soubory a složky (str. 56) v případě, kdy jste si jisti, že nepatří serveru Microsoft SQL Server.

V obou případech zajistíte, aby záloha obsahovala všechny svazky s potřebnými soubory. Pokud například do zálohy nezahrnete soubor protokolu databáze, nebude možné tuto databázi obnovit. Obnova operačního systému se nemusí podařit v případě, že jste nezálohovali spouštěcí a systémové svazky nebo jste vyloučili důležité systémové soubory.

Pokyny ke zjištění cest k databázím naleznete v tématu Soubory databáze serveru SQL (str. 286).

- **Použijte službu Stínová kopie svazku (VSS).**

Ujistěte se, že je možnost zálohy Služba stínové kopie svazku (str. 126) nastavena na hodnotu **Použít službu stínové kopie svazku** a že zprostředkovatel vybraného snímku není **Software – zprostředkovatel služby VSS Acronis**. Nejlepší volbou je **Software – systémový zprostředkovatel**.

13.3.1 Nastavení jednorůchodové zálohy

Nastavení popsaná v této části se týkají jednorůchodové zálohy. Tato nastavení jsou seskupena v části **Jednorůchodová záloha disku a aplikace** karty **Vytvořit plán zálohování** (str. 51) nebo **Zálohovat nyní**.

Jednorůchodová záloha

Toto nastavení umožňuje provést jednorůchodovou zálohu disku a aplikace.

Chcete-li mít přístup k následujícím nastavením, klikněte na položku **Zobrazit zpracování selhání úlohy, zkracování protokolů**.

Zpracování chyb

Políčko **Ignorovat chyby zálohy aplikace a pokračovat v úloze** určuje chování softwaru v případě, že se při sběru metadat aplikace během zálohy vyskytne chyba. K tomu může dojít například v případě, že je databáze poškozená, služba aplikace je zastavená, použití služby VSS je vypnuto v možnostech zálohy nebo účet, pod kterým je záloha spuštěna, nemá dostatečná oprávnění pro přístup k databázi.

Ve výchozím nastavení se při zálohování aplikace Acronis Backup vyskytne chyba.

Pokud políčko zaškrtnete, zálohování bude pokračovat. Protokol událostí obsahuje položku pro každou databázi, u které nejsou shromažďována metadata. Pokud nejsou shromažďována žádná metadata, obdržíte běžnou zálohu na úrovni disku.

Následující nastavení jsou k dispozici pouze v případě, že je v počítači instalován Agent pro SQL.

Zkrácení protokolu

Jestliže je nastavení zapnuté, protokol serveru Microsoft SQL Server se zkrátí po každé úplné, přírůstkové nebo rozdílové záloze. Zkracování se provede pouze v případě, že proběhla úspěšně jednorůchodová záloha.

Pokud pro zálohování dat serveru SQL používáte aplikace od externích dodavatelů, například součásti zálohování a obnovy serveru SQL, nechte tuto možnost vypnutou.

Zkrácení protokolu a ignorování chyb aplikace se vzájemně vylučují. Tím zamezíte zkracování protokolů Microsoft SQL v případě, že neproběhne sběr metadat aplikace.

13.4 Obnova dat serveru Microsoft SQL Server

V tomto tématu jsou popsány pouze kroky a nastavení, které jsou specifické pro obnovu databází SQL jednorůchodové zálohy. Obecná nastavení úloh obnovení jsou popsány v tématu Vytvoření úlohy obnovení (str. 129).

K provedení obnovy databáze SQL máte následující dvě možnosti:

- **Obnovit databáze do instancí (str. 312).**
- **Extrahovat soubory databáze do složek (str. 315).**

13.4.1 Obnovení databází SQL do instancí

Jedinou úlohou obnovy můžete obnovit více databází. Databáze se automaticky namapují na svoje původní instance. V případě potřeby můžete pro každou databázi vybrat cílovou instanci.

Systémové databáze se obnovují stejným způsobem jako uživatelské databáze. Při obnově **hlavní databáze** software automaticky restartuje cílovou instanci v jednouzivatelském režimu. Po dokončení obnovy software restartuje instanci a obnoví ostatní databáze (pokud nějaké jsou). Další důležité informace týkající se obnovy systémové databáze:

- Systémovou databázi lze obnovit pouze do instance stejné verze jako je původní instance.
- Systémová databáze se vždy obnovuje ve stavu „připravena k použití“.
- **Hlavní** databáze (master) zaznamenává informace o všech databázích instance, proto je nutné před obnovou databáze provést další kroky. Další informace naleznete v tématu Kroky po obnově hlavní databáze (str. 314).

Jak obnovit databáze do instancí

Na stránce **Obnovit data**:

1. V části **Co obnovovat** klikněte na možnost **Vybrat data** a vyberte databáze.
2. Jestliže je konzola připojena k serveru pro správu, vyberte registrovaný počítač, kam se mají databáze obnovit. Jinak tento krok přeskočte.
3. Vyberte **Obnovit databáze do instancí**.
4. Acronis Backup se pokusí určit cílové instance pro vybrané databáze tak, že použije původní cesty ze zálohy. Pokud pro některou databázi není vybrána cílová instance nebo chcete provést obnovu databáze do jiné instance, zadejte cílovou instanci ručně.
Jestliže aktuální účet nemá dostatečná pověření pro přístup k cílové instanci serveru SQL, budete vyzváni k zadání pověření.
5. V případě, že cílová instance obsahuje databázi se stejným názvem jako obnovovaná databáze, software zobrazí následující upozornění: **Cílová databáze již existuje**. Existují následující možnosti:
 - **Přepsat existující databázi**
To je výchozí nastavení, které je vhodné ve většině situací. Databáze v cílové instanci bude přepsána databází ze zálohy.
 - **Přejmenovat obnovenou databázi**
Toto nastavení umožňuje zachovat existující databázi. Obnovená databáze bude mít následující název: <původní název databáze>-**Recovered**. Pokud již existuje databáze se stejným názvem, obnovená databáze se bude jmenovat následovně: <původní název databáze>-**Recovered** (<pořadové číslo>).
Příklady:: MyDatabase-Recovered, MyDatabase-Recovered (2).
6. U každé obnovované databáze můžete po dokončení této operace vybrat její stav. To lze provést kliknutím na ikonu ▶ nalevo od názvu databáze a následným výběrem jedné z následujících hodnot:
 - **Připraveno k použití (RESTORE WITH RECOVERY)** (výchozí)
Po dokončení obnovy bude databáze připravena k použití. Uživatelé k ní budou mít plný přístup. Software vrátí všechny neprovedené transakce obnovené databáze, které jsou uloženy v souboru transakčního protokolu. Z nativních záloh Microsoft SQL nebude možné obnovit další soubory transakčních protokolů.
 - **Nefunkční (RESTORE WITH NORECOVERY)**
Po dokončení obnovy nebude databáze funkční. Uživatelé k ní nebudou mít přístup. Software zachová všechny neprovedené transakce obnovené databáze. Bude možné obnovit další soubory transakčních protokolů z nativních záloh Microsoft SQL a získat tak potřebný bod obnovení.
 - **Pouze ke čtení (RESTORE WITH STANDBY)**
Po dokončení obnovy budou mít uživatelé k databázi přístup pouze ke čtení. Software vrátí všechny neprovedené transakce. Tyto akce však uloží do dočasného souboru, aby bylo možné dopady obnovení vrátit zpět.
Pomocí této hodnoty se primárně detekuje bod v čase, kdy nastala chyba serveru SQL.
7. Cesty k uložení souborů databáze můžete změnit. Tato nastavení zobrazíte kliknutím na ikonu ▶ nalevo od názvu databáze.
8. V části **Jak obnovovat** vyberte, zda chcete během obnovení použít technologii Acronis Active Restore (str. 314).
9. Podle potřeby určete další nastavení úlohy obnovy.

13.4.1.1 Kroky po obnově hlavní databáze

Hlavní databáze zaznamenává informace o všech databázích instance. Proto **hlavní** databáze (master) v záloze obsahuje informace o databázích, které existovaly v instanci v době zálohy.

Po obnově **hlavní** databáze bude možná nutné provést následující kroky:

- Databáze, které se zobrazily v instanci po provedení databáze, nejsou instancí viditelné. Chcete-li tyto databáze obnovit, připojte je k instanci ručně. Pokyny k provedení tohoto postupu pomocí sady SQL Server Management Studio naleznete v tématu Připojení databází serveru SQL (str. 295).
- Databáze, které byly odstraněny po provedení zálohy, se v instanci zobrazují jako offline. Odstraňte tyto databáze pomocí sady SQL Server Management Studio.

13.4.1.2 Obnovení databáze SQL pomocí technologie Acronis Active Restore

Active Restore je chráněnou technologií společnosti Acronis. Uvede Microsoft SQL databázi do stavu online během minut po zahájení obnovy databáze. Díky tomu mohou uživatelé přistupovat k datům v průběhu procesu obnovy databáze. Technologii Active Restore je tedy vhodné použít, pokud chcete obnovit databázi do stavu **Připraveno k použití** nebo **Jen ke čtení**.

Active Restore podporuje následující umístění zálohy:

- Místní složky v počítači, ve kterém probíhá obnovení (kromě optických jednotek).
- Zóna Acronis Secure Zone.
- Sdílené síťové umístění.

Chcete-li použít funkci Active Restore, zapněte ji na kartě **Obnovení dat** (str. 129) v části **Jak obnovovat**.

Proces obnovy

1. Pokud je v úloze obnovy zahrnuta **hlavní** databáze, bude obnovena jako první. Během tohoto procesu je instance v režimu jednoho uživatele a proto se k ní uživatelé nemohou připojit. Po obnově databáze aplikace restartuje instanci.
2. Agent začne s obnovou ostatních databází. Zároveň je obnovováno více databází.

Databáze jsou nejprve ve stavu **Obnovuje se** a uživatelé k nim nemohou přistupovat. Po krátké době uživatelé obdrží k databázím přístup pro čtení a zápis nebo pouze pro čtení v závislosti na stavu určeném v nastavení úlohy obnovy.

Podrobnosti. Ovladače technologie Acronis Active Restore zachycují dotazy uživatelů. Data požadovaná k obsluze příchozích požadavků jsou obnovována s nejvyšší prioritou, vše ostatní je obnovováno na pozadí. Uživatelé tedy mohou přistupovat k datům i přesto, že databáze ještě nejsou obnoveny.

3. Po skončení obnovy jsou databáze znovu připojeny. Tento proces trvá méně než minutu.

Protože obsluha požadavků je prováděna simultánně s obnovou, mohou se databázové operace zpomalit, pokud je prioritou obnovy (str. 165) v možnostech obnovy nastavena na hodnotu **Nízká**. I přesto, že čas, po který databáze není dostupná je minimální, během obnovy se může snížit její výkon.

13.4.2 Extrahování souborů databáze do složek

Soubory databáze SQL a transakční protokoly lze extrahovat z jednorůchodové zálohy do určené složky. To může být užitečné v případě, že obnovujete databáze do počítače, kde není nainstalován Agent pro SQL, nebo potřebujete extrahovat data pro dolování dat, audit nebo další zpracování nástroji od externích dodavatelů.

Jak extrahovat soubory databáze

Na stránce **Obnovit data**:

1. V části **Co obnovovat** klikněte na možnost **Vybrat data** a vyberte databáze.
2. Pokud je konzola připojená k serveru pro správu, vyberte registrovaný počítač, kde je nainstalován Agent pro SQL. Jinak tento krok přeskočte.
3. Zvolte **Extrahovat soubory databáze do složek**.
4. Do pole **Cílová složka** zadejte cílovou složku, kam se uloží soubory databáze.
Podrobnosti. Jestliže vyberete více databází, soubory každé databáze budou extrahovány do samostatné podsložky ve zvolené složce. Pokud cílová složka obsahuje soubor nebo databázi se stejným názvem, jako má vybraná databáze, soubory databáze budou extrahovány do podsložky `<název instance>\<název databáze>`.
5. Podle potřeby určete další nastavení úlohy obnovy.

Po dokončení extrahování můžete databázi připojit k instanci serveru SQL. Pokyny k provedení tohoto postupu pomocí sady SQL Server Management Studio naleznete v tématu Připojení databází serveru SQL (str. 295).

13.5 Připojení databází serveru SQL z jednorůchodové zálohy

Při připojení zálohované databáze SQL je dočasně připojena k serveru SQL v režimu pouze ke čtení. K databázi můžete mít přístup jako k jakékoliv jiné databázi nebo instanci.

Připojení databází je užitečné v následujících případech:

- Pokud chcete samostatně obnovit samostatné objekty databáze, například tabulky, záznamy a uložené postupy. Připojte databázi a pomocí nástrojů externích dodavatelů z ní získajte potřebné informace.
- Pokud chcete rychle získat historii informací. Obnovení velké databáze může chvíli trvat. Jestliže databázi připojíte, nemusíte čekat na dokončení obnovy databáze.
- Jestliže chcete zobrazit stav databáze jako určitý bod v čase (například k dolování dat nebo kontrole).

Operace připojení je dostupná v případě, kdy je konzola připojená k počítači, kde je nainstalován Agent pro SQL. Jednorůchodová záloha musí být uložena v místní složce v daném počítači (kromě optických disků) v zóně Acronis Secure Zone nebo v síťové sdílené složce. Jiná umístění operace připojení nepodporuje.

Systémové databáze se připojují jako uživatelské databáze.

Jak připojit databázi serveru SQL

1. Připojte konzolu k počítači, kde je nainstalován Agent pro SQL.
2. V nabídce **Akce** klikněte na položku **Připojit databáze SQL z obrazu**.
3. Klikněte na položku **Vybrat data** a potom vyberte zálohu a databáze, které chcete připojit.

4. Acronis Backup se pokusí určit cílové instance pro vybrané databáze tak, že použije původní cesty ze zálohy. Pokud pro některou databázi není vybrána cílová instance nebo chcete připojit jinou databáze do jiné instance, zadejte cílovou instanci ručně.

Jestliže aktuální účet nemá dostatečná pověření pro přístup k cílové instanci serveru SQL, budete vyzváni k zadání pověření.

5. Klikněte na tlačítko **OK**.

Připojená databáze bude mít následující název: <původní název databáze>-**Mounted**. Pokud již existuje databáze se stejným názvem, připojená databáze se bude jmenovat následovně: <původní název databáze>-**Mounted** (<pořadové číslo>).

Příklady:: MyDatabase-Mounted, MyDatabase-Mounted (2).

13.5.1 Odpojení připojených databází serveru SQL

Udržování připojených databází spotřebovává mnoho systémových prostředků. Doporučuje se odpojit databázi po dokončení všech potřebných operací. Jestliže databázi neodpojíte ručně, zůstane připojená až do restartování operačního systému nebo služby agenta.

Jak odpojit databázi SQL

1. Připojte konzolu k počítači, kde je nainstalován Agent pro SQL.
2. Na panelu **Navigace** klikněte na položku **Spravovat připojené databáze SQL**.
3. Chcete-li odpojit jednu databázi, vyberte ji a klikněte na tlačítko **Odpojit**. Pokud chcete odpojit všechny připojené databáze najednou, klikněte na tlačítko **Odpojit vše**.
Jestliže je vybraná databáze používána, Acronis Backup vynuceně odpojí všechny uživatele od databáze a potom odpojí databázi samotnou.

13.6 Ochrana instancí clusteru serveru SQL a AAG

Řešení vysoce dostupného serveru SQL

Funkce WSFC (Windows Server Failover Clustering) umožňuje konfigurovat vysoce dostupný server SQL pomocí redundance na úrovni instance (instance clusteru s podporou převzetí služeb při selhání, FCI) nebo na úrovni databáze (skupina dostupnosti AlwaysOn (AAG – AlwaysOn Availability Group)). Obě metody můžete kombinovat.

V instanci clusteru s podporou převzetí služeb při selhání jsou databáze SQL umístěny ve sdíleném úložišti. Přístup k tomuto umístění lze získat pouze z aktivního uzlu, proto se data serveru SQL budou zálohovat pouze v případě zálohy aktivního uzlu. Ze stejného důvodu lze databáze SQL obnovit pouze v aktivním uzlu. Jestliže se v aktivním uzlu vyskytne chyba, nastane převzetí služeb a aktivuje se jiný uzel.

Ve skupině dostupnosti se každá kopie databáze nachází v jiném uzlu. Pokud bude primární kopie nedostupná, primární role se přiřadí sekundární kopii nacházející se v jiném uzlu.

Mezi ostatní řešení patří zrcadlení databáze a zasilání protokolů. Další informace o řešení vysoce dostupných serverů SQL naleznete v dokumentaci společnosti Microsoft na následující adrese: <http://msdn.microsoft.com/cs-cz/library/ms190202.aspx>.

Záloha serveru SQL konfigurovaného pro vysokou dostupnost

V obou případech (FCI a AAG) nestačí zálohovat pouze jeden uzel. Pokud selže tento uzel, server SQL bude dále fungovat, ale jeho databáze nebudou zálohovány. Jestliže chcete zálohovat data serveru SQL bez přerušení (bez ohledu na počet funkčních uzlů), zvažte následující přístup.

1. Nainstalujte Agenta pro SQL na všechny uzly WSFC.
2. Ve všech uzlech vytvořte plán zálohy se stejným nastavením. Nebo vytvořte jeden plán centralizovaného zálohování pro všechny uzly.

Nastavení vypadá následovně:

V nabídce **Co zálohovat** klikněte na možnost **Položky k zálohování** a zaškrtněte políčko vedle počítače (ne vedle jednotlivých disků). Tím zajistíte, že po aktivaci uzlu budou sdílená úložiště zahrnuta v záloze.

Pod položkou **Kam zálohovat** určete jediné umístění pro všechny uzly. Může se jednat o centralizované úložiště nebo sdílené síťové úložiště. Tím zajistíte, že se všechna zálohovaná data uloží do jednoho umístění.

Jednoprůchodová záloha disku a aplikace – povoleno.

3. Podle potřeby určete další nastavení plánu zálohování.

Pomocí těchto nastavení bude SQL databáze v případě převzetí dat při selhání dále zálohována v jiném uzlu. Při obnově dat najdete databáze rozbalením clusteru v **zobrazení dat** nebo **zobrazení archivu** úložiště.

Obnovení databází nastavených pro vysokou dostupnost

Databázi konfigurovanou pro zrcadlení nebo obsaženou ve skupině dostupnosti AlwaysOn nelze během obnovení přepsat, protože to aplikace Microsoft SQL Server zakazuje. Před obnovením je nutné odebrat zrcadlení cílové databáze nebo vyloučit cílovou databázi z AAG. Také je možné databázi obnovit jako novou databázi bez AAG. Po dokončení obnovy můžete znovu vytvořit původní konfiguraci zrcadlení/AAG.

14 Ochrana dat služby Microsoft Active Directory pomocí jednorůchodové zálohy

V tomto tématu je popsán způsob použití jednorůchodových záloh disku a aplikace k ochraně role doménové služby Active Directory služby Microsoft Active Directory.

Funkce jednorůchodové zálohy bude dostupná po instalaci agenta Acronis Backup Agent pro Active Directory.

Bez tohoto agenta není možné chránit data služby Active Directory pomocí zálohy na úrovni disků. Podrobný popis této metody naleznete v tématu Ochrana aplikací pomocí zálohy na úrovni disků (str. 284).

14.1 Agent pro Active Directory

Agent pro Active Directory vytvoří zálohu disku rozeznávající aplikace označovanou také jako jednorůchodová záloha. Během zálohování přidá Agent pro Active Directory do výsledného souboru zálohy metadata aplikace serveru Microsoft Active Directory.

Agent umožňuje rozbalit soubory Active Directory z jednorůchodové zálohy, aniž by byl obnoven celý disk nebo svazek. Rozbalenými soubory pak můžete nahradit soubory poškozené.

Řadič domény lze také obnovit jako celek.

14.2 Podporované operační systémy

Agenta pro Active Directory lze nainstalovat do následujících operačních systémů:

Windows Server 2003/2003 R2 – verze Standard a Enterprise (x86, x64)

Windows Small Business Server 2003/2003 R2

Windows Server 2008 – verze Standard, Enterprise a Datacenter (x86, x64)

Windows Small Business Server 2008

Windows Server 2008 R2 – verze Standard, Enterprise, Datacenter a Foundation

Windows Small Business Server 2011 – všechny verze

Windows Server 2012/2012 R2 – všechny verze

14.3 Instalace Agenta pro Active Directory

Agent pro Active Directory může být nainstalován pouze na řadiči domény. Vzdálená instalace agenta není možná.

Agent je součástí instalačního programu aplikace Acronis Backup Advanced.

Agent je instalován spolu s Agentem pro Windows (str. 12) nebo do počítače, kde je Agent pro Windows již nainstalován.

Požadované licence

Agent pro Active Directory vyžaduje jednu z následujících licencí:

- Acronis Backup Advanced pro Active Directory

- Acronis Backup pro Windows Server Essentials
- Acronis Backup Advanced pro VMware / Hyper-V / RHEV / Citrix XenServer / Oracle VM
- Acronis Backup Advanced Universal License

Každá z těchto licencí umožňuje instalaci Agentu pro Windows ve stejném počítači. Pokud je Agent pro Windows již nainstalován, můžete nainstalovat Agentu pro Active Directory s použitím licence doplňku aplikace Acronis Backup Advanced pro Active Directory.

Chcete-li používat produkt ve zkušebním režimu, licence nejsou potřeba.

Instalace

Agentu nainstalujte stejným způsobem jako Agentu pro Windows. Když budete požádáni o pověření pro službu Acronis Managed Machine Service, zadejte existující účet uživatele domény, který je součástí vestavěné skupiny **Administrators** řadiče domény. Jinak dojde k selhání jednorůchodových záloh dat služby Microsoft Active Directory.

Podrobné pokyny krok po kroku naleznete v části Interaktivní instalace aplikace Acronis Backup Advanced v dokumentaci instalace.

14.4 Zálohování dat služby Microsoft Active Directory

Chcete-li chránit doménu Active Directory, vytvořte plán zálohování nebo použijte funkci **Zálohovat nyní** podle popisu v tématu Zálohování (str. 51).

Použijte osvědčené postupy uvedené v části Zálohování dat služby Active Directory (str. 292).

Ujistěte se, že je možnost zálohy Služba stínové kopie svazku (str. 126) nastavena na hodnotu **Použít službu stínové kopie svazku** a že zprostředkovatel vybraného snímku není **Software – Acronis VSS Provider**. Nejlepší volbou je **Software – systémový zprostředkovatel**.

14.5 Obnova dat služby Microsoft Active Directory

Obnova řadiče domény

Pokud řadič domény nelze spustit, přečtěte si některou z následujících částí podle počtu a dostupnosti řadičů domény ve vašem prostředí:

- Obnova řadiče domény (jiné řadiče domény jsou dostupné) (str. 297).
- Obnova řadiče domény (žádné další řadiče domény nejsou dostupné) (str. 298).

Obnova dat služby Active Directory

Jsou-li poškozeny databázové soubory služby Active Directory nebo složka SYSVOL, avšak řadič domény lze spustit v normálním režimu, můžete obnovit pouze data služby Active Directory.

Použijte některou z těchto metod:

- Nové povýšení řadiče domény (str. 320)
Jedná se pouze o replikaci všech dat služby Active Directory z jiných řadičů domény.
- Obnova dat služby Active Directory z jednorůchodové zálohy (str. 320)
Tato metoda umožňuje obnovit všechna data služby Active Directory bez ohledu na dostupnost jiných řadičů domény. Pokud jsou k dispozici jiné řadiče domény, můžete provést také autoritativní obnovení jednotlivých objektů služby Active Directory. Například můžete obnovit

nechtěně odstraněný uživatelský účet nebo účet počítače. Ostatní objekty budou replikovány z jiných řadičů domény.

14.5.1 Nové povýšení řadiče domény

Tato metoda obnovy dat je k dispozici pouze v případě, že doména má další řadiče domény. Nevžaduje dostupnost zálohy.

Data služby Microsoft Active Directory obnovíte pomocí nástroje **Dcpromo** tak, že degradujete řadič domény s poškozenými daty a pak jej znovu povýšíte.

Řadič domény znovu povýšíte následujícími příkazy:

```
dcpromo /forceremoval  
dcpromo /adv
```

14.5.2 Obnova dat služby Active Directory z jednorůchodové zálohy

Tento způsob obnovy dat lze použít bez ohledu na to, zda jsou v doméně další řadiče.

V tomto tématu jsou popsány pouze kroky a nastavení, které jsou specifické pro obnovu dat služby Active Directory z jednorůchodové zálohy. Obecná nastavení úloh obnovy jsou popsána v tématu Vytvoření úlohy obnovy (str. 129).

Rozbalení dat služby Active Directory

Na stránce **Obnovit data**:

1. V části **Co obnovovat** klikněte na možnost **Vybrat data**. Vyberte data a bod obnovy.

Varování Pokud má doména dva nebo více řadičů domény, vyberte bod obnovy, který není starší než maximální životnost objektů označených za neplatné. Jinak by mohly nastat potíže replikace.

2. Pokud je konzola připojená k serveru pro správu, vyberte registrovaný počítač, kde je nainstalován Agent pro Active Directory. Jinak tento krok přeskočte.
3. Klikněte na položku **umístění** a vyberte místní nebo síťovou složku, do které chcete rozbalit data služby Microsoft Active Directory. Budou obnoveny databázové soubory a složka SYSVOL s vytvořením úplné cesty.
4. V možnosti **Přepis** vyberte, zda chcete přepsat existující soubor se stejným názvem jako v archivu.
5. Podle potřeby určete další nastavení úlohy obnovy (str. 129).
6. Spusťte úlohu obnovy a počkejte, až skončí.

Nahrazení dat služby Active Directory rozbalenými soubory

1. Restartujte řadič domény a během spouštění stiskněte klávesu F8.
2. Na obrazovce **Rozšířené možnosti spuštění** vyberte možnost **Režim obnovení adresářových služeb**.
3. [Nepovinné] Vytvořte kopii aktuálních souborů databáze služby Active Directory, aby bylo možné v případě potřeby vrátit změny.
4. Přesuňte rozbalená data služby Active Directory do původního umístění:
 - a. Přejděte ke složce s rozbalenými daty. Tato složka obsahuje jednu či více složek. Názvy těchto složek obsahují písmena jednotek disků, na nichž jsou umístěna zálohovaná data služby Active Directory. Například **Jednotka(C)**.

- b. Zkopírujte veškerý obsah z každé z těchto složek do kořenové složky příslušné jednotky disku. Zkopírujte například obsah ze složky **Jednotka(C)** do **C:/** a ze složky **Jednotka(E)** do **E:/**. Pokud se zobrazí výzva, vyberte možnost přepsání souborů.

Dokončení obnovy

1. Pokud má doména pouze jeden řadič domény, tento krok přeskočte. V opačném případě proveďte jeden z následujících úkonů:
 - Chcete-li obnovit celou databázi služby Active Directory, proveďte kroky 3–8 popsané v tématu Vrácení čísla USN zpět v části Zabránění vrácení čísla USN zpět (str. 300).
 - Chcete-li obnovit jednotlivé objekty, například omylem odstraněný účet uživatele nebo účet počítače, proveďte kroky 2–4 popsané v části Obnova nechtěně smazaných informací (str. 300).
2. Restartujte řadič domény do normálního režimu.
3. Ověřte, že se služba Active Directory úspěšně spustila.

15 Správa spravovaného počítače

V tomto tématu jsou popsána zobrazení, která jsou v navigačním stromu konzoly připojené ke spravovanému počítači dostupné, a vysvětlení, jak s těmito zobrazeními pracovat. Toto téma také zahrnuje dodatečné operace, které mohou být provedeny ve spravovaném počítači, například změna licence, přizpůsobování nastavení **Možnosti počítače** a shromažďování systémových informací.

15.1 Plány a úlohy zálohování

Zobrazení **Plány a úlohy zálohování** vás informuje o zabezpečení dat na daných počítačích. Umožňuje vám monitorovat a spravovat plány a úlohy zálohování.

Chcete-li zjistit, co plán zálohování v současné době v počítači dělá, zkontrolujte stav provádění plánu zálohování (str. 324). Stav provedení plánu zálohování je kumulativní stav jeho posledních úloh. Stav plánu zálohování (str. 325) pomáhá odhadnout, zda jsou data úspěšně chráněna.

Chcete-li sledovat aktuální průběh úlohy, podívejte se na její stav (str. 326). Chcete-li zjistit výsledek úlohy, zkontrolujte její stav (str. 326).

Obvyklý postup

- Pro zobrazení požadovaných plánů v tabulce plánů zálohování použijte filtry. Ve výchozím nastavení se v tabulce zobrazí veškeré plány spravovaných počítačů seřazené podle názvu. Také můžete také skrýt nepotřebné sloupce a zobrazit skryté sloupce. Podrobnosti naleznete v tématu Řazení, filtrování a konfigurace položek tabulky (str. 25).
- V tabulce zálohování vyberte plán (úlohu) zálohování.
- Pro provedení akce s vybraným plánem (úlohou) použijte tlačítka na panelu nástrojů. Další informace naleznete v tématu Akce s plány a úlohami zálohování (str. 322).
- Podrobné informace o vybraném plánu (úloze) zobrazíte pomocí informačního panelu v dolní části okna. Implicitně je tento panel sbalený. Chcete-li panel rozbalit, klikněte na šipku (▲). Obsah panelu je duplikován v okně **Podrobnosti plánu** (str. 331) respektive **Podrobnosti úlohy** (str. 332).

15.1.1 Akce s plány a úlohami zálohování

Následuje návod, jak provádět operace s plány a úlohami zálohování.

Omezení

- Bez práv správce počítače uživatel nemůže spouštět nebo upravovat plány nebo úlohy vlastněné jinými uživateli.
- Aktuálně spuštěné zálohování nebo úlohu není možné upravit nebo odstranit.
- Centralizovaný plán zálohování nebo úlohu je možné upravit nebo odstranit pouze na straně serveru pro správu.

Požadovaná operace	Postup
Tvorba nového plánu zálohování nebo úlohy	Klikněte na Nový a potom vyberte jednu z následujících možností: <ul style="list-style-type: none">▪ Plán zálohování (str. 51)▪ Úloha obnovení (str. 129)

Požadovaná operace	Postup
	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Úloha ověření (str. 237)
Zobrazení podrobností plánů/úloh	<p>Klikněte na příkaz Podrobnosti.</p> <p>V okně Podrobnosti plánu (str. 331) nebo Podrobnosti úlohy (str. 332) zkontrolujte podrobnosti plánu nebo úlohy.</p>
Zobrazení logu plánu/úlohy	<p>Klikněte na tlačítko Protokolový soubor.</p> <p>Zobrazí se pohled Protokolový soubor (str. 333) obsahující seznam záznamů v protokolu seskupených podle plánu nebo úlohy.</p>
Spuštění plánu/úlohy	<p><u>Plán zálohování</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Klikněte na Spustit. 2. V rozevíracím seznamu vyberte úlohu plánu, kterou chcete spustit. <p>Spuštění plánu zálohování spustí vybranou úlohu tohoto plánu okamžitě bez ohledu na harmonogram nebo podmínky.</p> <p><u>Úloha</u></p> <p>Klikněte na Spustit.</p> <p>Tato úloha bude provedena okamžitě bez ohledu na její plán a podmínky.</p>
Zastavení plánu/úlohy	<p>Klikněte na Zastavit.</p> <p><u>Plán zálohování</u></p> <p>Zastavení spuštěného plánu zálohování zastaví všechny jeho úlohy. Tak budou zrušeny všechny operace úlohy.</p> <p><u>Úloha</u></p> <p>Zastavení úlohy zruší její operaci (obnovu, ověření, export, převod atd.). Úloha se přepne do stavu Nečinná. Naplánování úlohy, pokud je vytvořeno, zůstává v platnosti. Pro dokončení operace budete nutné úlohu spustit znovu.</p> <p>Co se stane, pokud zastavím úlohu obnovy?</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Obnova disků: zrušená operace může způsobit změny v cílovém disku. V závislosti na času, který uplynul od spuštění úlohy, nemusí být disky inicializovány, diskový prostor nemusí být přidělen nebo mohou být některé svazky obnoveny a některé ne. Chcete-li obnovit celý disk, spusťte úlohu znovu. ▪ Obnova svazků: cílový svazek bude zrušen a jeho místo bude uvolněno (nepřiděleno) – stejného výsledku dosáhnete, pokud obnova není úspěšná. Chcete-li obnovit „ztracený“ svazek, spusťte úlohu znovu. ▪ Obnova souborů nebo složek: zrušená operace může způsobit změny v cílové složce. V závislosti na času, který uplynul od spuštění úlohy, mohou být některé soubory obnoveny a některé ne. Chcete-li obnovit všechny soubory, spusťte úlohu znovu.

Požadovaná operace	Postup
Upravení plánu/úlohy	<p>Klikněte na Upravit.</p> <p>Upravení plánu zálohování se provádí stejným způsobem jako vytváření (str. 51) kromě následujících omezení:</p> <p>Používat všechny možnosti zálohování není možné vždy; při úpravě plánu zálohování, pokud vytvářený archiv není prázdný (obsahuje například zálohy).</p> <ol style="list-style-type: none"> Není možné změnit schéma GFS na Hanojská věž. Pokud je použito schéma Hanojská věž, není možné změnit počet úrovní. <p>Ve všech ostatních případech je možné schéma změnit a mělo by dále fungovat, jako kdyby existující archivy byly vytvořeny novým schématem. U prázdných archivů jsou možné všechny změny.</p>
Vyčištění plánu zálohování	<p>Klikněte na příkaz Klonovat.</p> <p>Klon původního plánu zálohování bude vytvořen s výchozím názvem „Klon plánu <původní_název_plánu>“. Klonovaný plán bude po naklonování okamžitě zakázán, aby nebyl spuštěn současně s původním plánem. Před jeho zapnutím je možné upravit nastavení klonovaného plánu.</p>
Zapnutí plánu	<p>Klikněte na příkaz Zapnout.</p> <p>Dříve vypnutý plán zálohování bude znovu spuštěn podle plánu.</p>
Vypnutí plánu	<p>Klikněte na příkaz Vypnout.</p> <p>Plán zálohování nebude znovu spuštěn podle plánu. Lze je však spustit ručně. Po ručním spuštění zůstane plán vypnutý. Plán bude spuštěn jako obvykle, pokud jej znovu zapnete.</p>
Export plánu	<p>Klikněte na příkaz Exportovat.</p> <p>Zadejte cestu a název výsledného souboru. Další informace naleznete v tématu Export a import plánů zálohování (str. 327).</p>
Import plánu	<p>Klikněte na příkaz Importovat.</p> <p>Zadejte cestu a název souboru, který obsahuje dříve exportovaný plán. Další informace naleznete v tématu Export a import plánů zálohování (str. 327).</p>
Odstranění plánu/úlohy	<p>Klikněte na Odstranit.</p>

15.1.2 Stav plánu zálohování a úloh

15.1.2.1 Stav zpracování plánu zálohování

Stav plánu zálohování je kumulativní stav jeho úloh a aktivit.

	Stav	Jak se určuje	Jak jej zpracovat
1	Vyžaduje zásah	<p>Alespoň jedna úloha potřebuje zásah uživatele.</p> <p>Jinak viz bod 2.</p>	<p>Identifikuje úlohy, které potřebují zásah uživatele (program zobrazí, jaký zásah je potřeba) -> Zastavit úlohu nebo povolit spuštění úlohy (změnu media, zajištění dalšího místa v úložišti, ignorování čtení chyb, vytvoření chybějící Acronis Secure Zone).</p>

	Stav	Jak se určuje	Jak jej zpracovat
2	Spuštěna	Probíhá alespoň jedna úloha. Jinak viz bod 3.	Není vyžadován žádný zásah.
3	Čeká	Alespoň jedna úloha čeká. Jinak viz bod 4.	Čekání na podmínku. Tato situace je zcela normální, ale přílišné zdržování zálohy je riskantní. Řešením může být nastavení maximální prodlevy (str. 125), po které se úloha stejně spustí, nebo vynutit podmínku (říct uživateli, ať se odhlásí a zapnout požadované síťové připojení.) Čeká se, dokud jiná úloha neuzamkne potřebné prostředky. Případy jednorázového čekání se mohou vyskytnout, když je spuštění úlohy zpožděno nebo když úloha z nějakého zvláštního důvodu trvá mnohem déle, než je obvyklé, a tím zabrání spuštění úlohy. Tato situace se vyřeší automaticky, když blokující úloha skončí. Pokud dojde k zaseknutí na příliš dlouhou dobu, zvažte pro spuštění další úlohy zastavení blokující úlohy. Trvalé překrývání úloh může vyplynout z nesprávně naplánovaných plánů. V takovém případě má smysl úprava plánu.
4	Nečinné	Všechny úlohy jsou nečinné.	Není vyžadován žádný zásah.

15.1.2.2 Stav plánu zálohování

Plán zálohování může mít jeden z následujících stavů: **Chyba, Upozornění, OK**.

Stav plánu zálohování je odvozen od výsledku naposledy spuštěné úlohy nebo aktivity plánu.

	Stav	Jak se určuje	Jak jej zpracovat
1	Chyba	Alespoň jedna úloha selhala. Jinak viz 2.	Identifikovat úlohu, která selhala -> Zkontrolovat protokol úloh, nalézt důvod selhání a pak provést jeden z následujících postupů: <ul style="list-style-type: none"> ▪ Odstranit důvod selhání -> [nepovinné] Ručně spustit úlohu, která selhala ▪ V případě, že se místní plán nezdařil, upravte místní plán, aby se zabránilo příštímu selhání. ▪ V případě, že se centralizovaný plán nezdařil, upravte jej na serveru pro správu.
2	Upozornění	Alespoň jedna úloha skončila úspěšně s upozorněním. Jinak viz bod 3.	Zobrazte protokol a přečtěte si upozornění -> [nepovinné] Proveďte kroky, které zabrání příštímu upozornění nebo selhání.
3	OK	Všechny úlohy byly úspěšně dokončeny.	Není vyžadován žádný zásah. Všimněte si, že pokud žádná z úloh zatím nebyla spuštěna, může být plán zálohování v pořádku.

15.1.2.3 Stavy úloh

Úloha může být v jednom z následujících stavů: **Nečinný**; **Čeká**; **Běží**; **Vyžaduje zásah uživatele**. Počáteční stav úlohy je **Nečinný**.

Pokud je úloha ručně spuštěna nebo se vyskytne událost podle plánu, úloha vstoupí do stavu **Běží** nebo **Čeká**.

Běží

Úloha vstoupí do stavu **Běží**, pokud se vyskytne událost podle plánu A jsou splněny všechny podmínky v plánu zálohování A není spuštěna žádná úloha, která by blokovala potřebné zdroje. V takovém případě nic nebrání spuštění úlohy.

Čeká

Úloha vstoupí do stavu **Čeká**, pokud má být spuštěna, ale jiná úloha používá stejné zdroje a právě probíhá. Zvláště nemůže být spuštěna víc jak jedna úloha zálohování na jednom počítači. Úloha zálohování a úloha obnovy také nemohou být spuštěny současně v případě, že využívají stejné prostředky. Jakmile ostatní úlohy uvolní zdroje, čekající úloha vstoupí do stavu **Běží**.

Úloha může také vstoupit do stavu **Čeká**, pokud se vyskytne událost podle plánu, ale podmínky nastavené v plánu zálohování nejsou splněny. Podrobnosti viz Podmínky spuštění úlohy (str. 125).

Vyžaduje zásah

Všechny úlohy mohou vstoupit do stavu **Vyžaduje zásah uživatele**, když potřebují zásah uživatele, například při výměně média nebo ignorování chyby čtení. Následující stav může být **Nečinný** (pokud uživatel úlohu zastaví) nebo **Běží** (při výběru Ignorovat/Zkusit znovu nebo jiné akce, například Restartovat, které může změnit stav úlohy na **Běží**.)

15.1.2.4 Statusy úloh

Úloha může mít jeden z následujících statusů: **Chyba**; **Upozornění**; **OK**.

Status úlohy je odvozen od výsledku posledně spuštěné úlohy.

	Stav	Jak se určuje	Jak jej zpracovat
1	Chyba	Poslední výsledek je "Selhalo"	Identifikujte úlohy, které se nezdařily -> Zkontrolujte protokol úloh a nalézt důvod selhání a pak provést jedno z následujícího: <ul style="list-style-type: none">▪ Odstranit důvod selhání -> [nepovinné] Ručně spustit úlohu, která se nezdařila.▪ Upravte úlohu, která se nezdařila, aby se zabránilo příštímu selhání.
2	Upozornění	Poslední výsledek je „Dokončeno s upozorněními“ nebo byla úloha zastavena.	Zobrazte protokol a přečtěte si upozornění -> [nepovinné] Proveďte kroky, které zabrání příštímu upozornění nebo selhání.
3	OK	Poslední výsledek je „Dokončeno“ nebo „Dosud nespouštěno“.	„Dosud nespouštěno“ znamená, že úloha nikdy nebyla spuštěna nebo spuštěna byla, ale dosud nebyla dokončena, proto její výsledky zatím nejsou dostupné. Můžete chtít zjistit, proč úloha dosud nebyla spuštěna.

15.1.3 Export a import plánů zálohování

Operace exportu vytvoří soubor obsahující kompletní konfiguraci plánu zálohování. Exportovaný plán zálohování můžete znovu použít importováním souboru v jiném počítači.

Centralizované plány zálohování mohou být exportovány ze serveru pro správu a importovány pouze na server pro správu.

Plány můžete upravit v grafickém rozhraní aplikace Acronis Backup při jejich importu nebo později. Plány zálohování se exportují do souborů XML, proto je možné upravit exportované soubory plánů zálohování (str. 328) pomocí textového editoru. Hesla jsou v exportovaných souborech šifrována.

Příklady použití

- **Přinstalace agenta**
Před přinstalací agenta exportujte plány zálohování a importujte je po přinstalování.
- **Nasazení plánu zálohování do více počítačů**
Máte prostředí, kde nelze použít Server pro správu Acronis Backup, například z důvodu bezpečnostních omezení. Přesto chcete použít stejný plán zálohování ve více počítačích. Exportujte tento plán z jednoho počítače a nasadte jej jako soubor (str. 330) do dalších počítačů.

Přizpůsobení pověření

Před exportem plánu zálohování, který bude později importován do jiného počítače, zkontrolujte uživatelský účet, pod kterým je plán spuštěn (**Úpravy > Parametry plánu > Zobrazit pověření úlohy, komentáře, jmenovku > Pověření plánu**).

Plán se úspěšně spustí v jiném počítači, pokud je hodnota možnosti **Pověření plánu** buď **pověření služby Acronis** nebo **Spustit jako: ... (aktuální uživatel)**. Pokud parametr **Pověření plánu** obsahuje určitý uživatelský účet, plán se spustí, pouze pokud se v počítači nachází totožný účet. Proto bude možné potřeba provést jeden z následujících kroků:

- Vytvořte účet se stejným pověřením v počítači, do kterého se plán importuje.
- Před importem upravte pověření v exportovaném souboru. Další informace naleznete v tématu **Úprava exportovaného souboru** (str. 328).
- Po importu plánu upravte pověření.

Potřebné kroky

Jak exportovat plán zálohování

1. V zobrazení **Plány a úlohy zálohování** vyberte plán zálohování.
2. Klikněte na příkaz **Exportovat**.
3. Zadejte cestu a název exportovaného souboru.
4. Potvrďte výběr.

Jak importovat plán zálohování

1. Klikněte na tlačítko **Importovat** v zobrazení **Plány a úlohy zálohování**.
2. Zadejte cestu a název exportovaného souboru.
3. Potvrďte výběr.
4. Pokud je potřeba upravit nově importovaný plán zálohování, vyberte jej v pohledu **Plány a úlohy zálohování** a klikněte na tlačítko **Upravit**. Provedte potřebné změny a klikněte na tlačítko **Uložit**.

15.1.3.1 Úprava exportovaného souboru

Exportovaný soubor je soubor typu XML, který může být upraven v textovém editoru.

Zde je několik popisů užitečných změn.

Změna pověření

V exportovaném souboru obsahují značky `<login>` uživatelské jméno a značky `<password>` obsahují heslo.

Chcete-li upravit pověření, změňte značky `<login>` a `<password>` v následujících částech:

- pověření plánu – část `<plan><options><common_parameters>`
- pověření k přístupu pro zálohovaná data – část `<plan><targets><inclusions>`
- pověření k přístupu pro umístění zálohování – část `<plan><locations>`

Obzvláště pozor dávejte při úpravě značky `<password>`. Značka, která obsahuje šifrované heslo, vypadá následovně `<password encrypted="true">...</password>`.

Jak změnit šifrované heslo

1. Na příkazovém řádku spusťte nástroj `acronis_encrypt`:
`acronis_encrypt UserPassword#1`
(zde `UserPassword#1` znamená heslo, které chcete zašifrovat).
2. Výstupem nástroje bude řetězec, například „`XXXYYYZZZ888`“.
3. Zkopírujte tento řetězec a vložte ho do značky následujícím způsobem:
`<password encrypted="true">XXXYYYZZZ888</password>`

Nástroj `acronis_encrypt` je dostupný v každém počítači, kde je nainstalována Konzola pro správu Acronis Backup nebo nástroj příkazového řádku aplikace Acronis Backup (`acrocmd`). Cesta k tomuto nástroji je následující:

- V 32bitové verzi systému Windows: `%CommonProgramFiles%\Acronis\Utils`
- V 64bitové verzi systému Windows: `%CommonProgramFiles(x86)%\Acronis\Utils`
- V Linuxu: `/usr/sbin`

Jak nastavit, aby plán zálohování používal pověření agenta

Před importem nebo nasazením exportovaného souboru odstraňte hodnotu vyžadované značky `<login>`. Potom bude importovaný nebo nasazený plán používat pověření služby agenta.

Příklad

Chcete-li nastavit spuštění plánu zálohování s pověřeními agenta, najdete značku `<login>` v části `<plan><options><common_parameters>`. Značka bude vypadat následovně:

```
<login>
  Administrator
</login>
<password encrypted="true">
  XXXYYYZZZ888
</password>
```

Odstraňte hodnotu značky `<login>` tak, aby značka vypadala následovně:

```
<login>
```



```
</login>
<password encrypted="true">
  XXXYYYYZZZ888
</password>
```

Změna zálohovaných položek

Nahrazení přímo určené položky jinou přímo určenou položkou

V části `<plan><targets><inclusions>`:

1. Odstraňte značku `<ID>`.
2. Upravte hodnotu značky `<Path>`, která obsahuje informace o datech k zálohování, například vyměňte „C:“ s „D:“.

Nahrazení přímo určené položky šablonou výběru

V části `<plan><options><specific><inclusion_rules>`:

1. Přidejte značku `<rules_type>` s hodnotou „**disks**“ nebo „**files**“ podle požadovaného typu šablony.
2. Přidejte značku `<rules>`.
3. Ve značce `<rules>` přidejte `<rule>` s požadovanou šablonou. Šablona musí odpovídat přímo určené položce. Pokud například má určená položka hodnotu „**disks**“, můžete použít šablony **[SYSTEM]**, **[BOOT]** a **[Fixed Volumes]**, ale nelze použít šablony **[All Files]** nebo **[All Profiles Folder]**. Další informace o šablonách naleznete v tématu Pravidla výběru pro svazky (str. 359) a Pravidla výběru pro soubory a složky (str. 357).
4. Chcete-li přidat další šablonu, opakujte krok 3.

Příklad

Následující příklad zobrazuje způsob nahrazení přímo určené položky šablonami výběru.

Původní část:

```
<specific>
  <backup_type>
    disks
  </backup_type>
  <disk_level_options />
  <file_level_options />
  <inclusion_rules />
</specific>
```

Část po použití šablon výběru:

```

<specific>
  <backup_type>
    disks
  </backup_type>
  <disk_level_options />
  <file_level_options />
  <inclusion_rules>
    <rules_type>
      disks
    </rules_type>
    <rules>
      <rule>
        [BOOT]
      </rule>
      <rule>
        [SYSTEM]
      </rule>
    </rules>
  </inclusion_rules>
</specific>

```

15.1.4 Nasazení plánů zálohování jako souborů

Předpokládejme, že nemůžete ve vašem prostředí z nějakého důvodu spustit Server pro správu Acronis Backup, ale potřebujete použít stejný plán zálohování ve více počítačích. Doporučuje se exportovat plán zálohování z jednoho počítače a nasadit jej do dalších počítačů.

Jak to funguje

V každém počítači, kde je nainstalován agent, existuje složka vyhrazená pro uložení nasazených plánů. Agent sleduje změny v této vyhrazené složce. Jakmile se ve vyhrazené složce objeví nový soubor XML, agent importuje plán zálohování z tohoto souboru. Pokud změňte (nebo odstraníte) soubor XML ve vyhrazené složce, agent automaticky změní (nebo odstraní) odpovídající plán zálohování.

Úprava exportovaného souboru

Takto importovaný plán není možné upravovat pomocí grafického uživatelského rozhraní. Pomocí textového editoru můžete upravit exportovaný soubor (str. 328) před nasazením nebo po něm.

Pokud upravitel soubor před nasazením, změny se projeví ve všech počítačích, ve kterých bude plán nasazen. Můžete změnit přímé zadání zálohované položky (například C: nebo C:\Users) za šablonu (například [SYSTEM] nebo [All Profiles Folder]). Další informace o šablonách naleznete v tématu Pravidla výběru pro svazky (str. 359) a Pravidla výběru pro soubory a složky (str. 357).

Také je možné změnit pověření používaná plánem.

Nasazení plánu zálohování jako souboru

1. Vytvořte plán zálohování v některém z počítačů.
2. Exportujte jej jako soubor XML (str. 327).
3. [Nepovinné] Upravte exportovaný soubor. Další informace naleznete v tématu Úprava exportovaného souboru (str. 328).
4. Nasadte soubor XML do vyhrazené složky.
Cesta k vyhrazené složce

Ve Windows

Výchozí cesta k vyhrazenému adresáři

je **%ALLUSERSPROFILE%\Acronis\BackupAndRecovery\import** (v systému Windows Vista a novějších verzích systému Windows) nebo **%ALLUSERSPROFILE%\Application Data\Acronis\BackupAndRecovery\import** (ve verzích Windows starších než systém Windows Vista).

Cesta je uložena v klíči registru

HKEY_LOCAL_MACHINE\SOFTWARE\Acronis\MMS\Configuration\Import\FolderPath.

Chybějící klíč znamená, že agent nesleduje vyhrazenou složku.

Chcete-li složku změnit, upravte tento klíč. Změna se použije po restartování služby **Acronis Managed Machine Service**.

V Linuxu

Výchozí cesta k vyhrazené složce je **/usr/lib/Acronis/BackupAndRecovery/import**.

Cesta je uložena v souboru **/etc/Acronis/MMS.config**.

Chcete-li změnit cestu, upravte hodnotu **/usr/lib/Acronis/BackupAndRecovery/import** v následující značce:

```
<key name="Import">
  <value name="FolderPath" type="TString">
    "/usr/lib/Acronis/BackupAndRecovery/import"
  </value>
</key>
```

Změna se projeví po dalším spuštění agenta. Chcete-li restartovat agenta, spusťte následující příkaz jako uživatel root:

```
/etc/init.d/acronis_mms restart
```

Chybějící značka znamená, že agent nesleduje vyhrazenou složku.

15.1.5 Podrobnosti plánu zálohování

Okno **Podrobnosti plánu zálohování** (duplicitně také na panelu **Informace**) nabízí všechny informace o vybraném plánu zálohování.

Pokud provádění plánu vyžaduje spolupráci uživatele, zobrazí se v horní části karet příslušná zpráva. Zpráva obsahuje stručný popis problému a tlačítka akcí umožňující zvolit vhodnou akci nebo plán zastavit.

Podrobnosti

Karta **Plány a úlohy záloh** nabízí následující obecné informace o vybraném plánu:

- **Název** – název plánu zálohování
- **Původ** – jestli byl plán vytvořen přímo v počítači (místní původ) nebo nasazen do počítače ze serveru pro správu (centralizovaný původ).
- **Stav provádění** – stav provádění (str. 324) plánu zálohování
- **Stav** – stav (str. 325) plánu zálohování
- **Počítač** – název počítače, na kterém existuje plán zálohování (pouze pro centralizované plány zálohování).
- **Plán** – určuje, zda je úloha naplánována, nebo zda je nastavena na manuální spuštění.
- **Čas posledního spuštění** – kolik času uběhlo od posledního spuštění plánu nebo úlohy.

- **Stav nasazení** – stavy nasazení plánu zálohování (pouze pro centralizované plány zálohování).
- **Čas posledního dokončení** – kolik času uběhlo od posledního ukončení plánu nebo úlohy.
- **Poslední výsledek** – výsledek posledního spuštění plánu nebo úlohy.
- **Type** – typ plánu nebo úlohy zálohování.
- **Vlastník** – jméno uživatele, který plán vytvořil nebo naposledy modifikoval.
- **Čas příštího spuštění** – kdy bude plán nebo úloha spuštěna příště.
- **Komentář** – popis plánu (pokud je zadán).

Úlohy

Karta **Úlohy** zobrazuje seznam všech úloh vybraného plánu zálohování. Chcete-li zobrazit podrobnosti o vybrané úloze, klikněte na možnost **Podrobnosti**.

Postup

Karta **Průběh** vypisuje všechny aktivity vybraného plánu zálohování, které jsou právě spuštěny nebo čekají, až na ně přijde řada.

Historie

Karta **Historie** umožňuje prozkoumat historii splněných aktivit všech plánů zálohování.

Co zálohovat

Karta **Zdroj** poskytuje následující informace o datech vybraných k zálohování:

- **Typ zdroje** – typ dat vybraných k zálohování.
- **Položky k zálohování** – položky vybrané k zálohování a jejich velikost.

Kam zálohovat

Karta **Cíl** poskytuje následující informace:

- **Název** – název archivu.
- **Umístění** – název úložiště nebo cestu ke složce, kde je archiv uložen.
- **Komentář archivu** – komentář k archivu (pokud je zadán).
- **2., 3., 4., 5. umístění** – název umístění, kam byl archiv zkopírován nebo přesunut (pokud je zadán v plánu zálohování).

Nastavení

Karta **Nastavení** zobrazuje následující informace:

- **Schéma zálohování** - vybrané schéma zálohování a všechna jeho nastavení s plány (harmonogramy).
- **Ověření** - pokud je zadáno, události před nebo po kterých je ověření provedeno a plán ověření. Pokud ověření není nastaveno, je zobrazena hodnota **Nikdy**.
- **Možnosti zálohování** - možnosti zálohování změněné vůči výchozím hodnotám

15.1.6 Podrobnosti o úloze/aktivitě

Okno **Podrobnosti o úloze/aktivitě** (duplicitně také na panelu **Informace**) nabízí všechny informace o vybrané úloze nebo aktivitě.

Pokud úloha nebo aktivita vyžadují interakci uživatele, nad kartami se zobrazí zpráva a tlačítka. Zpráva obsahuje krátký popis problému. Tlačítka vám umožňují znovu zkusit nebo zastavit úlohu nebo aktivitu.

15.2 Protokol

V protokolu je uložena historie operací provedených v počítači pomocí aplikace Acronis Backup.

Chcete-li si prohlédnout jednoduchý seznam položek protokolu, vyberte v rozevíracím seznamu **Zobrazení** možnost **Události**; chcete-li záznamy seskupit podle aktivit, vyberte možnost **Aktivita**. Podrobnosti o vybrané položce v protokolovém souboru se zobrazují na panelu **Informace** v dolní části zobrazení **Protokolový soubor**.

Pomocí filtrů lze zobrazit požadované aktivity a záznamy protokolového souboru v tabulce. Můžete také skrýt nepotřebné sloupce a zobrazit skryté sloupce. Podrobnosti naleznete v tématu Řazení, filtrování a konfigurace položek tabulky (str. 25).

Vyberte aktivitu nebo záznam protokolu, které se mají provést pro položky protokolu. Podrobnosti naleznete v tématech Akce se záznamy protokolu (str. 333) a Podrobnosti položek protokolu (str. 334).

15.2.1 Akce se záznamy protokolů

Veškeré níže popsané operace se provádějí kliknutím na odpovídající položky na **panelu nástrojů** protokolů. Tyto operace lze provádět také pomocí místní nabídky (kliknutím pravým tlačítkem myši na položku protokolu nebo na aktivitu).

Následuje návod, jak provádět akce s položkami protokolu.

Požadovaná operace	Postup
Výběr jedné aktivity	Vyberte položku Aktivita v rozevíracím seznamu Zobrazení a klikněte na aktivitu. Na panelu Informace se zobrazí položky protokolu pro vybranou aktivitu.
Výběr jedné položky protokolu	Klikněte na záznam.
Výběr více položek protokolu	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>nesouvisle</i>: držte klávesu CTRL a klikejte na jednu položku za druhou; ▪ <i>souvisle</i>: vyberte jednu položku protokolu, podržte stisknutou klávesu SHIFT a klikněte na jinou položku. Vyberou se také všechny položky protokolu mezi první a druhou vybranou položkou.
Zobrazení podrobností položky protokolu	<ol style="list-style-type: none"> 1. Vyberte položku protokolu. 2. Proveďte jeden z následujících úkonů: <ul style="list-style-type: none"> ▪ Dvakrát klikněte na výběr. ▪ Klikněte na tlačítko Podrobnosti. <p>Zobrazí se podrobnosti o položce protokolu. Podrobnosti o operacích s položkami protokolu naleznete v tématu Podrobnosti položky protokolu (str. 391).</p>
Uložení vybrané položky protokolu do souboru	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zobrazte panel Aktivita a vyberte aktivity nebo zobrazte panel Události a vyberte položky protokolu. 2. Klikněte na tlačítko Uložit výběr do souboru. 3. V zobrazeném okně zadejte cestu a název souboru.

Požadovaná operace	Postup
	Všechny položky vybraných aktivit nebo vybrané položky protokolu se uloží do zadaného souboru.
Uložení všech položek protokolu do souboru	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ujistěte se, že nejsou nastaveny filtry. 2. Klikněte na tlačítko Uložit všechno do souboru. 3. V zobrazeném okně zadejte cestu a název souboru. Všechny položky protokolu se uloží do zadaného souboru.
Uložení všech filtrovaných položek protokolu do souboru	<ol style="list-style-type: none"> 1. Nastavte filtry na získání seznamu položek protokolu, které vyhovují kritériím filtrování. 2. Klikněte na tlačítko Uložit všechno do souboru. 3. V zobrazeném okně zadejte cestu a název souboru. <p>Všechny položky protokolu v seznamu se uloží do zadaného souboru.</p>
Smazání všech položek protokolu	<p>Klikněte na ikonu Odstranit vše.</p> <p>Všechny záznamy protokolu budou odstraněny a v protokolu se vytvoří nový záznam. Bude obsahovat informace o tom, kdo a kdy položky odstranil.</p>

15.2.2 Podrobnosti položky protokolu

Zobrazí podrobné informace o vybrané položce protokolu a umožňuje kopírovat podrobnosti do schránky.

Chcete-li zobrazit podrobnosti o další nebo předchozí položce protokolu, klikněte na šipku dolů nebo na šipku nahoru.

Pro zkopírování podrobností klikněte na tlačítko **Kopírovat do schránky**.

Datová pole položky protokolu

Položka protokolu se skládá z následujících datových polí:

- **Typ** – typ události (chyba, upozornění, informace).
- **Datum a čas** – datum a čas události.
- **Plán zálohování** – plán zálohování, na který se událost vztahuje (pokud takový existuje).
- **Úloha** – úloha, na kterou se událost vztahuje (pokud taková existuje).
- **Kód** – pole může být prázdné nebo v případě události typu chyba obsahovat chybový kód aplikace. Chybový kód je celé číslo, které může být použito při řešení problému se službou technické podpory společnosti Acronis.
- **Modul** – pole může být prázdné nebo při výskytu události obsahovat číslo modulu aplikace. Je to celé číslo, které může být použito při řešení problému se službou podpory společnosti Acronis.
- **Vlastník** – uživatelské jméno vlastníka (str. 30) plánu zálohování.
- **Zpráva** – Textový popis události.

Uvedené datum a čas se liší podle místních nastavení.

15.3 Výstrahy

Výstraha je zpráva, která upozorňuje na aktuální nebo potenciální problémy. Zobrazení **Výstrahy** umožňuje rychle najít a vyřešit problémy monitorováním aktuálních výstrah a zobrazením historie výstrah.

Aktivní a neaktivní výstrahy

Výstraha může být v aktivním nebo neaktivním stavu. Aktivní stav označuje, že problém, který vyvolal výstrahu, stále trvá. Aktivní výstraha se stane neaktivní, když je problém, který způsobil výstrahu, vyřešen ručně nebo sám od sobe.

Poznámka: Existuje jeden typ výstrahy, který je aktivní stále: „Záloha nebyla vytvořena“. To je způsobeno tím, že přestože je příčina této výstrahy vyřešena a následné zálohy úspěšně vytvořeny, fakt, že záloha nebyla vytvořena, stále trvá.

Oprava záležitostí, které způsobily výstrahy

Chcete-li nalézt a opravit problém, který způsobil výstrahu klikněte na tlačítko **Opravit problém**. Zobrazí se odpovídajícího zobrazení, kde můžete prozkoumat problém a provést potřebné kroky k jeho vyřešení.

Volitelně můžete kliknutím na **Zobrazit podrobnosti** získat více informací o vybrané výstraze.

Přijímání výstrah

Ve výchozím nastavení obsahuje tabulka **Aktuální výstrahy** aktivní i neaktivní výstrahy, dokud nejsou přijmuty. Výstrahu přijmete tak, že ji vyberete a kliknete na tlačítko **Přijmout**. Přijmutím výstrahy berete na vědomí skutečnost této výstrahy a přebíráte za ni zodpovědnost. Přijaté výstrahy se přesunou do tabulky **Přijaté výstrahy**, ale stav upozornění si ponechají.

Tabulka **Přijaté výstrahy** ukládá historii přijatých výstrah. Můžete zde najít, kdo výstrahu přijal a kdy se to stalo. Přijaté výstrahy obou stavů můžete z tabulky odstranit ručně (pomocí tlačítek **Odstranit** a **Odstranit vše**) nebo automaticky (další informace naleznete v tématu „Konfigurace výstrah“).

Chcete-li exportovat celý obsah tabulky do souboru TXT nebo CSV, klikněte na tlačítko **Uložit vše do souboru**.

Konfigurace výstrah

Konfiguraci výstrah provedete pomocí následujících možností v horní části zobrazení **Výstrahy**:

- **Zobrazit/skrýt výstrahy** (str. 27) – určuje typy výstrah, které se zobrazí ve zobrazení **Výstrahy**.
- **Upozornění** (str. 340) – nastaví e-mailová upozornění na výstrahy.
- **Nastavení** (str. 338) – určuje, jestli budou automaticky přesunuty neaktivní výstrahy do tabulky **Přijaté výstrahy** a nastavuje, jak dlouho budou přijaté výstrahy udržovány v tabulce **Přijaté výstrahy**.

15.4 Změna licence

Změnou licence přecházíte u produktu ze zkušebního režimu na plný režim nebo na jiný produkt. V následující tabulce jsou shrnuty dostupné možnosti.

Změna licence	Proč ji můžete potřebovat
Zkušební > Plná	Po vyzkoušení produktu jste se rozhodli k zakoupení licence.

Změna licence	Proč ji můžete potřebovat
Plná > Plná, jiný produkt	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Chcete upgradovat z aplikace Acronis Backup na Acronis Backup Advanced, abyste mohli využívat možnosti centralizované správy. Další informace naleznete v části věnované upgradu z aplikace Acronis Backup na Acronis Backup Advanced v dokumentaci instalace. ▪ Použili jste serverovou licenci (například Acronis Backup Advanced pro Windows Server) pro pracovní stanici. Nyní chcete pracovní stanici přiřadit licenci pro pracovní stanici (Acronis Backup Advanced pro PC). Potom budete moci serverovou licenci zrušit a použít ji pro server.
Zálohování do cloudového úložiště* > Plná	Po zazálohování pouze do cloudového úložiště jste se rozhodli zakoupit licenci pro získání větší funkčnosti.
Zkušební > Zálohování do cloudového úložiště*	Po vyzkoušení produktu jste se rozhodli pro zálohování pouze do cloudového úložiště.

*Některé typy dat (například databáze Exchange) nelze do cloudového úložiště zálohovat. Před zálohováním do cloudového úložiště je nutné aktivovat předplatné pro službu zálohování do cloudu na počítačích, které chcete zálohovat. Další informace naleznete v tématu Zálohování do cloudu.

Před přepnutím ze zkušebního režimu na plný režim

Pokud plánujete změnit licence velkého počtu počítačů, možná budete vhodné přidat (importovat) licenční klíče na Licenční server Acronis.

Přístup k oknu Licence

Proveďte jeden z následujících úkonů:

- Chcete-li změnit licenci pro spravovaný počítač, připojte konzolu k počítači a klikněte na možnost **Nápověda > Změnit licenci**
- Chcete-li změnit licenci spravovaného počítače, připojte konzolu k serveru pro správu, přejděte do skupiny **Počítače s agenty > Všechny počítače s agenty** nebo do jiné skupiny obsahující počítač, jehož licenci chcete změnit, klikněte na něj pravým tlačítkem myši a poté klikněte na příkaz **Změnit licenci**.
- Chcete-li změnit licenci virtualizačního hostitele (kromě hostitele v clusteru), připojte konzolu k serveru pro správu, přejděte na **Virtuální počítače > Hostitelé a clustery**, klikněte pravým tlačítkem myši na hostitele a klikněte na **Změnit licenci**.
- Chcete-li změnit licenci všech hostitelů ve virtualizačním clusteru, připojte konzolu k serveru pro správu, přejděte na **Virtuální počítače > Hostitelé a clustery**, klikněte pravým tlačítkem myši na cluster a klikněte na **Změnit licenci**.

Změna licence

V okně **Licence** je možné přidat licenční klíče a vybrat, které licence budou pro vybraný počítač použity. Každá licence aktivuje určitou sadu funkcí. Pokud vyberete možnost bez licence, bude možné provádět zálohování pouze do cloudového úložiště.

V tomto okně je možné změnit licenční server používaný počítačem. Tuto operaci je možné provést pouze pokud počítač není zaregistrován na serveru pro správu. U zaregistrovaných počítačů určuje použitý licenční server server pro správu. Další informace naleznete v tématu Změna licenčního serveru používaného serverem pro správu (str. 382).

Správa předplatného zálohování do cloudu

Část **Acronis Cloud** okna **Licence** vyžaduje přihlášení k účtu Acronis. Po přihlášení je zde zobrazeno předplatné zálohování do cloudu aktivované v počítači. Pokud nebylo aktivováno žádné předplatné, je možné v této části předplatné vyžádat, zadat registrační kód obdrženy po zakoupení předplatného a aktivovat jej.

15.5 Shromažďování systémových informací

Nástroj pro shromažďování systémových informací sbírá informace o počítači, ke kterému je připojena konzola pro správu, a ukládá je do souboru. Tento soubor můžete potřebovat při kontaktování technické podpory Acronis.

Tato možnost je k dispozici u spouštěcího média a u počítačů, v nichž je nainstalován Agent pro Windows, Agent pro Linux nebo Server pro správu Acronis Backup.

Jak shromažďovat systémové informace

1. V konzole pro správu vyberte v hlavní nabídce **Nápověda > Shromažďovat informace o systému od 'název počítače'**.
2. Zadejte, kam se má uložit soubor se systémovými informacemi.

15.6 Úprava možností počítače

Možnosti počítače definují obecné chování všech agentů Acronis Backup spuštěných ve spravovaném počítači, a proto jsou tyto možnosti považovány za specifické pro daný počítač.

Chcete-li získat přístup k možnostem počítače, připojte konzolu ke spravovanému počítači a poté v horní nabídce vyberte možnost **Možnosti -> Možnosti počítače**.

15.6.1 Další nastavení

Určete, co se má dělat, když se má počítač vypnout a je spuštěna úloha

Tato možnost platí pouze pro operační systémy Windows.

Určuje chování aplikace Acronis Backup při vypínání systému. K vypnutí systému dochází při vypnutí nebo restartování počítače.

Výchozí nastavení: **Vypnout spuštěné úlohy a vypnout**.

Pokud vyberete možnost **Vypnout spuštěné úlohy a vypnout**, všechny spuštěné úlohy aplikace Acronis Backup budou zrušeny.

Pokud vyberete možnost **Čekat na dokončení úlohy**, všechny spuštěné úlohy aplikace Acronis Backup budou dokončeny.

15.6.2 Program zlepšování softwaru Acronis

Tato možnost platí pouze pro operační systémy Windows.

Tato možnost definuje, zda se má počítač účastnit Programu zlepšování softwaru Acronis.

Pokud vyberete možnost **Ano, chci se programu CEP zúčastnit**, budou v počítači v pravidelných intervalech automaticky shromažďovány informace o konfiguraci hardwaru, nejčastěji a nejméně používaných funkcích a o všech problémech. Tyto informace budou zasílány společnosti Acronis.

Konečné výsledky jsou určeny k vylepšení softwaru a jeho funkčnosti pro lepší uspokojení potřeb zákazníků společnosti Acronis.

Acronis neshromažďuje žádné osobní údaje. Další informace o programu CEP naleznete v podmínkách účasti na webových stránkách společnosti Acronis nebo v rozhraní produktu.

Možnost se nejprve konfiguruje při instalaci agenta aplikace Acronis Backup. Nastavení lze kdykoliv změnit pomocí rozhraní produktu (**Možnosti > Možnosti počítače > Program zkušeností uživatelů**). Možnost lze konfigurovat také pomocí infrastruktury zásad skupiny (str. 399). Nastavení definované zásadami skupiny nelze pomocí rozhraní produktu změnit kromě případu, kdy jsou zásady skupiny v počítači vypnuty.

15.6.3 Výstrahy

15.6.3.1 Správa výstrah

Odstraňovat z „Přijaté výstrahy“ položky starší než

Určuje, zda se mají odstraňovat přijaté výstrahy z tabulky **Přijaté výstrahy**.

Výchozí nastavení: **Zakázáno**.

Pokud je tato možnost zaškrtnuta, můžete zadat dobu, po kterou budou přijaté výstrahy uchovány. Přijaté zálohy starší než je tato doba budou z tabulky odstraněny automaticky.

Automaticky přesouvat neaktivní výstrahy do „Přijaté výstrahy“

Tato možnost definuje, jestli budou automaticky přijmuty a přesunuty do tabulky **Přijaté výstrahy** všechny výstrahy, které se staly neaktivními.

Výchozí nastavení: **Zakázáno**.

Pokud je tato možnost povolena, můžete zadat typy výstrah, pro které tato možnost bude platit.

15.6.3.2 Výstrahy založené na čase

Poslední záloha

Tato možnost je účinná, když je konzola připojena k spravovanému počítači (str. 425) nebo k serveru pro správu (str. 423).

Tato možnost určuje, zda se má zobrazit upozornění, že v daném počítači nebyla po určitou dobu vytvořena žádná záloha. Můžete nastavit dobu, která je považována za důležitou pro vaši činnost.

Výchozí nastavení: zobrazit upozornění v případě, že v počítači byla poslední úspěšná záloha dokončena před více než **5 dny**.

Upozornění se zobrazí v zobrazení **Upozornění** na panelu **Navigace**. Pokud je konzola připojena k serveru pro správu, bude toto nastavení ovládat i hodnotu barevné schéma sloupce **Poslední zálohy** pro každý počítač.

Poslední připojení

Tato možnost je účinná, když je konzola připojena k serveru pro správu nebo k registrovanému počítači (str. 422).

Tato možnost určuje, zda se má zaslat výstraha, pokud spojení mezi registrovaným počítačem a serverem pro správu nebylo po určitou dobu navázáno, a upozornit tak, že tento počítač nemusí být centrálně spravován (například v případě selhání síťového připojení k tomuto počítači). Můžete nastavit dobu, která je považována za důležitou.

Výchozí nastavení: varování v případě, že poslední připojení počítače k serveru pro správu bylo před více než **5 dny**.

Upozornění se zobrazí v zobrazení **Upozornění** panelu **Navigace**. Pokud je konzola připojena k serveru pro správu, bude toto nastavení ovládat i hodnotu barevné schéma sloupce **Poslední připojení** pro každý počítač.

15.6.4 Nastavení e-mailu

Pomocí této možnosti lze konfigurovat nastavení e-mailu k odesílání upozornění o výstrahách, ke kterým došlo ve spravovaném počítači.

Plán upozornění a typy výstrah, které se mají posílat, lze konfigurovat v nabídce **Možnosti počítače > Nastavení e-mailu > Upozornění na výstrahy** (str. 340).

Výchozí nastavení: **zakázáno**.

Poznámka: Výstrahy upozorňují pouze na potíže. Proto se neodešlou e-mailová upozornění na úspěšné operace zálohování nebo obnovy. Tato e-mailová upozornění lze konfigurovat v nabídce **Možnosti zálohy > Upozornění > E-mail** (str. 111) a v nabídce **Možnosti obnovy > Upozornění > E-mail** (str. 161).

Jak nastavit upozornění emailem

1. Do textového pole **E-mailové adresy** zadejte cílové e-mailové adresy. Je možné zadat více adres oddělených středníky.
2. Do pole **Předmět** zadejte předmět upozornění nebo ponechte výchozí hodnotu. V tomto poli nejsou podporovány proměnné.
3. Do pole **Server SMTP** zadejte název serveru odchozí pošty (SMTP).
4. Do pole **Port** zadejte port serveru odchozí pošty (SMTP). Ve výchozím nastavení je to port **25**.
5. Pokud server odchozí pošty vyžaduje ověření, zadejte do polí **Uživatelské jméno** a **Heslo** údaje e-mailového účtu odesílatele.

Pokud server SMTP nevyžaduje ověřování, ponechte pole **Uživatelské jméno** a **Heslo** prázdná. Jestliže si nejste jisti, zda server SMTP vyžaduje ověření, kontaktujte správce sítě nebo poskytovatele e-mailových služeb.

6. Kliknutím na možnost **Další parametry e-mailu...** nakonfigurujte další následující parametry e-mailu:
 - a. **Od** – zadejte jméno odesílatele. Pokud toto pole necháte prázdné, bude ve zprávách v poli **Od** e-mailová adresa odesílatele.
 - b. **Použit šifrování** – je možné zvolit šifrované připojení k poštovnímu serveru. K dispozici je výběr mezi typy šifrování SSL a TLS.
 - c. Někteří internetoví poskytovatelé vyžadují před odesláním čehokoliv přihlášení k serveru příchozí pošty. V tomto případě zaškrtnutím políčka **Přihlásit se k serveru příchozí pošty** povolte server POP a proveďte jeho nastavení:
 - **Server příchozí pošty (POP)** – zadejte název serveru POP.
 - **Port** – nastavte port serveru POP. Ve výchozím nastavení je tento port nastaven na hodnotu **110**.
 - Zadejte **uživatelské jméno** a **heslo** serveru příchozí pošty.

- d. Klikněte na tlačítko **OK**.
7. Kliknutím na položku **Odeslat testovací e-mailovou zprávu** zkontrolujte, zda e-mailová upozornění fungují se zadaným nastavením správně.

15.6.4.1 Upozornění na výstrahy

Tato možnost umožňuje určit, kdy se má odeslat upozornění e-mailem o výstraze, ke které došlo ve spravovaném počítači, a vybrat typy výstrah, které se mají poslat.

Při použití této možnosti zkontrolujte, zda jsou správně nakonfigurována nastavení e-mailů v nabídce **Možnosti počítače > Nastavení e-mailu** (str. 339).

Výchozí nastavení: **zakázáno**.

Jak konfigurovat upozornění na výstrahy

1. Zvolte, kdy se mají odesílat upozornění e-mailem:
 - **Jakmile se výstraha objeví** – pro poslání upozornění vždy, když se zobrazí nová výstraha. Kliknutím na tlačítko **Vybrat typy výstrah...** vyberte typy výstrah, při kterých chcete odesílat upozornění.
 - **Podle plánu zasílat upozornění o aktuálních výstrahách** – pro odesílání hromadného upozornění o výstrahách, se všemi výstrahami, ke kterým došlo v zadaném časovém intervalu. Kliknutím na tlačítko **Vybrat typy výstrah...** vyberte typy výstrah, při kterých chcete odesílat upozornění. Nastavte **frekvenci** a **čas** upozornění.
2. Klikněte na tlačítko **OK**.

15.6.5 Sledování událostí

Je možné duplikovat události protokolu generované agenty provádějícími operace na spravovaném počítači v protokolu událostí aplikací systému Windows, nebo události zasílat určitým správcům SNMP. Pokud neupravíte možnosti sledování událostí jinde než tady, vaše nastavení bude platné pro všechny místní plány zálohování a každou úlohu vytvořenou v tomto počítači.

Zde určená nastavení můžete přepsat v nastavení Výchozí možnosti zálohování a obnovy; výhradně u událostí, které se vyskytnou při zálohování nebo během obnovy. V tomto případě budou mít zde určená nastavení účinek pro jiné operace než zálohování a obnova, jako jsou například ověřování archivu a vyčištění.

Dále můžete přepsat nastavení určená ve výchozích možnostech zálohování a obnovy při vytváření plánu zálohování nebo úlohy obnovy. Nastavení, kterých dosáhnete v tomto případě, budou specifická pro daný plán nebo úlohu.

15.6.5.1 SNMP upozornění

Tato možnost je účinná v operačním systému Windows a Linux.

Tato možnost není k dispozici při spuštění ze spouštěcího média.

Tato možnost určuje, zda mají agenti fungující ve spravovaném počítači posílat vlastní protokol událostí určeným správcům SNMP (Simple Network Management Protocol). Můžete si vybrat, které typy události mají být zasílány.

Zde určená nastavení můžete přepsat v nastavení Výchozí možnosti zálohování a obnovy; výhradně u událostí, které se vyskytnou při zálohování nebo během obnovy. V tomto případě budou mít zde určená nastavení účinek pro jiné operace než zálohování a obnova, jako jsou např. ověřování archivu a vyčištění.

Můžete dále přepsat nastavení určená ve výchozích možnostech zálohování a obnovy při vytváření plánu zálohování nebo úlohy obnovy. Nastavení, kterých dosáhnete v tomto případě, budou specifická pro daný plán nebo úlohu.

Další informace o použití SNMP s aplikací Acronis Backup naleznete v tématu Podpora pro SNMP (str. 49).

Výchozí nastavení: **Vypnuto**.

Chcete-li nastavit zasílání SNMP zpráv

1. Vyberte políčko **Odesílat zprávy na SNMP server**.
2. Určete příslušné volby, následovně:
 - **Typy událostí, které se mají odesílat** – vyberte typy událostí: **Všechny události, Chyby a varování** nebo **Pouze chyby**.
 - **Název serveru/IP** - zadejte název nebo IP adresu hostitele, na kterém je spuštěna aplikace pro správu SNMP, kam se budou zprávy odesílat.
 - **Komunita** - zadejte název SNMP komunity, do které patří hostitel provozující aplikaci pro správu SNMP i odesílající stroj. Typická komunita je "veřejná".

Kliknutím na položku **Zaslat zkušební zprávu** zkontrolujte, zda je nastavení správné.

Chcete-li vypnout odesílání SNMP zpráv, zrušte zaškrtnutí políčka **Odesílat zprávy na SNMP server**.

Tyto zprávy jsou posílány přes UDP.

Následující část obsahuje další informace o Nastavení SNMP služeb na přijímajícím počítači (str. 341).

15.6.5.2 Nastavení SNMP služeb na přijímajícím počítači

Windows

Jak nainstalovat SNMP služby na počítače s Windows:

1. **Start > Ovládací panely > Přidat nebo odebrat programy > Přidat nebo odebrat součásti systému**.
2. Vyberte **Nástroje pro správu a sledování sítě**.
3. Klikněte na položku **Podrobnosti**.
4. Vyberte políčko **Protokol SNMP**.
5. Klikněte na tlačítko **OK**.

Můžete být požádáni o soubor Immib2.dll, který lze nalézt na instalačním disku vašeho operačního systému.

Linux

Pro příjem SNMP zpráv na počítačích s Linuxem musíte mít nainstalován balíček net-snmp (u RHEL a SUSE) nebo snmpd (v Debianu).

SNMP lze nastavit pomocí příkazu **snmpconf**. Výchozí konfigurační soubory jsou umístěny v adresáři `/etc/snmp`:

- /etc/snmp/snmpd.conf - konfigurační soubor pro Net-SNMP SNMP agenta
- /etc/snmp/snmptrapd.conf - konfigurační soubor pro Net-SNMP trap démona.

15.6.5.3 Protokolový soubor událostí systému Windows

Tato volba je účinná pouze v operačních systémech Windows.

Tato volba není k dispozici při běhu ze zaváděcího média.

Tato volba určuje, zda má agent fungující na spravovaném počítači zaznamenávat události do protokolu událostí aplikací systému Windows (chcete-li jej zobrazit, spusťte příkaz **eventvwr.exe** nebo vyberte položky **Ovládací panely -> Nástroje pro správu -> Prohlížeč událostí**). Zaznamenávané informace můžete filtrovat.

Zde určená nastavení můžete přepsat ve volbách Výchozí možnosti zálohování a obnovy; výhradně u událostí, které se vyskytnou při zálohování nebo během obnovy. V tomto případě budou mít zde určená nastavení účinek pro jiné operace než zálohování a obnova, jako jsou např. ověřování archivu a vyčištění.

Můžete dále přepsat nastavení určená ve výchozích možnostech zálohování a obnovy při vytváření plánu zálohování nebo úlohy obnovy. Nastavení, kterých dosáhnete v tomto případě, budou specifická pro daný plán nebo úlohu.

Výchozí nastavení: **Vypnuto**.

Chcete-li tuto možnost zapnout, zaškrtněte políčko **Protokol událostí**.

Pomocí políčka **Typy událostí protokolu** filtrujte typy událostí, které mají být zaznamenány do protokolu událostí aplikací systému Windows:

- **Všechny události** - všechny události (informace, varování a chyby)
- **Chyby a varování**
- **Jen chyby**.

Chcete-li tuto možnost vypnout, zrušte zaškrtnutí políčka **Protokol událostí**.

15.6.6 Pravidla čištění protokolu

Tato možnost určuje, jak vyčistit protokol agenta aplikace Acronis Backup.

Tato možnost určuje maximální velikost souboru protokolu agenta. Cesty k souborům jsou následující:

- V systému Windows XP a Server 2003: **%ALLUSERSPROFILE%\Application Data\Acronis\BackupAndRecovery\MMS\events.db3**.
- V systému Windows Vista a novějších verzích systému Windows: **%PROGRAMDATA%\Acronis\BackupAndRecovery\MMS\events.db3**.
- V Linuxu: **/var/lib/Acronis/BackupAndRecovery/MMS/events.db3**.

Výchozí nastavení: **Maximální velikost protokolu:50 MB. Při vyčištění zachovat 95 % z maximální velikosti protokolu**.

Pokud je tato možnost povolena, aplikace porovnává skutečnou velikost protokolu s maximální velikostí po každých 100 položkách protokolu. Jakmile je překročena maximální velikost protokolu, aplikace odstraní nejstarší položky protokolu. Můžete si zvolit velikost zachovávaných položek

protokolu. Výchozí nastavení 95 % zachová většinu položek protokolu. S minimálním nastavením 1 % bude protokol téměř vymazán.

Tento parametr lze také nastavit pomocí šablony pro správu Acronis (str. 402).

15.6.7 Správa počítače

Tato možnost definuje, zda bude počítač spravován centrálně serverem pro správu aplikace Acronis Backup.

Aby bylo možné tuto možnost použít, je nutné se přihlásit jako člen skupiny **Administrators** v počítači.

Počítač máte možnost zaregistrovat na serveru pro správu při instalaci agenta aplikace Acronis Backup. Pokud počítač není registrován, registraci (str. 422) inicializuje výběr možnosti **Centralizovaná správa**. Také je možné počítač k serveru pro správu přidat na straně serveru. Každá z těchto tří registračních metod vyžaduje oprávnění správce serveru.

Výběr možnosti **Samostatná správa** na registrovaném počítači bude mít za následek zastavení komunikace se serverem. Na serveru pro správu se počítač zobrazuje jako **uvolněný**. Správce serveru pro správu může tento počítač odebrat ze serveru nebo jej znovu zaregistrovat.

Výchozí nastavení: **Samostatná správa**.

Jak v počítači nastavit centralizovanou správu:

1. Vyberte **Centralizovaná správa**.
2. Zadejte možnost **Název/IP adresa serveru pro správu**.
3. Na vyžádání zadejte uživatelské jméno a heslo správce serveru pro správu.
4. U možnosti **Registrační adresa počítače**: vyberte, jak bude počítač registrován na serveru pro správu: podle svého názvu (doporučeno) nebo podle své IP adresy.
5. Klikněte na tlačítko **OK** a počítač bude registrován na serveru pro správu.

Pro vypnutí centralizovaným správy vyberte možnost **Samostatná správa**.

15.6.8 Proxy nastavení zálohování do cloudu

Tato možnost je účinná pouze při zálohování a obnově z úložiště Acronis Cloud Storage přes Internet.

Tato možnost určuje, zda se bude agent aplikace Acronis připojovat k internetu pomocí proxy serveru.

Poznámka Proxy server musí být nakonfigurován tak, aby přesměroval komunikaci přes protokol HTTP/HTTPS i TCP.

Jak zadat nastavení proxy serveru:

1. Zaškrtněte políčko **Použít proxy server**.
2. Do pole **Adresa** zadejte síťový název nebo IP adresu proxy serveru, například: **proxy.priklad.com** nebo **192.168.0.1**
3. Do pole **Port** zadejte číslo portu proxy serveru, například: **80**
4. Pokud proxy server vyžaduje ověřování, zadejte do polí **Jméno uživatele** a **Heslo** pověření.
5. Nastavení proxy serveru lze vyzkoušet kliknutím na možnost **Testovat připojení**.

Pokud neznáte nastavení proxy serveru, kontaktujte správce sítě nebo poskytovatele internetu.

Nebo můžete tato nastavení získat z konfigurace internetového prohlížeče. Následující je postup, jak je najít ve třech nejčastěji používaných prohlížečích.

- **Microsoft Internet Explorer.** V nabídce **Nástroje** klikněte na **Možnosti Internetu**. Na kartě **Připojení** klikněte na tlačítko **Nastavení místní síť**.
- **Mozilla Firefox.** V nabídce **Nástroje** klikněte na **Možnosti** a potom klikněte na **Rozšířené**. Na kartě **Sít** v části **Připojení** klikněte na tlačítko **Nastavení připojení**.
- **Google Chrome.** V okně **Nastavení** klikněte na položku **Zobrazit pokročilá nastavení**. V části **Sít** klikněte na **Změna nastavení proxy**.

16 Centralizovaná správa

Tato část zahrnuje operace, které lze provádět centrálně pomocí součástí pro centralizovanou správu. Obsah této části platí pouze pro Acronis Backup Advanced.

16.1 Porozumění centralizované správě

Toto téma obsahuje přehled centralizované ochrany dat v aplikaci Acronis Backup. Před přečtením tohoto tématu se ujistěte, že rozumíte tomu, jak jsou data chráněna na samostatném počítači.

16.1.1 Základní pojmy

Tvorba centralizovaných plánů zálohování a sledování jejich spuštění

Chcete-li chránit data v jednom počítači, můžete nainstalovat do počítače agenta (str. 415) či více agentů pro různé typy dat, která chcete chránit. Připojte konzolu k počítači a vytvořte plán zálohování nebo více plánů zálohování (str. 421).

Co když musíte spravovat stovky počítačů? K vytvoření plánu zálohování v každém počítači je potřeba čas, ačkoli tyto plány mohou být dost podobné – například je třeba zálohovat systémový disk a dokumenty uživatelů. Sledování plnění plánů v každém počítači zvláště je také časově náročné.

Abyste mohli správu operací rozšířit do více počítačů, nainstalujte Server pro správu Acronis Backup (str. 423) a zaregistrujte (str. 422) počítače na serveru. Poté můžete vytvořit skupinu počítačů a tak provádět správu více počítačů jako celku. Můžete chránit všechny počítače nebo jen vybrané vytvořením centralizovaného plánu zálohování (str. 354).

Po vytvoření centralizovaného plánu zálohování na serveru pro správu server nasadí tento plán do každého počítače uvedeného v plánu. Agenti v počítači spustí plán. Jste schopni monitorovat stav plánu na jedné obrazovce a přesunovat se, pokud je to potřeba, do každého počítače nebo aktivity a zobrazit jejich stav a položky protokolu. Server pro správu také umožňuje monitorovat a spravovat místní aktivity agenta.

Protože konzolu připojujete spíše k serveru pro správu než ke každému počítači a všechny operace správy provádíte pomocí jednotky centralizované správy, nazývá se tento způsob správy centralizovaná správa (str. 415).

Centralizovaná správa nevyklučuje přímou správu (str. 422) jednotlivých počítačů. Ke každému počítači můžete připojit konzolu a provést jakoukoliv operaci přímé správy. Plány centralizovaných záloh však mohou být spravovány pouze pomocí serverů pro správu, protože dobře promyšlené funkce plánu automaticky a výjimečně vyžadují lidský zásah.

Pomocí serveru pro správu můžete vytvořit jedno nebo více centralizovaných úložišť archivů (centralizovaná úložiště (str. 416)), které budou sdílena registrovanými počítači. Centralizované úložiště může být použito jakýmkoliv plánem zálohy, buď centralizovaným, nebo vytvořeným v registrovaných počítačích použitím přímé správy.

Organizace spravovaného úložiště záloh

Jaká by měla být kapacita centralizovaného úložiště? Co když přenos velkých záloh do úložiště způsobí zahlcení sítě? Ovlivní online záloha produkčních serverů jejich výkon? Chcete-li zajistit, aby centralizovaná záloha nezpomalila firemní procesy ve vaší společnosti a minimalizovat prostředky

požadované pro zabezpečení dat, nainstalujte Uzel úložišť Acronis Backup (str. 425) a nakonfigurujte jej pro správu centralizovaného úložiště nebo více centralizovaných úložišť. Takováto úložiště se nazývají spravovaná úložiště (str. 424).

Uzel úložišť pomáhá agentům deduplikovat (str. 416) zálohy před jejich přenosem do spravovaných úložišť a deduplikuje zálohy, které jsou již v úložištích uloženy. Deduplikace snižuje zatížení sítě při zálohování a šetří úložný prostor. Úložný uzel také přebírá operace s archivy (například ověření a čištění), které by jinak byly prováděny agenty, a tak snižuje zátěž spravovaných počítačů. V neposlední řadě Úložný uzel Acronis Backup umožňuje použití páskových knihoven jako centralizovaných úložišť pro ukládání archivů záloh.

Ze Serveru pro správu Acronis Backup může být vytvořen více jak jeden uzel úložišť, přičemž každý může spravovat řadu úložišť.

Další informace o uzlech úložišť naleznete v tématu „Uzly úložišť“ (str. 218).

16.1.2 Oprávnění pro centralizovanou správu

Toto téma popisuje uživatelská oprávnění, která jsou nezbytná pro místní nebo vzdálenou správu počítače, pro správu počítače registrovaného na Serveru pro správu Acronis Backup a pro přístup a správu Uzlu úložišť Acronis Backup.

16.1.2.1 Typy připojení ke spravovanému počítači

Ke spravovanému počítači se lze připojit dvěma typy připojení: místní a vzdálené připojení.

Místní připojení

Místní připojení je navázáno mezi Konzolou pro správu Acronis Backup v počítači a agentem aplikace Acronis Backup ve stejném počítači.

Jak navázat vzdálené spojení

- Na panelu nástrojů klikněte na **Připojit**, poté na **Nové připojení** a nakonec na **Správa tohoto počítače**.

Vzdálené připojení

Vzdálené připojení je navázáno mezi Konzolou pro správu Acronis Backup v jednom počítači a Agentem Acronis Backup ve druhém počítači.

Před navázáním vzdáleného připojení je nutné zadat pověření.

Jak navázat vzdálené spojení

1. Na panelu nástrojů klikněte na **Připojit**, poté na **Nové připojení** a nakonec na **Správa vzdáleného počítače**.
2. Pod položkou **Počítač** zadejte nebo vyberte IP adresu vzdáleného počítače, ke kterému se chcete připojit, a kliknutím na tlačítko **Procházet** vyberte počítač v seznamu.
3. Chcete-li určit pověření k připojení, klikněte na **Možnosti** a poté do polí **Jméno uživatele** a **Heslo** a zadejte uživatelské jméno a heslo. Pokud v systému Windows necháte pole **Uživatelské jméno** prázdné, použijí se pověření, se kterými je spuštěna konzola.
4. Chcete-li pro určené uživatelské jméno uložit heslo, zaškrtněte políčko **Uložit heslo**. Heslo se uloží v bezpečném úložišti v počítači, ve kterém je spuštěná konzola.

16.1.2.2 Oprávnění pro místní připojení

Windows

Lokální připojení na počítač, na němž běží Windows, může zřídit každý uživatel, který má na tomto počítači uživatelská práva pro "Lokální přihlášení".

Linux

Zřízení lokálního připojení na počítači, na němž běží Linux, a správa takového počítače vyžaduje oprávnění root.

Jak navázat lokální spojení jako uživatel root

1. Pokud jste přihlášen jako uživatel root, spustit následující příkaz:

```
/usr/sbin/acronis_console
```

Jinak spusťte následující příkaz:

```
su -c /usr/sbin/acronis_console
```

2. Klikněte na položku **Spravovat tento počítač**.

Jak povolit uživateli, který není root, spuštění konzole

- Jako root přidejte jméno uživatele, který není root, jemuž chcete umožnit spuštění konzole, do souboru **/etc/sudoers** - například pomocí příkazu **visudo**.

Varování: Výsledkem tohoto postupu je, že uživateli, který není root, nebude povoleno spustit konzolu s oprávněním root, ale také bude moci provádět další akce jako uživatel root.

Jak navázat lokální spojení jako uživatel, který není root

1. Ujistěte se, že vám uživatel root povolil spuštění konzole, jak je popsáno v předchozím postupu.
2. Spusťte následující příkaz:

```
sudo /usr/sbin/acronis_console
```

3. Klikněte na položku **Spravovat tento počítač**.

16.1.2.3 Oprávnění ke vzdálenému připojení v systému Windows

Chcete-li navázat vzdálené připojení k počítači se systémem Windows, uživatel musí být v počítači členem skupiny zabezpečení Acronis Remote Users.

Po navázání vzdáleného připojení má uživatel ve vzdáleném počítači oprávnění správce popsaná v tématu Uživatelská práva ve spravovaném počítači (str. 32).

Poznámka: Ve vzdáleném počítači se systémem Windows Vista nebo novějším a zapnutou službou Řízení uživatelských účtů (UAC), který není součástí domény, může pouze uživatel se zabudovaným účtem správce zálohovat data a provádět operace správy disku. Chcete-li toto omezení obejít, zahrňte počítač do domény nebo v počítači vypněte službu UAC (str. 347) (při výchozím nastavení je služba UAC zapnuta).

Další informace o skupinách zabezpečení Acronis a jejich výchozích členech naleznete v tématu Skupiny zabezpečení Acronis (str. 349).

16.1.2.4 Požadavky na službu Řízení uživatelských účtů (UAC)

V počítači se systémem Windows Vista nebo novějším, který není členem domény Active Directory, vyžadují operace centralizované správy (včetně vzdálené instalace) zakázanou službu UAC.

Jak vypnout službu UAC

Proveďte jeden z následujících postupů podle verze operačního systému:

- **V operačním systému Windows verze starší než Windows 8:**
Zvolte **Ovládací panely > Zobrazit podle: Malé ikony > Uživatelské účty > Změnit nastavení nástroje Řízení uživatelských účtů** a poté přesuňte posuvný ovladač na možnost **Nikdy neupozorňovat**. Poté počítač restartujte.
- **V libovolném jiném operačním systému Windows:**
 1. Otevřete Editor registru.
 2. Vyhledejte následující klíč registru:
HKEY_LOCAL_MACHINE\Software\Microsoft\Windows\CurrentVersion\Policies\System
 3. Hodnotu **EnableLUA** změňte na **0**.
 4. Restartujte počítač.

16.1.2.5 Oprávnění pro vzdálené připojení v systému Linux

Vzdálená připojení k počítači se systémem Linux – včetně počítačů, na nichž pracuje uživatel root – jsou zřízena pomocí zásad ověřování, které se nastavují pomocí Připojitelného autentizačního modulu pro Linux nazývaného Linux-PAM.

Pro ověření funkčnosti zásad ověřování doporučujeme u distribuce Linuxu instalaci poslední verze Linux-PAM. Poslední stabilní zdrojový kód Linux-PAM je k dispozici na webových stránkách zdrojového kódu Linux-PAM.

Vzdálené připojení jako uživatel root

Vzdálená připojení uživatele root se zřizují dle pravidel ověření Agentu Acronis, která se automaticky nastavují během instalace agenta Acronis Backup Agent pro Linux vytvořením souboru `/etc/pam.d/acronisagent` s následujícím obsahem:

```
#%PAM-1.0
auth    required    pam_unix.so
auth    required    pam_succeed_if.so uid eq 0
account required    pam_unix.so
```

Vzdálené připojení jako uživatel bez oprávnění root

Protože přístup k systému jako uživatel root by měl být omezen, uživatel root může vytvořit uživatelské zásady, které umožňují vzdálenou správu s pověřeními k přístupu bez oprávnění root.

Následující dva příklady těchto zásad.

Poznámka: Výsledkem je, že uživatelé bez oprávnění root budou schopni provést libovolnou operaci v počítači, jako by se jednalo o uživatele root. Osvědčeným bezpečnostním postupem je, ujistit se, že uživatelské účty jsou těžko napadnutelné – například vyžadováním silného hesla.

Příklad 1

Tyto zásady ověřování používají modul `pam_succeed_if` a pracuje s distribucemi Linuxu s verzí jádra 2.6 nebo vyššími. Informace o zásadách ověřování, které fungují s jádrem verze 2.4 naleznete v následujícím příkladu.

Jako uživatel root proveďte následující kroky:

1. Pomocí spuštění následujícího příkazu vytvořte účet skupiny **Acronis_Trusted**:

groupadd Acronis_Trusted

2. Přidejte uživatelská jména bez oprávnění root, kterým chcete povolit vzdálené připojení k počítači, do skupiny **Acronis_Trusted**. Například přidejte do této skupiny existujícího uživatele `user_a` a spusťte následující příkaz:

```
usermod -G Acronis_Trusted user_a
```

3. Upravte soubor `/etc/pam.d/acronisagent-trusted` následujícím způsobem:

```
##%PAM-1.0
auth      required    pam_unix.so
auth      required    pam_succeed_if.so user ingroup Acronis_Trusted
account   required    pam_unix.so
```

Příklad 2

Výše uvedená pravidla ověření nemusí fungovat v distribucích Linuxu s jádrem verze 2.4 (včetně Linuxu Red Hat) protože zde není podporován modul `pam_succeed_if.so`.

V tomto případě můžete použít následující zásady ověřování.

1. Jako uživatel root vytvořte soubor `/etc/pam.d/Acronis_trusted_users`
2. Přidejte do tohoto souboru jména uživatelů bez oprávnění root, kterým chcete umožnit správu počítače; jedno jméno uživatele na řádek. Pokud například chcete přidat uživatele `user_a`, `user_b` a `user_c`, přidejte do souboru následující tři řádky:

```
user_a
user_b
user_c
```

V případě potřeby přidejte do souboru také uživatele root.

3. Upravte soubor `/etc/pam.d/acronisagent-trusted` následujícím způsobem:

```
##%PAM-1.0
auth      required    pam_unix.so
auth      required    pam_listfile.so item=user sense=allow
file=/etc/pam.d/Acronis_trusted_users onerr=fail
account   required    pam_unix.so
```

16.1.2.6 Skupiny zabezpečení Acronis

V počítačích se systémem Windows určují skupiny zabezpečení Acronis, kdo může provádět vzdálenou správu počítače a jednat jako správce Serveru pro správu Acronis Backup.

Tyto skupiny se vytváří při instalaci agenta aplikace Acronis Backup nebo Serveru pro správu Acronis Backup. Během instalace můžete určit, kteří uživatelé se mají přidat do které skupiny.

Acronis Backup Agenti

Skupina **Acronis Remote Users** se vytváří (nebo aktualizuje) při instalaci Agentu pro Windows Acronis Backup do počítače.

Uživatel, který je členem této skupiny, může provádět správu počítače vzdáleně s pomocí Konzoly pro správu Acronis Backup, dle oprávnění pro správu popsanych v tématu *Uživatelská oprávnění na spravovaném počítači* (str. 32).

Ve výchozím nastavení tato skupina zahrnuje všechny členy skupiny Administrators.

Server pro správu Acronis Backup

Při instalaci Serveru pro správu Acronis Backup do počítače se vytváří (nebo aktualizují) dvě skupiny:

Acronis Centralized Admins

Uživatel, který je členem této skupiny, je správcem serveru pro správu. Správci serveru pro správu se mohou připojit k serveru pro správu pomocí Konzoly pro správu Acronis Backup; mají v registrovaných počítačích stejná oprávnění jako uživatelé s oprávněními správce v těchto počítačích – bez ohledu na obsah skupiny zabezpečení Acronis.

Aby bylo možné se připojit k serveru pro správu *vzdáleně*, musí být správce serveru pro správu také členem skupiny Acronis Remote Users.

Žádný uživatel – dokonce ani člen skupiny Administrators – nemůže být správcem serveru pro správu bez toho, aniž by byl členem této skupiny.

Ve výchozím nastavení tato skupina zahrnuje všechny členy skupiny Administrators.

Acronis Remote Users

Uživatele, který je členem této skupiny, lze vzdáleně připojit k serveru pro správu pomocí Konzoly pro správu Acronis Backup – za předpokladu, že uživatel je zároveň členem skupiny Acronis Centralized Admins.

Ve výchozím nastavení tato skupina zahrnuje všechny členy skupiny Administrators.

V řadiči domény

Pokud se počítač řadiče domény nachází v doméně služby Active Directory, názvy a výchozí obsah skupin zabezpečení Acronis je jiný:

- Místo **Acronis Remote Users** a **Acronis Centralized Admins** jsou skupiny pojmenovány **NÁZEVŘD \$ Acronis Remote Users**, respektive **DCNAME \$ Acronis Centralized Admins**; **NÁZEVŘD** je název řadiče domény NetBIOS. Symbol dolaru má z každé strany jednu mezeru.
- Místo explicitního zadávání jmen všech členů skupiny Administrators je zahrnuta samotná skupina Administrators.

Tip: Kvůli správným názvům skupin byste měli součásti Acronis nainstalovat až po nastavení samotného řadiče domény. Jestliže byly součásti instalovány před vytvořením řadičů domén, vytvořte skupiny **NÁZEVŘD \$ Acronis Remote Users** a **DCNAME \$ Acronis Centralized Admins** ručně a potom zahrňte členy skupin **Acronis Remote Users** a **Acronis Centralized Admins** do nově vytvořených skupin.

16.1.2.7 Práva správce na serveru pro správu

Správci Serveru pro správu Acronis Backup fungují na registrovaných počítačích v zastoupení služby Acronis Managed Machine Service (také nazývána služba Acronis), která na takovém počítači probíhá a má na tomto počítači stejná oprávnění jako tato služba.

Při tvorbě centralizovaného plánu záloh má správce serveru pro správu také možnost explicitně určit uživatelský účet, pod kterým bude spuštěn centralizovaný plán záloh v registrovaných počítačích. V tomto případě je nutné, aby uživatelský účet existoval ve všech počítačích, do kterých bude nasazen tento centralizovaný plán záloh. To není někdy efektivní.

Aby mohl být uživatel správcem serveru pro správu, musí být členem skupiny Acronis Centralized Admins v počítači, na němž je server pro správu nainstalován.

16.1.3 Komunikace mezi součástmi aplikace Acronis Backup

V tomto tématu je popsáno, jak součásti aplikace Acronis Backup komunikují mezi sebou pomocí bezpečných ověření a šifrování.

V tomto tématu se také dozvíte informace o konfiguraci nastavení komunikace, výběru síťového portu pro komunikaci a správě certifikátů zabezpečení.

16.1.3.1 Bezpečná komunikace

Acronis Backup umožňuje zabezpečit všechna data přenášená mezi součástmi Acronis v oblasti místní sítě a přes perimetr sítě (také zvaná jako demilitarizovaná zóna - DMZ).

Existují dva mechanismy, které zajistí bezpečnou komunikaci mezi součástmi Acronis Backup:

- **Bezpečná autentizace** poskytuje bezpečné předávání pověřovacích listin potřebných pro navázání spojení, pomocí protokolu SSL (Secure Sockets Layer).
- **Šifrovaná komunikace** zprostředkovává bezpečný přenos informací mezi dvěma součástmi, například agentem aplikace Acronis Backup a Uzlem úložišť Acronis Backup, šifrováním přenášených dat.

Návod, jak nastavit bezpečnou autentizaci a nastavení šifrování dat, viz Konfigurace možností komunikace (str. 351).

Pokyny pro správu SSL certifikátů používaných pro bezpečnou autentizaci viz SSL certifikáty (str. 353).

Poznámka: Bez ohledu na bezpečné ověření a nastavení šifrování dat součásti dřívějších produktů Acronis včetně rodiny Acronis True Image Echo nelze připojit k součástem Acronis Backup.

16.1.3.2 Klientské a serverové aplikace

Procesu zabezpečení komunikace se účastní dvě strany:

- **Klientská aplikace** nebo klient je aplikace, která se snaží navázat spojení.
- **Serverová aplikace** nebo server je aplikace, ke které se chce klient pokoušet připojit.

Například pokud se Konzola pro správu Acronis Backup připojuje na vzdáleném počítači k agentu aplikace Acronis Backup, první z nich je klient a druhá serverem.

Součást Acronis může fungovat jako klientská aplikace, serverová aplikace nebo obojí, jak je uvedeno v následující tabulce.

Název součásti	Může být klientem	Může být serverem
Konzola pro správu Acronis Backup	Ano	Ne
Agent aplikace Acronis Backup	Ano	Ano
Server pro správu Acronis Backup	Ano	Ano
Uzel úložišť Acronis Backup	Ano	Ano
Server PXE Acronis	Ne	Ano
Spouštěcí agent Acronis Backup	Ano	Ano

16.1.3.3 Konfigurace komunikačních nastavení

Pomocí šablony pro správu Acronis můžete nakonfigurovat nastavení komunikace, například zda pro součásti Acronis Backup instalované v jednom nebo více počítačích šifrovat přenášená data. Další

informace o načtení šablony pro správu naleznete v tématu Jak načíst administrativní šablonu Acronis (str. 398).

Při použití v jednom počítači určuje šablona pro správu komunikační nastavení pro všechny součásti v počítači, při použití v doméně nebo organizační jednotce určuje komunikační nastavení pro všechny součásti v počítačích v doméně nebo organizační jednotce.

Jak nakonfigurovat nastavení komunikace

1. Klikněte na tlačítko **Start**, potom na příkaz **Spustit** a zadejte příkaz **gpedit.msc**
2. V konzole **Zásady skupiny** rozbalte položku **Konfigurace počítače**, potom rozbalte položku **Šablony pro správu** a klikněte na položku Acronis.
3. Na panelu Acronis vpravo otevřete dvojitým kliknutím možnosti komunikace, které chcete konfigurovat. Šablona pro správu obsahuje následující možnosti (str. 399):
 - **Vzdálené porty agenta**
 - **Možnosti klientského šifrování**
 - **Možnosti serverového šifrování**
4. Aby se projevila nová nastavení komunikace, restartujte všechny spuštěné součásti Acronis—nejlépe restartováním systému Windows. Pokud restart není možný, zajistěte následující:
 - Pokud je spuštěna Konzola pro správu Acronis Backup, zavřete ji a spusťte znovu.
 - Pokud jsou spuštěny další součásti Acronis, například Agent pro Windows Acronis Backup nebo Server pro správu Acronis Backup, restartujte odpovídající služby v doplňku **Služby** ve Windows.

16.1.3.4 Konfigurace síťových portů

Součásti aplikace Acronis Backup používají při výchozím nastavení síťový komunikační port 9876/TCP. Server na tomto portu naslouchá pro příchozí připojení. Tento port při výchozím nastavení používá také klient Acronis. Při instalaci součástí můžete být vyzváni k potvrzení otevření portu nebo k jeho ručnímu otevření (pokud používáte jinou bránu firewall než Windows Firewall).

Po instalaci lze porty kdykoliv změnit podle vlastních preferencí nebo z bezpečnostních důvodů. Tato operace vyžaduje restartování služby Acronis Remote Agent (ve Windows) nebo `acronis_agent` (v Linuxu).

Po změně portu na straně serveru se k serveru připojíte pomocí zápisu URL `<IP_serveru>:<port>` nebo `<název_hostitele_serveru>:<port>`.

Poznámka: *Jestliže používáte překlad síťových adres (NAT), můžete port konfigurovat také pomocí mapování.*

Konfigurace portů v operačním systému

Windows

Chcete-li změnit čísla portů, načtěte a konfiguruje šablonu pro správu, kterou dodává společnost Acronis, podle tématu Konfigurace nastavení komunikace (str. 351) v části „Porty vzdáleného agenta“.

Linux

Určete port v konfiguračním souboru `/etc/Acronis/Policies/Agent.config`. Restartujte démona `acronis_agent`.

Konfigurace portů ve spouštěcím prostředí

Při tvorbě spouštěcího média Acronis máte možnost předem konfigurovat síťový port, který bude použit spouštěcím agentem aplikace Acronis Backup. Možnosti jsou následující:

- Výchozí port (9876)
- Aktuálně používaný port
- Nový port (zadejte číslo portu)

Pokud nebude port předem konfigurován, agent použije výchozí číslo portu.

16.1.3.5 Certifikáty SSL

Součásti Acronis Backup používají pro zabezpečení autentizace certifikáty SSL (Secure Sockets Layer).

Certifikáty SSL pro součásti mohou být jedním z těchto dvou typů:

- **S vlastní certifikační autoritou**, například certifikáty, které se generují během instalace součástí Acronis.
- **Certifikáty od certifikační autority**, například certifikáty pocházející od jiných CA (Certifikační autorit) – například veřejné CA, jako jsou VeriSign® nebo Thawte™ – nebo certifikáty vydané CA vaší organizace.

Cesta k certifikátu

Všechny komponenty Acronis instalované v počítači, když fungují jako serverové aplikace, používají SSL certifikát nazývaný serverový certifikát.

V systému Windows jsou cesta k certifikátu a název souboru serverového certifikátu zadány v klíči registru **HKEY_LOCAL_MACHINE\SOFTWARE\Acronis\Encryption\Server**. Výchozí cesta je:

- V 32bitových verzích systému Windows: **%CommonProgramFiles%\Acronis\Agent**
- V 64bitových verzích systému Windows: **%CommonProgramFiles(x86)%\AcronisAgent**

Pro certifikáty s vlastní certifikační autoritou se používá kryptografický otisk certifikátu (někdy také miniatura nebo haš) pro budoucí identifikaci hostitele: je-li klient již připojen k serveru pomocí certifikátu s vlastní certifikační autoritou a pokusí se navázat spojení znovu, server zkontroluje, zda je kryptografický otisk certifikátu stejný jako ten, který byl použit dříve.

Certifikáty s vlastní certifikační autoritou

Pokud umístění certifikátů v počítačích se systémem Windows neobsahuje žádný serverový certifikát, je během instalace jakékoli součásti Acronis kromě Konzoly pro správu Acronis Backup automaticky vygenerován a nainstalován serverový certifikát s vlastní certifikační autoritou.

Pokud je počítač po vygenerování certifikátu s vlastní certifikační autoritou přejmenován, certifikát nelze použít a bude potřeba vygenerovat nový.

Jak vygenerovat certifikát s vlastní certifikační autoritou

1. Přihlaste se jako je člen skupiny Administrators.
2. V nabídce **Start** klikněte na **Spustit** a pak napište: **cmd**
3. Spustíte následující příkaz (všimněte si uvozovek):
 - Při používání 32bitové verze systému Windows:
`"%CommonProgramFiles%\Acronis\Utils\acroniscert" --reinstall`
 - Při používání 64bitové verze systému Windows:

```
"%CommonProgramFiles(x86)%\Acronis\Utils\acroniscert" --reinstall
```

4. Restartujte Windows nebo restartujte spuštěné služby Acronis.

Certifikáty od certifikační autority

Máte možnost používat důvěryhodné certifikáty třetích stran jako alternativu k osobně podepsaným certifikátům s využitím certifikační utility příkazové řádky Acronis.

Jak nainstalovat certifikát od jiného dodavatele

1. Klikněte na tlačítko **Start**, potom na příkaz **Spustit** a zadejte příkaz: **certmgr.msc**
2. V konzole **Certifikáty** dvakrát klikněte na certifikát, který chcete nainstalovat.
3. V záložce **Podrobnosti**, v seznamu polí klikněte na **Miniatura**.
4. Zvolte a zkopírujte hodnotu pole, tzv. miniaturu certifikátu **20 99 00 b6 3d 95 57 28 14 0c d1 36 22 d8 c6 87 a4 eb 00 85**
5. V nabídce **Start** klikněte na položku **Spustit** a do pole **Otevřít** zadejte následující (pokud používáte 64bitovou verzi systému Windows, nahraďte **%CommonProgramFiles%** za **%CommonProgramFiles(x86)%**):
"%CommonProgramFiles%\Acronis\Utils\acroniscert.exe" --install "20 99 00 b6 3d 95 57 28 14 0c d1 36 22 d8 c6 87 a4 eb 00 85"
(Poznámka k řetězci v uvozovkách, nahraďte zde uvedený příklad otiskem z vašeho certifikátu).

16.2 Zálohování

V několika jednoduchých krocích je možné nakonfigurovat jednorázové zálohování více počítačů pomocí funkce **Zálohovat nyní** na Serveru pro správu aplikace Acronis Backup. Proces zálohování se spustí hned po provedení požadovaných kroků a kliknutí na tlačítko **OK**.

U dlouhodobé strategie zálohování, která zahrnuje plány, podmínky a vhodné odstraňování záloh nebo jejich přesun do jiných umístění, zvažte vytvoření plánu zálohování.

Konfigurace okamžité zálohy je podobná tvorbě centralizovaného plánu zálohování (str. 354) kromě následujících skutečností:

- Nejsou zde žádné možnosti plánování záloh ani nastavení pravidel zachování.
- Převod zálohy na úrovni souborů na virtuální počítač není dostupný jako součást operace zálohování. Výsledná záloha může být převedena později.
- Po konfiguraci úlohy zálohování má software 5 minut na nasazení úlohy do zadaných počítačů. Pokud se všechny pokusy o nasazení úlohy do počítače během této doby nezdaří, počítač nebude zálohován.
- Jestliže spustíte stejnou úlohu zálohování znovu, bude zálohovat pouze počítače, které byly zálohovány při prvním spuštění.

Na rozdíl od operace **Zálohovat nyní**, která se provede přímo ve spravovaném počítači (str. 51), operace **Zálohovat nyní** konfigurovaná na serveru pro správu nepoužívá zjednodušené pojmenování souborů záloh.

16.3 Vytvoření plánu centralizovaného zálohování

Centralizovaný plán zálohování lze použít v počítačích se systémem Windows i Linux.

Kroky potřebné k vytvoření centralizovaného plánu zálohování jsou podobné jako při vytvoření plánu zálohování (str. 51) kromě následujícího:

- Při výběru dat k zálohování můžete položky v registrovaných počítačích buď vybrat přímo, nebo použít pravidla výběru. Další informace naleznete v tématu Výběr dat pro zálohování (str. 355).
- Při výběru umístění záloh počítače můžete ukládat:
 - zálohy všech počítačů do jednoho umístění,
 - zálohu každého počítače zvlášť do vybrané složky v počítači,
 - zálohu každého počítače do jeho zóny Acronis Secure Zone.
 - zálohu každého počítače do vlastního umístění definovaného skriptem.

Další informace naleznete v tématu Výběr umístění zálohy (str. 362).

- Zjednodušené pojmenování souborů záloh (str. 74) není dostupné.
- **Jednoprůchodová záloha disku a aplikace** (str. 311) je vždy na výběr. Jednoprůchodová záloha však bude použita pouze v počítačích, ve kterých je to možné. U virtuálních počítačů zálohovaných Agentem pro VMware nebo Agentem pro Hyper-V a u dalších počítačů, které nemají licence na jednoprůchodovou zálohu, bude vytvořena běžná záloha na úrovni disků.
- Při nastavování denního, týdenního nebo měsíčního plánu můžete použít pokročilé možnosti plánování. Další informace naleznete v tématu Pokročilé možnosti plánování (str. 88).

16.3.1 Výběr dat pro zálohování

Jak vybrat data k zálohování

1. V části **Data pro zálohování** vyberte typ dat, která chcete zálohovat. Seznam dostupných typů dat závisí na agentech v počítačích:

Počítače/disky/svazky

Chcete-li tato data zálohovat, musíte mít oprávnění správce nebo operátora zálohování.

Tuto možnost zvolte k zálohování:

- Celých fyzických počítačů nebo jejich jednotlivých disků nebo svazků, pokud je nainstalován Acronis Backup Agent pro Windows nebo Acronis Backup Agent pro Linux. Zálohování na úrovni disku vám umožňuje obnovit celý systém v případě vážné ztráty dat nebo poruchy hardwaru. Je také možné obnovovat jednotlivé soubory a složky. Tento postup zálohování je mnohem rychlejší než kopírování souborů a může značně urychlit proces zálohování, pokud je třeba zálohovat velké množství dat.
- Databáze Microsoft SQL pomocí jednoprůchodové zálohy disku a aplikace, pokud je nainstalován Acronis Backup Agent pro SQL. Agent pro SQL umožňuje vytvořit zálohy disku rozeznávající aplikace a obnovit z nich databáze Microsoft SQL. Další informace naleznete v tématu Ochrana serveru Microsoft SQL Server (str. 307).
- Data služby Microsoft Active Directory pomocí jednoprůchodové zálohy disku a aplikace, pokud je nainstalován Acronis Backup Agent pro Active Directory. Agent pro Active Directory umožňuje vytvořit zálohy disku rozeznávající aplikace a obnovit z nich data služby Microsoft Active Directory. Další informace naleznete v tématu Ochrana dat služby Microsoft Active Directory... (str. 318).
- Celých virtuálních počítačů umístěných na virtualizačním serveru nebo jejich disků nebo svazků, pokud je nainstalován Acronis Backup Agent pro VMware nebo Acronis Backup Agent pro Hyper-V.

Zálohování celého virtuálního počítače, jeho disků nebo svazků vytvoří standardní zálohu disku (str. 427). Záloha navíc ukládá konfiguraci virtuálního počítače. Tato konfigurace bude doporučována jako výchozí při obnovování obsahu zálohy do nového virtuálního počítače. Další informace o zálohování virtuálních počítačů naleznete v tématu Zálohování virtuálních počítačů.

Složky/soubory

Dostupné v případě, že je nainstalován Agent pro Windows Acronis Backup nebo Agent pro Linux Acronis Backup.

Pro zálohování určitých souborů a složek zvolte tuto možnost.

Zálohování na úrovni souborů není dostatečné pro obnovu operačního systému. Zálohování souborů vyberte v případě, že chcete zabezpečit pouze určitá data (například aktuální projekt). Čímž se sníží velikost archivu a ušetří se volné místo na disku.

Abyste obnovili operační systém spolu se všemi nastaveními a aplikacemi, musíte provést zálohování disku.

Úložiště informací Microsoft Exchange

Tato možnost je dostupná v případě, že je nainstalován agent Acronis Backup Agent pro Exchange.

Výběrem této možnosti můžete zálohovat úložiště informací, jednotlivé skupiny úložišť nebo databáze serverů Microsoft Exchange. V případě havárie bude možné obnovit ztracené nebo poškozené databáze nebo skupiny úložišť. Je také možné obnovovat jednotlivé schránky, veřejné složky, jednotlivé e-maily, kontakty, události v kalendáři a další položky.

Chcete-li zálohovat data Exchange, je nutné mít účet uživatele domény, který má oprávnění správce na serveru Exchange. V clusteru musí účet mít oprávnění správce pro každý z uzlů.

Další informace o zálohování dat Microsoft Exchange naleznete v tématu Zálohování dat serveru Microsoft Exchange Server.

Poštovní schránky Microsoft Exchange

Tato možnost je dostupná v případě, že je nainstalován agent Acronis Backup Agent pro Exchange.

Výběrem této možnosti můžete zálohovat jednotlivé poštovní schránky a veřejné složky bez zálohování celé databáze Microsoft Exchange. Použitím filtrů vyloučení lze určit položky, které během zálohování schránek chcete vynechat.

Chcete-li zálohovat data Exchange, je nutné mít účet uživatele domény, který má oprávnění správce na serveru Exchange. V clusteru musí účet mít oprávnění správce pro každý z uzlů.

Další informace o zálohování dat Microsoft Exchange naleznete v tématu Zálohování dat serveru Microsoft Exchange Server.

2. Zvolte si, jak vybírat položky:

- **Vybrat položky přímo** (výchozí) – doporučeno v případě, že zálohujete různé druhy dat ve více počítačích. Například *SložkaA* v *Počítač1*, *SložkaB* v *Počítač2*, *SložkaC* v *Počítač3* atd.

Zálohované datové položky serveru Microsoft Exchange se vyberou přímo. Výběr datových položek Exchange pomocí pravidel zásad není podporován.

Chcete-li zálohovat všechny položky vybraného typu dat v počítači, zaškrtněte políčko vedle počítače. Pokud chcete zálohovat jednotlivé datové položky, rozbalte počítač a zaškrtněte políčka u těchto položek.

Poznámky pro fyzické počítače, jejich disky a svazky

- Pokud se operační systém a jeho zavaděč nachází na různých svazcích, zahrňte do zálohy vždy oba svazky. Tyto svazky je rovněž nutné společně obnovovat, jinak je velká šance, že operační systém nebude možné spustit.

- Poznámky pro uživatele Linuxu: Logické svazky a zařízení MD se zobrazují pod položkou **Dynamické svazky**. Další informace o zálohování takových svazků a zařízení naleznete v tématu „Zálohování a obnova logických svazků a zařízení MD (Linux)“ (str. 39).
- Poznámka pro uživatele Linuxu: Doporučujeme před zálohováním těchto svazků odpojit všechny svazky obsahující nežurnálovací systémy souborů – například systém ext2. Při obnově by tyto svazky jinak mohly obsahovat poškozené soubory; také obnova těchto svazků se změnou velikosti by mohla selhat.

Poznámky pro virtuální počítače, jejich disky a svazky

- Zálohování celých virtuálních počítačů je vhodné u malých (ve smyslu velikosti virtuálních disků), ale početných starých serverů, jako jsou ty, které jsou důsledkem slučování pracovního zatížení. Pro každý počítač bude vytvořen samostatný archiv.
- Zálohování jednotlivých disků nebo svazků virtuálního počítače je vhodné v případě, že operační systém a aplikace, například databázový server, běží na virtuálním disku, ale data, například databáze, jsou uložena na velkokapacitním fyzickém disku přidaném ke stejnému počítači. Pro ukládání virtuálního a fyzického disku budete moci používat různé strategie zálohování.

Další informace o zálohování virtuálních počítačů naleznete v tématu Zálohování virtuálních počítačů.

- **Použití pravidla zásad k výběru** – nejvhodnější v případech, kdy zálohujete stejná data ve více počítačích. Například zálohujete systémový svazek ve všech vybraných počítačích.

Další informace naleznete v následujících tématech:

Pravidla výběru pro soubory a složky (str. 357)

Výběrová pravidla pro svazky (str. 359)

3. Po nastavení dat pro zálohování klikněte na tlačítko **OK**.

16.3.2 Pravidla výběru pro soubory a složky

Definujte pravidla výběru souborů podle toho, které soubory a (nebo) složky budou zálohovány v počítačích zahrnutých do centralizovaného plánu zálohování.

Jak definovat pravidla výběru souborů

1. Vyberte pravidlo v rozevíracím seznamu (nebo jej zadejte ručně) a klikněte na tlačítko **Přidat pravidlo**. Aplikace si pamatuje ručně zadaná pravidla a při příštím otevření okna budou tato pravidla dostupná pro výběr v seznamu spolu s výchozími pravidly.
2. V pravé části okna zaškrtněte políčka vedle počítačů nebo skupin, na které chcete pravidla aplikovat.

Windows

Úplná cesta

Ukazuje na soubory a složky, které mají být zálohovány. Pokud jste zadali cestu k souboru nebo složce explicitně, plán tuto položku zálohuje ve všech počítačích, ve kterých bude tato přesná cesta nalezena.

Zahrnout	Ve sloupci Soubory a složky napište nebo vyberte:
Soubor Text.doc ve složce D:\Práce	D:\Práce\Text.doc
Složka C:\Windows	C:\Windows

Proměnné prostředí

Některé proměnné prostředí ukazují na složky Windows. Využití takovýchto proměnných místo úplných cest k souborům zajišťuje, že jsou zálohovány správné složky Windows bez ohledu na to, kde je na jednotlivých počítačích uložen Windows.

Zahrnout	Ve sloupci Soubory a složky napište nebo vyberte	Komentář
Složka Program Files	%PROGRAMFILES%	Ukazuje na složku Program Files (například na C:\Program Files)
Složka Windows	%WINDIR%	Ukazuje na složku, kde je umístěn Windows (například C:\Windows)
Data společná pro profily všech uživatelů	%ALLUSERSPROFILE%	Ukazuje na složku, kde jsou umístěna společná data profilů všech uživatelů (obvykle C:\Documents and Settings\All Users ve Windows XP a C:\ProgramData ve Windows Vista a novějších)

Můžete používat i další proměnné prostředí nebo kombinaci proměnných a textu. Například chcete-li vytvořit odkaz na složku Acronis ve složce Program Files, zadejte: **%PROGRAMFILES%\Acronis**

Šablony

Šablony jsou podobné proměnným prostředí, jsou ale předem přizpůsobeny.

Zahrnout	Ve sloupci Soubory a složky napište nebo vyberte:	Komentář
Všechny soubory na všech svazcích počítače	[Všechny soubory]	Ukazuje na všechny soubory na všech svazcích v počítači.
Profily všech uživatelů v počítači	[All Profiles Folder]	Ukazuje na složku, kde jsou umístěny profily všech uživatelů (obvykle C:\Documents and Settings ve Windows XP a C:\Users ve Windows Vista a novějších).

Linux

Zahrnout	Ve sloupci Soubory a složky napište nebo vyberte:
Textový soubor file.txt na svazku /dev/hda3 připojený na /home/usr/docs	/dev/hda3/file.txt nebo /home/usr/docs/file.txt
Domovský adresář běžných uživatelů	/home
Domovský adresář uživatele root	/root
Adresář všech aplikací týkajících se uživatele	/usr
Adresář konfiguračních souborů systému	/etc

16.3.3 Výběrová pravidla pro svazky

Pravidla výběru svazků určete podle toho, které svazky počítačů s centralizovaným plánem zálohování budou zálohovány.

Jak definovat pravidla výběru svazků

1. Vyberte pravidlo v rozevíracím seznamu (nebo jej zadejte ručně) a klikněte na tlačítko **Přidat pravidlo**. Aplikace si pamatuje ručně zadaná pravidla a při příštím otevření okna budou tato pravidla dostupná pro výběr v seznamu spolu s výchozími pravidly.
2. V pravé části okna zaškrtněte políčka vedle počítačů nebo skupin, na které chcete pravidla aplikovat.

Následující tabulka vysvětluje předem definovaná pravidla, která lze vybrat v seznamu. U názvů šablon se rozlišují velká a malá písmena.

Zahrnout	V poli s výběrovými pravidly:	Komentář
Svazky Windows a Linux		
Všechny svazky	Napište nebo vyberte: [Všechny svazky]	Odkazuje na všechny svazky se systémem Windows a všechny svazky v počítačích s Linuxem.
Svazky Windows		
Svazek C:	Zadejte C:\ nebo jej vyberte v seznamu	
Systémový svazek	Napište nebo vyberte: [SYSTEM]	<p>Systémový svazek obsahuje soubory ke konkrétnímu hardwaru, které jsou potřebné pro spuštění Windows, například Ntldr, Boot.ini a Ntdetect.com.</p> <p>V počítači je pouze jeden systémový svazek, i když je na něm nainstalováno více operačních systémů.</p> <p>Podrobnosti naleznete v tématu „Poznámka pro systémy Windows“ dále.</p>
Spouštěcí svazek	Napište nebo vyberte: [BOOT]	<p>Odkazuje na spouštěcí svazek registrovaného počítače.</p> <p>Spouštěcí svazek obsahuje složku Windows a podpůrné soubory pro operační systém Windows (které jsou obvykle umístěny ve složce Windows\System32). Může ale nemusí se jednat o stejný svazek jako je systémový.</p> <p>Pokud je v počítači nainstalováno více operačních systémů, jedná se o spouštěcí svazek operačního systému, na němž funguje agent.</p> <p>Podrobnosti naleznete v tématu „Poznámka pro systémy Windows“ dále.</p>
Všechny pevné svazky	Napište nebo vyberte: [Pevné svazky]	Odkazuje na všechny svazky, které nejsou vyměnitelnými médii. Pevné svazky zahrnují svazky na zařízeních SCSI, ATAPI, ATA, SSA, SAS, SATA a na diskových polích typu RAID.

Zahrnout	V poli s výběrovými pravidly:	Komentář
První disk	Napište nebo vyberte: [Disk 1]	Odkazuje na první disk registrovaného počítače včetně všech svazků na něm.
Svazky Linux		
První diskový oddíl na prvním pevném IDE disku linuxového počítače	Napište nebo vyberte: /dev/hda1	hda1 je standardní název zařízení prvního diskového oddílu jednotky pevného IDE disku. Podrobnosti naleznete v tématu Poznámka pro systémy Linux níže.
První diskový oddíl na prvním pevném SCSI disku linuxového počítače	Napište nebo vyberte: /dev/sda1	sda1 je standardní název zařízení prvního diskového oddílu jednotky pevného SCSI disku. Podrobnosti naleznete v tématu Poznámka pro systémy Linux níže.
První diskový oddíl na prvním softwarovém pevném disku typu RAID linuxového počítače	Napište nebo vyberte: /dev/md1	md1 je standardní název zařízení prvního diskového oddílu první softwarové jednotky typu RAID. Podrobnosti naleznete v tématu Poznámka pro systémy Linux níže.

Poznámka pro systémy Windows

Operační systémy Windows starší než Windows 7 a Windows Server 2008 R2 uchovávají systémové soubory a zavaděč ve stejném svazku, pokud při instalaci systému nezadáte jiný svazek. Jestliže jsou soubory Windows a zavaděč ve stejném svazku, stačí k zálohování celého operačního systému vybrat možnost **[SYSTÉMOVÝ]** nebo **[SPOUŠTĚCÍ]**. V opačném případě vyberte možnosti **[SYSTÉMOVÝ]** i **[SPOUŠTĚCÍ]** zároveň.

Operační systémy od verze Windows 7 a Windows Server 2008 R2 vytvářejí zvláštní systémový svazek **rezervovaný systémem**. Pokud vyberete možnost **[SYSTÉMOVÝ]**, bude se zálohovat pouze tento svazek. Při zálohování počítačů s těmito operačními systémy vybírejte vždy možnosti **[SYSTÉMOVÝ]** i **[SPOUŠTĚCÍ]** zároveň.

Protože centralizované plány zálohování většinou zahrnují více počítačů s různými operačními systémy, společnost Acronis doporučuje, abyste vždy pro zálohování vybrali systémový i spouštěcí svazek. Toto zajistí integritu každého operačního systému.

Poznámka k počítačům s Linuxem

Do jednoho centralizovaného plánu zálohování můžete zahrnout svazky (diskové oddíly) Windows i Linux.

Například je možné vytvořit centralizované plány zálohování pro zálohování svazku **C:** na stojích s Windows a oddílu **/dev/hda1** v počítačích s Linuxem.

Na rozdíl od Windows, v Linuxu není jednoznačný rozdíl mezi svazkem (oddílem) a složkou (adresářem). Linux má oddíl root (označovaný znakem /), ke kterému se připojují různé typy prvků – včetně disků, adresářů a systémových zařízení. Tím se vytváří podobná stromová struktura, jako je struktura souborů a složek ve Windows.

Například počítač s Linuxem může obsahovat pevný disk, který je rozdělen na tři svazky nebo diskové oddíly: první, druhý a třetí. Tyto oddíly jsou ve stromové struktuře dostupné jako **/dev/hda1**, **/dev/hda2** a **/dev/hda3**. Například diskovou zálohu třetího diskového oddílu je možné provést tak, že v dialogovém okně **Záloha dat** zadáte pravidlo **/dev/hda3**.

Navíc může být oddíl Linuxu připojen kdekoliv ve stromové struktuře. Například `/dev/hda3` může být připojen jako „podadresář“ uvnitř stromové struktury. Tak jako strom může být `/home/usr/docs`. V tomto případě můžete do pole Svazek zadat buď `/dev/hda3`, nebo `/home/usr/docs`, chcete-li provést zálohu disku třetího oddílu.

Při nastavování centralizovaného plánu zálohování pro provádění záloh linuxových počítačů obecně platí, že je vhodné se ujistit, že cesty zadávané do pravidel výběru pro svazky odpovídají diskovým oddílům (jako jsou `/dev/hda2` nebo v předchozím příkladě `/home/usr/docs`) a ne adresářům.

Standardní názvy pro linuxové oddíly

Název jako je `/dev/hda1` odráží standardní způsob pojmenování oddílů pevných IDE disků v Linuxu. Předpona **hd** znamená typ disku (IDE); **a** znamená, že je to první pevný IDE disk v systému, a **1** znamená první oddíl na disku.

Standardní název linuxového oddílu se obecně skládá ze tří částí:

- **Typ disku:** `hd` pro jednotky IDE, `sd` pro jednotky SCSI, `md` pro softwarové jednotky RAID (například dynamické svazky)
- **Číslo disku:** `a` pro první disk, `b` pro druhý disk, a tak dále
- **Číslo oddílu na disku:** `1` pro první oddíl; `2` pro druhý oddíl, a tak dále

Aby se zaručilo zálohování vybraných disků bez závislosti na jejich typu, zvažte přidání třech položek v dialogovém okně **Data na zálohování**, pro každý možný typ jedno. Například pro zálohování prvního pevného disku každého linuxového počítače v rámci centralizovaného plánu záloh můžete do pole Svazek zadat:

```
/dev/hda1
```

```
/dev/sda1
```

```
/dev/mda1
```

Názvy logických svazků

Aby bylo možné zálohovat logické svazky, také nazývané svazky LVM, je nutné v pravidlech výběru vybrat jejich plné názvy. Úplný název logického svazku obsahuje skupinu svazků, do které svazek náleží.

Například dva logické svazky **lv_root** a **lv_bin**, které oba náleží do skupiny svazků **vg_mymachine**, lze zálohovat pomocí následujících pravidel výběru:

```
/dev/vg_mymachine/lv_root  
/dev/vg_mymachine/lv_bin
```

Seznam logických svazků v počítači zobrazíte spuštěním nástroje **lvdisplay**. V našem příkladu bude výstup podobný jako následující:

```
--- Logical volume ---  
LV Name      /dev/vg_mymachine/lv_root  
VG Name      vg_mymachine  
...  
  
--- Logical volume ---  
LV Name      /dev/vg_mymachine/lv_bin  
VG Name      vg_mymachine  
...
```

16.3.4 Výběr umístění záloh

Určete, kam se mají ukládat archivy, a definujte názvy pro nové archivy záloh.

1. Výběr cílového umístění archivů

Vyberte, kam se mají ukládat archivy počítačů:

▪ Uložit všechny archivy počítačů do jednoho umístění

- Chcete-li data zálohovat do úložiště Acronis Cloud Storage, klikněte na možnost **Přihlásit** a zadejte pověření k přihlášení ke cloudovému úložišti. Poté rozbalte skupinu **Cloudové úložiště** a vyberte účet.

Před zálohováním do cloudového úložiště je nutné zaplatit předplatné pro službu zálohování do cloudu a aktivovat předplatné v počítačích, které chcete zálohovat.

Služba Acronis Cloud Backup nemusí být ve vaší oblasti dostupná. Další informace zobrazíte kliknutím zde: <http://www.acronis.cz/my/cloud-backup/corporate>

- Chcete-li archivy ukládat v centralizovaném úložišti, rozbalte skupinu **Úložiště** a klikněte na úložiště.
- Chcete-li archivy ukládat ve sdílené síťové složce, rozbalte skupinu **Síťové složky**, vyberte požadovaný počítač v síti a pak klikněte na sdílenou složku. Pokud sdílená síťová složka vyžaduje pověření k přístupu, aplikace zobrazí žádost k jejich zadání.
- Chcete-li archivy ukládat na serveru **FTP** nebo **SFTP**, rozbalte odpovídající skupinu, přejděte k příslušnému serveru a potom vyberte složku, která bude použita pro ukládání archivů.

Dle původní specifikace FTP jsou pověření k přístupu k FTP serverům přenášena po síti jako prostý text. To znamená, že jméno a heslo mohou být s využitím sledovače paketů zachyceny pomocí odposlechu.

▪ Uložit archiv každého počítače do určené složky v počítači s agentem

Do pole **Cesta** zadejte úplnou cestu ke složce. Tuto složku je nutné vytvořit předem v každém počítači, pro který vytváříte centralizovaný plán.

▪ Uložit každý archiv počítače do zóny Acronis Secure Zone počítače

Acronis Secure Zone je nutné vytvořit předem v každém počítači, pro který vytváříte centralizovaný plán. Informace o vytvoření Acronis Secure Zone naleznete v tématu Vytvoření Acronis Secure Zone (str. 192).

▪ Zálohu každého počítače uložte do umístění definovaného vlastním skriptem

Klikněte na **Procházet** a zadejte cestu ke skriptu. V případě potřeby zadejte pověření pro přístup k umístění záloh.

Software podporuje skripty napsané v jazyce JScript nebo VBScript. Při nasazování plánu záloh spustí software skript v každém zařízení. Výstupem skriptu pro jednotlivé počítače by měla být cesta ke složce. Tyto složky musí existovat už v průběhu provádění první zálohy.

Příklad. Výstupem následujícího skriptu JScript je umístění zálohy počítače ve formátu `\\bkpsrv\:`

```
WScript.echo("\\\\bkpsrv\\" +  
WScript.CreateObject("WScript.Network").ComputerName);
```

Zálohy jednotlivých počítačů budou ve výsledku ukládány do složky se stejným názvem na serveru **bkpsrv**.

2. Pojmenování archivů

Data z každého počítače budou zálohována do samostatného archivu.

Aplikace pro nové archivy generuje obecné názvy a zobrazuje je v poli **Název**. Název má tvar *[Název počítače]_Archiv(N)*, kde *[Název počítače]* zastupuje název počítače (fyzický nebo virtuální) a *N* je sekvenční číslo. Pokud s automaticky vytvořeným názvem nejste spokojeni, vytvořte jiný název.

Při výběru dat k zálohování z více počítačů je možné použít následující proměnné:

- *[Název počítače]* – náhrada za název počítače. Použití této proměnné je povinné.
- *[Název plánu]* – náhrada za název centralizovaného plánu zálohování. Tuto proměnnou lze použít k dalšímu rozlišení archivů pomocí názvů plánů zálohování.
- *[Název virtuálního počítače]* – náhrada za název hostitele virtuálního počítače. Tuto proměnnou použijte v případech, kdy dva nebo více virtuálních počítačů v různých hostitelích mají stejné názvy.

Příklad: Vytvoříte centralizovaný plán zálohování s názvem například *SYSTEMBACKUP*, který bude nasazen do tří počítačů (například *FINDEPT1*, *FINDEPT2*, *FINDEPT3*). Do pole **Název** zadejte *[Název počítače]_[Název plánu]_Archiv(N)*. V umístění budou vytvořeny tři následující archivy:

- *FINDEPT1_SYSTEMBACKUP_Archiv(1)*
- *FINDEPT2_SYSTEMBACKUP_Archiv(1)*
- *FINDEPT3_SYSTEMBACKUP_Archiv(1)*

16.3.5 Pověření centralizovaného plánu zálohování

Zadejte pověření, pod kterými bude centralizovaná úloha v počítačích běžet.

Jak zadat pověření

1. Vyberte jednu z následujících možností:

- **Použit pověření služby Acronis**
Úlohy poběží vždy pod servisním účtem Acronis, ať už jsou spuštěny ručně nebo podle plánu.
- **Použit následující pověření**
Úlohy poběží pod pověřeními, která zadáte, ať už jsou spuštěny ručně nebo podle plánu.
Určete:
 - **Uživatelské jméno.** Při zadávání názvu uživatelského účtu služby Active Directory se ujistěte, že zadáváte název domény (DOMENA\Uzivatelскеjmeno nebo Uzivatelскеjmeno@domena).
 - **Heslo.** Heslo účtu.
 - **Potvrďte heslo.** Znovu zadejte heslo.

2. Klikněte na tlačítko **OK**.

Další informace o servisních pověřeních Acronis naleznete v tématu Seznam služeb Acronis (str. 32).

Další informace o operacích dostupných podle uživatelských oprávnění naleznete v tématu Uživatelská oprávnění ve spravovaném počítači (str. 32).

16.3.6 Co když počítač nemá data shodující se s pravidly výběru

Centralizovaný plán zálohování je možné nasadit do počítače, který nemá data shodující se s pravidly výběru. Během nasazování plánu nebude zaprotokolována žádná chyba ani upozornění, protože se předpokládá, že se data mohou objevit v budoucnosti. Plán zálohování se vytvoří obvyklým způsobem a jeho stav se změní na **Nasazen**.

Pokud v době spuštění úlohy pro zálohování nejsou nalezena žádná data k zálohování, úloha se nezdaří a stav plánu se změní na **Chyba**. Pokud je nalezena alespoň jedna z datových položek, úloha skončí s upozorněním. Stav plánu se změní odpovídajícím způsobem.

Úlohy pro zálohování budou spuštěny podle zadaného plánu a skončí s podobnými výsledky, dokud se v počítači neobjeví všechny datové položky nebo dokud plán nebude upraven tak, aby nezahrnoval neexistující datové položky.

Příklady

Předpokládejme, že pravidla výběru říkají, že plán má zálohovat svazky D: a F:. Plán je nasazen do počítačů se systémy Linux i Windows. Po spuštění první zálohy se stav plánu změní na **Chyba** v počítačích se systémem Linux a v počítačích se systémem Windows, ve kterých se nenacházejí takové svazky. Stav plánu se změní na **Upozornění** v počítačích se systémem Windows, ve kterých se nachází buď svazek D: , nebo F: – dokud se neobjeví událost, která povede k výskytu chyb.

Stav plánu, který má zálohovat svazky [SYSTEM] a /dev/sda1, se změní na **Upozornění** v počítačích se systémem Windows (protože svazek /dev/sda nebyl nalezen) a v počítačích se systémem Linux, které obsahují svazek /dev/sda1. To proto, že svazek [SYSTEM] nebyl nalezen. Stav plánu se změní na **Chyba** v počítačích se systémem Linux, které neobsahují zařízení SCSI.

16.4 Správa Acronis Backup Management Serveru

Tato část popisuje zobrazení, která jsou dostupná přes strom navigace konzole připojené k management serveru a vysvětluje, jak pracovat v jednotlivých zobrazeních.

16.4.1 Kontrolní panel

Pomocí zobrazení **Kontrolní panel** lze na první pohled odhadnout zdraví ochrany dat v registrovaných počítačích. Kontrolní panel zobrazuje souhrn aktivit agenta aplikace Acronis Backup, umožňuje provádět kontrolu dostupného volného místa ve spravovaných úložištích a rychle identifikovat a vyřešit jakékoliv potíže.

Poslední výstrahy

Část **Poslední výstrahy** zobrazuje problémy, které se objevily na serveru pro správu, v registrovaných počítačích a v centralizovaných úložištích. Nabízí způsoby jejich nápravy nebo prozkoumání. Ve výchozím nastavení je v této části zobrazeno pět posledních výstrah. Kliknutím na odkaz **Zobrazit vše** se přesunete do zobrazení **Výstrahy** a uvidíte všechna upozornění. Pokud nebyly žádné výstrahy ani upozornění opraveny, systém zobrazí zprávu „Bez výstrah“.

Historie aktivit

Graf s vrstevnými sloupci v poli **Historie aktivit** umožňuje prohlížet denní historii aktivit Agentu aplikace Acronis Backup. Historie je založena na položkách protokolu získaných z registrovaných počítačů a serveru pro správu. Graf obsahuje počet položek protokolu každého typu (**Úspěšné**, **S upozorněními**, **Neúspěšné**) pro konkrétní den.

V pravé části grafu se zobrazují statistiky pro vybrané datum. Všechny oblasti statistik jsou interaktivní, to znamená, že pokud kliknete na nějakou oblast, otevře se zobrazení **Protokol** s položkami protokolu předfiltrovanými podle tohoto pole.

V horní části grafu můžete vybrat aktivity, které se mají v závislosti na přítomnosti a závažnosti chyb zobrazit. Kliknutím na odkaz **Zobrazit vše** zobrazíte v zobrazení **Protokol** všechny aktivity. Jsou

seřazené podle data začátku. Kliknutím pravým tlačítkem na sloupcový graf zobrazíte místní nabídku a přesunete zobrazení **Protokol** pro vybrané datum.

Tlačítko **Aktuální den** aktivuje aktuální datum.

Počítače, plány zálohování a úlohy obnovy

Části **Počítače**, **Plány zálohování** a **Úlohy obnovy** zobrazují souhrnné statistiky registrovaných počítačů, plánů zálohování a úloh pro obnovu. Kliknutím na položky v této části získáte relevantní informace. Dojde k přepnutí do příslušného zobrazení s předfiltrovanými počítači, plány zálohování nebo úlohami obnovy. Pokud například kliknete na příkaz **Vyžadující zásah uživatele** v části **Úlohy obnovy**, zobrazí se zobrazení **Plány a úlohy záloh** s úlohami pro obnovu filtrovanými podle stavu **Vyžadující zásah uživatele**.

Informace zobrazené v polích **Počítače**, **Plány zálohování** a **Úlohy obnovy** se aktualizují při každé synchronizaci serveru pro správu s počítači. Informace v dalších oblastech se aktualizují každých 10 minut a při každém přístupu do kontrolního panelu.

Aplikace

V části **Aplikace** uvidíte počet chráněných a nechráněných aplikací, které jsou spuštěny v registrovaných počítačích.

Aplikace v počítači se považuje za chráněnou tehdy, pokud je v tomto počítači nainstalován příslušný agent ve zkušebním režimu nebo s licenčním klíčem. Jestliže je agent nainstalován pouze pro zálohování do cloudu, aplikace se nepovažuje za chráněnou.

Následující aplikace lze nastavit jako chráněné:

- Microsoft Active Directory
- Aplikace Microsoft Exchange Server
- Server Microsoft SQL Server (Více instancí serveru SQL je počítáno jako jedna aplikace.)

Chcete-li zobrazit seznam počítačů s nechráněnými aplikacemi, klikněte na tlačítko **Nechráněné aplikace**.

Úložiště

V části **Úložiště** jsou zobrazeny informace o využití místa v úložištích. V některých případech nemusí být informace o volném místě v úložišti dostupné, například když je úložiště umístěno v knihovně pásek. Pokud není dostupné samotné úložiště (je offline), zobrazí se zpráva „Úložiště není dostupné“.

Jestliže neexistují žádná úložiště, zobrazí se zpráva „Nebyla vytvořena žádná centralizovaná úložiště“. Chcete-li vytvořit nové úložiště, klikněte na odkaz **Vytvořit** a zobrazte kartu **Vytvořit úložiště**.

16.4.2 Počítače s agenty

Acronis Backup vám umožňuje chránit data a provádět operace správy více počítačů.

Přidejte počítač (str. 369) na serveru pro správu pomocí názvu nebo IP adresy počítače, importujte počítače z Active Directory nebo z textových souborů. Jakmile je počítač registrován na serveru pro správu, je zpřístupněno centralizované zálohování (str. 354), vytváření skupin a monitorování aktivit souvisejících s ochranou dat.

Chcete-li zjistit, zda jsou data ve spravovaném počítači úspěšně chráněna, zkontrolujte stav počítače. Stav počítače je určen jako nejzávažnější stav všech plánů zálohování (str. 325) (místních a centralizovaných) existujících v počítači. Můžou nabývat hodnot „OK“, „Varování“ nebo „Chyba“.

Obvyklý postup

- Vytvořte vlastní skupinu a přidejte do ní počítače. Další informace naleznete v tématu Skupiny počítačů (str. 366).
- Výběrem počítače (nebo skupiny) na něm lze provádět akce. Další informace naleznete v tématech Akce s počítači (str. 367) a Akce se skupinami (str. 374).
- Chcete-li zobrazit podrobnosti o vybraném počítači (nebo skupině) a provádět další operace (například spouštět a zastavovat úlohy, importovat a exportovat plány zálohování), použijte informační panel v dolní části okna. Implicitně je tento panel sbalený. Chcete-li panel rozbalit, klikněte na šipku (▲).
- Pomocí filtrování a řazení lze snadno procházet a zkoumat požadované počítače. Podrobnosti naleznete v tématu Řazení, filtrování a konfigurace položek tabulky (str. 25).

16.4.2.1 Skupiny počítačů

Skupiny počítačů slouží k jednoduché ochraně většího množství počítačů registrovaných na serveru pro správu. Při vytváření centralizovaného plánu zálohování vyberte skupinu a plán bude nasazen do všech počítačů této skupiny. Jakmile se ve skupině objeví nový počítač, centralizovaný plán zálohování bude do tohoto počítače nainstalován. Pokud je počítač odstraněn ze skupiny, centralizovaný plán zálohování z něj bude odstraněn. Jeden počítač může být členem více než jedné skupiny.

Vestavěná skupina

Jakmile je počítač registrovaný na serveru pro správu, zobrazí se ve výchozí skupině **Všechny počítače s agenty**. Tato skupina na serveru pro správu vždy existuje a nelze ji upravit ani odstranit. Výchozí skupina nesmí obsahovat žádné podskupiny.

Chcete-li chránit všechny registrované počítače záraz, vytvořte centralizovaný plán zálohování a vyberte skupinu **Všechny počítače s agenty**. Ochrana všech počítačů jediným plánem zálohování nemusí být dostačující díky odlišným rolím počítačů. Zálohovaná data jsou specifická pro každé oddělení, některá data je nutné zálohovat často, jiná dvakrát do roka. Proto tedy může být nutné vytvořit různé plány zálohování použitelné v různých počítačích. V takovém případě zvažte vytvoření vlastních skupin.

Vlastní skupiny

Vlastní skupiny vytváří správce serveru pro správu. Vytvoření vlastních skupin pomůže správci řídit ochranu dat podle oddělení firmy, podle organizačních jednotek Active Directory, podle množství uživatelů, podle umístění pracoviště apod.

Vlastní skupina může obsahovat jednu nebo více vnořených skupin. Všechny vlastní skupiny lze upravit nebo odstranit. Správce může vytvořit následující vlastní skupiny:

- **Statické skupiny**

Statické skupiny obsahují počítače ručně přidané správcem. Obsah statické skupiny se nikdy nemění, pokud správce explicitně nepřidá nebo neodstraní počítače.

Příklad: Vytvoříte vlastní skupinu pro oddělení účtárny a ručně přidáte počítače účetních do této skupiny. Jakmile vytvoříte pro skupinu centralizovaný plán zálohování, spustí se ochrana počítačů účetních. Pokud je zaměstnán nový účetní, bude nutné nový počítač přidat do skupiny ručně.

▪ **Dynamické skupiny**

Dynamické skupiny obsahují počítače přidáné automaticky podle kritérií zadaných správcem. Obsah dynamické skupiny se mění automaticky. Počítač zůstává ve skupině, dokud splňuje zadaná kritéria.

Příklad: Oddělení účtárny tvoří samostatnou organizační jednotku Active Directory. Jednoduše zadáte organizační jednotku jako kritérium členství ve skupině a vytvoříte pro ni centralizovaný plán zálohování. Pokud je přijat nový účetní, bude přidán do skupiny automaticky, jakmile je přidán k OJ, a tak bude automaticky zabezpečen.

Tip. Chcete-li nejlépe využít OJ AD, zvažte reprodukci hierarchie Active Directory na serveru pro správu.

Další informace o operacích se skupinami a počítači naleznete v následujících tématech:

- Akce se skupinami (str. 374)
- Akce s počítači (str. 367)

16.4.2.2 Akce s počítači

Registrace počítačů na serveru pro správu

Jakmile je počítač přidán nebo importován do skupiny **Všechny počítače s agenty**, je registrován na serveru pro správu. Registrované počítače jsou dostupné k nasazení centralizovaných plánů zálohování a k provádění dalších operací centralizované správy. Registrace zajišťuje důvěryhodné spojení mezi agentem v počítači a serverem pro správu.

Akce přidání a importu jsou dostupné, pokud vyberete v navigačním stromu zobrazení **Počítače s agenty** nebo skupinu **Všechny počítače s agenty**.

Požadovaná operace	Postup
Přidání nového počítače na server pro správu	Klikněte na ikonu Přidat počítač do AMS . V okně Přidat počítač (str. 369) vyberte počítač, který je potřeba přidat na server pro správu.
Přidání více počítačů	Klikněte na tlačítko Přidat více počítačů . Vyberte počítače, které chcete přidat na server pro správu. Tímto způsobem lze přidat počítače se systémem Windows bez nainstalovaného agenta. Agent pro Windows bude nainstalován automaticky pomocí funkce vzdálené instalace. Další informace naleznete v tématu „Určení seznamu počítačů“ v dokumentaci k instalaci.
Synchronizace počítačů se seznamem v textovém souboru	Klikněte na ikonu Synchronizovat se souborem . Vyberte textový soubor se seznamem počítačů. Po synchronizaci budou na serveru pro správu registrovány pouze počítače uvedené v souboru. Další informace naleznete v tématu „Synchronizace počítačů pomocí textového souboru“ (str. 370).

Konzola pro správu se nasměruje na agenta a spustí registraci. Protože registrace vyžaduje účast agenta, nemůže k ní dojít v případě, že je počítač offline.

Další agent nainstalovaný v registrovaném počítači se na stejném serveru pro správu registruje automaticky. Registruje a odregistruje se několik agentů společně.

Odstranění vybraného počítače ze serveru pro správu

Požadovaná operace	Postup
Odstranění počítače ze serveru pro správu	<p>Klikněte na ikonu Odstranit počítač z AMS.</p> <p>Plány zálohování se odstraní a odkazy na centralizovaná úložiště se odstraní z počítače. Pokud počítač není v daném okamžiku dostupný, tyto akce se v počítači provedou, jakmile bude počítač dostupný pro server pro správu.</p>

Akce seskupování

Požadovaná operace	Postup
Vytvoření vlastní statické nebo dynamické skupiny	<p>Klikněte na ikonu Vytvořit skupinu.</p> <p>V okně Vytvořit skupinu (str. 375) zadejte požadované parametry skupiny. Ve skupině bude vytvořena nová skupina, vybraný počítač bude jejím členem (s výjimkou výchozí skupiny Všechny počítače s agenty).</p>
Přidání počítače do jiné statické skupiny	<p>Klikněte na ikonu Přidat do jiné skupiny.</p> <p>V okně Přidat do skupiny (str. 371) zadejte skupinu, do které se má zkopírovat vybraný počítač. Centralizované plány zálohování skupin, jejichž členem počítač je, budou nasazeny do počítače.</p>

Pro počítače ve vlastních skupinách

Přidání počítačů do statické skupiny	<p>Klikněte na ikonu Přidat počítače do skupiny.</p> <p>V okně Přidat počítače do skupiny (str. 371) vyberte počítače, které chcete přidat. Centralizované plány zálohování skupiny budou nasazeny do vybraných počítačů.</p>
Přesunutí počítače do jiné statické skupiny	<p>Klikněte na ikonu Přesunout do jiné skupiny.</p> <p>V okně Přesunout do skupiny (str. 371) vyberte skupinu, do které se má počítač přesunout.</p> <p>Všechny centralizované plány zálohování skupiny, jejímž členem počítač byl, budou odstraněny. Centralizované plány zálohování skupiny, jejímž členem je počítač nyní, budou nasazeny do počítače.</p>
Odebrání počítače z aktuální statické skupiny	<p>Klikněte na ikonu Odebrat ze skupiny.</p> <p>Centralizované plány zálohování budou z počítače odstraněny automaticky.</p>

Přímá správa

Požadovaná operace	Postup
Vytvoření plánu zálohování v počítači	<p>Klikněte na ikonu Zálohovat.</p> <p>Tato operace je podrobně popsána v tématu Vytvoření plánu zálohování (str. 51).</p>
Obnovení dat	<p>Klikněte na ikonu Obnovit.</p> <p>Tato operace je podrobně popsána v tématu Obnovení dat (str. 129).</p>
Přímé připojení k počítači	<p>Klikněte na ikonu Připojit přímo.</p> <p>Naváže přímé připojení ke spravovanému počítači. Umožňuje správu spravovaného počítače a provádění všech operací přímé správy (str. 422).</p>

Další akce

Požadovaná operace	Postup
Zobrazení podrobností o počítači	Klikněte na ikonu Podrobnosti . V okně Podrobnosti o počítači (str. 372) si můžete prohlédnout informace o vybraném počítači.
Zobrazení položek protokolu počítače	Klikněte na ikonu Protokol . Zobrazení Protokol (str. 390) zobrazuje seznam položek protokolu počítače.
Aktualizace licence agenta počítače	Klikněte na Změnit licenci . Některými z důvodů pro změnu licence (str. 335) mohou být tyto: <ul style="list-style-type: none">▪ přepnutí ze zkušebního režimu na plný režim,▪ Upgrade z aplikace Acronis Backup na Acronis Backup Advanced
Aktualizace všech informací vztahujících se k počítači	Klikněte na ikonu Synchronizovat . Server pro správu pošle dotaz počítači a aktualizuje databázi nejnovějšími informacemi. Společně se synchronizací se automaticky provede operace aktualizace (refresh), která aktualizuje seznam počítačů.
Aktualizace seznamu počítačů	Klikněte na ikonu Aktualizovat . Konzola pro správu aktualizuje seznam počítačů nejnovějšími informace ze serveru pro správu. Ačkoliv se seznam počítačů na základě událostí aktualizuje automaticky, data ze serveru pro správu nemusí být z důvodu zpoždění získána okamžitě. Ruční aktualizace zaručuje zobrazení aktuálních dat.

Přidání počítače na server pro správu

Abyste mohli nasadit centralizované plány zálohování ze Serveru pro správu Acronis Backup do spravovaného počítače a provádět další operace centralizované správy, počítač je nutné zaregistrovat na serveru pro správu.

Inicializace registrace ze strany serveru pro správu

Jak přidat počítač

1. Ve stromu **Navigace** vyberte možnost **Počítače s agenty**.
2. Na panelu nástrojů klikněte na možnost **Přidat počítač do AMS**.
3. V poli **IP/název** zadejte název počítače nebo jeho IP adresu, nebo klikněte na tlačítko **Procházet...** a vyhledejte počítač v síti.

Poznámka pro uživatele Acronis Backup Advanced pro virtuální prostředí: Při přidání hostitele VMware ESX(i) zadejte IP adresu virtuálního zařízení, ve kterém je spuštěn Agent pro VMware aplikace Acronis Backup.

4. Zadejte pověření účtu s oprávněním správce v počítači.

Pokud přidáváte počítač se systémem Windows Vista nebo novějším a který *není* členem domény Active Directory, je nutné zadat vestavěný účet Administrator nebo vypnout funkci Řízení uživatelských účtů (UAC) (str. 347) v počítači.

Poznámka pro uživatele Acronis Backup Advanced pro virtuální prostředí: Při přidání hostitele VMware ESX(i) zadejte uživatelské jméno a heslo pro hostitele ESX(i) nebo vCenter Server.

- **Uživatelské jméno.** Při zadávání jména uživatelského účtu Active Directory se ujistěte, že zadáváte doménové jméno (DOMENA\Uzivatelскеjmeno).
- **Heslo.** Heslo účtu.

5. Klikněte na tlačítko **Další** a poté klikněte na **Pokračovat**.

Inicializace registrace ze strany počítače

Proces registrace lze spustit na straně počítače.

1. Připojte konzolu k počítači, kde je nainstalován agent aplikace Acronis Backup. Pokud se zobrazí výzva k zadání pověření, zadejte pověření člena skupiny **Administrators** v tomto počítači.
2. V nabídce vyberte **Možnosti > Možnosti počítače > Správa počítače**.
3. Vyberte možnost **Centralizovaná správa** a zadejte server pro správu, kde chcete počítač registrovat. Další informace naleznete v tématu Správa počítače (str. 343).

Synchronizace počítačů s textovým souborem

Během synchronizace server pro správu upraví skupinu **Všechny počítače s agenty** podle seznamu počítačů v souboru TXT nebo CSV. Server pro správu:

- Přidává počítače, které jsou v seznamu, ale nejsou registrované.
- Odstraňuje registrované počítače, které nejsou v seznamu.
- Odstraňuje a pak se znovu pokouší přidat registrované počítače, které jsou v seznamu, ale jejich aktuální dostupnost (str. 372) má hodnotu **Uzavřené**.

Ve výsledku budou ve skupině **Všechny počítače s agenty** přítomny pouze počítače, které jsou uvedeny v tomto souboru.

Požadavky na textový soubor

Soubor by měl obsahovat názvy nebo IP adresy, jeden počítač na jeden řádek.

Příklad:

```
Machine_name_1
Machine_name_2
192.168.1.14
192.168.1.15
```

Zadáním prázdného souboru docílíte odstranění všech počítačů s agenty ze serveru pro správu.

Registrovaný počítač musí být určen registrační adresou: to znamená, že musíte poskytnout přesně stejný název hostitele, plně kvalifikovaný název domény (FQDN) nebo IP adresu, jak byla zadána, když byl počítač původně přidán na server pro správu. V opačném případě bude počítač odstraněn a opět přidán, jako by to byl jiný počítač. To znamená, že všechny centralizované plány zálohování, převzaté i přímo nasazené, budou z počítače odstraněny a jeho členství ve statické skupině bude ztraceno.

Registrační adresu každého počítače lze nalézt ve sloupci **Registrační adresa** v kterémkoliv zobrazení serveru pro správu, které obsahuje tento počítač (sloupec je ve výchozím nastavení skrytý).

Aby se zabránilo rozporům, můžete počítače nejprve importovat z textového souboru. Upravujte tento soubor později dle potřeby pomocí přidání a odstranění počítačů, ale neměňte názvy/adresy počítačů, které mají zůstat registrované.

Jak synchronizovat počítače s textovým souborem

1. Ve stromu **Navigace** vyberte položku **Počítače s agenty** nebo **Všechny počítače s agenty**.

2. Klikněte na příkaz **Synchronizovat se souborem** na panelu nástrojů.
3. Do pole **Cesta** zadejte cestu k TXT nebo CSV souboru nebo klikněte na **Procházet** a vyberte soubor v okně **procházení**.
4. U položky **Nastavení přihlášení** zadejte uživatelské jméno a heslo uživatele, který je členem skupiny Administrators ve všech počítačích, které jsou v seznamu.
5. Spusťte import kliknutím na tlačítko **OK**.

Synchronizační nástroj příkazového řádku

Server pro správu Acronis Backup obsahuje nástroj příkazového řádku umožňující tvorbu dávkového souboru a naplánování synchronizační úlohy pomocí Plánovače úloh systému Windows.

Jak pomocí příkazového řádku synchronizovat počítače s textovým souborem

1. Přihlaste se jako člen skupiny zabezpečení **Acronis Centralized Admins**.
2. V příkazovém řádku přejděte z adresáře do složky, ve které je nainstalován Server pro správu Acronis Backup – ve výchozím nastavení: **C:\Program Files\Acronis\AMS**.
3. Spusťte následující příkaz:

```
syncmachines [path_to_the_file] {username password}
```

kde:

- [cesta_k_souboru] je cesta k souboru TXT nebo CSV obsahujícímu seznam počítačů. Tento nástroj neakceptuje mezery v názvu cesty.
- {uživatelské jméno heslo} patří uživateli, který je členem skupiny Administrators ve všech počítačích uvedených v souboru. Pokud není tento parametr zadán, používá se ve všech počítačích mechanismus jednotného přihlášení.

Přidání počítače do jiné skupiny

Jak přidat vybraný počítač do jiné skupiny

1. Vyberte skupinu, do které bude počítač přidán.
2. Klikněte na tlačítko **OK**.

Přidávaný počítač se stává členem více jak jedné skupiny. Ve výsledku zůstanou centralizované plány zálohování pro první skupinu v počítači a centralizované plány zálohování vytvořené pro druhou, třetí skupinu atd. budou také nasazeny do počítače.

Přemístění počítače do jiné skupiny

Jak přemístit vybraný počítač do jiné skupiny

1. Ve stromové struktuře skupin vyberte skupinu, do které se má počítač přemístit.
2. Klikněte na tlačítko **OK**.

Přemísťovaný počítač jednu skupinu opouští a stává se členem jiné skupiny. Ve výsledku budou centralizované plány zálohování pro první skupinu odstraněny z počítače a centralizované plány zálohování vytvořené pro druhou skupinu atd. budou nasazeny do počítače.

Přidání počítačů do skupiny

Jak přidat počítače do vybrané skupiny

1. Ve stromu skupiny vyberte skupinu, jejíž počítače chcete přidat.
2. V pravé části okna vyberte počítače.
3. Chcete-li z ostatních skupin přidat další počítače, zopakujte pro každou skupinu krok 1. a 2.

4. Pro přidání počítačů klikněte na **OK**.

Jakmile se počítače objeví ve skupině, centralizované plány vytvořené pro tuto skupinu (pokud nějaké existují) se nasadí do těchto počítačů. Pokud vybraný počítač není k dispozici nebo není v daném okamžiku dostupný, akce bude ponechána na serveru pro správu jako nevyřízená a provede se, jakmile bude počítač pro server dostupný.

Podrobnosti o počítači

Na čtyřech kartách jsou shromážděny všechny informace o vybraném počítači a umožňují správci serveru pro správu provádět operace s plány zálohování a úlohami.

Počítač

Tato karta zobrazuje následující informace o registrovaném počítači:

- **Název** – název vybraného počítače (získaný z hodnoty **Název počítače** ve Windows).
- **Registrační adresa** – název počítače nebo IP adresa vybraného počítače. V průběhu registrace počítače (str. 422) může správce serveru pro správu přiřadit název nebo IP adresu, aby na serveru pro správu počítač odlišil.
- **IP adresa** – IP adresa vybraného počítače.
- **Stav disku** – stav disku počítače. Tato možnost má hodnotu **Není k dispozici**, pokud není v počítači instalován nástroj Acronis Drive Monitor. Acronis Drive Monitor automaticky kontroluje problémy s diskem a signalizuje hrozící selhání pevného disku. Tento nástroj lze zdarma stáhnout ze stránek <http://www.acronis.cz>.
- **Stav** – stav ochrany počítače. Toto je výsledek poslední zálohy dat tohoto počítače. Výsledky dalších operací, jako například ověření, vyčištění nebo replikace, neovlivní stav. Možné hodnoty stavu jsou **OK**, **Upozornění** a **Chyba**.
- **Poslední spojení** – kolik času uplynulo od posledního připojení serveru pro správu k tomuto počítači.
- **Poslední úspěšná záloha** – kolik času uplynulo od poslední úspěšné zálohy.
- **Další záloha** – kolik času zbývá do další zálohy.
- **Dostupnost:**
 - **Online** – počítač je dostupný pro server pro správu. To znamená, že poslední připojení serveru pro správu k počítači bylo úspěšné. Připojení se navazuje každé 2 minuty.
 - **Offline** – počítač je pro server pro správu nedostupný: počítač je vypnut, nebo je odpojen síťový kabel.
 - **Neznámý** – tento stav se zobrazuje do prvního spojení serveru pro správu a počítače po přidání počítače nebo po spuštění služby serveru pro správu.
 - **Uzavřený** – počítač byl registrován na jiném serveru pro správu nebo byl v počítači vybrán parametr **Samostatná správa** v nastaveních **Možnosti > Možnosti počítače > Správa počítače** (str. 343). Následkem toho počítač není možné ovládat z aktuálního serveru pro správu. Chcete-li znovu získat kontrolu nad počítačem, odeberte jej z aktuálního serveru pro správu a poté počítač znovu přidejte.
 - **Prošlý** – zkušební doba agenta počítače vypršela. Chcete-li zadat licenční klíč agenta, klikněte na počítač pravým tlačítkem a poté klikněte na příkaz **Změnit licenci** (str. 335).
- **Nainstalovaní agenti** – úplné názvy agentů Acronis nainstalovaných v počítači.
- **Operační systém** – operační systém, v němž je agent spuštěn.
- **Procesor** – typ CPU použitý ve spravovaném počítači.

- **Takt CPU** – takt CPU.
- **RAM** – velikost paměti.
- **Komentář** – popis vybraného počítače (vytvořený pomocí **popisu počítače** ve Windows).

Plány a úlohy zálohování

Zobrazuje seznam plánů (místních a centralizovaných) a úloh, které jsou ve vybraném počítači.

Operace

Seznam operací dostupných s plány a úlohami záloh počítače naleznete v tématu „Akce plánů a úloh záloh“ (str. 322).

Filtrování a třídění

Filtrování a třídění plánů a úloh záloh se provádí podle popisu v tématu „Třídění, filtrování a konfigurace položek tabulky“ (str. 25).

Člen

Tato záložka se objeví pouze tehdy, pokud je vybraný počítač přidán do jedné nebo více vlastních skupin, a zobrazuje seznam skupin, ve kterých je počítač členem.

Operace

Požadovaná operace	Postup
Zobrazení podrobností o skupině	Klikněte na tlačítko Podrobnosti . Zobrazí se okno Podrobnosti skupiny , kde si můžete prohlédnout všechny informace o této skupině.
Odstranění počítače ze skupiny	Klikněte na Odstranit z této skupiny . Centralizované plány, které byly nasazeny do nadřazené skupiny, již nebudou ovlivňovat tento počítač.
Aktualizace seznamu skupin	Klikněte na Aktualizovat . Při prohlížení počítače lze skupiny přidávat, odstraňovat a upravovat. Kliknutím na Aktualizovat aktualizujete informace o skupinách s posledními změnami. Tím zobrazíte zobrazení Protokol s filtrovanými záznamy vybrané skupiny.

Postup

Karta **Postup** zobrazuje všechny aktivity vybraného počítače a právě spuštěné úlohy. Karta nabízí informace o postupu úlohy, uplynulém čase a dalších parametrech.

Spravované virtuální počítače

Karta zobrazuje seznam počítačů hostovaných na vybraném virtualizačním serveru nebo spravovaných zadaným virtuálním zařízením.

Na základě seznamu hostovaných virtuálních počítačů lze vytvořit dynamickou skupinu. To provedete kliknutím na příkaz **Vytvořit dynamickou skupinu**. Vytvořená skupina bude přístupná pomocí zobrazení virtuálních počítačů.

16.4.2.3 Akce se skupinami

Akce jsou dostupné výběrem zobrazení **Počítače s agenty** ve stromu **Navigace**. Chcete-li provést akci se skupinou, vyberte skupinu ve stromu **Navigace** nebo v zobrazení **Počítače s agenty**.

V následující tabulce je popsáno provádění akcí s vybranými skupinami.

Požadovaná operace	Postup
Přidání počítače na server pro správu	Tato akce je dostupná pouze pro zobrazení Počítače s agenty a pro skupinu Všechny počítače s agenty . Klikněte na ikonu Přidat počítač do AMS . V okně Přidat počítač (str. 369) vyberte počítač, který je potřeba přidat na server pro správu.
Synchronizace počítačů se seznamem v textovém souboru	Tato akce je dostupná pouze v zobrazení Počítače s agenty a pro skupinu Všechny počítače s agenty . Klikněte na ikonu Synchronizovat se souborem . Vyberte textový soubor se seznamem počítačů. Po synchronizaci budou na serveru pro správu registrovány pouze počítače uvedené v souboru. Další informace naleznete v tématu „ Synchronizace počítačů pomocí textového souboru (str. 370)“.
Vytvoření vlastní statické nebo dynamické skupiny	Klikněte na ikonu Vytvořit skupinu . V okně Vytvořit skupinu (str. 375) zadejte požadované parametry skupiny. Vlastní skupiny lze vytvářet v kořenové složce (Počítače s agenty) nebo v jiných vlastních skupinách.
Přidání počítačů do vybrané statické skupiny	Klikněte na ikonu Přidat počítače do skupiny . V okně Přidat počítače do skupiny (str. 371) vyberte počítače, které potřebujete přidat. Nelze použít na dynamické skupiny.
Vytvoření nového plánu zálohování pro skupinu	Kliknutím na ikonu Vytvořit plán zálohování vytvoříte plán zálohování pro vybranou skupinu. Tato operace je podrobně popsána v tématu Vytvoření plánu zálohování (str. 51).
Zobrazení podrobností o skupině	Klikněte na ikonu Podrobnosti . V okně Podrobnosti o skupině (str. 377) si prohlédnete informace o vybrané skupině.
Přejmenování vlastní skupiny/podskupiny	Klikněte na ikonu Přejmenovat . Ve sloupci Název zadejte nový název vybrané skupiny. Vestavěné skupiny nelze přejmenovat.
Úprava vlastní skupiny	Klikněte na ikonu Upravit . V okně Upravit skupinu (str. 377) změňte požadované parametry skupiny.
Přesunutí jedné vlastní skupiny do druhé	Klikněte na ikonu Přesunout do . V okně Přesunout do skupiny (str. 377) zadejte skupinu, která bude novou

Požadovaná operace	Postup
Přidání počítače na server pro správu	Tato akce je dostupná pouze pro zobrazení Počítače s agenty a pro skupinu Všechny počítače s agenty . Klikněte na ikonu Přidat počítač do AMS . V okně Přidat počítač (str. 369) vyberte počítač, který je potřeba přidat na server pro správu.
	nadřazenou skupinou vybrané skupiny.
Odstranění vlastní skupiny	Klikněte na ikonu Odstranit . Odstranění nadřazená skupina skupiny odstraní také podřazené skupiny. Centralizované plány zálohování vytvořené pro nadřazenou skupinu a zděděné jejími podřazenými skupinami budou odstraněny ze všech členů odstraněných skupin. Plány zálohování vytvořené přímo pro členy zůstanou zachovány.
Aktualizace seznamu skupin	Klikněte na ikonu Aktualizovat . Konzola pro správu zaktualizuje seznam skupin nejnovějšími informacemi ze serveru pro správu. Ačkoliv se seznam skupin na základě událostí aktualizuje automaticky, data ze serveru pro správu nemusí být z důvodu zpoždění obdržena okamžitě. Zobrazení nejaktuálnějších dat zaručuje ruční aktualizace.

Tvorba vlastní statické nebo dynamické skupiny

Tvorba skupiny

- Do pole **Název** zadejte název vytvářené skupiny.
- Vyberte typ skupiny:
 - Statická** – skupina, která bude obsahovat ručně přidané počítače.
 - Dynamická** – skupina, která bude obsahovat počítače přidané automaticky podle zadaných kritérií.
Klikněte na tlačítko **Přidat kritérium** a vyberte vzor kritéria.
 - **Operační systém**
Členy dynamické skupiny budou všechny počítače s vybraným operačním systémem.
 - **Organizační jednotka** (str. 376)
Členy dynamické skupiny budou všechny počítače patřící do určené organizační jednotky (OU).
 - **Rozsah IP adres**
Členy dynamické skupiny budou všechny počítače, jejichž IP adresa je v určeném rozsahu IP adres.
 - **Uvedené v souboru TXT/CSV** (str. 376)
Členy dynamické skupiny budou všechny počítače, které jsou uvedeny v souboru TXT nebo CSV.
- Do pole **Popis skupiny** zadejte popis vytvářené skupiny.
- Klikněte na tlačítko **OK**.

Přidání více kritérií

Přidání více kritérií vytvoří podmínku podle následujících pravidel:

- a) Všechny položky stejného kritéria jsou kombinovány pomocí logického součtu (NEBO).

Například následující sada kritérií

Operační systém: Windows Server 2003.

Operační systém: Windows Server 2008.

přidá do stejné skupiny všechny počítače, jejichž operační systém je Windows 2003 NEBO Windows 2008.

- b) Záznamy různých kritérií jsou kombinovány pomocí logického součinu (A).

Zvažte například následující sadu kritérií:

Operační systém: Windows Server 2003.

Operační systém: Windows Server 2008.

Organizační jednotka: SERVERY

Rozsah IP: 192.168.17.0 - 192.168.17.55

Tato kritéria přidají do stejné skupiny všechny počítače, jejichž operační systém je Windows 2003 nebo Windows 2008, náleží do organizační jednotky SERVERS a mají IP adresy v rozsahu 192.168.17.0 – 192.168.17.55.

Kritérium organizační jednotky

Kritérium organizační jednotky (OU) je specifikováno pro doménu, v níž se právě nachází server pro správu, a to následujícím způsobem: $OU=OU1$

Ze stromové struktury Active Directory vyberte pomocí kliknutí na **Procházet** organizační jednotku, nebo ji zadejte ručně. Pokud v možnostech serveru pro správu nebyla zadána pověření k přístupu k doméně, aplikace zobrazí žádost o jejich zadání. Pověření budou uložena v možnosti Pověření k přístupu domény (str. 394).

Předpokládejme například, že doména *cz.spol.priklad.com* má OU1 (která je v rootu), OU1 má OU2 a OU2 má OU3. A je potřeba přidat počítače OU3. Kritérium tedy bude: $OU=OU3$, $OU=OU2$, $OU=OU1$

Pokud má OU3 podřízené kontejnery a je do skupiny také potřeba přidat počítače těchto kontejnerů, vyberte políčko **Zahrnout podřízené kontejnery**.

Kritérium Uvedeny v txt/csv souboru

Při použití tohoto kritéria bude dynamická skupina obsahovat počítače ze seznamu zadaného v určeném souboru TXT nebo CSV.

Pokud později soubor opravíte, obsah skupiny se odpovídajícím způsobem změní. Soubor je kontrolován každých 15 minut.

Pokud soubor později odstraníte nebo se stane nedostupným, obsah skupiny bude odpovídat seznamu, který byl do souboru uložen naposled.

Požadavky na textový soubor

Soubor by měl obsahovat názvy nebo IP adresy, jeden počítač nebo řádek.

Příklad:

Machine_name_1

Machine_name_2

192.168.1.14
192.168.1.15

Registrovaný počítač musí být určen registrační adresou, což znamená, že musíte poskytnout přesně stejný název hostitele, plně kvalifikovaný název domény (FQDN) nebo IP adresu, jak byla zadána, když byl počítač původně přidán na server pro správu. Jinak počítač nebude přidán do skupiny. Registrační adresu každého počítače lze nalézt ve sloupci **Registrační adresa** v kterémkoliv zobrazení serveru pro správu, které obsahuje tento počítač (sloupec je ve výchozím nastavení skrytý).

Přesunutí jedné skupiny do druhé

Jak přesunout vybranou skupinu do jiné skupiny nebo do rootu

1. Ve stromové struktuře skupin klikněte na skupinu, do které chcete skupinu přesunout. Můžete přesouvat jakýkoliv typ vlastních skupin (buď statických nebo dynamických) do jiné vlastní skupiny jakéhokoliv typu, nebo do kořenové složky.

Kořenová složka stromové struktury počítačů obsahuje *skupiny na první úrovni*. Skupiny obsahující další skupiny se nazývají *nadřazené skupiny*. Skupiny, které obsahují další skupiny, se nazývají *podřazené skupiny*. Všechny centralizované plány zálohování vytvořené pro nadřazenou skupinu budou nasazeny také do počítačů podřazených skupin.

2. Klikněte na tlačítko **OK**.

Úprava vlastních skupin

Úprava vlastní skupiny se provede stejným způsobem jako její vytvoření (str. 375).

Změna typu skupiny způsobí její převod. Jakoukoli vlastní statickou skupinu lze převést na dynamickou a naopak.

- Při převodu statické skupiny na dynamickou určete kritéria seskupení. Všechny členy existující ve statické skupině a nesplňující zadaná kritéria budou z dynamické skupiny odstraněny.
- Při převodu dynamické skupiny na statickou jsou dostupné dvě možnosti, a to ponechat aktuální obsah skupiny nebo skupinu vyprázdnit.

Podrobnosti o skupině

Na dvou kartách jsou shromážděny všechny informace o vybrané skupině. To umožňuje provádění operací s centralizovanými plány zálohování pro skupinu.

Skupina

Zobrazuje následující informace o skupině:

- **Název** – název vybrané skupiny
- **Nadřazená skupina** (pouze pro podskupiny) – název nadřazené skupiny
- **Počítače** – počet počítačů ve skupině
- **Typ** – typ skupiny (statická nebo dynamická)
- **Kritéria** (pouze pro dynamické skupiny) – kritéria seskupování
- **Popis** – popis skupiny (pokud existuje)

Plány zálohování

Zobrazuje seznam centralizovaných plánů zálohování souvisejících se skupinou a umožňuje provádět následující operace:

Požadovaná operace	Postup
Zobrazení podrobností plánu zálohování	Klikněte na tlačítko Podrobnosti . V okně Plány a úlohy záloh si prohlédněte všechny informace související s vybraným plánem zálohování.
Zobrazení protokolu plánu zálohování	Klikněte na tlačítko Protokolový soubor . V zobrazení Protokol se zobrazí seznam položek protokolu souvisejících s vybraným plánem zálohování.
Spuštění plánu zálohování	1. Klikněte na Spustit . 2. V rozevíracím seznamu vyberte úlohu plánu, kterou chcete spustit. Spuštění plánu zálohování spustí vybranou úlohu tohoto plánu okamžitě bez ohledu na plán nebo podmínky v počítačích, ve kterých je plán nasazen. Centralizovaný plán zálohování nelze ručně spustit, pokud je alespoň v jednom počítači spuštěn agent Acronis Backup & Recovery 10.
Zastavení plánu zálohování	Klikněte na Zastavit . Zastavením spuštěného plánu zálohování zastavíte všechny jeho úlohy ve všech počítačích, ve kterých je plán nasazen. Tak budou zrušeny všechny operace úlohy. Centralizovaný plán zálohování nelze ručně zastavit, pokud je alespoň v jednom počítači spuštěn agent Acronis Backup & Recovery 10.
Aktualizace tabulky	Klikněte na Aktualizovat . Konzola pro správu zaktualizuje seznam plánů zálohování pro skupinu počítačů s nejaktuálnějšími informacemi. Seznam se obnovuje automaticky podle událostí. Data ze spravované skupiny počítačů však nemusí být z důvodu zpoždění obdržena okamžitě. Ruční aktualizace zaručuje zobrazení aktuálních dat.

Filtrování a třídění

Filtrování a třídění plánů a úloh zálohování se provádí stejným způsobem jako v zobrazení **Plány a úlohy záloh**. Podrobnosti naleznete v tématu Řazení, filtrování a konfigurace položek tabulky (str. 25).

16.4.3 Virtuální počítače

Virtuální počítače můžete spravovat centrálně s využitím jedné nebo obou z následujících metod:

Přidání virtuálního počítače jako fyzického počítače

Nainstalujte Agentu pro Windows Acronis Backup nebo Agentu pro Linux do virtuálního počítače a zaregistrujte (str. 369) jej na serveru pro správu. Se počítačem bude zacházeno, jako kdyby se jednalo o fyzický počítač. Objeví se pod položkou **Počítače s agenty** ve skupině **Všechny počítače s agenty**.

Tento přístup je výhodný když:

- Počítač není hostován na virtualizačním serveru,
- Acronis Backup Advanced nepodporuje zálohování na úrovni hypervizoru pro váš virtualizační produkt.

- Je potřeba obejít omezení zálohování na úrovni hypervizor.

Přidání virtuálního počítače jako virtuálního počítače

Server pro správu Acronis Backup považuje počítač za virtuální, pokud může být zálohován z virtualizujícího hostitele bez instalace agenta na takovýto počítač. Tato možnost je dostupná při použití aplikace Acronis Backup Advanced pro virtuální prostředí.

Existuje několik způsobů, jak přidat virtuální počítač do serveru pro správu:

- Povolit integraci serveru pro správu se serverem vCenter.
Výsledek: Virtuální počítače spravované serverem vCenter se nachází na kartě **Virtuální počítače** ve skupině **Všechny virtuální počítače**. Počítače vypadají jako nespravovatelné (zašedlé), ale mohou být zálohovány, pokud bylo povoleno automatické nasazení agenta během integrace.
- Nainstalujte a nastavte Agentu pro VMware (Virtual Appliance) nebo Agentu pro VMware (Windows). Zaregistrujte agenta na serveru pro správu.
Výsledek: Počítač s agentem (virtuální zařízení nebo hostitel Windows) se zobrazí na kartě **Počítače s agenty** ve skupině **Všechny počítače s agenty**. Virtuální počítače spravované agentem jsou na kartě **Virtuální počítače** ve skupině **Všechny virtuální počítače**.
- Nainstalujte Agentu pro Hyper-V na hostitele Hyper-V nebo na všechny uzly clusteru Hyper-V. Zaregistrujte agenty na serveru pro správu.
Výsledek: Hostitel (uzel) Hyper-V se objeví na kartě **Počítače s agenty** ve skupině **Všechny počítače s agenty**. Virtuální počítače spravované agenty jsou na kartě **Virtuální počítače** ve skupině **Všechny virtuální počítače**.

Virtuální počítače přidané na server pro správu jako virtuální počítače se ve stromu **Navigace** zobrazují jako **Virtuální počítače**. Další informace o dostupných operacích s těmito počítači naleznete v dokumentu „Zálohování virtuálních počítačů“.

16.4.4 Plány a úlohy zálohování

Zobrazení **Plány a úlohy zálohování** zobrazuje informace o zabezpečení dat v počítačích zaregistrovaných na serveru pro správu. Toto zobrazení zobrazuje centralizované plány zálohování, které existují na serveru pro správu, a úlohy serveru pro správu a uzlu úložišť.

Chcete-li zkontrolovat, zda jsou data v počítačích, ve kterých je nasazen centralizovaný plán, úspěšně chráněna, zkontrolujte kumulativní stav plánu.

Chcete-li zjistit, zda právě probíhá nasazování, odstraňování nebo aktualizace centralizovaného plánu zálohování, zkontrolujte stav nasazení plánu. V každém z těchto stavů může plán mít jeden z následujících stavů: **Chyba**; **Upozornění**; **OK**.

Chcete-li sledovat aktuální průběh úlohy, podívejte se na její stav (str. 326). Chcete-li zjistit výsledek úlohy, zkontrolujte její stav (str. 326).

Obvyklý postup

- Pro zobrazení požadovaných plánů v tabulce plánů zálohování použijte filtry. Ve výchozím nastavení se v tabulce zobrazí veškeré plány spravovaných počítačů seřazené podle názvu. Dále můžete skrýt nepotřebné sloupce a zobrazit skryté. Další informace naleznete v tématu Řazení, filtrování a konfigurace položek tabulky (str. 25).
- V tabulce vyberte plán (úlohu) zálohování.
- Pro provedení akce s vybraným plánem (úlohou) použijte tlačítka na panelu nástrojů. Podrobnosti naleznete v tématu Akce s centralizovanými plány a úlohami zálohování (str. 380).

- Podrobné informace o vybraném plánu (úloze) zobrazíte pomocí informačního panelu v dolní části okna. Implicitně je tento panel sbalený. Chcete-li panel rozbalit, klikněte na šipku (▲). Obsah panelu je duplikován v okně **Podrobnosti plánu** (str. 331) respektive **Podrobnosti úlohy** (str. 332).

16.4.4.1 Akce s centralizovanými plány a úlohami zálohování

Následuje návod, jak provádět operace s úlohami a centralizovanými plány zálohování.

Požadovaná operace	Postup
Vytvořit nový plán zálohování nebo úlohu na registrovaném počítači	<p>Klikněte na Nový a vyberte jednu z následujících možností:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Plán zálohování (centralizovaný) (str. 354) ▪ Úloha obnovení (str. 129) ▪ Úloha ověření (str. 237) <p>Pro vytvoření úloh zálohování nebo ověření je nutné zadat registrovaný počítač, ve kterém se vybraná úloha spustí.</p>
Zobrazení podrobností o vybraném plánu nebo úloze	<p>Klikněte na Zobrazit podrobnosti. V okně Podrobnosti plánu nebo Podrobnosti úlohy si prohlédněte všechny informace související s vybraným plánem nebo úlohou.</p>
Zobrazení protokolu plánu nebo úlohy	<p>Klikněte na Zobrazit protokol. Zobrazení Protokol (str. 390) zobrazí seznam položek protokolu souvisejících s vybraným plánem nebo úlohou.</p>
Spuštění plánu nebo úlohy zálohování	<p>Plán zálohování</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Klikněte na Spustit. 2. V rozevíracím seznamu vyberte úlohu plánu, kterou chcete spustit. <p>Spuštění plánu zálohování spustí vybranou úlohu tohoto plánu okamžitě bez ohledu na plán nebo podmínky v počítačích, ve kterých je plán nasazen.</p> <p>Centralizovaný plán zálohování nelze ručně spustit, pokud je alespoň v jednom počítači spuštěn agent aplikace Acronis Backup & Recovery 10.</p> <p>Úloha</p> <p>Tato úloha bude provedena okamžitě bez ohledu na její plán.</p>
Zastavení spuštěného plánu nebo úlohy zálohování	<p>Klikněte na Zastavit.</p> <p>Centralizovaný plán zálohování</p> <p>Zastavením spuštěného plánu zálohování zastavíte všechny jeho úlohy ve všech počítačích, ve kterých je plán nasazen. Tak budou zrušeny všechny operace úlohy.</p> <p>Centralizovaný plán zálohování nelze ručně zastavit, pokud je alespoň v jednom počítači spuštěn agent Acronis Backup & Recovery 10.</p> <p>Úloha</p> <p>Zastavení úlohy obecně zruší její operaci (zálohu, obnovu, ověření, export, převod atd.). Úloha se přepne do stavu Nečinná. Naplánování úlohy, pokud je vytvořeno, zůstává v platnosti. Pro dokončení operace bude nutné úlohu spustit znovu.</p>

Požadovaná operace	Postup
Upravení plánu/úlohy	<p>Klikněte na Upravit.</p> <p><u>Centralizovaný plán zálohování</u></p> <p>Úprava centralizovaných plánů zálohování se provádí stejným způsobem jako jejich tvorba. Jakmile je plán upraven, server pro správu jej aktualizuje ve všech počítačích, ve kterých byl nasazen.</p> <p><u>Úloha</u></p> <p>Úprava úloh se provádí stejným způsobem jako jejich tvorba.</p>
Vyčištění plánu zálohování	<p>Klikněte na příkaz Klonovat.</p> <p>Klon původního plánu zálohování bude vytvořen s výchozím názvem „<i>Klon plánu <původní_název_plánu></i>“. Klonovaný plán bude po naklonování okamžitě zakázán, aby nebyl spuštěn současně s původním plánem. Před jeho zapnutím je možné upravit nastavení klonovaného plánu.</p>
Zapnutí plánu	<p>Klikněte na příkaz Zapnout.</p> <p>Dříve vypnutý plán zálohování bude znovu spuštěn podle plánu.</p>
Vypnutí plánu	<p>Klikněte na příkaz Vypnout.</p> <p>Plán zálohování nebude znovu spuštěn podle plánu. Lze je však spustit ručně. Po ručním spuštění zůstane plán vypnutý. Plán bude spuštěn jako obvykle, pokud jej znovu zapnete.</p>
Export plánu	<p>Klikněte na příkaz Exportovat.</p> <p>Zadejte cestu a název výsledného souboru. Další informace naleznete v tématu Export a import plánů zálohování (str. 327).</p>
Import plánu	<p>Klikněte na příkaz Importovat.</p> <p>Zadejte cestu a název souboru, který obsahuje dříve exportovaný plán. Další informace naleznete v tématu Export a import plánů zálohování (str. 327).</p>
Odstranění plánu/úlohy	<p>Klikněte na Odstranit.</p> <p><u>Centralizovaný plán zálohování</u></p> <p>Centralizovaný plán zálohování bude odstraněn z počítačů, ve kterých byl nasazen, a také ze serveru pro správu. Pokud je počítač zrovna vypnut, bude plán odstraněn po jeho opětovném zapnutí.</p> <p><u>Úloha</u></p> <p>Úloha bude odstraněna ze serveru pro správu. Zabudované úlohy stlačování uzlů úložišť nelze odstranit.</p>

16.4.5 Uzly úložišť

Uzel úložišť Acronis Backup vám pomáhá optimalizovat používání různých zdrojů potřebných pro ochranu podnikových dat. Tohoto cíle lze dosáhnout prostřednictvím zřízení spravovaných úložišť, která slouží jako vyhrazená úložiště podnikových archivů záloh.

Uzly úložišť se zpřístupní v pohledu **Uzly úložišť** po jejich instalaci a registraci na serveru pro správu. Další informace o operacích s uzly úložišť naleznete v tématu „Uzly úložišť“ (str. 218).

16.4.6 Licence

Zobrazení **Licence** umožňuje spravovat licence uložené na licenčním serveru Acronis. Licenční server lze buď přesunout na Server pro správu Acronis Backup nebo nainstalovat jako oddělenou součást.

Přístup k zobrazení Licence

Chcete-li při připojení k serveru pro správu zobrazit zobrazení **Licence**, klikněte na možnost **Licence** na panelu **Navigace**.

Chcete-li se k licenčnímu serveru připojit přímo:

1. V konzoly v nabídce **Nástroje** vyberte možnost **Správa licencí**.
2. Zadejte název nebo IP adresu počítače s licenčním serverem.
3. Klikněte na tlačítko **OK**. Tímto způsobem lze také zobrazit zobrazení **Licence**.

Zobrazení informací o licencích

V zobrazení **Licence** se zobrazí všechny licenční klíče, které se nachází na licenčním serveru. Klíče jsou seskupeny podle produktů. Jeden licenční klíč může obsahovat více licencí.

Po kliknutí pravým tlačítkem na záhlaví sloupců můžete určit, jaké podrobnosti chcete zobrazit: licenční klíč, dobu vypršení platnosti, datum importu nebo celkový počet licenčních klíčů, a také kolik z nich je dostupných (volných) a použitých.

Chcete-li zobrazit informace o konkrétním licenčním klíči, rozbalte požadovaný produkt a poté rozbalte klíč. Chcete-li získat informace o počítačích, které tuto licenci používají, klikněte na možnost **Zobrazit počítače, které licenci používají**.

16.4.6.1 Přidání licencí

Aby bylo možné licence spravovat, je nutné je nejdříve přidat na licenční server.

Licence přidáte:

1. Klikněte na tlačítko **Přidat licenci**.
2. V okně **Určit, které licence se mají přidat** zadejte licenční klíče nebo je importujte ze souboru. Chcete-li licence importovat ze souborů TXT, EML nebo XML, klikněte na příkaz **Importovat klíče ze souboru** a zadejte soubor obsahující seznam licenčních klíčů. Můžete zadat více souborů jeden po druhém nebo můžete zadat licenční klíče ručně.
3. Klikněte na tlačítko **OK**.

16.4.6.2 Změna licenčního serveru používaného serverem pro správu

Ve výchozím nastavení server pro správu používá integrovaný licenční server. Můžete nastavit, aby server pro správu používal jiný licenční server. Pokud již máte jiný licenční server, tato funkce vám pomůže při převodu licenčního serveru na nový hardware.

Před změnou licenčního serveru se ujistěte, že jste exportovali (str. 383) licence ze starého licenčního serveru a poté je přidali (str. 382) na nový server.

Jak změnit licenční server:

1. Připojte konzolu k serveru pro správu.
2. V nabídce **Akce** vyberte příkaz **Změnit licenční server**.
3. Zadejte název nebo IP adresu počítače s licenčním serverem.
4. Klikněte na tlačítko **OK**.

Po změně licenčního serveru nasadí server pro správu IP adresu nového licenčního serveru do registrovaných počítačů a ty začnou používat nový licenční server.

16.4.6.3 Export licencí

Před změnou licenčního serveru exportujte licence z licenčního serveru, který plánujete změnit (str. 382). Všechny licence se uloží do souboru XML nebo TXT. Později budete moci importovat (str. 382) tyto licence na nový licenční server.

Jak exportovat licence

1. Klikněte na položku **Exportovat licence**.
2. Zadejte umístění souboru (a volitelně název souboru).
3. Vyberte typ souboru: ***.xml** nebo ***.txt**.
4. Kliknutím na tlačítko **OK** soubor uložte.

16.4.6.4 Odstranění licencí

Chcete-li z licenčního serveru Acronis zcela odstranit licenci, vyberte ji v seznamu dostupných licencí a na panelu nástrojů klikněte na položku **Odebrat licenci**. Chcete-li odstranit používanou licenci, je nutné ji nejprve odejmout (str. 383).

16.4.6.5 Odejmutí licencí

Odejmutí licence udělá z použité licence opět volnou licenci. Odejmutí může být potřeba v následujících případech:

- Součást, která vyžaduje licenci (například agent) je z počítače odinstalována.
Odejměte licenci z počítače před nebo po odinstalaci součásti.
- Spravovaný počítač je trvale vyřazen z provozu.
Odejměte licenci z počítače buď před vyřazením, nebo po vyřazení.

Ujistěte se, že odebráním a opětovným použitím licence neporušujete licenční dohodu a další zákonné podmínky.

Chcete-li odejmout licenci:

Rozbalte požadovaný produkt a poté rozbalte klíč.

- Pokud je licenční klíč používán pouze jedním počítačem, klikněte na panelu nástrojů na tlačítko **Odejmutí licencí**.
- Pokud licenční klíč používá více počítačů, klikněte na tlačítko **Zobrazit počítače, které licenci používají**. V zobrazeném okně vyberte hostitele, ze kterého chcete licenci odejmout (viz sloupec **Název hostitele**) a klikněte na **Odejmutí licencí**.

16.4.6.6 Použití nástroje Acronis License Server Management Tool

Soubor LicenseServerCmdLine.exe je umístěn v instalační složce licenčního serveru, ve výchozím nastavení to je \Program Files\Acronis\LicenseServer.

LicenseServerCmdLine.exe používá následující syntaxi:

```
LicenseServerCmdLine <příkaz> <parametr1> <parametr2>
```

LicenseServerCmdLine.exe podporuje následující parametry:

```
--status <IP adresa nebo název hostitele>
```

Zobrazí celkový počet licencí a počet dostupných licencí pro všechny produkty Acronis.

```
--import <IP adresa nebo název hostitele> <licenční klíč>
```

Přidá nový licenční klíč na určený licenční server. Můžete zadat více licenčních klíčů (oddělených mezerami).

```
--import-file <IP adresa nebo název hostitele> <název souboru>
```

Importuje licenční klíče ze souboru TXT nebo EML.

```
--help
```

Zobrazí nápovědu k použití.

16.4.7 Výstrahy

Výstraha je zpráva, která upozorňuje na aktuální nebo potenciální problémy. Zobrazení **Výstrahy** umožňuje rychle najít a vyřešit problémy monitorováním aktuálních výstrah a zobrazením historie výstrah.

Aktivní a neaktivní výstrahy

Výstraha může být v aktivním nebo neaktivním stavu. Aktivní stav označuje, že problém, který vyvolal výstrahu, stále trvá. Aktivní výstraha se stane neaktivní, když je problém, který způsobil výstrahu, vyřešen ručně nebo sám od sobe.

Poznámka: Existuje jeden typ výstrahy, který je aktivní stále: „Záloha nebyla vytvořena“. To je způsobeno tím, že přestože je příčina této výstrahy vyřešena a následné zálohy úspěšně vytvořeny, fakt, že záloha nebyla vytvořena, stále trvá.

Oprava záležitostí, které způsobily výstrahy

Chcete-li nalézt a opravit problém, který způsobil výstrahu klikněte na tlačítko **Opravit problém**. Zobrazí se odpovídající zobrazení, kde můžete prozkoumat problém a provést potřebné kroky k jeho vyřešení.

Volitelně můžete kliknutím na **Zobrazit podrobnosti** získat více informací o vybrané výstraže.

Přijímání výstrah

Ve výchozím nastavení obsahuje tabulka **Aktuální výstrahy** aktivní i neaktivní výstrahy, dokud nejsou přijmuty. Výstrahu přijmete tak, že ji vyberete a kliknete na tlačítko **Přijmout**. Přijmutím výstrahy berete na vědomí skutečnost této výstrahy a přebíráte za ni zodpovědnost. Přijaté výstrahy se přesunou do tabulky **Přijaté výstrahy**, ale stav upozornění si ponechají.

Tabulka **Přijaté výstrahy** ukládá historii přijatých výstrah. Můžete zde najít, kdo výstrahu přijal a kdy se to stalo. Přijaté výstrahy obou stavů můžete z tabulky odstranit ručně (pomocí tlačítek **Odstranit** a **Odstranit vše**) nebo automaticky (další informace naleznete v tématu „Konfigurace výstrah“).

Chcete-li exportovat celý obsah tabulky do souboru TXT nebo CSV, klikněte na tlačítko **Uložit vše do souboru**.

Zobrazení Výstrahy na serveru pro správu

Pokud je konzola připojena k serveru pro správu, zobrazení **Výstrahy** zobrazuje výstrahy, které nastaly na registrovaných počítačích i serveru pro správu.

Výstrahy z registrovaných počítačů:

- Se zobrazují v zobrazení **Výstrahy** nezávisle na těchto počítačích,
- Jsou přijímány na straně serveru pro správu i registrovaných počítačích.

Podobné výstrahy z několika počítačů se spojují do jedné skupiny výstrah. Sloupec **Počítač** pro skupinu výstrah je ve tvaru **Více (X)**, kde **X** je počet registrovaných počítačů s touto výstrahou. Jakmile se jedna výstraha ve skupině stane neaktivní, je výstraha přesunuta do nové nebo existující neaktivní skupiny. Počet příslušných počítačů (**X**) je snížen pro aktivní skupinu výstrah a odpovídajícím způsobem zvýšen pro neaktivní skupinu výstrah.

Další informace o počítačích souvisejících se skupinou výstrah zobrazíte kliknutím na příkaz **Zobrazit podrobnosti**.

Konfigurace výstrah

Konfiguraci výstrah provedete pomocí následujících možností v horní části zobrazení **Výstrahy**:

- **Zobrazit/skrýt výstrahy** (str. 27) – určuje typy výstrah, které se zobrazí ve zobrazení **Výstrahy**.
- **Upozornění** (str. 395) – nastaví e-mailová upozornění na výstrahy.
- **Nastavení** (str. 393) – určuje, jestli budou automaticky přesunuty neaktivní výstrahy do tabulky **Přijaté výstrahy** a nastavuje, jak dlouho budou přijaté výstrahy udržovány v tabulce **Přijaté výstrahy**.

16.4.8 Zprávy

Zprávy poskytují správci serveru pro správu podrobné a dobře-strukturované informace o operacích zabezpečení podnikových dat. Zprávy lze použít jako nástroj pro hlubší analýzu celé infrastruktury zálohování v rámci podnikové sítě.

Server pro správu vytváří zprávy pomocí statistik a protokolů, které jsou sbírány z registrovaných počítačů a jsou uloženy ve vyhrazených databázích

Šablony zpráv

Zprávy se vytváří na základě šablon. Šablony definují informace, které mají být do zprávy zahrnuty, a způsob, jak mají být reprezentovány.

Server pro správu Acronis Backup nabízí šablony zpráv pro:

- Registrované počítače.
- Místní a centralizované plány zálohování existující v registrovaných počítačích.
- Místní a centralizované úlohy existující v registrovaných počítačích.
- Archivy a zálohy uložené v centralizovaných spravovaných úložištích.
- Statistiky o centralizovaných spravovaných úložištích.
- Historii aktivit úloh.

Zprávy o počítačích, plánech zálohování, úlohách, archivech a zálohách obsahují informace z aktuální doby.

Zprávy statistik úložiště a aktivit úloh jsou založené na intervalech a poskytují historii informací o určeném časové intervalu, který může trvat několik dní nebo i let v závislosti na množství dat uložených v databázích.

Konfigurace a vytváření zpráv

Existují dva typy šablon zpráv: přizpůsobitelné a předdefinované.

V upravitelné šabloně zprávy je pomocí filtrů možné určit, které položky budou ve zprávě zahrnuty a jak budou seskupeny a seřazeny. Chcete-li nakonfigurovat zprávu, vyberte šablonu zprávy v zobrazení **Zprávy**, klikněte na příkaz **Konfigurovat** na panelu nástrojů a poté zaškrtněte možnosti **Filtry** a **Zobrazení zpráva**. Kliknutím na tlačítko **OK** vytvoříte zprávu.

Předdefinovaná šablona zprávy obsahuje výchozí hodnoty, můžete ji tedy vygenerovat jedním kliknutím. Chcete-li spustit vygenerování zprávy, vyberte v zobrazení **Zprávy** šablonu zprávy a potom na panelu nástrojů klikněte na **Vygenerovat**.

Zpráva bude obsahovat informace vybrané, seskupené a seřazené podle nastavení šablony. Vyberte, zda se má zpráva zobrazit ve výchozím prohlížeči nebo zda se má uložit do souboru XML. Pokud bude zpráva zobrazena, zobrazí se v samostatném interaktivním okně, které umožňuje rozbalování a sbalování tabulek. Uložený soubor XML otevřete v aplikacích Microsoft Excel nebo Microsoft Access.

16.4.8.1 Zpráva o počítačích

V tomto zobrazení můžete vygenerovat zprávu o počítačích, které jsou registrované na serveru pro správu. Zpráva se skládá z jedné nebo více tabulek.

Filtry

U položky **Filtry** vyberte, které počítače mají být zahrnuty do zprávy. Zahrnuty jsou pouze ty počítače, které vyhovují všem kritériím filtru.

- **Počítače:** Seznam počítačů. Vyberte buď počítače s agenty, nebo virtuální počítače. [Volitelné] Kliknutím na tlačítko **Vybrat** vyberte konkrétní počítače nebo skupiny počítačů.
- **Stav:** Stav počítačů – **OK**, **Upozornění** a/nebo **Chyba**.
- **Poslední spojení** (pouze počítače s agenty): Doba, ve které došlo k poslednímu připojení mezi počítači a serverem pro správu.
- **Poslední úspěšná záloha:** Doba, ve které byla dokončena poslední úspěšná záloha v každém z počítačů.
- **Další záloha:** Doba, ve které bude spuštěna další naplánovaná záloha v každém z počítačů.
- **Operační systém:** Operační systémy, které jsou spuštěny v počítačích.
- **IP adresa** (pouze počítače s agenty): Rozsah posledních známých IP adres počítačů.
- **Dostupnost** (pouze počítače s agenty): Typy dostupnosti počítačů – **Připojen** nebo **Odpojen**.

Při výchozím nastavení filtru zpráva obsahuje všechny počítače s agenty.

Zobrazení zprávy

Pod položkou **Zobrazení zprávy** vyberte, jak bude zpráva vypadat:

- Zvolte, zda ukázat všechny položky v jedné tabulce nebo je seskupit do konkrétního sloupce.
- Určete, které sloupce se mají zobrazit a v jakém pořadí.
- Určete, jak tabulku třídit.

16.4.8.2 Zpráva o plánech zálohování

V tomto zobrazení můžete vygenerovat zprávu o plánech zálohování, které jsou spuštěny v registrovaných počítačích. Zpráva se skládá z jedné nebo více tabulek.

Filtry

U položky **Filtry** vyberte, které plány zálohování mají být zahrnuty do zprávy. Zahrnuty jsou pouze ty plány zálohování, které vyhovují všem kritériím filtru.

- **Původ:** Typy původu plánů zálohování - **Místní** a/nebo **Centralizovaný**.
- **Počítače:** Seznam počítačů, v nichž jsou plány zálohování.
- **Typ zálohovaných dat:** Typy zálohovaných dat – **Počítače/Disky/Svazky** a/nebo **Soubory**.
- **Stav nasazení:** Stav nasazení plánů zálohování – například **Odvolávání**.
- **Stav vykonání:** Stav vykonání plánů zálohování – např. stav **Probíhající**.
- **Stav:** Stav plánů zálohování – **OK, Upozornění** a/nebo **Chyba**.
- **Čas posledního dokončení:** Okamžik, kdy byla dokončena poslední úloha plánu zálohování.
- **Plán:** Typy plánů zálohování – **Ruční režim** nebo **Naplánované**. Ruční režim plánování znamená, že plán zálohování je spuštěn pouze tehdy, když jej ručně spustíte.
- **Vlastník:** Seznam uživatelů, kteří vytvořili plány zálohování.

Ve výchozích nastaveních filtru zpráva zahrnuje všechny plány zálohování ze všech počítačů.

Zobrazení zprávy

Pod položkou **Zobrazení zprávy** vyberte, jak bude zpráva vypadat:

- Zvolte, zda ukázat všechny položky v jedné tabulce nebo je seskupit do konkrétního sloupce.
- Určete, které sloupce se mají zobrazit a v jakém pořadí.
- Určete, jak tabulku třídit.

16.4.8.3 Zpráva o úlohách

V tomto zobrazení můžete vygenerovat zprávu o úlohách, které jsou spuštěny v registrovaných počítačích. Zpráva se skládá z jedné nebo více tabulek.

Filtry

U položky **Filtry** vyberte, které úlohy mají být zahrnuty do zprávy. Zahrnuty jsou pouze ty úlohy, které vyhovují všem kritériím filtru.

- **Původ:** Typy původu úloh – **Centralizované, Místní** a/nebo **Místní bez plánu zálohování**. Centralizované úlohy patří k centralizovanému plánu zálohování. Místní úloha nemusí patřit k plánu zálohování (např. úloha obnovy).
- **Plány zálohování** (pouze centralizované úlohy): Plány zálohování, na kterých jsou úlohy založeny.
- **Počítače:** Seznam počítačů, v nichž jsou úlohy.
- **Typ:** Typy úloh – např. úlohy diskových záloh.
- **Stav vykonání:** Stav vykonání úloh – např. stav **Probíhající**.
- **Poslední výsledek:** Poslední výsledek úloh – **Úspěšná, Úspěšná s upozorněním** a/nebo **Neúspěšná, Zastavena** nebo „–“ (zatím nevyřešená).
- **Plán:** Typy plánů úloh – **Ruční režim** nebo **Naplánované**. Ruční režim plánování znamená, že úloha je spuštěna pouze tehdy, když ji ručně spustíte.
- **Vlastník:** Seznam uživatelů, jenž vytvořili úlohy.
- **Doba trvání:** Omezení času, v němž každá z úloh byla naposledy spuštěna.

Ve výchozích nastaveních filtru zpráva zahrnuje všechny úlohy ze všech počítačů.

Zobrazení zprávy

Pod položkou **Zobrazení zprávy** vyberte, jak bude zpráva vypadat:

- Zvolte, zda ukázat všechny položky v jedné tabulce nebo je seskupit do konkrétního sloupce.
- Určete, které sloupce se mají zobrazit a v jakém pořadí.
- Určete, jak tabulku třídit.

16.4.8.4 Zpráva o archivech a zálohách

V tomto zobrazení můžete vytvořit zprávu o archivech uložených ve spravovaných centralizovaných úložištích. Zpráva se skládá z jedné nebo více tabulek.

Filtry

Pod položkou **Filtry** vyberte, které archivy mají být zahrnuty do zprávy. Zahrnuty jsou pouze ty archivy, které vyhovují všem kritériím filtru.

- **Úložiště:** Obsahuje seznam centralizovaných spravovaných úložišť s archivy.
- **Počítače:** Obsahuje seznam registrovaných počítačů, ve kterých byly archivy vytvářeny.
- **Typ:** Uvádí typy archivů (na úrovni disků nebo souborů).
- **Vlastník:** Obsahuje seznam uživatelů, kteří archivy vytvořili.
- **Čas vytvoření:** Označuje dobu, kdy byla vytvořena nejnovější záloha v každém archivu.
- **Obsazené místo:** Označuje rozsah prostoru obsazeného jednotlivými archivy.
- **Zálohovaná data:** Označuje celkovou velikost dat uložených ve všech archivech. Tato velikost se může lišit od obsazeného místa kvůli kompresi nebo deduplikaci.
- **Počet záloh:** Označuje rozsah počtu záloh obsažených v archivech.

Ve výchozích nastaveních filtru zpráva zahrnuje všechny archivy uložené v centralizovaných spravovaných úložištích.

Zobrazení zprávy

Pod položkou **Zobrazení zprávy** vyberte, jak bude zpráva vypadat:

- Zvolte, zda ukázat všechny položky v jedné tabulce nebo je seskupit do konkrétního sloupce.
- Určete, které sloupce se mají zobrazit a v jakém pořadí.
- Určete, jak tabulku třídit.

16.4.8.5 Zpráva o statistikách úložišť

V tomto zobrazení můžete vygenerovat zprávu o používání centralizovaných spravovaných úložišť, která se právě nalézají na serveru pro správu. Zpráva se skládá z jedné nebo více tabulek a diagramů.

Pokrytí zpráv

Pod položkou **Pokrytí zpráv** zadejte časový interval, pro který chcete zprávu generovat. Zpráva se zobrazí stav vybraných úložišť pro každý den v určeném čase v referovaném období.

Filtry

V rámci položky **Filtry** vyberte, která centralizovaná spravovaná úložiště se mají zahrnout do zprávy a zda se mají zahrnout informace o celkovém souhrn všech vybraných úložišť.

Celkový souhrn představuje celkové volné a obsazené místo, celkový množství zálohovaných dat, celkový počet archivů a záloh a průměrný poměr napříč vybranými úložišti.

Ve výchozích nastaveních filtru zpráva zahrnuje informace o všech centralizovaných spravovaných úložištích a celkový souhrn.

Zobrazení zprávy

V rámci možnosti **Zobrazení zprávy** vyberte, jak bude zpráva vypadat:

- Určete, které sloupce se mají zobrazit a v jakém pořadí.
- Vyberte, které diagramy se mají zahrnout do zprávy. Diagramy zobrazují využití místa v úložištích.

16.4.8.6 Zpráva o aktivitách úloh

V tomto zobrazení můžete vygenerovat zprávu o úlohách, které byly ve zvoleném období na registrovaných počítačích. Zpráva se skládá z jednoho nebo více diagramů, jeden diagram na jeden počítač.

Diagramy zobrazují, kolikrát byla každá úloha dokončena v konkrétní den s výsledkem: „Úspěšně“, „Úspěšně s upozorněními“ a „Neúspěšně“.

Pokrytí zpráv

Pod položkou **Pokrytí zpráv** zadejte časový interval, pro který chcete zprávu generovat.

Filtry

U položky **Filtry** vyberte, které úlohy mají být zahrnuty do zprávy. Zahrnuty jsou pouze ty úlohy, které vyhovují všem kritériím filtru.

- **Původ:** Typy původu úloh – **Centralizované, Místní a/nebo Místní bez plánu zálohování.** Centralizované úlohy patří k centralizovanému plánu zálohování. Místní úloha nemusí patřit k plánu zálohování (např. úloha obnovy).
- **Plány zálohování** (pouze centralizované úlohy): Plány zálohování, na kterých jsou úlohy založeny. Výchozí nastavení znamená všechny plány zálohování, které kdy existovaly během období ve zprávě.
- **Počítače:** Seznam počítačů, v nichž jsou úlohy.
- **Typ:** Typy úloh – např. úlohy diskových záloh.
- **Vlastník:** Seznam uživatelů, jenž vytvořili úlohy.

Ve výchozích nastaveních filtru zpráva zahrnuje všechny úlohy, které existovaly v registrovaných počítačích během období zahrnutého ve zprávě.

16.4.8.7 Výběr sloupce

V okně **Výběr sloupce** můžete vybrat, které sloupce tabulky zahrnete do zprávy a v jakém pořadí.

Tabulky ve zprávě budou obsahovat sloupce zleva doprava, jak jsou uvedené v **zobrazení ve zprávě**. Nejvyšší sloupec v seznamu bude ve zprávě ten nejméně vlevo.

Při výběru sloupců, které se mají zobrazit, použijte šipky doleva a doprava, chcete-li sloupce zahrnout nebo vyloučit, a šipky nahoru nebo dolů, chcete-li změnit pořadí sloupců.

Některé sloupce, například **Název počítače** ve zprávě o počítačích, ze seznamu nelze vyloučit nebo přesunout nahoru či dolů.

16.4.8.8 Zobrazení zprávy

Aby váš webový prohlížeč správně zobrazoval datum a další informace ve zprávě, povolte aktivní obsah (JavaScript). Můžete povolit spouštění aktivního obsahu dočasně pro aktuálně zobrazenou webovou stránku, nebo jej zapnout trvale. Chcete-li dočasně povolit spouštění aktivního obsahu v prohlížeči Internet Explorer, klikněte na informační pruh, který se zobrazí ve výchozím nastavení na horní straně webové stránky, a poté klikněte na možnost **Povolit blokováný obsah**.

Chcete-li povolit aktivní obsah trvale

v prohlížeči Internet Explorer:

1. V nabídce **Nástroje** klikněte na příkaz **Možnosti internetu** a poté klikněte na možnost **Rozšířené**.
2. Zaškrtněte políčko **Povolit spuštění aktivního obsahu souborů na mém počítači** na kartě **Zabezpečení**.
3. Klikněte na tlačítko **OK**.

v prohlížeči Mozilla Firefox:

1. V nabídce **Možnosti** klikněte na příkaz **Obsah**.
2. Zkontrolujte, zda je políčko **Povolit JavaScript** zaškrtnuto.
3. Klikněte na tlačítko **OK**.

16.4.9 Protokol

Centralizovaný protokol událostí ukládá historii operací prováděných serverem pro správu, uzly úložišť a registrovanými počítači.

Chcete-li si prohlédnout jednoduchý seznam položek protokolu, vyberte v rozevíracím seznamu **Zobrazení** možnost **Události**; chcete-li záznamy seskupit podle aktivit, vyberte možnost **Aktivity**. Podrobnosti o vybraném záznamu v protokolu se zobrazují na panelu **Informace** v dolní části zobrazení **Protokolový soubor**.

Pomocí filtrů lze zobrazit požadované aktivity a záznamy protokolu v tabulce. Také můžete také skrýt nepotřebné sloupce a zobrazit skryté sloupce. Podrobnosti naleznete v tématu Řazení, filtrování a konfigurace položek tabulky (str. 25). Pokud jste vybrali položky v jiných zobrazeních (**Kontrolní panel, Počítače s agenty, Plány a úlohy záloh**), můžete otevřít zobrazení **Protokolový soubor** s filtrovanými záznamy protokolu o položce, kterou potřebujete.

Vyberte aktivitu nebo záznam protokolu, které se mají provést pro položky protokolu. Podrobnosti naleznete v tématu Akce se záznamy protokolu (str. 390) a Podrobnosti položek protokolu (str. 391).

16.4.9.1 Akce s položkami protokolu (centralizované)

Veškeré níže popsané operace se provádějí kliknutím na odpovídající položky na **panelu nástrojů** protokolů. Tyto operace lze provádět také pomocí místní nabídky (kliknutím pravým tlačítkem myši na položku protokolu nebo na aktivitu).

Následuje návod, jak provádět akce s položkami protokolu.

Požadovaná operace	Postup
Výběr jedné aktivity	Vyberte položku Aktivity v rozevíracím seznamu Zobrazení a klikněte na aktivitu. Na panelu Informace se zobrazí položky protokolu pro vybranou aktivitu.

Požadovaná operace	Postup
Výběr jedné položky protokolu	Klikněte na záznam.
Výběr více položek protokolu	<ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>nesouvisle</i>: držte klávesu CTRL a klikejte na jednu položku za druhou; ▪ <i>souvisle</i>: vyberte jednu položku protokolu, podržte stisknutou klávesu SHIFT a klikněte na jinou položku. Vyberou se také všechny položky protokolu mezi první a druhou vybranou položkou.
Zobrazení podrobností položky protokolu	<ol style="list-style-type: none"> 1. Vyberte položku protokolu. 2. Proveďte jeden z následujících úkonů: <ul style="list-style-type: none"> ▪ Dvakrát klikněte na výběr. ▪ Klikněte na tlačítko Podrobnosti. <p>Zobrazí se podrobnosti o položce protokolu. Podrobnosti o operacích s položkami protokolu naleznete v tématu Podrobnosti položky protokolu (str. 391).</p>
Uložení vybrané položky protokolu do souboru	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zobrazte panel Aktivity a vyberte aktivity nebo zobrazte panel Události a vyberte položky protokolu. 2. Klikněte na tlačítko Uložit výběr do souboru. 3. V zobrazeném okně zadejte cestu a název souboru. <p>Všechny položky vybraných aktivit nebo vybrané položky protokolu se uloží do zadaného souboru.</p>
Uložení všech položek protokolu do souboru	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ujistěte se, že nejsou nastaveny filtry. 2. Klikněte na tlačítko Uložit všechno do souboru. 3. V zobrazeném okně zadejte cestu a název souboru. Všechny položky protokolu se uloží do zadaného souboru.
Uložení všech filtrovaných položek protokolu do souboru	<ol style="list-style-type: none"> 1. Nastavte filtry na získání seznamu položek protokolu, které vyhovují kritériím filtrování. 2. Klikněte na tlačítko Uložit všechno do souboru. 3. V zobrazeném okně zadejte cestu a název souboru. <p>Všechny položky protokolu v seznamu se uloží do zadaného souboru.</p>
Smazání všech položek protokolu	<p>Klikněte na ikonu Odstranit vše.</p> <p>Všechny záznamy protokolu budou odstraněny a v protokolu se vytvoří nový záznam. Bude obsahovat informace o tom, kdo a kdy položky odstranil.</p>
Nastavení úrovně tvorby protokolu	<p>Klikněte na Konfigurovat úroveň tvorby protokolu.</p> <p>V okně Úroveň protokolování (str. 396) vyberte typy událostí, které chcete shromažďovat z registrovaných počítačů do centralizovaného protokolu.</p>

16.4.9.2 Podrobnosti položek protokolů

Zobrazí podrobné informace o vybrané položce protokolu a umožňuje kopírovat podrobnosti do schránky.

Chcete-li zobrazit podrobnosti o další nebo předchozí položce protokolu, klikněte na šipku dolů nebo na šipku nahoru.

Pro zkopírování podrobností klikněte na tlačítko **Kopírovat do schránky**.

Datová pole položky protokolu

Centralizovaná položka protokolu se skládá z následujících datových polí:

- **Typ** – typ události (chyba, upozornění, informace).
- **Datum a čas** – datum a čas události.
- **Plán zálohování** – plán zálohování, na který se událost vztahuje (pokud takový existuje).
- **Úloha** – úloha, na kterou se událost vztahuje (pokud taková existuje).
- **Typ spravované entity** – typ spravované entity, kde se vyskytla událost (pokud se nějaká vyskytla).
- **Spravovaná entita** – název spravované entity, kde se vyskytla událost (pokud se nějaká vyskytla).
- **Počítač** – název počítače, ve kterém se událost vyskytla (pokud existuje).
- **Kód** – pole může být prázdné nebo v případě události typu chyba obsahovat chybový kód aplikace. Chybový kód je celé číslo, které může být použito při řešení problému se službou technické podpory společnosti Acronis.
- **Modul** – pole může být prázdné nebo při výskytu chyby obsahovat číslo modulu aplikace. Je to celé číslo, které může být použito při řešení problému se službou podpory společnosti Acronis.
- **Vlastník** – uživatelské jméno vlastníka (str. 30) plánu zálohování.
- **Zpráva** – textový popis události.

16.4.10 Možnosti management serveru

Možnosti management serveru vám umožňují přizpůsobit chování Acronis Backup Management Serveru.

Pro přístup k možnostem management serveru připojte konzolu k management serveru a pak v horní nabídce vyberte položky **Možnosti** -> **Možnosti management serveru**.

16.4.10.1 Acronis WOL Proxy

Tato možnost se používá v kombinaci s pokročilým nastavením plánování **Použit Wake-on-LAN** (str. 88). Tuto možnost použijte, pokud má server pro správu při zálohování probudit počítače nacházející se v jiné podsíti.

Když se má plánovaná operace spustit, server pro správu odešle magické pakety pro probuzení příslušných počítačů. (Magický paket obsahuje 16 po sobě jdoucích kopií síťové MAC adresy NIC příjemce.) Aplikace Acronis WOL Proxy instalovaná v jiné podsíti přenáší pakety do počítačů umístěných v této podsíti.

Výchozí nastavení: **Zakázáno**.

Chcete-li tuto možnost použít:

1. Nainstalujte server Acronis WOL Proxy na kterýkoliv server v podsíti, ve které jsou umístěny probouzené počítače. Server musí poskytovat nepřetržitou dostupnost služeb. Pokud existuje více podsítí, nainstalujte server Acronis WOL Proxy do každé podsítě, ve které potřebujete používat funkci Wake-On-LAN.
2. Povolte server **Acronis WOL Proxy** v **možnostech serveru pro správu** následujícím způsobem:
 - a. Zaškrtněte políčko **Použit následující proxy**.

- b. Klikněte na tlačítko **Přidat** a potom zadejte název nebo IP adresu počítače, v němž je nainstalován server Acronis WOL Proxy. Zadejte pověření k přístupu daného počítače.
 - c. Pokud je serverů Acronis WOL Proxy několik, opakujte tento krok.
3. Při plánování centralizovaného plánu zálohy zapněte možnost **Použit Wake-on-LAN**.

Proxy server je také možné ze seznamu odstranit. Mějte na paměti, že každá změna této možnosti má vliv na celý server pro správu. Pokud odstraníte proxy ze seznamu, funkce Wake-On-LAN bude v odpovídající podsíti vypnuta pro všechny plány centralizovaných záloh včetně těch již nasazených.

16.4.10.2 Výstrahy

Správa výstrah

Odstraňovat z „Přijaté výstrahy“ položky starší než

Určuje, zda se mají odstraňovat přijaté výstrahy z tabulky **Přijaté výstrahy**.

Výchozí nastavení: **Zakázáno**.

Pokud je tato možnost zaškrtnuta, můžete zadat dobu, po kterou budou přijaté výstrahy uchovány. Přijaté zálohy starší než je tato doba budou z tabulky odstraněny automaticky.

Automaticky přesouvat neaktivní výstrahy do „Přijaté výstrahy“

Tato možnost definuje, jestli budou automaticky přijmuty a přesunuty do tabulky **Přijaté výstrahy** všechny výstrahy, které se staly neaktivními.

Výchozí nastavení: **Zakázáno**.

Pokud je tato možnost povolena, můžete zadat typy výstrah, pro které tato možnost bude platit.

Upozornění založená na času

Poslední záloha

Tato možnost se projeví, když je konzola připojena k spravovanému počítači (str. 425) nebo k serveru pro správu (str. 423).

Tato možnost určuje, zda upozornit, že na daném počítači nebyla po určitou dobu vytvořena žádná záloha. Můžete nastavit dobu, která je považována za kritickou pro vaši činnost.

Výchozí nastavení: varovat v případě, když na počítači byla poslední úspěšná záloha dokončeno před více než **5 dny**.

Výstraha se zobrazuje v části **Upozornění na kontrolním panelu**. Když je konzola připojena k serveru pro správu, toto nastavení bude také řídit barevné schéma hodnoty sloupce **Poslední zálohy** každého počítače.

Poslední připojení

Tato možnost má vliv v případě, že je konzola připojena k serveru pro správu nebo k registrovanému počítači (str. 422).

Tato možnost určuje, zda se zaslat varování, pokud spojení mezi registrovaným počítačem a serverem pro správu nebylo po určitou dobu navázáno, a tak oznámit, že tento počítač nemusí být centrálně spravován (například v případě selhání síťového připojení k tomuto počítači). Můžete nastavit dobu, která je považována za kritickou.

Výchozí nastavení: varování v případě, že poslední připojení počítače k serveru pro správu bylo před více než **5 dny**.

Výstraha se zobrazuje v části **Upozornění na kontrolním panelu**. Když je konzola připojena k serveru pro správu, toto nastavení bude také řídit barevné schéma hodnoty sloupce **Poslední záloha** každého počítače.

16.4.10.3 Pověření k přístupu k doméně

Tato možnost určuje uživatelské jméno a heslo, které bude server pro správu používat k přístupu k doméně.

Výchozí nastavení: Bez přihlašovacích údajů

Server pro správu potřebuje pověření k přístupu k doméně při práci s dynamickou skupinou, která je založena na kritériu (str. 376) **Organizační jednotka** (str. 376). Když vytváříte takovou skupinu a touto možností nejsou dána žádná pověření k přístupu, aplikace si je vyžádá a uloží je do této možnosti.

Stačí zadat pověření k přístupu uživatele, který je v doméně členem skupiny **Domain Users**.

16.4.10.4 E-mail settings

Pomocí této možnosti lze konfigurovat nastavení e-mailu k odesílání upozornění o výstrahách, ke kterým došlo ve spravovaném počítači.

Plán upozornění a typy výstrah, které se mají posílat, lze konfigurovat v nabídce **Možnosti počítače > Nastavení e-mailu > Nastavení e-mailu** (str. 395).

Výchozí nastavení: **zakázáno**.

Poznámka: Výstrahy upozorňují pouze na potíže. Proto se neodešlou e-mailová upozornění na úspěšné operace zálohování nebo obnovy. Tato e-mailová upozornění lze konfigurovat v nabídce **Možnosti zálohy > Upozornění > E-mail** (str. 111) a v nabídce **Možnosti obnovy > Upozornění > E-mail** (str. 161).

Jak nastavit upozornění emailem

1. Do textového pole **E-mailové adresy** zadejte cílové e-mailové adresy. Je možné zadat více adres oddělených středníky.
2. Do pole **Předmět** zadejte předmět upozornění nebo ponechte výchozí hodnotu. V tomto poli nejsou podporovány proměnné.
3. Do pole **Server SMTP** zadejte název serveru odchozí pošty (SMTP).
4. Do pole **Port** zadejte port serveru odchozí pošty (SMTP). Ve výchozím nastavení je to port **25**.
5. Pokud server odchozí pošty vyžaduje ověření, zadejte do polí **Uživatelské jméno** a **Heslo** údaje e-mailového účtu odesílatele.

Pokud server SMTP nevyžaduje ověřování, ponechte pole **Uživatelské jméno** a **Heslo** prázdná. Jestliže si nejste jisti, zda server SMTP vyžaduje ověření, kontaktujte správce sítě nebo poskytovatele e-mailových služeb.

6. Kliknutím na možnost **Další parametry e-mailu...** nakonfigurujte další následující parametry e-mailu:
 - a. **Od** – zadejte jméno odesílatele. Pokud toto pole necháte prázdné, bude ve zprávách v poli **Od** e-mailová adresa odesílatele.
 - b. **Použití šifrování** – je možné zvolit šifrované připojení k poštovnímu serveru. K dispozici je výběr mezi typy šifrování SSL a TLS.

- c. Někteří internetoví poskytovatelé vyžadují před odesláním čehokoliv přihlášení k serveru příchozí pošty. V tomto případě zaškrtnutím políčka **Přihlásit se k serveru příchozí pošty** povolte server POP a proveďte jeho nastavení:
 - **Server příchozí pošty (POP)** – zadejte název serveru POP.
 - **Port** – nastavte port serveru POP. Ve výchozím nastavení je tento port nastaven na hodnotu **110**.
 - Zadejte **uživatelské jméno** a **heslo** serveru příchozí pošty.
 - d. Klikněte na tlačítko **OK**.
7. Kliknutím na položku **Odeslat testovací e-mailovou zprávu** zkontrolujte, zda e-mailová upozornění fungují se zadaným nastavením správně.

Upozornění na výstrahy

Tato možnost umožňuje určit, kdy se má poslat upozornění e-mailem o výstraze, ke které došlo na spravovaném serveru, a vybrat typy výstrah, které se mají odeslat.

Při použití této možnosti zkontrolujte, zda jsou správně nakonfigurována nastavení e-mailů v nabídce **Možnosti serveru pro správu > Nastavení e-mailu** (str. 394).

Výchozí nastavení: **zakázáno**.

Jak nakonfigurovat upozornění na výstrahy

1. Zvolte, kdy se mají odeslat upozornění e-mailem:
 - **Jakmile se výstraha objeví** – pro poslání upozornění vždy, když se zobrazí nová výstraha. Kliknutím na tlačítko **Vybrat typy výstrah...** vyberte typy výstrah, při kterých chcete odesílat upozornění.
 - **Podle plánu zasílat upozornění o aktuálních výstrahách** – pro odesílání hromadného upozornění o výstrahách, se všemi výstrahami, ke kterým došlo v zadaném časovém intervalu. Kliknutím na tlačítko **Vybrat typy výstrah...** vyberte typy výstrah, při kterých chcete odesílat upozornění. Nastavte **frekvenci** a **čas** upozornění.
2. Klikněte na tlačítko **OK**.

16.4.10.5 Sledování událostí

Server pro správu můžete nastavit, aby navíc kromě protokolu samotného serveru pro správu zaznamenával události do protokolu událostí aplikací systému Windows.

Server pro správu můžete nastavit k odesílání objektů SNMP (Simple Network Management Protocol) zadanému správci SNMP.

SNMP upozornění

Tato možnost určuje, zda má server pro správu posílat vlastní protokol událostí zadanému správci SNMP (Simple Network Management Protocol). Můžete si vybrat, které typy události mají být zasílány.

Další informace o použití SNMP s aplikací Acronis Backup naleznete v tématu Podpora pro SNMP (str. 49).

Výchozí nastavení: **Vypnuto**.

Chcete-li nastavit zasílání SNMP zpráv

1. Vyberte políčko **Odesílat zprávy na SNMP server**.
2. Určete příslušné volby, následovně:
 - **Typy událostí, které se mají odesílat** – vyberte typy událostí: **Všechny události, Chyby a varování** nebo **Pouze chyby**.
 - **Název serveru/IP** - zadejte název nebo IP adresu hostitele, na kterém je spuštěna aplikace pro správu SNMP, kam se budou zprávy odesílat.
 - **Komunita** - zadejte název SNMP komunity, do které patří hostitel provozující aplikaci pro správu SNMP i odesílající stroj. Typická komunita je "veřejná".

Kliknutím na položku **Zaslat zkušební zprávu** zkontrolujte, zda je nastavení správné.

Chcete-li vypnout odesílání SNMP zpráv, zrušte zaškrtnutí políčka **Odesílat zprávy na SNMP server**.

Tyto zprávy jsou posílány přes UDP.

Protokol událostí systému Windows

Tato možnost určuje, zda má server pro správu nahrávat vlastní protokol událostí do protokolu událostí aplikací systému Windows (chcete-li zobrazit tento protokol, spusťte příkaz **eventvwr.exe** nebo vyberte položky **Ovládací panely -> Nástroje pro správu -> Prohlížeč událostí**). Zaznamenávané události můžete filtrovat.

Výchozí nastavení: **Vypnuto**.

Chcete-li tuto možnost zapnout, zaškrtněte políčko **Protokol událostí**.

Pomocí políčka **Typy událostí protokolu** filtrujte typy událostí, které mají být zaznamenány do protokolu událostí aplikací systému Windows:

- **Všechny události** - všechny události (informace, varování a chyby)
- **Chyby a varování**
- **Jen chyby**.

Chcete-li tuto možnost vypnout, zrušte zaškrtnutí políčka **Protokol událostí**.

16.4.10.6 Úroveň protokolování

Tato možnost určuje, zda má server pro správu shromažďovat protokoly (záznamy) událostí z registrovaných počítačů do centralizovaného protokolu, který je uložen ve vyhrazené databázi a dostupný v zobrazení **protokolu**. Můžete nastavit možnost pro všechny události najednou nebo zvolit typy událostí, které se budou shromažďovat. Pokud úplně zakážete shromažďování záznamů událostí, centralizovaný protokol bude obsahovat pouze protokol samotného serveru pro správu.

Výchozí nastavení: **Shromažďovat protokoly** pro **Všechny události**.

Použijte kombinované pole **Typy zaznamenávaných událostí** pro určení typů událostí, které se budou shromažďovat:

- **Všechny události** – všechny události (informace, varování a chyby), které se objevily na všech počítačích registrovaných na serveru pro správu budou zaznamenávány do centrálního protokolu.
- **Chyby a upozornění** – upozornění a chyby budou zaznamenány do centralizovaného protokolu.
- **Jen chyby** – do centrálního protokolu se zaznamenají pouze chyby.

Chcete-li zakázat shromažďování záznamů (protokolu) událostí, zrušte zaškrtnutí políčka **Shromažďovat záznamy**.

Pravidla vyčištění protokolu

Tato možnost určuje, jak čistit centralizovaný protokol událostí uložený v databázi zpráv serveru pro správu.

Tato možnost určuje maximální velikost reportážní databáze.

Výchozí nastavení: **Maximální velikost protokolu: 1 GB. Při vyčištění zachovat 95% z maximální velikosti protokolu.**

Pokud je tato možnost povolena, aplikace porovnává skutečnou velikost protokolu s maximální velikostí po každých 100 položkách protokolu. Jakmile je maximální velikost protokolu překročena, aplikace odstraní nejstarší položky protokolu. Můžete si zvolit velikost zachovávaných položek protokolu. Výchozí nastavení 95% zachová většinu protokolu. S minimálně nastavením 1% bude protokol téměř vymazán.

Dokonce i když odstraníte omezení velikosti protokolu, protokolování událostí do databáze serveru SQL Server Express se zastaví, když protokol dosáhne velikosti 4 GB, protože SQL Express Edition má limit 4 GB na databázi. Pokud chcete využít maximální kapacitu databáze SQL Express, nastavte maximální velikost protokolu přibližně na 3,8 GB.

Tento parametr lze také nastavit pomocí Šablony pro správu Acronis (str. 406).

16.4.10.7 Proxy nastavení zálohování do cloudu

Tato možnost je účinná pouze při připojení k úložišti Acronis Cloud Storage přes Internet.

Tato možnost určuje, zda se bude server pro správu připojovat k internetu přes proxy server.

Poznámka Proxy server musí být nakonfigurován tak, aby přesměřoval komunikaci přes protokol HTTP/HTTPS i TCP.

Nastavení proxy pro agenta a server pro správu se nastavují samostatně, i pokud jsou nainstalovány ve stejném počítači.

Jak zadat nastavení proxy serveru:

1. Vyberte políčko **Použít proxy server**.
2. Do pole **Adresa** zadejte síťový název nebo IP adresu proxy serveru, například: **proxy.příklad.com** nebo **192.168.0.1**
3. Do pole **Port** zadejte číslo portu proxy serveru, například: **80**
4. Pokud proxy server vyžaduje ověřování, zadejte do polí **Jméno uživatele** a **Heslo** pověření.
5. Nastavení proxy serveru lze vyzkoušet kliknutím na možnost **Testovat připojení**.

16.5 Konfigurace součástí aplikace Acronis Backup

Existují tři způsoby, jak konfigurovat různé parametry součástí aplikace Acronis Backup ve Windows:

- pomocí Administrativní šablony Acronis,
- pomocí grafického uživatelského rozhraní (GUI),
- úpravou registru Windows.

V Linuxu se místo použití administrativní šablony a úpravy registru konfiguruje parametry změnou odpovídajících konfiguračních souborů.

Jestliže se hodnoty jakýchkoli parametrů nastavených pomocí administrativní šablony liší od těch, co byly nastaveny pomocí grafického uživatelského rozhraní, parametry založené na šabloně mají přednost a lze je použít okamžitě. Parametry zobrazené v rozhraní GUI budou příslušným způsobem změněny.

V následujících tématech jsou popsány jednotlivé způsoby konfigurace a parametry, které lze takto konfigurovat.

16.5.1 Parametry nastavené pomocí šablony pro správu

V následujícím seznamu jsou parametry součástí aplikace Acronis Backup, které lze nastavit pomocí šablony pro správu Acronis. Další informace o aplikaci šablony pro správu naleznete v tématu „Jak načíst administrativní šablonu Acronis“ (str. 398).

Šablona pro správu obsahuje parametry konfigurace agenta aplikace Acronis Backup, Serveru pro správu Acronis Backup, Uzlu úložišť Acronis Backup a součástí Acronis Backup.

Parametry Uzlu úložišť Acronis Backup jsou popsány v tématu „Uzly úložišť“ (str. 224). Ostatní parametry jsou popsány v odpovídajících podtématech.

16.5.1.1 Načtení šablony pro správu Acronis

Šablona pro správu Acronis umožňuje jemné doladění některých prvků týkajících se zabezpečení, včetně nastavení šifrované komunikace. Pomocí mechanismu zásad skupiny společnosti Microsoft lze použít šablonu nastavení zásad na jeden počítač i na celou doménu.

Načtení šablony pro správu Acronis

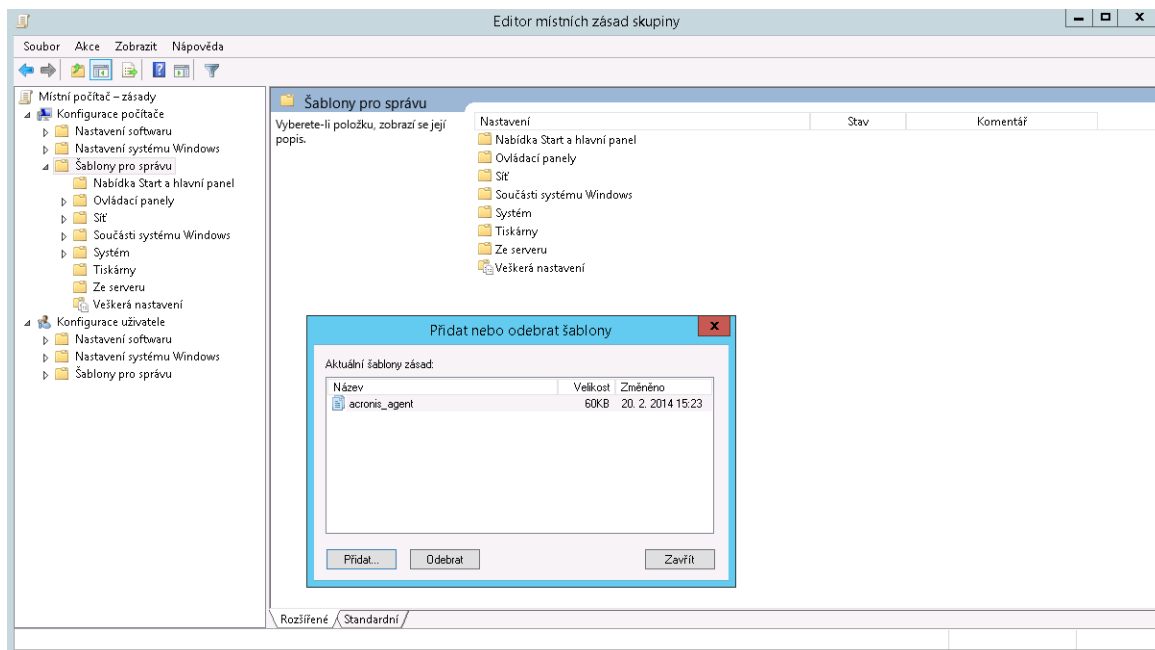
1. Spustíte Editor objektů zásad skupiny systému Windows (%windir%\system32\gpedit.msc).
2. Otevřete objekt Zásady skupiny (GPO), který chcete upravit.
3. Rozbalte položku **Konfigurace počítače**.
4. Pravým tlačítkem klikněte na **Šablony pro správu**.
5. Klikněte na **Přidat nebo odebrat šablony**.
6. Klikněte na tlačítko **Přidat**.
7. Přejděte k šabloně pro správu Acronis a klikněte na možnost **Otevřít**. Cesta k šabloně pro správu je následující:
 - V 32bitové verzi systému
Windows: %CommonProgramFiles%\Acronis\Agent\Acronis_agent.adm
nebo %ProgramFiles%\Acronis\BackupAndRecoveryConsole\Acronis_agent.adm
 - V 64bitové verzi systému
Windows: %CommonProgramFiles(x86)%\Acronis\Agent\Acronis_agent.adm
nebo %ProgramFiles(x86)%\Acronis\BackupAndRecoveryConsole\Acronis_agent.adm

Po načtení můžete šablonu otevřít a upravit požadovaná nastavení. Po načtení šablony nebo editaci nastavení byste měli restartovat nakonfigurované komponenty nebo některé z jejich služeb.

Další informace o editoru GPO systému Windows naleznete na adrese:

<http://msdn2.microsoft.com/en-us/library/aa374163.aspx>

Další informace o zásadách skupiny naleznete na adrese:

16.5.1.2 Acronis Backup

Tato část šablony pro správu určuje parametry připojení a parametry sledování událostí pro následující součásti Acronis Backup:

- Server pro správu Acronis Backup
- Agent aplikace Acronis Backup
- Uzel úložišť Acronis Backup

Parametry připojení

Vzdálené porty agenta

Určuje port, který bude součást používat pro příchozí a odchozí komunikaci s ostatními součástmi Acronis.

Vyberte jednu z následujících možností:

Není nakonfigurováno

Součást bude používat standardní TCP port číslo 9876.

Povoleno

Součást bude používat zadaný port; zadejte číslo portu v kolonce **Server TCP Port**.

Zakázáno

Stejně jako **Není nakonfigurováno**.

Možnosti klientského šifrování

Určuje, zda šifrovat přenášená data, když součást funguje jako klientská aplikace, a zda věřit certifikátům SSL s vlastní certifikační autoritou.

Vyberte jednu z následujících možností:

Není nakonfigurováno

Součást bude používat výchozí nastavení, což je použití šifrování, pokud je to možné, a věřit SSL certifikátům s vlastní certifikační autoritou (viz následující možnost).

Povoleno

Šifrování je zapnuto. V **Šifrování** vyberte jednu z následujících možností:

Povoleno

Přenos dat bude šifrován, pokud je šifrování povoleno u serverové aplikace, jinak nebude šifrován.

Zakázáno

Šifrování je vypnuto; nebude navázáno žádné připojení k serverové aplikaci, které vyžaduje šifrování.

Vyžadováno

Přenos dat proběhne pouze tehdy, pokud je zapnuto šifrování na serverové aplikaci (viz téma „Možnosti serverového šifrování“); přenos bude šifrován.

Parametry autentizace

Zaškrtnutím políčka **Věřit certifikátům s vlastní certifikační autoritou** umožníte klientovi připojení k serverovým aplikacím, které používají SSL certifikáty s vlastní certifikační autoritou, například certifikáty vytvořené při instalaci součástí Acronis Backup, viz SSL certifikáty (str. 353).

Toto políčko byste měli nechat zaškrtnuté, pokud v daném prostředí nemáte PKI (Public Key Infrastructure – Infrastrukturu veřejného klíče).

V **Použití Ověření certifikátu agenta** vyberte jednu z následujících možností:

Nepoužívat

Použití SSL certifikátů je vypnuto. Nebude navázáno žádné připojení k serverové aplikaci, které vyžaduje použití certifikátů SSL.

Používat, pokud je možno

Použití certifikátů SSL je zapnuto. Klient bude používat certifikáty SSL, pokud je jejich použití povoleno u serverové aplikace, a jinak nebudou využívány.

Používat vždy

Použití certifikátů SSL je zapnuto. Spojení bude navázáno, pouze pokud je u serverové aplikace povoleno použití certifikátů SSL.

Zakázáno

Stejně jako **Není nakonfigurováno**.

Možnosti serverového šifrování

Určuje, zda šifrovat přenášená data, když součást funguje jako serverová aplikace.

Vyberte jednu z následující možností:

Není nakonfigurováno

Součást bude používat výchozí nastavení, což je použití šifrování, pokud je to možné (viz následující možnost).

Povoleno

Šifrování je zapnuto. V **Šifrování** vyberte jednu z následujících možností:

Povoleno

Přenos dat bude šifrován, pokud je šifrování povoleno u klientské aplikace, jinak nebude šifrován.

Zakázáno

Šifrování je vypnuto; nebude navázáno žádné připojení ke klientské aplikaci, které vyžaduje šifrování.

Vyžadováno

Přenos dat proběhne pouze tehdy, pokud je zapnuto šifrování u klientské aplikace (viz „Možnosti klientského šifrování“); přenos bude šifrován.

Parametry autentizace

V **Použití Ověřování certifikátu agenta** vyberte jednu z následujících možností:

Nepoužívat

Použití SSL certifikátů je vypnuto. Nebude navázáno žádné připojení ke klientské aplikaci, které vyžaduje použití certifikátů SSL.

Používat, pokud je možno

Použití certifikátů SSL je zapnuto. Server bude používat certifikáty SSL, pokud je jejich použití povoleno u klientské aplikace, a jinak nebudou využívány.

Používat vždy

Použití certifikátů SSL je zapnuto. Spojení bude navázáno, pouze pokud je u klientské aplikace povoleno použití certifikátů SSL.

Zakázáno

Stejně jako **Není nakonfigurováno**.

Parametry sledování událostí

V systému Windows mohou být události, ke kterým dochází v aplikaci Acronis Backup, zaznamenávány do protokolu událostí, souboru nebo do obou.

Každá událost má na základě závažnosti události úroveň od nuly do pěti, jak je znázorněno v následující tabulce:

Úroveň	Název	Popis
0	Neznámý	Událost, jejíž stupeň závažnosti není známý nebo není aplikovatelný.
1	Ladění	Událost, která se používá pro účely ladění.
2	Informace	Informační událost, například upozornění na úspěšné dokončení operace nebo spuštění služby.
3	Upozornění	Událost, která možná hrozí problémem, například málo volného místa v úložišti.
4	Chyba	Událost, která vedla ke ztrátě dat nebo funkčnosti.
5	Kritická	Událost, které vedla k ukončení procesu, například procesu agenta.

Parametry sledování událostí jsou v šabloně pro správu specifikovány jako následující nastavení:

Minimální úroveň sledování souboru

Popis: Určuje minimální úroveň závažnosti událostí, které budou zapsány do souboru. Budou se zaznamenávat pouze události, jejichž závažnost je rovna nebo větší než hodnotě

Minimální úroveň sledování souborů.

Možné hodnoty: Při použití jakékoli úrovně závažnosti od **Neznámá** přes **Kritická** nebo **Zablokovaná** se nebudou zaznamenávat žádné události.

Výchozí hodnota: 2 (to znamená, že budou zaznamenány události s úrovní závažnosti dva až pět)

Soubory protokolů jsou umístěny ve složce **%ALLUSERSPROFILE%\Application Data\Acronis** (v systémech Windows XP a Server 2003) nebo se složce **%PROGRAMDATA%\Acronis** (v systémech Windows Vista a novějších verzích systému Windows), v podsložce **Logs** pro každou jednotlivou součást.

Minimální úroveň sledování Win32

Popis: Určuje minimální úroveň závažnosti událostí, které budou zapsány do protokolu událostí systému. Budou se zaznamenávat pouze události, které mají závažnost rovnu nebo větší než hodnota **Minimální hodnota sledování Win32**.

Možné hodnoty: Při použití jakékoli úrovně závažnosti od **Neznámá** přes **Kritická** nebo **Zablokovaná** se nebudou zaznamenávat žádné události.

Výchozí hodnota: 4 (to znamená, že budou zaznamenány události o chybách a kritické chyby)

Program zkušeností uživatelů

Určuje, zda se bude počítač, ve kterém je nainstalována součást Acronis Backup, účastnit Programu zkušeností zákazníků.

Vyberte jednu z následujících možností:

Není nakonfigurováno

Ve výchozím nastavení se počítač Programu zkušeností zákazníků neúčastní.

Povoleno

U parametru **Povolit zasílání zpráv na Acronis** vyberte jednu z následujících možností:

Zapnout

V počítači budou v pravidelných intervalech automaticky shromažďovány informace o konfiguraci hardwaru, nejčastěji a nejméně používaných funkcích a o všech problémech a budou zasílány společnosti Acronis. Konečné výsledky jsou určeny k vylepšení softwaru a jeho funkčnosti pro lepší uspokojení potřeb zákazníků společnosti Acronis. Acronis neshromažďuje žádné osobní údaje. Podmínky účasti lze nalézt na webových stránkách společnosti Acronis.

Vypnout

Informace nebudou odeslány.

Zakázáno

Stejně jako **Není nakonfigurováno**.

16.5.1.3 Acronis Backup Agent pro Windows

Pomocí šablony pro správu aplikace Acronis je možné nastavit následující parametry agenta aplikace Acronis Backup.

Licensing

Licencování určuje, jak často agent kontroluje licenci na licenčním serveru a jak dlouho může fungovat bez licenčního serveru.

License Check Interval (ve dnech)

Popis: Interval kontroly licencí určuje, po kolika dnech se má kontrolovat dostupnost licence na Licenčním serveru Acronis.

Možné hodnoty: Libovolné celé číslo mezi **0** až **5**

Výchozí hodnota: **1**

Agent aplikace Acronis Backup periodicky kontroluje, zda je na licenčním serveru dostupný její licenční klíč. První kontrola probíhá při spuštění agenta aplikace Acronis Backup a

následné kontroly probíhají jednou za daný počet dnů stanovený parametrem **License Check Interval**.

Když se agent nemůže připojit k licenčnímu serveru, do protokolu událostí se zaznamená upozornění. Toto upozornění můžete zobrazit na kontrolním panelu.

Pokud je tato hodnota nastavena na **0**, licence se nebudou kontrolovat; bez licence bude po uplynutí dnů daných parametrem **Maximum time without License Server** (viz následující parametr) funkčnost aplikace Acronis Backup znemožněna.

Viz také dále v tomto tématu část **License Server Connection Retry Interval**.

Maximum Time without License Server (ve dnech)

Popis: Maximální doba bez licenčního serveru určuje, kolik dní bude aplikace Acronis Backup normálně fungovat, než bude její funkčnost vypnuta.

Možné hodnoty: Libovolné celé číslo mezi **0** až **60**

Výchozí hodnota: **30**

Pokud není Licenční server Acronis dostupný, aplikace Acronis Backup bude plně funkční tolik dní, kolik určuje parametr **Maximum Time without License Server**, přičemž dny se počítají od okamžiku instalace nebo od poslední úspěšné zálohy.

License Server Connection Retry Interval (v hodinách)

Popis: Interval opakování připojení určuje délku intervalu mezi pokusy o připojení v hodinách, kdy je nedostupný Licenční server Acronis.

Možné hodnoty: Libovolné celé číslo mezi **0** až **24**

Výchozí hodnota: **1**

Pokud se agent aplikace Acronis Backup během kontroly licenčního klíče nemůže připojit k licenčnímu serveru (viz dříve zmíněný parametr **License Check Interval**), pokusí se v době určené parametrem **License Server Connection Retry Interval** (v hodinách) jedenkrát o připojení.

Pokud je hodnota parametru **0**, nebudou se provádět pokusy o opětovné připojení, agent bude pouze kontrolovat licenci, jak určuje parametr **License Check Interval**.

License Server Address

Popis: Adresa licenčního serveru určuje název sítě nebo IP adresu Licenčního serveru Acronis.

Možné hodnoty: Jakýkoliv řetězec dlouhý 0 až 32765 znaků

Výchozí hodnota: Prázdný řetězec

Log Cleanup Rules

Pravidla vyčištění protokolu určují, jak se má čistit protokol agenta.

Tento parametr má následující nastavení:

Max Size

Popis: Maximální velikost určuje maximální velikost složky protokolů v kilobajtech.

Možné hodnoty: Libovolné celé číslo mezi **0** až **2147483647**

Výchozí hodnota: **1048576** (což je 1 GB)

Percentage To Keep

Popis: Udržovat procent určuje maximální velikost protokolu v procentech, která má být zachována při vyčištění.

Možné hodnoty: Libovolné celé číslo mezi **0** až **100**

Výchozí hodnota: **95**

Podrobnosti čištění protokolu agenta naleznete v tématu Pravidla čištění protokolu (str. 342).

Windows Event Log

Protokol událostí systému Windows určuje, kdy se mají zaznamenávat události agenta aplikace Acronis Backup do protokolu událostí aplikací v systému Windows.

Tento parametr má dvě nastavení:

Trace State

Popis: Určuje, zda se mají zaznamenat události agenta do protokolu událostí.

Možné hodnoty: **Povoleno** nebo **Zakázáno**

Výchozí hodnota: **Povoleno**

Trace Level

Popis: Určuje minimální úroveň závažnosti událostí, které se mají zaznamenat do protokolu událostí. Budou se zaznamenávat pouze události, jejichž úroveň je rovna nebo větší než hodnota parametru **Trace Level**.

Možné hodnoty: **0** (vnitřní událost), **1** (ladicí informace), **2** (informace), **3** (upozornění), **4** (chyba) nebo **5** (kritická chyba)

Výchozí hodnota: **4** (budou poslány pouze chyby a kritické chyby – pokud má parametr **Trace State** hodnotu **Povoleno**)

SNMP

Určuje typy události agenta, o nichž se mají zasílat upozornění s pomocí SNMP (Simple Network Management Protocol).

Tento parametr má následující nastavení:

Trace State

Popis: Určuje, zda se má poslat upozornění SNMP.

Možné hodnoty: **Povoleno** nebo **Zakázáno**

Výchozí hodnota: **Povoleno**

Trace Level

Popis: Určuje minimální úroveň závažnosti událostí, aby se odeslala upozornění SNMP. Budou se zasílat pouze upozornění o událostech, které mají úroveň rovnou nebo větší než hodnota parametru **Trace Level**.

Možné hodnoty: **0** (vnitřní událost), **1** (ladicí informace), **2** (informace), **3** (upozornění), **4** (chyba) nebo **5** (kritická chyba)

Výchozí hodnota: **4** (budou poslány pouze chyby a kritické chyby – pokud má parametr **Trace State** hodnotu **Povoleno**)

SNMP Address

Popis: Adresa SNMP určuje název sítě nebo IP adresu serveru SNMP.

Možné hodnoty: Jakýkoliv řetězec dlouhý 0 až 32765 znaků

Výchozí hodnota: Prázdný řetězec

SNMP Community

Popis: Určuje název komunity pro upozornění SNMP.

Možné hodnoty: Jakýkoliv řetězec dlouhý 0 až 32765 znaků

Výchozí hodnota: **veřejné**

Snapshot Storage

Určuje umístění a počáteční velikost úložiště snímků – dočasný soubor, který se používá při zálohování dat pomocí pořízení snímku. Jakmile je záloha dokončena, soubor je odstraněn.

Ve výchozím nastavení se vytvoří úložiště snímků v dočasné složce souborů agenta a zpočátku zabírá 20 procent dostupného prostoru ve svazku obsahujícím složku. Pokud je pro snímek potřeba více místa, tato velikost pak může růst.

Při problémech se zálohováním dat, která se během zálohování značně mění, možná budete chtít zvýšit původní velikost úložiště snímků nebo umístit úložiště na jiný svazek.

Tento parametr se používá k tvorbě místního plánu zálohování. Změny tohoto parametru neovlivňují již existující místní plány zálohování.

Tento parametr má následující nastavení:

Cesta ke složce se snímky

Popis: Cesta ke složce snímků určuje složku, do které se má vytvořit úložiště snímků.

Možné hodnoty: Jakýkoliv řetězec dlouhý 0 až 32765 znaků

Výchozí hodnota: Prázdný řetězec

Prázdný řetězec značí složku %ALLUSERSPROFILE%\Application Data\Acronis\BackupAndRecovery\MMS\Temp (v systému Windows XP a Server 2003) nebo %PROGRAMDATA%\Acronis\BackupAndRecovery\MMS\Temp (v systému Windows Vista a novějších verzích systému Windows).

Je možné zadat místní složku na libovolném svazku včetně svazku, který zálohujete.

Pre-allocated storage size (v megabajtech)

Popis: Určuje výchozí velikost úložiště snímků v megabajtech.

Možné hodnoty: Libovolné celé číslo mezi **0** až **2147483647**

Výchozí hodnota: **0**

Jestliže je toto nastavení **0**, server pro správu použije hodnotu

Pre-allocated storage size (v procentech).

Výchozí velikost nepřekročí dostupné místo mínus 50 MB.

Pre-allocated storage size (v procentech)

Toto nastavení má vliv pouze v případě, že parametr **Pre-allocated storage size (v megabajtech)** má hodnotu **0**.

Popis: Určuje výchozí velikost úložiště snímků jako procenta z místa na disku, které je k dispozici v okamžiku zahájení zálohování.

Možné hodnoty: Libovolné celé číslo mezi **0** až **100**

Výchozí hodnota: **50**

Jestliže je toto nastavení **0**, úložiště snímků se nevytvoří.

Výchozí velikost nepřekročí dostupné místo mínus 50 MB.

Bez úložiště snímků je vytvoření snímků stále ještě možné.

Velikost úložiště snímků nemá vliv na velikost zálohy.

Online Backup Proxy

Proxy server online zálohování určuje nastavení proxy serveru pro připojení k úložišti Acronis Cloud Storage.

Tento parametr má následující nastavení:

Proxy

Popis: Určuje, zda se má použít proxy server.

Možné hodnoty: **Povoleno** nebo **Zakázáno**

Výchozí hodnota: **Povoleno**

Pokud má parametr hodnotu **Zakázáno**, všechny následující parametry se ignorují.

Proxy server address

Popis: Adresa proxy serveru určuje název nebo IP adresu proxy serveru.

Možné hodnoty: Jakýkoliv řetězec dlouhý 0 až 32765 znaků

Výchozí hodnota: Prázdný řetězec

Proxy server port

Popis: Port proxy serveru určuje číslo portu proxy serveru.

Možné hodnoty: Libovolné celé číslo mezi **0** až **65535**

Výchozí hodnota: **0**

Online Backup Proxy Credentials

Jestliže proxy server pro připojení k úložišti Acronis Cloud Storage vyžaduje ověření, použijte následující dva parametry.

User name

Popis: Určuje uživatelské jméno, které se má ověřit na proxy serveru.

Možné hodnoty: Jakýkoliv řetězec dlouhý 0 až 32765 znaků

Výchozí hodnota: Prázdný řetězec

Password

Popis: Heslo určuje uživatelské heslo, které se má ověřit na proxy serveru.

Možné hodnoty: Jakýkoliv řetězec dlouhý 0 až 32765 znaků

Výchozí hodnota: Prázdný řetězec

Důležité. Heslo je přístupné všem uživatelům, kteří mají přístup k šabloně pro správu, například správci počítače.

Cataloging

Popis: Katalogizace určuje, zda agent aplikace Acronis Backup bude katalogizovat zálohy v nespravovaných úložištích.

Možné hodnoty: **Povoleno** (katalogizovat) nebo **Zakázáno** (nekatalogizovat)

Výchozí hodnota: **Povoleno**

Pokud je hodnota tohoto parametru **Zakázáno**, karta **Zobrazení dat** pro úložiště také nezobrazí žádná data, pokud je konzola pro správu přímo připojena k počítači.

Suppress machine reboot on running task

Popis: Určuje, co se má stát, pokud se počítač potřebuje vypnout nebo restartovat v době, kdy je spuštěna úloha.

Možné hodnoty: **Povoleno** (počkat na dokončení úlohy) nebo **Zakázáno** (zastavit úlohu)

Výchozí hodnota: **zakázáno**.

16.5.1.4 Server pro správu aplikace Acronis Backup

Následující parametry Serveru pro správu aplikace Acronis Backup mohou být nastaveny pomocí zásad skupiny s využitím šablony pro správu Acronis.

Collecting Logs

Určuje, kdy se mají pro počítače spravované pomocí Serveru pro správu aplikace Acronis Backup shromažďovat položky protokolů.

Tento parametr má dvě nastavení:

Trace State

Popis: Určuje, zda se mají z registrovaných počítačů shromažďovat položky protokolu o událostech součástí.

Možné hodnoty: **Povoleno** nebo **Zakázáno**

Výchozí hodnota: **Povoleno**

Trace Level

Popis: Určuje minimální úroveň závažnosti shromážděných položek. Budou se shromažďovat pouze položky, jejichž hodnota závažnosti je rovna nebo větší hodnotě **Trace Level**.

Možné hodnoty: **0** (vnitřní událost), **1** (ladicí informace), **2** (informace), **3** (upozornění), **4** (chyba) nebo **5** (kritická chyba)

Výchozí hodnota: **0** (Všechny položky budou shromážděny)

Log Cleanup Rules

Určují, jak se má čistit centralizovaný protokol událostí uložený v databázi zpráv serveru pro správu.

Tento parametr má následující nastavení:

Max Size

Popis: Určuje maximální velikost centralizovaného protokolu událostí v kilobajtech.

Možné hodnoty: Libovolné celé číslo mezi **0** až **2147483647**

Výchozí hodnota: **1048576** (což je 1 GB)

Percentage to Keep

Popis: Určuje procentuální velikost z maximální velikosti protokolu, která mají být zachována při vyčištění.

Možné hodnoty: Libovolné celé číslo mezi **0** až **100**

Výchozí hodnota: **95**

Podrobnosti o čištění centralizovaného protokolu událostí naleznete v části Log cleanup rules (str. 397).

Windows Event Log

Určuje, kdy zaznamenávat události Serveru pro správu aplikace Acronis Backup do protokolu událostí aplikací systému Windows.

Tento parametr má dvě nastavení:

Trace State

Popis: Určuje, zda se mají zaznamenávat události Serveru pro správu aplikace Acronis Backup do protokolu událostí.

Možné hodnoty: **Povoleno** nebo **Zakázáno**

Výchozí hodnota: **Povoleno**

Trace Level

Popis: Určuje minimální úroveň závažnosti událostí, které se mají zaznamenat do protokolu událostí. Budou se zaznamenávat pouze události, jejichž úroveň je rovna nebo větší než hodnota parametru **Trace Level**.

Možné hodnoty: **0** (vnitřní událost), **1** (ladicí informace), **2** (informace), **3** (upozornění), **4** (chyba) nebo **5** (kritická chyba)

Výchozí hodnota: **4** (budou poslány pouze chyby a kritické chyby – pokud má parametr **Trace State** hodnotu **Povoleno**)

SNMP

Určuje typy událostí serveru pro správu, o nichž se mají posílat upozornění pomocí protokolu SNMP (Simple Network Management Protocol).

Tento parametr má následující nastavení:

Trace State

Popis: Určuje, zda se má poslat upozornění SNMP.

Možné hodnoty: **Povoleno** nebo **Zakázáno**

Výchozí hodnota: **Povoleno**

Trace Level

Popis: Určuje minimální úroveň závažnosti událostí, aby se odeslala upozornění SNMP. Budou se zasílat pouze upozornění o událostech, které mají úroveň rovnou nebo větší než hodnota parametru **Trace Level**.

Možné hodnoty: **0** (vnitřní událost), **1** (ladicí informace), **2** (informace), **3** (upozornění), **4** (chyba) nebo **5** (kritická chyba)

Výchozí hodnota: **4** (budou poslány pouze chyby a kritické chyby – pokud má parametr **Trace State** hodnotu **Povoleno**)

SNMP Address

Popis: Adresa SNMP určuje název sítě nebo IP adresu serveru SNMP.

Možné hodnoty: Jakýkoliv řetězec dlouhý 0 až 32765 znaků

Výchozí hodnota: Prázdný řetězec

SNMP Community

Popis: Určuje název komunity pro upozornění SNMP.

Možné hodnoty: Jakýkoliv řetězec dlouhý 0 až 32765 znaků

Výchozí hodnota: **public**

Synchronization

Určuje, jak se Server pro správu aplikace Acronis Backup připojuje k registrovaným počítačům kvůli nasazení plánů centralizovaných záloh, získání protokolů a stavů plánů záloh a podobným akcím, která se označují jako synchronizace.

Tento parametr má následující nastavení:

Maximum Connections

Popis: Maximum připojení určuje maximální počet současných připojení synchronizace, která se mají zachovat.

Možné hodnoty: Jakékoliv celé číslo od **1** do **500**

Výchozí hodnota: **200**

Pokud celkový počet registrovaných počítačů nepřekročí hodnotu parametru **Maximum Connections**, je s těmito počítači stále udržováno spojení a server pro správu se s každým počítačem pravidelně synchronizuje.

Jinak se připojuje k danému počtu registrovaných počítačů podle nastaveného počtu současných připojení. Po dokončení synchronizace s počítačem se server pro správu od počítače odpojí a volné připojení použije pro synchronizaci s dalším počítačem atd.

(Poznámka: Připojení k počítačům s vysokou prioritou synchronizace – viz část **Period-High Priority** dále v tomto tématu – by mělo být udržováno vždy.)

Synchronizace připojení se nevztahuje na připojení, jako je například připojení mezi Serverem pro správu aplikace Acronis Backup a Konzolou pro správu aplikace Acronis Backup.

Maximum Workers

Popis: Určuje maximální počet vláken, která se mají použít k synchronizaci.

Možné hodnoty: Jakékoliv celé číslo od **1** do **100**

Výchozí hodnota: **30**

Procesy serveru pro správu používají k synchronizaci s registrovaným počítačem, který je připojen k synchronizaci, speciální vlákna, která se označují jako pracovní vlákna.

Každé pracovní vlákno provádí v jednom okamžiku synchronizaci přesně jednoho počítače.

Připojený počítač, který má být synchronizován, čeká na pracovní vlákno. Z tohoto důvodu skutečný počet pracovních vláken nikdy nepřesáhne maximální počet připojení (viz dříve popsaný parametr **Maximum Connection**).

Period (v sekundách)

Popis: Určuje v sekundách, jak často provádět synchronizaci počítačů, které mají normální prioritu synchronizace – obvykle počítače bez aktuálně spuštěných centralizovaných plánů záloh.

Možné hodnoty: Jakékoliv celé číslo od **120** do **2147483647**

Výchozí hodnota: **120**

Během **periody** dané počtem sekund se Server pro správu aplikace Acronis Backup pokusí pomocí dostupného pracovního vlákna jednou synchronizovat každý počítač s normální prioritou (viz dříve popsaný parametr **Maximum Workers**).

Pokud je pracovních vláken méně než počítačů s normální prioritou, může být skutečný interval mezi synchronizacemi delší, než je hodnota tohoto parametru.

Period-High Priority (v sekundách)

Popis: Určuje v sekundách, jak často se mají provádět synchronizace počítačů, které mají vysokou prioritu synchronizace – obvykle počítače s aktuálně spuštěným centralizovaným plánem záloh.

Možné hodnoty: Jakékoliv celé číslo od **15** do **2147483647**

Výchozí hodnota: **15**

Tento parametr je podobný dříve popsanému parametru **Period**.

Real-Time Monitoring

Popis: Určuje, zda se mají z registrovaných počítačů shromažďovat položky protokolu o událostech součástí.

Možné hodnoty: **Povoleno** nebo **Zakázáno**

Výchozí hodnota: **Zakázáno**

Ve výchozím nastavení se Server pro správu aplikace Acronis Backup k registrovaným počítačům připojuje pro provedení synchronizace – zvláště pro shromažďování dat, jakými jsou protokoly záloh. Tento přístup se označuje jako mechanismus cyklického dotazování.

Pokud má parametr **Real Time Monitoring** hodnotu **Povoleno**, server pro správu místo toho zašle počítačům požadavky na zasílání nových dat, kdykoliv se vyskytnou, a přejde do režimu naslouchání. Tento přístup je označován jako monitorování v reálném čase.

Monitorování v reálném čase může snížit zatížení sítě, například v případě, že centralizované úlohy zálohování neprobíhají často. Tento přístup je efektivní pouze v případě, že je relativně málo registrovaných počítačů.

Monitorování v reálném čase se vyhněte, pokud počet registrovaných počítačů přesahuje maximální počet simultánních připojení (viz dříve uvedené nastavení parametru

Maximum Connections).

Second Connection Attempt

Popis: Určuje, zda se zkusit připojit k registrovanému počítači podle jeho poslední známé IP adresy poté, co se připojení k počítači pomocí názvu hostitele nezdařilo.

Možné hodnoty: **Povoleno** nebo **Zakázáno**

Výchozí hodnota: **Zakázáno**

Server pro správu aplikace Acronis Backup při připojování k registrovanému počítači nejdříve používá síťový název počítače – za předpokladu, že byl tento počítač k serveru pro správu přidán podle názvu.

Pokud má nastavení **Second Connection Attempt** hodnotu **Povoleno** a připojení k počítači s využitím jeho síťového názvu se nezdařilo, server pro správu se pokusí o připojení podruhé, tentokrát s využitím IP adresy, která byla asociována s tímto síťovým názvem.

Nastavení **Second Connection Attempt** doporučujeme nastavit na hodnotu **Povoleno** pouze v sítích, v nichž často dochází k problémům se servery DNS a za předpokladu, že se IP adresa počítače nemění příliš často, například v případě pevných IP adres nebo dlouhé doby zapůjčení IP adres ze serveru DHCP.

Toto nastavení nemá vliv na počítače, které byly přidány na server pro správu pomocí IP adresy.

Offline Period Threshold (v sekundách)

Popis: Určuje maximální interval v sekundách mezi pokusy o připojení k registrovanému počítači, který je pravděpodobně offline.

Možné hodnoty: Libovolné celé číslo mezi **1800** a **2147483647**

Výchozí hodnota: **1800**

Obvykle se server pro správu připojuje ke každému registrovanému počítači v určitém časovém intervalu (viz parametry **Period** a **Period-High Priority**). Když server pro správu zjistí, že je počítač offline, zdvojnásobí interval; tento interval se zdvojnásobuje při každém dalším pokusu, dokud není dosaženo hodnoty parametru **Offline Period Threshold**. Pokud se počítač vrátí do stavu online, použije se opět normální časový interval.

Cílem tohoto přístupu je účinné využití prostředků serveru pro správu a omezení zatížení sítě.

Snapshot Storage

Určuje umístění a počáteční velikost úložiště snímků – dočasný soubor, který se používá při zálohování dat pomocí pořízení snímku. Jakmile je záloha dokončena, soubor je odstraněn.

Ve výchozím nastavení se vytvoří úložiště snímků v dočasné složce souborů agenta a na počátku zabírá 20 procent dostupného prostoru na svazku obsahujícím složku. Pokud je pro snímek potřeba více místa, tato velikost pak může růst.

Při problémech se zálohováním dat, která se během zálohování značně mění, možná budete chtít zvýšit původní velikost úložiště snímků nebo umístit úložiště na jiný svazek.

Tento parametr se využívá k tvorbě centralizovaného plánu zálohování. Změny tohoto parametru neovlivňují již existující plány centralizovaných zálohování.

Tento parametr má následující nastavení:

Cesta ke složce se snímky

Popis: Cesta ke složce snímků určuje složku, do které se má umístit úložiště snímků.

Možné hodnoty: Jakýkoliv řetězec dlouhý 0 až 32765 znaků

Výchozí hodnota: Prázdný řetězec

Prázdný řetězec značí složku %ALLUSERSPROFILE%\Application Data\Acronis\BackupAndRecovery\MMS\Temp (v systému Windows XP a Server 2003) nebo %PROGRAMDATA%\Acronis\BackupAndRecovery\MMS\Temp (v systému Windows Vista a novějších verzích systému Windows).

Je možné zadat místní složku na libovolném svazku včetně svazku, který zálohujete.

Pre-allocated storage size (v megabajtech)

Popis: Určuje výchozí velikost úložiště snímků v megabajtech.

Možné hodnoty: Libovolné celé číslo mezi **0** až **2147483647**

Výchozí hodnota: **0**

Jestliže je toto nastavení **0**, server pro správu použije hodnotu

Pre-allocated storage size (v procentech).

Výchozí velikost nepřekročí dostupné místo mínus 50 MB.

Pre-allocated storage size (v procentech)

Toto nastavení má vliv pouze v případě, že parametr

Pre-allocated storage size (v megabajtech) má hodnotu **0**.

Popis: Určuje výchozí velikost úložiště snímků jako procenta z místa na disku, které je k dispozici v okamžiku zahájení zálohování.

Možné hodnoty: Libovolné celé číslo mezi **0** až **100**

Výchozí hodnota: **50**

Jestliže je toto nastavení **0**, úložiště snímků se nevytvoří.

Výchozí velikost nepřekročí dostupné místo mínus 50 MB.

Bez úložiště snímků je vytvoření snímků stále ještě možné.

Velikost úložiště snímků nemá vliv na velikost zálohy.

Online Backup Proxy

Proxy server online zálohování určuje nastavení proxy serveru pro připojení k úložišti Acronis Cloud Storage.

Tento parametr má následující nastavení:

Proxy

Popis: Určuje, zda se má použít proxy server.

Možné hodnoty: **Povoleno** nebo **Zakázáno**

Výchozí hodnota: **Povoleno**

Pokud má parametr hodnotu **Zakázáno**, všechny následující parametry se ignorují.

Proxy server address

Popis: Adresa proxy serveru určuje název nebo IP adresu proxy serveru.

Možné hodnoty: Jakýkoliv řetězec dlouhý 0 až 32765 znaků

Výchozí hodnota: Prázdný řetězec

Proxy server port

Popis: Port proxy serveru určuje číslo portu proxy serveru.

Možné hodnoty: Libovolné celé číslo mezi **0** až **65535**

Výchozí hodnota: **0**

Online Backup Proxy Credentials

Jestliže proxy server pro připojení k úložišti Acronis Cloud Storage vyžaduje ověření, použijte následující dva parametry.

User name

Popis: Určuje uživatelské jméno, které se má ověřit na proxy serveru.

Možné hodnoty: Jakýkoliv řetězec dlouhý 0 až 32765 znaků

Výchozí hodnota: Prázdný řetězec

Password

Popis: Heslo určuje uživatelské heslo, které se má ověřit na proxy serveru.

Možné hodnoty: Jakýkoliv řetězec dlouhý 0 až 32765 znaků

Výchozí hodnota: Prázdný řetězec

Důležité. Heslo je přístupné všem uživatelům, kteří mají přístup k šabloně pro správu, například správci počítače.

Program zkušeností uživatelů

Popis: Určuje, zda se bude server pro správu účastnit Programu zkušeností zákazníků (CEP).

Možné hodnoty: **Povoleno** (účastnit) nebo **Zakázáno** (neúčastnit)

Výchozí hodnota: **Povoleno**

16.5.1.5 Aplikace Acronis Backup Management Console

Následující parametry konzoly pro správu aplikace Acronis Backup mohou být nastaveny pomocí zásad skupiny s využitím šablony pro správu Acronis.

Zkontrolovat aktualizace

Popis: Určuje, zda se při každém spuštění konzoly pro správu provádí automatické vyhledávání softwarových aktualizací.

Možné hodnoty: **Povoleno** (vyhledávat) nebo **Zakázáno** (nevyhledávat)

Výchozí hodnota: **Povoleno**

Program zkušeností uživatelů

Popis: Určuje, zda se bude konzola pro správu účastnit Programu zkušeností zákazníků (CEP).

Možné hodnoty: **Povoleno** (účastnit) nebo **Zakázáno** (neúčastnit)

Výchozí hodnota: **Povoleno**

Inteligentní hlášení chyb

Popis: Určuje, zda bude chybová zpráva zobrazená konzolou pro správu zahrnovat odkaz na relevantní článek znalostní databáze Acronis.

Možné hodnoty: **Povoleno** (zahrnovat) nebo **Zakázáno** (nezahrnovat)

Výchozí hodnota: **Povoleno**

16.5.2 Parametry nastavované prostřednictvím registru Windows

Cataloging

Následující parametr zapíná nebo vypíná katalogizaci Serveru pro správu Acronis Backup. Tento parametr je užitečný v případě, kdy aktualizace nebo načítání katalogu dat trvá dlouhou dobu.

Parametrem je hodnota řetězce, která by měla být ručně přidána k odpovídajícímu klíči **Catalog** v registru. Pokud tento parametr v registru chybí, katalogizace serveru pro správu bude povolena.

Chcete-li povolit nebo zakázat katalogizaci Uzlu úložišť Acronis Backup, použijte podobný parametr popsany v tématu Konfigurace uzlu úložišť pomocí registrů Windows (str. 229).

Povoleno

Možné hodnoty: **0** (zakáže katalogizaci) nebo **1** (povolí katalogizaci)

Klíč registru:

HKEY_LOCAL_MACHINE\SOFTWARE\Acronis\AMS\Configuration\Catalog\Enabled

Pokud je katalogizace zakázána, server pro správu nebude katalogizovat zálohy ve nespravovaných úložištích. **Zobrazení dat** a **Katalog dat** nezobrazí žádná data také v případě, že bude konzola pro správu přímo připojena k serveru pro správu.

Parametry pro zapisování na pásky (str. 198)

17 Slovníček

A

Acronis Active Restore

Vlastní technologie společnosti Acronis, která uvede systém do stavu online okamžitě po spuštění obnovy systému. Systém se spustí ze zálohy (str. 427) a počítač se stane funkčním a bude připraven poskytovat potřebné služby. Data požadovaná pro obsluhu příchozích požadavků jsou obnovována s nejvyšší prioritou, vše ostatní je obnovováno na pozadí. Omezení:

- záloha se musí nacházet na místním disku (libovolném zařízení dostupném pomocí systému BIOS kromě síťového spouštění),
- nefunguje pro obrazy systému Linux,
- disky GPT a režim spouštění s rozhraním UEFI nejsou podporovány.

Acronis Secure Zone

Zabezpečená jednotka pro ukládání archivů (str. 415) záloh ve spravovaném počítači (str. 425).
Výhody:

- umožňuje obnovení disku na stejný disk, kde je umístěna záloha disku;
- nabízí cenově přístupnou a vhodnou metodu zabezpečení dat před vadným softwarem, útokem viru a chybami obsluhy;
- odstraňuje potřebu samostatných médií nebo síťového připojení pro zálohování nebo obnovu dat. To je zvláště praktické pro mobilní uživatele;
- může sloužit jako primární umístění, ze kterého jsou zálohy replikovány dále.

Omezení: Acronis Secure Zone nelze umístit na dynamický disk (str. 417).

Acronis Secure Zone je považována za osobní úložiště (str. 420).

Acronis Startup Recovery Manager (ASRM)

Úprava spouštěcího agenta (str. 427), který se nachází na systémovém disku a je konfigurován, aby se spustil stisknutím klávesy F11 při spouštění. Acronis Startup Recovery Manager odstraňuje potřebu záchranného média nebo síťového připojení ke spuštění záchranného spouštěcího nástroje.

Acronis Startup Recovery Manager je praktický zejména pro mobilní uživatele. Pokud dojde k havárii a restartujete počítač, stiskněte při výzvě „Stisknutím klávesy F11 spustíte Acronis Startup Recovery Manager...“ klávesu F11 a proveďte obnovu dat stejným způsobem jako s běžným spustitelným médiem.

Omezení: Vyžaduje znovu aktivovat zavaděče jiné než zavaděče Windows a GRUB.

Acronis Universal Restore

Technologie společnosti Acronis usnadňující spuštění systému Windows nebo Linux na odlišném hardware nebo ve virtuálním počítači. Doplněk Universal Restore řeší rozdíly v zařízeních kritické pro spuštění operačního systému, například ovladače pamětí, základní desky nebo čipové sady.

Doplněk Universal Restore není dostupný:

- pokud je obnovovaný obraz umístěn v Acronis Secure Zone (str. 414) nebo
- při použití Acronis Active Restore (str. 414),

protože tyto funkce jsou primárně určeny pro okamžitou obnovu dat na stejném počítači.

Agent (Acronis Backup Agent)

Aplikace, která na počítači (str. 421) provádí zálohu a obnovu dat a umožňuje další operace správy, jako je správa úloh a operace s pevnými disky.

Data, která mohou být zálohována, závisí na typu agenta. Acronis Backup obsahuje agenty pro zálohování disků a souborů a agenty pro zálohování virtuálních strojů na virtuálních serverech.

Aktivita

Akce provedená aplikací Acronis Backup za účelem dosažení určitého cíle. Příklady: zálohování, obnova, exportování zálohy, katalogizace úložiště. Aktivita může být zahájena uživatelem nebo softwarem samotným. Provedení úlohy (str. 425) vždy spustí alespoň jednu nebo více aktivit.

Archiv

Viz Archiv zálohy (str. 415).

Archiv zálohy (Archiv)

Sada záloh (str. 426) vytvořená a spravovaná plánem zálohování (str. 421). Archiv může obsahovat více plných záloh (str. 421) stejně jako přírůstkové (str. 422) a rozdílové zálohy (str. 423). Zálohy patřící ke stejnému archivu jsou vždy umístěny ve stejném umístění. Pokud plán zálohování zahrnuje replikaci (str. 422) nebo přesun záloh do více umístění, zálohy v každém umístění vytvoří samostatný archiv.

B

Bod obnovy

Datum a čas, ke kterému mohou být zálohovaná data navrácena.

C

Centralizovaná správa

Správa infrastruktury Acronis Backup pomocí jednotky centralizované správy známé jako Server pro správu Acronis Backup (str. 423). Operace centralizované správy zahrnují:

- tvorbu centralizovaných plánů zálohování (str. 416) pro registrované počítače (str. 422) a skupiny počítačů
- vytváření a správu statických (str. 425) a dynamických skupin (str. 416) počítačů (str. 421);
- správu úloh (str. 425), které jsou na těchto počítačích;
- vytváření a správu centralizovaných úložišť (str. 416) pro ukládání archivů;
- správu uzlů úložišť (str. 425);
- monitorování činnosti součástí Acronis Backup, vytváření zpráv, prohlížení centralizovaného protokolu a další.

Centralizovaná úloha

Úloha (str. 425) distribuovaná do počítače ze serveru pro správu (str. 423). Takovou úlohu lze upravit pouze úpravou původní úlohy nebo centralizovaného plánu zálohování (str. 416) na serveru pro správu.

Centralizované úložiště

Síťované umístění přidělené správcem serveru pro správu (str. 423), které slouží jako úložiště pro archivy záloh (str. 415). Centralizované úložiště může být spravováno pomocí uzlu úložišť (str. 425) nebo může být bez správy. Celkový počet a velikost archivů uložených v centralizovaném úložišti je omezen pouze velikostí úložiště.

Jakmile správce serveru pro správu vytvoří centralizované úložiště, jsou název úložiště a cesta k úložišti distribuovány na všechny počítače registrované (str. 422) na serveru. Zástupce úložiště se zobrazí v počítačích v seznamu **Úložiště**. Centralizované úložiště může používat jakýkoliv plán zálohování (str. 421) existující na počítačích včetně místních plánů.

V počítači, který není registrován na serveru pro správu, to může provést uživatel mající oprávnění zálohovat do centralizovaného úložiště zadáním celé cesty k úložišti. Pokud jde o spravované úložiště, archivy uživatele i další archivy v úložišti budou spravovány uzlem úložišť.

Centralizovaný plán zálohování

Plán zálohování (str. 421), který je nasazen do spravovaného počítače (str. 425) ze serveru pro správu (str. 423). Takový plán lze upravit pouze změnou původního plánu zálohování na serveru pro správu.

D

Deduplikace

Metoda ukládání různých duplikátů stejné informace pouze jednou.

Acronis Backup může aplikovat deduplikační technologii na archivy záloh (str. 415) uložené na serverech storage node (str. 425). To minimalizuje úložní prostor použitý archivy, zatížení zálohováním a využití sítě během zálohování.

Deduplikační úložiště

Spravované úložiště (str. 424), ve kterém je povolena deduplikace (str. 416).

Doplněk Acronis Plug-in pro WinPE

Úprava Agenta pro Windows aplikace Acronis Backup, který může být spuštěn v předinstalačním prostředí. Doplněk může být přidán do obrazu WinPE (str. 426) pomocí Tvůrce spouštěcích médií. Výsledné spouštěcí médium (str. 424) lze použít, chcete-li spustit jakýkoli počítač kompatibilní s platformou PC a provést, s konkrétními omezeními, většinu operací přímé správy (str. 422) bez pomoci operačního systému. Operace lze konfigurovat a řídit místně pomocí rozhraní GUI nebo vzdáleně pomocí konzoly (str. 419).

Dynamická skupina

Skupina počítačů (str. 421), která je automaticky obsazena serverem pro správu (str. 423) podle členských kritérií určených správcem. Acronis Backup nabízí následující kritéria členství:

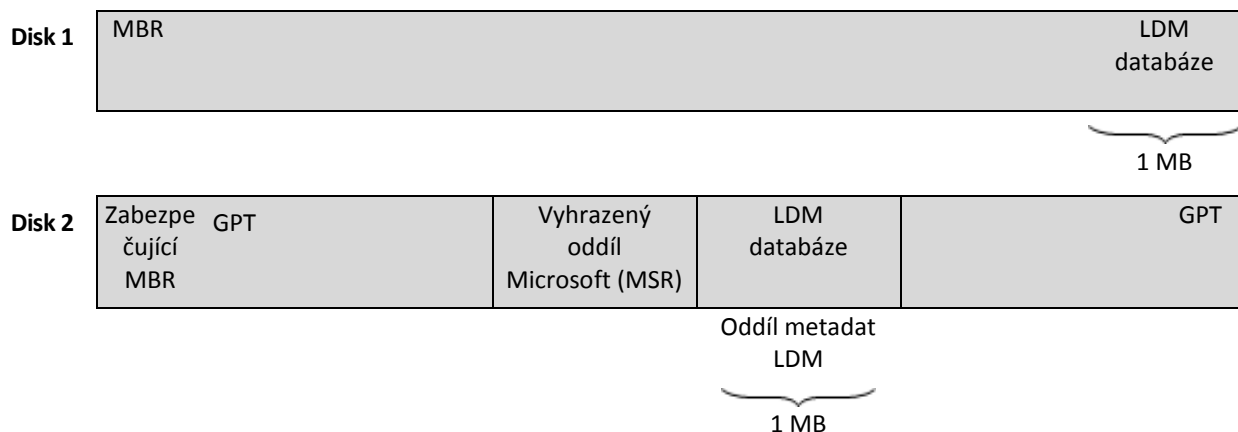
- Operační systém
- Organizační jednotka Active Directory
- Rozsah IP adresy
- Uvedeno v souboru TXT/CSV.

Počítač zůstává v dynamické skupině tak dlouho, dokud vyhovuje kritériím skupiny. Správce však může nastavit výjimky a nezahrnovat některé počítače do dynamické skupiny, i když splňují kritéria.

Dynamický disk

Správa pevných disků pomocí LDM (Logical Disk Manager), která je dostupná ve Windows od verze 2000. LDM pomáhá flexibilně přidělit svazky na úložné zařízení pro dosažení lepší tolerance chyb, větší výkon nebo větší velikost svazků.

Dynamický disk může používat buď MBR (hlavní zaváděcí záznam) nebo styl tabulky oddílů GUID (GPT). Navíc k MBR nebo GPT má každý dynamický disk skrytou databázi, kde LDM ukládá konfiguraci dynamických svazků. Každý dynamický disk pro dosažení vyšší spolehlivosti úložiště obsahuje kompletní informaci o všech dynamických svazcích, které jsou ve skupině disků. Databáze zabírá poslední 1MB v MBR disku. Na GPT disku Windows vytvoří vyhrazený diskový oddíl metadat LDM, který si převezme prostor od MSR (Microsoft Reserved Partition).

Dynamické disky organizované na MBR (Disk 1) a GPT (Disk 2) discích.

Další informace o dynamických discích získáte z následujících článků znalostní báze společnosti Microsoft:

Správa disků (Windows XP Professional Resource Kit)
<http://technet.microsoft.com/cs-cz/library/bb457110.aspx>

816307 Best practices for using dynamic disks on Windows Server 2003-based computers
<http://support.microsoft.com/kb/816307/cs>.

Dynamický svazek

Jakýkoliv svazek umístěný na dynamických discích (str. 417) nebo přesněji na skupině disků (str. 423). Dynamické svazky se mohou rozkládat na více discích. Dynamické svazky jsou obvykle konfigurovány dle požadovaného cíle:

- zvýšení velikosti svazku (rozloženého svazku);
- redukce přístupového času (prokládaného svazku);
- dosažení tolerance chyb zavedením redundance (zrcadlené a svazky RAID-5).

E

Export

Operace, která vytvoří kopii archivu (str. 415) nebo soběstačné kopie části archivu v umístění, které určíte. Operace exportu může být aplikována na jeden archiv, jednu zálohu (str. 426) nebo na výběr záloh ve stejném archivu dle vašeho výběru. Celé úložiště (str. 425) lze exportovat pomocí rozhraní příkazové řádky.

G

GFS (Grandfather-Father-Son)

Populární schéma zálohování (str. 423), jehož cílem je udržet optimální rovnováhu mezi velikostí archivu zálohy (str. 415) a počtem bodů obnovy (str. 415) dostupných v archivu. GFS umožňuje obnovení s rozlišením dnů pro několik posledních dnů, týdenní rozlišení pro několik posledních týdnů a měsíční rozlišení kdykoli v minulosti.

Více informací viz Schéma zálohování GFS.

H

Hanojská věž

Populární schéma zálohování (str. 423), jehož cílem je udržet optimální rovnováhu mezi velikostí archivu zálohy (str. 415) a počtem bodů obnovy (str. 415) dostupných v archivu. Na rozdíl od schéma GFS (str. 418), které nabízí pouze tři úrovně rozlišení pro obnovu (denní, týdenní, měsíční), schéma Hanojská věž plynule snižuje časový interval mezi body obnovy, jak se zvyšuje stáří zálohy. To umožňuje velice účinné využití prostoru pro uložení záloh.

Více informací viz "Schéma zálohování Hanojská věž (str. 68)".

I

Indexování

Akce (str. 415) prováděná uzlem úložišť (str. 425) po uložení zálohy (str. 426) do deduplikačního úložiště (str. 416).

Během indexování provádí uzel úložišť následující operace:

- Přesouvá bloky dat ze zálohy do zvláštního souboru v úložišti. Tento soubor se nazývá deduplikační úložiště dat.
- V záloze nahrazuje přesunuté bloky jejich otisky („hashovacími klíči“).
- Ukládá do deduplikační databáze hashovací klíče a odkazy, které jsou potřebné k „sestavení“ deduplikovaných dat.

Indexování lze chápat jako „deduplikaci cíle“, narozdíl od „deduplikace zdroje“, kterou provádí agent (str. 415) během operace zálohování (str. 420). Uživatel může indexování pozastavit a obnovit.

J

Jednoprůchodová záloha

Tato záloha (s podporou aplikace) je záloha disku obsahujícího metadata aplikací s podporou služby VSS, které se nacházejí na disku. Tato metadata umožňují prohledávání a obnovu zálohovaných dat aplikací bez obnovení celého disku nebo svazku.

K

Katalog dat

Umožňuje uživateli snadno nalézt požadovanou verzi dat a obnovit ji. Ve spravovaném počítači (str. 425) mohou uživatelé prohlížet a prohledávat data v jakémkoliv úložišti (str. 425) dostupném z tohoto počítače. Centralizovaný katalog dostupný na serveru pro správu (str. 423) obsahuje všechna data uložená ve všech uzlech úložišť (str. 425).

Fyzicky je katalog dat uložen v souborech katalogu. Každé úložiště používá vlastní sadu souborů katalogu, které jsou běžně umístěny přímo v úložišti. Pokud to není možné, například v páskových úložištích, soubory katalogu jsou uloženy v místní složce spravovaného počítače nebo uzlu úložišť. Uzel úložišť také místně ukládá soubory katalogu svých vzdálených úložišť kvůli rychlému přístupu.

Katalogizace

Katalogizace zálohy (str. 426) přidá její obsah do katalogu dat (str. 419). Zálohy se katalogizují automaticky ihned po vytvoření. Zálohy uložené v uzlu úložišť (str. 425) budou katalogizovány uzlem. Zálohy uložené kdekoli jinde budou katalogizovány agentem (str. 415). V možnostech zálohování (str. 420) si uživatel může vybrat úplnou nebo rychlou katalogizaci. Úplnou katalogizaci lze spustit i ručně.

Konzola (Konzola pro správu Acronis Backup)

Nástroj pro vzdálený nebo místní přístup k agentům Acronis (str. 415) a Serveru pro správu Acronis Backup (str. 423).

Po připojení konzole k serveru pro správu správce vytvoří centralizované plány zálohování (str. 416) a pracuje s ostatními funkcemi serveru pro správu, což znamená, že provádí centralizovanou správu (str. 415). Administrátor provádí přímou správu (str. 422) s využitím přímého propojení konzole na agenta.

L

Logický svazek

Tento pojem má podle kontextu dva významy.

- Informace o svazku jsou uloženy v tabulce rozšířeného diskového oddílu (na rozdíl od primárnímu svazku, jehož informace jsou uloženy v hlavním spouštěcím záznamu MBR).
- Svazek vytvořený pomocí aplikace LVM (Logical Volume Manager) pro linuxové jádro. LVM umožňuje administrátorům na požádání přerozdělovat větší množství úložného prostoru, přidávat nové fyzické disky a odebírat staré disky bez přerušení poskytování služeb uživatelům. Acronis Backup Agent (str. 415) pro Linux může zálohovat, obnovovat a přistupovat na logické

svazky tehdy, když je v počítači spuštěn Linux s jádrem 2.6.x nebo spouštěcí médium (str. 424) založené na systému Linux.

Lokální plán zálohování

Plán zálohování (str. 421) vytvořený na spravovaném počítači (str. 425) s využitím přímé správy (str. 422).

M

Místní úloha

Úloha (str. 425) vytvořená ve spravovaném počítači (str. 425) pomocí přímé správy (str. 422).

Možnosti zálohování

Konfigurační parametry operace zálohy (str. 420), jako jsou příkazy před zálohou a po záloze, maximální šířka pásma sítě přidělená pro přenos zálohování nebo úroveň komprimace dat. Možnosti zálohování jsou součástí plánu zálohování (str. 421).

N

Nespravované úložiště

Jakékoliv úložiště (str. 425), který není spravováno (str. 424).

O

Obnovitelný fond

Fond pásek, který v případě potřeby může brát pásky z fondu **volných pásek**.

Obraz

Je stejný jako záloha disku (str. 427).

Operace zálohování

Jedná se o operaci, která vytváří kopii dat existujících na pevném disku počítače (str. 421) za účelem obnovení nebo vrácení dat do stavu v zadaném datu a čase.

Osobní úložiště

Místní nebo síťové úložiště (str. 425) vytvořený s využitím přímé správy (str. 422). Po vytvoření osobního úložiště se ve spravovaném počítači objeví jeho zástupce v seznamu **Úložiště**. Jako osobní úložiště může používat více počítačů stejné fyzické umístění, například síťovou sdílenou složku.

Ověření

Operace, která kontroluje možnost obnovy dat ze zálohy (str. 426).

Ověření souborových záloh se podobá obnově všech souborů zálohy do fiktivního cílového umístění. U ověření zálohy disku se pro každý blok dat uložený v záloze spočítá kontrolní součet. Obě procedury jsou náročné na prostředky.

Zatímco úspěšné ověření znamená vysokou pravděpodobnost úspěšné obnovy, nekontrolují se všechny faktory, které ovlivňují proces obnovy. Pokud zálohujete operační systém, může potřebnou jistotu obnovy v budoucnosti zajistit pouze zkušební obnova spouštěcího média na náhradní pevný disk.

P

Plán

Viz Plán zálohování (str. 421).

Plán pro obnovu po poškození (DRP)

Dokument, který obsahuje seznam zálohovaných datových položek a podrobné pokyny, jak tyto položky ze zálohy obnovit.

Pokud je zapnuta příslušná možnost zálohování (str. 420), DRP se vytvoří po první úspěšné záloze provedené zálohovacím plánem a také po jakékoliv změně seznamu datových položek nebo parametrů DRP. DRP lze poslat na určenou e-mailovou adresu nebo uložit jako souboru do místní nebo síťové složky.

Plán zálohování (Plán)

Soubor pravidel, který specifikuje, jak jsou na daném počítači chráněna data. Plán zálohování určuje:

- která data zálohovat;
- název a umístění archivu záloh (str. 415);
- schéma zálohování (str. 423). Schéma zálohování zahrnuje plán pro zálohování a [volitelně] pravidla zachování (str. 422)
- [volitelně] další operace se zálohami (replikace (str. 422), ověření (str. 420), převod na virtuální počítač)
- možnosti zálohy (str. 420).

Plán zálohování může například obsahovat následující informace:

- zálohovat jednotku C: **(to jsou data, která bude plán chránit)**
- nazvat archiv SystémovýSvazek a umístit jej do složky \\server\backups\ **(toto je název archivu záloh a jeho umístění)**
- vytvořit plnou zálohu jednou měsíčně poslední den v měsíci v 10:00 a přírůstkovou zálohu v neděli v 22:00. Odstranit zálohy, které jsou starší než 3 měsíce **(toto je schéma zálohování)**;
- poslední zálohu ověřit ihned po jejím vytvoření **(toto je pravidlo ověření)**;
- zabezpečit archiv heslem **(volitelné)**.

Fyzicky je plán zálohování soubor úloh (str. 425) prováděných na spravovaném počítači (str. 425).

Plán zálohování lze vytvořit přímo v počítači, importovat z jiného počítače (místní plán) nebo jej instalovat do počítače ze serveru pro správu (centralizovaný plán (str. 416)).

Plná záloha

Je to samostatná záloha (str. 426) obsahující veškerá data vybraná k zálohování. Pokud chcete obnovit data z plné zálohy, není nutné mít přístup k jiným zálohám.

Počítač

Skutečný nebo virtuální počítač jedinečně identifikovaný instalací operačního systému. Počítače s více operačními systémy (několik zaváděných systémů) jsou považovány za několik počítačů.

Pravidla zachování

Součást plánu zálohování (str. 421), která určuje, kdy a jak odstranit nebo přesunout zálohy (str. 426) vytvořené plánem.

Program pro tvorbu zaváděcích médií

Nástroj určený pro vytváření zaváděcích médií (str. 424).

Přímá správa

Operace, která se provádí ve spravovaném počítači (str. 425) pomocí přímého spojení konzola (str. 419) – agent (str. 415) (narozdíl od centralizované správy (str. 415), kdy jsou operace nastaveny na serveru pro správu (str. 423) a přesunuty serverem do spravovaných počítačů).

Operace přímé správy zahrnují:

- vytvoření a správu místních plánů záloh (str. 420);
- vytváření a správu místních úloh (str. 420), například úloh obnovení
- vytvoření a správu osobních úložišť (str. 420) a zde uložených archivů;
- zobrazování stavu, průběhu a vlastností centralizovaných úloh (str. 415) existujících v počítači;
- zobrazení a správu protokolu operací agenta;
- operace správy disku, například klonování disku, vytvoření svazků a převod svazků.

Určitý typ přímé správy se provádí při použití spouštěcího média (str. 424).

Přírůstková záloha

Je to záloha (str. 426), která ukládá změny dat vzhledem k poslední záloze. Pro obnovení dat z přírůstkové zálohy potřebujete přístup k dalším zálohám ze stejného archivu (str. 415).

R

Registrace

Postup, který přidává spravovaný počítač (str. 425) na server pro správu (str. 423).

Registrace vytvoří důvěryhodný vztah mezi agentem (str. 415) v počítači a serverem. Během registrace konzoly obdrží klientský certifikát serveru pro správu a předá jej agentovi, který jej později použije pro autorizaci pokusů klienta o připojení. To pomáhá předejít jakémukoliv pokusu o útok ze sítě vytvořením falešného připojení simulujícího nadřazenou instanci (server pro správu).

Registrovaný počítač

Počítač (str. 421) spravovaný management serverem (str. 423). Počítač může být současně registrován pouze na jednom serveru. Počítač se stává registrovaným jako výsledek procedury registrace (str. 422).

Replikace

Kopírování zálohy (str. 426) do jiného umístění. Ve výchozím nastavení se záloha kopíruje ihned po vytvoření. Uživatel má možnost odložit kopírování zálohy nastavením doby neaktivity replikace.

Tato funkce nahrazuje a vylepšuje funkci zálohování do dvou umístění, která byla dostupná v aplikaci Acronis Backup & Recovery 10.

Rozdílová záloha

Rozdílová záloha ukládá změnu dat vzhledem k poslední plné záloze (str. 421). Pro obnovu dat z rozdílové zálohy potřebujete přístup k odpovídající plné záloze.

S

Server pro správu (Server pro správu Acronis Backup)

Centrální server, který řídí zabezpečení dat v podnikové síti. Server pro správu Acronis Backup poskytuje správcům s následujícími možnostmi:

- jednotný vstupní bod pro infrastrukturu aplikace Acronis Backup,
- snadný způsob ochrany dat ve více počítačích (str. 421) pomocí centralizovaných plánů zálohování (str. 416) a seskupování,
- funkce celopodnikového monitorování a zpráv,
- možnost vytvářet centralizovaná úložiště (str. 416) pro ukládání podnikových archivů záloh (str. 415);
- možnost správy uzlů úložišť (str. 425),
- centralizovaný katalog (str. 419) všech dat uložených v uzlech úložišť.

Pokud je v síti více serverů pro správu, pracují nezávisle, spravují různé počítače a používají k ukládání archivů různá centralizovaná úložiště.

Schéma zálohování

Část plánu zálohování (str. 421), která zahrnuje plán zálohování a [volitelně] pravidla zachování a plán vyčištění (str. 426). Například provedení plné zálohy (str. 421) jednou měsíčně poslední den v měsíci v 10:00 a přírůstkové zálohy (str. 422) každou neděli v 22:00. Odstranit zálohy starší než 3 měsíce. Zkontrolovat takovéto zálohy po každém dokončení operace zálohování.

Aplikace Acronis Backup nabízí možnost použít známá optimalizovaná schémata zálohování, například GFS a Hanojská věž, vytvořit vlastní schéma zálohování nebo zálohovat data jednou.

Skupina disků

Určitý počet dynamických disků (str. 417), který ukládá společná konfigurační data v LDM databázi, a proto může být spravován jako celek. Obvykle jsou všechny dynamické disky vytvořené na stejném počítači (str. 421) členy stejné skupiny disků.

Jakmile je LDM nebo jiným nástrojem správy disků vytvořen první dynamický disk, lze název skupiny disků nalézt v registru HKEY_LOCAL_MACHINE\SYSTEM\CurrentControlSet\Services\dmio\Boot Info\Primary Disk Group\Name.

Další vytvořené nebo importované disky se přidávají do stejné skupiny disků. Skupina existuje tak dlouho, dokud existuje alespoň jeden z jejich členů. Jakmile je odpojen nebo převeden poslední

dynamický disk, je skupina ukončena, přesto je její název zachován ve výše zmíněném klíči registru. V případě, že je dynamický disk opět vytvořen nebo připojen, je vytvořena skupina disků s přírůstkovým názvem.

Při přesunu na jiný počítač je skupina disků považována za „cizí“ a nemůže být použita, dokud není naimportována do existující skupiny disků. Tento import zaktualizuje konfiguraci dat na lokálních i cizích discích, takže mohou vytvořit jednu entitu. Pokud na počítači neexistuje skupina disků, je cizí skupina importována tak, jak je (bude mít původní název).

Další informace o skupinách disků získáte v následujícím článku znalostní báze společnosti Microsoft:

222189 Popis skupin disků v nástroji Správa disků systému Windows
<http://support.microsoft.com/kb/222189/cs>

Slučování

Sloučení dvou nebo více následných záloh (str. 426) toho stejného archivu (str. 415) do jediné zálohy.

Slučování může být nutné při odstraňování záloh ručně nebo během vyčištění (str. 426). Například pravidla zachování požadují odstranění plné zálohy (str. 421), která vypršela, ale zůstávají další přírůstkové (str. 422). Zálohy budou zkombinovány do jediné plné zálohy, jejíž datum bude odpovídat datu přírůstkové zálohy. Protože slučování může zabrat hodně času a systémových prostředků, pravidla zachování nabízí možnost neodstraňovat zálohy se závislostmi. V našem případě bude plná záloha zachována, dokud se přírůstková záloha také nestane zastaralou. Poté budou obě zálohy odstraněny.

Spouštěcí média

Je fyzické médium (CD, DVD, USB flash disk a další média podporovaná daným počítačem (str. 421) jako spouštěcí zařízení) obsahující spouštěcího agenta (str. 427) nebo prostředí Windows Preinstallation Environment (WinPE) (str. 426) s doplňkem Acronis pro WinPE (str. 416). Počítač lze do výše uvedených prostředí spustit také ze sítě ze serveru Acronis PXE Server nebo WDS (Windows Deployment Service). Tyto servery s nahranými spouštěcími komponentami lze také považovat za jistý druh spouštěcího média.

Spouštěcí médium se nejčastěji používá k:

- obnově operačního systému, který nelze spustit,
- přístup a zálohování dat, která zůstala zachována v poškozeném systému,
- nasazení operačního systému na holé železo,
- vytváření základních nebo dynamických svazků (str. 417) na holém železe,
- zálohování disků s nepodporovaným systémem souborů sektor po sektoru;
- offline zálohování jakýchkoliv dat, které nemohou být z důvodů omezeného přístupu (jsou trvale blokována spuštěnou aplikací nebo z nějakého jiného důvodu) zálohována online.

Spravované úložiště

Centralizované úložiště (str. 416) spravované pomocí uzlu úložišť (str. 425). K archivům (str. 415) ve spravovaném úložišti lze přistupovat následujícím způsobem:

```
bsp://adresa_uzlu/nazev_uloziste/nazev_archivu/
```


Fyzicky se může spravované úložiště nacházet ve sdílené síťové složce, SAN, NAS, na místním pevném disku uzlu úložišť nebo knihovně pásek místně připojené k uzlu úložišť. Uzel úložišť provádí vyčištění (str. 426) a ověřování (str. 420) pro všechny archivy uložené ve spravovaném úložišti. Správce může určit další operace, které bude uzel úložišť provádět (deduplikaci (str. 416), šifrování).

Spravovaný počítač

Skutečný nebo virtuální Počítač (str. 421), na němž je nainstalován alespoň jeden Acronis Backup Agent (str. 415).

Statická skupina

Skupina počítačů, kterou administrátor management serveru (str. 423) obsadí ručně přidávanými počítači ke skupině. Počítač zůstává ve statické skupině, dokud ji administrátor neodebere ze skupiny nebo z management serveru.

Š

Šifrované úložiště

Spravované úložiště (str. 424), ve kterém jsou data šifrována a čtená data jsou uzlem úložišť (str. 425) transparentně dešifrována pomocí šifrovacího klíče specifického pro úložiště uloženého v uzlu. V případě, že je paměťové médium ukradeno nebo k němu přistupuje neoprávněná osoba, pachatel nebude schopen dešifrovat obsah úložiště bez přístupu k tomuto uzlu úložišť. Šifrované archivy (str. 425) budou šifrovány přes šifrování provedené agentem (str. 415).

Šifrovaný archiv

Archiv záloh (str. 415) šifrovaný dle standardu AES (Advanced Encryption Standard). Pokud je v možnostech zálohy (str. 420) zadáno heslo archivu a možnost šifrování, je před uložením zálohy do cílového umístění každá záloha patřící do archivu šifrována agentem (str. 415).

Ú

Úloha

Posloupnost akcí provedená aplikací Acronis Backup v určitém čase nebo při určité události. Akce jsou popsány ve člověku nečitelné formě v souboru. Čas nebo událost (plán) je uložen v chráněných klíčích v registru (v systému Windows) nebo v souborovém systému (v systému Linux).

Úložiště

Místo pro ukládání archivů záloh (str. 415). Úložiště může být umístěno na místní nebo síťové jednotce nebo na odpojitelném médiu, například externím USB disku. Nejsou zde nastavení pro omezení velikosti úložiště nebo počet záloh v úložišti. Velikost každého archivu můžete omezit pomocí vyčištění (str. 426), ale celková velikost archivů uložených v úložišti je omezena pouze velikostí úložiště.

U

Uzel úložišť (Uzel úložišť Acronis Backup)

Server zaměřený na optimalizaci využití různorodých prostředků nutných pro zabezpečení podnikových dat. Tohoto cíle je dosaženo uspořádáním spravovaných úložišť (str. 424). Uzel úložišť umožňuje správcům následující:

- používat jediný centralizovaný katalog (str. 419) dat uložených ve spravovaných úložištích
- snížit zátěž procesoru spravovaných počítačů (str. 425) provedením vyčištění (str. 426), ověření (str. 420) a dalších operací s archivy záloh (str. 415), které by jinak prováděli agenti (str. 415)
- pomocí deduplikace (str. 416) značně snížit zatížení zálohováním a úložný prostor používaný archivy (str. 415);
- pomocí šifrovaných úložišť (str. 425) chrání přístup k archivům záloh, dokonce i v případě ukradení média nebo použití pachatelem.

V

Vestavěná skupina

Skupina počítačů trvale umístěná na serveru pro správu (str. 423).

Vestavěné skupiny nelze odstranit, přesunout do jiné skupiny nebo manuálně upravit. Ve vestavěných skupinách nelze vytvořit uživatelské skupiny. Počítač lze z vestavěné skupiny odstranit pouze odstraněním počítače ze serveru pro správu.

Virtuální počítač

Na Serveru pro správu (str. 423) Acronis Backup je počítač (str. 421) považován za virtuální, pokud jej lze zálohovat z virtualizačního hostitele bez nutnosti instalace agenta (str. 415) do počítače. Takový počítač se zobrazí v části **Virtuální počítače**. Pokud je agent nainstalován v hostujícím systému, počítač se zobrazí v části **Počítače s agenty**.

Vyčištění

Odstranění záloh (str. 426) z archivu záloh (str. 415) nebo jejich přesunutí do jiného umístění, aby došlo k odstranění neaktuálních záloh nebo zabránění, aby archiv přesáhl požadovanou velikost.

Čištění spočívá v použití pravidel zachování (str. 422) na archiv. Pravidla zachování jsou nastavena v plánu zálohování (str. 421), pomocí kterého se archiv vytváří. Čištění může a nemusí mít za následek odstranění nebo přesunutí záloh podle toho, zda jsou pravidla zachování porušena nebo ne.

W

WinPE (Windows Preinstallation Environment)

Minimální systém Windows běžně používají výrobci hardwaru (OEM) a společnosti pro instalaci, testování, diagnostiku a opravy systému. Počítač může být spuštěn do WinPE prostřednictvím PXE, CD-ROM, USB flash disku nebo pevného disku. Doplněk Acronis pro WinPE (str. 416) umožňuje spouštět Agentu Acronis Backup (str. 415) v předinstalačním prostředí.

Z

Záloha

Záloha je výsledkem jedné operace zálohování (str. 420). Ve skutečnosti se jedná o soubor nebo záznam na pásce, který obsahuje kopii zálohovaných dat z určité doby. Soubory záloh vytvořené aplikací Acronis Backup mají příponu TIB. Soubory TIB, které jsou výsledkem exportu (str. 418) nebo sloučení (str. 424) zálohy, se také nazývají zálohy.

Záloha disku (diskový obraz)

Záloha (str. 426) obsahující kopii disku nebo svazku po sektorech v komprimované podobě. Ve většině případů jsou kopírovány pouze sektory, které obsahují data. Aplikace Acronis Backup nabízí možnost vytvořit přesný diskový obraz, tedy zkopírovat všechny sektory disku, a tím umožňuje tvorbu diskového obrazu nepodporovaných systémů souborů.

Zaváděcí agent

Zaváděcí záchranná utilita, která obsahuje většinu funkcí Acronis Backup Agent (str. 415). Zaváděcí agent je založen na jádru Linuxu. Počítač (str. 421) lze zavést do zaváděcího agenta s využitím buď zaváděcího média (str. 424) nebo Acronis PXE Serveru. Operace mohou být konfigurovány buď lokálně přes GUI, nebo vzdáleně přes konzolu (str. 419).